

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Ga 9
297
5

Harvard College
Library

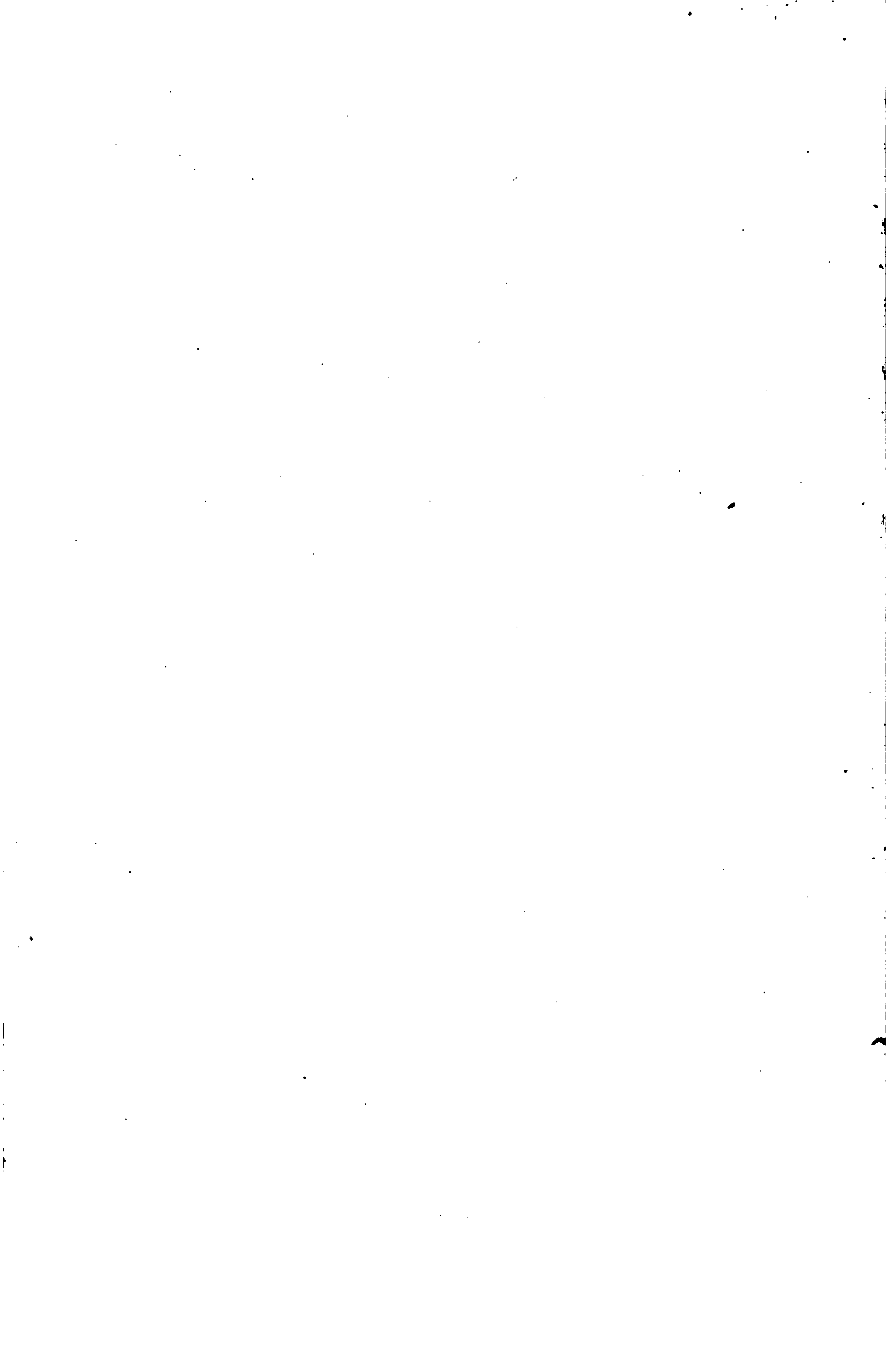
FROM THE LIBRARY OF
HERBERT WEIR SMYTH

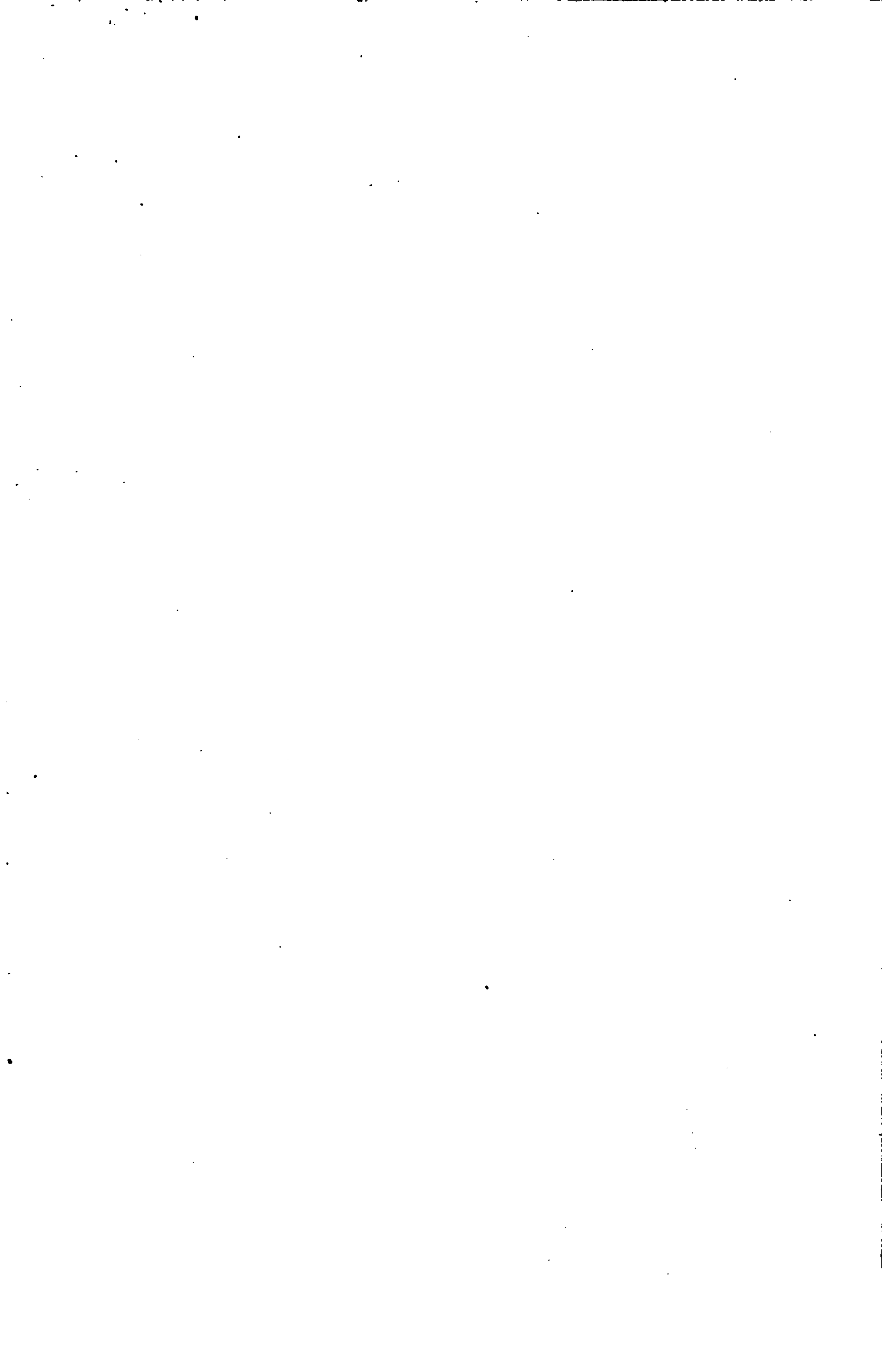
Class of 1878

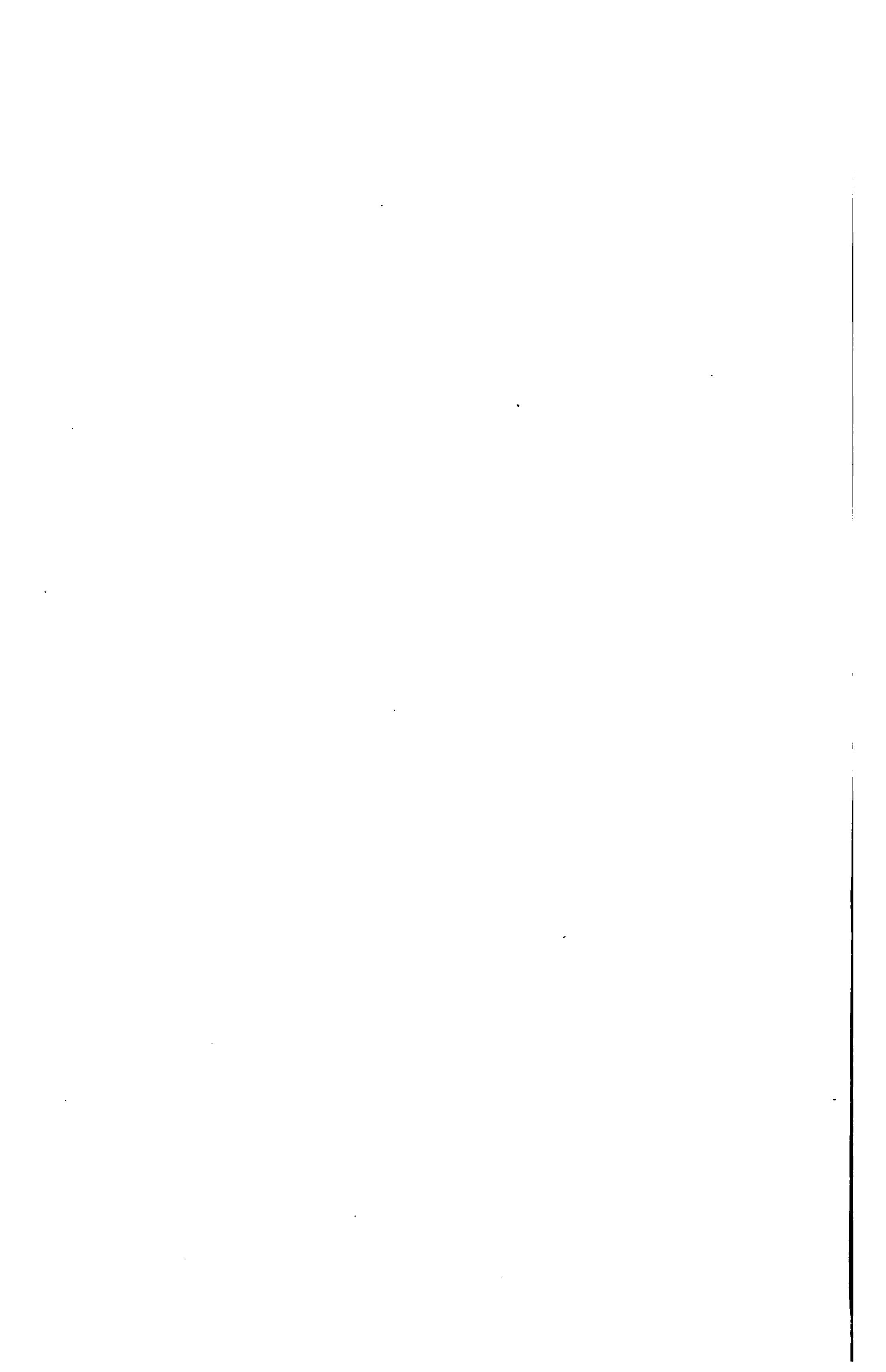
Eliot Professor of Greek Literature

GIVEN IN HIS MEMORY
BY HIS FAMILY
1937

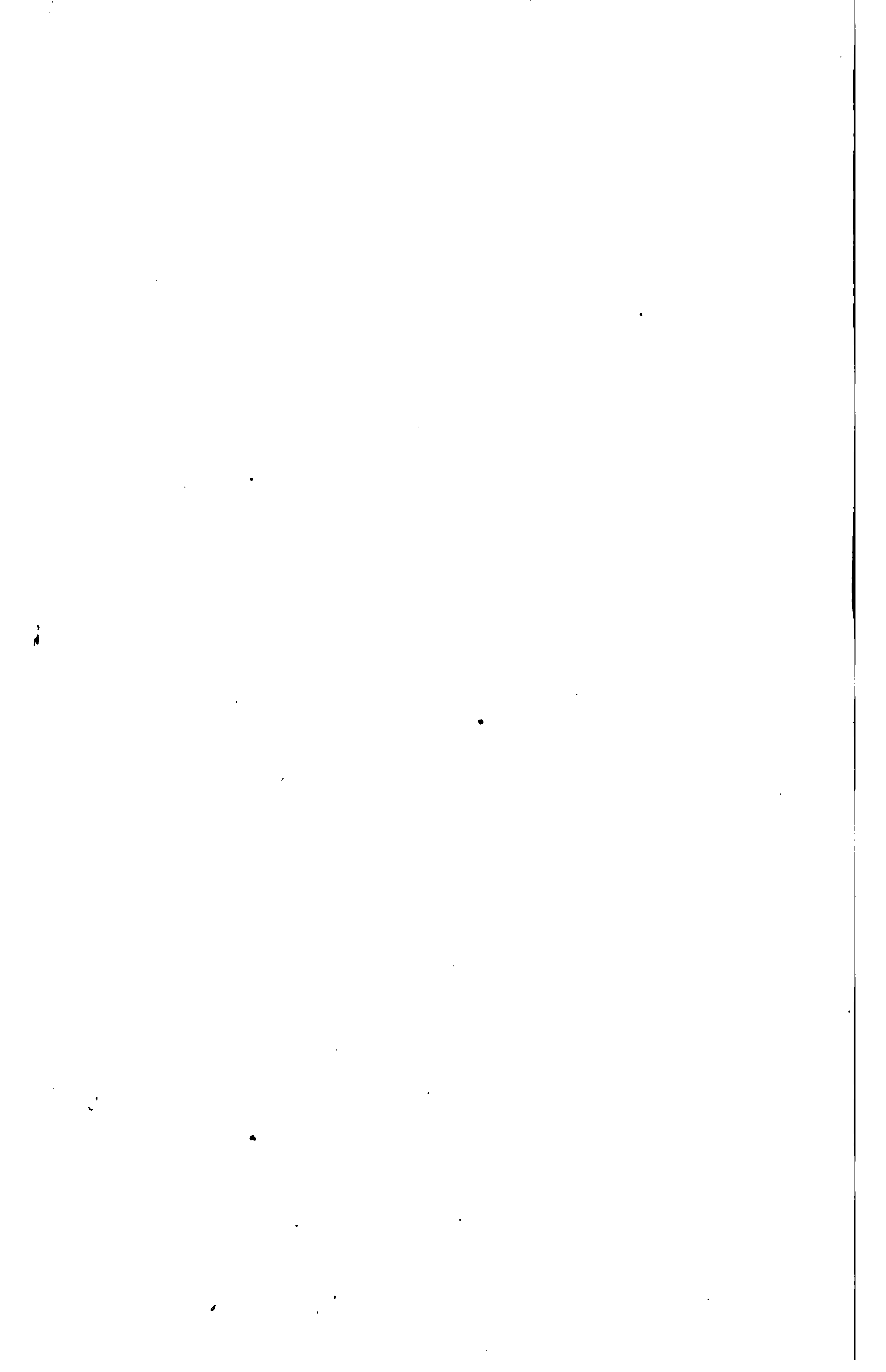

U

**AESCHYLI
CHOROPHOROI.**

**CUM ANNOTATIONE CRITICA
ET COMMENTARIO**

EDIDIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES,

LL.D. DUBLIN, PH.D. BUDAPEST, SODALIS SOC. LIT. ATHEN. ETC.

M.A. OXON. AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

**HALIS SAXONUM,
IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.**

MDCCCXCIX.

✓ Ga 9.297.5

HARVARD COLLEGE LIBRARY
FROM THE LIBRARY OF
HERBERT WEIR SMYTH
APR. 15, 1941

P R A E F A T I O.

Rationem hujus meae Trilogiae Aeschyleae editionis in Praefatione ad Agamemnonem exposui, cujus fabulae haec continuatio sive supplementum est, ut hujus fabulae Eumenides.

Omnes tres fabulas corruptelis scaterere omnibus notum est, hanc autem fabulam praecipue mendis laborare eo minus mirandum est quod unius tantum codicis archetypi auctoritate nititur ejus textus. Unde necessario factum est ut ad conjecturam, solum in re desperata remedium, persaepe confugiendum esset:

Ex hac parte, dum, ut soleo, suspectas lectiones indicavi et correctiones plurimas in annotatione critica proposui, ipsum textum vulgo receptum non temere mutandum duxi, nec conjecturas aut meas aut aliorum recipiendas esse quae non aut propemodum certae aut saltem valde probabiles viderentur. Qua ratione si omnes uterentur editores, mediam tutamque viam inter nimiam opinionis pertinaciam et licentiam effrenatam tenentes, spes magna foret textum paullatim non parum meliorem eo quem hodie habemus exstiturum esse. Cui bono enim est eandem semper semitam quam praecedentes editores studiose insequi? Quid proficitur, si in iisdem semper vestigiis insistamus? In hac re viri docti et sagacis, qui nuper Trilogiae hujus editionem summa laude dignam protulit, Arturi Sidgwick, sententiam afferre juvat, cui ipse penitus astipulor. "In carefully sifting the proposed emendations of the large number of scholars who have worked at this play, and in adding as few as possible of my own, I have taken a true estimate, I believe, both of the requirements of my readers and of my own powers. At the same time I am bound to add that, though the conjectures of the editors of Aeschylus are often bold to the verge of license, a prolonged study of the various editions

only strengthens the conviction that the text is constantly improving, and that the wildest emenders [emendators?] almost invariably make some discoveries of permanent value." Quod ad me ipsum attinet, satis erit dicere maximam me operam cum in emendatione tum in explanatione textus posuisse, et, si aliquid ad poetae nostri lectionem faciliorem reddendam contulero, valde gratam mihi fore laboris mei memoriam.

Ceterum vix opus est ut lectorem moneam idem hujus fabulae ac Sophoclis Electrae et fabulae cognominis Euripideae esse argumentum, ideoque fieri ut facilius de trium celeberrimorum poetarum tragicorum meritis dijudicare liceat. In hoc certamine poetico nemo, opinor, erit qui non libenter Sophocli τῷ μέλιτι κεκριμένῳ καὶ ἠδουμελεῖ palmam tribuendam esse concedat.

Scribendam Brightoniae, Decembris die 19. 1898.

CODICES MSS. HUIUS FABULAE.

- M. Mediceus, Bibliothecae Laurentianae Florentinae, membranaceus, saeculi X. aut XI. Initium fabulae periit. Incipit v. 10. Fragmenta primorum novem versuum ab aliis fontibus derivata sunt. Textus cursivis literis, scholia marginalia uncialibus diversa manu exarata sunt.
- G. Guelpherbytanus, chartaceus, saeculi XV. Merum Medicei apographum, male ab librario ignaro descriptum.
- Fl. Bibliothecae Laurentianae Florentinae, olim Marcianae Venetianae, bombycinus, saeculi XV. Merum et hic Medicei apographum.
-

Hinc apparet solum codicem archetypum huius fabulae esse M.

Scholia in marginè codicis Medicei adscripta auxilium non exiguum praebent. Praeterea saepenumero textum a Mediceo diversum explicant, textusque eo purioris indicia praebet. Indicem locorum, in quibus melioris textus vestigia indicant aut indicare videntur scholia, ab Arturo Sidgwick confectum, appono, vv. 32. 75. 109. 156. 251. 262. 366. 374. 418. 423. 438. 474. 532. 536. 542. 566. 649. 675. 698. 707. 759. 880. 989. alterum locorum ubi eadem corruptelas atque M. exhibent scholia, ejusdem viri docti diligentiae debitum, vv. 64. 74. 132. 202. 250. 257. 399. 402. 415. 417. 453. 590. 591. 613. 640. 645. 734. 794. 806. 819. 828. 968. 969—971. 1009.

AESCHYLI TOTIUS AUT HUIUS SOLIUS FABULAE EDITIONES.

Ald.	1518.	ed. Aldus, Venetiis.	In Aldi et Turnebi editionibus confusa est haec fabula cum Agam. Adhibitus est tantum codex G.
Turn.	1552.	ed. Turnebus, Parisiis.	Sequitur Aldinam.
Rob.	1552.	ed. Robertellus, Parisiis.	
Vict.	1557.	ed. Victorius, Parisiis.	Impressit Stêphanus.
Cant.	1580.	ed. Canter, Antuerpiae.	

Stanl.	1663.	ed. Stanleius, Londini.	Canteri textus.
Pauw.	1745.	C. Pauw, II. voll. 4. Hagae Comitum.	Stanlei editio, cum notis Pauwii.
Ask.	1746.	Askew, Lugduni Bat.	
Sch.	1782.	C. G. Schutzius, 8 vo. Halae et Oxonii.	
—	1827.		
Pors.	1794.	R. Porson, 8 vo. Glasguae.	
Butl.	1809.	S. Butler, 8 vo. Cantabrigiae.	
Schaef,	1817.	G. H. Schaefer, Lipsiae.	
—	1827.		
Schw.	1819.	Conrad Schwenk, 8 vo. Trajecti.	
Well.	1823.	Aug. Wellauer, 8 vo. Lipsiae et Cantabrigiae, 1832.	
*Blom.	1827. etc.	Blomfield, 8 vo. Cantabrigiae.	
Scholef.	1828.	J. Scholefield, 8 vo. Cantabrigiae.	
—	1830.		
Both.	1831. etc.	F. H. Bothe, 8 vo. Lipsiae.	
Dind.	1832 sq.	G. Dindorf, 8 vo. Oxonii et ed. quinta auct. parv. fol. 1869. Londini.	
*Kl.	1833.	R. H. Klausen, Gothae.	
*Peile	1844.	T. W. Peile, D. D. 8 vo. London.	
Ahr.	1842.	E. A. J. Ahrens, Parisiis.	
Fr.	1846.	Franz, 8 vo. Lipsiae (Ag. Cho. Eum.).	
Pal.	1847.	F. A. Paley, 8 vo. Cambridge and London.	
—	1879.		
Herm.	1852.	G. Hermann, II. vol. 8 vo. Berolini.	
Hart.	1852sq.	J. A. Hartung, IV. vol. 12 mo. Leipzig.	
*Jongh.	1856.	de Jongh, 8 vo. Traj. ad Rhen.	
*Con.	1857.	J. Conington, 12 mo. London.	
Weil.	1860.	H. Weil, 8 vo. Giessen, et 12 mo. Lipsiae, Teubner.	
—	1889.		
*Dav.	1862.	J. F. Davies, 8 vo. London.	
Kirch.	1880.	Ad. Kirchhoff, 8 vo. Berlin.	
Bamb.	1840.	F. Bamberger, 8 vo. Gottingae.	
Sidg.	1884.	A. Sidgwick, M. A. 12 mo. (Clarendon Press) Oxford.	
Heyse	1884.	Th. Heyse, 8 vo. Halis Sax. (Ag. Cho. Eum.).	
Weckl.	1885.	N. Wecklein, 8 vo. Calvary, Berolini.	
—	1888.	N. Wecklein, Teubner, 8 vo. Leipzig (Ag. Cho. Eum.).	
*Verrall.	1893.	A. W. Verrall, 8 vo. London.	

Editiones asterisco notatae singulares sunt hujus fabulae.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.¹

ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
ΧΟΡΟΣ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΟΙΚΕΤΗΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΤΡΟΦΟΣ.
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἐρμῆ χθόνιε πατρῶ' ἐποπτεύων κράτη,
σωτήρ γενοῦ μοι ξύμμαχος τ' αἰτουμένω·
ἦκω γὰρ ἐς γῆν τήνδ'ε καὶ κατέρχομαι,
τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῶδε κηρύσσω πατρὶ

ΧΟΗΦΟΡΟΙ. Confer nostri fabulae titulum Ὑδροφόροι (Σεμέλη ἢ Ὑδρ.) et fabulae Sophocleae titulum Ἐοικνηφόροι. Credibile est inscriptionem hujus fabulae Ὁρέστis, futuram fuisse, nisi praecipuas ille partes in proximè sequenti fabula *Εὐμενίσῳ* sustenturus esset. Unde factum est ut duae posteriores hujus trilogiae fabulae titulos abs Choro sumerent.

1 sq. Exordium hujus fabulae mala fortuna periit. Codex enim Mediceus mutilatus fuit priusquam ceteri codices qui hanc fabulam exhibent ex eo transscripti sunt. Codices ipsi a v. 10. incipiunt, sed fragmenta tria, quae haud dubie ad prologum pertinent, ab diversis fontibus, recuperata sunt, vv. 1—5. ab Aristophanis *Ranis* vv. 1126. 1172.; vv. 6—7. abs Scholiasta ad *Pind. P. IV. 146.* (ubi ille eos citat additis verbis Ὁρέστis φησὶ τῶ Ἀγαμέμνονι, quae ad hanc scenam pertinere quam maxime probabile est); et vv. 8. 9. abs Scholiasta ad *Eur. Alc. 784.*, qui eos diserte ex hac fabula citat. Quot versus exordii hujus perierint statui non posse constat.

3. Post h. v. πρὸς τοὺς παλαιοὺς τούσδε Πελοπιδῶν δόμους supplet Wecklein.

4. τᾶδε γε mss. τῶδε Herm. τοῦδε Naber, coll. 200. ἄγαλμα τύμβου τοῦδε. κηρύσσω] κήρυξον aut κηρύσσων scripsisse Aeschylum opinatur Pa-

1) Indicem personarum confecit Canterus.

κλύειν, ἀκοῦσαι.	* * *	5
* * * * *		
(φέρω δὲ) πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον, τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον		
* * * * *		
οὐ γὰρ παρὼν ὤμωξα σὸν, πάτερ, μόρον οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ' ἐπ' ἐκφορᾷ νεκροῦ.		
* * * * *		
ἔα·		
τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ' ἦδ' ὀμήγουρις		10
στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις πρέπουσα; ποία ξυμφορᾷ προσεικάσω; πότερα δόμοισι πῆμα προσκυρεῖ νέον, ἢ πατρὶ τῶμῳ τάσδ' ἐπεικάσας τύχῳ χοᾶς φερούσας νερτέροις μειλίγματα;		15
οὐδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἡλέκτραν δοκῶ στείχειν ἀδελφὴν τήνδ' ἐμὴν πένθει λυγρῶ πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μόρον πατρὸς, γενοῦ τε σύμμαχος θέλων ἐμοί. Πυλάδῃ, σταθῶμεν ἐκποδῶν, ὡς ἂν σαφῶς		20
μάθῳ γυναικῶν ἦτις ἦδε προστροπή.		

ΧΟΡΟΣ.

Str. 1. ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβαν

leius, Mercurii esse admonens κηρύσσειν τοῖς νεκροῖς. Κηρύσσω tamen legitur Arist. Ran. 1172.

6. (φέρω δὲ) probabiliter supplent Erf. Pal.

9. ἐκφορᾶν mss. ἐκφορᾷ Dind.

10. ἔα addidit Dind., coll. Pr. 298. Eur. Suppl. 92. Herc. 525. Or. 1573. etc.

13. δόμοις τι προσκυρεῖ ποταίνιον M. Schmidt. μειλίγμασιν mss. μειλίγματα Blom. Herm. Dind. etc.

15. φερούσας νερτέροις] Leg. φέρειν τοῖς (τῶν) —. Requiritur enim infinitivus. νερτέροις μειλίγματα] νερτέρων μειλίγματα aut νερτέροις δωρήματα conj. Weckl. Fortasse recte, sed cf. Pers. 612. ἄπερ νεκροῖσι μελικτήρια.

17. στείχειν M. Rob. βλέπειν conj. Hart. ὄρᾶν Turn. Lacuna est in G. Ald. τὴν ἐμὴν] τήνδ' ἐμὴν Blom. ad Pers. 690. Recte. Cf. 731. 11.

19. γενοῦ δὲ] Leg. γενοῦ τε. θέλων ἐμοί] θέλοντί μοι Herw., coll. 522. θέλοντι δ', εἴπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε.

22. δόμων ἰαλτὸς ἐξέβαν χοαῖς Keck. ἰαλτὸς ἐξέβαν δόμων χοᾶς Weil. ἔβην M. (ut vid) Rob. ἔβαν Dind. Sic δαμίας 55. ἀνάγκαν 56. διαρρύδαν 68.

χοῶν προπομπὸς δξύχειρι σὺν κτύπῳ.
 πρέπει παρηῖς φοινίους ἀμυγμοῖς
 ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ, 25
 δι' αἰῶνος δ' ἰνυμοῖσι βόσκειται κέαρ,
 λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων
 λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἀλγέων
 προστέρνων στολμῶν,
 οἴκων ἀμεγάρτοις 30
 ξυμφοραῖς πεπληγμένων.

Ant. 1. τορὸς γὰρ ὀρθόθριξ φόβος,
 δόμων ὄνειρόμαντις, ἐξ ὕπνου κότον
 πνέων, ἄωρόνυκτον ἀμβόαμα
 μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβῳ, 35

23. χοῶς πρόπομπος mss. χοῶν — Cas. Scholef. Blom. Dind. Cf. 85. τῆσδε προστροπῆς — πομποί. Fort. χοῶς προπέμπος'. Sed cf. v. ant. 33. πρόπομπος mss. προπομπὸς Vict. συνκύπτω (corr. ex συγκυ*ωι) σὺν κύπτῳ G. σὺν κόπῳ Pauw. Jacob. Weil. Cf. Eur. Tro. 789. πλήγματα κρατὸς στέρνων τε κτύπους (κόπους?). σὺν κτύπῳ Arnald. Bamb. Con. Sidg. Qu. δξύχειρι δὲ κτύπῳ. Cf. 427. κτύπῳ δ' ἐπερρόθει κροτητὸν ἄμῶν — κάρα. Schol. ἀντὶ τοῦ κοπειῶ, et ὅπως ἐναγίζουσα κόψωμαι καὶ θρηνήσω.

24. φοίνισσα μυγμοῖς M. φοίνισσα γωγμοῖς G. φοινίους ἀμυγμοῖς Stanl. παρηῖσι (Herm.) φοινίους ἀμυγμὸς — Weil. φοινίους ἀμυγμοῖς Hart. φοινίαις ἀμυγμοῖς Con. αἵματοῦσσ' ἀμυγμοῖς Dind. (Cf. v. ant. 34.).

26. διοιγμοῖσι mss. δ' ἰνυμοῖσι Cant.

27. Qu. λινοφθόροις — λακίσιν.

28. ὑπ' ἄλγεσι M. ὑπ' ἄλγεσιν Etym. M. p. 403, 47. ὑπ' ἄλγεσι | προστέρνου στολμοῦ, | δόμων — Hart. Leg. ὑπ' ἀλγέων (aut ἄλγεος).

29. πρόστέλνοι (sic, et ρ sup. λ) M. προστέρνων στολμῶν Heimsoeth. Keck. Dind. προστέρνου στολμοῦ Hart.

30. πέπλων mss. δόμων Hart. οἴκων Dind. ἀγελάστοις mss. Leg. ἀμεγάρτοις. Eur. Hec. 193. ἀμέγαρτα κακῶν. Arist. Th. 1049. ἀμέγαρτον πάθος.

32. τορὸς γὰρ mss. τορὸς δὲ Lachm. φοῖβος ὀρθόθριξ mss. ὀρθόθριξ φόβος Heath. Schol. ὁ σαφῆς φόβος.

33. δόμων] πόνων Heyse. Qu. φρενῶν.

34. ἄωρόνυκτον mss. Leg. ἄωρὶ νυκτός. Ita etiam Heyse. Contra analogiam peccat ἄωρόνυκτος.

35. περὶ φόβῳ mss. περιφόβως Port. περίφοβον Stanl. περὶ φόνου Newman. περιφόβως legisse scholiastam arbitratur Pal. παράφορον Herw., coll. Eum. 330. 342. Lucian. Amor. 13. ἐμμανές τι καὶ παράφορον ἀναβοῶν. Hesych. s. h. v. Si sincera est vulgata, mire dictum est φόβος ἔλακε περὶ φόβῳ. Idem sentit Dind. Fort. περιφόβοις. ἔλαχε (sup. κε) M.

- γυναικείοισιν ἐν † δώμασιν βαρὺς πίτνων.
 κριταὶ δὲ τῶνδ' ὄνειράτων
 θεόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι
 μέμφεσθαι τοὺς γᾶς
 νέρθεν περιθύμως 40
 τοῖς κρατοῦσί τ' ἐγκοτεῖν.
- Str. 2. τοιάνδε χάριν ἀχάριτον ἀπότροπον κακῶν,
 ἰὼ γαῖα μαῖα, μωμένα μ' ἰάλλει 45
 δύσθεος γυνά· φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν.
 τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδοι;
 ἰὼ πάνοιζυς ἐστία,
 ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων. 50
 ἀνάλιοι βροτοστυγεῖς
 δνόφοι καλύπτουσι δόμους
 δεσποτᾶν θανάτοισι.
- Ant. 2. σέβας δ' ἄμαχον ἀδάματον ἀπόλεμον τὸ πρὶν 54
 δι' ὧτων φρενός τε δαμίας περαῖνον 56

36. δώμασιν] Suspectum. λήμασιν Todt. Qu. σώμασιν.

37. κριταὶ mss. κριταὶ τε Pors. κριταὶ δὲ melius Arnald. Sch. Hart. Dind.

38. ἔλακον mss. ἔλακον Turn.

39. μέμφεσθαι] θυμοῦσθαι conj. Weckl.

41. τοῖς κρατοῦσί τ' ἐγκοτεῖν] τοῖς κρατοῦσί τ' — Naber. Recte, opinor.

Fort. τοῖς κρατοῦσι κἀγκοτεῖν.

42. τοιῶνδε (pro τοιάνδε) — κακῶν Sch. Herwerden. τοιάνδε (δὲ) Hart.

43. χάριν ἄχαριν] χάριν ἀχάριτον Elmsl. ad Iph. T. 566., coll. v. ant. 54. σέβας δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρὶν. Cf. Ag. 1545. ἄχαριν χάριν. Prom. 544. ἴδ' ὅπως ἄχαρις χάρις. Eur. Iph. T. 566. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο (ἀχάριτον ὤλετο Elmsl.). Phoen. 1745. χάριν ἀχάριστον (ἀχάριτον Elmsl.). Hel. 175. φόνια χάριτας (φόνι' ἀχάριτά θ' Elmsl.).

45. μωμέν' ἀμιλλεῖ M. μωμένα μιλλεῖ G. μωμένα μ' ἰάλλει Stanl.

47. ἐκβάλλειν mss. ἐκβαλεῖν Stanl. Jacob.

48. λυγρὸν mss. λύτρον Cant. Stanl. πεσόντος] Fort. χυθέντος. Cf. 402.

Eum. 653. πέδω] πέδοι Dind.

49. πανοῖζυς M. πάνοιζυς Lobeck. τρισοιζυρὸς est Archil. 116.

51. ἀνήλιοι mss. Leg. ἀνάλιοι. Sic δαμίας 56. Qu. ἀνάλιος βροτοστυγῆς δνόφος καλύπτει δόμους (et in v. ant. 64. μένει χρονίζοντ' (sic) ἄχη).

52. καλύπτουσι] καλύπτει (et ἀνάλιος — δνόφος?) Schoemann. Cf. ad 64.

53. δεσποτῶμ M. δεσποτῶν Blom. Leg. δεσποτᾶν, ut in 82.

54. ἀδάμαντον M. ἀδάματον Herm.

56. φρένες τε M. φρενός τε Vict.

νῦν ἀφίσταται, φοβεῖται δέ τις. τὸ δ' εὐτυχεῖν,
τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον. 60

ῥοπὰ δ' ἐπισκοπεῖ Δίκας
ταχεῖα τοὺς μὲν ἐν φάει,
τὰ δ' ἐν μεταιχμῶ σκότου
μένει χρονίζοντας ἄχη,
τοὺς δ' ἄκρατος ἐπεὶ νύξ. 65

57 sq. φοβεῖται δέ τις τὸ δυστυχεῖν. τὸ δ' εὖ βροτοῖς ingeniose Keck.

58. τις τὸ δ' M. τις τόδ' Musgr. τὸ δ' εὐτυχεῖν] τὸ δ' εὐτυχοῦν Ahrens.
τόδ' ἐκθροεῖν Oberdick. Qu. τόδ' ἐννέπειν.

61. ῥοπὰ δ' ἐπισκοπεῖ δίκαν Bamb. ῥοπή δ' ἐπισκόπου Δίκας ταχεῖα τοῖς
μὲν — μένει χρονίζοντ' ἄχη Schoemann. ῥοπή mss. Leg. ῥοπά. Cf. ad 331.

ἐπισκοπεῖ mss. Fort. ἐπιρρέπει (inclinat, Angl. falls on). Cf. Ag. 707.
1042. Ch. 880. (transitive). Sed cf. Suppl. 402. ἀμφοτεροῦς — ἐπισκοπεῖ
Ζεὺς ἑτερορρεπῆς, νέμων εἰκότως ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις. δίκαι
mss. Δίκας Turn. ex schol. prob. Herm. Fort. Διός, coll. Suppl. 402.

62. τοῖς μὲν mss. τοὺς μὲν Turn. ex schol.

63. τὰ δ' mss. Qu. τοὺς δ' aut τοῖς δ'. Schol. ἄλλους (ἄλλοις aut ἄλλων?)
δὲ ἐν ἀμφιβόλῳ ἐᾷ τὴν τιμωρίαν.

64. μένει] Fort. μέσῳ. μένει χρονίζοντ' ἄχη (ἄχει M. pr.) βρύει mss.
et schol. (qui βρύει per ἀνθεῖ explicat). μένει χρονίζοντα βρύει (om. ἄχη) Weil.
μένει χρονίζοντας ἄχη Dind. Pal. Sidg. μένει χρονίζοντ' ἀτυχῆ (om. βρύει)
Herm. ἄχη χρονίζοντα βρύειν Weil. τὸ δ' — μένει χρονίζον τε βρύει K. O.
Muller. μένει χρονίζοντα βρύει Dind. βρύει χρονίζοντ' ἄχη olim Dind. Qu.
μένειν χρονίζοντ' αὐτ' ἐᾷ. (Schol. ἄλλοις δὲ ἐν ἀμφιβόλῳ ἐᾷ τὴν τιμωρίαν,
οὐκ ἀθρόως αὐτοὺς ἀμυνομένη.) βρύει, quod non agnoscitur in scholiis, a v. 70.
venisse putat Hermann. "Quum praecedat τοὺς μὲν et sequatur τοὺς δὲ, hic
dicendum erat τοὺς δὲ χρονίζοντας — ἄχη μένει, quod quum metrum non
ferret, mutata orationis forma dixit τὰ δ' — μένει χρονίζοντας ἄχη, quod
eodem redit." (Dind.) χρονίζοντ' mss. Qu. χρονισθέντας, coll. Ag. 727. χρο-
νισθεῖς δ' ἀπέδειξεν ἦθος —. Ch. 956. Sept. 54. Sed cf. Ag. 847. ὅπως
χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον. 1356. χρονίζομεν. Sed melius sensui convenire
videtur χρονίζοντα quam χρονίζοντας, quae lectio fortasse ex χρονίζοντ' ἄχη
corrupta est. μένει χρονίζονθ' ἀσυχᾶ olim Pal. Con. Qu. χρονίζοντ' ἄχη.

65. ἄκρατος mss. ἄκρατος (mera) Sch. Dind. Keck. Herw. Headlam.
Recte proculdubio. Cf. Plut. Nic. 21. νυκτὶ μήτε σκότος ἄκρατον μήτε φῶς
ἐχούση βέβαιον. Mor. 932 B. βαθεῖαν σκιὰν καὶ ἄκρατον. Suid. v. ἐπιτολμησαι·
— νυκτὸς γενομένης ἀκράτου (Aelian. Fr. 329.). Aelian. N. A. XII. 33. τῆς
νυκτὸς τὸ ἄκρατον (ἄκρατον recte Hercher). Fort. ἀφαντος obscura. Cf. ad
Soph. Trach. 743. φανθέν (al. κρανθέν). Tres status indicantur, lux (vita
media), crepusculum (senectus), nox tenebricosa (mors). His adjunguntur
epitheta ταχεῖα, χρονία, ἄκρατος. Schol. ἄλλους δὲ σκότος καλύπτει, ὡς
μηδ' ὀραῖσθαι ὑπ' αὐτῆς· ὁμοῦ δ' ὀφόνος πέπηγεν καὶ οὐ διαρρεῖ, ἀλλ' ἐπέξεισιν

Str. 3. δι' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφῶν
τίτας φόνος πέπηγεν οὐ διαρρῦδαν.
† διαλγῆς δ' ἄτα
† διαφέρει τὸν αἴτιον † παναρκέτας νόσου βρύειν.

Ant. 3. θιγόντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἐδωλίαν 71
ἄκος, πόροι δὲ πάντες † ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
συνελθόντες τὸν
χερομυσῆ φόνον καθάρσιοι κλύσειαν ἂν μάταν.

ἐαυτόν. διαρρυδᾶν M. διαρρῦδαν Lobeck. ἔχει mss. ἐπεὶ (sc. ἐστίν) Herw. Valde probabilis conjectura.

66. δι' αἵματ' ἐκποθέν mss. τὰ δ' (aut ἀλλ') αἵματ' ἐκποθένθ' Sch. Bamb. δι' αἵμ' ἄπαξ ποθέν δ' Weckl., coll. Ag. 1019. Eum. 647.

67. τίτας] I. e. vindex. Cf. Ag. 72. ἡμεῖς δ' ἀτίται (ἀτιτοι?). Eum. 257. ματροφόνος ἀτίτας (ἀτιτος?). Sed legendum forsitan μέλας. Cf. Sept. 736. καὶ χθονία κόνις πῆ μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον. Eur. El. 318. αἷμα δ' ἔτι πατρὸς κατὰ στέγας μέλαν σέσηπεν (πέπηγεν?). φόνος] φόνου Heimsoeth. γόνος Keck. πέπηγεν οὐ M. πεπηγμένου G. διαρρυδᾶν mss. διαρρῦδαν Lobeck.

68. διαλγῆς mss. Suspectum. αλανῆς Weil. Ahrens. Et sic fortasse legebat schol. Qu. δυσαλγῆς. Cf. Ag. 1165. δυσαλγεῖ τύχα. δ' addidit Sch. ἄτη mss. ἄτα Sch.

69. διαφέρει] Suspectum. Schol. διασπαράσσει.

70. παναρκέτας] Creticum requiri opinatur Dind. Sed de metro non liquet. Qu. παμφθόρου (Ch. 296. παμφθάρτω μόρω), aut φθαριτικᾶς, aut παναργέτου. νόσου βρύειν] νόσῳ βρύειν Spanh. Cf. Ag. 169. Suppl. 966. Fr. 281, 6. Post h. v. τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νῦξ in mss. Delèvit ut a v. 65. repetitum Porson.

71. οἶγοντι mss. θιγόντι (ut legebat schol.) Scal. Steph. Blomf. Bamb. Pal. etc. Recte. Cf. 66. οὔτι] οὔτε Both. Herm. etc.

72. τε] Fort. δέ. ἐκ μιᾶς ὁδοῦ mss. Vix sanum. εἰς ὁδὸν μίαν olim Herw. εἰς μίασμ' ὁμοῦ postea idem. ἐκ μιᾶς ὁμοῦ conj. Weckl. ὁδοῦ delet A. Ludwig. Schol. πάντες οἱ ποταμοὶ εἰς ἓν συνερχόμενοι. Qu. εἰς ὁδὸν μίαν, aut ἐς μίαν ῥοάν (aut ἐν μιᾷ ῥοᾷ), aut ἐξ ἑνὸς τόπου. Cf. oraculum Orestis datum (v. Bamb.), ἐν ἑπτὰ ποταμοῖς ἐκ μιᾶς πηγῆς ῥέουσιν ἀπολούσασθαι. ὁδοῦ] Fort. ὁμοῦ.

73. βαίνοντες mss. προβαίνοντες Bamb. διαίνοντες Lachm. Herm. Weckl. καθαίροντες (lacuna indicata in v. 74.) proponit Pal. ῥέοντες Herw. συμβαίνοντες Pal. Schwarz. ἐλαύνοντες A. Ludwig. Qu. συνελθόντες. Cf. ad 72. χαιρομυσῆ mss. χερομυσῆ Pauw. Pors. Cf. Eum. 40. ἀνδρα θεομυσῆ (l. χερομυσῆ).

74. καθαίροντες mss. Weil. καθαρσίοις Herm. καθάρσιοι conj. Bamberg. ἰούσαν ἄτην mss. Verba plane vitiosa. ῥέουσιν — Heath. Blom. Seidler. ἔκλυσαν — conj. Sidg. κλύσειαν ἂν μάτην Bamb. Franz. ἦνυσαν — Herw. ἴοιεν ἂν μάταν Herm. ἔκλυσαν μάταν Weil. ῥέοιεν ἂν μάταν Lenhoff. Qu. καθάρσιοι κλύσειαν ἂν μάταν. ἄτην (α supr. η a corr.) M. μάτην Scal. Heath. Blom. etc. μάταν Dind.

- Erod. ἔμοι δ' — ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπολον 75
 θεοὶ προσήνεγκαν· ἔκ γὰρ οἴκων
 πατρῶων δουλίαν ἔθηκαν αἴσαν —
 δίκαια καὶ μὴ [δίκαια],
 † πρέποντ' ἀρχαῖς [βίου],
 βία φερομένων, αἰνέσαι, πικρὸν φρενῶν 80
 στύγος κρατούσα. δακρύω δ' ὑφ' εἰμάτων
 ματαίοισι δεσποτᾶν
 τύχαις, κρυφαίοις πένθεσιν παχνουμένα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες,
 ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προτροπῆς ἔμοι 85

75. ἀμφίπολιν mss. ἀμφιπόλων Sch. ἀμφιπόλῃ Heath. ἀμφίπολιν Bamb. ἀμφίπολον Sch. Butler. prob. Bamb. ἀντίπνοον Mähly. Cum ἀμφίπολις cf. ἀμφιτειχῆς Sept. 290.

76 sq. ἔκ πατρῶων δούλιον οἴκων ἐσάγοντες [ἐπ.?] αἴσαν Hart. Qu. δου-
 λία μ' ἐξήλασ' αἴσα.

77. δούλιον ἐσᾶγον αἴσαν mss. Qu. δουλίαν ἔθηκαν αἴσαν, vel δουλίᾳ μ'
 ἐξευξάν αἴσα, vel δουλίᾳ μ' ἐξήλασ' αἴσα, vel δουλίᾳ μ' ἐπῆλθεν αἴσα.

δούλιον mss. δουλίαν Blom. δούλιόν μ' Con. Pal. Sidg. ἐσαγον (ἐσ ἄγον
 sec. m.) M. ἐσᾶγον Rob. "Cf. Hom. II. 24, 719. εἰσάγαγον κλυτὰ δῶματα."
 (Weckl.) Mendosum certe est ἐσᾶγον, requiritur enim aoristus. Qu. ἔδειξαν,
 ἔθηκαν. αἴσαν] Latet forsā ἄμαρ.

78. μὴ δίκαια mss. μὴ (om. δίκαια) Weil. prob. Pal. τὰ μὴ [δίκαια] Herm.
 Cf. Plat. Resp. VI. 486 B. ψυχὴν σκοπῶν φιλόσοφον καὶ μὴ. IV. 439 B. δόξης
 δεινῶν πέρι καὶ μὴ.

79. πρέποντ' ἀρχᾶς βίου mss. πρέπον τύχαις βίου Sch. Qu. δοκοῦντ'
 ἀρχαῖς [βίου], aut φέρειν τῶν δεσποτᾶν (coll. 82.). βίου, ut vocis βία ditto-
 graphiam, eicit Müller. ἀρχᾶς mss. ἀρχαῖς Sophian. ἀρχᾶς (ex schol.) J. S.
 Frey. Weil. Pal. Sidg. ἐπ' ἀρχᾶς conj. Weckl. ἀπ' ἀρχᾶς legisse scholiastam
 monet Herm. Versus graviter corruptus.

80. βία φρενῶν αἰνέσαι πικρὸν στύγος bene Ahr. Weckl. βία φερομένων]
 Sc. πραγμάτων(?). An βία φερομέναν? πικρῶν mss. πικρὸν Vict. Rob. ex schol.

81. κρατούση mss. Leg. κρατούσα. Fort. κελεύει. δακρύω] δακρυχέω
 V. D. in Class. Journ. II. 564. δακρύω corruptum habet Porson. Qu. λείβομαι
 (gl. δακρύω). Mediam in δακρύω longam esse tenendum est.

82. ματαίοισι — τύχαις] μάταια δεσποτᾶν τύχας Weil. Qu. δυστάνοισι
 — τύχαις, vel ματαίους — τύχας. ματαίας — τύχας Hart. δεσπόταν mss.
 δεσποτᾶν Stanl. Hart. etc. Cf. ad 53.

83. παχνουμένην mss. παχνουμένη Stanl. παχνουμένα Peile, coll. 39.
 μωμένα.

85. ἔμοι] Qu. ἐμῆς.

πομποὶ, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι·
 τί φῶ χέουσα τάσδε κηδείους χοάς;
 πῶς εὖφρον' εἶπω; πῶς κατεύξωμαι πατρί;
 πότερα χέουσα τάδε φίλης φίλῳ φέρειν
 γυναικὸς ἀνδρὶ, τῆς ἐμῆς μητρὸς, πάρα; 90
 τῶνδ' οὐ πάρεσι θάρσος οὐδ' ἔχω τί φῶ
 χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρὸς.
 ἢ τοῦτο φάσκω τοῦπος, ὡς νόμος βροτοῖς,
 ἔσθλ' ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε
 στέφη, δόσιν γε τῶν χοῶν ἐπαξίαν; 95
 ἢ σῖγ' ἀτίμως, ὥσπερ' οὖν ἀπώλετο
 πατήρ, τάδ' ἐκχέασα, γάποτον χύσιν
 στείχω καθάρμαθ' ὡς τις ἐκπέμψας πάλιν
 δικοῦσα τεῦχος ἀστροφόοισιν ὄμμασι;
 τῆσδ' ἐστὲ βουλῆς, ὦ φίλοι, μεταίτιαι· 100
 κοινὸν γὰρ ἔχθρος ἐν δόμοις νομίζομεν.

86 sq. Fort. σύμβουλοι πέρι, | τί φῶ — χοάς· | πῶς — πατρί· | πότερα — πάρα.

87. τύμφω δὲ M. οἶμαι τύμφω additum in M. τύμφω Turn. τάμφω Stanl. τύμφω Herm. Blom. Dind. τάμφω φέρουσα Heimsoeth. τί φῶ Ahrens. Franz. Pal. Weil. Sidg. Recte. Cf. 118. et 91.

88. εὖφρον'] ἐμφρον' conj. Weckl. Cf. 196. κατεύξομαι M. κατεύξωμαι Turn.

89. λέγουσα mss. Correxi χέουσα. Cf. 87. 109. 129. παρὰ mss. παρ H. Wolf. An τάδε? Requiritur enim accusativus objecti. Cf. 97.

90. πάρα mss. An λέγω aut τάδε? Cf. 97. τάδ' ἐκχέασα.

91 sq. Post 95. transponit Weil. delet O. Sievers.

92. πελανὸν (sic) M. ἐν τύμβῳ] Qu. ἐπὶ τύμβῳ.

94. ἔστ' mss. ἴσ' Bamb. Weil. Dind. ἔσθλ' Elmsl. ad Her. 387. (coll. Pers. 222.) Herm. Dind. Pal. Sidg. (Recte. Cf. 147. et Pers. 220. πνευμενῆ δ' αἰτοῦ τάδε — ἐσθλά σοι πέμπειν etc.) εὐ τ' Elmsl., coll. Eur. Alc. 1007. Andr. 751.

ἔστ' ἀντιδοῦναι mss. Fort. αἰτῶ σε δοῦναι. πέμπουσι M. πέμπουσιν Vict.

95. Versus forsan interpolatus. δόσιν τε mss. δόσιν γε Stanl. δόσιν δὴ Butler. τῶν κακῶν mss. τῶν καλῶν Elmsl. τῶν κεδνῶν Todt. Leg. τῶν χοῶν.

97. πατήρ, τάδ' ἐκχέασα] πατήρ τότε, — Heimsoeth. Qu. πατήρ ποτ' (vel τότε), ἐκχέασα. ἐκχέουσα mss. ἐκχέασα Dind. Weil. prob. Pal.

98. ἐκπέμψας] Qu. ἐκρίψας. ὄμμασιν M. ὄμμασι Turn.

100. μεταίτιαι] μεταίτιοι Blom. Sed cf. 910. παραιτία. Soph. Tr. 447. τῆ μεταίτια. Cf. ad 873.

101. ἔχθρος mss. Qu. ἄχθρος. Cf. Ag. 627. κοινὸν ἄχθρος. νομίζομεν] κομίζομεν Aur. Fortasse recte. Sed cf. 1003. ἀργυροστερῆ βίον νομίζων. 801.

μὴ κεύθει' ἔνδον καρδίας φόβῳ τινός·
τὸ μόρσιμον γὰρ τὸν τ' ἐλεύθερον μένει
καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.
λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχεις ὑπέρτερον.

105

ΧΟ. αἰδουμένη σοῦ βωμὸν ὡς τύμβον πατρὸς
λέξω, κελεύεις γὰρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.

ΗΛ. λέγοις ἄν, ὥσπερ ἠδέσω τάφον πατρός.

ΧΟ. φθέγγου χέουσα κεδνὰ τοῖσιν εὐφροσι.

ΗΛ. τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω;

110

ΧΟ. πρῶτον μὲν αὐτὴν χῶστις Αἴγισθον στυγεῖ.

ΗΛ. ἐμοί τε καὶ σοί τᾶρ' ἐπεύξωμαι τάδε;

ΧΟ. αὐτὴ σὺ ταῦτα μάνθαν'· οὐκ ἐμὸν φράσαι.

ΗΛ. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆδε προστιθῶ στάσει;

ΧΟ. μέμνησ' Ὀρέστου, κεί θυραῖός ἐσθ' ὅμως.

115

ΗΛ. εὖ τοῦτο κἀφρένωσας οὐχ ἤκιστά με.

ΧΟ. τοῖς αἰτίοις νυν τοῦ φόνου μεμνημένη —

ΗΛ. τί φῶ; δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγουμένη.

ΧΟ. ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινα

ΗΛ. πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγω;

120

102. ἔνδον καρδίας] Qu. ἐντὸς καρδίας.

105. ἔχοις mss. Bamb. Con. Sidg. ἔχεις Jacobs. Blom. Herm. Dind. Pal. Weckl. etc. Cf. Suppl. 925. κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας. Ag. 1049. 1394. Sed cf. 668. λέγοιτ' ἄν, εἴ τι δεῖ (non δέοι). Soph. Ant. 375. μήτ' ἐμοὶ παρέστιος γένοιτο — ὅς τᾶδ' ἔρδει. Eur. Her. 327. ἕνα γὰρ — εὐροῖς ἄν ὅστις ἐστὶ μὴ χείρων πατρός. Versum delent Sch. Weckl.

106. αἰδουμένη Herm. σοι M. τοι Dind. σοῦ Heyse.

108. Hunc versum languidum delet H. Wolf. Sed cf. Soph. Oed. R. 205.

109. ΧΟ. in G. lineola in M. σεμνὰ mss. κεδνὰ Hart. Weil. Sidg. Recte. Schol. εὖξαι ἀγαθά. Qu. ἐσθλά. Cf. Ag. 608. ἐσθλήν ἐκείνω, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν. τοῖσιν εὐφροσιν mss. τοῖσιν εὐφροσι Turn.

111. πρῶτον μὲν αὐτὴν] Fort. πρῶτον σεαυτὴν. Sed cf. Ag. 1544. κτείνας' ἄνδρα τὸν αὐτῆς.

112. ἐπεύξομαι mss. ἐπεύξωμαι Dobr. Dind. Recte. τ' ἄρ' M.

113. μανθάνουσ' ἤδη φράσαι mss. μανθάνουσ' ἤδη φρασας Naber (quum incongruum hic sit verbum medium φράζεσθαι). μάνθαν'· οὐκ ἐμὸν φράσαι optime Oberdick. Fort. — οὐκ ἐμοῦ φράσαι. Vel μανθάνουσ' ἤδη φράσον. Cf. 121. Similis locus est Arist. Nub. 736. ΣΤΡ. περὶ τοῦ (φροντίσω); σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον, ὃ Σώκρατες. | ΣΩ. αὐτὸς ὃ τι βούλει πρῶτον ἐξευρῶν λέγε.

116. τοῦτο κἀφρένωσας] Qu. τοῦτο δὴ φρένωσας aut τοῦτό γ' ἐφρένωσας. Construe τοῦτο οὐχ ἤκιστα. Qu. τοῦτό μ' ἐφρένωσας οὐ λελησμένην.

120. λέγεις mss. Dind. etc. Leg. λέγω. Ita etiam Weil. Weckl.

- ΧΟ. ἀπλῶς φράσον τόδ', ὅστις ἀνταποκτενεῖ.
 ΗΛ. καὶ ταῦτά μ' αἰτεῖν εὐσεβῆ θεῶν πάρα;
 ΧΟ. πῶς δ' οὐ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς;
 ΗΛ. κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω, 124 a
 (ἄρηξον), Ἑρμῆ χθόνιε, κηρύξας ἐμοὶ 124 b
 τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς 125
 εὐχὰς, πατρῶων δωμάτων ἐπισκόπους,
 καὶ γαῖαν αὐτὴν, ἣ τὰ πάντα τίκτεται
 θρέψασά τ' αὐθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει.
 κἀγὼ χέουσα τάσδε χέρνιβας φθιτοῖς
 λέγω καλοῦσα πατέρ' "ἐποικτειρόν τ' ἐμὲ 130
 φράσον τ' Ὀρέστην πῶς κατάξομεν δόμους.

121. τι φράζουσ' mss. πιφάσκουσ' Mein. Qu. φράσον τόδ' (aut τιν').

122. μούστιν mss. Leg. μ' αἰτεῖν. θεῶν πάρα] Fort. θεοῖς πάρα.

124a. In mss. post 164. legitur. Hic Herm. μεγίστη mss. μέγιστε Stanl.

124b. (κέλευσον) supplet Pauw. (ἄκουσον) Sch. Herm. (ἄρηξον) Herm. Kl. Hart. Dind. Sidg., coll. Sept. 119. 179. (ἐριούνη) Ἑρμῆ Nauck. ad Fr. 729. Cf. Sept. 119. 179. Soph. El. 115. ὦ χθόνι' Ἑρμῆ καὶ πότνι' Ἄρα — ἔλθετ', ἀρήξατε, τίσασθε πατρὸς φόνον ἡμετέρου, etc. Cf. ad 459. κηρύξας ἐμοὶ mss. Correxeim κῆρυξόν τε μοι —.

126. δ' ὀμμάτων mss. δωμάτων Stanl. Pal. Sidg. αἰμάτων Ahrens. Dind. Herm. Hart. Fr. Weil. Weckl. Verum est δωμάτων, namque in toto hoc loco de Orestis in ipsius domum restitutione agitur.

129. κἀγὼ] τάφω Zakas. βροτοῖς mss. γρ. νεκροῖς in M. sec. m. Leg. νεκροῖς aut φθιτοῖς (Herm. Butler. Fr. Weil. Hart. Dind. Weckl.). Cf. ad Soph. El. 1066. ὦ χθονία βροτοῖσι (φθιτοῖσι?) φάμα. Cf. Pers. 220. χρῆ χοὰς Γῆ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι. 523. Γῆ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα Eur. Alc. 100. οὐχ ὄρω — χέρνιβ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις.

130. λέγω καλοῦσα πατέρ' (πάτερ G.) ἐποικτειρόν (ἐποικτείροντ' G.) ἐμὲ mss. Qu. λέγω, καλῶ σε, πάτερ, ἐποικτειρόν τ' ἐμὲ | φράσον τ' Ὀρέστην πῶς κατάξομεν δόμους. Λέγω valet jubeo. Cf. 143. ἐποικτειρόν M. ἐποικτείρειν marg. G. Herm. ἐποικτείρειν γ' Stanl.

131. φίλον mss. Correxeim φράσον. πῶς ἀνάξομεν δόμοις mss. ὡς ἀνάξομεν δόμοις Pauw. Heath. Sch. Herm. Blom. τῶνδ' ἀπόξενον δόμων F. W. Schmidt. ὡς ἀνάξι' ἐπάθομεν Heyse. πῶς κατάξομεν δόμους Pal. ὡς ἀνάξομεν δόμους Zakas. ὡς ἀνάξωμεν (?) δόμους Mähly. τῶνδ' ἀνάστατον (aut ἀπόξενον) δόμων F. G. Schmidt (coll. Soph. Oed. C. 429. Tr. 39. Trag. adesp. 325, 2.) φῶς τ' ἀναιρον ἐν δόμοις V. D. in Class. Mus. I. 267. et Schneidewin. Cf. 863. πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ δαίων. Scholiasta recte ab ἀνάσσω deducit. Reducendi sensu κατάξομεν potius scribendum foret. Qu. σῶν κατάστησον δόμοις, vel σῶν καθιστάναι δόμοις, vel ὡς ἀνάσσωμεν δόμοις, vel ὡς ἄν

πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα
 πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο
 Αἴγισθον, ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
 καὶ γὰρ μὲν ἀντίδουλος, ἐκ δὲ δωματίων 135
 φεύγων Ὀρέστης ἐστίν, οἱ δ' ὑπερκόπως
 ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.
 ἔλθειν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ
 κατεύχομαί σοι, καὶ σὺ κλυθί μου, πάτερ,
 αὐτῇ τέ μοι δὸς σωφρονεστέρα πολὺ 140
 μητρὸς γενέσθαι χεῖρά τ' εὐσεβεστέρα.
 ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε, τοῖς δ' ἐναντίοις
 λέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμάορον,
 καὶ τοὺς κτανόντας σ' ἀντικατθανεῖν δίκη.

ἤκωμεν δόμους, vel ὡς κατέλθωμεν δόμους. Cf. 139. δόμοις] Fort. φράσον
 aut φράσαι.

132. πεπραγμένοι mss. πεπραμένοι Casaub. Cf. 915.

135. χρημάτων mss. Cf. 275. ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον. Sed
 praestat, ni fallor, δωματίων. Cf. 126. πατρώων δωματίων. 236. 408.

136. φεύγειν mss. φεύγων Rob.

137. πόνοισιν mss. πόνοισι Rob. θρόνοισι Schmidt (coll. 975. σεμνοὶ μὲν
 ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἤμενοι. Eur. Andr. 699.) Kock. δόμοισι Naber. Nil mu-
 tandum. πόνοισι bene congruit cum χρημάτων (135). χλίουσι θαρσοῦντες
 Hart. Fort. σοῖς θρόνοισι. μέγα mss. μέγα Turn.

139. καὶ —] Qu. καὶ —. ἐποίκτειρόν τ' ἐμέ] Qu. ἐποικτεῖρειν ἐμέ.

140. σωφρονεστέρα — εὐσεβεστέρα mss. Qu. σωφρονεστέρα — εὐσεβεστέρα.
 Ita etiam Mein. Cf. Hor. Epist. I. 16, 61. 'Da mihi fallere, da justo sancto-
 que videri.' Sed Xenarch. III. 620. ἐμοὶ γένοιτο — ἐλευθέριον πιούσαν οἶνον
 ἀποθανεῖν. πολὺ] ποτὲ Mein. prob. Dind. τρόπους probabiliter F. G. Schmidt,
 coll. Men. Fr. 160. ἐνεῖσι καὶ γυναιξὶ σώφρονες τρόποι. probat Weckl.

143. λέγω] Cf. 130. Qu. αἰτῶ. φανῆναί σου, πάτερ mss. φανῆναί σ', ὦ πά-
 τερ Cant. Blom. Ita certe legebat Schol. τοῖς δὲ ἐχθροῖς σου λέγω σε φανῆναι
 τιμωρόν. Sed praestat lectio vulgata. Orestes patris caedis ultor futurus
 est, non sui ipsius pater. φανῆναι — τιμάορον] Cf. Ag. 1324. τοὺς ἐμοὺς
 τιμαόρους | ἐχθροῖς φανέντας τοῖς ἐμοῖς τίνειν φόνον | δούλης θανούσης
 εὐμαροῦς χειρώματος. Soph. El. 1155. ὡς φανούμενος | τιμωρὸς αὐτός (αὐτοῖς?).

144. καὶ — δίκη] ὡς — δίκη Herwerden, saepe confundi ὡς et καὶ
 admonens. κτανόντας mss. κτανόντας σ' Heyse. ἀντικατθανεῖν mss. γρ.
 ἀντικατακτανεῖν margo M. Unde ἀνταποκτανεῖν conj. Dobr. coll. Eur. Hec.
 266. (Vide Iph. T. 715.) ἀντικακτανεῖν Scal. Herm. ex glossa correcta. Cf. 274.
 ἀνταποκτεῖναι. 121. Eur. Or. 509. γὰρ τοῦδε παῖς αὐτὸς μητέρ' ἀνταποκτενεῖ.

δίκη] mss. δίκη Scal. Pors. Blom. Herm. Hart. Weckl. Post δίκη] excidisse

[ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι τῆς κακῆς ἀρᾶς, 145
 κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν·]
 ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω
 σὺν θεοῖσι καὶ γῆ καὶ δίκη νικηφόρῳ."
 τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς.
 ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς † ἐπανθίζειν νόμος, 150
 παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαιδωμένας.

ΧΟ. ἴετε δάκρυ καναχῆς [δλόμενον]
 δλομένῳ δεσπότη,
 πρὸς ἔρμα τόδε κακῶν κεδνῶν τ'
 ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχεται 155

versum in quo fuerit *διδόντας* aut *τίνοντας* (Weil.) censet Dind. Cf. Ag. 331. infra 490. Qu. *ἀντιτίσασθαι* (may exact in return) *δίκην*. Cf. 274.

145. 146. Versus, ni fallor, spurii. Vix scripsisset Aeschylus quod exhibent libri, *τῆς κακῆς ἀρᾶς* et mox *τὴν κακὴν ἀράν*. Uncinis eos includit Dind.

145. *τῆς κακῆς ἀρᾶς* mss. Con. Weil. *τῆς καλῆς ἀρᾶς* Sch. Blom. Hart. Herm. Pal. Sidg. *προστροπῆς ἐμῆς* Stadtmuller. Qu. *τῆσδε τῆς* (aut *τῆσδ' ἐμῆς*) *ἀρᾶς*.

147. *τῶν* (sup. δ') M. *τῶνδ'* G. Kl. Pal. *τῶν* Rob. recc. edd. Recte.

150. 151. Spurious jure habet Pal.

150. *κωκυτοῖς ἐπανθίζειν* mss. *κωκυτοῖς ἐπορθιάζετε* Hart. *κωκυτοῦς ἀπανθίζειν* conj. Con., coll. Suppl. 72. *γοεδνὰ δ' ἀνθεμίζομαι*. Qu. *ὑμᾶς δὲ κωκυτοῦς ἐπευφημεῖν* (vel *ἐποιμώζειν*, vel *ἰακχάζειν*, coll. Sept. 635.) *χρεῶν* (vel *πρέπει*), vel — *κωκυτοῦς ἀφίεθ'* ὡς *νόμος*, vel — *κωκυτόν τιν' ἴεθ'* —. Cf. Pers. 622. *ἀλλ', ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νεριτέρων | ὕμνους ἐπευφημεῖτε*. Sept. 863. *θρηνον — οἶμαί σφ' — ἦσειν*. Pers. 635. *ἰέντος — δύσθροα βάγματα*. 940. *ἴετ' αἰανῆ — αὐδάν*. 944. *ἦσω — πάνδυρτον*. Sept. 635. *ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας*. et Ch. 990. *ἔχει γὰρ αἰσχυντήρος, ὡς νόμος, δίκην*. Sept. 951. *πολλοῖς ἐπανθίσαντες (?) πόνοισί γε δόμους*.

151. *ἐξαιδωμένας*] Qu. *ἐξαιδῶμεναι* (Hart.).

152 sq. Responsionem antistrophicam inter 152—157. et 158—163. restituere conati sunt Herm. et Seidler.

152. *δάκρυ* mss. *δάκρυα* Hart. *καναχῆς*] Qu. *χαμάδις*. Confer Homericum *δάκρυ χαμάδις βάλε*. *δλόμενον*] Delet Blom. *δρόμενον* Martin. Naber (coll. Sept. 87. *δρόμενον κακὸν ἀλεύσατε*. 117. *κῦμα — καχλάζει πνοαῖς Ἄρεος δρόμενον*. 423. et ad Suppl. 782.). *δλόμενον* (ἴετ') *δλομένῳ δεσπότη* M. Schmidt. *δλομένῳ μελόμενον* conj. Weckl. Qu. *καναχηδόν* (deleto *δλόμενον*) —.

154. *πρὸς ἔρμα* mss. *τόδ' ἔρμα* Weckl. *πρὸς ἔρμα γὰς* Herm., coll. Ant. 841. *ἔρμα τυμβόχωστον*. Gloss. in M. *τὸν τάφρον*. Versus corruptus. *κακῶν κεδνῶν τ'] κεδνῶν κακῶν τ' Blomf. κεδνῶν τ' ἀπότροπον] ἀπότροπον κεδνῶν τ' Weckl. πρὸς ἔρμα χωστὸν ἀποτρέπειν κακῶν ἄγος | ἀπεύχεται* Pal.

155. *ἄλγος ἀπεύχεται* post *ὅτι*. huc transtulit Hart. ex v. 154. *ἄλγος* mss. *ἄγος* Vict. ex schol. *ἄγος* Herm. Weckl. Qu. *ἀπευκτὸν ἐκκεχυμένων* —.

- κεχυμένων χοᾶν. κλύε δέ μοι, σέβας,
 κλύ', ὦ δέσποτ', ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.
 ὄτοτοτοτοτοτοτοῖ,
 ἴτω τις δορυσθενῆς ἀνήρ † ἀναλυτῆρ δόμων,
 Σκυθικά τ' ἐν χεροῖν παλίντων' 160
 ἐν ἔργῳ βέλη † 'πιπάλλων Ἄρης
 σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν ξίφη.
- ΗΛ. ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοᾶς πατήρ· 164
 νέου δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε. 166
- ΧΟ. λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.
 ΗΛ. ὄρῳ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.
 ΧΟ. τίνοσ ποτ' ἀνδρὸς ἢ βαθυζώνου κόρης;
 ΗΛ. εὐξύμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι. 170
 ΧΟ. πῶσ οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;

156. κλύε δέ μοι κλύε | σεβάσω δέσποτα M. κλύε δέ μοι, σέβας. κλύ', ὦ δέσποτ' Bamb. prob. Weckl.

157. σεβάσω δέσποτα mss. σέβας, ὦ — Turn. μοι σέβας, κλύ, ὦ Bamb. σέβας, κλύ', ὦ δέσποτ', ἐξ — Hart. Fort. τάδ' ἔπη, δέσποτ'.

158. ὄτοτοτοῖ τοτοῖ M. ὄτοτοτοτοτοτοτοῖ Dind. Weckl.

159—163. Delet A. Ludwig.

159. ἰώ τις mss. ἴτω τις Both. Weckl. ἴοι τις Jongh. Fort. ἴθι τις. δορυσθενῆς] δορυσσόςης conj. Dind. Recte, opinor. Cf. Soph. Aj. 1188. δορυσσοήτων μόχθων. Her. 744. δορυσσότητα στρατόν. Oed. C. 1313. δορυσσοῦς Ἀμφιάρεως. ἀναλυτῆρ] Fort. ἴθι λυτῆρ (et ἴθι τις pro ἰώ τις), aut ἀπολυτῆρ (deliverer). Cf. 943. ἀναφυγᾶς (ἀποφυγᾶς?) κακῶν. δόμων] πόνων probabiliter Hart.

160. σκυθιτάτ' (σ sup. ι ab διορθωτῇ) M. σκύθης τατ' G. Seidl. Blom. Bamb. etc. Σκυθικά τ' Rob. Σκυθιστὶ Martin. Σκύθην χεροῖν παλιντόνοιον ἐν ἔργῳ 'πιπάλλων Ἄρη Heimsoeth. παλίντονα βέλη Hart. "Versus in fine defectus." (Dind.)

162. ἐν ἔργῳ mss. ἐν om. Headlam. ἐναργῶς Both. ἐνεργῶς Oberdick. Fort. ἐνεργῆ aut ἐνεργοῖν (χεροῖν). βέλη mss. ξίφη Pauw. et recentes edd. ex schol. delet Heims. Aliud quid nomen requirit Pal. 'πιπάλλων mss. 'πιάλλων Musgr. Leg. τινάσσων aut τιταίνων (Hom.). Cf. Soph. Tr. 511. τινάσσων παλίντονα τόξα. Qu. παλίντονα τόξ' ἀντιπάλλων (ἀντιτείνων). Ἄρης mss. Suspectum. Fort. Ἄρεως (et ἐν ἔργῳ).

164. ΗΛ. add. Turn. om. M. qui in seqq. lineolas habet. ἀπότου (ἀπότου M.) mss. γαπότους Turn. Post h. v. legitur 123. in mss.

167. ἀνορχεῖται mss. ἄν· ὀρχεῖται Turn.

168. τάφῳ] Qu. πέλας (gl. τοῦ τάφου).

171. παλαιὰ] Qu. γεραιά.

- ΗΛ. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἑνὸς κείραιτό νιν.
 ΧΟ. ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.
 ΗΛ. καὶ μὴν ὄδ' ἔστι κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος.
 ΧΟ. ποίαις ἐθείραις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν. 175.
 ΗΛ. αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερῆς ἰδεῖν.
 ΧΟ. μῶν οὖν Ὁρέστου κρύβδα δῶρον ἦν τόδε;
 ΗΛ. μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται.
 ΧΟ. καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;
 ΗΛ. ἔπεμψε χαίτην κουρίμον χάριν πατρί. 180
 ΧΟ. οὐχ ἦσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,
 εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψάψει ποδί.
 ΗΛ. κάμοι προσέστη καρδία κλυδώνιον
 χαρᾶς, ἐπαίσθη δ' ὡς διανταίω βέλει,

172. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἑμοῦ κείραιτό νιν mss. De constructione cf. Ag. 620. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλά. Monk. ad Alc. 117. Qu. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἑμοῦ σφ' ἐκείρατο (aut ἐκείρατ' ἔν). πλὴν ἑμοῦ mss. Herm. Franz. Con. Kl. Pal. Weil. Weckl. Sidg. πλὴν ἑνὸς Dobr. Blom. Butler. Peil. Hart. Dind. "Responsio enim Chori proculdubio Clytaemnestram et Aegisthum respicit." Cf. Soph. El. 909. τῷ γὰρ προσήκει πλὴν γ' ἑμοῦ καὶ σοῦ τόδε; πλὴν ξένου Weil. Herw. ὅστις κείραιτό νιν significaret qui eum abscinderet. κείρετό νεῖν (νιν supr. sec. m.) M. κείραιτό νιν Turn. σφ' ἐκείρατο Herw. Cf. 189. ἀλλ' οὐδὲ μὴν νιν ἢ τεκοῦσ' ἐκείρατο. 179.

176. αὐτοῖσιν mss. αὐταῖσιν Turn.

177. μῶν οὖν] Cf. ad Arist. Pac. 527. μῶν οὐκ Blom. Qu. μή νυν — ἢ τόδε. ἢ M. ἢ G. Frank. Martin. Herm. Bamb. Kl. Con. ἦν Dind. Weil. Pal. Weckl.

178. προσείδεται] Vox non alibi repertum. Qu. βοστρύχοισιν εἶδεται. Cf. Ag. 772. εἰδομέναν τοκεῦσιν. Vel προσεμφερῆς (ut in 176.).

180. καὶ τὴν mss. χαίτην Vict. κουρίμην mss. Dedi κούριμον. Cf. Agathon. Fr. 3. κουρίμου χάριν τριχός. Eur. El. 520. κουρίμης (κουρίμου?) τριχός. Or. 955. σίδαρον ἐπὶ κάρα τιθειῖσα κούριμον (act.). πατρός mss. Sidg. πατρί Turn. Sch. Herm. Dind. Weckl. etc. τάφω Weil.

181. εὐδάκρυτα mss. Pal. αὖ δακρυτὰ Emper. Herm. Hart. Forsan recte.

182. εἰ] ἢ εἰ Zakas. ψάψει (sup. η sec. m.) M. ψάψη G. Turn.

183. κάμοι] Qu. κάμοῦ. καρδίας mss. καρδίαν Heims. Dind. Leg. καρδία (Scal. Stanl.). Cf. Pers. 880. τᾶδε γὰρ προσήμενοι. Ag. 834. ἰὸς καρδίαν (l. καρδία) προσήμενος. 1191. δώμασιν προσήμενοι. 1617. νερτέρω προσήμενος κώπη. Suppl. 383. τοῖς πέλας προσήμενοι. Sept. 696. μοι — προσιζάνει. Ag. 976. δεῖμα προστατήριον καρδίας τερασκόπου ποτᾶται. 179. 1121. Eur. Fr. 1025, 2. πλάνος τε καρδία προσίσταται.

184. χολῆς mss. Leg. χαρᾶς. ἐπαίσθη mss. ἐπαίσθη Cant. Cas. δ'] Qu. θ'.

ἐξ ὀμμάτων δὲ διψίων πίπτουσί μοι 185
 σταγόνες ἄφαρκοι δυσχίμου πλημμυρίδος
 πλόκαμον ἰδούση τόνδε· πῶς γὰρ ἐλπίσω
 ἀστῶν τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης;
 ἀλλ' οὐδὲ μὴν νιν ἢ κτανοῦσ' ἐκείρατο,
 ἐμὴ δὲ μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον 190
 φρόνημα παισὶ δύσθεος πεπαμένη.
 ἐγὼ δ' ὀκνῶ μὲν ἀντικρυς καταινέσαι
 εἶναι τόδ' ἀγλαΐσμαί μοι τοῦ φιλτάτου
 βροτῶν Ὀρέστου, σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.
 φεῦ.
 εἴθ' εἶχε φωνὴν ἔμφρον' ἀγγέλου δίκην, 195
 ὅπως δίφροντις οὔσα μὴ 'κινυσσόμην,
 ἀλλ' ἦ· σάφ' ἦδη τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον,
 εἶπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος,
 ἢ ξυγγενῆς ὧν εἶχε συμπενθεῖν ἐμοί,

185. δὲ] Qu. τε. δίψιοι mss. Dind. Weil. Weckl. (Quidni δίψιοι?) διψία Blom. διψίω Pauw. διψίων (ex oculis desiccatis) Sch. Hart. Herw. δίπτουχοι Herw. Qu. διψίων, δακρύων, aut μυρία. Cf. 1058. ἐξ ὀμμάτων στάζουσιν αἶμα δυσφιλέες. Cf. Eur. Herc. 450. γραΐας ὕσσων πηγᾶς.

186. In margine habet M. a m. ant. ἄφαρκοι mss. Weckl. ἄφαρκοι Weil. Dind. πλημμυρίδος] Prius μ supra v. in M.

188. φόβης] Non alibi legitur apud Aeschylum. Fort. κόμης. Cf. Suppl. 909.

190. δὲ mss. γε Porson. Elmsl. Dind. Recte. Cf. Pers. 152. μήτηρ βασιλέως, βασίλεια δ' ἐμὴ. οὐδαμῶς (δ') Dind. Qu. ἐπώνυμος, sed v. Comm.

191. δύσθεον mss. δύσθεος malit Herw. Cf. 46. δύσθεος γυνά. 525. Sed sententia requirit potius δυσμενές (παισὶ δυσμενές). Cf. Ag. 1193.

192. ἐγὼ δ' ὀκνῶ — τὰδ' αἰνέσω mss. ἐγὼ δὲ πῶς — conj. Blom. Hart. Herw. ἐγὼ δ' ὀκνῶ — τὰδ' αἰνέσαι probabiliter Kock. Malim tamen ἐγὼ δ' ὀκνῶ — καταινέσαι. Hujusmodi aliquid requirere sententiam olim suspicabar, ἐγὼ δ' ὀκνῶ — φάσκω (λέξω) οὐκ ἔχω. Schol. τὰδ' αἰνέσω: λείπει οὐκ ἔχω.

195. εὔφρον' mss. Pal. ἔμφρον' (intelligent) Aur. Stanl. Sch. Herm. Hart. Weil. Recte. Cf. 88. 517. et ad Ag. 351. ἢ φρέν' probabiliter F. W. Schmidt.

196. μῆκηνυσσόμην M. (Forma ab Hesychio et Photio agnita, ut etiam κήνυγμα.) μὴ 'κινυσσόμην Turn.

197. εὔ mss. ἦ Cant. Dind. etc. σαφηνῆ mss. σάφ' ἦδη recte Porson. (Cf. Pers. 337. σάφ' ἴσθι.) 'σαφήνει (?) Pal. Sidg. (Verbum διασαφηνεῖν legitur alicubi.) ἀλλ' ἦ (ἦ?) παρῆν μοι F. G. Schmidt. ἀποπρίσει M. ἀπόπτυσσα G. ἀποπτύσαι T. corr. ἀπέπτυσσα A. ἀποπτύξαι Pors. Leg. ἀποπτύσαι.

199. ξυγγενῆς ὧν] Qu. ξυγγενοῦς ὧν.

ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴ πατρός. 200
 ἀλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα
 οἷοισιν ἐν χειμῶσι ναυτίλων δίκην
 στροβούμεθ'· εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας,
 μικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμὴν.
 καὶ μὴν στίβοι γε, δεύτερον τεκμήριον, 205
 ποδῶν ὅμοιοι τοῖς ἔμοῖσι κάμφορεῖς·
 καὶ γὰρ δύ' ἐστὸν τῷδε περιγραφὰ ποδοῖν,
 αὐτοῦ τ' ἐκείνου καὶ συνεμπόρου τινός.
 πτέρναι τενόντων θ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι
 ἐς ταυτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἔμοῖς στίβοις. 210
 πάρεστι δ' ὠδὶς καὶ φρενῶν καταφθορά.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εὐχου τὰ λοιπὰ, τοῖς θεοῖς τελεσφόρους
 εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν καλῶς.

ΗΛ. ἐπεὶ τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ;

ΟΡ. εἰς ὄψιν ἤκεις ὦνπερ ἐξηύχου πάλαι. 215

ΗΛ. καὶ τίνα σύνοισθ' αὖ μοι καλουμένη βροτῶν;

200. τιμὴν mss. τιμὴ Sch. Recte.

201—204. Hos vv. frustra Choro tribuit Herm. post 211. transponit Weil., post 210. Butler. Cf. 212. 202. δίκην G. schol. δίκη (ι in ras.) M. δίκην Ald.

204. μέγας πυθμὴν] I. e. ingens stipes (sive truncus). Fort. μέγ' ἂν φυτόν (a strong plant). Sed cf. 260.

206. ποδῶν θ' (θ in litura pro τ') ὅμοιοι M. G. ποδῶν ὅμοιοι Turn. Qu. αὐτῷ θ' ὅμοιοι (i. e. τοῖς ποσὶν αὐτοῦ), vel ποδῶν ὅμοιοι τοῖς ἔμοῖσι κάμφορεῖς. Cf. 176. Verba θ' ὅμοιοι — πτέρναι delenda esse censet Wecklein.

τοῖς τ' ἔμοῖσιν ἐμφορεῖς mss. Qu. τοῖς ἔμοῖσι κάμφορεῖς. Cf. ad Ag. 589.

209. 210. Excludi vult Herm. 209. Bamb.

209. πτέρναι τενόντων θ' ὑπογραφῇ μετρούμενοι Heyse. πτέρναι] Qu. πτερνῶν. Ante h. v. lacunam notat Herm. 210. εἰς mss. ἐς Rob.

212—225. Nullae in hac stichomythia personarum notae sunt in M., sed tantum lineolae, nisi quod in v. 219. praefixum Ὀρ. Personarum notas primus apposuit Canter.

212. τοῖς θεοῖς τελεσφόρους εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα] Sensus est, diis annuntians vota tua (hactenus) felicem exitum habuisse.

215. εἰς ὄψιν ἤκεις —] ἤκουσ' sine causa requirit Naber. Cf. Eur. Phoen.

201. πόθου | ἐς τέριπιν ἤλθες ὦν ἐχρηζες εἰσιδεῖν. Soph. El. 2.

216. Quum perraro apud Aeschylum senarius ab dactylo exordiat, Paleius τίνα ξύνοισθα aut τίνα δὲ σύνοισθα reponendum suspicatur. καλουμένη mss. καλουμένη Turn.

ΟΡ. σύννοιδ' Ὀρέστην πολλά σούκπαγλουμένην.

ΗΛ. ναί· πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων;

ΟΡ. ὄδ' εἰμί· μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον.

ΗΛ. ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις; 220

ΟΡ. αὐτὸς καθ' αὐτοῦ τᾶρα μηχανορραφῶ.

ΗΛ. ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις;

ΟΡ. κἂν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς.

ΗΛ. ὡς ὄντ' Ὀρέστην ἄρα σ' ἐγὼ προσεννέπω;

ΟΡ. αὐτὸν με νῦν ὄρῳσα δυσμαθῶς ἔχεις. 225

κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχὸς

217. πολλά σ' ἐκπαγλουμένην] Qu. πολλά σοι καλουμένην, vel πολλά σούκπαγλουμένην (σοι ἐκπ.). ἐκπαγλουμένης mss. ἐκπαγλουμένην Rob. ex schol. ἐπικαλουμένην Mähly. Post σύννοίδα requiritur dativus aliquis.

218. καὶ πρὸς τί δῆτα mss. Qu. ναί· πρὸς τί δῆτα (δ' ἤδη, δὴ 'γὼ), aut σύ; πρὸς τί —; πρὸς τί] Angl. in what respect. κατευγμάτων] Fort. τῶν εὐγμάτων.

219. μάτευ' G. Ald. Herm. Blom. Fr. Dind. μάστεν' M. Pal.

220. ἀμφί μοι] ἀμφ' ἐμοὶ malit Dind. in Lex. p. 23.

221. αὐτὸς καθ' αὐτοῦ mss. Lege αὐτὸς καθ' αὐτοῦ (Both. Dind.), vel καθ' αὐτὸς αὐτοῦ —. ταρρα M. τ' ἄρα Rob. τᾶρα Salvin. τᾶρα Dind.

222. ἀλλ'] Fort. ἄρ'. Post θέλεις interrogationis signum ponendum.

223. ἐμοῖσιν ἄρ' mss. ἐμοῖσιν Vict. Dind. ἐμοῖς ἄρ' Turn. Pors. Legendum aut ἐμοῖς ἄρ' aut ἐμοῖς τᾶρ'. Cf. Arist. Eq. 366. νῆ τὸν Ποσειδῶ καμὲ τᾶρ' (ἐλξεις), ἦνπερ γε τοῦτον ἔλκῃς. ἐν γε τοῖσι σοῖς mss. ἐν τοῖς σοῖς ἐγὼ Dind. De particulis εἴπερ — γε et εἴπερ γε cf. 198. 499. Ag. 1249. Suppl. 343. Soph. Oed. C. 27. Eur. Med. 814. Phoen. 725. Arist. Ach. 307. εἴπερ ἐσπείσω γ' ἄπαξ. Praestat forsitan εἴπερ ἐν τοῖς σοῖς γελῶ.

224. τάδ' ἐγὼ σε προϋννέπω mss. ταῦτ' ἐγὼ σε προϋννέπω (?) Pors. τάδε σ' ἐγὼ προσεννέπω Aur. Well. Arnald. γάρ σ' ἐγὼ — Herm. ἄρα σ' ἐγὼ — olim Dind. τόνδ' ἐγὼ — Francken. σ' ἄρ' ἐγὼ — Hart. σ' ὦδ' ἐγὼ προσεννέπω Sidg. ὦδ' ἐγὼ σε προϋννέπω Con. ταῦτά σε προσεννέπω Pal. Cf. Ag. 162. τοῦτό νιν προσεννέπω (τὸ ὄνομα). Eur. Med. 352. Post h. v. unius versus lacunam indicant Herm. Pal. Ita Orestis sermo, ut mox Electrae, undenos versus habebit, ut utriusque sequentes orationes (246—254. et 255—263.) novenos versus habent.

225. μὲν νῦν M. μὲν οὖν (corr. νῦν) G. μὲν οὖν Turn. Dind. με νῦν Sch. Herm. Franz. Recte. Fort. μὲν οὖν μ' —. δυσμαθεῖς ἐμέ mss. δυσμαθῶς ἔχεις Franz. Recte, opinor. Verbum δυσμαθεῖν non alibi repertum est. Tentabam — ὄρῳσά μ' εἰ σὺ δυσμαθῆς. Sed vera scriptura, ni fallor, est — δυσμαθῶς ἔχεις. Cf. Plat. Resp. VI. 503 D. τὰ βέβαια ταῦτα ἦθ'η — δυσκινήτως ἔχει καὶ δυσμαθῶς.

227—230. Hoc ordine in M., κουρὰν — | ἀνεπτέρωθης — | ἰχνοσκοποῦσα — | σαυτῆς —. Transposuerunt Rob. Herm. Dind. etc.

ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἔμοῖς
ἀνεπερώθησ' ἀδόκεισ' ὄρα'ν ἐμέ.

σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχὸς
σαντῆς ἀδελφοῦ ξύμμετρον τῷ σῶ κάρῃ.

230

ἰδοῦ δ' ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χειρὸς,
σπάθης τε πληγὰς, ἐν δὲ θήρειον γραφήν.

ἔνδον γενοῦ, χαρᾶ δὲ μὴ 'κπλαγῆς φρένας·

τοὺς φιλάτους γὰρ οἶσθα νῶν ὄντας πικρούς.

ΗΛ. ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρὸς,

235

δακρυτὸς ἔλπις τέρματος σωτηρίου,

227. 228. Inverso ordine in mss. correxerunt Herm. Dind. etc.

229. σκέψαιτο μὴ mss. σκέψαι τομῇ Turn. Weil. Pal. Con. Dind. (Cf. Hom. II. 1, 235. ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὐποτε φύλλα καὶ ὄζους | φύσει ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομῆν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν. Theocr. 10, 46. Plat. Symp. 190 E.) σκέψαι κόμη Hart. Kirch. Sidgw. Cf. Eur. El. 512. σκέψαι δὲ χαίτην προσθεῖσα σῆ κόμη. "The fact that the hair had been cut from the head of the man before her would not prove that he was Orestes. Hence I follow Hartung in reading κόμη (i. e. 'put the ringlet to thy locks,' and compare). This was the point all through; and so Eur. El. 520. σκέψαι δὲ χαίτην προσθεῖσα σῆ κόμη." (Sidgwick) Sed vide Add.

230. Post 226. positus in Rob. excludunt Weckl. Herw. *σύμμετρον τῷ σῶ κάρῃ* mss. *ξύμμετρον* — Sch. Hart. Weil. Sidg. (Causa vitii fuit vicinum ἀδελφοῦ.) *σύμμετροις τῷ σῶ ποδὶ* conj. Pal., coll. Eur. El. 533., qui corruptelam ex transpositione hujus versus ortam esse arbitratur.) *σύμμετρούμενον κάρῃ* O. Hense. prob. Dind. in Lex. Utique *σύμμετρος* non de colore sed de mensura dicitur, ut in Eur. El. 532. *σὺ δ' εἰς ἴχνος βᾶσ' ἀρβύλης σκέψαι βάσιν, | εἰ σύμμετρος σῶ ποδὶ γενήσεται, τέκνον.* Versum abesse malit Herwerden.

231. ἰδοῦ δ' mss. Qu. ἰδοῦ θ'.

232. εἰς δὲ mss. ἠδὲ Turn. Dind. Sidg. ἐν δὲ Pauw. Heath. Sch. Qu. ἐν δὲ, vel ἔτι δέ. *θήριον* mss. *θήρειον* Bamb. Praestat, ni fallor, *θηρίων*.

233. *μῆκπλαγιῆ* (ι sup. ἦ) M. *μὴ 'κπλαγῆς* Turn.

234. *οἶδα* mss. *οἶσθα* Hart. Weckl. malit Herwerden. Recte. Cf. Soph. Aj. 1359. ἦ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι καὶθις πικροί. Oed. C. 615. τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται καὶθις φίλα. 606.

235 — 245. Hos vv. sic cum Rossbachio transponit Weil., ΗΛ. ὦ τερπνὸν — φέρων. | ΧΟ. ὦ φίλτατον — πατρὸς· | μόνον — σοι. Quam dispositionem probat Dind.

236. *δακρυτὸς*] *Suspectum.* *σπέρματος*] *τέρματος* Mehler. *σωτηρίου*] *σωτήριος* Sch. Weckl. *σωτηρία* O. Hense. Cf. 505. *παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες* (*κληδόνας* recte Sch.) *σωτήριοι.* Fort. *τέρματος σωτηρίας.* Soph. OC. 725. *τέρμα τῆς σωτηρίας.*

δίκη πεποιθῶς δῶμ' ἀνακτήσει πατρός.
 ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον
 ἐμοί· προσαυδᾶν δὴ 'στ' ἀναγκαίως ἔχον
 πατέρα σε, καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει 240
 στέργηθρον — ἢ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται —
 καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου·
 πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ' ἐμοὶ σέβας φέρων.
 μόνον κράτος τε καὶ Δίκη σὺν τῷ τρίτῳ
 πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ συγγένοιτό σοι. 245

OP. Ζεῦ Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ,
 ἰδοῦ τε γένναν εὖνιν ἀετοῦ πατρὸς
 θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασι
 δεινῆς ἐχίδνης· τοὺς δ' ἀπωροφανισμένους
 νῆσις πιέζει λιμός· οὐ γὰρ ἐντελεῖς 250

237. Hunc v. post 243. transponit Hart. Versum delet Gilbert. ἀλκῆ
 mss. δίκη Menzel. Sed cf. Suppl. 351. ἀλκῆ πίσυρος.

238. ὄμμα mss. Kl. Peil. Franz. Con. Weil. ὄνομα Valck. Blom. Herm.
 Dind. Pal. etc. Eadem confusio est Sept. 577. Sed praestat ὄμμα. Cf. Eur. Alc
 733. Soph. Aj. 977. 1004. El. 903. Valck. ad Phoen. 415. Pors. ad Orest. 1080.
 Herm. ad Hec. 433. ἔχον] νέμον Sch.

239. ὁμοῦ· προσαυδᾶν δ' ἔστ' (vel προσαυδᾶν δὴ σ') ἀναγκαίως ἔχει
 F. W. Schmidt. Posterior correctio vera videtur. Qu. ἐμοὶ προσαυδᾶν σ' ἔστ'
 ἀναγκαίως ἔχον. Nisi quidem σε pro τε legas in v. prox. 240. Vel προσαυδᾶν
 μ' ἔστ' (et mox σε pro τε). Hunc v. ut spurium delet Hart. ἀναγκαῖόν σέ
 μοι Mähly. ἔχον mss. Mireris homoeoteleuton in h. v. et 238. Sed legendum
 hic, ni fallor, ἔχει.

240. πατέρα τε] Qu. πατέρα σε. ἐς σέ μοι ῥέπει mss. Qu. ἐς σέ τοι (που)
 ῥέπει. Cf. Soph. Oed. R. 847. σαφῶς | τοῦτ' ἔστιν ἤδη τοῦργον εἰς ἐμὲ ῥέπον.

243. ἦσθ'] Cf. Ag. 1211. σέβας φέρων mss. σέλας φέρων Schutz. Hart.
 σέβας θ' ὄρᾶν F. W. Schmidt. ἐμοὶ φάος φέρων Herw. Qu. φάος (aut φέγ-
 γος) φέρων, aut σέβας θ' ἄμα, aut σέβας τ' ἀεί.

244. 245. Versus fortasse post 237. transponendi.

244. μόνος mss. μόνον Turn. Cf. Suppl. 1012. Ag. 131. Soph. Tr. 596.

245. συγγένοιτο mss. Leg. συγγένοιτο. μοι mss. σοι Stanl. Sch.
 Herm. Hart. Pal. Sidg. νῶν Schneid. Weil. Fortasse recte.

246. πρηγμάτων mss. πραγμάτων Rob. Con. πημάτων Herm. Schneid.

247. ἰδοῦ δὲ mss. Leg. ἰδοῦ τε. γέννανιν mss. (γέννα, νιν corr. sec. m.)
 γένναν εὖνιν Turn.

248. σπειράμασιν mss.

250. ἐντελής mss. et schol. (sc. γέννα, 247.). ἐντελεῖς Pauw. Sch. Herw.
 Sidg. Recte, opinor.

- θήραν πατρώοις προσφέρειν σκηνώμασιν.
 οὕτω δὲ καὶ μὲ τήνδε τ', Ἡλέκτραν λέγω,
 ἰδεῖν πάρεστί σοι πατροστερῆ γόνον,
 ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
 καὶ τοῦ θυτῆρος τοῦ σε τιμῶντος μέγα 255
 πατρὸς νεοσσούς τούσδ' ἀποφθείρας πόθεν
 ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὐθύνον γέρας;
 οὐτ' ἀετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας πάλιν
 πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπειθῆ βροτοῖς,
 οὐτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὄδ' ἀνανθεῖς πυθμὴν 260
 βωμοῖς ἀρήξει βουθύτοις ἐν ἡμασι.
 κόμιζ'· ἀπὸ μικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν
 δόμον δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.
- ΧΟ. ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἐστίας πατρὸς,
 σιγᾶθ', ὅπως μὴ πεύσεταιί τις, ὦ τέκνα, 265
 γλώσσης χάριν τε πάντ' ἀπαγγελεῖ τάδε

251. θῆρα πατρώα (πατρώα corr.) M. θῆραν πατρώαν Rob. ex schol. θῆραν πατρώοις Blom. Hartung. Herwerden. Schol. τὴν πατρώαν θῆραν προσάγειν. σκηνήμασιν mss. σκηνώμασιν Both. Herw. Schol. τῆ καλιᾶ. Cf. 999. κατασκήνωμα. Eum. 634. παρεσκήνωσεν. Saepius apud Euripidem legitur σκήνωμα. S. Matth. V. 20. τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις (ἔχει). Cf. ad Xen. Hell. V. 3. 19. Sic κνισᾶν et κνισωτός (Ch. 485.), non κνισητός.

252—254. οὕτω δὲ —] Hos tres versus interpolatori tribuit Herwerden (Exerc. Aesch. p. 146.). "Ne addere quidem, inquit, eos potuit poeta propter formam orationis qua usus est in praegressis, ἰδοῦ δὲ γένναν etc. — Ejectis autem iis pulchre praegressa excipiunt haec, καὶ τοῦ θυτῆρος etc."

253. ἰδεῖν πάρεστι, πατρὸς ἐστερημένω | ἄμφω, φυγὴν τ' — F. W. Schmidt.

254. φυγὴν ἔχοντε mss. Qu. φυγὴν φεύγοντε.

255 sq. Electrae dant Herm. Pal.

255. καὶ τοῦ θυτῆρος] καίτοι θυτῆρος Musgr. Qu. τοῦ γὰρ θυτῆρος. καὶ σε —] Qu. τοῦ σε —. Ita etiam Herm.

257. χειρὸς] χάριτος F. W. Schmidt. Qu. δαιτός. εὐθύνον (οι sup. υ) M. Frequens hoc vitium. Qu. εὐθύνου (sc. δαιτός).

259. εὐπειθῆ (ι sup. in M.) mss. εὐπιθῆ Blom. Hart. Weil.

260. ἀνανθεῖς] Scribendum, ni fallor, ἀνανθείς: id quod ostendit compositum ἀφαναίνεσθαι.

261. βουθύτοις ἐνήμασιν mss. Qu. βουθύτοισιν ἡμασι. Sed cf. Ag. 1666.

262. δαναρίας mss. δ' ἂν ἄρειας Turn. Schol. δύνασαι ἀνοικοδομῆσαι.

266. δὲ mss. Leg. τε. ἀπαγγεῖλη mss. ἀπαγγελεῖ Porson. ἀπαγγεῖλη frustra tuetur Pal.

πρὸς τοὺς κρατοῦντας, οὓς ἴδοιμ' ἐγὼ ποτε
θανόντας ἐν κηκῖδι πισσήρει φλογός.

- OP. οὔτοι προδώσει Λοξίας μεγασθενῆς
χρησιμοῖς κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν, 270
κᾶξορθιάζων πολλὰ καὶ δυσχειμέρους
ἄτας ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενος,
εἰ μὴ μέτειμι τοῦ φόνου τοὺς αἰτίους·
[τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων,
ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον· 275
αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε
τίσειν μ' ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ κακά.
τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μηνίματα

267. πρὸς τοὺς κρατοῦντας] Fort. τοῖσιν κρατοῦσιν. Cf. Ag. 604. ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει. Eur. El. 420. τοῦσδ' ἀπαγγελῶ λόγους | γέροντι.

268. θανόντας] φθίνοντας conj. Weckl. et F. W. Schmidt. δαμέντας Zakas. Qu. θνήσκοντας. φλογός] Sc. pyrae pineae. Cf. 385. ἐφυμνήσαι γένοιτό μοι | πυκᾶεντ' ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς θεινομένου (f. καιομένου).

269—305. Ab Aeschylo abjudicat et histrioni adscribit Schoemann.

269. οὔτι προδώσω M. G. οὔτοι — Turn. Fort. οὐ μὴ προδῶ με. Cf. 895. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῶς ποτέ. Sed Eum. 64. οὔτοι προδώσιν (οὐ μὴ προδῶ σε?). Λοξίου μεγασθενῆς χρησμός mss. Leg. Λοξίας μεγασθενῆς | χρησιμοῖς (297. τοιοῖσδε χρησιμοῖς) κελεύων τόνδε etc. Cf. Eum. 61. Λοξία μεγασθενεῖ. Sept. 70. Ἐρινὺς — μεγασθενῆς. 977. 989. Pind. Ol. I. 25. μεγασθενῆς γαιάοχος. Arist. Nub. 566. τὸν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν.

271. κᾶξορθιάζων M. κᾶξορθιάζων Turn. Fort. κᾶπορθιάζων, ut in Ag. 29. Pers. 1051. Cf. ad 954. 272. ἧπαρ τοῦμὸν olim Bothe.

273. μέτειμι τοῦ] μέτεισί τις Todt. τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους mss. τοὺς διπλοῦς πατροκτόνους F. W. Schmidt. τοὺς παλαμναίους πατρὸς Stadtmuller. Fort. τοῦ πατρὸς τοὺς προστρόπους, αὐτὸ τοῦ φόνου — (ita etiam Heimsoeth. Herw. prob. Weckl.). Αὐτὸ τοῦ φόνου (αὐτὸ μόρου) τοὺς αἰτίους. Αὐτὸ τοὺς φόνου (sc. τοῦ πατρὸς) μεταίτιους. (Cf. Ch. 134. Αἴγισθον, ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος. 100. Eum. 199.) Utique τοὺς αἰτίους per se non potest significare τοὺς φονέας. Glossema videtur πατρός. Cf. 117. τοῖς αἰτίοις νυν τοῦ φόνου —. 837. τὸν αἰτιὸν τ' ἔξαπολλὺς μόρου. Eum. 580. αἰτίαν δ' ἔχω — τοῦ φόνου.

274—296. Hos vñ. secludit Dind.

275. ἀποχρηματοῖσι M. ἀποχρημάτοισι Sch. μαυρούμενον Heyse.

276. αὐτόν τ' mss. Leg. αὐτόν δ'. τάδε] τότε Heyse.

277. τίσειν μ'] Del. μ'. ἔχοντα] ἔδοντα Weil. δυστερπῆ] Qu. δυσφιλή.

278. τὰ] τῶν Pal. δυσφρόνων] "I. e. Furiarum." (Dobr.) Cf. Ag. 834. δύσφρων ἰός. Qu. δυσχερῶν, δυσφιλή, αὐτὸ νερτέρων. μειλίγματα mss. μηνίματα Lobeck. Herm. Sidg. Mähly. δυσφόρου δηλήματα F. W. Schmidt. (δυσ-

βροτοῖς πιφάσκων εἶπε βλαστάνειν νόσους
 σαρκῶν ἐπεμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις, 280
 λειχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν·
 λευκὰς δὲ κόρσας τῆδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ·
 ἄλλας τ' ἔφηνε προσβολὰς Ἐρινύων
 ἐκ τῶν πατρῶων αἱμάτων τελουμένας,
 ὄρῳντα λαμπρὸν ἐν σκοτῶ νωμῶντ' ὄφρυν. 285
 τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνεργέτων βέλος
 ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων,
 καὶ λύσσα καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος

φόρου jam Ahrens). δυσφρόνων μηνίματα | βροτοῖς πίφασκεν ἐμβαλεῖν δεινὰς νόσους Mähly. Aut ἀστοῖς πιφάσκων aut τοῖς μὲν γὰρ ἐκ γῆς, μὴ ἔκδικησασιν φόνον, | λιμὸν πολίταις εἶπε, τὰς δὲ — scholiastam legisse putat Pal. De sensu parum liquet.

279. βροτοῖς πιφάσκων mss. βροτοῖς πιφάσκειν Musgr. τορῶς — F. W. Schmidt. ἀστοῖς — Rossbach. βροτοῖσι φάσκων conj. Blom. τὰς δὲ νῶν (νῶν M.) νόσους mss. βλαστάνειν Con. Weckl. τάσδ' αἰνῶν νόσους Herm. Sidg. γαστέρων νόσους σαρκῶν τ' Musgr. πιφάσκειν ἐρπειτὰς [ἐρπειτοῦς?] δεινὰς νόσους Weil.

280. ἐπαμβατῆρας mss. ἐπεμβατῆρας Aur. prob. Blom. Butler.

281. λειχῆνας mss. λειχῆνας Blom. Dind. Weckl. ἄπασαν Heimsoeth.

282. τῆδ' ἐπαντέλλει M. τῆδ' ἐπαντέλλειν Etym. M. p. 530, 51. τῆδε βλαστάνειν frustra Conington. Lege τῆδ' ἐπαντελεῖν. Cf. Sept. 535. ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ. "I. e. morbo usque ad senectutem vexatum iri." (Dobr.)

283. τ' mss. δ' Elmsl. Sch. (et τάσδε νῶν 279.). τε φωνεῖ mss. τ' ἐφώνει Aur. Stanl. Heath. Sch. Blom. etc. τε φωνεῖν Dobr. Con., ut de Agamemnone agatur. τ' ἐφέρειν Heimsoeth. τε φοιτᾶν Weil. Qu. τ' ἔφασκε aut τ' ἔφαινε (F. W. Schmidt), aut potius τ' ἔφηνε (coll. 279. εἶπε).

284. ἐκ προστροπαίων αἱμάτων (secluso v. 287.) Keck. Weckl. Post h. v. excidisse nonnulla suspicatur Herm. Dobraeus supplet τοιαῦτα πέμψειν εἶπε τὸν κατὰ χθονὸς —.

285. ὄρῳντα λαμπρὸν (μ') conj. Blom. Hunc v. post 288. transposuerint Blom. et Bamberg. post 276. Wecklein. "Excidit versus, τοιαῦτα πέμψειν εἶπε τὸν κατὰ χθονός. Ceterum haec (278—286.) universe de quovis patris caedem ulciscente, non de Oreste solo." (Dobr.) Ante h. v. hujusmodi aliquid intercidisse putat Dobraeus, τοιαῦτα πέμψειν εἶπε τὸν κατὰ χθονός. Trium versuum lacunam notat Weil. λαμπρὸν] λαμπρὰν Hart. Qu. λαμπρὰν τ'. ὄφρυν M.

287. Spurious habet Weckl. Cf. 284. ἐν γένει mss. Qu. ἐγγενῶν. Cf. Suppl. 983. πρὸς τοὺς ἐγγενεῖς (ἐν γένει?) φίλους. Aut ἐν φοναῖς.

288. λύσσαν τε καὶ μάταιον ἐκ νυκτῶν φόβον | κινεῖν, ταρασσειν Weil.

κινεῖ, ταράσσει, καὶ διώκεται πόλεως
 † χαλκηλάτῳ μάστιγι λυμανθεῖς δέμας. 290
 καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
 εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβός,
 βωμῶν δ' ἀπείργειν οὐχ δρωμένην πατρὸς
 μῆνιν, δέχεσθαι δ' οὐδὲ συνθύειν τινά·
 πάντων δ' ἄτιμον κᾶφιλον θνήσκειν χρόνῳ 295
 κακῶς ταριχενθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.]
 τοιοῖσδε χρησιμοῖς κάρτα χρῆ πεποιθέναι·
 κεῖ μὴ πέποιθα, τοῦργον ἔστ' ἐργαστέον·
 (πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίτνουσιν ἕμεροι,
 θεοῦ τ' ἐφετμαὶ καὶ πατρὸς πένθος μέγα, 300

289. δίνῃ ταράσσει Keck. κινεῖν, ταράσσειν Heyse. Weil. Fort. κινῶν, ταράσσων. διώκεσθαι mss. Dind. Con. διώκεται Rob. Turn. Vict. Blom. Herm. Hart. καὶ διωκαθεῖν Heyse. Porsoni διωκάθει ut barbarum jure damnat Elmsleius ad Med. p. 113. Qu. διώκεσθαι ('κ) πόλεως, aut κἀκδιώκεσθαι πόλεως, aut διώκει σφ' ἐκ πόλεως.

290. χαλκηλάτῳ] Fort. ἀγηλάτῳ, coll. Lycophr. 436. πλάστιγγι mss. μάστιγι malit Herw., non obstante auctoritate Etymologi M. p. 674, 20. πλάστιγξ: ἡ μάστιξ, ἀπὸ τοῦ πλήσσειν παρ' Αἰσχύλῳ. μάστιγι probat etiam Weckl. Cf. Sept. 607. Prom. 682. Ag. 642. Similiter ἀγηλάτῳ μάστιγι dixit Lycophron v. 436. Πλάστιγξ significat lanx librae. λυμανθέν mss. λυμανθεῖς Hart. Quod recepi.

291. κρατερός mss. κρατῆρος Rob. Turn.

292. φιλοσπόνδου] Fort. τριτοσπόνδου (Ag. 245.). λίβος M. λιβός Turn.

293. βωμῶν τ'] Leg. βωμῶν δ'. Ita etiam Elmsl.

294. δ' addiderunt Sch. Elmsl. Herm. Weckl. Rasura est in M. οὔτε συλλύειν mss. οὐδὲ συλλύειν Wecklein. Cf. ad Ag. 532. Πάρις γὰρ οὔτε (l. οὐδὲ) συντελής πόλις. Arist. Av. 694. et Soph. Phil. 771. συλλύειν mss. Una de-versari vertit Porson. συνθύειν eidem tribuit Burges. ad Tro. p. 195. 'operam praestare in expiando scelere,' reddit Blom. συγκλίνειν (?) Hart. συλλαλεῖν Mähly. Corrigo συνθύειν. Cf. Soph. Oed. R. 239. μήτε θυμάτων | κοινὸν ποιεῖσθαι μήτε χέρονibas νέμειν. Eur. Fr. 852. ὅστις δὲ τῶ φύσαντε μὴ τιμᾶν θέλει | μὴ 'μοὶ γένοιτο μήτε συνθύτης θεοῖς | μὴτ' ἐν θαλάσῃ κοινόπλουν στέλλοι σκάφος. Nisi praestat συνναίειν (unde schol. συνοικεῖν). Non enim i. q. συγκαταλύειν significare potest συλλύειν. (Lucian. Asin. 4. τί οὖν οὐχὶ παρ' ἐμοὶ καταλύεις;)

295. πάντων δ' ἔρημον aut πάντως δ' (sic l. Bigoti) ἄτιμον F. W. Schmidt.

297 sq. πεποιθέναι, κεῖ μὴ 'πεποιθή, τοῦργον ἐξεργαστέον, | (πολλοὶ γὰρ — ἀχηνία) Dobr.

297. ἄρα mss. ἄρα Stanl. ἀνδρα Mähly. κάρτα optime Butler.

299. συμπίτνουσιν M. Turn. συμπίπτουσιν M. sec. m.

- καὶ πρὸς πιέζει χρημάτων ἀχηνία·)
 τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεσιτάτους βροτῶν,
 Τροίας ἀναστατήρας εὐδόξῳ χειρὶ,
 δυοῖν γυναικοῖν ᾧδ' ὑπηκόους πέλειν.
 θήλεια γὰρ φρήν· εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσομαι. 305
- Syst. 1. XO. ἀλλ', ᾧ μεγάλαι Μοῖραι, Διόθεν
 τῆδε τελευτᾶν
 ἧ τὸ δίκαιον † μεταβαίνει.
 ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ
 γλῶσσα † τελείσθω· τοῦφειλόμενον 310
 πράσσουσα Δίκη μέγ' αὐτεῖ·
 ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν
 πληγὴν τινέτω. “δράσαντι παθεῖν,”
 τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ. 314
- Str. 1. OP. ᾧ πάτερ αἰνόπατερ, τί σοι φάμενος ἢ τί ῥέξας
 τύχοιμ' ἂν ἕκαθεν οὐρίσας ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναί,

301. προσπιέζει mss. πρὸς πιέζει Abresch.

302. πολίτας] Suspectum. Qu. στρατηγούς aut τυράννους.

303. εὐδόξῳ φρενὶ mss. ἐνδόξῳ φρενὶ Butler. εὐτόλμῳ φρενὶ aut εὐδόξῳ
 δορὶ F. G. Schmidt. Leg. εὐδόξῳ χειρὶ. Solennis est haec confusio.

305. Ut spurium notat Herwerden. εἰ δ' ἐμὴ nescioquis in Rhen. Mus.
 X. 462. ἢ δ' ἐμὴ — τάχ' εἴσεται F. W. Schmidt. τάχ' εἴσεται] δηλώσεται
 F. W. Schmidt. θήλεια γὰρ φρήν τῆσδε γῆς (aut γῆς ἐμῆς) ἀρχηγέταις F. W.
 Schmidt. Malim τάχ' εἴσομαι (Butl. Herm. Keck.). Cf. Eur. Her. 269.

306. XO. in Rob. om. M. Διόθεν] Fort. δότε πᾶν, vel τόδ' ἔργον (et
 ᾧ μεγάλα Μοῖρα).

307. τῆδε] Qu. ταῦτα aut πάντα. τελευτᾶν] τελευτᾶθ' Grotefend.

308. μεταβαίνει mss. μεταμείβει Hart. Qu. διακρίνει, vel διορίζει, vel δότε
 ταῦτα. Cf. 462. et Pers. 101. θεόθεν γὰρ κατὰ Μοῖρ' ἐκράτησεν.

310. τελείσθω] Suspectum. Fort. γλῶσσα χεείσθω, aut γλῶσσ' ἐκχεείσθω.

311. δίκη M. δίκη M. sec. m. δίκης G. μέγ' αὐτεῖ in marg. M. G. μέ-
 γαντι M. (s. Merkel). μεγαυτῖ M. (s. Herin.).

313. δράσαντι παθεῖν] Malim cum Pauwio et Blomfieldio δράσαντα πα-
 θεῖν. Sic Ag. 1563. μίμνει δὲ — παθεῖν τὸν ἔρξαντα.

315. OP. in Turn. om. M. αἰνόπατερ mss. Weil. αἰνόπατορ Wordsworth.
 αἰνοπαθὲς Hart. Weckl. Sidg. prob. Dind. (Cf. Anacr. 36. αἰνοπαθῆ πατρίδ'
 ἐπόψομαι.) Fort. αἰνὰ παθῶν. Scholiasta δεινὰ παθῶν explicat. Cf. αἰνόπαρις
 (Eur. Hec. 944.), αἰνόλεκτρος, αἰνόμορος, etc.

317. τύχοιμ' ἂν, καθεν (ἐ sup. κ a sec. m.) M. Leg. τύχοιμ' ἂν ἕκαθεν
 (Suppl. 416. et sic Weil.), aut τύχοιμ' ἂν τάχ' ἐπουρίσας. Cf. ad v. ant. 335.
 οὐρίσας] ὀρμίσας Hart.

	σκότου φάος ισόμοιρον;	
	χάριτες δ' ὁμοίως	320
	† κέκληνται γόος εὐσεβῆς προσθοδόμοις Ἀτρείδαις.	
Str. 2. ΧΟ.	τέκνον, φρόνημα τοῦ θανόντος οὐ δαμάζει	323
	πυρὸς μαλερὰ γνάθος,	325
	φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς·	
	δοτούζεται δ' ὁ θνήσκων, ἀναφαίνεται δ' ὁ καίνων.	
	πατέρων δὲ τῶν τεκόντων κότος ἔνδικος ματεύει	
	δίκαν ἀμφιλαφῆς ταραχθεῖς.	

319. σκότῳ φάος ισόμοιρον mss. Malim σκότου — cum Pearsono. Cf. Soph. El. 86. ὦ φάος ἀγνὸν καὶ γῆς ισόμοιρ' ἀήρ. ἰσοτίμοιρον mss. ισόμοιρον T. V. Turn. Vict. Pal. ἀντίμοιρον Erf. Kl. Peile. Hart. Dind. Weil. Weckl. Sidg. Schol. ἐναντίον μὲν γὰρ τὸ φάος τῶ σκότῳ. “ἀντίμοιρον i. q. ισόμοιρον, ut ἀντίροπον i. q. ισόροπον, ἀντίσταθμον i. q. ισόσταθμον.” (Kl.) Paleius confert Diog. Laert. Vit. Pythag. XIX. 26. ισόμοιρα εἶναι ἐν τῶ κόσμῳ φῶς καὶ σκότος. Adde Soph. El. 86. ὦ φάος ἀγνὸν καὶ γῆς ισόμοιρ' ἀήρ. Producitur autem prima in ισόμοιρος ut in ἰσόνειρος Pr. 549.

320. χάριτες δ' ὁμοίως mss. χάριτάς θ' ὁμοίως Hart. χάριτας δ' Enger. χάριτος δ' Bothe. Schoem. χάρειν δ' ὁμοίως κεκλάγξει γόος εὐσεβῆς Mähly.

321. κέκληνται M. κέκληται G. κεκλήντ' ἂν Blom. κεκλήτ' ἂν Weil. κέκληνται Bamb. Weckl. κεκλήσθαι γόνος Hart. Fort. πέλονται. γόος mss. γόνος Hart. Todt. εὐκλεῆς mss. Suspectum. εὐσεβῆς bene Mähly. Fort. ἔνδικος. Cf. 330.

322. προσθοδόμοις] πρόσθε πρόμοις Hart. Schol. τοῖς πρότερον ἐσηκόσι δόμον. Cf. 971. μέτοικοι δόμων. Cf. v. ὀπισθόδομος. Fort. προσθονόμοις.

323. ΧΟ. Turn. om. M.

325. ἡ μαλερὰ mss. μαλερὰ Porson.

327. 328. δ' — δ' mss. Qu. θ' — θ'.

328. ὁ βλάπτων mss. Malim ὁ καίνων. Cf. Ag. 1562. ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.

329. τε M. δὲ olim Herm. Weckl. Fortasse recte. καὶ τεκόντων mss. καὶ θανόντων Schwenk. Well Butl. κατθανόντων Sch. Hart. καππεσόντων Weil. τῶν τεκόντων recte Firnhaber. Cf. 681. πρὸς τοὺς τεκόντας. 419. τῶν τεκομένων. Sept. 49. τοῖς τεκοῦσιν. Pers. 245. τοῖς τεκοῦσι. Ch. 690. τὸν τεκόντα. Eur. Herc. 1367. ὁ φύσας καὶ τεκῶν ἡμᾶς πατήρ.

330. τε] Leg. δέ. γόος ἔνδικος mss. γόος ἔνδικον O. Müller. γόνος ἐνδίκως Hart. κότος ἔνδικος L. Kayser. κότος ἔνδικον Weil. Qu. κότος ἔνδικος, aut ἐνδίκους ματεύει φονάς. ματεύει] Qu. ματεύων (et ἀποιν' pro τὸ πᾶν). Schol. ζητεῖ τὸ ἀντιτιμωρεῖσθαι. et ὁμως οὐκ ἠρεμεῖ ἡ ψυχὴ· ζητεῖ γὰρ παντελῶς ταρασσομένη τὴν ἐκδίκησιν.

331. τὸ πᾶν (τὸ πᾶν G.) mss. τ' ἀποιν' Bamb. τίταν Martin. ῥοπᾶν (et ἔνδικον) Lachm. Herm. Weil. Kl. Schoem. Dav. O. Müller. Cf. 61. ῥοπὰ δ' ἐπισκοπεῖ δίκας.) Sch. Hart. τᾶποιν' Both. Sidg. Qu. δίκαν, aut φονάς (et ἐνδίκους). ῥοπᾶν ἀμφιλαφῆ Schoem.

- Ant. 1. ΗΛ. κλυθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει πολυδάκρυτα πένθη.
 δίπαις τοί σ' ἐπιτύμβιος θρήνος ἀναστενάζει 335
 τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται
 φνυγάδας θ' ὁμοίως.
 τί τῶνδ' εὔ; τί δ' ἄτερ κακῶν; οὐκ ἀτρίακτος ἄτα;
- Syst. 2. ΧΟ. ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χηρῶν 340
 θείη κελάδους εὐφρογοτότερους·
 ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων
 παιὰν μελάθροις ἐν βασιλείοις
 φιλίαν νεοκράτα † κομίζοι.
- Str. 3. ΟΡ. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ 345
 πρὸς τινος Λυκίων, πάτερ,
 δορίδματος κατηναρίσθης.
 λιπῶν ἂν εὐκλειαν ἐν δόμοισιν

332. κλυθι νυν M. κλυθί νυν Cant.

334. Novae personae nota in mss. δίπαις τοῖς mss. δίπαις τοί σ' Sch. Weckl. Sidg. δίπαις δέ σ' ὄδ' Herm. δίπαις ὄδε σ' melius Pal. Cf. v. str. 317. Sed malim διπλοῦς (375.) ὄδε σ' — ἐπιτυμβιδίους M. ἐπιτύμβιος Herm.

338. α — (corr. ἄτερ) M. ἄτ' ἐν G.

339. ἀτρίακτος] Fort. ἀμέγαρτος.

340. ΧΟ. in Turn. paragraphus in M.

341. θήη M. θείη Turn.

343. παίων mss. παιῶν Pal. παιᾶν Blom. Jacob. Weil. etc. παιᾶνα δόμοις Pal. Qu. μελάθροισιν βασιλείοις.

344. νεοκράτα φίλον mss. Kl. Con. νεοκράτα φίλοισι κομίζοι (sc. ὁ θεός) Pal. φιλίαν νεοκράτα conj. Pal. (Quae correctio verissima videtur.) φιᾶλην νεοκράτα Scal. Weckl. Cf. Ephipp. III. 329. φιᾶλην ἑκατέρῃ | ἔδωκε κερᾶσας ζωρότερον. Scholiastae aut Ὁρέστην aut κρατῆρα subintelligunt. κομίζει mss. κομίζοι (sc. ὁ θεός) Pal. Weckl. σε κομίζοι Kl. κομίσειεν Pors. (Quod certe cum θείη bene congruit.) κλειζοι (celebret) probabiliter Herw. Cf. Fr. 336. νεοκράτας σπονδάς. Hom. II. 7, 528. αἶ κέ ποθι Ζεὺς | δῶη — θεοῖς — κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν. De accentu νεοκράς v. Choerob. I. 49, 8. 141, 18. 350, 22.

345 sq. Paragraphus praefixa in M. ΟΡ. praef. Tyrwhitt. Herm.

347. In fine versus plene interpungendum. δορίμητος mss. δορίμητος malint Blom. Hart. δορίδητος Stanl. (Cf. v. ἄδητος.) δορίδματος Weil. Dind. Qu. δορίδητος, aut δορίτρωτος, aut δορί τρωθεις, aut δορικμής που (cf. 365. δουρικμητι λαῶ), δορίμητος tuetur Sidg. coll. Hom. II. 13, 501. 16, 761. κατεναρίσθης M. κατηναρίσθης Pors. ἀπηναρίσθης (?) Hart.

348. ἐν δόμοισιν] Fort. ἂν δόμοισιν.

τέκνων τ' ἐν πολίταις ἐπιστρεπτόν αἰῶ	350
κτίσας πολύχωστον ἄν εἶχες	
τάφον διαποντίου γᾶς	
δώμασιν εὐφόρητον.	353
Ant. 2. ΧΟ. φίλος φίλοισι τοῖς ἐκεῖ καλῶς θανοῦσιν	354. 355
κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων	
σεμνότιμος ἀνάκτωρ	
πρόπολός τε τῶν μεγίστων χθονίων ἔσει τυράννων·	
βασιλεὺς γὰρ ἦσθ' ὄφρ' ἔξης, † μόριμον λάχος	
κρατύνων	361
χεροῖν πεισιβρότῳ τε βάκτρῳ.	

Ant. 3. ΗΛ. μῆδ' ὑπὸ Τρωϊκοῖς

350. τε mss. τ' ἐν Well. κελεύθοις mss. Log. πολίταις (among their fellow citizens). Tentabam etiam τέκνων τ' ἐν μελίθροις, vel τέκνων τ' εὐκλέα πάντ'. Paleius apte confert Eur. Herc. 431. τέκνων βίου κέλευθον. Ubi tamen βίου additur. αἰῶνα κτίσας mss. αἰῶ κτίσας Herm. Hart. Ahrens, (coll. Bekk. Anecd. I. 363, 17. αἰῶ τὸν αἰῶνα κατ' ἀποκοπὴν Αἰσχύλος εἶπε. prob. Weckl. Cf. ad Ag. 229. Eur. Phoen. 1520.) αἰῶν' ἐπίστρεπτον κτίσας Pal. Qu. αἰῶνα θεῖς.

352. διαποντιουτας (et ζτ in marg.) M. διαποντίου γᾶς Turn.

353. εὐφόρητον] Fort. εὐφορητόν. Cf. 494. αἰσχροῦς — βουλευτοῖσι. Sed cf. εὐφίλητος Sept. 107. Requiritur forsitan epithetum aliquid εὐδοξον significans.

354. ΧΟ. Abresch. ex schol. Paragraphus praefixa in M.

359. ἐκεῖ mss. ἔσει recte Heyse. "Duplici de causa, inquit, suspectum est ἐκεῖ: nam et modo lectum est in antecedentibus et otiosum est post χθονίων. Aptum videtur πέλει." (Herw.)

360. ἦν (sup. ς) M. ἦς G. ἦν Rob. Herm. Sidg. (Non enim amplius loqui Orestem.) ἦσθ' Abresch. Lob. Hart. Con. prob. Bamb. (Cf. ad Ag. 542. Eur. Herc. 1408. Iph. A. 339. 1003. Arist. Nub. 1030.) ἔξης mss. Butler. Con. ἔξη Herm. Dind. Weil. Sidg. γέρας Rauchenstein.

361. μόριμον λάχος mss. Qu. γεραρόν κράτος (aut τέλος). πιμπλάντων mss. πιπλάντων Heath. (πίπλημι a πλέω, ut τίθημι a θέω.) περαίνων Dind. Weckl. τε πιμπλάς (aut τ' ἐπίμπλα) Mein. μορίμου λάχους τε κράντωρ Zakas. Qu. κρατύνων, vel τ' ἐνώμας, vel τ' ἐπίμπλης. Cf. Ag. 1470. κράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν — κρατύνεις.

362. πεισιβροτόν τε βάκτρον M. πεισιβρότῳ τε βάκτρῳ Pauw.

362 sq. ΗΛ. Tyrwhitt. Herm. ex schol. om. M.

363. μῆδ' mss. Mendosum hoc videtur. Qu. εἶθ'. Τρωΐας mss. Τρωϊκοῖς Blom. (Ag. 334. Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν. Eur. Or. 246. Τρωϊκῶν ἐκ τειχέων. Tro. 720. Τρωϊκῶν πύργων. Hes. 6. Τρωϊκῆς χθονός.) Τρωΐοις Herm. Weckl. (Cf. Pind. N. 3, 60. Fr. 55, 2. Τρώϊον ἀμ πεδίον).

τείχεσι φθίμενος, πάτερ,
 σὺν ἄλλῳ δουρικμητι λαῶν 365
 παρὰ Σκαμάνδρου πόρον τεθάφθαι,
 πάρος δ' οἱ κτανόντες νιν οὔτω δαμῆναι
 ὡς θαναταφόρον αἶσαν
 πρόσσω τινὰ πυνθάνεσθαι 370
 τῶνδε πόνων ἄπειρον.

A.syst.1.XO. ταῦτα μὲν, ᾧ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ,
 μεγάλης δὲ τύχης καὶ ὑπερβορέου
 μείζονα φωνεῖς· † δύνασαι γάρ.
 ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης 375
 δοῦπος ἰκνεῖται· σφῶν μὲν ἄρωγοι

364. πάτερ] Scribendum πατήρ, si sincerum est νιν 368. Sed cf. 346.

365. μετ' ἄλλων M. μετ' ἄλλῳ Stanl. Leg. σὺν ἄλλῳ. δουρικμητι M. δουρικμητι Blom. Similia sunt σιδηροκμηῆς (Soph. Aj. 325. βοτοῖς σιδηροκμηῆσιν) et ἀνδροκμηῆς.

366. πόρον τεθάφθαι mss. πόρον τέθαισο Martin. πόρω 'τέθαισο Hart. πόρον τεθάφθαι Ahrens. (de infinitivo in votis conferens Hom. Od. 7, 311 sq.). Herm. Tafel. Pal. Weil. Con. Weckl. Malim πόρον ταφῆναι (ut mox δαμῆναι), aut πόρον τεθάφθαι, aut ῥοὰς ἐθάφθης. Cf. Pers. 493. ἐπ' Ἀξίου πόρον. 863. πόρον — Ἄλυος. Pr. 531. παρ' Ὠκεανοῦ — πόρον.

368. νιν οὔτως δαμῆναι mss. νιν οὔτω — Pors. Qu. νιν οὔτω δάμησαν (si legas εἶθ' 363), aut σ' ὑπ' ἄλλων δάμησαν. δαμῆναι (φίλοις) supplet Con. (ex gl. in M. τοῖς ἐκείνων) et Pal., coll. Pers. 907. Ξέρξης κταμέναν. Π. 20, 103. δάμεν Ἐκτορι δίφ. νιν] Om. Burn. Eng. Certe parum hic convenit tertia pronominis persona.

369. (φίλοις) supplet Con., coll. Π. 20, 103. δάμη Ἐκτορι δίφ. Qu. (ἴσαν, aut κακὰν) —. θανατηφόρον mss. Leg. θαναταφόρον. Cf. ad Soph. Oed. R. 108. Qu. (κακᾶ) θαναταφόρῳ αἶσα, aut ὑπαὶ θαναταφόρου αἶσας.

370. πρόσσω M. πρόσσω Pors. Herm. Weckl. Qu. πάρος (Kl.), aut πρὸ τοῦ.

371. ἄπειρον] Fort. ἀπειρος (sc. πατήρ, 364.)

372. XO. Turn. om. M. 373. δὲ mss. τε Kirch. Weil.

374. φωνεῖ· ὁ δύνασαι γὰρ M. φωνεῖς· ὀδυνᾶ γὰρ bene Pors. φωνεῖς· δύνασαι γὰρ Herm. Weckl. φωνεῖς ὀδύνα σα Lachm. (Sic Phoen. 1556. ἀλλ' ὀδύναισι λέγω.) Sed cf. Hom. Od. 4, 612. δύναμαι γάρ. 5, 25. δύνασαι γάρ. 4, 827. δύναται γάρ. Ag. 1669. πρᾶσσε — μιαινῶν τὴν δίκην ἐπεὶ πάρα. Virg. 'namque potes.' Schol. ῥάδιον γὰρ τὸ εὐχεσθαι.

375. μαράγμης mss. μαράγνης Rob.

376. τῶν μὲν ἄρωγαὶ κατὰ γῆς ἤδη] σφῶν — Hart. τῶ μὲν Heyse. Martin. Qu. τῶν μὲν κατὰ γῆς | εἰσὶν ἄρωγοί (aut ἄρωγαί). Cf. Eum. 598. ἄρωγὰς (ἄρωγούς?) δ' ἐκ τάφου πέμψει πατήρ. ἄρωγὸς aut ἄρωγὴ Herw.

κατὰ γῆς ἤδη, τῶν δὲ κρατούντων
 χέρες οὐχ ὅσαι στυγερῶν τούτων.
 παισὶ δὲ † μᾶλλον γεγένηται.

Str. 4. *OP.* τοῦτο διαμπερὲς οὖς 380
 ἔκεθ' ἄπερ τι βέλος. 380 b
 Ζεῦ Ζεῦ, κάτωθ' ἀναπέμπων
 ὑστερόποινον ἄταν
 βροτῶν τλάμονι καὶ πανούργῳ
 χειρὶ τοκεῦσι δίκαν τέλεσον.

Str. 5. *XO.* ἐφνυμνήσαι γένοιτό μοι πυκάεντ' ὀλολυγμὸν
 ἀνδρὸς 385. 386
 θεινομένου γυναικὸς τ'

377. ἤδη mss. corruptum habet Bamb. ἠβᾶ Herw. δῆ conj. Bamb. Schoem. ζῶσιν conj. Wecklein, coll. Soph. El. 1419. ζῶσιν οἱ γᾶς ὑπαὶ κείμενοι. Qu. εἰσίν. κρατοῦσιν Heimsoeth.

378. χάρις οὐχ ὅσια Weckl. ὀσί* τυγερῶν (ὅσαι στυγερῶν corr.) M. ὅσαι· στυγερὸν τούτων πᾶσί τι μᾶλλον γεγένηται Schoemann. Weckl. τούτων] φονέων Martin. γ' ὄντων Herm. Malim ὄντων.

379. παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται mss. Verba corrupta. παισὶ δ' ἀμύνειν νενέμηται Martin. παισὶν (vel ἀμφοῖν) δ' ἀγῶν γεγένηται A. Ludwig. παισὶ δὲ μόχθοι γεγένηται L. Kayser. Epithetum aliquid requiri videtur. Fort. — θεοῖσιν ἀφερτοὶ γεγένηται. γεγένηται mss. γεγένηται Pearson. Qu. γεγένηται, aut παισὶ δὲ νίκης (aut παισὶ δικαίως) κράτος ἔσται. Ad παισὶ cf. 478.

380—384. Oresti dat Tyrwhitt.

380. Nulla personae nota in M. *OP.* Port. ὡς (ex ὠς corr.) M. οὖς Sch.

380 b. ἄπερ τε βέλος mss. Leg. ἄπερ τι βέλος. Et sic Sch. Lud. Dind. Lachm. Hart. Weil. Cum ἄπερ τε conferunt ὡσεὶ τε Soph. Ant. 653., sed ἄπερ τε ferri nequit.

381. κάτωθεν ἀμπέμπων mss. κάτωθεν ὁ πέμπων Hart. κάτωθεν ἰάλλων Emper. Weckl. κάτωθ' ἀναπέμπων Grotefend. Newman. κάτωθ' ἀναπέμπειν (ἀνιάλλειν) Headlam. Qu. κάτωθ' ἀνάπεμψόν θ'. Cf. v. ant. 396.

383. βροτῶν mss. Fort. φονέων (— —). τλήμονι mss. τλάμονι Herm.

384. τοκεῦσι δ' ὁμῶς τελεῖται mss. τόκοισι (mit Zinsen gezahlt) — Weckl. (coll. Homeri verbis σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν.) et Merkel. Sed cf. 419. Obscura est scholiastae annotatio, τοκεῦσι· ἵνα τὸ ὁμοιον καὶ ἴσον τῷ πατρί μου φυλαχθῆ. Qu. τοκεῦσι (aut φονεῦσι) δίκαν τέλεσον.

385. *XO.* Turn. om. M. μοι (πυρᾶ) apte supplet Pal. Cf. v. ant. 410.

πευκηέντ' mss. πυκάεντ' (i. e. ἰσχυρὸν) Dind. Quem v. in Lex. h. v. Correctio parum certa. Latet fortasse aliud quid velut γυναικῶν, aut epithetum laetum significans. Cf. Ag. 595.

δλλυμένας· τί γὰρ κεύθω φρενὸς οἶον ἐντὸς
ποιᾶται; πάροιθεν δὲ πρῶρας 390
δριμὺς ἄηται κραδίας
θυμὸς, ἔγκοτον στύγος.

Ant. 4. OP. καί ποτ' ἂν ἀμφιλαφῆ
Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι, 395
φεῦ φεῦ, κάρανα δαίξαι
δισσὰ τύραννα χώρας.
δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ.
κλῦτε δὲ, Γᾶ χθονίων τε τιμαί.

A. syst. 2. XO. ἀλλὰ λόγος τις φονίας σταγόνας 400

389. θεῖον mss. οἶον Herm. Weckl. ἔμπας] ἔμπα M. ἐντὸς Martin. Schoemann. Hart. Rauchenstein. ὀργὰ F. W. Schmidt. τί γὰρ κεύθω φρενὸς ἰόν; ἔμπας — Ahrens. Qu. ἐντὸς aut ἐνδον. Cf. Cho. 102. μὴ κεύθει' ἐνδον καρδίας φόβω τινός. Pers. 10. κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται | θυμὸς ἔσωθεν. Eur. Her. 709. σῶν φρενῶν οὐκ ἐνδον ὦν.

390. πάροιθεν δὲ δριμὺς ἦται (Pors.) κραδίας Hart. πρῶρας] Sic scribendum esse hoc vocabulum docet Etym. M. p. 692, 25. et 823, 20. At, si ab πρὸ et ὀρᾶν formatum est, πρῶρα potius quam πρῶρα scribendum foret. Si vero vera scriptura est πρῶρα, alia derivatio fortasse quaerenda erit, velut a πρὸ et αἴρω, quae tamen multo minus probabilis videtur quam altera. Cf. Suppl. 716. πρῶρα πρόσθεν ὄμμασιν βλέπουσ' ὀδόν. Librarios iota subscriptum inferre solere, ut in λάθρα, θνήσκω, θρώσκω, σῶζω, σφραδάζω, πρῶρα, aliisque vocabulis, satis notum est.

391. δριμὺς ἄηται κραδίας M. δριμὺς ἀήτας, κραδίας — Blom. Cf. Hom. II. 21, 386. δίχα δέ 'σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο. καρδίας mss. κραδίας Herm.

392. θυμὸς mss. οὔρος probabiliter Bamb. ἔγκοτον] Fort. ἔμμοτον (471).

394 sq. HΛ. Port. om. M.

394. Oresti tribuit Herm. πότ' mss. ποτ' Stanl. Pors. Blom. Hart. Cf. Eur. El. 766. ὦ θεοὶ Δίκη τε πάνθ' ὀρῶσ', ἦλθές ποτε (tandem). Qu. τότ'. ἀμφιθαλῆς mss. ἀμφιθαλῆ Jacob. ἀμφιλαφῆς Ahr. ἀμφιλαφῆ Hart. Quod recepi.

396. δαίξας mss. δαίξαι Musgr. Quod recepi.

397. πιστὰ γένοιτο χώρα mss. Qu. δισσὰ τύραννα χώρας. Cf. 972. ἴδεσθε χώρας τὴν διπλὴν τυραννίδα. Pr. 957. δισσοὺς τυράννους.

399. τὰ χθονίων τέτιμαι (-εν sup. μαι sec. m.) M. τετιμέναι G. Γᾶ χθονίων τε τιμαί Ahrens. Franz. Weil. Dind. Pal. Weckl. χθονίων τε ταγοὶ Stadtmuller. κλῦτε τάδε, χθονίων τύραννοι Blom. Cf. 405. Pers. 641. Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἀγεμόνες. 629. Γᾶ τε καὶ Ἐρμῆ βασιλεῦ τ' ἐνέρων. Fort. Γᾶ χθονίων τ' Ἐρινύς.

400 sq. XO. Tyrwhitt. Herm. Nulla personae nota in M.

400. ἀλλ' ἀνομος μὲν mss. ἀλλὰ νόμος μὲν Turn. Leg. ἀλλὰ νόμος τις (vel τοι), vel potius ἀλλὰ λόγος τις (τοι).

χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν
αἷμα. βοᾷ γὰρ λοιγὸν Ἑρινὺς
παρὰ τῶν πρότερον φθιμένων ἄτην
ἑτέραν' ἐπάγουσα πρὸς ἄτη.

Str. 6. ΗΛ. ποποῖ δᾶ. νεριτέρων τυραννίδες, 405
ἴδετε· πολυκρατεῖς τῶν φθιμένων ἀραι,
ἴδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοιπ' ἀμηχάνως
ἔχοντα καὶ δωμάτων
ἄτιμα. ποῖ τις τράποιτ' ἄν, ὦ Ζεῦ;

Ant. 5. ΧΟ. πέπαλται δ' αὐτέ μοι φίλον κέαρ τόνδε κλυούσα οἶκτον. 410

402. λοιγὸν Ἑρινὺς recte mss. Kl. Well. Pal. λοιγὸς Ἑρινὺν Turn. Sch. Herm. Blom. Dind. Peile. Weil. etc. Quod non probandum.

403. προτέρων mss. πρότερον Port. Pors. etc. Conferri non debent Eum. 934. τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακῆματα. et Arist. Nub. 1029. οἱ ζῶντες τότε ἐπὶ τῶν προτέρων.

404. ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτην mss. Leg. ἐπάγουσα πρὸς ἄτη (sc. Ἑρινὺς, ita etiam Newman), vel ἐπάγουσ' ἔτ' ἐπ' ἄτη.

405 sq. OP. Tyrwhitt. Sch. Weckl. ΗΛ. Herm. om. M.

405. ποῖ ποῖ δῆ mss. Kl. Weil. ποποῖ δᾶ (ut in Ag. 1039.) Pal. Hart. Bamb. Weil. Weckl. Sidg. τυραννίδες (τ') Pal.

406. φθιμένων (ει sup. ι in M.) mss. τεθυμένων Herm. Weckl. Sidg. (coll. Eum. 316. ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ τόδε μέλος.) πεφραμένων Hart. φθινομένων Weil. τῶν φθιμένων Burn. τῶν φθιτῶν Lachm. τῶν φθιτῶν (vel ὦ φθιμένων ἀραι) Well. κειμένων Kl. Peile. (Cf. Ag. 1252. ἄξιον νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός. Soph. Ant. 1174. τις φονεύει; τίς δ' ὁ κείμενος; El. 463. ἐν Αἴδου κειμένῳ κοινῶ πατρί. Aj. 989.) φθινομένων aut aliud hujus mensurae vocabulum requiri putat Dind. Fort. καφθιμένων. Cf. ad v. ant. 419.

408. δωμάτων ἄτιμα mss. Qu. δωμάτων ἀμοιρα (having no share in, bereft of), aut τῶν κάτω (κάτωθ') ἄτιμα, aut δώματ' ὄντ' ἄτιμα.

409. πᾶ mss. ποῖ malit Elmsl. πέτις τράποιταν (corr. in marg.) M.

410. ΧΟ. Herm. om. M. πεπάλατε (αι sup. ε) M. πέπαλται Turn. Cf. Suppl. 785. κελαινόχρως δὲ πάλ्लεται μου (μοι?) καρδία. αὐτέ μοι] αὐτ' ἐμοὶ Pal. Qu. δῆ τό μου — κλύουσαι (aut κλύουσαν) M. κλυούσαι M. sec. m. κλυούσα Pauw. κλύουσά γ' Heath. χέουσαν Pal. Schol. κλύουσαν. ἀντὶ τοῦ κλυούση. Qu. κλυούσα, vel κλύουσά γ', vel κλύουσα θρηῆνον. Miror editores tamdiu soloecum illud κλύουσαν tolerasse, quod nihil aliud est quam κλυούσαι (κλυούσα). Cf. 187. ἐξ ὀμμάτων — πίπτουσί μοι | σταγόνες — πλόκαμον ἰδούση τόνδε. 414. κλυούσα. et ad Prom. 217. Ag. 1622. Sept. 564. τριχὸς δ' ὄρθιος πλόκαμος ἴσταται | μεγάλα μεγαληγόρων κλυούσα | ἀνοσίων ἀνδρῶν. Soph. El. 479. ὑπεστί μοι θράσος ἀδυπνόνων κλύουσαν (κλύουσά γ') ἀρτίως ὄνειράτων. Soph. El. 480. Eur. Andr. 26. Tro. 119. El. 1251. Hipp. 199. Elmsl. ad Her. 693. Add. Qu. κλύουσα θρηῆνον (aut μῦθον).

καὶ τότε μὲν δύσελπις,
 σπλάγγνα τέ μοι κελαινοῦται τόδ' ἔπος κλυούσα·
 διαν δ' αὖ τις ἀλκᾶς ἐπάρη μ' 415
 ἐλπίς, ἀφέστακεν ἄχος
 πρὸς τὸ πάντ' ἔχειν καλῶς.

Ant. 6. OP. τί δ' ἂν φάντες τύχοιμεν, ὦ πάτερ,
 ὅσ' ἄχρα πάθομεν τῶν τοκέων ὕπαι;
 πάρεστι σαίνειν, τὰ δ' οὔτι θέλγεται· 420
 λύκος γὰρ ὥστ' ὠμόφρων

411. τότε μὲν] τοτὲ μὲν Boiss.

413. δέ mss. Leg. τέ. μου mss. μοι Sch. Hart. Weckl.

414. πρὸς ἔπος mss. Correxi τόδ' ἔπος. Ita etiam Hart. Herw. Qu. τάδ' ἔπη.

415 sq. ὅτ' ἂν δ' αὐτ' ἐπαλκῆς θραρέα πέστασεν ἄχος πρὸς τὸ φανεῖσθαι
 μοι καλῶς mss. ἐπ' ἀλκῆς ἐπάρη (Pal.) μ' (Con.) ἐλπίς (Blom.), ἀπέστασεν
 ἄχος προσφανεῖσά μοι καλῶς Sidg. ἐπαλκῆς — mss. ἐπαλκῆ σ' ὄρᾳ Ahr.
 Kl. ἐπ' ἀλκῆς Blom. ἐπ' ἀλκῆς Franz. ἐπαλκῆ σ' ὄρῳμαι, θάρσος Weckl.
 ἐπάρη Pal. ἐπάρη μ' conj. Con. (coll. Plut. Reg. Apophth. 12. ἐλπίσι λαμ-
 πραῖς ἐπαιρομένην. Eur. Rhes. 189. ἀλλ' οὐ σ' ἐπάρας ψεύσομαι.) (ἐλπίς) ἀπέ-
 στασεν Blom. Sidg. Postulari hic ἐλπίς putarunt Blom. Bamb. Pal. Qu. διαν
 δ' αὐτ' ἐπάρη τις ἐλπίς μ' (aut τι θάρσος μ'), | εὐθύς —. vel διαν δ' αὐ
 τις ἀλκᾶς ἐπάρη μ' | ἐλπίς —. Schol. ἐπαλκῆς· ἰσχυροποιόν.

416. θραρέα πέστασεν mss. αἰνὸν ἀπέστασεν Herm. Cf. Soph. Aj. 706.
 ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος. Hom. Od. 16, 87. H. Ven. 199. H. Cer. 90. Qu. θάρσος
 ἀπέστασεν, vel θάρσος, ἀφέστακεν. Cf. 57. σέβας — νῦν ἀφίσταται.

417. πρὸς τὸ φανεῖσθαι μοι καλῶς mss. προσφανεῖσα — Bamb. Pal. Qu.
 πρὸς τὸ πάντ' (ταῦτ') ἔχειν καλῶς. (Cf. Ag. 846. τὸ μὲν καλῶς ἔχον.) Vel πᾶν
 φανεῖσα —. Cf. Ag. 102. ἐκ θυσιῶν ἀγαθὴ προφανεῖσ' ἐλπίς. Obscura est
 scholiastæ annotatio, πρὸς τὸ καλά μοι (με?) ἐννοεῖν. Sed correctio hujus
 loci valde incerta est.

418. ΗΛ. Sch. OP. Both. Lachm. Dind. om. M. τί δ' ἂν πάντες mss.
 τί δ' ἂν φάντες Both. Bamb. Pal. Weil. Sidg. (Recte. Cf. 315. τί σοι φάμε-
 νος ἢ τί ῥέξας τύχοιμ' ἂν ἕκαθεν οὐρίσας ἔνθα —;) τί δ' εἰπόντες Lachm.
 Schol. τί εἰπόντες. τύχοιμεν ἂν M. τύχοιμεν Herm. ἂν om. etiam schol.
 ἢ τάπερ mss. ὦ πάτερ fortasse schol. πάτερ (om. ἢ) Lachm. Qu. αἰν'
 ἂ νῶ, vel οἶα (ὄσσα) νῶ —. Locum correxi ut potui.

419. πάθομεν ἀχθρα mss. πάθομεν ἄχρα Lachm. Schwenk. Blom. Dind. etc.
 Cf. ad Ag. 419. πρὸς γε τῶν τεκομένων mss. πρὸς γε τῶν τοκέων Dav.
 Offendit hic particula γε. Correxi τῶν τοκέων ὕπαι. Cf. ad v. str. 406.

420. πάρεστι σαίνειν] Suspectum. Sed vide Comm.

421. λύκος mss. λύκου Bamb. Hart. Sed ita ὠμόφρονος scribendum foret.

ἄσαντος ἐς ματέρ' ἐστὶ θυμός.

Str. 1. ΧΟ. ἔκοψα κομμὸν Ἄριον ἐν τε Κισσίας
νόμοις ἰαλεμιστρίας.

ἀπριγδόπλακτα πολυπλάνητά τ' ἦν ἰδεῖν 425
ἐπασσυντεροτριβῆ τε χερὸς δρέγματα
κάτωθεν ἀνέκαθεν, κτύπῳ δ' ἐπερρόθει
κροτητὸν ἄμὸν καὶ μάλ' ἄθλιον κάρα.

ΗΛ. ἰὼ δαῖτα

πάντολμε μᾶτερ, δαΐαισιν ἐκφοραῖς 430
ἄνευ πολιτᾶν ἄνακτ',
ἄνευ δὲ πενθημάτων

422. ἐκ ματρὸς mss. Correxi ἐς ματέρ'.

423. ΗΛ. Both. Dind. ΧΟ. O. Mueller. Lachm. Ahr. Con. Weil. om. M.
ἔκοψα M. G. A. ἔκοψαν R. ἔκοψε T. V. Well. Blom. Dind. ἔκοψα κομμὸν
Ἄριον mss. ἔκοψ' Ἄρειον κομμὸν Pors. Qu. ἔκοψάμαν τὸν Ἄριον. Ἄρειον
mss. Ἄριον Herm. Schol. Περσικόν. Cf. Pers. 995. ἀρειόν τ' (Ἄριόν τ' Ahr.)
Ἄγχαρην. εἶτε mss. Dind. ἐν τε Both. Herm. Hart. Ahr. Weil. εἶτα Tyrwh.
Blom. Qu. ὥστε. Κισσίαις mss. Κισσίας Rob. Herm. etc.

424. νόμοισι λεμιστρίας mss. νόμοις ἰηλεμιστρίας Herm. Ahrens. Hesy-
chius, ἰηλεμιστρίας· θρηνητρίας. Malim cum Engero ἰαλεμιστρίας. Cf. Suppl.
115. ἰαλέμοισιν ἐμπρεπῆ. Eur. Or. 1395. αἴλινον αἴλινον ἀρχὰν ἰαλέμου βάρ-
βαροι λέγουσιν. Ἰήλεμος (lamentatio) est Suppl. 116. Eur. Phoen. 1034.
Or. 1391. Herc. 109. Suppl. 281. Tro. 600. 1304. Rhes. 895. ἰηλεμίζειν.

425. ἀπριγκτοὶ πλη*κτα M. ἀπριγκτιόπληκτα Scal. ἀπρικτιόπληκτα Lachm.
Blom. ἀπριγδόπληκτα conj. Blom. ἀπριγδόπλακτα Herw. Cf. 446. δίκαν. 468.
πλαγά. Ἀπριγδα legitur Pers. 1057. 1063. πολυπάλακτα δὴν M. (acc. sup.
u oraso). πολυπλάκτα δὴν G. πολυπλάνητα δ' ἦν Lachm. Blom. Leg. πολυ-
πλάνητά τ' ἦν.

426. τὰ χερὸς — mss. Leg. τε χερὸς —.

427. ἀνωθεν mss. πάροιθεν Weil. Leg. κάτωθεν. Et sic Bamb. Weckl.
ἐνερθεν malit Herwerden, offensus synonymis ἀνωθεν ἀνέκαθεν. I. e. from
below (demissis manibus), from above (sublatis manibus). ἐπιρ-
ροθεῖ mss. ἐπερρόθει Stanl. Dind. Cf. 425. 423. De tempore praesenti, non de
praeterito, agi frustra, opinor, putant Bamb. Peil. Con.

428. ἄμὸν mss. Qu. αὐτοῦ, vel Ἀτρείδου (vel ἀνδρὸς δῆ, coll. 433.)
παναθλίου κάρα, ut ad Agamemnonis caedem allusio sit. καὶ πανάθλιον mss.
καὶ delet Enger. in eo jure offendit Bamb. Dedi καὶ μάλ' ἄθλιον.

429. ΗΛ. O. Müller. Weil. Choro continuat Herm. Dind. om. M. ἰὼ ἰὼ
δαῖτα mss. Alterum ἰὼ delent Well. Bamb. Pal., ut versus dochmiacus sit.
σὺ δ', ὦ δαῖτα Enger. Cf. v. ant. 451.

430. μῆτερ mss. μᾶτερ Sch. Hart. Weil. etc. δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς mss.
Malim δαΐαισιν ἐκφοραῖς, aut δαΐαις μὲν ἐκφοραῖς.

ἔτλας ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι·

Str.2. *OP.* ταφὰς ἀτίμους ἔλεξας, οἴμοι,
πατρός τ' ἀτίμωσιν· ἀλλὰ τίσει 435
ἑκατι μὲν δαιμόνων,
ἑκατι δ' ἀμᾶν χερῶν.
ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας (σφ') δλοίμαν.

Ant.2. *XO.* ἐμασχαλίσθη δέ γ', ὡς τόδ' εἰδῆς·
ἔπρασσε δ' ἄπερ νιν ὧδε θάπτει, 440
μόρον κτίσαι μωμένα
ἄφερτον αἰῶνι σῶ.
κλύεις πατρῶους δύας ἀτίμους.

Ant.1. *HL.* λέγεις πατρῶον μόρον· ἐγὼ δ' ἀπεσιτάουν 444
ἀτιμος, οὐδὲν ἀξία.
μυχοῦ δ' ἄφερκτος πολυσινοῦς κυνὸς δίκαν

433. ἔτλης mss. ἔτλας Dind. Hart. Weil. etc. ἀνοίμωκτον ἄνδρα] ἀτίμωσ τὸν ἄνδρα Meleager.

434. *OP.* Rob. om. M. τὸ πᾶν ἀτίμωσ mss. ταφὰν ἀτίμων Verrall. ταφὰς ἀτίμους optime Sidg. (Cf. 443. δύας ἀτίμους.) τὸ πᾶν ἀτιμ' οἴ' Herw. Fort. τὸ πᾶν ἀτιμ' ἔργ' ἔλεξας, aut τὸ πᾶν ἀτίμωσ ἐθάπτειτ'.

435. πατρός δ' ἀτίμωσιν ἄρα τίσει mss. Correxi — πατρός τ' ἀτίμωσιν· ἀλλὰ τίσει —. ἀρὰ mss. ἄρα Heath. Correxi ἀλλά.

438. Leg. νοσφίσας (σφ'), aut ἔπειτά νιν (pro ἔπειτ' ἐγὼ) νοσφίσας. Pronomen postulatur. ἐλοίμᾶν (et ζτ in marg.) M. δλοίμαν Turn. Schol. ἐκ τούτου εἴρηται τὸ 'Τεθναίην δτ' ἐκεῖνον —.'

439. *XO.* O. Müller. Ahrens. Conington. om. M. ἐμασχαλίσθης M. ἐμασχαλίσθη Rob. δ' ἔθ' mss. Malim δέ γ' (yes and). Et sic Herm. Kl. Weil. Weckl. δὲ τωστοστειδης M. ὡς τόδ' εἰδῆς Pauw. ὡς τόσ' εἰδῆς Kl. Con. Weil.

440. ἄπερ (ζτ in marg.) M. ἄπερ Port. Sch. Hart. Weil. Weckl. Rectum est ἄπερ (i. e. ἤπερ). Redde, 'and she was the author of the deed, she who thus ignominiously buries him.' ὧδε θάπτει] Fort. ὧδ' ἐθάπτει (ἔθαιψε).

441. κτεῖναι (ν in litura) M. κτεῖναι G. κτίσαι Stanl.

442. ἄφερκτον (ζτ in marg.) M. δύσοιστον Heimsoeth. αἰῶνι σῶ] Suspectum. Latet fortasse epithetum aliquid.

443. κλύει mss. κλύεις Turn. δυσατίμους M. δύας ἀτίμους Stanl.

444. *HL.* O. Mueller. Ahrens. *XO.* Herm. om. M. λέγεις recte mss. λέγει Heims. ἔχεις Herm. Wecklein.

447. μυχοῦ mss. μυχοῦ Stanl. Herm. Pal. Recte. Cf. Hesiod. Th. 1015. Apoll. Rh. III. 656. Qu. μυχοῦ κάθερκτος (aut κάθειρκτος). πολυσίνους (eraso alt. s) M. πολυσίνου G. πολυσινοῦς Blom. Dind. Cf. ἀσινής.

ἐτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,
 χέουσα πολύδακρον γόνον κεκρυμμένον.
 τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν (σαῖσιν) γράφου, 450
 δι' ὧτων τε σῶν
 τέτραινε μῦθον ἐς τὸ τῶν φρενῶν βάθος.
 τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει,
 τὰ δ' αὐτίκ' ἔσται μαθεῖν.
 πρόπει δ' ἀκάμπτω μένει καθήκειν. 455

Str. 1. OP. σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις.

ΗΛ. ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα.

ΧΟ. στάσις δὲ πάγκοινος ἄδ' ἐπιρρουθεῖ.

448. ἐτοιμότερα γέλωτος] Suspectum. Nec tamen audeas proponere γάλακτος. ἀνέφερον] Suspectum. Qu. ἀνεδίδουν. λίβη] I. e. δάκρυα. Forma insolita. Alia forma est Eum. 54. ἐξ ὀμμάτων λείβουσα δυσφιλή λίβα.

449. χείρουσα (αι in ras.) M. χέουσα Dobr. Herm. Franz. Pal. Dind. Recte. Cf. Suppl. 875. χέουσα — νόμον. κεκρυμμένα M. κεκρυμμένον Dind. Weil.

450. ἐν φρεσὶν γράφου mss. (σαῖσιν) ἐν φρεσὶν γράφου Blom. Hart. Fr. ἐν φρεσὶν (σαῖσιν) Seidler. ἐν φρεσὶν (σέθεν) Both. (σαῖσιν) ἐν φρεσὶν γράφου, aut ἐν φρεσὶν γράφου (σέθεν) conj. Pal., coll. Soph. Phil. 1325. καὶ γράφου φρένων ἔσω. ἐν φρεσὶν γράφου (πάτερ), Sidg. (Cf. 456.). Fort. (ἔνδον) ἐν φρεσὶν γράφου, aut (φίλιπτα'), ἐν φρεσὶν γράφου, aut ἐν φρενῶν δέλτοις γράφου (Eng.). Cf. Eur. Her. 709. σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὦν.

451. Nulla personae nota in M. δὲ συντέτραινε mss. δὲ σῶν τέτραινε Blom. Hart. Peile, coll. Herod. II. 11. Strab. VII. p. 317. Cf. Hom. II. 22, 396. ποδῶν τέτρηνε τένοντε. δ' ἔσω — Bamb. Pal. τέ σοι — Herm. Cf. 56. δι' ὧτων φρενός τε δαμίας περαιῖνον (σέβας).

452. ἡσύχῳ φρενῶν βάσει mss. Leg. ἀσύχῳ —. Cf. 446. δίκαν. et Soph. Oed. C. 198. ἐν ἀσυχαίᾳ βάσει. Tr. 967. ἄψοφον βάσιν. φρενῶν M. φρενῶν Turn. βάσει mss. βάθει Jacobs. στάσει Hart. Correxī ἐς τὸ τῶν φρενῶν βάθος. Cf. Plut. Mor. 502 D. εἰς τὴν ψυχὴν ἢ ἀκοὴ συντέτρηται.

454. αὐτός (corr. ex αὐτοῖς) M. αὐτίς Ahrens. Leg. αὐθίς (posthac). Ita etiam Weil. Herwerden. Nec displiceret αὐτίκ'. Cf. 1020. μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἤξει. ὄργᾳ mss. et schol. Kl. Fr. Dind. ὄργα Scal. Paus. Herm. Peile. ὄρα Weil. Herw. ὄργῳ Ahrens. Ipse malim ἔσται (licebit).

455. καθήκειν] I. q. καθικνεῖσθαι. Anglice, to come down upon. Per ὄρμᾶν κατ' αὐτὸν explicat scholiasta. Soph. O. R. 809. κάρα διπλοῖς κέντροισίμου καθίκετο (i. e. καθήψατο, Hesych. Phot.).

456—463. Nullae personae in M.

456. φίλοισι mss. φίλοις Pors. 457. ἐπιφθέγγομαι Stanl.

458. ἄδ' G. Rob. ἄδ' M. ὦδ' A. V. ᾤδ' T. Well. Dind. ἤδ' schol. ἄδ' Herm. Sch. Butl. Peile. Schol. ἐπιβοᾷ σε ἢ σύστασις ἡμῶν ἢ κοινὴ βοήθην ἐλθεῖν.

ἄκουσον ἔς φάος μολῶν,
ξύν τε γενοῦ πρὸς ἐχθρούς. 460

Ant. 1. *OP.* Ἄρης Ἄρει ξυμβαλεῖ, Δίκα Δίκα.

HL. ἰὼ θεοὶ, κραίνεται ἐνδίκους (δίκας).

XO. τρόμος μ' ὑφέρει κλύουσαν εὐγμάτων.

τὸ μόρσιμον μένει πάλαι,

εὐχομένοις τ' ἂν ἔλθοι. 465

Str. 2. *HL.* ὦ πόνος ἐγγενης

καὶ παράμουσος ἄτας

αἱματόεσσα πλαγὰ,

ἰὼ δύστον' ἄφερτα κήδη,

ἰὼ δυσκατάπαυστον ἄλγος. 470

Ant. 2. *OP.* δώμασιν ἔμμοτον

τοῦτ' ἄχος, οὐκ ἀπ' ἄλλων

ἔκτοθεν ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν,

δι' ὤμῶν ἔριν αἱματηράν.

459. ἄκουσον mss. ἀρηξον Heimsoeth. Weckl. Fortasse recte. Cf. ad 124.

460. ξύν δὲ mss. Leg. ξύν τε.

461. ξυμβάλλει mss. ξυμβαλεῖ Pauw. Sch. ξυμβάλοι Pors. ξυμβολεῖ Pal.

462. κραίνεται mss. Qu. κρίνεται. ἐνδίκως mss. ἐνδίκως (δίκας) Herm. Sch. Well. Weckl. Dind. etc. ἐνδικως (τέλος) Fr. ἐνδίκως (χρίσιν) Weil. ἐνδίκως (λιτάς) Newman. Fort. ἐνδίκους (δίκας, aut τάδε).

464. πάλαι mss. Leg. παθεῖν. Cf. Sept. 263. σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.

465. δ' mss. Qu. τ'.

466. Nulla personae nota in M. Choro dant Sch. Blom. Well. Dind. Dav. Sidg. Hemichoriis dant Bamb. Herm. Pal. *HL.* praef. Scholef. Peile. Con. ἰὼ mss. ὦ Herm. Hart. Weil. etc. πόνος] φόνος olim Sch.

467. κἀπαράμυθος Heyse. ἄτης mss. ἄτας Herm. Hart. Weil. etc.

470. δυσκατάπαυστον malit Weckl., quum πέπαυμαι dixerint Attici, non πέπαυσμαι.

471. *OP.* praef. Scholef. Peile. Nulla personae nota in M. Cf. ad 466.

471 sq. "δώμασιν — αἱματηράν." (sic) Hart. δώμασι δ' Sch. ἔμμοτον mss. ἔμφυτον Hart. ἐντομον Herw., coll. 539. Ag. 17. Cf. 466. ὦ πόνος ἐγγενης.

472. τῶν δ' ἐκάς (ἐκας M.) mss. Fr. Dind. τῶνδ' ἄχος Sch. Hart. Kl. Peile. Pal. Weckl. τοῖσδ' ἄγος Butl. τῶνδ' ἄγος Donaldson. Qu. τοῦτ' (aut τοῖσδ') ἄχος. Cf. Ag. 1479. πρὶν καταληξαι | τὸ παλαιὸν ἄχος νέος ἰχώρ. οὐδ' mss. Franz. Dind. etc. οὐκ Sch. Butler. Pal. conj. Herm.

474. αἰωμαναιρεῖν M. αἰωμαναιρεῖν G. A. R. δι' ὤμῶν (cf. 421.) ἔριν Herm. Kl. Dind. διώκειν ἔριν Herm. Pal. Con. Well. Sidg. δι' ἰμῶν ἔριν Peile. Franz.

- θεῶν (τῶν) κατὰ γᾶς ὄδ' ὕμνος. 475
- ΧΟ. ἀλλὰ κλύοντες, μάκαρες χθόνιοι,
τῆσδε κατευχῆς πέμπει' ἄρωγῆν
παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκη.
- ΟΡ. πάτερ, τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανῶν,
αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων. 480
- ΗΛ. κἀγὼ, πάτερ, τοιάνδε σου χρεῖαν ἔχω,
τυχεῖν μ' ἄχος προσθεῖσαν Αἰγίσθῳ (μέγα).
- ΟΡ. οὕτω γὰρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι χθονὸς
κτιζοῖατ'· εἰ δὲ μὴ, παρ' εὐδείπνοισ νεκροῖς
ἄτιμος ἐμπύρων σὺ κνισωτῶν ἔσει. 485

Weil. Weckl. Schol. ἦν ἤρισε πρὸς τὸν πατέρα. Cf. Ag. 608. δι' ἔριν αἱμα-
τόεσσαν. αἱματηρᾶν G. A. R. αἱματηρᾶν (sic) M. T. V.

475. θεῶν mss. θεῶν (τῶν) Herm. Well. etc.

478. ἐπὶ νίκη mss. ἐπὶ νίκη recte Port. Cf. 868. Eum. 1009.

479. ΗΛ. praef. M. ΟΡ. Rob.

480. αἰτούμενος M. αἰτουμένῳ recte Turn. Cf. 2. Sept. 260. Suppl. 783.

Pers. 217. 220. Arist. Ran. 1127. σωτήρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ.

699. παραιτουμένα μοι — δὸς etc. 1152. Nub. 1137. Av. 189. Vesp. 556.

Αἰτούμενος (pass.) frustra tuetur Pal., coll. Theocr. XIV. 63. αἰτεύμενος.

481 — 486. Nullae personarum notae in M. Oresti tribuunt Sch. Tyrwh. Butl.

481. τοιάδε M. τοῖα δὲ G. τοιάνδε Turn. τοιῶνδε Herm.

482. φυγεῖν μέγαν mss. et schol. τυχεῖν γάμων Schütz. Herwerden ad
Oed. R. 1208. ("certissima emendatio"), coll. 486 sq., quae respondent vv. 481 sq.,
ut 483 sq. respondent vv. 479 sq. φυγεῖν με λαμπρὸν θεῖσαν — μόρον Cant.
φυγεῖν με λαμπρῶς θεῖσαν — μόρον Blom. τυχεῖν με θεῖσαν λυπρὸν — μόρον
L. Kayser. φυγεῖν μ' ἄγην Machnaghten. τυχεῖν με γαμβροῦ θεῖσαν — tentat
Herw. ("Hanc certe requiri sententiam apparet e v. 486. κἀγὼ χοάς σοι —
γαμηλίους"). θανεῖν μέγαν (μ' ἔαν aut μ' ἔα olim) Schoemann. τυχεῖν Fr.
Qu. φυγεῖν με γᾶν — δίκην (βλάβην), vel φυγεῖν μέγ' ἐμὲ — κακόν, vel
φυγεῖν με γαῖαν θεῖσαν etc. Nisi addatur με vel ἐμὲ, προσθεῖσα requireretur,
non προσθεῖσαν. Post Αἰγίσθῳ (φθόρον) supplent Herm. F. W. Schmidt.
κότον, βλάβην, δόλον, δόλους, πόνον, μόρον alii. μέγαν κότον legitur Suppl.
616. βαρὸν κότον Eum. 800. προσθεῖσαν] πράξασαν conj. Pal. πως θεῖσαν
Weil. μέγαν mss. φθόρον F. W. Schmidt. Herw. μόρον Turn. Cant. δόλους
conj. Pal., coll. schol. φόνον conj. idem. βόλον (rete) aut πόνον conj. Kl.
πόνον aut μόθον conj. Dind. Ipse malim φόνον. Schol. ὥστε φυγεῖν τὰς
ἐπιβουλὰς Αἰγίσθου τιμωρησαμένην αὐτόν.

483. βροτῶν] χθονὸς Hart. Weckl. νεκρῶν conj. Weckl. Non male.

484. ἔσει mss. νεκροῖς Hart. Qu. φθιτοῖς, et ἔσει pro χθονός in 485.

485. ἐν πυροῖσι mss. ἐμπύροισι Aur. ἐμπύρων σὺ κνισωτῶν Hart. Quod
reperi. Cf. 295. πάντων — ἄτιμον. 409 δωμάτων ἄτιμα. Sept. 1024. ἄτιμον

ΗΛ. καὶ γὰρ χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας
οἴσω πατρῶων ἐκ δόμων γαμηλίους·
πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.

ΟΡ. ᾧ γαῖ', ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην.

ΗΛ. ᾧ Περσέφασσα, σὺ δὲ δὸς εὐμορφον κράτος. 490

ΟΡ. μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης, πάτερ.

ΗΛ. μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον ὡς ἐκαίνισας.

ΟΡ. πέδαις δ' ἀχαλκεύτοισιν ἠγρεύθης, πάτερ.

ΗΛ. αἰσχροῦς γε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν.

ΟΡ. ἄρ' ἐξεγείρει τοῖσδ' ὄνειδεσιν, πάτερ; 495

ΗΛ. ἄρ' ὄρθον αἴρεις τοῖς φίλοις τὸ σὸν κᾶρα;

εἶναι — ἐκφορᾶς. κνισωτοῖς M. G. κνισσωτοῖς Vict. κνισωτῶν Hart. Cf. Pr. 496. κνίσση (ita M.). Dicebant tamen κνισᾶν potius quam κνισοῦν. Similiter φηλοῦν, sed φηλήτης (non φηλώτης), et σκῆνωμα potius quam σκῆνημα. χθονός] φθιτῶν Weckl.

487. γαμηλίους] Qu. γαμηλίου, vel θελκτηρίους.

488. πάντων δὲ mss. Qu. πάντων τε. 489. πάτερ M. πατέρ' Rob.

490. δὸς δέ τ' mss. δὸς σὺ δ' Aur. δὸς δέ γ' Blom. Herm. δὸς δ' ἔτ' Herm. Pal., coll. Od. 3, 60. δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι etc. δὸς σὺ δυσμόρουιν κράτος Herw. δὸς δὲ τοῖνδ' εὐφρων (vel ὄρθουν, coll. 584.) κράτος F. W. Schmidt. δὸς δὲ γάμορον Schn. Wecklein. (Correctio nimis audax.) Leg. σὺ δὲ δὸς —. (Exciderat σὺ post simile -σα, postea quoquomodo expletum est metrum.) Vel καὶ σὺ γ'. Vel ᾧ Περσέφασσ', ἐμοὶ δέ γ' (gl. δός). Cf. 480. αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων. Artissimum etiam foret δὸς τελεσφόρον κράτος, ut monuit Dind.

491. οἷς ἐνοσφίσθης mss. Correxerim ἐνθ' ἐνοσφίσθης.

492. ᾧ σ' ἐκαίνισαν mss. ᾧ σ' ἐκαίνετην Valck. Hart. ὡς ἐκαίνισαν Blom. Peile. Con. Weckl. ὡς ἐκαίνισας conj. Con. ed. Pal. Recte. Librarius corruptelam intulit de verbo καίνειν cogitans. Cf. Ag. 1071. καίνισον ζυγόν. Eur. Fr. 598, 2. ἔρριπεν ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον. Tro. 851. Falsum esse ᾧ σ' ostendit accusativus ἀμφίβληστρον, pro quo ἀμφιβλήστρου ponendum fuisset.

493. πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης mss. Weckl. et (om. δ') Stanl. Blom. πέδαις γ' ἀχαλκεύτοισι θηρευθεῖς Con. Leg. πέδαις δ', ἀχαλκεύτοισιν (vel ἀχαλκεύτοισί γ') ἠγρεύθης (vel ἠρέθης). Parum hic convenit ἐθηρεύθης. De omissione caesurae cf. Ag. 1599. 946. 1361. Pers. 821. 831. Sept. 538. Soph. Ant. 57. κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιν χεροῖν. Eur. Phoen. 1392. τίθησι, Πολυνείκης δ' ἀπήντησεν δορί. Oed. R. 779. Aj. 435, 1342. Phil. 427. Oed. C. 1317. ἐθηρεύθης mss. δθ' ἠρέθης Dind. Weil. δτ' ἠγρεύθης bene Naber.

494. τε mss. γε Stanl. βουλευτοῖσιν mss. Qu. δυσλύτοισιν. Sed cf. Ag. 1614. 1627. 1634.

496. φίλτατον mss. φιλιτάτοις Donaldson. Pal. Qu. τοῖς φίλοις. Vel αἴρεις νῦν (vel νῶν) τὸ σὸν φίλον κᾶρα. Cf. Ag. 905. νῦν δέ μοι, φίλον κᾶρα, | ἔκβαν'. Sed fortasse vocativus est φίλτατον, ut in Arist. Eccl. 970.

- OP. ἤτοι δίκην ἱαλλε σύμμαχον φίλοις,
ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος λαβὰς λαβεῖν,
εἴπερ κρατηθεῖς γ' ἀντινικῆσαι θέλεις.
- ΗΛ. καὶ τῆσδ' ἄκουσον λιοισθίου βοῆς, πάτερ, 500
ιδὼν νεοσσοὺς τούσδ' ἐφημένους τάφω·
οἴκτειρε θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνον.
- OP. καὶ μὴ ἔξαλείψης σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε.
οὔτω γὰρ οὐ τέθνηκας οὐδέ περ θανῶν·
παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληθόνος σωτήριοι 505
θανόντι, φελλοὶ θ' ὡς ἄγουσι δίκτυον,
τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστήρα σώζοντες λίνου.
- ΗΛ. ἄκου', ὑπὲρ σοῦ γὰρ τάδ' ἔστ' ὀδύρματα·
αὐτὸς δὲ σώζει τόνδε τιμήσας γόνον.

497—523. Nullae personarum notae in M.

498. βλάβας mss. λαβὰς Cant. Musgr. Herm. Pal. Con. Dav. Sidg. Cf. Plat. Phaedr. 236 B. περὶ μὲν τούτου, ὦ φίλε, εἰς τὰς ὁμοίας λαβὰς ἐλλυθας. Resp. VIII. 544 B. τὴν αὐτὴν λαβὴν παρέχε.

500. λιοισθίου] Fort. λιοισθίας. Cf. Eum. 734. λιοισθίαν κρῖναι δίκην.

501. τάφω mss. Fort. τάφον. Cf. Eum. 409. βρέτας τε τοῦμὸν τῶδ' ἐφημένω ξένω. Fr. 158. ἐφημένη τάφον. Ag. 664. ναῦν — ἐφέζετο. Ch. 446. τὸ σὸν ἐφεζόμεν βρέτας.

502. γόνον mss. Kl. Pal. Con. γόνον Bamb. Hart. Herm. Dind. Weil. Sidg. Qu. ἄρσενά θ' ὁμοῦ σὸν γόνον, vel κἄρσεν' ἐκ σέθεν (ἴσαστύως, vel ἐξ ἴσης) γόνον. Vulgatam tuentur Kl. Con. Dav., coll. Arist. Gen. anim. IV. 1. Cf. Hom. II. 6, 180. θεῖον γένος οὐδ' ἀνθρώπων.

503. OP. praef. Herm. μὴ ἔξαλείψης] Fort. μὴ ἔκλαπάξης. Cf. Sept. 47. λαπάξειν ἄστν —. 452. δορὶ — ἐκλαπάξαι.

505. κληθόνες mss. κληθόνος Sch. Hart. Weckl. Recte. Cf. 236. ἐλπίς σπέρματος σωτηρίου (σωτήριος Sch. σωτηρία O. Hense). 820. δειμάτων λυτήριον — νόμον. Soph. Oed. R. 150. νόσου παυστήριος. et Ag. 646. σωτηρίων — πραγμάτων. Soph. Eum. 704. ἔρυμά τε χώρας καὶ πόλεως σωτήριον (σέβας). De Oreste dictum.

506. φελλοὶ θ' mss. Leg. φελλοὶ θ'. ἄγουσι] Sustinent. ὄχοῦσι probabilliter Sch. Non tamen temere sollicitandum est ἄγουσι. Cf. Soph. El. 118. μούνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ | λύπης ἀντίρροπον ἄχθος. Monuit Herwerden. Olim latere verbum σημαίνουσι (indicant) significans suspicabar. Qu. ἔχουσι.

507. λίνον mss. λίνου Rob. et sic fortasse M. pr.

508. OP. praef. Weil. τοιάδ' mss. Qu. γὰρ τάδ'.

509. δὲ σώζει] I. q. γὰρ σώζει. δὲ σώζου Butler. Qu. δ' ὀνήσει, aut fortasse δὲ τιμᾶ. τόνδε τιμήσας λόγον] τόνδε τιμήσας γόνον conj. F. W. Schmidt. Newman. Cf. Prom. 782. μηδ' ἀτιμάσης λόγους. Versum delet Pal.

- XO. καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδ' ἐτείνατον λόγον, 510
 τίμημα τύμβου τῆς τ' ἀνοιμώκτου ταφῆς.
 τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενί,
 ἔρδοις ἂν ἤδη δαίμονος πειρώμενος.
- OP. ἔσται· πνθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἔξω δρόμου 515
 πόθεν χοὰς ἔπεμψεν, ἐκ τίνος λόγου
 μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος·
 θανόντι δ' οὐ φρονοῦντι δειλαία χάρις
 ἐπέμπετ'· οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τάδε 520
 τὰ δῶρα· μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας·
 τὰ πάντα γὰρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος
 ἐνός, μάτην ὁ μόχθος· ὧδ' ἔχει λόγος.
 θέλοντι δ', εἴπερ οἴσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε.
- XO. οἶδ', ὦ τέκνον· παρῆ γάρ. ἐξ ὄνειράτων 525
 καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη
 χοὰς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή.
- OP. ἦ καὶ πέπυσθε τοῦναρ ὥστ' ὀρθῶς φράσαι;

510. XO. praef. Cant. Herm. Pyladis potius haec esse censet Tyrwhitt. ἀμεμφῆ τόνδ' Cant. ἀμόμφητον δὲ τινατὸν (adscr. ζτ) M. ἐτείνατον Herm. Weckl. ἐτεινάτην Blom. Weil. λόγον] γόνον conj. Weckl.

511. τῆς mss. τῆσδ' Sch. τῆς τ'. Port. Hart. Blom. Cf. 433. Qu. τοῦδ'. ἀνοιμώκτου] Schol. πολυθρυλήτου (πολυθρηνητήτου s. Enger). Unde μάλ' οἰμωκτοῦ F. G. Schmidt.

τύχης] στέγης vel στέγους (i. e. τάφου) F. W. Schmidt, coll. Soph. Ant. 888. Correxī ταφῆς. Cf. 433. ἔτλας ἀνοιμωκτον ἄνδρα θάψαι. Ch. 8.

512. τὰ δ'] σὺ δ' Stanl. 514. OP. Rob.

516. μεθ' ὕστερον mss. corr. Vict. τιμῶσ'] τίνουσ' (aut ποιναὺς ἀνηκέστου πάθους) F. W. Schmidt. (Idem confert Plut. Mor. p. 320 E. τὸ 'Ρωμύλου πάθος καὶ τὴν ὁμοιότητα τιμῶντες.) κοιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος Stadtmuller.

517. θανοῦντι mss. θανόντι Pauw. Abr. θανοῦσι olim Herm. φρονοῦντι] φρονοῦσι olim Herm. φρονοῦντι δ' ἢ οὐ φρονοῦντι Zakas.

518. τάδε (mut. in τόδε) M. τάδε. | τὰ δῶρα μείω δ' — vulg. Leg. τάδε | τὰ δῶρα, μείω δ' ἐστὶ —. Et sic Weil.

519. τὰ δῶρα — ἁμαρτίας] Haec ut spuria damnat Herw. μέσω mss. μείω Turn.

520. τὰ πάντα mss. Malim ἅπαντα aut potius πάντ' ἄλλα.

522. οἴσθεμοι (α sup. ε) mss.

523. πάρει (ει in ras. adscripto γρ. παρῆς) M. παρῆ Pors. ἐκ τ' ὄνειράτων mss. Leg. ἐξ ὄνειράτων.

526. ὥστ' ὀρθῶς φράσαι mss. ὡς τορῶς φράσαι (ut in Ag. 1584.) conj. Weckl. Recte, opinor.

- ΧΟ. τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει, —
 ΟΡ. καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος;
 ΧΟ. ἐν σπαργάνοις τε παιδὸς εὐνάσαι δίκην, —
 ΟΡ. τίνος βορᾶς χρήζοντα, νεογενὲς δάκος; 530
 ΧΟ. αὐτὴ τ' ἐπισχεῖν μαστὸν ἐν τῶνείρατι, —
 ΟΡ. καὶ πῶς ἄτρωτον οὖθαρ ἦν ὑπὸ στύγους;
 ΧΟ. ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.
 ΟΡ. οὔτοι μάταιον ἂν τόδ' ὄψανον πέλοι.
 ΧΟ. ἦ δ' ἐξ ὕπνου κέκραγεν ἐπτοημένη· 535
 (πολλοὶ δ' ἀνῆθον, ἐκτυφλωθέντες σκότῳ,

529. ἐν σπαργάνοισι mss. ὄν — Herm. Bamb. ἐν σπαργάνοις τε Weil., ut ὀρμίσαι ab ἔδοξεν pendeat (Schol. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔδοξεν). Recte. Qu. κἂν σπαργάνοισι — ὀρμίσαι mss. ἀρμόσαι Hart. et Naber, coll. Hipp. 1189. αὐταῖς ἐν ἀρβύλαισιν ἀρμόσας πόδα. Or. 233. Bacch. 231. Malim εὐνάσαι.

530. τίνος mss. τίνος Well. χρήζοντα mss. χρήζον τὸ olim Sch. Heims. Fortasse recte. Qu. δ' ἔχρηξε. νεογενὲς M. νεογενὲς Turn. Fort. νεόγονον.

531. αὐτὴ προσέσχε mss. καὐτὴ — Pors. αὐτῆς [αὐτῆς?] — Heyse. αὐτὴ τ' ἐπισχεῖν optime Weil. μαστὸν mss. Kl. Peile. μαστὸν Blom. Weil. etc. Formam epicam μαστὸς ab tragicis abjudicat Elmsleius. De mamma muliebri usurpatur μαστὸς Hom. Il. 22, 80. Cf. 545. μαστὸν (μαστὸν Blom.). 897. μαστὸν (sic M.). Eur. El. 1207. Or. 527. τ' ὀνειράτι M. τῶνείρατι Stanl. Pors. etc.

532. καὶ πῶς; ἄτρωτον Steph. οὐχαριν (pr. -ην) M. οὐ χάριν apographa. οὖθαρ ἦν ingeniose Pauw. ὑποστύγος mss. ὑπὸ στύγους recte Sch. Blom. Schol. ὑπὸ στύγος (sic): τοῦ μισητοῦ θηρίου.

533. ὥστ' ἐν γάλακτι mss. ὡς γ' — Weil. Qu. ὡς σὺν γάλακτι.

534. Versui praefixum χ in M. ἀνδρὸς ὄψανον πέλει mss. οὐ, τόδ' — πέλει Martin. ἂν τόδ' — πέλοι optime Weil. Weckl. (Eandem correctionem ipse feceram.) οὔτοι μάτην ὄψανον ὄψανον πέλει Hart. οὔτοι μάτην δράκοντος ὄψανον πέλει Wiel. Qu. οὔτοι μάταιον τοῦναρ ἂν πέλοι τόδε, αὐτ' οὔτοι μάταιος οὐτος οὐνειρος πέλει.

535. κέκλαγεν mss. κέκραγεν Rob. Sch. (Recte.) κέκλαγγεν cum Ahrensio Dind., coll. Vesp. 929. κεκλάγγω (conj.).

536. πολλὸν δ'] πάλιν δ' Mein. ἀνῆλθον mss. Well. Kl. Fr. Peile. Dind. ἀνῆθοντ' Mein. Weil. Herw. ἀνῆθον Valck. ad Herod. IV. 145. Pal. Cobet. Recte. Cf. Soph. Aj. 285. ἠνίχ' ἔσπεροι | λαμπτήρες οὐκέτ' ἦθον. Recte quidem λιγνὺς (ἀτμός, φλόξ, etc.) ἀνέρχεται, sed λαμπὰς αἶθειν dicitur. πολλοὶ δ' ἀνῆθοντ' (vel δοῦλοι δ' ἀνῆθον — λαμπτήρας, ob verba δεσποίνης χάριν) conj. Herw., semper transitivo sensu apud tragicos usurpari verbum αἶθειν admonens, excepto Soph. Aj. 286. Conferri non debent Ag. 658. ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος. Arist. Thesm. 280. ὦ Θραῖτα, θᾶσαι, καομένων τῶν λαμπάδων | ὄσον τὸ χρῆμ' (sc. ὕχλου) ἀνέρχεται ὑπὸ τῆς λιγνύος. (Nisi corrigendum potius ὄσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεται τῆς λιγνύος.) Schol. ἀνέλαμψαν.

λαμπτήρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν·)
πέμπει τ' ἔπειτα τάσδε κηδείους χοάς,
ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.

OP. ἀλλ' εὐχομαι γῆ τῆδε καὶ πατρὸς τάφῳ 540

τοῦνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον.

κρίγῳ δέ τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν.

εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλιπὼν ἐμοὶ

οὔφρις ἔπειτ' ἐς σπάργαν' ἠλελίζετο,

καὶ μαστὸν ἀμφέχασκ' ἐμοῦ θρεπτήριον, 545

θρόμβῳ τ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα,

ἢ δ' ἀμφὶ τάρβει τῷδ' ἐπώμωξεν πάθει,

Quod ad aoristum ἀνήλθον potius quam ad ἀνῆθον spectat. Hic imperfectum requiritur. ἐκτυφλωθέντας — λαμπτήρας Cobet.

537. λαμπτήρες] λαμπτήρας Cobet. Herw. F. W. Schmidt, quorum ille ad πολλοὶ τῶν δμῶων subintelligit, hujus correctio versus 536, nimis audax est. Cf. Trag. adesp. 335. ἐφέσπερον δαίονσα λαμπτήρος σέλας. Theocr. XXIV. 46—52.

538. πέμπει τ'] πέμπει δ' Stanl.

539. ἄκος — πημάτων] Cf. Suppl. 451. πημονῆς ἄκη. Eur. Hipp. 600. πημάτων ἄκος. Alc. 133. Andr. 121. ἐλπίσασα πημάτων] Fort. ἐλπίσασ' εἶναι κακῶν. Vix omitti potest infinitivus aliquis futuri. Cf. e. g. 187. Ag. 1058. ὡς οὔποτ' ἐλπίσασα τήνδ' ἔξειν χάριν. Post h. v. excidit fortasse aliquid.

542. ὥστε mss. ὦδε Sch. Fortasse recte. Qu. πάντα. συσχόλως (sup. alt. λ) M. δυσκόλλως (sup. συσ.) G. συγκόλλως Vict. Schol. συνημμένως τῆ ἀληθείᾳ. Cf. Suppl. 310. καὶ ταῦτ' ἐλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί. Sept. 375. εἰς ἀρτίκολλον.

543. εἰ γὰρ] Fort. ὡς γὰρ. ἐκλείπων (ἐκλείπειν pr.) M. ἐκλιπὼν Blom.

544. οὔφρισεπασασπαργανηπλείζετο M. ὄφρις τε πᾶσιν σπαργάνοις ὀπλίζετο. Turn. (ὀπλίζετο Vict.) οὔφρις τε παῖς ὡς σπαργάνοις ὀπλίζετο Butler. Hart. Weil. οὔφρις ἐμοῖσι σπαργάνοις ὀπλίζετο Porson. Herm. Dind. οὔφρις ἐμοῖς ἐν — Martin. L. Kayser. et (παιδὸς) Jongh. οὔφρις δπως παῖς — anon. οὔφρις ἔπειτα — Martin. Pal. οὔφρις ἐπ' ἀμὰ σπάργαν' — Kl. et (ἐφ' ἀμὰ) Weckl. ἠύλλιζετο Bamb. Jongh. εἰλίσσετο Faehse. ἠλελίζετο Metzger. Weckl. ὀπλίζετο etiam Butler. Martin. Bergk. Qu. οὔφρις ἔπειτ' ἐς (ἐπ' ἀμὰ) σπάργαν' ἠλελίζετο, vel οὔφρις ἐν ἀμοῖς σπαργάνοις ὠρμίζετο (Sch., cf. 529., vel ἠυνάζετο, vel ἠύλλιζετο, vel εἰλίσσετο, vel ἐνέζετο), vel οὔφρις ἔπειτ' ἐν σπαργάνοις —. Proprie de serpentibus usurpatur ἐλελίζεσθαι, Hom. Il. 11, 39. ἐλέλιχτο δράκων. 2, 316. ἐλελιξάμενος (δράκων?) πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.

545. μαστὸν mss. μαστὸν Blom. ἐμὸν mss. ἐμοῦ Sch. Blom. Recte.

546. δ' mss. τ' recte Herm. Weckl. ἔμιξεν mss. Requiritur videtur verbum polluere (μιαίνειν, μολύνειν) significans.

547. ἀμφιταρβίτωδ' M. Correxerit Porson. τῷδ' — πάθει. Leg. τοῦδ' — πάθους.

δεῖ τοί νιν, ἧ γ' ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,
 θανεῖν βιαίως, ἐκδρακοντωθεὶς δ' ἐγὼ
 κτενῶ νιν, ὡς τοῦνειρον ἐννέπει τόδε. 550
 τερασκόπον δὲ τῶνδέ σ' αἰροῦμαι πέρι.

ΧΟ. γένοιτ' ἄν οὕτως, τᾶλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις,
 ποῦ μὲν τι ποιεῖν, ποῦ δὲ μή τι δρᾶν χρεῶν.

ΟΡ. ἀπλοῦς ὁ μῦθος· τήνδε μὲν στείχειν ἔσω,
 ὑμᾶς δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμᾶς, 555
 ὡς ἄν δόλω κτείναντες ἄνδρα τίμιον
 δόλοισι καὶ ληφθέντες ἐν ταύτῳ βρόχῳ
 θάνωσιν, ἧ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,
 ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδῆς τὸ πᾶν.
 ξένῳ γὰρ εἰκῶς, παντελῆ σαγήν ἔχων, 560

548. ὡς ἔθρεψεν mss. Leg. ἧ ἔξέθρεψεν (Pors.), aut saltem ἧ γ' ἔθρεψεν.

550. κτείνω mss. Weckl. κτενῶ Turn. Weil. Dind. Correctio fortasse non necessaria. Cf. Ag. 126. Pr. 171. 948. etc.

551. δὲ mss. γε Stanl. (versum Choro tribuens). δὴ Kirch. Weckl. μὲν Zakas.

552. γένοιτο δ' οὕτως] Qu. γένοιτ' ἄν οὕτως, vel γένοιτο ταῦτα (vel ταύτη).
 δ' mss. θ' Weil. Weckl. Cf. 782. γένοιτο δ' ὡς ἄριστα —. Ag. 674.

553. τοὺς δ' ἐν τι Μ. τοὺς δ' ἐντιποιεῖν G. τοὺς μὲν τι Stanl. Pors. Blom. Franz. Dind. Con. Sidg. ποῦ δεῖ τί ποιεῖν, ποῦ δὲ μή τί δρᾶν λέγων Weil. τοὺς δεῖν τι Hoehne. Qu. τοῖς μὲν — τοῖς δὲ —. Cf. 583. τοὺς δὲ μή τι δρᾶν λέγων mss. τοὺς δὲ μή τί δρᾶν χρεῶν Todt. Leg. τοὺς δὲ γ' αὐτὸ τί μή (sc. ποιεῖν) χρεῶν, vel τοὺς. (τοῖς) δ' ἂ μὴ δεῖ δρᾶν λέγων. Cf. Eur. Med. 748. τί χρῆμα δράσειν ἢ τί μὴ δράσειν (sc. ὁμόσω); λέγε.

554. στείχειν mss. στείχειν Pors.

555. αἰνῶ δὲ κρύπτειν] ὑμῶν — Weil. ὑμᾶς malit Weckl. Qu. κρύπτειν δ' ἐπαινῶ, vel potius ὑμᾶς δὲ κρύπτειν.

556. δόλω mss. Qu. δόλοισι. Idem proponit Pal. Cf. ad 557. κτείναντας mss. κτείναντες Rob.

557. δόλω τε καὶ mss. δόλω γε καὶ Pauw. δόλοισι καὶ Hart. Pal. Sidg. Weil. Cf. 888. δόλοισι ὀλοῦμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν. 556. Soph. El. 37. δόλοισι κλείψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγᾶς. Qu. δόλω ἕξ ἴσης. ληφθῶσιν — θανόντες mss. θάνωσιν — ληφθέντες I. A. Hemming. Leg. ληφθέντες — θάνωσιν. (Ita etiam olim Pal. et Weil.) Aut θάνωσιν — ληφθέντες.

558. θανόντες mss. ἀλόντες Stadtmüller. Kirch. Leg. θάνωσιν. Cf. ad 557.

559. μάντις ἀψευδῆς τὸ πρίν] Cf. Eur. Fr. 875 N. μάντις ἀψευδέστατος. Quod fortasse hic reponendum. τὸ πρίν] τὸ πᾶν F. W. Schmidt. Fortasse recte. Versum spurium esse judicant Herwerden. Kiehl.

560. σάγην (sic) M. Sic σάγη 675. sed σαγαὶ idem Pers. 240. et σαγαῖς Sept. 391. De accentu dissentiunt grammatici. V. Dind. Lex. p. 323.

ἤξω σὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἐρκείους πύλας,
 Πυλάδῃ, ξένῳ τε καὶ δορυξένῳ δόμων.
 ἄμφω δὲ φωνὴν ἤσομεν Παρνασσίδα,
 γλώσσης αὐτὴν Φωκίδος μιμουμένῳ.
 καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾶ φρενὶ
 δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονᾶ δόμος κακοῖς·
 μενοῦμεν οὕτως ὥστ' ἐποικτίζειν τινὰ
 δόμους παραστείχοντα καὶ τὰδ' ἐννέπειν

565

561. ἐφερκείους mss. ἐφ' ἐρκείους Turn. Idem error librorum est Soph. Ant. 487. Aj. 108.

562. ξένος — δορυξένος] Qu. ξένῳ — δορυξένῳ. Fort. ξένος γε, ut hospes. καὶ δορυξένος δόμων] Qu. καὶ δορυξένων δόμων. Cf. 914. ἐς δόμους δορυξένους. Hunc versum spurium habet F. W. Schmidt.

563. οἴσομεν mss. ἤσομεν Turn. Cf. ad Soph. Tr. 323. οὐ τὰρα — ἐξ ἴσου — διοίσει (διήσει al.) γλώσσαν. Παρνησίδα M. Weckl. Παρνησίδα Ald. Pors. Well. Dind. Kl. Peile. Weil. Παρνασίδα Elmsl. Blom. Παρνησὸς scribit Photius, Παρνασὸς Hesychius. Παρνάσιον est Theocr. VII. 148. 'Parnasus' codices vetustiores Virgilii, Propertii, Ovidii, aliorum. Antiquior forma per unum σ, recentior per duo σσ fuisse videtur. Quae fere monuit Blomfield. Cf. Eum. 11. Παρνησοῦ (sic M.). Ch. 952. Παρνάσιος (sic M.). Praestat, ni fallor, scriptura Παρνασσίδα. Terminationem in -σός, quae plerumque est in antiquioribus libris, recentioris usus esse tradit Eustathius p. 1872, 50. Quae etiam Herodiani sententia fuisse videtur, a quo Παρνασσός (sic) inter oxytona in -σός desinentia ponitur apud Arcadium p. 76, 24. Cf. Eur. Andr. 1100. φυλλάδος Παρνησίας (Παρνασίας L. et G. Dind.) | παιδεύματ'. Ion. 86. Παρνησιάδες (Παρνασσιάδες?) — κορυφαί. Iph. T. 1244. τὰν — Παρνάσιον κορυφάν. Tro. 9. Παρνάσιος — Ἐπειός. Cur non Παρνασσίαν scripserit poeta nescio. Soph. Ant. 1143. Παρνησίαν (Παρνασίαν corr. ex uno apogr.) ὑπὲρ κλιτύν. Oed. R. 475. Παρνασοῦ (Παρνασσοῦ plura apogr.). Ut autem Παρνασσίς et Παρνασσιάς, sic Ἄσις et Ἀσιάς. Cum Παρνασσίς cf. Περσίς, Ἑλληνίς, Δωρίς, Λεσβίς, etc. Aliud est Παρνήσιος a Πάρνης (ut Τριχορύσιος a Τρίκορος).

565. καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾶ φρενὶ δέξαιτ'] καὶ δὴ — Valck. Qu. καὶ τῶν (aut νῶ) θυρωρῶν οὔτις ἐκ φαιδρᾶς φρενός. Vel τάχ' ἂν. Alioquin enim δέξεται ponendum fuisset. Cf. Eur. Fr. 362, 20. τοὺς — πονηροὺς κλειθρον εἰργέτω στέγης. φαιδρᾶ φρενὶ] Qu. φαιδρῶ βλέπει. Cf. Ag. 520. φαιδροῖσι τοῖσιν ὄμμασι | δέξασθε κόσμῳ (καὶ νῦν?) βασιλέα.

566. λέξαιτ' mss. δέξαιτ' Turn. δαίμον ἀϊδόμος M. δαιμόναϊ δόμος G. corr. Turn.

567. ὥστ' ἐπεικάζειν mss. ὥστ' ἐποικτίζειν Herw. ad Oed. R. 1296. Qu. ὥστ' ἐποικτεῖρειν (Ch. 130. Ag. 1069.), vel ὥστε θαυμάζειν.

568. δόμοις mss. δόμους Boiss. Herm. Part. Weil. etc. Cf. Soph. Oed. R. 808. ὄχους παραστείχοντα. παραστίχοντα M. παραστείχοντα Vict.

“τί δὴ πύλαισι τὸν ἰκέτην ἀπείργετε,
 Αἴγισθος εἶπερ ἔνδον ἐν δόμοις παρών;” 570
 εἰ δ’ οὖν ἀμείψω βαλὸν ἐρκείων πυλῶν
 κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὐρήσω πατρὸς,
 [ἢ προσμολῶν ἔναντά μοι κατὰ στόμα
 χαίρειν κελεύσει κἀπὶ μ’ ὀφθαλμοὺς βαλεῖ,]
 πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν “ποδαπὸς ὁ ξένος;” νεκρὸν 575
 θήσω † ποδώκει † περιβαλὼν χαλκεύματι.
 φόνου δ’ Ἐρινὸς οὐχ ὑπεσπανισμένη
 ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν.

569. πυλήσι M. πύλαισι Blom. πύλαις ἰκτῆρα τόνδ’ H. Wolf. ἀπείργε-
 ται M. ἀπείργετε (corr. αι) G. ἀπείργετε Ald. Dind. Cf. Eur. Fr. 362, 20. τοὺς
 — πονηροὺς κλειθρον εἰργέτω στέγης. Ad θυρωροὺς (565.) dictum.

570. εἶπερ οἶδεν mss. εἶπερ ἔνδον Aur. Herw. F. W. Schmidt. Qu. εἶπερ
 ἐστίν. ἔνδημος παρών mss. ἐν δόμοις παρών I. Müller. Schmidt. Sic ‘in-
 tus domique’ Cicero de Senect. 4, 12. Qu. ἐν δόμοις πάρα.

571. ἀμείψω] Qu. ἀμείψας (et ἐκεῖνον 572.). βαλὸν M². βᾶλον M¹. G.
 βηλὸν Turn. Vict. Bekk. Anecd. 224, 12. τὸν τῆς θύρας οὐδὸν, ὃν Ὅμηρος
 βηλὸν, οἱ δὲ τραγικοὶ βαλόν. ἐρκείων (ἐρκίον corr. sec. m.) M. ἐρκείων Stanl.
 Franz. Herm. Recte. Cf. 561. ἐφ’ ἐρκείους πύλας. 652. θύρας — ἐρκείας.
 Soph. Aj. 108. ἐρκείου (ἐρκίου mss.) στέγης.

572. κἀκεῖνον] Qu. ἐκεῖνον. Cf. ad 571.

573. 574. Versus, ni fallor, spurii. Idem sentit Weckl.

573. καὶ μολῶν mss. Qu. προσμολῶν. ἔπειτα mss. ἔναντα Wak. Sch. Butl.
 Hart. Weckl. Schoem. L. Kayser. Cf. Soph. Ant. 1299. τὸν δ’ ἔναντα προσ-
 βλέπω νεκρὸν. Eur. Or. 1479. ἔναντα δ’ ἦλθεν Πυλάδης. Arist. Eq. 342. τῷ
 καὶ πεπορθῶς ἀξιοῖς ἐμοῦ λέγειν ἔναντα; μοι mss. μου Wakef.

574. ἐρεῖ σάφ’ ἴσθι mss. Haec gravi vitio laborare quivis videat. Qu. ἐρεῖ
 “κάθησο” vel ἐγγὺς προσήξει, vel σταθήσεται τε, vel ἐπόψεται με —, vel
 χαίρειν κελεύσει. ἐρεῖ mss. ἀρεῖ Bamb. Herm. Hart. Franz. Dind. Weckl.
 Herw. ἔξει Weil. ἔπαξ ἐπιστῆ καὶ — φανῆ L. Campbell. Latet fortasse χαί-
 ρειν (pro ἐρεῖ) κελεύσει. Qu. ἐκεῖνος ἀρεῖ —. Requiritur, ni fallor, pronomen
 ἐκεῖνος. σάφ’ ἴσθι] Cf. Ag. 1616. δημορριφεῖς, σάφ’ ἴσθι, λευσίμους
 ἀράς (sc. οὐκ ἀλύξεις). καὶ κατ’ ὀφθαλμοὺς βαλεῖ vulg. Melius intelligerem
 πρὸς (προσβαλεῖ) —, et oculos in me defiget. Librarius κατὰ στόμα
 in mente habuisse videtur. Qu. κἀπὶ μ’ ὀφθαλμοὺς βαλεῖ —. βαλεῖν mss.
 βαλεῖ Rob. Turn. φανῆ Campbell.

576. ποδώκει — χαλκεύματι] Fort. ποδήρει — δεσμεύματι (aut πεπλώματι).

ποδώκει mss. Correxerim paullo audacius σφε τῷδε. Requiritur enim pro-
 nomen. περιβαλὼν] Hoc vix sanum est. χερὶ βαλὼν Wieseler. Corrigendum
 suspicor καταβαλὼν (having felled him). χαλκεύματι] Fort. χαλκᾶ (aut
 αὐτὸν) ξίφει.

- νῦν οὖν σὺ μὲν φύλασσε τὰν οἴκῳ καλῶς,*
ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίῃη τάδε· 580
ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὖφημον φέρειν,
σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια.
τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω
ξίφηφόρους ἀγῶνας ὀρθῶσαί τέ μοι.
- Str. 1. XO. *πολλὰ μὲν γὰρ τρέφει δεινὰ δειμάτων † ἄχη,* 585
πόντιαι δ' ἀγκάλαι κνωθάλων
ἀνταίων βρούουσι·
βλάπτουσι δ' ἐν πεδαιχμίῳ
λαμπάδες πεδάοροι· 590

579. σὺν (σὺν' pr.) οὖν M. σὺ οὖν G. σὺ δ' οὖν Turn. νῦν οὖν Blom. Kl. Dind. Peile. οὐκοῦν Weil. Cf. Soph. El. 15. νῦν οὖν; Ὁρέστα καὶ σὺ φίλτατε ξένων, etc.

581. ὑμῖν δ' ἐπαινῶ — mss. ὑμᾶς — l. Bigoti. Cf. Suppl. 997. ὑμᾶςδ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμέ. Eur. Andr. 554. ῥώμην μ' ἐπαινῶ λαμβάνειν. Soph. Oed. C. 664. Qu. ὑμῖν δέ γ' αἰνῶ. Cf. 716. αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνη τάδε. Vel ὑμῖν δὲ φράζω. φέρειν] Fort. φορεῖν. Ita etiam Herw.

582. σιγᾶν δ' Sch.

583. τούτῳ] Φοῖβον conj. Sch. τῷ θεῷ Both. Dicitur Pylades. δεῦρ'] Qu. ἔνταυθ'.

584. ὀρθῶσαντί μοι mss. ὀρθῶσοντί μοι Pearson. Corrigo confidenter ὀρθῶσαί τέ μοι. Idem suadet Zakas. Cf. Eum. 897. τῷ γὰρ σέβοντι συμφορᾶς ὀρθῶσομεν.

585. γὰρ mss. γὰ Sch. Pors. etc. δεινὰ καὶ M. δεινὰ Heath. ἄχη] δάκη Martin. Hart. conj. Sch. ἄγη Newman. Malim γένη. Qu. θηρίων δάκη, coll. Eur. Hipp. 642. δάκη θηρῶν. Cf. tamen Soph. Ant. 418. οὐράνιον ἄχος.

587. πόντιαί τ' mss. Leg. πόντιαι δ', aut πόντιοι δ'. Cf. ad Sept. 924. Suppl. 410. ποντίας bis habet Soph. Ant. 587. Phil. 269. ποντία Oed. Col. 1659. sed ποντίους (ποντίας?) αὐλῶνας Tr. 100. βροτοῖσι mss. Leg. βρούουσι.

588. βροτοῖσι πλάθουσι, βλαστοῦσι mss. Kl. Peil. Con. Dav. βλύουσι· πλάθουσι [βλαστοῦσι] Herm. Hart. Pal. Weckl. Sidg. βλάπτουσι Butl. πλήθουσι Blom. Con., quum formam Doricam non admittere videatur hoc verbum. Leg. βλάπτουσι καὶ πεδαίχμιοι —. Cf. v. ant. 598. ἄταις τε συννόμους βροτῶν. Glossema videtur βλαστοῦσι ad βρούουσι adscriptum, aut corruptela verbi βλάπτουσι. καὶ πεδαιχμίῳ olim Herm. κὰν πεδαιχμίῳ Eng. Dedi δ' ἐν πεδαιχμίῳ. Qu. δ' αὖ —.

590. π*δάμαροι M. (πεδάμαροι m.) πεδάοροι (i. e. μετέωροι) Stanl. Herm. Blom. Dind. Pal. etc. Schol. οἶμαι πεδούροι (πεδάοροι?), ἔν' ἣ τὸ σημαίνονμενον μετέωροι.

πιτανὰ δὲ καὶ πεδοβάμον' ἄν ἀνεμοεσσᾶν
αἰγίδων φράσαι κότον·

Ant. 1. ἄλλ' ὑπέρολμον ἀνδρῶν φρόνημα τίς λόγῳ 594
καὶ γυναικῶν φράσει τλαμόνων

παντόλμους τ' ἔρωτας
ἄταισι συννόμους βροτῶν;
ξυζύγους δ' ὀμαυλίας
θηλυκρατῆς ἀπέρωτος ἔρωσ πολὺ νικᾷ 600
κνωδάλων τε καὶ βροτῶν.

Str. 2. φρίσσει δ' ὅστις οὐχ ὑπόπτερος φροντίσιν 603

591. *πιτηνὰ* (α sup. η sec. m.) M. Leg. *πιτανὰ δέ. πεδοβάμονα κἀνεμοέντων* mss. *πεδοβάμον' ἄν ἀνεμοέντων* Franz. *ἀνεμοέντων αἰγίδων φράσαι* mss. *κἀνεμόεντ' ἄν αἰγίδων φράσαις* Blom. Hart. Eng. Weil. et (*φράσαι*) Dind. *κἀνεμοεσσῶν olim* Sch. *κἀνεμόεντα olim* Herm. Leg. *ἄν ἀνεμοεσσᾶν τ' — φράσαις.*

592. *καὶ φράσαις ἄν αἰγίδων κότον. ἄλλ' ὑπέρολμον ἀνδρὸς φρόνημά τις ἄν λέγοι* conj. Blomf. *αἰγίδων]* I. q. *καταιγίδων, nisi latet vitium.*

594. *ἀνδρὸς* mss. Leg. *ἀνδρῶν, ut mox γυναικῶν.*

595. *τίς λέγοι* mss. *τίς λέγη* (?) Blom. *τίς λόγῳ* (et mox *φράσει*) Herm. Weil. Qu. *φρόνημα τίς φράσει, aut τίς λέγων* (aut *λόγῳ, sc. φράσει*) aut *τίς ποτ' ἄν* (*φράσαι*). Cf. Soph. Ant. 604. *τεᾶν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν ὑπερβασία κατάσχοι;* Qui locus mendosus est.

596. *φρεσσὶν* M. *φρεσὶν* Ald. *φράσαις* Blom. *φράσει* Herm. Weil. Qu. *φράσει aut φράσαι, aut φρένας. τλημόνων* mss. *τλαμόνων* Dind. Weil.

597. *καὶ παντόλμους (-οις G.)* mss. *παντόλμων* Mehliss. *καὶ del.* Kl. Herm. Qu. *παντόλμων* (τ').

598. (*ἔρωτας*) *ἄταισι* Kl. Peil. Dav. Con. *ἄταις τε — συζύγους* Weil. (*αἰναῖσί τ')* *ἄταισι* conj. Weil. Cf. ad v. str. 589.

599. *ξυζύγους δ'* mss. *συζύγους θ'* (θ' Vict.) Herm. *συζύγους* (om. θ') Hart. Weil. *ξυζύγου θ'* Enger. Weckl. *συζύγους ὀμαυλίας;* (sic) Weil.

600. *ἀπέρωτος* (τ ex π corr.) M. *ἀπερωπὸς* legit schol., qui per *στυγνὸς* explicat, ut etiam Etym. M. p. 120, 41. et Phryn. Bekk. p. 8, 8. Vera scriptura proculdubio est *ἀπέρωτος*, formatum ut *ἀνόμματος, ἀχρήματος, etc.*

παραινικᾷ mss. Leg. *πολὺ νικᾷ.* Istud *παρα* — a glossemate *παρὰ* πολὺ venit. Cf. 1052. *μὴ φόβου νικῶ πολὺ* (λίαν Herw.). Explicant vulgo vincit et pervertit, coll. Soph. Ant. 791. *σὺ (ἔρωσ) καὶ δικαίων ἀδίκους φρένας παρασπᾶς ἐπὶ λῶβα.* Non alibi, opinor, legitur *παραινικᾶν.*

601. *βροτῶν* mss. *βοτῶν* Rob. *στρόβων* (?) Weil. Weckl.

603. *ἴστω δ'* mss. *φρίσσει δ'* Todt. Valde probabilis correctio. *ὑποπτέροις* Turn. ex schol. Emper. Naegelsbach.

δαεὶς ἄν ἃ παιδολύμας τάλαινα Θεστιάς μήσατο	605
πυρδαῆ ἴπινοϊαν, καίουσα παιδὸς δαφοινὸν	
δαλὸν ἤλικ' ἐπεὶ μολῶν ματρόθεν κελάδησε	610
ξύμμετρόν-τε διαί βίου μοιρόκραντον ἐς ἄμαρ.	
Ant. 2. ἄλλαν δεῖ τιν' ἐνδίκως στυγεῖν φοινίαν	613
γυναῖχ', ἄτ' ἐχθρῶν ὕπαι φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον	
Κρητικοῖς	616
χρυσέοισιν ὄρμοις πεισθεῖσα, δώροισι Μίνω,	618

604. δαεὶς τὰν ἃ mss. τὰν δαεῖσ' ἃ Herm. Pal. Correxi δαεὶς ἄν —
Cf. ad v. ant. 614.

605. τὰν] Qu. ἄν. παιδολύμας mss. παιδολυμάς (?) Dind. Weil. Weckl. Verum est παιδολύμας. Cf. ἰχθυολύμης (Arist. Pac. 814.) et δικολύμης. Confer etiam παιδολέτωρ Sept. 726.

607. πυρδαῆτινα (πυρδαῆ τινα M.) πρόνοιαν mss. πυρδαῆτιν (?) — Herm. πυρδαῆτις — Weil. πυρδαῆς γέννα ποιανὴν Hart. Scholiasta πυρδαῆς legisse videtur. Tentabam πυρδαῖκτον πρόνοιαν, quocum cf. πυργοδαῖκτος, δοριδαῖκτος, ἀνδροδαῖκτος. Sed parum hic convenit πρόνοια, providentia (Ag. 683. προνοίαισι τοῦ πεπρωμένου). Quare nunc correxerim πυρδαῆ ἴπινοϊαν, aut πυρδαῆ δὴ ἴπινοϊαν. Cf. Hom. II. 5, 4. δαῖέ οἱ ἐκ κόρυθος τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ. 7. τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν etc. Istud τινα, ni fallor, a dittographia ἐπίνοϊαν venit. κ' αἴθουσα M. καῖθουσα G. καταίθουσα Cant. Peil. Pal. κάουσα Pors. Sch. καίουσα Pors. Blom. Recte. Cf. ad v. ant. 617.

610. κελάδησε mss. κελάδησεν Herm. Con.

611. διαί βίου mss. διαί βίου Cant. βίω τέκνου Hart. Probabilis correctio. μοιροκραντοσδ' (ν sup. σ) ἐς M. μοιρόκραντοεδ' ἐς G. μοιρόκραντον ἐς Cant. Post ἐς litura est in M. ἡμαρ mss. ἄμαρ Dind.

613. ἀλλὰ (ἄλλα M.) δὴ τιν' mss. ἄλλαν — Cant. Port. ἄλλὰ δεῖ τιν' Turn. ἄλλαν δεῖ τιν' Pauw. ἄλλαν δ' ἔστιν Herm. Weckl. prob. Pal. et F. W. Schmidt, coll. Eur. Fr. 658, 1. ἄλλαν δ' αὖ τιν' Pal. ἐν λόγοις mss. Qu. ἐνδίκως. στυγεῖν mss. στυγῶ Pal. et olim Weil. ψέγειν F. W. Schmidt. Fort. κλύω.

616. σκύλλαν mss. κόραν Merkel. Weckl. γυναῖχ' optime Pal. Cf. v. str. 603. ὕπαι mss. ὕπερ Porson. dubitat Dind.

618. χρυσεοδμήτοισιν mss. χρυσοδμήτοισιν Fr. Hart. χρυσοκμήτοισιν Herm. Weckl. χρυσεοδμάτοισιν (ut ἐρίδματος Ag. 1461.) conj. Con. Parum hic conveniret epithetum χρυσεόδμητος. Leg. χρυσοτεύκτοισιν, aut potius χρυσέοισιν. Cf. Sept. 660. χρυσότευκτα γράμματα. Fr. 184 D. χρυσότευκτα κἀργυρὰ σκυφώματα. Eur. Med. 984. χρυσεότευκτος στέφανος. Phoen. 220. ἀγάλμασι χρυσοτεύκτοις. Phoen. 62. χρυσηλάτοις πόρπαισιν. Andr. 166. Hippol. 862. Iph. A. 1565. Iph. T. 99. χαλκότευκτα κληῖθρα. ὄρμοις mss. ὄρμοισι Nauck. πειθήσασα mss. πιθήσασα Abresch. Bamb. Con. Weil. Weckl. (Cf. Hom. II. 4, 398. 6, 183. 9, 119. Od. 21, 315. 369. Pind. P. 4, 109. Sed πιθέειν valet obsequi, fretus esse, non persuaderi.) πεισθεῖσα Heath. Blom. Nauck.

- Νῖσον ἀθανάτας τριχὸς νοσφίσασ' ἀπροβούλως
 ἐνδόνθ' ἅ κυνόφρων ὕπνω. κιγχάνει δέ νιν Ἑρμῆς. 621
- Str. 3. ἐπεὶ δ' ὑπεμνασάμαν ἀμειλίχων 623
 φόνων, τί κεύθω τὸ δυσφιλὲς γαμήλευμ' ἀπεύχεται
 δόμοις 624
- γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν
 ἐπ' ἀνδρὶ τευχεςφόρῳ
 φέροντι δάοισιν εἰκότως φόβον.

Recte, opinor. Cf. ad v. str. 606. δόμοισι M. δώροισι Ald. μείνω mss. Μίνω Rob.

619. Νῖσον M. Νῖσον Blom. ἀθανάτας] Qu. ἀθανάτου.

620. νοσφίσασ' ἀπροβούλως mss. Blom. Bamb. Con. νοσφίσασα προβούλως Porson. Cf. Arist. Pl. 300. εἰκῆ δὲ καταδαρθόντα που | μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον ἐκτυφλώσαι.

621. πνέονθ' mss. πνείονθ' Heath Hart. ἐνδόνθ' feliciter conj. Weckl. Cf. Soph. Oed. R. 65. ὥστ' οὐχ ὕπνω γ' ἐνδόντα μ' ἐξεγείρετε. Qu. πεσόνθ' — ὕπνω. Cf. Eum. 68. ὕπνω πεσοῦσαι (?). Ag. 566. εὐδοί πεσόν. Pind. Isthm. III. 41. ἐν ὕπνω γὰρ πέσεν. Eur. Or. 217. Rhes. 769. Virg. G. IV. 404. 'somno — jacentem.' Prop. IX. 15. 7.

622. δεμιν M. δέ νιν Blom. Ἑρμῆς] Qu. Αἰδῆς.

623. ἐπεὶ δ' mss. Qu. ἔπειτ' (Hart.). ἐπεμνήσαμεν (α sup. ἢ sec. m.) M. ἐπεμνησάμην Heath. Leg. ἐπεμνασάμαν. Ita etiam Weil. Cf. Suppl. 51. τῶν πρόσθε πόνων μνασαμένα. Sed praestat, ni fallor, ὑπεμνασάμαν. Cf. Pers. 329. τοσόνδε ταγῶν νῦν ὑπεμνήσθην πέρι.

624. πόνων πόθων mss. Stanl. Port. Weil. Qu. φόνων, δόλων, αὐτ γάμων.

ἀκαίρως δὲ δυσφιλὲς mss. ἀκαιρος δ' ὁ δυσφιλὲς — σέβων τίων τ' (τίων δ' M.) ἀδέρμαντον ἐστίαν γυναικείαν — Herm. probat Karsten. ad Agam. 715. ἀκαίρως τὸ δυσφιλὲς — malit Herwerden, quum valde importuna hic videatur particula δέ. τί κεύθω τὸ δυσφιλὲς Stadtmüller. Cf. 387. ἀκαίρως δὲ mss. ἀφαιρῶ τὸ Weckl. Quid in his lateat incertum est. Sententiae et metro, ni fallor, conveniret λέγειν (αὐτ ψέγειν) δεῖ με (τὸ), αὐτ τί σιγῶ. ἀκαίρως mss. ἀκαιρον Pal. παρήσω (;) conj. Weil. μεγαίρω Hart. ἐγείρω Faehse. ἀφαιρῶ conj. Weckl. ἀπεύχεται mss. ἀπενκτέον Blom. ἀπεύχομαι Firnhaber.

626. Scholiasta εἰργάσατο supplet.

627. Versus primum omissus, postea additus in mss. ἐπ' ἀνδρὶ τευχεςφόρῳ mss. Qu. ἐπ' ἀνδρα τευχεςφόρον. Et sic Sch. Dativum tamen tuetur v. 991. ἦτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος.

628. ἐπ' ἀνδρὶ mss. φέροντι Pal. Cf. 243. πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ' ἐμοὶ σέβας φέρων. δήοις mss. δήοισιν Pors. δάοισιν Sch. Hart. Dind. λαοῖς (Con.) Pal., coll. 49. σέβας δι' ὧτων φρενός τε δαμίας περαῖνον. λαοῖσιν Weckl. Qu. ἐπ' ἀνδρὶ δάοισιν εἰκότως φόβῳ (i. e. φοβερῶ, coll. Soph. O.C. 699. φόβημα δαΐων), vel potius φέροντι δάοισιν εἰκότως φόβον. Schol. ἐπ' ἀνδρὶ φοβερῶ

τίω δ' ἀθέρμαντον ἐστὶαν δόμων
γυναικείαν (τ') ἔπολμον αἰχμάν.

630

Ant. 3. κακῶν δὲ πρῆσβεύεται τὸ Λήμνιον
λόγω, γοᾶται δὲ πᾶς πάθος κατάπτυστον, ἤκασεν δέ τις
τὰ δειν' ἄχη Λημνίοισι πήμασιν.

θεοστυγήτω δ' ἄγει

635

βροτῶν αἰστωθὲν οἴχεται γένος·
σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.
τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;

Str. 4. τὸ δ' ἄγχι πνευμόνων ξίφος

καὶ σεβαστῶ καὶ παρὰ τοῖς πολεμίοις. ἐπικότω (ἐπικότω M.) mss. ἐπίκοτον Sch. ἐγκότω Heims. ἐμφοβῶ (aut aliud quid simile) Herwerden, coll. Soph. Oed. C. 39. ἐπεικότης anon. Scholef. Ahrens. Franz. Pal. Verrall. δάοισιν εἰκότως σέβας Hart. Dind. ὅς εἰκότως σέβας Naegelsbach. Cf. Eum. 703. τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας. Suppl. 776. πάνδικον σέβας. Nomen ἐπίκοτος legitur Sept. 786. τέκνοισιν δ' ἀρὰς ἐφῆκεν ἐπικότους τροφᾶς. Pr. 602. ἐπικότοιςι μήδεσι δαμεῖσα. σέβας mss. σέβα Ahrens. Qu. φόβον aut δέος σέβω, | τίων ἀθέρμαντον — Herwerden.

629. τίων δ' mss. τίω γ' Bigot. τίω δ' Stanl. τίω τ' Firnhaber. στυγῶ Herm. L. Kayser. τίς ᾧδ' Martin. τί φῶ δ' Franz. δόμων mss. δόλων Bothe.

630. γυναικείαν (τ') Herm. Weckl. αἰχμάν] Fort. ὀργάν. Sed cf. Ag. 483. γυναικὸς αἰχμᾶ πρέπει.

632. λόγω γοατᾶ δὲ δὴ ποθεῖ Merkel. Weckl. γοᾶται mss. Herm. Mähly. βοᾶται (i. e. περιβόητόν ἐστι) Blom. Eng. Herm. Hart. Weil. Kayser. etc. Recte, opinor. Cf. Suppl. 583. ἐνθεν πᾶσα βοᾶ χθῶν. Herod. III. 39. καὶ ἦν βεβωμένα ἀνά τε τὴν (ἀνά τὴν τε?) Ἰωνίην καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα (τὰ Πολυκράτεος πρήγματα). Γοᾶσθαι Atticorum, γοᾶν epicorum, esse monuit Blom.

δὲ δὴ ποθεῖ mss. δὲ δῆπουθεν Turn. δὲ δημόθεν Hart. δ' αἰεὶ τόθεν Weil. δὲ γὰρ πάθος Herm. et (δᾶ) Donaldson. et (δῆ) Sidg. δὲ πάντοθεν Kayser. Mähly. Qu. δὲ πανταχοῦ aut δὲ πᾶς (aut δέ τις) πάθος. δέ τις] Qu. τέ τις.

633. τὸ δεινὸν αὖ mss. τὸ δεινὸν ἂν Port. Weckl. Qu. τὰ δεινὰ τοῖς Λημνίοισι —, aut τὰ δειν' ἄχη Λημνίοισι —, aut τὰ δειν' αἰεὶ —. πήμασι M.

635. θεοστύγητον Schoem. δ'] γ' Stanl. ἄχει mss. Kl. Peil. ἄγει Aur. Stanl. Sch. Blom. Hart. Pal. Weil. αἰεὶ Schoem. ἄγει dativus causae est.

636. ἀτιμωθὲν] ἀτιμασθὲν malit Karsten. ad Ag. 965. Qu. αἰστωθὲν. οἴχεται mss. Qu. ἐχθεται. Sed cf. Pr. 232. αἰστώσας γένος τὸ πᾶν. 151. τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν αἰστοῖ. γένος] γάνος Weckl.

638. ἀγείρω] ἐγείρω Erf. καρανῶ Bamb. ἀπενκτον non male Metzger.

639. τὸ δ'] Fort. τὰ δ' (sc. μέρη), aut τάχ'. ἄγχι] ἄχρη Scal. Cf. Pers. 467. ἄγχι πελαγίας ἀλός. πλευμόνων mss. πνευμόνων Rob. Formam πλευ-

διαντακᾶν δξυπενκῆς οὐτᾶ 640
 διαὶ Δίκας μεγασθενοῦς
 λᾶξ πέδοι πατουμένας
 τὸ τᾶς Δίκας σέβας παρεκβάντας οὐ θεμιστῶς.

Ant. 4. Δίκας δ' ἐρείδεται πυθμῆν. 646

προχαλκεύει δ' Αἴσα φασγανουργός·
 τέκνον δ' ἐπείσφῆρει δόμοις
 αἱμάτων παλαιτέρων 650

νέον μύσος χρόνῳ κλυτὰ βυσσόφρων Ἐρινύς.

μῶν ad recentiorem Atticismum pertinere statuunt Pors. Br. Blom. Aliter censet Lobeck. ad Phryn. p. 305. V. Dind. in Lex.

640. δξυπενκῆς] Qu. δξύθηκτον. σοῦται mss. οὐτᾶ Herm. Weil. Weckl. Dind. Schol. ὄρμᾶ. Cf. Ag. 1344. τίς πληγὴν αὔτει καιρίως οὐτασμένος (ab οὐτάζω); Correctio minus certa.

641. διαὶ δίκας τὸ μὴ θέμις mss. διαὶ Δίκας, τὸ μὴ θέμις, λᾶξ — πατουμένας Ahrens. Weckl. διαὶ Δίκας μεγασθενοῦς Herw., coll. 269. Eum. 61. Sept. 70. 977. 989. At τὸ μὴ θέμις legitur Suppl. 335. Qu. τὸ γὰρ θέμις τινὲς | λᾶξ πέδοι πατοῦσιν, οἱ | μάταν Διὸς (Δίκας?) σέβας παρεκβάντες οὐ θεμιστῶς. Locus nondum emendatus.

643. πέδον mss. πέδοι Herm. Cf. Ag. 1357. πατούμενον mss. πατουμένας (sc. Δίκας) Ahrens. Fort. πατοῦσιν οἱ —.

644. τὸ πᾶν Διὸς mss. Qu. τὸ τοῦ Διὸς, αὐτὸ τὸ τᾶς Δίκας, αὐτὸ μάταν Διὸς (Δίκας), nisi latet epithetum aliquid. παρεκβάντες mss. et schol. Weil. παρεκβάντας O. Müller. Franz. Weckl. παρεκβάντος Stanl. Herm. Paf. Qu. παρεκβᾶς τις (Schoem.), αὐτὸ παρέκβα τις, αὐτὸ παρεκβάντος (sc. τινός), virgula post πατούμενον posita. Sed de sensu non liquet.

ἀθεμιστῶς (α in ου mutato) M. οὐ θεμιστῶς Herm. οὐ θεμιστῶς Pors. οὐ θεμιστῶς Herm. Dind. Cf. Sept. 694. οὐ θεμιστιοῦ.

646. δίκης (α sup. η sec. m.) M.

647. πυθμῆν] Fort. βάθρον. προσχαλκεύει mss. προχαλκεύει Jacob.

649. διμασεδωμάτων (σ in ras. M.) mss. δόμοισιν, ἐκ δ' αἱμάτων Herm. (αἱμάτων jam Cant. et Steph. ex schol.). δόμοις αἱμάτων Weil. Schol. ἐπείσφῆρει δὲ τοῖς οἴκοις τέκνον παλαιῶν αἱμάτων, δ ἔστι, τίκτει ὁ φόνος ἄλλον φόνον. δόμοισι Pauw. δόμοις Sch. Weckl. δόμοισιν schol. Pauw. Blom. Dind. Weil. Sidg.

650. δωμάτων M. αἱμάτων Cant. et Steph. ex schol. παλαιτέρων] Qu. παλαιούτων. Cf. Suppl. 265. παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασιν.

651. τείνει mss. τίνει Turn. Blom. Hart. Weckl. Qu. νέον, αὐτὸ τίνειν (Lachm. Well. Weil.). ἐκτίνει] Schol. ἀπαιτεῖ. Cf. Ag. 1562. ἐκτίνει δ' ὁ καίνων. Per poeticam licentiam Erinys familiae facere dicitur quod revera ipsa domus facit.

652. κλυτῆ mss. κλυτὰ Dind.

OP. παῖ παῖ, θύρας ἄκουσον ἐρκείας κτύπον.
 τίς ἔνδον, ὦ παῖ παῖ μάλ' αὐθις, ἐν δόμοις;
 τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ, 655
 εἶπερ φιλόξεν' ἐστίν, Αἰγίσθου βίας.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

εἶεν, ἀκούω· ποδαπὸς δ' ξένος; πόθεν;
 OP. ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,
 πρὸς οὓσπερ ἦκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους.
 τάχυνε δ', ὡς καὶ νυκτὸς ἄρμ' ἐπείγεται 660
 σκοτεινὸν, ὦρα δ' ἐμπόρους καθιέναι
 ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων.
 ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος·

653. ἐρκείας] Qu. ἐρκείου. Cf. 554. ἐρκείους πύλας. 561. Eur. Tro. 483. ἐρκείω πυρᾶ. Soph. Aj. 108. ἐρκείου στέγης. Θύρας] Qu. πύλης. Cf. 561. 571.

654. τίς ἔνδον; ἐπαυτῶ μάλ' αὐθις F. W. Schmidt.

656. εἶπερ φιλόξεν' ἐστίν mss. εἶπερ φιλόξενός τις Elmsl. in Class. Journ. VI. 221. Qui, "None of the examples produced by Porson on this passage and in his note on Med. 822. are sufficient to justify the use of φιλοξένη in a tragic iambic. The feminine termination is peculiar and inadmissible in the present instance, as the Poet by virtue of the σχῆμα πρὸς τὸ σημαυνόμενον has taken the liberty of joining the words Αἰγίσθου βία to a masculine adjective in the same play v. 893. οἱ γὰρ, τέθνηκας, φίλιται' (non φιλιτάτη) Αἰγίσθου βία." Quod ad τις, confert Prom. 695. φόβου πλέα τις εἶ. Soph. Aj. 1266. Ph. 519. Eur. Iph. A. 1012. Hel. 911. Arist. Av. 924. 1329. et ad Med. 807. εἶπερ φιλόξεν' ἐστίν, Αἰγίσθου βίαν Bamb. (βία). Herm. Dind. φιλοξένου 'στίν Αἰγίσθου δόμος conj. Weckl. (Cf. Eur. Alc. 817. ἄγαν γ' ἐκεῖνός ἐστ' ἄγαν φιλόξενος. 574. δόμους ἐχθροξένους.) εἶπερ φιλοξένη 'στίν Pors. Blom. Legendum forsitan εἶπερ φιλόξενον τόδ' Αἰγίσθου στέγος. Cf. Ag. 310. Ἀτρείδων ἐς τόδε σκήπτει στέγος. Pers. 141. τόδ' ἐνεζόμενοι στέγος ἀρχαῖον. Fatendum tamen est non parum discrepare inter se scripturas στέγος et διαί. διαί (διαί M.) mss. Dind. Peile. Con. Wecki. Sidg. βία Rob. Kl. Pal. Dav. βίαν Bamb. Herm. βία Turn. Pors. Elmsl. Dedi βίας, ut constructio sit, ἐκπέραμα Αἰγίσθου βίας. Cf. Eur. Phoen. 656. κλεινήν τε Πολυνείκους βίαν. Versum delet Pal.

657. εἶεν, ἀκούω] Eadem verba sunt Arist. Pac. 663. Productio posterioris syllabae in εἶεν ut in locutione familiari et propter interpunctionem excusationem habet.

658. Fort. τοῖσι κυρίοις τῶν δωμάτων. Sed cf. 716.

660. καὶ —] Qu. τὸ —.

661. ὦρα δ' (ὦραι corr. sec. m.) M. ὦρα δ' Rob. Turn. Qu. ὦρα τ'. μεθιέναι mss. Weckl. Malim καθιέναι. Et sic Musgr. Dind. Weil. Cf. Herod. VII. 36. ἀγκύρας κατήκαν.

γυνή 'στιν ἀρκοῦσ', ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον.
αἰδῶς γὰρ ἐν λέσχαισιν οὖσ' ἐπαργέμους 665
λόγους τίθησιν, εἶπε δ' εὐθαρσῆς ἀνήρ
πρὸς ἄνδρα κἀσήμηγεν ἐμφανὲς τέκμαρ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ξένοι, λέγοιτ' ἂν εἴ τι δεῖ· πάρεστι γὰρ
ὀποῖάπερ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα,
καὶ θερμὰ λουτρὰ καὶ πόνων θελκτηρία 670
στρωμνὴ δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία.
εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι † βουλιώτερον,
ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.

OP. ξένος μὲν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων·
στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκεία σαγῆ 675

664. γυνή ταπαρχος (ό sup. sec. m.) M. τόπαρχος G. τάπαρχος Rob. γυναῖκ' ἀπαρχὸς Kirch. γυναῖκ' ἐπαρχὸς Weckl. γυνή τ' ἀπαρχοῦσ' Ahrens. γυνή γ' ἀπαρχοῦσ' Schwerdt. Qu. στέγαρχος, coll. Herod. I. 133. Antiph. III. 93. (170.). Idem, ut nunc demum video, proponit Bamb. ed. Herm. Vel γυνή παναρχῆς (Callim. 48, 1.), vel γυνή 'στιν ἀρκοῦσ', vel γυνή 'στ' ἀπαρχοῦσ', vel γυνή μὲν ἀρκεῖ γ', vel γυνή σταθμοῦχος (Fr. 225 D.), vel ἀρκεῖ γυνή μὲν (τις). Cf. Arist. Lys. 917. ἀρκεῖ χαμαὶ νῶν. τ' mss. δ' Turn. Sidg.

665. ἐν λεχθεῖσιν mss. ἐν λέσχαισιν Emper. Herm. Franz. Pal. Weil. Weckl. Recte. Cf. Schol. ἐν ταῖς πρὸς γυναῖκας ὀμιλίαις. Cf. Eum. 365. λέσχας ἄς ἀπηξιώσατο. Suppl. 200. καὶ μὴ πρόλεσχος. Qu. ἐν γυναιξίν. οὐκ mss. ot schol. Leg. οὖσ'. Et sic Both. Well. Emper. οὖσ' Weil. Gilbert.

666. τίθησιν· εἶπε mss. τίθησ', ἔν' εἶπε Weil. τίθησ', εἶπεν δὲ olim Both. εἶπε θαρσῆσας ἀνήρ mss. εἶπε θαρσῆσας δ' ἀνήρ Well. Dind. Leg. εἶπε δ' εὐθαρσῆς ἀνήρ. Cf. Ag. 930. τάδ' οὐ πράσσοιμ' ἂν εὐθαρσῆς ἐγὼ. Suppl. 249. λέγ' εὐθαρσῶς ἐμοί. 968. 667. ἐμφανὲς mss. Qu. ἐμφανῶς.

669. τοῖσδ' ἐπεικότα mss. Suspectum. Fort. τοῖσδ' ἔστ' (vel τοισίδ') εἰκότα, vel potius τοῖσθε πρόσφορα. Cf. 714. κἀκεῖ κυρούντων δώμασιν τὰ πρόσφορα. Sed Ag. 915. ἀπουσία μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῆ.

670. θελκτήρια mss. θελκτηρία Wakef. Herm. Bamb. θελκτήριος Weckl.

671. στρωμνὴ δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία] στρωμνὴ τε καινῶν θ' εἰμάτων παρουσία speciose Herw., coll. Hom. Od. 3, 346 sq. στρωμνὴ καλῶν τε βρωμάτων παρουσία idem. καλῶν τ' ὀνειάτων Mähly: Qui tamen versum interpolatori tribuit. Fort. δικαίων τε ξένων παρουσία. Parum apte consociarentur στρωμνὴ et δίκαια ὀμματα. Vix tamen placet παρουσία post praecedens πάρεστι (668.). ὀμμάτων] ἐννόμων Hart.

672. βουλιώτερον mss. κυριώτερον Hart. Nescio an recte. Cf. Suppl. 965. τί τῶνδε κυριωτέρους μενεῖς; Qu. βουλικιώτερον.

675. οἰκία M. οἰκεία Turn. Schol. ἐπ' ἰδίᾳ πραγματεία.

εἰς Ἄργος, ὥσπερ δεῦρ' ἀπεξύγην μολεῖν,
ἀγνώσ πρὸς ἀγνώτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνὴρ,
ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδὸν,

Στρόφιος ὁ Φωκεύς· πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ·

ἐπείπερ ἄλλως, ὦ ξέν', εἰς Ἄργος κίεις,

680

πρὸς τοὺς τεκόντας πανδίκως μεμνημένος

τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἶπε, μηδαμῶς λάθῃ.

εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων,

εἴτ' οὖν μέτοικον, ἐς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον,

θάπτειν, ἐφειμᾶς τάσδε πόρθμευσον πάλιν.

685

νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα

σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου.

τοσαῦτ' ἀκούσας εἶπον· εἰ δὲ τυγχάνω

τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων

οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι.

690

ΚΑ. οἱ γὰρ, κατ' ἄκρας ἐμφανῶς πορθούμεθα.

676. ὥσπερ mss. Qu. εὔτε vel δτε περ. πόδας mss. πόδα Stanl. Dind. (Cf. 1044. μηδ' ἐπιζευχθῆς στόμα | φήμαις πονηραῖς) ὁδοῦ Pal., quod legisse videtur schol. Qu. δόμων. Cf. Eur. Phoen. 328. ἀπήνας ἀποζυγείσας δόμων. Hipp. 548. πῶλον — οἴκων ζεύξασ' ἀπο. Aut potius μολεῖν. Cf. Ag. 1667. ἐὰν δαίμων — Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνη μολεῖν. Vix omitti posset μολεῖν ante δεῦρο. Redde, as I was setting off to come hither.

678. σαφηνίσας] σαφηνισθεῖς requirit Heimsoeth. Recte, opinor.

682. τεθνεῶτ'] θανόντ' conj. Elmsl. ad Eur. Suppl. 273. τέκνων, τεθνεῶτων κομίσαι δέμας (ubi τέκνων θμαθέντων proponit). Nusquam alibi, ut videtur, apud tragicos legitur forma τεθνεῶς.

684. εἴτ' οὖν μέτοικον] εἴθ' ὡς μέτοικον Herwerden, qui, "Suspectum est in utroque membro orationis εἴτ' οὖν: vocula enim οὖν additur plerumque priori membro, ut Ag. 491. 843. Soph. Oed. R. 1049. El. 199. 560. rarius posteriori, ut Soph. Ph. 345., sed utrique addi posse vix credo. Accedit quod aegre desidero in altero versu voculam ὡς. — Librarii oculi propter simile initium a posteriori versu ad priorem videntur aberrasse." εἴτ' αὖ Heyse. Prior particula οὖν valet itaque, ergo. Cf. Plat. Apol. 34 E. εἴτ' οὖν ἀληθές — εἴτ' οὖν ψευδές. εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ mss. Legerim εἰς τὸ πᾶν χρόνου, ut in Eum. 673. Glossema est ἀεὶ. ἀεὶ ξένον mss. ξένης χθονὸς conj. Weckl. (coll. Pers. 322. σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο). ἀπόξενον Weidner. ἐς ταφὴν Verrall. Fort. ἐπὶ ξένης. Vulgata parum placet. 685. θάπτειν (μ') Blass.

690. τὸν τεκόντα δ' mss. τὸν κλύοντα δ' Heimsoeth. prob. Wecklein. τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς σ' εἰδέναι Madvig. οὐκ οἶδα, νέον ἦκων· σὲ δ' εἰκος — F. W. Schmidt. Recte, ut videtur. Qu. τοὺς τεκόντας.

691. Nulla personae nota in M. Θεορ. Rob. H.A. Turn. Sch. Both. Well.

ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων ἀρά,
 ὡς πόλλ' ἐπωπᾶς κάκποδῶν εὖ κείμενα
 τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη
 φίλων ἀποψιλοῖς με τὴν παναθλίαν. 695
 καὶ νῦν Ὀρέστης, ἣν γὰρ εὐβόλως ἔχων,
 ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα,
 νῦν δ' ἤπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς

Blom. Kl. Peil. Scholef. Dav. Weil. ΚΑ. Port. Herm. Dind. Pal. Con. Sidg. Weckl. (coll. 891. et Ag. 1567 sq. 1654 sq.). ΧΟ. Well. Bamb. Clytaemnestrae tamen parum conveniunt ista v. 696. ἣν γὰρ εὐβούλως ἔχων —, et 698. βακχείας ζάλης ἰατρός. "Electra has left the stage to forward the plot within, and her return would scarcely be consistent with her brother's injunctions (554. 579.), not to mention the scenic objection that the same actor would be required to act Electra and Clytaemnestra." (Con.) οἱ ἐγὼ mss. ἐνπᾶς (-σ' sec. m.) ὡς Μ. εἶπας ὡς Bamb. Pal. Con. (coll. 688. εἶπον. et Pers. 300. ἐμοῖς μὲν εἶπας δῶμασιν φάος μέγα). Weckl. Weil. Sidg. εἶπας οἷς Ahrens. Weil. πανταχῇ W. Headlam. ἐμφανῶς probabiliter olim Bamb. ἐνθάδ' ὡς Turn. Dind. ἔμπας ὡς Müller. Fort. παντελῶς, aut ἐς τὸ πᾶν, ut in Eum. 1044. Pind. P. I. 51. ἐς δὲ τὸ πᾶν.

693. κάκποδῶν εὖ κείμενα] Qu. καίπερ οὔσα μὴ πέλας, vel κάκποδῶν οὔσ' ἀλλ' ὄμως, vel κάκποδῶν περ οὔσ' ὄμως, vel κάκποδῶν ἐκκείμενα.

695. φίλων (τ') Hart. Weckl. φίλων (δ') Pal.

696. ἣν γὰρ mss. Qu. ἣν μὲν. Adjectivum εὐβολος legitur Oppian. Hal. III. 71. Verbum εὐβολεῖν [Lucian.] Amor. 16. Rhes. 105. εὐβουλος ἀνήρ.

εὐβούλως mss. et schol. εὐβόλως Pors. Blom. Weil. Pal. Dind. εὐβούλως tuentur Kl. (coll. Eur. Her. 109.) Bamb. Dav. Con. Weckl. Sidg. Non enim de bona fortuna sed de prudentia Orestis agi. Εὐβουλος (prudens) legitur Theogn. 329. Pind. Ol. 13, 11. Herod. 8, 110. Plat. Alc. I. 127 D. σοφούς τε εἶναι καὶ εὐβούλους. Resp. IV. 428 C. σοφῆ καὶ εὐβουλος — πόλις. Prot. 318 E. εὐβουλία Prom. 1035. 1038. Soph. Ant. 1050. "Cf. Eur. Her. 109. καλὸν δέ γ' ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα | εὐβουλίας τυχόντα τῆς ἀμείνονος [qui locus ex hoc expressus videtur]. et ad Pr. 279." (Weckl.). Verum esse εὐβούλως ostendere videatur v. prox. 696. ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα. Sed v. Add. Cf. Monost. 755. ὡς εὐκόλως (εὐβόλως?) πίπτουσιν αἱ λαμπραὶ τύχαι.

697. νομίζων mss. κομίζων ex schol. Rob. Turn. Anglice conveying, bringing. πηλοῦ] πόνου conj. Hart. Post h. v. fortasse exciderunt nonnulla.

698. νῦν δ' ἤπερ ἐν δόμοισι] Qu. ἤπερ μόνῃ 'ν δόμοισι. νῦν δ' mss. νῦν Mähly. καλῆς mss. κακῆς Port. Pearson. καλῆ conj. Weckl. ἀλῆς Weil. Con. A. Ludwig. ζάλης Emper. Bamb. Herm. Dind. Herw. Cf. Prom. 371. πυρπνόου ζάλης. Ag. 656. ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ. 665. κύματος ζάλῃ. Si vera lectio erit καλῆς, ironice accipienda est. Schol. ἡ εὐφροσύνη τῶν βασιλείων οἴχεται. Cf. Fr. 64 a. ἐνθουσιᾶ δὲ δῶμα, βακχεύει στέγη. Liban. Epist. 575. τῆς βακχείας δὲ ἡμῶν ἴσθι τὸ πλεον ἀμβλύνας ὑπὸ τῆς ἀπουσίας.

ἰατρὸς ἐλπίς ἦν προδοῦσαν ἔγγραφε.

- OP. ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ᾧδ' εὐδαίμοσι 700
 κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον
 γνωτὸς γενέσθαι καὶ ξενωθῆναι· τί γὰρ
 ξένου ξένοισιν ἔστιν εὐμενέστερον;
 πρὸς δυσσεβείας δ' ἦν ἔχοντά μ' ἐν φρεσὶ
 τοιόνδε πρᾶγμα μὴ ἀνακοινῶσαι φίλοις 705
 καταινέσαντα καὶ κατηξιωμένον.

699. παροῦσαν mss. ἀποῦσαν Cant. ex schol. προδοῦσαν Pauw. Ahrens. Schn. πεσοῦσαν Enger. conj. Sidg. παρ' οὐδέν Butler. Boiss. Blom. ῥαγεῖσαν Herwerden (fretus loco Ag. 505. πολλῶν ῥαγεῖσων ἐλπίδων μιᾶς τυχῶν). φθαρεῖσαν Stadtmüller. πάρος (aut πάροιθε), διάγραφε Herwerden. Schol. τάξον αὐτὴν ἀφανισθεῖσαν ἀρᾶ (?). ὡς πρὸς τὸ ἐλπίς δ' ἀπέδωκεν. Qui imperativum ἔγγραφε et πεσοῦσαν aut aliquid simile legebat. Cf. Soph. El. 306. τὰς οὐσας τέ μοι | καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν. 809. ἀποσπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἴχει χερὸς | αἶ μοι μόναι παρήσαν ἐλπίδων ἔτι. ἐγγράφει mss. Pauw. Butl. Blom. ἔγγραφε Steph. ex schol. Ahr. Weckl. ἐγγράφου Cant. ἐκγράφει Boiss. Cf. Men. 236. δταν δ' ἐρῶντος τόλμαν ἀφέλης, οἴχεται, | εἰς τοὺς ἰαλέμους δὲ τοῦτον ἔγγραφε. Eur. El. 1073. γυνὴ δ' ἀπόντος ἀνδρὸς ἦτις ἐκ δόμων | ἐς κάλλος ἀσχεῖ διάγραφ' ὡς οὐσαν κακὴν. Qu. προδοῦσαν ἐγγράφω, aut προδοῦσά μ' οἴχεται, aut ἀφαντος οἴχεται. Cf. 269. οὗτοι προδώσει Λοξίας μεγασθενῆς | χρησμοῖς κελεύων —. Arist. Eq. 241. μὴ προδῶς τὰ πράγματα. Arist. Thesm. 211. μὴ σαυτὸν προδῶς. 229. μηδαμῶς — προδῶς με. Infra 776. Ὀρέστης ἐλπίς οἴχεται δόμων. Alex. III. 452. εἰς τοὺς σοφιστὰς τὸν μάγειρον ἐγγράφω. Id. ἱερὸν ἐγγράφω τὴν οὐσίαν. Eur. Tro. 1193. ἰὼ ἰὼ μελέα μάτηρ, ἂ τὰς μεγάλας ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέγραψε. Verbo ἐγγράφειν opponi solet ἐξαλείφειν (Arist. Pac. 1181. Plat. Resp. VI. 501 C.). Sed parum hic convenit compositum ἐγγράφειν. Fortasse etiam ἰατρὸς vitiosum est. ἰαντὸς Weckl.

700. ᾧδ' εὐδαίμοσιν mss. Qu. ᾧδε κειμένοις.

702. γνωστὸς mss. Leg. γνωτὸς. I. e. known. γνωστὸς valet that can be known. Ita etiam Wecklein.

704. πρὸς δυσσεβείας mss. πρὸς δυσσεβείας δ' Port. Pauw. Blom. Bamb. Weil. πρὸς δ' εὐσεβείας Heimsoeth. Weckl. Qu. πρὸς δυσσεβοῦς δ' ἂν ἦν ἔχοντά μ' ἐν φρεσὶ —. Postulari enim videtur particula ἂν. ἐμοὶ τόδ' mss. Correxī ἔχοντά μ'. In vulgata parum placet ἐν φρεσὶ. φρεσὶν mss.

705. μὴ καρανῶσαι mss. Mendosum hoc videtur. Qu. μὴ τι κοινῶσαι Dind. (673. 717.), vel μὴ ἀνακοινῶσαι. Schol. κεφαλαιῶσαι, εἰπεῖν.

706. κατεξενωμένον mss. καταξιούμενον Hart. κατηξιωμένον (i. e. dignum judicatum, jussum) A. Ludwig et Herwerden, coll. Ag. 572. "Hoc si verum est, inquit, suspiceris φίλοις de Strophio dictum esse, et post καρανῶσαι virgulam male abesse." Recte Herwerden. Cf. Sept. 667. οὔτε — Δίκη προσεῖδε καὶ κατηξιώσατό (νιν). καπιδεξιούμενον conj. Weckl. Utique nusquam alibi reperitur verbum καταξενοῦν.

Κλ. οὔτοι κυρήσεις μείον ἀξίων σέθεν,
 οὐδ' ἦσσον ἄν γένοιο δώμασιν φίλος·
 ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἄν τάδ' ἀγγελῶν.
 ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύσαντας ξένους 710
 μακρᾶς κελεύθου τυγχάνειν τὰ πρόσφορα.
 ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων
 ὀπισθόπουν τε τόνδε καὶ ξυνέμπορον,

707. μείον] Fort. ἦσσον. ἀξίως mss. Kl. Herm. Peile. ἀξίων Pauw. Blom. Dind. ἀξίας Weil. Schol. τῶν σοι (σου?) ἀξίων τιμῶν Cf. Pr. 70. κυροῦντα τῶν ἐπαξίων. Eur. Ion. 1621. τυγχάνουσιν ἀξίων.

710 sq. Interpolatori tribuit Herwerden, cui, praeter τυγχάνειν τὰ πρόσφορα, displicent duo incuriosius dicta, ἡμερεύοντας (i. e. diem degentes) et μακρᾶς κελεύθου πρόσφορα.

710. ἔσθ' ὁ καιρὸς] Qu. ἔστι καιρὸς. ἡμερεύοντας mss. Vitiosum hoc videtur. Requiritur praeteritum aliquid. Sic schol. δι' ἡμέρας καμόντας. ἡμερεύσαντας Heyse. ἡμερεύκοτας Weil. Corrigendum suspicor ἀμπεπαυμένους, a quo pendeat genitivus μακρᾶς κελεύθου. Cf. Soph. Oed. C. 1113. κἀναπαύσατον | τοῦ πρόσθ' ἐρήμου τοῦδε δυστήνου πλάνου. Qu. ἡμερεύσαντας, having travelled all day (et μακρὰν κέλευθον). Cf. Eur. Fr. 525, 2. τῶν ἐν πόνοισιν ἡμερουουσῶν ἀεί. 812, 6. εἰς ἀνδρὸς φύσιν | σκοπῶν δίκαιάν θ' ἦντιν ἡμερεύεται. Cf. v. ἀφημερεύειν (diem extra stationem agere) Dem. p. 238, 9. Verbum πανημερεύειν activum est Rhes. 361. Sic νηὺς πανημέριος (navis quae per totum diem navigat) Hom. Od. 4, 356. "Confer ὀρθρεύειν, διανυκτερεύειν, νυχεύειν." (Pal.). Schol. δι' ἡμέρας καμόντας.

711. μακρᾶς κελεύθου mss. Haec ad τὰ πρόσφορα refert Abreschius, coll. Eur. Hel. 515. τὰ πρόσφορα | τῆς νῦν παρούσης ξυμφορᾶς αἰτήσομαι, probante Linwood. μακρᾶ κελεύθῳ Heyse. μακρὰν κέλευθον olim Pal. Qu. μακρὰν κέλευθον, aut μακρᾶ κελεύθῳ (πρόσφορα). Τὰ πρόσφορα ex v. 714. ortum putat Weckl. τυγχάνειν τὰ πρόσφορα] Qu. τυγχάνειν τῶν προσφόρων. Cf. Soph. Phil. 552. προστυχόντι τῶν ἴσων. τὰ πρόσφορα] θελκτήρια Weckl. μειλίγματα Weil. Qu. τῶν προσφόρων. Librarii oculus ad τὰ πρόσφορα (714) errasse videtur. Cf. 711. Arist. Vesp. 809. σοφὸν γε τοῦτ' καὶ γέροντι πρόσφορον. Av. 124. προσφορώτερον — νῶν.

712. ἀνδρῶνας εὐξένους mss. Qu. ἀνδρῶνα πάγξενον.

713. ὀπισθόπους δὲ τούσδε καὶ ξυνεμπόρους mss. ὀπισθόπουν δὲ τόνδε καὶ ξυνέμπορον (Pyladem) Pauw. et (τε) Stanl. Herm. Bamb. Butl. Peil. Sidg. prob. Herw., coll. 561. 675. Recte. Cf. 208. αὐτοῦ τ' ἐκείνου καὶ ξυνεμπόρου τινός. Solos sine pedisequis aut servis itineratos esse Orestem sociumque ejus Pyladem apparebit, si conferas 561 sq. et 675. Fraudem librario fecit terminatio — πουν. Cf. Trag. Adesp. 470. ὀπισθόπους δίκη. Si nominativus est ὀπίσθοπος, conferri possunt ἀέλλοπος, πούλυπος, Οἴδιπος. Paleius Orestem et Pyladem pedisequas itineris socios habuisse suspicatur, coll. Suppl. 985.

καὶ κεῖ κυρούντων δώμασιν τὰ πρόσφορα.
 αἰνῶ δὲ πρόσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε. 715
 ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων
 κοινώσομέν τε κοῦ σπανίζοντες φίλων
 βουλευσόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι.

ΧΟ. εἶεν, φίλαι δμωίδες οἴκων,
 πότε δὴ στομάτων 720
 δείξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ὀρέστη;
 ὦ πότνια χθῶν καὶ πότνι' ἀκτὴ
 χώματος, ἦ τοῦδ' ἐπὶ ναυάρχου
 σώματι κεῖσαι βασιλείῳ,
 νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον. 725
 νῦν γὰρ ἀκμάζει Πειθῶ δολίαν
 ξυγκαταβῆναι, χθόνιον δ' Ἑρμῆν

714. κυρούντων] Fort. τυχόντων. Cf. 711. τυγχάνειν τὰ πρόσφορα. δώμασιν mss. σώμασιν H. Vess. Hart. Wecklein. ἀφθόνως ingeniose Zakas. Sed recte se habet δώμασιν. Cf. 214. Qu. τῶν προσφόρων. Versum pro-scribit Sch.

715. αἰνῶ] Jubes, ut λέγω, etc. Qu. αὐδῶ. ἐπευθύνῳ mss. ὑπευθύνῳ Turn. ὑπεύθυνον conj. Weckl. Cf. Pers. 213. οὐχ ὑπεύθυνος πόλει. Pr. 324. οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.

716. Paragraphus praefixa in M.

718. βουλευόμεσθα M. βουλευσόμεσθα Steph. Cant.

719. et 730. Paragraphi praefixae in M.

719. φίλαι (ζτ in marg.) M. φίλαι Heath. Qu. φίλαι ὦ δμωίδες.

722. καὶ πότνι' mss. Qu. ὦ πότνι'. Verba πότνια χθῶν καὶ suspecta habet Weil.

723. νῦν mss. δὴν Weil. τῶδ' Mein. Dedi τοῦδ'. ναυάρχῳ mss. ναυάρχου Dobr. Heyse. Recte.

724. τῷ βασιλείῳ mss. βασιλείῳ (om. τῷ) Mein. Weil.

726. δολία mss. δολίαν Cant. Aur. Pauw. Hart. Weil. Weckl. Sidg.

727. χθόνιον δ' Ἑρμῆν (Ἑρμῆα M.) mss. Blom. νύχιόν δ' Ἑρμῆν Herm. apud Erfurdt. ad Soph. El. 111. καὶ τὸν νύχιον | χθόνιον δ' Ἑρμῆν Hart. καὶ τῶν χθονίων Ἑρμῆν νύχιον Weil. χθόνιον δ' Ἑρμῆν Weckl. χθόνιον δ' Ἑρμῆν Newman. Dedi χθόνιον δ' —. καὶ τὸν νύχιον mss. [καὶ τὸν νύχιον] olim Herm. Wecklein. Sidgwick. Corrigendum forsitan καὶ τὸν χθόνιον νύχιόν δ' Ἑρμῆν. Ad rem cf. 817. Soph. El. 1389. ὁ Μαίας δὲ παῖς Ἑρμῆς σφ' ἀγει δόλον σκότῳ κρύψας.

τοῖσδ' ἐφεδρεῦσαι
 ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.
 ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν. 730
 τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὄρῳ κεκλαυμένην.
 ποῖ δὴ περᾶς, Κίλισσα, δωμάτων πύλας;
 λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.

ΤΡΟΦΟΣ.

Αἴγισθον ἢ κρατοῦσα τοῖς ξένοις καλεῖν
 ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν, ὡς σαφέστερον 735
 ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν
 ἔλθῶν πύθηται τήνδε, πρὸς μὲν οἰκέτας
 θετοσκυθρωπῶν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων
 κεύθουσ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς

728. ἐφοδεῦσαι mss. ἐφοδῶσαι Hart. Corrigo ἐφεδρεῦσαι (to preside over, to superintend). Cf. Eur. Or. 1627. Demosth. 61, 3. τοῖς — ἀγαθοῖς ἐφεδρεύων. Arist. Pol. II. 9. 2. τοῖς ἀτυχήμασί τινος. Polyb. XXX. 7. 5. τοῖς καιροῖς. Confer παρεδρεύειν (Eur. Alc. 746.). Ἐφοδεύειν accusativum regit. Xen. Hell. V. 3. 22. Cyr. VIII. 6. 16. Polyb. VI. 35. 11.

730. ἔοικεν —] Choro haec tribuit Schol. et sic Tyrwh. Both. prob. Blom. Dobr. ἀνὴρ M. ἀνὴρ Pors. τεύχειν mss. τεύξειν Pal.

732. πατεῖς mss. περᾶς Pal. Leg. περᾶς aut ἄπερᾶς. Cf. 655. τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ. πύλας mss. πέλας conj. Pal. πάρος F. W. Schmidt. Herw. Cf. Eur. Herc. 139. Λύκον περῶντα τῶνδε δωμάτων πέλας (l. πύλας). Iph. T. 724. δωμάτων ἔξω περᾶ.

733. ἄμισθος] ἄμικτος (insociabilis) Herwerden. Schol. κακόμισθος. Cf. Ag. 979. ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά.

734. τοὺς ξένους mss. et schol. Well. Kl. Peile. Dind. τοῖς ξένοις Pauw. Blom. Franz. Pal. Herm. Weil. Weckl. Sidg. (Recte. Cf. Aristoph. Lys. 871. σὺ δ' ἐμὲ τούτῳ μὴ κάλει. Fr. 22. τὸν Ἐρεχθεά μοι καὶ τὸν Αἰγέα κάλει). πρὸς ξένους Stanl. Hart. 736. ἀπ' ἀνδρὸς] Qu. παρ' ἀνδρός.

737. τήνδε, πρὸς μὲν οἰκέτας — (sic) Dind. Weckl.

738. θετο σκυθρωπὸν mss. θετο σκυθρωπῶν Vict. Heath. Pors. Sch. Blom. Weckl. θετοσκυθρωπὸν Erf. Herm. Sidg. et (-ων) Con. ἐθελοσκυθρωπῶν Emper. θετῶς — Well. Porsoni μειωποσωφρόνων (Suppl. 198.) confert Con. θετῶν (i. e. προσποιητῶν, simulatorum, fictorum) σκυθρωπῶν malit Dind. θετὸς (adoptivus) legitur Pind. Ol. 9, 75. Herod. VI. 57. Plat. Legg. 929 C. Qu. ἦστο (sedebat), vel ἦσται (θάσσει), vel κρυπτόν. θετο mss. Madvig. Kock. ἔθετο — Heath. Sch. Blom. Hart. Pal. etc. σκυθρωπὸν mss. Kock. σκυθρωπῶν Vict. Heath. Pors. Sch. Blom. Dind. Cf. Eur. Or. 1319. καγὼ σκυθρωπούς ὀμμάτων ἔξω κόρας | ὡς δῆθεν οὐκ εἰδυῖα τάξειργασμένα. ἐντὸς] πένθος Hart. Kock. δῆθεν conj. Weckl.

κείνη, δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει 740
 φήμης ὑφ' ἣν ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς·
 ἣν δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ φρένα
 εὖτ' ἂν πύθεται μῦθον. ὦ τάλαιν' ἐγώ·
 ὥς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα
 ἄλγη δύσοιστα τοῖσδ' ἐν Ἀτρέως δόμοις 745
 τυχόντ' ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέροισι φρένα.
 ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἠνεσχόμην.
 τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἦντλον κακὰ,
 φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν,
 ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη, 750
 καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελευμάτων
 * * * * *
 καὶ πολλὰ καὶ μοχθῆρ' ἀνωφελῆ τ' ἐμοὶ
 τλάση. τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ ὡσπερεὶ βοτὸν
 τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὔ; τρόπῳ φρενός.

740. ἔχειν mss. ἔχει Rob. ἔχειν frustra tuentur Kl. Peil. Sidg. Constructionis enim mutatio fit qualis est in Ag. 1446.

741. φήμης ὑφ' mss. et vulg. Leg. φήμης ὑφ' — cum schol. Et sic Abr. Con. Sidg. ἥς mss. Leg. ἦν. Fraudem librario, ni fallor, fecit praecedens ὑφ'. Qu. ἡ που (doubtless).

742. Paragraphus in M. ἡ δὴ mss. οἶμαι Hart. Dedi ἦν δὴ. Qu. ἡ δὴ, aut ἡ μὴν. Schol. ὄντως. κλύων ἐκεῖνον mss. κλύων ἐκεῖνος Rob. κλύοντ' ἐκεῖνον εὐφρανεῖν — Hart. Non male. εὐφρανεῖ νόον mss. Forma νόος (pro νοῦς) non toleranda in senario. εὐφρανεῖ, λόγον | εὖτ' ἂν πύθεται, θυμὸν F. W. Schmidt. Fortasse recte. Leg. εὐφρανεῖ φρένα. (Cf. 746. 772. Suppl. 515. σὺ καὶ λέγων εὐφρανεῖ καὶ πράσσω φρένα.) Vel εὐφρανθήσεται. Sed cf. ad Soph. Oed. R. 153.

744. τὰ μὲν mss. Sententia postulare videtur νέοις. Qu. ὡς τοῖσδ' ὁμοῦ —.

747. ἀνεσχόμην mss. ἠνειχόμην Blom. ἠνεσχόμην recte Butler.

749. τῆς] Qu. τήν. τριβήν] Vix sanum. Fort. χαρὰν aut φάος.

750. Post h. v. lacunam indicat Sch. post 751. Herm.

751. 752. Inverso ordine Hart. 751. καὶ] καὶ Port. Pal. Blass. ἐκ Blom.

752. καὶ πολλὰ] τὰ πολλὰ (nisi plura exciderint) Port. Pal. ἡ πολλὰ Musgr. ἀνωφελῆτ' mss. Leg. ἀνωφελῆ τ'. Et sic Abresch. Cf. Pr. 33. γόους ἀνωφελεῖς φθέγγει. Sed Soph. Ant. 645. ὅστις δ' ἀνωφελῆτα φυτεύει τέκνα etc. Qu. καὶ μοχθῆρ' ἐμοὶ (aut μοχθηρὰ δὴ) ἀνωφελῆ.

753. τλάση mss. ἔτλην olim Herm. Hart. Wecklein. Recte, ut videtur. βοτὸν] φυτὸν Sch.

754. τρόπῳ] στόχῳ (Suppl. 240.) Weil. Herw. φρουρᾶ Hart. στόχῳ Weil. Sed cf. v. τροποφορεῖν. Redde, by (according to) its humour (fancy).

οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὦν ἐν σπαργάνοις, 755
 εἰ λιμὸς ἢ δίψ' αὐτὸν ἢ λιπουρία
 ἔχει· νέα δέ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων.
 τούτων πρόμαντις οὔσα, πολλὰ δ', οἶομαι,
 ψευσθεῖσα, παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια,
 κναφεὺς τροφεύς τε ταυτὸν εἰχέτην τέλος. 760
 ἐγὼ διπλᾶς δὴ τάσδε χειρωναξίας
 ἔχουσ' Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί.
 τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.
 στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον
 οἴκων, θέλων δὲ τόνδε πεύσεται λόγον. 765

ΧΟ. πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἔσταλμένον;

756. ἢ λιμὸς mss. εἰ (aut ἦν) λιμὸς Stanl. δίψη τις mss. Weil. Con. διψῆ τις (et deinde λιπουρίαν ἔχει) Elmsl. δίψησις Well. δίψη νιν Hart. Herw. Martin. (Hesych. δίψην· δίψαν. Sic τόλμα et τόλμη.) Cf. ad 890. 768. δίψ' εἶ τις J. Wordsw. Weckl. prob. Dind. Malim δίψ' αὐτὸν vel ἢ δίψος νιν. (Saepius apud Platonem legitur δίψος aequae atque δίψη, ut πείνα et πείνη.) Utique δίψη non magis Atticum est quam γλώσση. Praeterea postulari videtur pronomen. Alia res est apud epicos. V. Il. 5, 671. 2, 299. etc. Pers. 491. ἐνθα δὴ πλεῖστοι θάνον | δίψη τε λιμᾶ τ'. De corruptela ἢ pro εἰ cf. ad Prom. 779. Alioqui non male legi posset εἰ λιμὸν ἢ δίψαν τιν' ἢ λιπουρίαν | ἔχει, ubi tamen languet τιν'. λιπουρία] Analogia requirere videtur λειπουρία, quocum confer λειψύδριον et κλειψύδρα. Frequens est corruptela ι pro ει.

757. ἔχει mss. ἔχη (et ἦν) Pauw. Mein. ἔχει νιν, οὐδὲ νηδὺς — Burges. Nescio an recte. αὐτάρκης mss. et vulg. αὐτάρχης (?) conj. Blom. αὐθάδης Hart. ἀκρατῆς (i. e. incontinenens) Herwerden. αὐτάρκης legitur Soph. Oed. C. 1057. Sed hic non convenit.

759. Qu. κναφέως τροφοῦ τε ταυτὸν εἶχον ἄν (habere solebam) τέλος. Post h. v. lacuna fortasse statuenda est.

760. τροφεύς mss. τροφεύς Rob. Turn. Malim τροφός. De γναφεὺς cogitabat librarius. γναφεὺς mss. κναφεὺς Dobr.

761. ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε mss. ἔγνω· διπλᾶς γὰρ — Dobr. Fortasse recte. Qu. ἐγὼ διπλᾶς δὴ τάσδε, vel ἐγὼ δὲ διπλᾶς τάσδε, vel ἐγὼ διπλᾶς τοιάσδε.

762. ἐξεδεξάμην mss. ἐξεθρεψάμην Port. πατρί (sup. ὅς) M. πατρί G. Redde, a patre ejus accipi. Cf. Hom. Il. 2, 186. δέξατό οἱ σκῆπτρον. 15, 87. Θέμιστι δὲ δέκτο δέπας.

763. τεθνηκότος δὲ mss. Qu. τεθνηκότα σφε, aut τεθνηκότ' αὐτόν.

764. στείχων M.

765. τῶνδε — λόγων mss. τόνδε — λόγον Blom. Herm. Hart. Dind. Pal. Recte. Cf. 736. φάτιν | ἐλθὼν πύθεται τήνδε. 743. εὐτ' ἄν πύθεται μῦθον.

- TP. *ἄπως; λέγ' αὐθις, ὡς μάθω σαφέστερον.*
 XO. *εἰ ξὺν λοχίταις εἶτε καὶ μονοσιβῆ.*
 TP. *ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπίσθονας.*
 XO. *μή νυν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότην στύγει, 770*
ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλήη,
ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα γαθούση φρενί.
ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτός ὀρθοῦται λόγος.
 TP. *ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις;*
 XO. *ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ. 775*
 TP. *καὶ πῶς; Ὀρέστης ἐλπίς οἴχεται δόμων.*
 XO. *οὐπω· κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε.*

767. ἦ πῶς; mss. vulg. ἦ πῶς Pors. Con. πῶς (aut τί) φῆς; Valck. ad Phoen. 923. τί πῶς; Cant. ἄπως Sch. Blom. (Gl. Ag. 259.) Weil. τί πῶς; Weckl. Quam locutionem comoediae potius quam tragoediae propriam esse arbitratur Pal. Sed non minus comoediam sapit οὗτος, τί ποιεῖς; Suppl. 911.

768. ἦ mss. Kl. εἰ Turn. Post εἰ recte sequitur εἶτε, non post ἦ. Cf. ad 756.

770. δεσπότην] δωμάτων A. Ludwig. Fortasse a glossemate venit δεσπότη.

771. ἀδειμάντως mss. ἀδείμαντος Rob. Aur. ἀδειμάντων Hart. Cf. Pers. 162.

οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὐσ' ἀδείμαντος. Pind. N. 10, 30. et nomen Ἀδείμαντος.

772. ὅσον τάχιστα] Fort. ὅσον μάλιστα. τάχιστ' ἀγαθούση M. τάχιστα γαθούση Turn. Vict. Kl. Dind. Weckl. τάχιστα γηθούση Pauw. Heath. Sch. Blom. Weil. Rarum est γηθεῖν; multo frequentius perfectum γέγηθα (quocum cf. ἄνωγα). Hinc derivatum Latinum gaudere. Cf. 800. πλουτογαθῆ Sept. 902. φιλογαθῆς. Eur. Iph. T. 212. θῦμ' οὐκ εὐγάθητον. Praesens γηθέω legitur Theocr. I. 54. ἐγεγήθει Prom. 156. Versum proscibit Pal.

773. εὐάγγελος F. W. Schmidt. κρυπτός mss. κυπτός schol. Ven. ad II. 14, 207., Euripidi haec tribuens. Et sic Blom. Peil. prob. Con. At nihili est vox κυπτός. Κυφός volebant, opinor. Scripsit, ni fallor, poeta πᾶς τις. Fort. λοξός. ὀρθούση φρενί mss. (Haud dubie ex -θούση φρενί in v. prox., ut monuit Bamb.) ὀρθοῦται λόγος Porson. ex schol. Ven. ad II. 14, 207. Eust. p. 1013, 11. Versum excludendum esse censet Verrall.

774—781. Paragraphi praefixae in M.

774. τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις mss. τοῖσιν ἐντεταλμένοις Weckl.

775. ἀλλ' εἰ mss. ἀλλ' ἦ Stanl. εἶπερ Hart. ἴσως Kirch. τῶνδ' ὡς Weckl. Redde, But what if —? Cf. Suppl. 511. ἀλλ' εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίσιν; Qu. ἄλλην aut ἀθραν. τροπαίαν] τρόπαιον vel τρόπαια (potius τροπαῖον — τροπαῖα) Pors. prob. Blom. Con. θήσει] Fort. στήσει. Cf. Sept. 276. ἐπεύχομαι | θήσειν (στήσειν?) τροπαῖα τῶν κακῶν. Eur. Or. 704. στήσαι τροπαῖα τῶν κακῶν. etc. Adde quod apta hic foret mentio Λιδός τροπαίου (Soph. Ant. 143.). Sed lectioni τροπαίαν favet. Eur. El. 1147. ἀμωβαὶ κακῶν· μετὰ τροπαι πνέουσιν αὐραὶ δόμων. Praeterea τροπαῖα legitur etiam Ag. 219. Sept. 706.

TP. τί φής; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;

XO. ἄγγελλ' ἰούσα, προῖσσε τὰπεσταλμένα.

μέλει θεοῖσιν ὤνπερ ἦν μέλη πέρι. 780

TP. ἀλλ' εἴμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.

γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶ δόμοις.

Str. 1. XO. νῦν παραιτούμενά μοι, πάτερ Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων,

δὸς τυχεῖν τοῖς δόμου κυρίοις 785

τὰ δώματ' αὖ μαιομένοις ἰδεῖν.

κὰδ δίκαν πᾶν ἔπος

ἔλακον, ὦ Ζεῦ· σὺ δ' εὖ φύλασσέ νιν. 788

ὑπὲρ ἐχθρῶν ~ ~ ~

780. μέλλει — μέλλη mss. μέλει Ald. μέλη Turn.· πέρι mss. Qu. τελεῖν aut ποιεῖν. Cf. Ag. 943. μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλης τελεῖν.

781. ταῦτα] Fort. πάντα.

782. σὺν θεῶν δόσει] σὺν θεῶ δόμοις conj. Herw. Qu. σὺν θεοῖς δόμφ.

784. παραιτούμεν' (παραιτουμέν' conj.) ἐμοὶ M. παραιτουμένη μοι Turn. παραιτουμένα μοι Herm.

785. δὸς τύχας· τυχεῖν δέ μου κυρίως mss. δὸς τύχας δ' εὖ τυχεῖν κυρίοις (sc. Oresti) | τὰ σώφροσιν, μαιομένοις διαδικάσαι· | πᾶν ἔπος ἔλακον, Ζεῦ. | σὺ δέ νιν φυλάσσοις Dyer Tent. p. 22. δὸς τύχας εὖ τυχεῖν — Bamb. Hart. δὸς τύχας δὴ τυχεῖν aut δὸς τυχεῖν δὴ τύχας Headlam. δὸς εὖ τυχεῖν Herm. Hart. Sidg. ex schol. δὸς μοι εὐτυχίαν εὐτυχήσαι βεβαίως. Schol. δὸς μοι εὐτυχίαν εὐτυχήσαι βεβαίως. Locus vitio laborat. Qu. δὸς τύχας εὖ πεσεῖν (aut εὖ κυρεῖν).

τύχας mss. Qu. κράτος (victoriam). Cf. 490. δὸς — εὐμορφον κράτος.

δὲ μου κυρίως mss. (ζη in marg. M.) ἐμοῦ κυρίοις Ahrens. δόμου κυρίοις Con. Qu. δόμων κυρίοις.

786. τὰ σωφροσννευμαιομένοις M. σώφροσιν εὐμαιομένοις G. τὰ σώφρον' εὖ μαιομένοις Herm. Dind. Sidg. τοὺς σώφρονάς τ' εὖ μαιομένους Butler. σώζουσιν εὖ ναιομένους δόμους Hart. τὰν σωφροσύναν μαιομένοις Feder. τὸ σώφρον Empere. Leg. τὰ δώματ' αὖ, aut δόμους πάλιν. εὖ mss. Leg. αὖ.

ἰδεῖν] ἔχειν Herm. τίειν Mähly. Paleius confert Suppl. 77. κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες. Qu. μαιομένοισι δραῖν.

787. διαδικάσαι mss. διὰ δίκας Pauw. κὰδ δίκαν Herm. ex schol. κατὰ δίκαν, δ' ἔστι κατὰ τὸ δίκαιον. Fortasse διὰ hic unius longae syllabae mensuram habet, ut infra 798. Pers. 564. 638. et alibi. Qu. ἐνδικον (aut ἐνδίκως) πᾶν ἔπος ἔλακον. πᾶν mss. ἅπαν Weil. Sidg.

788. ἔλακον mss. ἔλακεν Weil. Ζεῦ, σὺ δέ νιν mss. ὦ Ζεῦ, σὺ νιν olim Herm. Pal. ἔλακον· εὖ δέ σὺ νιν φυλάσσοις conj. Herm. ἔλακον εὖ· σὺ δέ νιν φυλάσσοις Both. prob. Weil. Qu. ὦ Ζεῦ, καλῶς δέ νιν φυλάσσοις (vel φύλασσ' εὖ). Cf. ad v. ant. 799.

789. et 827. Versus Ionici a minore.

789. πρὸ δὲ δὴ ἄχθρῶν τῶν ἔσω mss. πρὸ δέ γ' ἐχθρῶν τὸν ἔσωθεν (opt.

τὸν ἔσωθεν μελάθρων, Ζεῦ,
 θές, ἐπεὶ νιν μέγαν ἄρας
 δίδυμα καὶ τριπλᾶ παλίμποινα θέλων ἀμείψει. 793

Ant. 1. ἴσχε δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖνιν ζυγέτι' ἐν ἄρμασιν 794
 πημάτων, καὶ δρόμῳ προστίθει
 μέτρον. τότε ἂν σωζομένου ῥυθμοῦ
 τοῦτ' ἴδοι γᾶς πέδον
 ἀνομένων βημάτων δρεγμάτων.

Str. 2. οἷ τ' ἔσω δωμάτων 800

ξ δ) Herm. Seidler. Pal. αἶε, Ζεῦ, πρὸ δὲ δάων τὸν ἔσωθεν μελάθρων, ὦ — Weil. Ex δήων et glossemate ἐχθρῶν ortum esse δὴ ἔχθρῶν putat W. Headlam. Dedi ὑπὲρ ἐχθρῶν —.

790. τῶν ἔσω μελάθρων, ὦ Ζεῦ mss. τὸν ἔσωθεν μελάθρων, Ζεῦ Seidler. Herm. Weckl. Qu. τὸν ἔσω τῶν (aut νῦν) μελάθρων —. Cf. 800. οἷ τ' ἔσω δωμάτων.

791. μιν mss. νιν Seidler. ἄρας M.

794. ἴσχε δ' mss. Pal. ἴσχε δ' Pauw. Herm. Franz. Sidg. Fort. σωζέ τ', vel λδέ τ'.

795. ἄρματι mss. ἄρμασιν Herm. ex schol. Cf. Pers. 191. ἄρμασιν δ' ὑπο | ζεύγνυσιν αὐτώ.

796. ἐν δρόμῳ προστιθεὶς mss. δρόμῳ (om. ἐν) — Heath. Musgr. Blom. (ex schol.). καὶ δρόμῳ — Sch. προστιθεὶς μέτρον κτίσον, σωζομένου ῥυθμοῦ Hart. Qu. καὶ δρόμῳ προστίθει (imperativus) μέτρον. Cf. τίθει 836. Post δρόμῳ intervallum relictum in M., ita ut duo cola distinguantur.

797. μέτρον] Qu. τέλος. τίς ἂν mss. τίς δ' ἂν Weckl. κτίσον Hart. Ahr. Franz. τίν' αὖ Herm. δός οἱ Heydenreich. δίκας σωζόμενον ῥυθμόν Faehse. Scholiasta ἰδεῖν per ἴδοι explicat. "Locus difficillimus post omnes omnium curas medicinam exspectat." (Blom.) Leg. τότε ἂν. σωζόμενον ῥυθμόν mss. Suspectum. Schol. ἀντὶ τοῦ εὐτακτον καὶ μὴ τραχεῖαν πορείαν. Qui plane adjectivum aliquid hic legebat. Qu. τότε ἂν σωζομένου ῥυθμοῦ (vel σωζόμενος ῥυθμόν) | τοῦτ' ἴδοι (pro ἰδεῖν) δάπεδον | ἀνομένων βημάτων δρεγμάτων.

798. τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον mss. τοῦτ' ἰδεῖν γάπεδον conj. Herm. (Cf. ad Pr. 829.). τοῦτ' ἴδοι διὰ πέδον Blom. Pal. Sidg. τοῦτ' ἴδοι καπ πέδον Herw. τόδ' ἐπιδεῖν γαίας πέδον Weil. τόδε θεοὶ — Weckl. Qu. τοῦτ' ἔχειν. δάπεδον mss. γάπεδον Herm. Weckl. Leg. γᾶς πέδον, metro postulante, aut αὖ πέδον.

799. ἀνόμενον — ὄρεγμα mss. Qu. ἀνομένων (τῶν ποδῶν) ὄρεγμάτων (gl. βημάτων). Cf. 426. πολυπλάνητα — χερὸς ὄρέγματα. Ag. 1111. προτείνει δὲ χεῖρ ἐκ χερὸς ὄρέγματα. Post h. v. versus 789—793. ut ephymnium iterat Schn.

800. οἷ τ' mss. Qu. οἷ δ'. ἔσωθε δωμάτων mss. ἔσω δωμάτων Herm. Hart. Weckl. ἔσωθεν δόμων Well.

πλουτογαθῆ μυχὸν † νομίζετε,
κλύετε, σύμφρονες θεοί.
ἄγετε, τῶν πάλαι διαπεπραγμένων
τίσασθ' αἷμα προσφάτοις δίκαις.

— υ υ — υ — υ — υ —

γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι. 805

σὺ δὲ, καλῶς κτίμενον ᾧ μέγα ναίων
στόμιον, εὖ δὸς † ἀνιδεῖν δόμον † ἀνδρὸς,
καί νιν ἔλευθερίας φῶς
λαμπρὸν ἰδεῖν † φιλίοις 810

801. πλουταγαθῆ M. πλουτογαθῆ Turn. Cf. Sept. 918. φιλογαθῆς. Eur. Iph. T. 212. θῦμ' οὐκ εὐγάθητον. νομίζετε mss. Weil. (Cf. 101. ἔχθος — νομίζομεν. 1003. ἀργυροστερῆ βίον νομίζων.) ἐνίζετε Herm. Seidler. Hart. Pal. Con. Weckl. Sidg. κομίζετε olim Herm. Cf. Pers. 143. τόδ' ἐνεζόμενοι στέγος ἀρχαῖον. Eur. El. 1108. μουσεῖα καὶ θάκους ἐνίζουσαν ἀηδόνα. Cf. ad v. ant. 813. Schol. ἠνιοχεῖτε (ἐνοικεῖτε Con.) καὶ διοικεῖτε.

802. κλύετε, σύμφρονες mss. κλύτε — Dind. δεῦτε, σύμφρονες θεοὶ Headlam. Qu. κλύτ', ἐύφρονες, αὐτ κλύτε πρόφρονες (1063), αὐτ κλύτε πρευμενεῖς. Cf. ad v. ant. 813.

803. ἄγετε delent Sch. Hart. Weckl. A. Ludwig. et (ut glossema ad δεῦτε adsriptum) Headlam. ἀλλ' ἄγετε Kl. ἄγε Lachm. πεπραγμένων mss. διαπεπραγμένων (dochm.) Weil. (τῶνδε γὰρ ἐνδίκως) πεπραγμένων supplet Pal. Verba τῶν πάλαι πεπραγμένων (κακῶν) leguntur Ag. 1185.

804. λύσασθ' mss. Leg. τίσασθ'. Cf. 18. ᾧ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μέρος | πατρός. 47. τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδω; Soph. Oed. R. 100. φόνον φόνω πάλιν | λύοντας. Post h. v. excidisse versum suspicatur Herm.

806. τότε (corr. ex τάδε αὐτ τώδε) M. τὸ δὲ Rob. Qu. σὺ δὲ —. Ita etiam Pal. κταμένων (κτάμενον corr. sec. m.) M. Weil. κτίμενον Bamb. Hart. Dind. Weckl. Confer epicum ἐὺ κτίμενον πτολίεθρον et similia.

807. ἀνιδεῖν mss. ἀνάγειν Weil. ἀναπνεῖν Newman. ἄμ' ἰδεῖν Blom. κρατεῖν δόμων ἄνδρα Sch. ἀνιδεῖν δόμον ἄνδρα Seidler. ἀναδῶν (!) Dind. ἀνέχειν (emergere) Herwerden, coll. Herod. VIII. 8. δὺς ἐς τὴν θάλασσαν οὐ πρότερον ἀνέσχε (i. e. ἀνέδυ) πρὶν etc. Suspectum ἀνιδεῖν. Non enim alibi legitur. Gl. M. ἀναβλέψαι. Qu. αὐ ἰδεῖν. δόμον ἀνδρὸς mss. Qu. δόμον αὐθις.

809. ἔλευθερίως λαμπρῶς ἰδεῖν mss. [ἐλευθερίως λαμπρῶς τ'] ἰδεῖν φιλίοις ὄμμασιν ἐκ δνοφεραῖς καλύπτρας Hermann. (ex schol. τοῦ σκότους). ἔλευθερίας | λαμπρὸν ἰδεῖν φῶς φιλίοις | ὄμμασιν ἐκ δνοφεραῖς καλύπτρας Weil. ἔλευθερίως λαμπρὸν τ' ἰδεῖν Turn. ἔλευθερίας λαμπρὸν — Bamb. ἔλευθερίας φῶς λαμπρὸν ἰδεῖν Dind. ἔλευθερίας λαμπρὸν ἰδεῖν φῶς Ahrens. ἔλευθέριον φῶς λαμπρὸν ἰδεῖν conj. Weckl. ἔλευθερίας λαμπρὸν ἰδεῖν (φῶς) Weil. Cf. 863. πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἔλευθερία δαίων.

810. λαμπρῶς mss. λαμπρῶς τ' Turn. λαμπρὸν Bamb. Ahr. Dind. Weil.

ὄμμασιν ἐκ δνοφερᾶς καλύπτρας.

Ant. 2. ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως
παῖς ὁ Μαίας, ἐπεὶ φορώτατος
πραῖξιν οὐρίαν θέλων.
πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρηίζων·
ἄσκοπον δ' ἔπος λέγω·
νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει,
καθ' ἡμέραν δ' οὐδὲν ἐμφανέστερος.

815

Weckl. φίλοις ὄμμασιν mss. Qu. ἰλαροῖς —, aut φάος οἷς ὄμμασιν. Ἰλαρὸν βλέπειν est Meleag. Ep. 44.

811. ὄμμασι δνοφερᾶς mss. ὄμμασιν ἐκ δνοφερᾶς Herm. Hart. Weil. Dind. Recte. Cf. 52. δνόφοι καλύπτουσιν δόμους.

813. ἐπιφορώτατος mss. ἐπεὶ φορώτατος Emper. Bamb. Weckl. Oberdick. φορώτατος θεῶν Dind. Epithetum φορώτατος non nisi apud grammaticos (Poll. I. 125. etc.) repertum est, sed δυσφορώτατος est Sept. 657. Cf. Thuc. II. 77. ἄνεμος — ἐπίφορος ἐς τὴν πόλιν. III. 74. ἄνεμος ἐπίφορος. Lucian. Herm. 28. εἰ ἐπίφορόν ἐστι καὶ οὐριον τὸ πνεῦμα. et ad Soph. Fr. 258.

814. πραῖξιν οὐρίαν θέλων] Haec, ut nominis φορώτατος interpretamentum deleri jubet Headlam. οὐρίαν mss. οὐρίσαι Schoem. Weil. Weckl. οὐριεῖ Ahrens. οὐρίσαι aut οὐριεῖν Con. θέλων mss. τελῶν Stanl. Sch. Hart. Fortasse glossema ad χρηίζων in prox. v., quod veram lectionem expulerit. Monuit Sidgwick.

815. πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρηίζων κρυπτά mss. τὰ δ' ἀλά' ἀμφανεῖ χρηίζων Herm. Pal. Sidg. τὰ δ' ἀλά' (aut potius ἀλαὰ δ') ἀμφανεῖ θέλων Headlam. Verba πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρηίζων, κρυπτά excludunt Bamb. Heims. Weckl. et olim Herm. πολέα δ' ἀμφανεῖ — Weil. Malim τὰ δὲ τύφλ' ἀμφανεῖ θέλων. Schol. M. τὰ δὲ κρυπτά νῦν φανερώσει. κρυπτά] Hoc ut glossema ad ἀλαὰ adscriptum delent Herm. Weil. κρυπτάδιος Kl. Peile. Cf. 947. κρυπταδίου μάχας. Hom. II. 1, 542. 6, 161. Fort. κρυπτάδιον ἄσκοπόν τ' ἔπος λέγων.

816. ἄσκοπον δ' M. ἄσκοπον reliqui. λέγων mss. Weil. λέγω· (sic) O. Müller. Bamb. Hart. Weckl. Cf. Eum. 532. ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω.

817. νύκτα πρό τ' ὀμμάτων mss. Dind. Weil. νύκτ' ἀντ' ὀμμάτων Bamb. Headlam. νύκτα πρόσθ' ὀμμάτων καὶ βαθὺν σκότον φέρων Schoem. νύκτα τ' ὀμμάτων conj. Weckl. Qu. νύκτα πρόσθ' ὀμμάτων, vel νυκτὸς ἀντ' ὀμμάτων, coll. Hom. Od. 4, 115. γλαῖναν — ἀντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχών. σκότον φέρει] Fort. σκότον τ' ἔχει.

818. καθ' ἡμέραν] μεθ' ἡμέραν Emper. Quae usitatio locutio est. Sed cf. Eur. El. 603. νύχιος ἢ καθ' (μεθ'?) ἡμέραν. Ag. 668. λευκὸν κατ' ἡμαρ. Monuit Paleius. Καθ' ἡμέραν valet quotidie, Pers. 841. Post h. v. versus 806—811. ut ephymnium iterat Schneider.

Str. 3.	(καὶ τότε ἤδη κλυτὸν	— υ — — υ —	
	2	δωμάτων λυτήριον	— υ — — υ —	820
	3	θῆλυν οὐριοσιάταν	— υ — — υ —	
	4	δξύκρεκτον βοατὰν νόμον	— υ — — υ — — υ —	
		θήσομεν. πόλει τὰδ' εὖ.	— — — — —	
		ἔμὸν ἔμὸν κέρδος ἀέξεται, ἅτα δ' ἀποστατεῖ φίλων.		825
		οὐ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἤκη		827
		μέρος ἔργων, ἐπαύσας		

819—823. Locus graviter corruptus. Sic Hartung, καὶ τότε ἤδη τότε ὄλο-
λυγμὸν πολὺν | δειμάτων λυτήριον θήσομεν χοροσιάταν, | ἄμα τε κρεκτὸν νό-
μον· πόλει τὰδ' εὖ, | ἔμὸν ἔμὸν δ' ἀέξεται | κέρδος.

819. τότε δὴ mss. τότε ἤδη Blom. Herm. Cf. Pr. 911. Ag. 971. πλοῦτον
mss. πολὺν Blom. πάλιν conj. idem. κλυτὸν Herm. Bamb. Weckl. Sidg. conj.
Bamb. διπλοῦν Emper. κτύπον latere suspicatur Pal. πλοῦτον ex πολὺν et κλυτὸν
coaluisse censet Weckl. Metrum requirit iambum. Cf. v. ant. 831. Qu. νόμον.

820. δωμάτων mss. δειμάτων Hart. Ahrens. Fortasse recte.

821. θῆλυν οὐριοσιάταν mss. θηλύθρουν χοροσιάταν Weckl. οὐριοσιά-
ταν] Prospere institutum reddit Dind. Qu. οὐριόστατον aut οὐριώτατον.

822. ὄμοῦ (ὄμο in ras. in M.) κρεκτὸν γοήτων νόμον μεθήσομεν mss.
οὐδὲ — Blom. ἄμα δὲ κρεκτὸν γοατὰν νόμον θήσομεν Herm. Pal. ὄμοῦ κρο-
τητὸν νόμον θήσομεν Lachm. δξύκρεκτον Kirch. Weil. Headlam. οὐδὲ κρεκτὸν
Weckl., coll. Soph. Aj. 629 sq. Cum γοατῆς conferri potest βοᾷτις (αὐδὰ)
Pers. 575. τεῖνε — βοᾷτιν (l. γοᾷτιν) τάλαιναν αὐδῆν. Qu. οὐ δὲ —. γοήτων
(γοητῶν M. corr.) mss. γοητῶν (γοατῶν) Blom. γοατὰν Herm. Dind. Weil.
Weckl. Aliud est γοήτων, ab γόης praestigiator. Correxī βοατῆν. Cf. Pers.
575. τεῖνε — βοᾷτιν — αὐδῆν. Qu. [νόμον]. νόμον pro πλοῦτον correcto 819.

823. μεθήσομεν mss. θήσομεν Herm. πόλει τὰ δ' εὖ mss. πόλει τὰδ'
εὖ Blom. Herm. Bamb. Sidg. πλεῖ — Kirch. Weckl. τότε εὖ — ἀέξεται τότε
Stanl. Cf. v. ant. 835.

825. ἔμὸν ἔμὸν κέρδος ἀέξεται τότε mss. ἔχοντ' ἔμὸν κέρδος αὕξει τότε Herm.
Pal. Schol. τὰ καλῶς ἀποβαίνοντα τὸ ἔμὸν κέρδος ἐστίν, τῶν δὲ περὶ Ὀρέστην
καὶ Ἡλέκτραν ἀπαλλαγὴ ἄτης. ἄμὸν ἄμὸν Kirch. τότε | ἄτη (α sup.) M.

828. ἐπαύσας πατρὸς ἔργῳ | θροούσα | πρὸς σὲ τεχνὸν πατρὸς αὐδᾶν | καὶ
περαίνων ἐπίμομφον ἄταν M. ἐπαύσας πατρὸς αὐδᾶν θροούσα 'Τέχνον' πέραιν'
οὐκ ἐπίμομφον ἄταν (Seidl. Blom.) Franz. Pal. ἐπαύσας πατρὸς αὐδᾶν | πρὸς
σε "τέχνον" θροούσα Hartung. ἐπαύσας "πατρὸς" αὐδᾶν | θροούσα "τέχνον" |
περαίνειν ἐπίμομφον ἄταν Seidler. ἐπαύσας πατρὸς αὐδᾶν | θρεομένη
"τέχνον" | πέραιν' ἀνεπίμομφον ἄταν conj. Weckl. (θρεομένη τέχνον Eng.
J. Müller. L. Schmidt. θροούσας Grotefend. πέραιν' Aug. ἀνεπίμομφον Sch.)
Schol. ἐπικαλεσάμενος τὸ εἶδωλον τοῦ πατρὸς. Qui Paleio videtur aut εἰκῶ
pro ἔργῳ aut σκιᾶν pro αὐδᾶν legisse. πατρὸς ἔργῳ mss. om. Herm. etc.
πατρὸς οἶτον Weil. Leg. πατρὸς αἴσαν (vel οἶτον). Cf. 927. πατρὸς γὰρ αἴσα

[πατρὸς ἔργῳ,] θροοῦσα

πρὸς σὲ 'τέκνον' πατρὸς αἴσαν περαίνειν ἐπίμομ-
φον ἄταν·

830

Ant. 3. Περσέως τ' ἐν φρεσὶν

(σαῖσι) καρδίαν σχεθῶν,

τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοις

τοῖς τ' ἄνωθεν † προπράσσων

† χάριτας ὀργᾶς λυπρᾶς ἔνδοθεν

835

φοινίαν ἄταν τίθει,

τὸν αἰτιὸν τ' ἐξαπόλλυ μόρον.

τόνδε σοῦριζει μόρον. Vel ἐπαύσας "πάτερ" αὐτῆ θροοῦσα "τέκνον." αὐδᾶν
mss. αὐδῆ Weil.

830. καὶ περαίνων mss. πέραιν' οὐκ Blom. Bamb. περαίνειν Herm. ἐκπέ-
ραιν' Weil. πέραιν' ἀνεπίμομφον Sch. ἐπίμομφαν M. corr. Rob. Turn. ἐπί-
μομφον] Cf. Ag. 553. τὰ δ' αὐτε κἀπίμομφα. 158. κατὰμομφα (φάσματα).

ἄταν] Caedem intellige. Fort. ἔργον. Sed cf. 830. Post ἄταν ponatur vir-
gula tantum aut colon.

831. Περσέως τ' mss. Περσέως δ' Stanl. φρεσσὶν mss. φρεσὶν Ald.

832. καρδίαν (σχεδρᾶν) ἔχων Weil. Leg. (σαῖσι) καρδίαν σχεθῶν (Blom.),
vel καρδίαν — (epithetum aliquid) σχεθῶν, vel καρδίαν κατασχεθῶν (Blom.).
Cf. v. str. 820. σχεθῶν (σχέθων M.) mss. Anglice having taken. ἀνασχε-
θῶν (?) Rankin. Sidg. Weckl.

833. τοῖσδ' M. τοῖς θ' Rob. φίλοισιν mss. φίλοις Herm.

834—837. Versus graviter corrupti aut interpolati.

834. τοῖς ἄνωθεν τε πρᾶσσων Emper. idem aut τοῖς τ' ἄνωθ' ἀντιπρᾶσ-
σων W. Headlam. προπράσσων mss. πρόπρασσ' Sch. Weckl. πρόπρασσ' ἰὼν
Herm. Dind. Suspectum. Nihili est προπράσσειν non minus quam προχαί-
ρειν Ag. 251. Qu. τοῖς τ' ἄνωθεν ἀρήγων, aut τοῖς τ' ἄνωθ' ἐπαρήγων, aut
τοῖς τ' ἄνωθε πρᾶσσων. Locutio πρᾶσσειν χάριν occurrit Eur. Ion. 895. El.
1133. Qu. προπέμπων, περαίνων, πρόπεμψον (cf. 517. θανόντι — δειλαία
χάρις ἐπέμπετο), 'πικραίνων (Ag. 1545.), aut simile quid.

835. χάριτος mss. χάριτας Bigot. Schutz. Herm. Dind. Weckl. prob. Blom.
Qu. χάριν ἀπ' ὀργᾶς. ὀργᾶς mss. ὀργᾶς Turn. ὀρκίανις Weckl. coll. schol.
ad Sept. 346. et Bacch. 611. λυπρᾶς mss. λυγρᾶς Blom. Butl. Sch. Herm.
Dind. Weckl. Weil. etc. ἔνδοθεν] Qu. ἔνδον ὦν, aut ἐν δόμοις.

836. ἄταν] Fort. σφάγαν. Sed cf. 830. et Ag. 730. μηλοφόνοισι σὺν ἄταις.
τιθεῖς mss. τίθει Dav. Sidg. Obscura est scholiastæ annotatio φοινίαν ἄτην
καταβαλῶν (?). τὸν αἰτιὸν δ' mss. Leg. τὸν αἰτιὸν τ'.

837. δ' mss. Leg. τ'. ἐξαπολλύς mss. ἐξαπολλύων Heims. Weckl. Qu.
ἐξαπόλλυ. μόρον mss. μόρου Turn. Post h. v. versus 825—830. ut ephy-
mnum iterat Schneider. Versum excidisse putat Herm., in quo fuerit impera-
tivus. Hujusmodi aliquid excidisse suspicatur Paleius, ξύμμαχον κάλει Δίκτην.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

- ἦκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπ' ἀγγέλων· 838
 νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι φέρειν τινὰς
 ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον, 840
 μόρον γ' Ὀρέστου. καὶ τόδ' ἂν φέρειν δόμοις
 γένοιτ' ἂν ἄχθος αἱματοσταγεῖ φόνῳ
 τῷ πρόσθεν ἐλκαίνουσι καὶ πεπληγμένοις.
 μῶν ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;
 ἦ πρὸς γυναικῶν δειματουμένων λόγοι 845
 πεδάρσιοι θρώσκουσι, θνήσκοντες μάτην;

838. *ὑπάγγελος* mss. *ὑπ' ἀγγελος* Ald. *ὑπ' ἀγγέλου* conj. Blom. Hart. Corrigendum procul dubio *ὑπ' ἀγγέλων*. Cf. Soph. Aj. 289. *Αἴας, τί τήνδ' ἄκλητος οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων | κληθεὶς ἀφορμᾷ πειῖραν* —; Tr. 391. *οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων | ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται*. Vox nihili est *ὑπάγγελος*, quod substantivum foret ut *ἐξάγγελος*.

839. *λέγειν* mss. *Legerim φέρειν*.

841. *μόρον δ'* mss. Blass. *μόρον γ'* Port. Stanl. Hart. Weil. Bamb. Qu. *θάνατον*. Cf. 95. *ἀμφέρειν* mss. *ἂν φέρειν* Blom. ad Sept. 740. Weil. *Leg. ἂν ἕτερον, aut ἕτερον ἂν*.

842. *δειματοστάγ' ἐσφώνωι* M. *δειματοσταγὲς φόνῳ* Vict. *αἱματοσταγὲς φόνῳ* Port. *Leg. αἱματοσταγεῖ φόνῳ*. Idem suadet Hart. F. W. Schmidt. Menzel. Cf. Ag. 1309. Librorum lectio *δειματο* — a mox sequenti *δειματούμενοι* venit.

843. *ἐλκαίνοντι* — *δεδηγμένῳ* mss. *ἐλκαίνουσι* — *δεδηγμένοις* Bamb. Weil. Weckl. prob. Dind. in Lex. p. 114. Recte. Causa vitii patet. *τῷ πρόσθεν ἔλκος καινὸν ἔτι δεδηγμένοις* (sc. *δόμοις*) conj. Herw. *δεδηγμένῳ* mss. *τεθηγμένῳ* Wieseler. *τεθηγμένοις* conj. Weckl. *Leg. πεπληγμένοις*. Cf. Ag. 1164. *πέπληγμαι δ' ἄπερ δήγματι (πλήγματι?) φοινίῳ*.

844. *πῶς* mss. *Leg. μῶν. καὶ βλέποντα*] Fort. *χάτυμ' ὄντα, aut κοῦ πλανῶντα*.

845. *ἦ* mss. *Leg. ἦ, Num, nisi μῶν legendum in 844. δειματούμενοι* mss. *δειματουμένων* Stanl. Qu. *δειματουμένων, aut δείματος πλέῳ, aut διαριπτούμενοι, aut διαποτώμενοι. Δειματούμενοι* significaret *territi*. Cf. Eur. Andr. 42. *δειματουμένη δ' ἐγὼ — Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον | θάσσω*. Soph. Fr. 140. *ἐδειματούμην*. Hesych. *δειματοῦται· φοβερὰ λέγει ἢ ἀκούει*. Latet forsitan aliud participium *λελεγμένοι* aut *ἐσπαρμένοι* significans.

846. *θνήσκοντες* mss. *θνήσκοντος* (sc. *αὐτοῦ*) Port. (Fortasse recte. Cf. 852. et Soph. El. 63.) *θέλγοντες* conj. Herw. *λάσκοντες* idem ad Oed. R. 780. (V. Alexin Athen. IX. 379 C.) *φάσκοντες* F. W. Schmidt. *Θνήσκοντες* praecedenti *βλέποντα* opponi arbitratur Weckl. Fort. *θνήσκουσι θρώσκοντες*. Schol. *οὐκ ἀληθῶς ἀποθανόντες (ἀποθανόντος Blom.)· μάτην*] Qu. *ταχὺ, coll. Ag. 486*.

- τί τῶνδ' ἄν εἴποις ὥστε δηλῶσαι πέρα;
- ΧΟ. ἠκούσαμεν μὲν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων
εἶσω παρελθῶν. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος
ὡς αὐτὸν ἀνδρὸς ἄνδρα πεύθεσθαι πάρα. 850
- ΑΙ. ἰδεῖν ἐλέγξει τ' εὖ θέλω τὸν ἄγγελον,
εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρῶν,
εἴτ' ἐξ ἀμανρᾶς κληδόνος λέγει μαθῶν.
οὔτοι φρέν' ἄν κλέψειεν ὠμματωμένην.
- ΧΟ. Ζεῦ Ζεῦ, τί λέγω; πόθεν ἄρξωμαι 855
τάδ' ἐπευχομένη κάπιθεάζουσ';
ὑπὸ δ' εὐνοίας
πῶς ἴσ' ἄν εἰποῦσα τύχοιμι;

847. φρενί mss. σαφῶς Hart. τορὸν F. W. Schmidt. Qu. τορῶς, aut σαφῶς, aut potius πέρα (τῶνδε).

848. Paragraphus praefixa in M.

849. ἔσω mss. εἶσω Blom.

850. ὡς αὐτὸς mss. Abr. Herm. Emp. ὡς αὐτὸν Cant. Sch. etc. αὐτὸν mss. αὐτῶν Turn. Sch. Pors. ἀνδρὸς (fere ut Pauw.) Weil. Qu. εἰ μὴ τις αὐτῶν πάντα πεύσεται πάρα. Cf. Dem. p. 529, 11. οὐδὲν οἶον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. Plat. Gorg. 5. οὐδὲν οἶον αὐτὸν ἐρωτᾶν. Soph. Fr. 63. τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ. Eur. Fr. 322, 2. οὐκ ἔστιν — ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή. Vel ὡς αὐτὸν ἄνδρα τῶνδε πεύθεσθαι πέρι. Cf. 736. ὡς σαφέστερον | ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς — φάτιν — πύθεται τήνδε etc. 666. εἶπε δ' εὐθαρσῆς ἀνὴρ | πρὸς ἄνδρα. πέρι mss. πάρα Port. Herm. Emper. Hart. Weil. πέρι tuetur Weil., coll. Ag. 1330. τοῦ δρωντός ἐστι καὶ τὸ βουλευεῖν πέρι.

851. αὐ in lit. M. sec. m. (εὖ pr., ut videtur). εὖ F. W. Schmidt. Fort. οὖν.

852. ἦε (sup. ν) M. η * * * * ος (ἦεν θνήσκοντος sec. m.) M. ἦεν G. ἦν Turn.

854. οὔτοι] οὔτᾶν Verrall. φρένα mss. φρέν' ἄν Elmsl. φρένας — ὠμματωμένης Verrall. κλείπειαν mss. Pal. Con. κλείπειεν Steph. Elmsl. Blom. Weil. Malim κλείπειας (et sic Verrall). Cf. Hesiod. Theog. 613. ὡς οὐκ ἔστι Διὸς κλείπει νόον.

855. Ζεῦ Ζεῦ] Qu. ᾧ Ζεῦ.

856. τάδ' mss. Fort. τί δ', aut τάδε τ' εὐχομένη. κάπιθοιάζουσ' (καίπιθοιάζουσα, οα in lit. M.) mss. Kl. Franz. Donaldson. κάπιθεάζουσ' Sch. Blom. Herm. Dind. Pal. Cf. Eur. Med. 1409. τάδε καὶ θρηνηῶ κάπιθεάζω (καίπιθοιάζω mss.) | μαρτυρόμενος δαίμονας. Thuc. II. 75. VII. 75. VIII. 53. Plat. Phaedr. 241 B. Hesych. ἐπιθεάζειν· θεοὺς ἐπικαλεῖσθαι.

857. ὑπὸ δ' εὐνοίας] ὑπὲρ εὐνοίας Hart. Qu. ἔπος εὐνοίας Suspectum εὐνοίας. Fort. ὑπὸ δ' ἀγνοίας.

858. πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι mss. Corrigo πῶς ἴσ' ἄν (aut ἄν ἴσ') εἰποῦσα τύχοιμι; Tentabam olim ποῖ' ἔπε' εἰποῦσ' (vel πῶς ἴσα λέξασ')

νῦν γὰρ μέλλουσ' ἀκονηθεῖσαι
πειραὶ κοπίδων ἀνδροδαίκτων 860

ἢ πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων
οἴκων ὄλεθρον διὰ παντός,
ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἔλευθερίᾳ
δαίων ἀρχάς τε πολισσονόμους
πατέρων τ' ὄλβον μέγαν ἔξει. 865

τοιάνδε πάλην μόνος ἦν ἔφεδρος
δισσοῖς μέλλει ἄχθοῖσιν Ὀρέστης
ἄψιν. εἴη δ' ἐπὶ νίκη.

ΑΙ. ἐῆ, ὄτοτοτοῖ.

ΧΟ. ἔα ἔα μάλα· 870

πῶς ἔχει; πῶς κέκρανται δόμοις;
ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου,
ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτιαι κακῶν
εἶναι· μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.

ΟΙ. οἴμοι, πανοίμοι, δεσπότην πεπληγμένου, 875

ἀνύσωμαι; Offendit singulare ἴσον. Cf. Soph. El. 1479. ζῶντας θανούσιν οὔνεκ' ἀνταυδᾶς ἴσα. De ancipiti syllaba finali cf. 862.

859. μέλλουσι μιανθεῖσαι mss. Quod plane vitiosum est. Leg. μέλλουσ' ἀκονηθεῖσαι, aut μέλλουσιν θηχθεῖσαι.

860. κοπάνων mss. Vox non alibi reperta. Dedi κοπίδων. Cf. Fr. 131 D. ἀνδροδαίκτων ἀκούων — κόπον (?).

861. πειραὶ mss. πρῶραι (i. e. στόματα, mucrones) tentat Herwerden, coll. Prom. 423. ὄξυπρῶροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς. Schol. πειραὶ, αἱ ἀκμαὶ τῶν ξυρῶν.

863. Qu. ἐν (pro ἐπ') ἔλευθερίᾳ.

864. ἀρχαῖς τε πολισσόμοις Pors. Blom. Franz. Bamb. Dind. Fortasse recte.

865. ἔξει πατέρων μέγαν ὄλβον mss. πατέρων θ' ἔξει — Weil. Sidg. conj. Pal. Leg. πατέρων τ' ὄλβον μέγαν ἔξει.

866. πάλην] Fort. μάχην. Cf. 874. μόνος [ῶν] ἐφέδροις Madvig.

867. θείοις mss. θεῖος Turn. θουρός Zakas. θωσίην Heath. ἄχθοῖσιν Hart. Recte, opinor. Requiritur enim substantivum aliquid. Qu. θηρσίην.

868. νίκη M. G. R. V. νίκη Ald. Turn. νίκη Turn. Cf. 478. Eum. 1009. Fort. ἔλθοι δ' ἐπὶ νίκην.

870. μάλ' ἔα vel μάλ' αὐθις Burn. Qu. ἐῆ μάλ' αὐ, Aegistho continuatum.

872. ΧΟ. praef. in M. ἀποσταθῶμεν M. corr. Rob. ἀποστατῶμεν Herw.

873. ἀναίτιαι mss. ἀναίτιοι Blom., etsi παραιτία et μεταίτιαι apud nostrum leguntur (910. 100.). Cf. ad 100.

875. ΟΙ. Turn. om. M. πᾶν οἴμοι M. πανοίμοι Porson. μάλ' οἴμοι conj. Cant. οἴμοι μοι, οἴμοι Hart. Qu. οἴμοι, μάλ' οἴμοι (vel αὐθις). τελου-

- οἷμοι μάλ' αὐθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.
 Αἴγισθος οὐκέτ' ἔστιν. ἀλλ' ἀνοίξατε
 ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείους πύλας
 μοχλοῖς χαλαῖτε· καὶ μάλ' ἠβῶντος δὲ δεῖ·
 οὐχ ὥστ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ· τί γάρ;
 ἰὸν ἰού·
 κωφοῖς αὐτῶ καὶ καθεύδουσιν μάτην
 ἄκραντα βάζω; ποῦ Κλυταιμνήστρα; τί δρᾶ;
 ΧΟ. ἔοικε νῦν αὖ τῆσδε συζύγου πέλας
 αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένος.
 ΚΛ. τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοήν ἴστης δόμοις; 885

μένου mss. Anglice, being finished, done for. Bamberg confert Pind. Ol. 2, 87. νεκρῶν τελεσθέντων. Suspectum. πεπληγμένου Sch. Herm. Hart. Pal. Weckl. etc. Cf. Ag. 1343. 1345. Vulgata a vicino v. 872. venit.

878. γυναικείους πύλας μοχλοῖς χαλαῖτε mss. Qu. γυναικείων πυλῶν μοχλοῦς χαλαῖτε, vel τὰς (μοι) γυναικείους πύλας μοχλοῖς χαλαῖσαι. Cf. Arist. Lys. 310. τοὺς μοχλοῦς χαλαῖσιν. Eur. Hipp. 808. χαλαῖτε κλῆθρα — πυλωμάτων. Med. 1314. χαλαῖτε κλῆθρας ὡς τάχιστα (κλῆθρ' ὅπως τάχιστα?). Sed Iph. T. 99. κλῆθρα λύσαντες (f. χαλάσαντες) μοχλοῖς.

879. καὶ μάλ' ἠβῶντος δὲ δεῖ] Frustra γε pro δὲ Blom. Arcte cohaerent particulae καὶ μάλα, ut καὶ λίαν, καὶ σφόδρα, etc.

880. οὐχ ὡς δ' mss. οὐχ ὥστ' Pors. Herm. Dind. etc. οὐχ ὡς γ' conj. Wecklein, ut in 841. διαπεπραγμένων M. G. διαπεπραγμένῳ Turn. Vict. Recte. Cf. 1008. Schol. τῶ σφαγέντι.

882. ποῖ mss. ποῦ recte Elmsl. Blom. etc. Cf. Herc. 74. ποῖ (ποῦ Elmsl.) πατήρ ἀπεστι γῆς;

883. 884. Hos duos versus suspectos habet Herwerden. Neque enim servo neque Choro bene eos convenire. Praeterea, inquit, his deletis servi verba ποῦ Κλυταιμνήστρα; τί δρᾶ; melius statim exciperet reginae quaestio, τί δ' ἐστὶ χρῆμα; etc. Delet eos etiam H. Wolf. Choro tribuit Stanl.

883. αὐτῆς mss. αὖ τῆσδ' optime Abr. Martin. Heyse. Hart. Weil. Fr. Dind. Herm. Weckl. αὖ τῆσδε συζύγου πέλας Weil. ἔοικεν αὐτῆς νῦν malit Butler. ἐπὶ ξυροῦ βεβῶς Martin. ἐπὶ ξυροῦ σταθεῖς L. Kayser. ἐπὶ ξυροῦ πέλειν Herw. ἐπιξήνου πέλας Abr. Sidg. Cf. Ag. 1277. De locutione ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἵστασθαι cogitabat librarius, vocem parum frequentem ἐπίξηνον non intelligens. Fort. ὑπὸ ξίφους τάχα. πέλας mss. Fort. πάρος.

884. πεσεῖσθαι] Qu. ἔσεσθαι. πρὸς δίκην M. πρὸς δίκην G. Weil. πρὸς δίκης Herm. Hart. Fort. πανδίκως. Sed mirum videtur servam hoc dicere: quare πρὸς τινος reponendum esse suspicari licet. πεπληγμένος mss. πεπληγμένης Turn. Fortasse recte.

885—887. Paragraphi praefixae in M.

- ΟΙ. τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.
 ΚΛ. οἷ γῶ. ξυνηκα τοῦπος ἐξ αἰνιγμάτων.
 δόλοισ ὀλούμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.
 δοίη τις ἀνδροκμητα πέλεκυν ὡς τάχος.
 εἰδῶμεν εἰ νικῶμεν ἢ νικώμεθα. 890
 ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.
 ΟΡ. σέ τοι ματεύω· τῶδε δ' ἀρκούντως ἔχει.
 ΚΛ. οἷ γῶ, τέθνηκας, φίλιται' Αἰγίσθου βία.
 ΟΡ. φιλεῖς τὸν ἄνδρα· τοιγὰρ ἐν ταῦτῳ τάφῳ
 κείσει· θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῶς ποτέ. 895
 ΚΛ. ἐπίσχεσ, ὦ παῖ, τόνδε τ' αἰδεσαι, τέκνον,
 μαστὸν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἄμα
 οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτρεφὲς γάλα.
 ΟΡ. Πυλλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ποῦ δῆτά σοι τὰ Λοξίουμαντεύματα 900

886. λέγω] λόγῳ schol. Turn. Vict. Cf. Soph. El. 59. 63.

888. ὥσπερ οὖν] Redde, just as in fact. Cf. 96. Ag. 1171. 1427. Plat. Crat. p. 405 C. ὥσπερ οὖς olim Porson.

889. δοίη] δότω Heyse. Weil. Sed cf. Ag. 945. ὑπαί τις ἀρβύλας λύοι τάχος (λὺ ὡς τάχος?). ἀνδροκμητα πέλεκυν] ἀνδροδμητα πέλεκυν jure requirit Karsten. ad Agam. 724. (Cf. ad Soph. Aj. 318.) Cf. 860. κοπάνων ἀνδροδαίκτην. πέλεκυν ὡς τάχος· | εἰδῶμεν ἢ νικῶμεν] Fort. πέλεκυν, ὡς τάχος | εἰδῶμεν εἰ νικῶμεν. De τάχος (celeriter) cf. Sept. 58. Ag. 945. 1110. Eum. 124. 178. Alibi ὡς τάχος, Ag. 27. Sept. 678.

890. ἢ mss. εἰ Turn. Recte. Cf. ad 780. 890. Prom. 799. Soph. Ant. 1217. Oed. C. 80.

892. σέ καὶ ματεύω mss. Qu. σέ τοι ματεύω. Idem conj. Blom. Cf. 356. σέ τοι λέγω.

893. οἷ γῶ M. 894. Post ἄνδρα colon ponendum.

895. θανόντα mss. θανοῦσα conj. Weckl., sedis vocabuli ratione habita. Cf. 906. δ' mss. Qu. σφ'.

896. δῆσεται mss. δ' αἰδεσαι Sophian. Rob. Leg. τ' αἰδεσαι. Cf. Hom. II. 22, 82. Ἐκτορ, τέκνον ἐμὸν, τῶδε τ' αἰδεο καὶ μ' ἐλέησον | αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον.

897. ὦκὺ mss. ᾧ σὺ Rob.

898. εὐτραφὲς mss. εὐτρεφὲς bis Tzetz. Hart. prob. Herm. Recte, ni fallor. Cf. Sept. 307. ὕδωρ — εὐτραφέστατον (εὐτρεφ. M.) πωμάτων. Εὐτραφῆς passivo sensu legitur Eur. Med. 920. Iph. T. 304.

900. ποῦ δαὶ τὰ λοιπὰ M. Vict. ποῦ δὲ — G. Ald. Rob. ποῦ δῆτα λοιπὰ Turn. ποῦ δῆ, τάλαν, τὰ Aur. ποῦ δῆτά σοι τὰ conj. Blom. ποῦ

τὰ πνθόχρηστα καὶ τὰ πίσθ' ὀρκώματα;
ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.

ΟΡ. κρίνω σε νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.

ἔπου, πρὸς αὐτὸν τόνδε σε σφάξαι θέλω·

καὶ ζῶντα γὰρ νιν κρείσσον' ἡγήσω πατρός.

905

τούτῳ θανοῦσα συγκάθευδ', ἐπεὶ φιλεῖς

τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν στυγεῖς.

ΚΛ. ἐγὼ σ' ἔθρεψα, σὺν τε γηράναι θέλω.

ΟΡ. πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;

ΚΛ. ἢ Μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παναιτία.

910

ΟΡ. καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόνον.

ΚΛ. οὐδὲν σεβίζει γενεθλίους ἀράς, τέκνον;

δῆτα τὰ τορὰ F. G. Schmidt. ποῦ δὴ τὰ λαμπρὰ Weil. ποῖ δὴ τελευτᾶ vel ποῖ δὴ τελεῖ σοι Stadtmüller. Qu. ποῦ δῆτ' ἐκεῖνα (cf. 916.), vel ποῦ δὴ τὰ λαμπρὰ (σεμνὰ), vel πῶς νυν τελεῖται. Sed postulari videtur δῆτα. Cf. Soph. Oed. R. 952. τὰ σέμν' ἴν' ἤκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα. 946. ὦ θεῶν μαντεύματα, | ἴν' ἐστέ. Trag. adesp. 372. ποῦ γὰρ τὰ σεμνὰ κείνα —;

901. πιστὰ δ' mss. πιστά τ' Herm. Recte. εὐορκώματα] εὐορκήματα malit Blom. Ipse correxerim καὶ (vel ποῦ) τὰ πίσθ' ὀρκώματα. V. Comm. (Exciderat, opinor, καὶ τὰ post simile — τα, deinde versum supplevit librarius.) Nullum verbum est εὐορκοῦν, neque hic conveniret εὐορκήματα.

902. τῶν] μὴ Hart. ἡγοῦ] Fort. τίθου (make) aut ποιοῦ.

903. παραινεῖς μοι] παραινέσαι Porson. παρήνεσας Herm. prob. Weckl.

904. πρὸς αὐτὸν mss. I. e. prope illum. Cf. tamen 926. Qu. παρ' αὐτόν. Ita etiam Herw. Paleius ἄγων subintelligit.

905. κρείσσον' mss. κρείσσον' Turn. ἡγήσω] Fort. ἐνόμιζες (imperfectum).

906. τούτῳ θανόντι coni. Weckl. Quod non probandum.

907. δ' ἐχρῆν] δὲ χρῆν post alios Weckl.

908. νῦν δ' mss. Con. σὺν δ' Hart. Herm. Franz. Dind. Pal. Weckl. Malim σὺν τε. Correctio necessaria. Cf. 909. et Ag. 1644. ἀλλὰ σὺν (νυν?) γυνή | ἔκτεινε. γηράναι M. Rectum accentum esse γηράναι, aoristi infinitivum tanquam ab γήρημι, monuit Dind. notavit etiam schol., qui, γηράναι, ἀπὸ τοῦ γήρημι. Cf. Soph. Oed. C. 870. γηράναι. Participium est γηράς. Fort. γηράσκειν. Hesiod. Op. 190. γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν.

910. παναιτία mss. παναιτία Both. Hart. Recte. Cf. Eum. 200. ἀλλ' εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας ὧν παναίτιος. Ag. 1485. Fort. παραίτιος, ut in Fr. 44, 7. τῶν δ' ἐγὼ παραίτιος (in oratione Veneris).

911. Μοῖρ' ἐπόρσυνεν] Fort. Μοῖρα πορσυνεῖ, vel Μοῖρ' ἐπέκρανεν.

912. σεβίζει (σεβίζη M.) mss. Leg. σεβίζεις aut σέβεις σύ. Cf. 960. etc. Ita non corripienda erit secunda in γενεθλίους.

- OP.* τεκοῦσα γάρ μ' ἔρριπας ἔς τὸ δυστυχές.
ΚΛ. οὔτοι σ' ἀπέρριψ' ἔς δόμους δορυξένους.
OP. αἰσχροῦς ἐπράθην ὦν ἔλευθέρου πατρός. 915
ΚΛ. ποῦ δῆθ' ὁ τῆμος ὄντιν' ἀντεδεξάμην;
OP. αἰσχύνομαί σοι τοῦτ' ὄνειδίσαι σαφῶς.
ΚΛ. μᾶλλ' εἴφ' ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας.
OP. μὴ 'λεγχε τὸν πονοῦντ' ἔσω καθημένη.
ΚΛ. ἄλγος γυναιξίν ἀνδρὸς εἴργεσθαι, τέκνον. 920
OP. τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.
ΚΛ. κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.
OP. σύ τοι σεαυτὴν, οὐκ ἐγὼ, κατακτενεῖς.
ΚΛ. ὄρα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας.
OP. τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω παρεῖς τάδε; 925
ΚΛ. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.
OP. πατρὸς γὰρ αἴσα τόνδε πορσύνει μόρον.
ΚΛ. οἷ γὰρ τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.
OP. ἦ κάρτα μάντις οὐξ ὄνειράτων φόβος.

915. διχῶς mss. αἰσχροῦς Heath. αἰκῶς aut ἀδίκως Both. δοῦλος τ' Zakas. Praestaret δοῦλος δ'. Leg. αἰκῶς (cf. Soph. El. 216.), vel αἰσχροῦς. Cf. 133. πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα.

916—931. Paragraphi praefixae in M.

916. τῆμος mss. τιμος (ζτ in marg.) M. Cf. Archil. 88. ἐσθίων θ' ὦν οὔτε τῆμον οὔτιν' εἰσενήνοχας. Qu. μισθός.

917. σου mss. σοι Cant. Frustra σου tuetur Wordsworth, coll. Dem. p. 234. τοῦτο σου διαβάλλει. p. 325. τὸν τειχισμὸν τοῦτον ὃν σύ μου διέσυρες. Ita enim dicendum fuisset τοῦτό σου.

918. μὴ ἀλλ' mss. Weil. ἀλλ' Herm. Hart. Sidg. Recte se habet lectio μὴ ἀλλ', not so (nay) but etc.

921. ἡμένας ἔσω] Qu. ἔνδον ἡμένας.

924. ὄρα] ὦ παῖ F. W. Schmidt. Fortasse recte.

926. πρὸς τύμβον] Fort. πρὸς κωφόν. Sed v. schol.

927. αἴσα] Fort. αἶμα (caedes). σ' ὀρίζει mss. (πορίζει M. pr.) σοῦ-ρίζει Elmsl. I. e. σοι ὀρίζει. Similis crasis est σοῦπισθεν (σοι ὄπ.) Arist. Thesm. 158. τόνδ' ὀρίζει σοι Arnald. σοι κτίζει Jongh. τόνδ' ἐπουρίζει olim Herm. Dind. Weil. πορσύνει Pal. Weckl. Cf. 911. καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον. 1041. ἐπορσύνθη κακά. Pers. 267. Ag. 1251. 1374.

928. οἷ ἐγὼ M. ὄφιν ἐθρεψάμην mss. ἐθρειβάμην ὄφιν olim Pors. Fortasse recte. Sed producitur posterior in ὄφιν, ut in κόνιν Prom. 1084. Suppl. 180. 783.

929. *OP.* mss. Clytaemnestrae continuant Stanl. Hart. Post h. v. Clytaemnestrae versum excidisse putant Pauw. Weil. Weckl.

ἔμολε δ' ἐς δόμους ὁ πυθόχρηστος φυγάς 940
 θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὠρμημένος.
 ἐπολολύξατ' ὦ δεσποσύνων δόμων
 ἀποφυγᾶ κακῶν καὶ κτεάνων τριβᾶς
 ὑπαὶ δυοῖν μαστόροιν,
 † δυσοίμου τύχας.

Ant. 1. ἔμολε δ' ὧ μέλει κρυπταδίου μάχας δολιόφρων δαίμων, 945
 ἔμολε δ' ἐν μάχῃ χερὸς ἐτήτυμος 948
 Διὸς κόρα· (Δίκαν δέ νιν
 προσαγορεύομεν βροτοὶ τυχόντες καλῶς·)

940. πυθοχρήστας (η sup. α) M. πυθοχρήστας G. πυθόχρηστος recte Butler. Dind. Weckl. Sidg. "Terminatio male alteri nomini assimilata." (Dind.) Cf. 901. Eur. Ion. 1218. ὁ πυθόχρηστος Λοξίου νεανίας. Plut. Mor. 163 B. πυθόχρηστον τῆς ἀποικίας ἡγεμόνα.

941. εὐφραδαῖσιν M. (s. Herm.). G. ἐν φραδαῖσιν M. (s. Merkel). ἐν φραδαῖσιν Porson. εὖ φραδαῖσιν Herm.

942—945. Ut ephymnium etiam alteri stropharum pari adjicit Verrall.

942. ἐπολολυξάτω mss. correxit Seidler. Similiter κατολολύξατ' ὦ in κατολολυξάτω corruptum videtur Ag. 1118.

943. ἀναφυγᾶς mss. ἀναφυγᾶ Heimsoeth. Mein. conj. Pal. ἀναφυγᾶς Stanl. Leg. ἀποφυγᾶ (ἀποφυγαῖ). Cf. Sept. 825. πότερον χαίρω κἀπολολύξω πόλεως ἀσινεῖ σωτήρι τύχῃ; Plat. Phaed. 107 C. ἀποφυγῆ κακῶν. Phil. 44 C. λυπῶν — ἀποφυγᾶς. Ep. VIII. 352 C. τῇ τῆς τυραννίδος ἀποφυγῇ. VII. 337 D. Legg. I. 632 A. V. 731 D. Eur. Ion. 1240. λεύσιμον ἄταν ἀποφυγοῦσα. Dem. 840, 8. ἀποφευξόμενος (ἀνα. al.). τριβᾶς mss. τριβᾶς Stanl. Sch. Hart. Weil.

944. ὑπὸ mss. ὑπαὶ Franz. Herm. Pal. Dind. διοῖν M. δυοῖν G.

945. δυσοίμου mss. δυσοίστου Hart. prob. F. W. Schmidt. I. e. ἀφέρτου. Suspectum. Qu. δυσαλοῦς τύχας. Cf. Ag. 1165. πέπληγμαί — δυσαλογεῖ τύχα.

946. ὧ mss. Dind. etc. et schol. Herm. Weil. ἄ Aur. Stanl. Blom. Bamb. Hart. Schol. τῷ Αἰγίσθῳ ἔμολε, τῷ ἀποκτείναντι δόλῳ τὸν Ἀγαμέμνονα.

947. ποινά mss. Ἐρμᾶς Ahrens. Franz. ἄτα Heimsoeth. Vix sanum videtur ποινά, pro quo persona aliqua, ni fallor, requiritur. Reponendum videtur Ἐρμᾶς aut δαίμων: vix enim dubitari potest quin dicatur Hermes. Malim δαίμων. Idem conjicit Wecklein.

948. ἔθιγε δ' ἐν μάχῃ χερὸς] Haec non intelligo. Qu. ἔμολε δ' ἐς μάχαν χερὸς. Schol. ἐφήψατο τοῦ ξίφους. ἔθιγε δ'] Fort. ἔθιγέ τ'. δὲ μάχαι M. δὲ μάχα G. δὲ μάλα Ald. Turn. δ' ἐν μάχῃ Pauw. Abresch. δὴ μάχα Pors. δὴ μάχας (iniit pugnam cominus) Blom. χερὸς mss. δορὸς Hart. Fortasse recte. ἐτήτυμος mss. ἐτητύμως Scal. Dind. etc.

951. τυχόντες καλῶς] Fort. λέγοντες καλῶς. Sed cf. 997.

- δλέθριον πνέουσ' ἐπ' ἐχθροῖς κότον. 952
- Str. 2. τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνασσίας
μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς ἐπωρθίαξ-
εν ἀδόλοις δόλοις βλαπτομένην (δίκαν 955
ἄγαν) ἐγχρονισθεῖσαν ἐποίχεται.
κρατεῖται (δέ) πως τὸ θεῖον τὸ μὴ
— (βροτοῖς) ὑπουργεῖν κακοῖς.
θέμις δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν. 960
πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.
μέγα δ' ἀφηρέθη ψάλιον οἰκετῶν.

952. ἐν ἐχθροῖς mss. Kl. Franz. Peil. Dind. Weil. ἐπ' ἐχθροῖς Sch. Herm. Seidler. Pal. Log. ἐπ' ἐχθροῖς aut ἐπ' ἐχθρούς.

953—956. Versus graviter corrupti et mutili.

953. τάπερ mss. Weil. τᾶπερ Ahrens. τάνπερ Heath. Sch. Herm. Pal. Quidni ἄπερ? Παρνασσίας mss. Weil. Παρνασσίας Pal. Post h. v. versus 942—945. ut ephymnium iterat Schneider.

954. ἐπ' ὄχθει ἄξεν mss. ἐπόχθιον Kl. ἐποχθίας Peile. ἐπορθιάζων Pal. ἐπορθίαξεν Mein. Weckl. (vel ἐπωρθ.). ἐπωρθίαξεν Weil. Cf. 271. Λοξίας — χρησιμοῖς κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν | κἄξορθιαζων πολλὰ etc. et Hesych. ὀρθιάζειν μαντεύεσθαι. ὄχθει mss. ὀμφαλῶ Sch. Weckl. Qu. χθονὸς ἐπ' ὀμφαλῶ. Cf. v. ant. 966.

955. ἀδόλως δολίας mss. ἀδόλοις δόλοις Sidgwick. δολίαν δόλοις Weil. δολίας mss. δολίαν conj. Weckl. ex schol. δόμοις (sc. ἐπωρθίαξεν, coll. Ag. 28. 1108. aut ἐγχρονισθεῖσαν) W. Headlam.

956. βλαπτομένην mss. βλάβαν H. L. Ahrens. (ποσὶν) βλαπτομένην (i. e. halting in her feet) supplet Peile. (Cf. Horatianum illud Od. 3, 2, 32. 'Raro antecedentem scelestum | deseruit pede Poena claudo.')

(πίλιν | βλάβαν) supplet Weil. Qu. (δίκαν | ἄγαν) — βλαπτομένην] Fort. κραυνομένην.

957. ἐν χρόνοις θεῖσαν mss. ἐγχρονισθεῖσαν solerter Both. Herm. Ahrens. Weil. Weckl. χρονισθεῖσαν jam Herm. Cf. Ag. 727. χρονισθεῖς.

958. κρατεῖται mss., κρατεῖ δὲ Port. κρατεῖ Hart. κρατεῖ τε Elmsl. alii. κρατεῖ τοί πως τὸ θεῖον Dyer p. 14. κρατεῖ (δέ) πως Herm. κρατεῖται δέ πως τὸ θεῖον τὸ μὴ — Dav. παρὰ τὸ μὴ mss. παρὰ om. Herm. πάρα (sic) Well. Wordsworth. Dyer. πρὸς τὸ μὴ ἔυπουργεῖν tentat W. Headlam, de constructione conferens Thuc. IV. 104. κρατοῦντες ὥστε μὴ τὰς πύλας ἀνοίγεσθαι. Mendosum videtur παρὰ.

960. ἄξιον δ' mss. θέμις δ' Heims. Weckl. (Hesych. θέμις: δίκαιον, ἄξιον, πρέπον.) ἄξια δ' Herm. Weil. ἄξιον (om. δ') Both. Blom. Well. Hart. Qu. πρέπει δ', aut χρεῶν δ', aut πάρεστ'. Cf. v. ant. 971.

961. παρὰ (aut πάρα) τε mss. παρὰ τὸ Turn. Vict. πάρα τὸ Sch. Hart. Weil. Dind. etc.

962. μέγαν τ' ἀφηρέθη mss. μέγα τ' ἀφηρέθη Stanl. Pors. Hart. Weil.

ἀνάγει', ὦ δόμοι· πολὺν ἄγαν χρόνον
χαμαιπετεῖς ἔκεισθε δῆ.

υ ᾶ — υ —

964 b

Ant. 2. τάχα δὲ παντελῆς ἀμείψει χορὸς

965

πρόθυρα δωμάτων υ υ υ — υ —

prob. Pal. μέγα δ' ἀφηρέθη Pors. Blom. Weil. Dind. Qu. μεγάλ' ἀφηρέθη ψάλια δωμάτων. Idem suadet Enger. Sed singularis στόμιον μέγα est Ag. 133. Sed corrigendum suspicor μέγα δ' ἀφηρέθη νέφος ἀπ' ὀμμάτων. Cf. Soph. Aj. 692. ἔλυσεν αἶνον ἄχος (νέφος?) ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης. Eadem imago est quae in antecedentibus, πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν. ψάλιον] Per χαλινὸν exponit scholiasta. Corrigendum, ni fallor, ψέλιον. Cf. ad Prom. 54. οἴκων mss. οἰκίων (?) Franz. Ahrens. Weil. Weckl. οἰκετῶν Fr. Herm. Dind. Pal. οἰκέων (i. q. οἰκετῶν) Sidg. ὀμμάτων Bamb.

963. ἀναγεμᾶν (ἀναγε μᾶν corr. sec. m.) δόμοις M. ἀνα γε μᾶν, δόμοι Heath. Blom. ἀναγε μᾶν, δόμοι Pors. Herm. Weil. Dind. Cf. Hom. Il. 18, 179. ἀλλ' ἀνα μῆδ' ἔτι κεῖσο. (Quem locum Aeschylus ante oculos habuisse videtur.) Soph. Aj. 194. ἀλλ' ἀνα ἔξ ἐδράνων. De particulis γε μῆν cum imperativo junctis Blomfieldius confert Soph. O. C. δρα γε μῆν. Adde Suppl. 1018. ἴτε μᾶν, ἀστυάνακτες. Soph. Oed. C. 182. ἔπεο μᾶν, ἔπε' ὦδ' ἀμαυροῦ κώλῳ. Hom. Il. 5, 765. ἄγρει μᾶν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην. Sed parum hic conveniunt particulae γε μῆν. Itaque legendum suspicor ἀνάγει' (aut ἀνέχει'), ὦ δόμοι, vel ἀν' ἀνα, ὦ δόμοι, vel ἀλλ' ἀνα, ὦ δόμοι, vel ἄγ' ἀνα, ὦ δόμοι. Cf. Pers. 140. ἀλλ' ἄγε, Περσαι, —. Tyr. 13. ἄγει', ὦ Σπάρτας ἔνοπλοι κοῦροι, ποτὶ τὰν Ἄρεος κίνασιν. 12. ἄγει', ὦ Σπάρτας — πολιῆται. δόμοις mss. δόμοι Herm. etc.

964. χαμαιπετεῖσε κεῖσθ' αἰεὶ mss. χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' αἰεὶ Blom. Schwenk. Lög. χαμαιπετεῖς ἔκεισθε δῆ (i. e. πολὺν δῆ). Ita etiam Meinekius et Weckl. Post h. v. πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν iterat Weil.

965. τάχα δ' ἀλαστόρων χορὸς (Elmsl.) ἀμείπεται πρόθυρα δωμάτων, vel τάχα δὲ παντελῆς χορὸς ἀλαστόρων πρόθυρ' ἀμείπεται Schoemann. παντελῆς χρόνος mss. παντελῆ 'ς χρόνον A. Ludwig. Fort. πάντα δῆ 'ς χρόνον. Qu. παγκρατῆς (χρόνος). Quod si pro χρόνος reponatur χορὸς, aliud quid fortasse requiritur. χορὸς ἀμείπεται mss. ἀμείπει χορὸς Weil. χρόνος mss. χορὸς confidenter reponit Elmsl. ad Med. 50. Ita etiam Blom. om. Sch. Qu. παντελῆς χορὸς αἰεῖται | πρόθυρα δωμάτων υ υ υ — (περιχαρῆς?) περῶν. Vel ἀνοίξει χρόνος | πρόθυρα δωμάτων. Cf. v. str. 952. τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνασσίας. Inepta est scholiastae interpretatio, ὁ πάντα τελῶν χρόνος τὰ πρόθυρα τῶν οἴκων ἀλλάξει ἀπὸ κατηφείας εἰς λαμπρότητα. ἀμείπεται mss. Cf. 571. εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλόν. 1018. βίοτον — ἀμείπει (ἀμειπεται mss.) Herod. V. 72. πρὶν ἢ τὰς θύρας αὐτὸν ἀμειψαί. Pers. 69. πορθμὸν ἀμείψας. Eur. Alc. 755. ἀμειψασθαι πύλας. El. 750. ἀμειψον δώματα. Suspectum ἀμείπεται, pro quo propono αἰεῖται.

966. Post δωμάτων excidit aliquid (υ υ υ — υ —) hoc sensu, 'jubilatio que erit.' Qu. ἀνολολύξεται θ', vel — (τῶν βασιληῶν), vel — (ἐμοῖς δεσπόταις).

ὅταν ἀφ' ἐστίας πᾶν ἐλαθῆ μύσος
καθαρμοῖσιν ἀτᾶν ἐλατηρίοις·
τύχαι δ' εὐπροσωποκοῖται δόμους
† ἰδεῖν [ἀκοῦσαι] ἐραμένοις
μέτοικοις δόμων πεσοῦνται πάλιν.

970

967. δτ' ἂν M. Elmsl. Peile. ὅταν vulg. μύσος πᾶν ἐλάση (ἐλάσει sup. sec. m. M.) mss. μύσος ἄπαν ἐλάση Herm. μύσος ἄπαν ἐλαθῆ Hart. πᾶν ἐλαθῆ μύσος Dind. Weil. πᾶν ἐλάση μύσος Butl. Bamb. Pal. μύσος ἄπαν κλύση (Sidg.) W. Headlam. μύσος πᾶν κλύση Sidgwick. Cf. Eum. 283. μίασμα — καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις. ἐλάση mss. ἐλαθῆ Hart. Kl. Weil. Dind. Weckl. conj. Pal.

968. καθαρμοῖς ἄπαν ἐλατήριον mss. Blom. Kl. καθαροῖς Bigot. καθαροῖς ἀτᾶς ἐλατήριος Stanl. καθαρμοῖσιν ἀτᾶν ἐλατηρίοις Sch. Herm. Well. Dind. Weckl. καθαρμοῖσιν ἀτᾶν ἀλιτηρίων (μύσος) conj. Con. Utrumque κλύζειν et ἐλατήριος vocabula ad medicinam pertinentia esse monuit Headlam, coll. Soph. Fr. 770. πικρὰν πικροῖς κλύζουσι φαρμάκοις χολήν, et vv. κλύσμα, κλυστήρ, etc.

969 sq. Horum versuum emendatio eo difficilior est quod mutili sunt et vitio laborant etiam vv. strophici 957 sq.

969. τύχα δ' εὐπροσώπῳ κοίτᾳ (κοίτᾳ G.) mss. τύχα δ' εὐπροσωποκοίτᾳ Hermann. τύχαι δ' εὐπροσωποκοῖται (coll. ὑληκοῖται Hesiod. Op. 529. adde χαμαικοίτης Soph. Tr. 1166.) Scholef. Franz. Pal. Verrall. Sidg. et (εὐπροσωπόκοιτοι) Bamb. Heims. τύχα δ' εὐπροσώπῳ κοίτᾳ Bamb. τύχαι δ' εὐπρόσωποι τ' | ἰδεῖν θρεομένοις τ' ἀκοῦσαι Hart. τύχα δ' εὐπροσώπῳ Boiss. Rossbach. τύχα δ' εὐπροσωποκοίτᾳ Herm. τύχη δ' εὐπροσώπῳ κοίτᾳ Blom. κύβοι δ' εὐπροσώπῳ (εὐπροσῶπι?) κοίτᾳ Todt. Leg. τύχαι δ' εὐπροσωποκοῖται (et mox μετοίκοις). Mirum compositum εὐπροσωποκοῖται, quocum cf. προβουλόπαις Ag. 386. Fort. εὐπρόσωποι οὔσαι. Schol. ἡ δὲ τύχη νῦν ἐν εὐόπτῳ κοίτῃ, τοῦτ' ἐστὶν ἐν ἀγαθῇ καταστάσει, πρὸς τὸ ἰδεῖν τὰ νῦν γεγονότα καὶ ἑτέρων λεγόντων ἀκοῦσαι. λείπει τὸ ἐστὶ. τύχα mss. τύχαι Sch. Both.* Scholef. Ahr. Bamb. Hart. Pal. Verrall. Heims. Todt. τύχα Weil. τύχη Blom. τύχα Boiss. Herm. Grotefend. Rossbach. L. Kayser. Jongh. τὸ πᾶν mss. Dedi δόμους.

970. ἰδεῖν ἀκοῦσαι θρεομένοις mss. ἰδεῖν [ἀκοῦσαι] θρευμένους conj. Weckl. ex schol. ἰδεῖν [ἀκοῦσαι] θρεομένοις Herm. Franz. ἰδεῖν [ἀκοῦσαι] πρευμενῆς (aut ἐραμένοις) W. Headlam. Qu. δόμους | ἰδεῖν ἐνοικεῖν τ' ἐραμένοις. ἀκοῦσαι mss. ἀκοῦσαι τε Blom. om. Herm. θρεομένοις mss. θ' ἰεμένοις Stanl. πρευμενεῖς Pal. Todt. Sidg. Schol. πρὸς τὸ ἰδεῖν τὰ νῦν γεγονότα καὶ ἑτέρων λεγόντων ἀκοῦσαι. Qui aut θρεομένους aut θρεομένων legisse videtur. Cf. Ag. 1647. τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι (εὖ πεσόντ' ἐπίσταμαι?).

971. μετοικοδόμων mss. μέτοιχοι δόμων schol. Scal. Hart. Herm. Dind. Blom. μετοίκοις δόμων Sch. Scholef. Todt. Sidg. πεσοῦνται] Fort. μολοῦνται. Sed allusio videtur esse ad alearum jacturam. Cf. ad Ag. 32.

πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.

- OP. ἴδεσθε χώρας τὴν διπλὴν τυραννίδα
 πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.
 φίλοι μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἤμενοι, 975
 φίλοι δὲ καὶ νῦν, ὡς ἐπεικάσαι πάθει
 πάρεστιν. ὄρκος δ' ἐμμένει πιστώμασι·
 ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίῳ πατρὶ
 καὶ ξυνθανεῖσθαι· καὶ τὰδ' εὐόρκως ἔχει.
 ἴδεσθε δ' αὖτε, τῶνδ' ἐπίσκοποι κακῶν, 980
 τὸ μηχανήμα, δεσμὸν ἀθλίου πατρὸς,
 πέδας χεροῖν τε καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.
 ἐκτείναντ' αὐτὸ καὶ κύκλῳ παρασταδὸν

972. Post ἰδεῖν reliquam partem ephymnii (μέγα τ' — ἀεί, 961—964.) iterandam esse intellexit Schneider.

973. Paragraphus praefixa in M.

975. σεμνοὶ mss. εὐνοὶ conj. Weckl. ξυνοὶ (i. e. κοινοὶ) conj. Mehler. ξυνοὶ aut σύμπνοι Herw. ὁμόνοι Naber. σύμπνοι Lafontaine. σύννοι Grotefend. φίλοι Menzel. ὁμοῦ Weil. Legendum φίλοι, ut ostendit sequens φίλοι δὲ —.

976. φίλοι τε mss. φίλοι δὲ Abresch. Weil. etc. πάθη mss. πάθει Thiersch. Mehler. Herw.

977. ὄρκος τ' ἐμμένει πιστώμασιν mss. Qu. ὄρκους (ὄρκου) δ' ἔτι μένει πιστώματα, vel ὄρκους δ' ἐμμένει πιστώματα. Cf. Fr. 290. οὐκ ἀνδρὸς ὄρκος πίστις, ἀλλ' ὄρκων ἀνήρ. τ' mss. Leg. δ'.

978. 979. Hos versus ut spurios damnat Herw., qui "Ubinam, quaeso, traditur aut unde apparet Clytaemnestram et Aegisthum tali se sacramento obligasse?"

978. μὲν mss. γὰρ Herwerden. Burgard. Recte, opinor. ἀθλίως mss. ἀθλίῳ Port. Stanl. Latet fortasse futuri alicujus infinitivus κτίσειν significans.

979. ξυνθανεῖσθαι] Qu. ξυνθανοῦνται. καὶ τὰδ'] Qu. ταῦτα δ'.

980. αὖτε mss. αὐτὸ (sc. τὸ μηχανήμα) conj. Blom. Qu. αὐτοί. ἐπήκοοι mss. Leg. ἐπίσκοποι.

981. ἀθλίῳ πατρὶ mss. αἰσχιστον πατρὶ conj. Weckl. Todt. Leg. ἀθλίου πατρὸς. Cf. 984. Dativus venit a v. 978.

982. πέδας τε χεροῖν mss. πέδας τε χερσὶ Turn. Leg. πέδας χεροῖν τε. Semper enim, ni fallor, χεροῖν dicebant tragici, non χεροῖν. V. Pr. 917. Sept. 473. Pers. 194, 201. Ch. 160. 362. 1055. Fr. 340. Similiter χερῶν, non χεροῖν. Arcte autem cohaerent πέδας χερσῶν. χεροῖν καὶ ποδοῖν mss. χεροῖν καὶ ποδῶν Vauv. ad Soph. El. 1411.

983—990. Hos vv., qui in mss. post 1004. leguntur, huc transponunt Mein. Herm. Hart. Dind. Weckl. Sidg. etc.

983. αὐτὸν M. αὐτὸ Turn. Aur. Herm. Dind. etc. παρασταδὸν] Fort.

στέγαστρον ἀνδρὸς δείξαθ', ὡς ἴδη πατήρ,
 οὐχ οὐμὸς, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπιεύων τάδε 985
 Ἥλιος, ἀναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς.
 [ὡς ἂν παρῆ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτὲ
 ὡς τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως φόνον
 τὸν μητρός· Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω μόρον·
 ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος, ὡς νόμος, δίκην. 990
 ἦτις γ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος
 ἐξ οὗ τέκνων ἠνεγχ' ὑπὸ ζώνης βάρος,
 φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρόν, ὡς φαίνει κακόν.
 τί σοι δοκεῖ; μύραιναι ἢ ἄχιδναι τιν' ἂν

περισταδόν, quod cum παρασταδόν confusum est in libris Hom. II. 13, 551.
 Theocr. II. 68. θηρία πομπεύεσκε περισταδόν. Lyr. Fr. adesp. 39, 2. Herod.
 VII. 225. 3. Eur. Andr. 1136. κύκλω περισταδόν. Aesch. Fr. 407. κύκλω πε-
 ρίστητ' ἐν λόχῳ τ' ἀπείρονι | εὔξασθε.

984. ἀνδρὸς M. G. corr. ἀνδρῶν G. Kl.

987—1006. Hos versus ut spurios jure seclusit Dind.

988. μόρον] Fort. φόνον. Sed cf. 927.

989. μητρός· τὸν Αἰγίσθου γὰρ οὐ ψέγοι τις ἂν Heyse. ψέγω M. λέγω
 Turn. Vict. ex schol. Cf. Ag. 871. τὴν κάτω γὰρ (μοῖραν) οὐ λέγω. Soph.
 El. 1423. φοινία δὲ χεῖρ | σταῖζει θυηλῆς Ἄρεος, οὐδ' ἔχω ψέγειν (λέγειν mss.).
 μόρον mss. πότμον Heims.

990. νόμου mss. νόμος Port.

991. ἦτις δ' mss. ἦτις γ' Pauw. Quod legisse videtur schol. ἀνδρὶ]
 ἀνδρα Aug. αὐτόν mss. αὐτὸ Aug.

991—996. Hos versus, qui sermonis nexum incommode interrumpunt,
 interpolatos esse jamdiu suspicatus sum. Patet enim νιν (997.) ad τὸ μηχανά-
 νημα (991.), non ad Clytaemnestram, referendum esse. Quod si hos versus
 excluderis, oratio optime procedet. Secludit eos Wecklein.

992. ὑπὸ ζωνῆν mss. ὑπὸ ζώνῃ Heyse. Leg. ὑπὸ ζώνης. Cf. Eur. Hec.
 750. τοῦτόν ποτ' ἔτεκον κἄφερον ζώνης ὑπο. Suppl. 920. ἔφερον (σε) ὑφ'
 ἠπατος. Supra 81. δακρύω δ' ὑφ' εἰμμάτων. Sic ὑπὸ μάλης, etc. ἐκ σοῦ M.
 ἐξ οὗ Rob. ἦν ἔχη M. ἠνεγχ' Vict.

993 sq. Haec sic constituit Dobraeus, βάρος, | (φίλον — κακόν) | τί σοι
 (ο Sol) δοκεῖ; μύραινά γ' εἶτ' ἔχιδν' ἔφου — μαλ' εὐστομῶν; | ἄρκυν δ' —
 πέπλους | ἄγρευμα — κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν | τοιοῦτον —.

993. ὡς φαίνει κακόν mss. Qu. ὡς πάρεσθ' ὄραν, vel ὡς πάρεστ' ἰδεῖν,
 vel ὡς φαίνει πάθος (τὰ νῦν), vel ὥστε καὶ νιν κτανεῖν. In fine versus vir-
 gulam tantum posuerim.

994. τί mss. ἦ Herm. Mein. Weckl. μύραινά τ' (γ' supr. sec. m.) ἦτ'
 ἔχιδν' ἔφου M. Rob. μύραινά γ' ἦτ' — G. μύραινά γ' ἦ ἔχιδν' ἔφου Ald. Turn.

σήπειν θιγοῦσαν μάλλον οὐ δεδηγμένον 995
 τόλμης ἕκατι κἀδίκου φρονήματος;
 τί νιν προσειπὼν ἂν τύχοιμ' ἂν εὐστοχῶν;

Vict. μύραινά γ' εἶτ' — Blom. Herm. Dobr. ("Sibi respondet, Nempe videtur ut muraena sive quis viperam vocare mavult tactu ipso infectura," Dobr.) Locus vexatissimus. Legendum suspicor μύραιν' ἂν ἢ δεινὴ 'χιθνα —. Cf. 249. δεινῆς ἐχίδνης. Tentabam praeterea μύραιν' ὅπως ἢ 'χιθνά τις —, vel μύραινα τῆσδ' ἂν ἢ 'χιθνα —, vel μύραινα τῆσδ' ἢ 'χιθν' ἔφου —, vel μύραιν' ἂν, εἶτ' ἐχιδν' ἔφου, | σήπειν θιγοῦσα μάλλον —, vel μύραιν' ὅπως ἢ 'χιθν' ἔφου | σήπειν θιγοῦσ' ἄνθρωπον —, vel μύραιν' ἂν ἢ κἀχιθν' ὅπως | σήπειν θιγοῦσ' ἄνθρωπον —, vel μύραινα τῆσδ' ἢ 'χιθν' ἔφου | σήπειν θιγοῦσα μάλλον — (sed post σήπειν objectum aliquid requiritur), vel μύραιναν ἢ 'χιθνάν τιν' ἂν | σήπειν θιγοῦσαν μάλλον —, vel μύραιναν ἂν τιν' ἢ 'χιθναν | σήπειν θιγοῦσαν (δακοῦσαν) μάλλον —. Cf. Suppl. 896. ἐχιδνα δ' ὡς μέ τις πόδ' ἐνδακοῦσ' ἔχει. Sed locum haud dubie spurium vix operae pretium est tentare.

ἔφου σήπειν] Cf. Soph. Phil. 88. ἔφου γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς. Theodect. Fr. 3. ἅπαντ' ἐν ἀνθρώποισι γηράσκειν ἔφου.

995. σήπειν θιγοῦσαν ἄλλον οὐ δεδηγμένον M. G. et (θιγοῦσ' ἂν) Rob. Turn. θιγοῦσα μάλλον — Blom. Madvig. θιγοῦσαν ἄλλον — Kl. θιγοῦσ' ἂν μάλλον ἢ — Pal. θιγοῦσ' δμαυλον Weil. Qu. σήπειν θιγοῦσα (θιγοῦσ' ἂν) μάλλον —, vel σήπειν θιγοῦσαν μάλλον (vel ἂν τιν' —. Si verum est μάλλον, τῆσδε (aut ταύτης, αὐτῆς) opus erit addito. σήπειν θιγοῦσ' ἂν ἄλλον mss. Blom. Dind. Kl. Quod valde frigidum est. οὐ mss. Weil. ἢ Pal. ἂν Madvig.

996. κἀνδίκου mss. κἀδίκου Turn. κἀκδίκου Ahrens. Weckl. In fine versus interrogationis nota ponenda est.

997—1004 post 982 transponunt Scholef. Herm. Mein. Post 1013 transponit Weil. Vulgatum ordinem jure tuetur Pal.

997. τί νιν προσείπω κἀν τύχῳ μάλ' εὐστομῶν mss. et schol. Peil. Pal. τί νιν προσείπω καὶ τύχῳ — Port. Stanl. Blom. Dind. τί νιν προσειπὼν καὶ τύχῳ — Weil. τί νιν προσειπὼν ἂν τύχοιμ' οὐκ εὐστομῶν Hart. τί νιν προσειπὼν νιν τύχοιμ' ἂν εὐστομῶν Herw. Leg. τί νιν προσειπὼν ἂν τύχοιμ' ἂν εὐστομῶν; Vel τί νιν προσειπὼν ἂν τύχοιμι δυσφιλές; Ineptum hic est μάλα. Cf. 315. τί σοι φάμενος ἢ τί ῥέξας τύχοιμ' ἂν; 418. τί δ' ἂν φάντες τύχοιμεν —; 309 sq. Ag. 1232. τί νιν καλοῦσα δυσφιλές δάκος | τύχοιμ' ἂν; 603. πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις; 785. πῶς σε προσείπω; Dem. de Cor. 22. εἶτ', ὦ — τί ἂν εἰπὼν σέ τις ὀρθῶς προσείποι; Arist. Nub. 1378. ὦ — τί σ' εἶπω; Andoc. p. 17, 3. τῷ παιδίῳ αὐτοῦ τί χρῆ τοῦνομα θέσθαι; Alex. III. 428. ὁ δ' ἕτερος — τί ἂν | τύχοιμ' ὀνόμασας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενῆς | ἄνθρωπος; Paleius vertit 'even though I should use the mildest terms.' Similiter Peile, 'to use the mildest terms.' εὐστομῶν mss.

ἄγρευμα θηρὸς ἢ νεκροῦ ποδένδυτον
 δροίτης κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν
 ἄρκυν τ' ἂν εἴποις τοὺς ποδιστῆρας πέπλους. 1000
 τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φηλήτης ἀνὴρ,
 ξένων ἀπαιόλημα κάργυροστερῆ
 βίον νομίζων, τῷδ' ἂν δολώματι
 πολλοὺς ἀναιρῶν πολλὰ θερμαῖνοι φρένα.
 τοιάδ' ἔμοι ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ 1005

εὐστοχῶν aut εὐστόχως (Eur. Fr. 613.) Weil. *Εὐστοχεῖν* legitur Polyb. I. 14. 7. II. 45. 5. etc.

998 sq. post 1000. collocat Dobr.

998. θηρὸς] Forsan θηρῶν. Sed cf. 984. *στεγαστρον ἀνδρός. νεκροῦ νεβροῦ* Weckl., cui loco versus 999. interponendum videtur Aesch. Fr. 365. *ἀμύχανον τέχνημα καὶ δυσέκλυτον. ποδένδυτον*] Suspectum. Cf. ad 999. Fort. *ποδένδετον. Vel δυσέκδυτον. V. schol. ad Eur. Or. 23.*

999. *κατασκήνωμα*] Qu. *παρασκήνωμα*. Cf. Eum. 634. *φᾶρος παρεσκήνωσεν*. Leg. *δίκτυον μὲν οὖν | ἄρκυν τ' ἂν εἴποις* —. Cf. Ag. 1114. *τί τόδε φαίνεται; ἢ δίκτυόν τι (τόδ'?) Ἄιδου; | ἄρ' ἄρκυς ἢ ξύνευνος, ἢ ξυναιτία φρόνου;*

1000. *ἄρκυν δ'* mss. Leg. *ἄρκυν τ'* Ita etiam Herm. *ἐμποδιστῆρας Heyse. καὶ ποδιστῆρας* mss. Thiersch. Hart. Leg. *τοὺς ποδιστῆρας, aut κάμποφιστῆρας*. Versus suspectus est Schutzio. *πέπλους*] *πέδας* Weil. *πέπλον*] *τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο* conj. Bamb. Sed cf. Ag. 1126. 1580.

1001. *τοιοῦτο μὰν* mss. *τοιοῦτον ἂν* Turn. *τοιοῦτό γ' ἂν* Sch. *φηλήτης*] Verbum tamen est non *φηλεῖν* sed *φηλοῦν*. Cf. nostrum *felon*.

1003. *νομίζω* mss. *νομίζων* Turn. *τῷδ' ἂν* —] *τῷδε τᾶν* — Herm. Bamberg.

1004. *ἂν αἰρῶν* Bamb. *ἀφαιρεῖν πολλὰ* — *φρένας* Pal. *θερμαῖνοι* mss. *θέρμ' ἄνοι* Dind. (Cf. Eur. Andr. 1109. *ὁ δ' οὐδὲν ἦενεν. Phryn. com. 89. ἄνοις*.) *κερδαῖνοι* Naber. Cf. 272. *ὑφ' ἧπαρ θερμόν. 629. τίω δ' ἀθέρμαντον ἐστίαν δόμων. Sept. 602. ναύταισι θερμοῖς. Eum. 560. γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμῷ. φρενί* mss. *φρένα* Blom. Lob. Hart. Weil. *φρένας* Pal. *φέρων* Heyse. Cf. 742. *ἦν δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ φρένα (νόον mss.). Suppl. 715. σὺ καὶ λέγων εὐφραινε καὶ πράσσω φρένα. Eur. Fr. 1079, 4. ὅστις — μέθῃ — γαληνίζει φρένα. Soph. Trach. 1046. ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ — μοχθήσας ἐγώ. Eur. El. 402. χαρᾷ | θερμαινόμεσθα καρδίαν. Soph. Aj. 478. κενᾶισιν ἐλπίσιν θερμαίνεται. Ant. 88. θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις. Qu. πόλλ' ἂν εὐφραῖνοι φρένα. Vel πολλὰ κερδαῖνοι χερὶ (vel βία), vel πόλλ' ἂν ἀρπάζοι χερὶ (βία), vel πολλὰ θέρμ' ἄνοι χερὶ. Arist. Pl. 415. ὦ θερμόν ἔργον — τολμῶν δρᾶν.*

1005. 1006. Secludit Wecklein.

1005. *ξύνοικος*] Fort. *ξύνευνος*. Idem suadet Pallis. Sed cf. 909, Sept. 188.

γένοιτ'· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις.]

ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ μελέων ἔργων·
στυγερά θανάτω διεπράχθης.
αἰαῖ αἰαῖ.

δράσαντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ.

ΟΡ. ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε; μαρτυρεῖ γέ μοι 1010

φᾶρος τόδ' ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.
φόνου δὲ κηκίς τῷ χρόνῳ ξυμβάλλεται,
πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος.
νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρῶν·
πατροκτόνον δ' ὕφασμα προσφωνῶν τόδε 1015
κλαίω τάδ' ἔργα καὶ πάθος γένος τε πᾶν,

μήτ' — ξύνοικος εἶην τῷ γυναικείῳ γένει. Soph. El. 817. οὐ — τοῦ λοιποῦ χρόνου | ξύνοικος ἔσομαι.

1006. πρόσθ' mss. πρόσθεν Turn. ἐκ θεῶν] ἐκ δόμων conj. Wecklein. Non male, quamvis modo praecessit ἐν δόμοισι.

1007. αἰ αἰ M. αἰαῖ αἰαῖ Both. Hart. Dind.

1008. διεπράχθης mss. διεπράχθη Heimsoeth. Weckl. Fortasse recte.

1009. ἐέ M. ἐή ἐή Pal. αἰαῖ αἰαῖ Well. Dind. μίμνοντι mss. δράσαντι recte Sch. καίνοντι F. W. Schmidt. Qu. δράσαντι, κτείναντι, aut ἔρξαντι. Schol. τῷ τοιαῦτα πράξαντι χρόνῳ πάθος ἀνθεῖ. Cf. 313. δράσαντι παθεῖν. Ag. 1563. μένει δὲ παθεῖν τὸν ἔρξαντα. δὲ καὶ mss. Qu. δέ τοι (Hart.). ἀνθεῖ mss. Corruptum et hoc videtur. Qu. ἔσται aut ἤξει.

1010. ἔδρασεν (alt.) M. ἔδρασε Turn. δέ μοι mss. Leg. γέ μοι.

1011. Αἰγίσθου] Αἰγισθος frustra requirit Naber. ἐχθιστον Weil.

1012. ξὺν χρόνῳ mss. ξύγχρονος Schoem. τῷ χρόνῳ Herw. prob. Dind.

1013. φθείρασα olim Blom.

1014. νῦν αὐτὸν αἰνῶ mss. νῦν ταῦτὸν αἰνῶ conj. Blom. νῦν δ' αὖ τόδ' αἰνῶ conj. Sch. prob. Butler. Qu. νῦν αὖ νιν αἰνῶ, vel νῦν πατέρα θρηνῶ, —. Sed cf. Ag. 1547. ἐπιτύμβιος αἶνος. παρῶν] παρὸν Rob. πάλιν Weil. μόρον malit Blom., coll. Ag. 329. ἀποιμώζουσι φιλιτάτων μόρον. Sed cf. 8. οὐ γὰρ παρῶν ᾤμωξα σὸν, πάτερ, μόρον.

1015 sq. πατροκτόνον δ' ὕφασμα προσφωνῶ τόδε, | νῦν ταῦτὸν αἰνῶ, νῦν δ' ἀποιμώζω πάλιν· | ἀλγῶ γὰρ ἔργα — tentat Herw. δ' πρὶν ποτ' ἦνουν, νῦν ἀποιμώζω παρὸν idem.

1015. θ' mss. Leg. δ'. προσφωνῶν] προσβλέπων Schutz. F. W. Schmidt.

1016. ἀλγῶ μὲν ἔργα — mss. ἀλγῶ νέ' ἔργα Zakas. His nihil est quod respondeat. Qu. ἀλγῶ τάδ' (vel τὰ τ') ἔργα, vel ἀλγῶ τό τ' ἔργον (τάδ' ἔργα). Cf. Soph. Aj. 791. πρᾶξιν ἦν (ἦς Herw., coll. Ag. 554. Hec. 1232.)

- ἄζηλα νίκης ταῦτ' ἔχων μιάσματα.
 ΧΟ. οὔτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον
 διὰ παντὸς ἀπήμον' ἀμείβει.
 αἰαῖ αἰαῖ
 μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἤξει. 1020
 ΟΡ. ἀλλ', ὡς ἂν εἰδῆτ', οὐ γὰρ οἶδ' ὅποι τελεῖ,
 ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἠνιοστροφῶν δρόμου

ἤλγησ' ἐγώ. Nescio an recte. Dativus est post ἀλγεῖν Soph. El. 1201. τοῖσι σοῖς ἀλγῶν κακοῖς. ἀλγῶ mss. κλάω Herw. Cf. Soph. El. 1121. δπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ — κλαύσω etc. πάθος mss. πάθας Weil. Qu. πάθη. καὶ πάθος] Qu. χἀπαθον (καὶ ἄ ἐπαθον), aut ἔργα θ' ἄ τ' ἐπαθον. Vix enim congruunt ἔργα et πάθος. γένος δὲ πᾶν — ἔχει tentat Pal. Post h. v. versum ab ἀλγῶ δὲ incipientem excidisse putat Weckl.

1017. νίκης M. Sch. νίκας G. Qu. γέννης. Quod si sincerum est νίκης, intellige victoriam ab Oreste reportatam. νίκης τῆσδ'] Qu. νίκης (νείκουσ) ταῦτ'. Sed cf. Ag. 942. ἦ γὰρ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις; ἔχων G. ἔχων M. Weil. ἔχον Stanl. Qu. ὄρων. μιάσματα mss. Qu. μηνύματα (i. q. δειγμματα), aut τεκμήρια. Sed cf. 1028. πατροκτόνον μίασμα.

1018. ἀσινῆ] ἀσινῆς Herwerden. Weil., coll. Eum. 305. ἀσινῆς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ.

1019. διὰ πάντ' mss. διὰ παντὸς Heath. Blom. Hart. ἀτιμος mss. εὐθυμος Herm. ἀμόγητος Weil. ἀλυπος Franz. ἀνατος Weckl. conj. Sidg., coll. Ag. 1211. εὐποτμος Bamb. ἀπήμον' Weil. Stadtmüller. Recte. Cf. Ag. 554. τίς δὲ πλὴν θεῶν | ἄπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον; Suppl. 186. Qu. διὰ πάντ' ἀτης δίχ' ἀμείβει (vel ἀτερ ἀξει), ut tmesis sit in διὰ — ἀμείβει. Cf. Pr. 285. δολιχῆς τέρμα κελεύθου | διαμειψάμενος. ἀμείψεται mss. ἀμείψει Erfurdt. Blom. Peile. Malim ἀμείβει. ἀμείψεται corruptum esse ex ἀμείψει αἰ, et fortasse restituendum esse αἰαῖ αἰαῖ, putat Con.

1020. ἐσ (et ζτ in marg.) M. ἔ ἔ Kl. Weckl. ἐῆ ἐῆ Pal. αἰαῖ αἰαῖ Weil. Cf. ad 1009. μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἤξει] μόχθων δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἤξει Heath. Blom. Nihil opus. Cf. Ag. 445. στένουσι δ' εὐ λέγοντες ἄνδρα τὸν μὲν ὡς μάχης ἴδρις, τὸν δ' — αὐτίχ'] ᾗχεθ' (?) Stadtmüller. prob. Herw. ἤξε supplevit M. sec. m. ἤξεν Rob. ἤξει Turn.

1021. ἄλλος ἂν (aut ἀλλοσᾶν) εἰ δὴ τοῦτ' ἀρ' οἶδ' M. et (mut. acc.) G. ἀλλ' ὡς ἂν εἰδῆς Blom. Dind. ἀλλ', ὡς τάδ' εἰδῆς Blom. (coll. 439. ὡς τόδ' εἰδῆς. Eur. Or. 527. Phoen. 1011. Iph. A. 1435. Arist. Pl. 112.) ἀλλ', ὡς ἂν εἰδῆτ' Emp. Martin. Pal. Franz. Herm. etc. οὐ γὰρ οἶδ' Erf. εὐ γὰρ οἶδ' Franz. δπη τελεῖ mss. ὅποι τελεῖ Blom. Cf. Sept. 659. τάχ' εἰσόμεσθα τοῦπίσημ' ὅποι (δπα apogr.) τελεῖ. Pers. 225. Soph. El. 1419. τελοῦσ' ἀραῖ.

1022. ἠνιοστρόφου mss. Weckl. ἠνιοστροφῶ Stanl. Sch. Blom. Hart. Dind. Leg. ἠνιοστροφῶν. Et sic Weil.

ἔξω τρέχω. φέρουσι γάρ μ' ἠττημένον
 φρένες δύσαρκτοι· πρὸς δὲ καρδία φόβῳ
 ἄδειν ἔτοιμος ἢ δ' ὑπορχεῖσθαι † κόντω. 1025
 ἔως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμι, κηρύσσω φίλοις
 κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης,
 πατροκτόνον μίασμα καὶ θεῶν στύγος.
 καὶ λύτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι
 τὸν πυνθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ' ἔμοι 1030
 πράξαντα μὲν ταῦτ' ἐκτὸς αἰτίας κακῆς

1023. ἔξωτέρω mss. ἔξω περῶ conj. Well. ἔξω περῶν Martin. ἔξω πεσῶν (vel τρέχων) Bamb. Leg. ἔξω τρέχω. Et sic Bamb. Weckl. Weidner. Cf. Prom. 883. ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης | πνεύματι μάργῳ. Ag. 1245. τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσῶν τρέχω. νικώμενον mss. Qu. κυκώμενον aut κυκλούμενον. Sed, quum requiratur pronomen, malim μ' ἠττημένον.

1024. πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος mss. πρὸς δὲ καρδίᾳ κότος | ἄδειν ἔτοιμος, ἢ δ' ὑπορχεῖσθαι φόβῳ Schutz. Leg. πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβῳ. Vel πρὸς δὲ καρδίᾳ λοβὸς —. (Cf. Eum. 158. ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβόν. Pr. 495.). Vel πρὸς δὲ καρδίᾳ φρένας | πλήσσειν (aut simile quid). Cf. 167. ὀρχεῖται δὲ καρδίᾳ φόβῳ. Prom. 881. κραδίᾳ δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει (i. e. πηδᾶ). Ag. 995. πρὸς ἐνδίκους φρεσὶν — κυκλούμενον κέαρ. 834. ἴδς καρδίᾳ προσήμενος.

1025. ἄδειν mss. Vix sanum. Fort. πηδᾶν. (Cf. Arist. Nub. 1392.). Sed nil mutandum, quum recte consociantur ἄδειν et ὑπορχεῖσθαι (to dance quick and wildly to music). Sed nil temere mutandum. Cf. Athen. XIV. 631 C. ἢ δὲ ὑπορχηματικὴ ἐστὶν ἐν ἣ ἄδων ὁ χορὸς ὀρχεῖται. ἔτοιμος] Qu. ἐτοίμη 'στ', sed cf. Eur. Her. 503. θνήσκειν ἐτοίμα. ἢ δ' mss. ἢ δ' Abresch. Weckl. ἢ δ' ὑπορχεῖται φόβῳ Sch. et (κρότῳ) Abr. Emper. prob. Bamb. Cf. Comm. κόντω mss. Abresch. κρότῳ Emper. Herm. Franz. Weckl. Weil. χορούς F. W. Schmidt. κρότῳ de sallatione intelligit Weckl., coll. Eur. Her. 783. παννυχίοις — ποδῶν κρότοισιν. Tro. 546. ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν. Qu. πόδες, aut φόβῳ (et pro φόβος in v. 1024. φρένα, et pro ἄδειν παλεῖν aut simile quid, coll. Pr. 881. κραδίᾳ δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει). Cf. tamen 33. φόβος — ἐξ ὕπνου κότον πνέων.

1026. δέ τ' mss. δ' ἔτ' Rob.

1029. φίλτρα mss. Qu. κέντρα (stimulos, incitamenta), aut λύτρα (riacula), coll. 47. τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδοι; Cf. Eum. 427. ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον ὡς μητροκτονεῖν; Corruptelam suspicatur Pauw. πλειστηρίζομαι mss. πλειστηρίζομαι] Contra analogiam formatum videtur. πλεισθ' ὀρίζομαι conj. Con. Qu. πίσθ' ὀρίζομαι.

1031. πράξαντι mss. Weil. (Port. Blom.). πράξαντα Port. Blom. Hart. Recte. Cf. Herod. VII. 141. συνεβούλευέ σφι ἱκετηρίας λαβοῦσι (l. λαβόντας) δεύτερα αὐτὶς ἐλθόντας χρασθαι etc.

εἶναι, παρέντι δ' οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν·
 λόγῳ γὰρ οὔτις πημάτων ἐφίξεται.
 καὶ νῦν ὄρᾱτέ μ' ὡς παρεσκευασμένος
 ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει προσίξομαι 1035
 μεσόμφαλόν θ' ἴδρουμα, Λοξίου πέδον,
 πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον
 φεύγων τόδ' αἶμα κοινόν· οὐδ' ἐφ' ἐστίαν
 ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.
 τὰδ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας Ἀργείους λέγω, 1040
 ξυμμαρτυρεῖν ὡς μέλε' ἐπορσύνθη κακά.
 φεύγω δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος,
 ζῶν καὶ τεθνηκῶς τάσδε κληδόνας λιπών.
ΧΟ. ἀλλ' εὖ γε πράξας μήτ' ἐπιζευχθῆς στόμα

1032. παρέντα M. Rob. παρόντα G. παρέντι Turn. Vict. Blom. Pal.

1033. τόξῳ mss. (Cf. Suppl. 473. μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον.) λόγῳ recte Hart. (Cf. Dem. p. 361, 25. οὐδ' ἂν εἰς ἐφικέσθαι τῷ λόγῳ δύναίτο τῶν ἐκεῖ κακῶν ὄντων. 178, 5. ὦν οὐδ' ἂν εἰς ἀξίως ἐφικέσθαι τῷ λόγῳ δύναίτο. 1423, 6.) στόχῳ A. Ludwig. Fort. δόξη. προσίξεται mss. ἐφίξεται Sch. Hart. Librarii oculus ad προσίξομαι in v. 1035. erravit. Cf. Isocr. p. 64 B. τίνος γὰρ οὐκ ἐφίκοντο; p. 80 B. οὐκ ἐφικνοῦμαι τοῦ μεγέθους αὐτῶν. Hom. II. XIII. 613. ἄμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο. 465, 24. 494, 3. 800, 17.

1038. κοινόν] καινόν Stanl. ἐφέστιον mss. ἐφ' ἐστίαν Turn. Vict.

1039. Qu. Λοξίας (μ').

1040. 1041. Inverso ordine in mss. corr. Blom. Dobr. Scholef. Hart. Pal.

1040. τὰ δ' mss. κακὰ | τὰδ' Hart. Leg. τὰδ' haec. λέγω] Qu. θέλω. ἐν χρόνῳ mss. Qu. ἐκ θεοῦ, aut ἐν δίχῃ. λέγω] Jubeo. Qu. θέλω.

1041. καὶ μαρτυρεῖν μοι μενέλεως mss. καταμαρτυρεῖν Wakef. Blom. ξυμμαρτυρεῖν Sch. Todt. προσμαρτυρεῖν Stanl. Qu. ἐκμαρτυρεῖν (Herm.), vel ξυμμαρτυρεῖν. μοι μενέλεως mss. μοι δς Rob. μοι, λεῶς Turn. μὲν ὡς Blom. ὅπως Wakef. ὡς μέλε' olim Herm. Pal. (Cf. Suppl. 111. τοιαῦτα πάθρα μέλεα θρεομένα λέγω.) ὡς Fr. Todt. Dav. conj. Weckl. πῶς Stanl. Butl. μέλε' δς Sch. Qu. μοι ποῖ' (vel ἃ μελέ', vel τὰδ' ὡς) ἐπορσύνθη κακά.

1042. ἐγὼ δ' mss. φεύγω δ' Weil. Sidg., coll. Ag. 1282. φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος. τῆσδε] εἶμι conj. Dobr. Wecklein. Post h. v. lacunam statuit Dind. "Duo versus deficere videntur, si quidem orationes Orestis prima et tertia eundem versuum numerum habebant." (Weckl.)

1043. Post h. v. lacunam statuit Hermann. et (nisi mendosum sit λιπών) Boiss.

1044. εὖ τε πράξας mss. Stanl. Hart. Weil. εὖ γ' ἐπραξας Tyrwh. Well. εὖ τ' ἐπραξας Heath. εὖ γε πράξας Sch. Pors. Blom. Bamb. Weil. Leg. εὖ

φήμη πονηρᾶ μήτ' ἐπιγλωσσῶ κακὰ, 1045
 ἔλευθέρωσας πᾶσαν Ἀργείων πόλιν,
 δυοῖν δρακόντων εὐπειτῶς τεμῶν κάρα.

OP. ἀᾶ.

ποῖαι γυναῖκες αἶδε Γοργόνων δίκην
 φαιοχίτωνες καὶ πεπλεκτανωμένοι
 πυκνοῖς δράκουσιν; οὐκέτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ. 1050

XO. τίνες σε δόξαι, φίλτατ' ἀνθρώπων, πάλιν
 στροβοῦσιν; ἴσχε, μὴ φοβοῦ νικῶν πολύ.

γε πράξας — μήτ' — μήτ' —. (Sic Weil.) Vel ἀλλ' εὖ τ' ἐπραξας μήτ' ἐπιζευχθῆς (vel μήτε τι ζευχθῆς) στόμα etc. Cf. Suppl. 219. ἀλλ' εὖ τ' ἐπεμψεν εὖ τε δεξιάσθω χθονί. Soph. El. 1102. Fort. οἶ' ἐπραξας, sed praestat forsān εὖ πεπραγώς. μηδ' mss. Leg. μήτ'. ἐπιζεύχθη M. ἐπιζευχθῆ Turn. Pal. ἐπιζευχθῆς Heath. Sch. Dind. (Obnititur quidem Paleius, coll. Suppl. 475. κλάδους δὲ τούτους θῆς — μηδ' ἀπορριφθῆ λόγος | ἐμοῦ. Sed ita addendum foret pronomen σου aut σόν.) ἐπιζεύξης Pal. ἐπιζευχθεῖς Verrall. Cum ἐπιζευχθῆς στόμα cf. 676. ἀπεζύγην πόδας. et Eum. 405. πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον. Pro στόμα fort. ποτε.

1045. φήμαι πονηραὶ mss. φήμαις πονηραῖς Aug. Franz. Peil. Dind. φήμη πονηρᾶ melius Stanl. Kl. Con. Weil. μηδ'] Qu. τῆδ' (et ἐπιζευχθεῖς.)

1046. ἔλευθέρωσας mss. ἠλευθέρωσας Blom. Hart. Weil. Pal. Dind. Weckl. Ἀργείην (Ἀργείων G. pr.) mss. Ἀργείαν Pors. Ἀργείων recte Port. Blom. Dind. Weil. Weckl.

1047. Fort. δρακόντων (τ'). εὐπειτῶς] Feliciter. Cf. Ag. 32. 552. Fort. εὐτυχῶς, aut ἐνδίκως, aut δυσμενοῖν.

1048. δμωαὶ mss. ποῖαι Herm. Hart. Dind. Weil. ὦμαὶ F. W. Schmidt. δειναὶ Burges. ἀᾶ, γυναῖκες αἶδε (vel potius ἀᾶ, | πέλας γυναῖκες αἶδε) Dind.

1049. φαιοχίτωνες] μελαγχίτωνες Blom. Fortasse recte. Cf. 9. φάρεσιν μελαγχίμοις πρέπουσα. πεπλεκτανημένοι mss. Analogia requirit πεπλεκτανωμένοι, quae forma legitur Hippocr. 279, 118. ἔστι δὲ πολύρριζος διὰ τοῦ ἥπατος πεπλεκτανωμένη. Similiter παχνοῦν a πάχνη.

1050. ἀμμείνοιμ' M. ἀμείνοιμ' G. ἂν μείναιμ' Tzetz. Turn.

1051—1062. Paragraphi praefixae in M.

1051. πατρὶ mss. πάλιν Seidler. Erf. Hart. Weckl. κέαρ Herm.

1052. μὴ φοβοῦ νικῶν mss. Weil. μὴ φόβου νικῶ Pors. F. W. Schmidt. Dind. Herw. Sidg. Cf. Suppl. 1005. ἡμέρου (ἡμέρω?) νικώμενος. Sept. 514. κοῦπω τις εἶδε Ζῆνά του (f. πού) νικώμενον. νικῶν πολύ] νικῶν λίαν Herw. prob. Dind. πάνυ F. W. Schmidt., coll. Hesychio, λίαν: σφόδρα, πολὺ, πάνυ, ἄγαν. Temere. Cf. Arist. Ach. 651. Nub. 1335. Soph. Aj. 1357. Thuc. VII. 34. οἶ τ' Ἀθηναῖοι ἐνόμιζον ἡσσάσθαι ὅτι οὐ πολὺ ἐνίκων.

- OP.* οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί·
 σαφῶς γὰρ αἶδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.
XO. ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι· 1055
 ἔκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς ἐς φρένας πίτνει.
OP. ἄναξ Ἄπολλον, αἶδε πληθύουσι δὴ
 κᾶξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές.
XO. εἰσὶν καθαρμοὶ, Λοξίου δὲ προσθιγῶν
 ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει. 1060
OP. ὑμεῖς μὲν οὐχ ὄρατε τάσδ', ἐγὼ δ' ὄρῳ
 ἐλαύνομαί τε κούκέτ' ἄν μείναιμ' ἐγώ.
XO. ἀλλ' εὐτυχοίης, καὶ σ' ἐποπτεύων πρόφρων
 θεὸς φυλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς.
 ὄδε τοι μελάθροισι τοῖς βασιλείοις 1065

1053. πημάτων] Qu. δειμάτων (Mähly). Cf. ad 1000. ἐμοί] Qu. μόνον.

1055. ἔτι mss. ἐπι Stanl. prob. Butler. Heusde ad Ag. 1336. Fortasse recte. ἔτι tuetur Con., coll. Eum. 280. βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερὸς. Ubi αἷμα χερὸς dictum videtur ut hic αἷμα χεροῖν. Pro σοι fort. σου.

1056. τοι mss. Weil. σοι Herm. Hart. Fortasse recte.

1057. πληθύουσαι mss. πληθύουσι Turn. Fort. προσπηδῶσι.

1058. στάζουσιν αἷμα δυσφιλές] Fort. στάζουσι δυσφιλή λίβα.

1059. εἰσ' ὁ (σ' ὁ sup. rasuram) M. εἰς σοι Erf. Ahrens. Franz. Herm. Pal. ἔσται καθαρμὸς Elmsl. ad Oed. R. 60. ἔστιν καθαρμὸς Sch. Both. ἔστιν καθαρμὸς olim id. εἰσ' οἱ καθαρμοὶ conj. Weckl. δεῖ σοι καθαρμοῦ (vel καθαρμῶν) conj. Bamb. εἰσὶν καθαρμοὶ Hart. Blom. Recte. Cf. Eum. 645. ἔστι τοῦδ' ἄκος. Soph. Oed. C. 1270. τῶν γὰρ ἡμαρτημένων | ἄκη μὲν ἔστι, προσφορὰ δ' οὐκ ἔστ' ἔτι. Adesp. 421. ἔστιν Δίχης ὀφθαλμὸς, ὃς τὰ πάνθ' ὄρα. Leg. εἰσὶν καθαρμοὶ, vel ἔστιν (ἔσται) καθαρμὸς. Λοξίου mss. Herm. Pal. Kl. Con. etc. Λοξίας Aur. Sidg. Fort. προσθιγόντα Λοξίας —, vel Λοξίου δὲ προσθιγῶν | ἐλεύθερος σὺ τῶνδε πημάτων ἔσει. Si recte se habet vulgata, cf. e. g. Sept. 682. Arist. Fr. 509.

1060. ἐλεύθερόν σε mss. Qu. ἐλεύθερος σὺ (vel πᾶς) κτίσει (passive), vel — ἔσει. Cf. ad Sept. 681. πημάτων] Qu. δειμάτων. Cf. ad 1053. κτίσει mss. κτίσεις Ritschl. Hart. Qu. ἔσει.

1062. δὲ mss. Leg. τε. ἀμμείναιμ' M. ἄν μείναμ' Rob.

1064. καιρίοισι συμφοραῖς M. καιρίοις ἐν συμφοραῖς Turn. (Fortasse recte.) καὶ ῥύοισι συμφορᾶς Rob. καὶ ῥίοισι συμφοραῖς Ald. καιρίοις ἐν συμφοραῖς Hart. (Cf. Soph. O. R. 515. ἐν ταῖς ξυμφοραῖς | ταῖς νῦν.) καὶ ῥύοιτο (ῥ) συμφορᾶς ingeniose Kl. Dav. Cf. Homericum illud φυλάσσω τε ῥύομαί τε Od. 15, 35. 14, 107. Il. 10, 417. etc. et Eum. 232. ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἰκέτην τε ῥύσομαι.

1065 sq. Tria systemata tribus ordinibus Chori tribuit Christ.

τρίτος αὖ χειμῶν
 πνεύσας γονίας τετέλεσται.
 παιδόβοροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν
 μόχθοι τάλανές τε Θυέστου·
 δεύτερον ἀνδρὸς βασιλεία πάθη, 1070
 λουτροδάϊκτος δ' ὄλετ' Ἀχαιῶν
 πολέμαρχος ἀνήρ·
 νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ,
 ἧ μόρον εἶπω;

1067. πνεούσας M. πνεύσας Scal. Pors. Mira est Hesychii glossa γονίας· εὐχερῆς (εὐγενής?)· Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι (?). Schol. χαλεπὸν πνεῦμα. Vocabulum non aliunde cognitum. στονίας (vel πονίας) conj. Blom. φόνιος Both. πνοιᾶς φονίας Hart. γνοφίας (tenebrosa procella) conj. Bamb. Praestaret, opinor, δνοφίας. Recte, ut videtur, explicat Blomfield., ex familiae stirpe (γονῆ) flans. Mira est scholiastae interpretatio, γονίας ἀνεμος, δταν ἐξ εὐδίας κινηθῆ χαλεπὸν πνεῦμα. Qu. φονίας. ἐτελέσθη mss. φόνιος τετέλεσται Both. Recte, ni fallor.

1068. παιδόμοροι mss. παιδοβόροι Aur. Hart. Dind. etc. Qu. παιδόβοροι (sic).

1069. μόχθοι] Vix sanum. τάλανές τε Θυέστου mss. τάλανός γε — Aur. Stanl. Blom. τάλανές γε — Heath. τάλανες [τε Θυέστου] Herm. Well. Hart. Weil. Pal. Peile. Sidg. etc. qui glossema haec esse putant. Jure ea tuetur Conington.

1070. ἀνδρὸς βασιλεία πάθη] Hoc vix poni potest pro ἀνδρὸς βασιλέως πάθη. Cf. 724. ναυάρχου σώματι — τῷ βασιλείῳ. Qu. ἀνδρὸς βασιλῆος (coll. Ag. 728. τοκῆων) ἀχη. Nisi pro ἀνδρὸς corrigendum αὐθις. Sed emphaticum esse ἀνδρὸς (viri adulti) et praecedenti παιδόβοροι oppositum monuerunt Peile et Con., coll. Ag. 1504. τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας. Praeterea ἀνδρὸς significare potest mariti (Ag. 1231. 1625 sq. Ch. 991 sq.).

1073. νῦν δ' ἦλθέ ποθεν τρίτος αὖ σωτήρ R. Klotz.

1074. Qu. ἧ μόρος εἶπω; Et sic Bigoti liber. Similiter Soph. Aj. 1311. θανεῖν τῆς σῆς ὑπὲρ | γυναικὸς, ἧ σοῦ τοῦ θ' ὀμαίμονος λέγω;

1075. ποῖ δῆτα κρανεῖ] Sc. μένος αἵτης. Qu. ποῖ δῆτα τελεῖ. Cf. 1021. οὐ (εὐ?) γὰρ οἶδ' ὄποι τελεῖ. ποῖ καταλήξει] Qu. ποῖ ποτε λήξει. (Thuc. I. 51. 2. ἡ ναυμαχία ἐτελεύτα ἐς νύκτα.) Vel ποῖ δῆ κρανεῖ (ᾧ), penultima producta ut in ἐπικρανεῖ Ag. 1344. et fortasse Eum. 950. Vel ποῖ δῆ πικρανεῖ. (Cf. Suppl. 624. Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος.) Vel ποῖ δῆτα (vel δῆ 'τι) τελεῖ (i. q. τελευτήσει). Cf. Ch. 1021. οὐ γὰρ οἶδ' ὄποι τελεῖ. Sept. 659. τάχ' εἰσόμεσθα τὰπίσημ' ὄποι τελεῖ. Pers. 225. εὐ δὲ πανταχῆ (πάντα δῆ?) τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι. Pers. 735. πῶς τε δῆ καὶ ποῖ τελευτᾶν; 787. ποῖ καταστρέφεις | λόγων τελευτήν; Ch. 528. καὶ ποῖ τελευτᾶ — λόγος; Suppl. 603.

ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει
κατακοιμισθὲν μένος ἄτης;

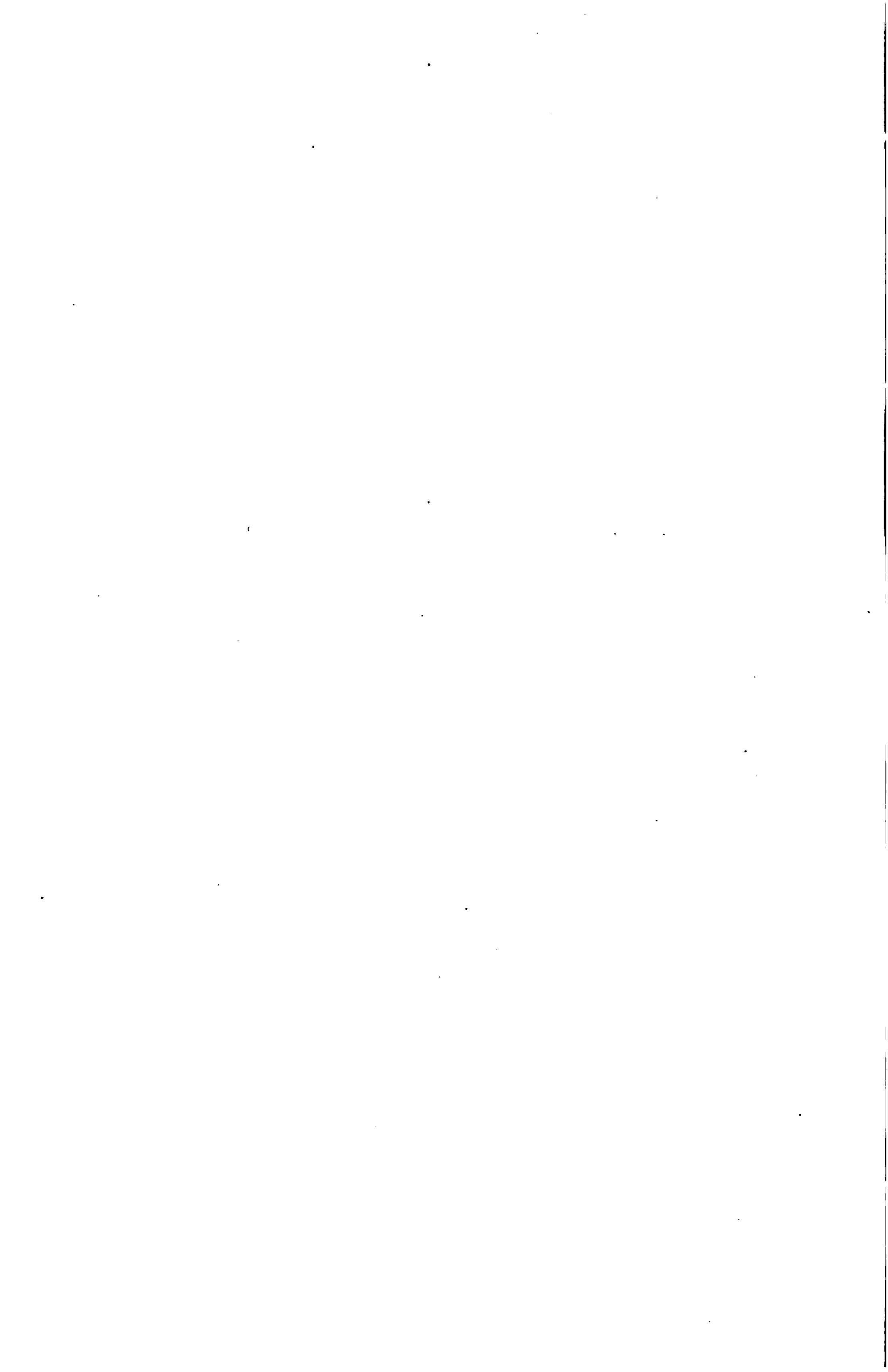
1075

ποῖ κεκύρωται τέλος; Sept. 157. ποῖ δὲ τέλος προβάς ἐπάξει θεός; (sic Dind.)
Ποῖ δῆ legitur Ch: 405. 732. Ag. 1138. πῶς δῆ Pers. 735. etc.

1076. μετακοιμισθὲν mss. μέγα κοιμισθὲν Valck. Leg. κατακοιμισθὲν.
Cf. Soph. Tr. 1242. σὺ γὰρ κατευνασθὲν τόδ' αὖ κινεῖς κακόν (ita enim lege-
rim). Plut. V. Dem. et Ant. 2. κοιμίζων τοὺς θιάσους. Ita etiam Franz. Hart.
Κατακοιμᾶν legitur Soph. Oed. R. 870. 1222. Nusquam alibi legitur μετα-
κοιμίζειν, sed fortasse hic defendi potest μετακοιμισθὲν, mutati status notione
indicata.

C O M M E N T A R I U S.

COMMENTARIUS.

1. Ἑρμῆ χθόνιε] Cf. 125. Soph. Aj. 831. καλῶ δ' ἄμα | πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι. Eur. Alc. 743. Mercurii statuam una cum aliis deis tutelaribus ante aedes regias stantem videtur alloqui. Cf. Soph. El. 1374. πατρῶα προσκύσανθ' ἔδη | θεῶν, ὅσοιπερ πρόπυλα ναίουσιν τάδε. Eur. Hipp. 100. Arist. Nub. 1478 sq. Notandus tribrachys uno vocabulo comprehensus, ut ξένια in Ag. 1596. et tribrachys in secunda versus sede, id quod fit etiam in Ag. 1590. Soph. Phil. 1235. 1314. Eur. Bacch. 261.

πατρῶν ἐποπτεύων κράτη] Paternum meum regnum. Alii de Jovis imperio a Mercurio χθονίῳ administrato intelligunt. Cf. 489. 583. 985. 1063. et 126. πατρῶων δωμαίων ἐπισκόπους. Sept. 640. καλεῖ πατρῶας γῆς ἐποπιτήρας λιτῶν | τῶν ὧν γενέσθαι. Eum. 220. 224. Ag. 1270. 1579. Diphil. com. IV. 388. ὦ τόνδ' ἐποπτεύουσα καὶ κεκτημένη — τόπον.

κράτη] Cf. Suppl. 393. ὑποχείριος κράτεσιν ἀρσένων. 437.

3. ἦκω — καὶ κατέρχομαι] Tautologiam hic expressam lepide ridet Euripides in Arist. Ran. 1156. ἦκω γὰρ ἐς γῆν, φησί, καὶ κατέρχομαι. | ἦκω δὲ ταυτόν ἐστι τῶ κατέρχομαι.

κατέρχομαι] Redeo. Cf. Ag. 1250. 1578. 1618. Eum. 462. Sept. 992. Soph. Oed. C. 601. Ant. 200. Demosth. p. 636, 22. ὄθεν γὰρ μηδὲ ἐξέπεσέ τις τὴν ἀρχὴν οὐκ ἐνὶ δήπου κατελθεῖν εἰς ταύτην (sc. τὴν πόλιν).

5. κλύειν, ἀκοῦσαι] ἀκούειν valet auditu percipere, κλύειν simpliciter audire, ut monuit Klausen. Cf. ad Prom. 448. κλύοντες οὐκ ἤκουον. Eur. Phoen. 919. οὐκ ἔκλυον, οὐκ ἤκουσα. 1335. Bacch. 554. 573. Hipp. 546. 1068. Andr. 95. Alc. 108. Or. 940. Similiter Sept. 186. αἰεὶν, λακάζειν. Eur. Hec. 78. φοβερὰν θυμὸν ἔμαθον, ἐδάην.

6. θρεπτήριον] Hic passivo sensu, nutritum. Cf. Eur. Bacch. 494. ἱερὸς δὲ πλόκαμος, τῷ θεῷ δ' αὐτὸν τρέφω. Hom. Il. 23, 141. Ἀχιλλεύς — ἀπεκείρατο χαίτην, | τὴν ἧα Σπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθώσαν. Schol. ad Pind. P. 4, 145. τὰς γὰρ πρώτας κόμας τοῖς ποταμοῖς ἀπεκείροντο etc. Similiter πλόκαμος πενθητήριος (i. q. κόμα πενθήρης Eur. Phoen. 323.) v. 8. Activo sensu usurpatur Ch. 545. μαστὸν — ἐμοῦ θρεπτήριον. Alii nutritionis mercedem reddunt. Graeci enim fluminibus capillos suos offerre solebant, quia nutritionem corporis iis deberi credebant. Notus est Homeri locus (Il. 23, 140 sq.), ubi Achilles comam suam flumini Sperchio servat, sed eam ad Patroclum ut donum transfert.

8. πλόκαμον — πενθητήριον] Cf. Eur. Phoen. 323. κόμα πενθήρης. Suppl. 973. πένθιμοι κουραὶ καὶ στέφανοι κόμας. Soph. Aj. 1171 sq. El. 52. Eur.

Alc. 101. χαίτα τ' οὔτις ἐπὶ προθύροις τομαῖος, ἃ δὴ νεκύων πένθει πίτνει.
El. 91.

παρῶν ᾤμωξα] Cf. 1014. νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμῶζω παρῶν.

9. οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ' —] Cf. Eur. Alc. 768. οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ' ἀποιμῶζων ἐμὴν | δέσποιναν. Eur. Suppl. 772. ἀλλ' εἰμ', ἐπαρῶ (ἴν' αἴρω?) χεῖρ' ἀπαντήσας νεκροῖς | Ἴδου τε μολπὰς ἐκχέω δακρυρροῦς.

11. φάρεσιν μελαγχίμοις] Cf. Fr. 297. ἐν μελαγχίμοις πέπλοις. Eur. Alc. 429. μελαμπέπλω στολῆ. 822. μελαμπέπλους στολμούς. 846. Phoen. 375. Juv. Sat. III. 213. 'Pullati proceres.'

φάρεσιν — πρέπουσα] Cf. 18. 24. Ag. 30. 321. 1311. Sept. 124. Eur. Hel. 1204. Ἄπολλον, ὡς ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει. Alc. 512. τί χρῆμα κουρᾶ τῆδε πενθίμῳ πρέπεις; 1050. ὡς ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει. 512. Soph. Fr. 706. γηραικομίμοις ἐμπρέπεις ἐσθήμασιν.

12. προσεικάσω] Subjunctivus. Cf. Ag. 163. οὐκ ἔχω προσεικάσαι. 1131. κακῆ δέ τῳ προσεικάζω τάδε.

13. προσκυρεῖ] I. e. προστυγχάνει, προσπίπτει, accidit. Angl. befalls, happens. Cf. Soph. Oed. R. 1299. ὦ δεινότατον πάντων δο' ἐγὼ (I. ἐμοί) προσέκυρσ' ἤδη. Pind. Fr. 42. εἰ (ἂν?) δέ τις ἀνθρώποισι θεόσδοτος (θεόσσυτος?) ἄτα προστύχη, etc.

14. ἐπεικάσας τύχῳ] Anglice, should I be right in supposing. Cf. 949. Αἴκαν δέ νιν προσαγορευόμεν βροτοὶ τυχόντες καλῶς. 697. τί νιν προσειπῶν ἂν τύχοιμ' ἂν εὐστομῶν; 317. 418. 567. 976. Ag. 1232. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος | τύχοιμ' ἂν; Suppl. 244. 558. Soph. El. 663. ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κέρω | κείνου; Phil. 222. Eur. Iph. T. 1321. ὦ θαῦμα, πῶς σε μείζον ὀνόμασας τύχῳ; Hipp. 825. τίνα τύχαν σέθεν | βαρύποτμον, γύναι, προσανθῶν τύχῳ; Herod. 8, 101. συμβούλευσον ὀκότερα ποιέων ἐπιτύχῳ εὐβουλευσάμενος.

15. νερτέροις μειλίγματα] Cf. Pers. 610. χοᾶς φέρουσ', ἅπερ νεκροῖσι μειλκτηῖρια. Eum. 107. χοᾶς τ' ἀοίνους, νηφάλια μειλίγματα. Suppl. 1030. λιπαροῖς χεύμασι γαίας τόδε μειλίσσοντες οὔδας. Eur. Alc. 613. δάμαρτι σῆ | κόσμον φέροντες νερτέροις μειλίγματα. Bacidis oraculum apud Paus. IX. 17. ἀλλ' ὀπόταν Τιθορεὺς Ἀμφιόνι τε Ζήθῳ τε | χύτλα καὶ εὐχολὰς μειλίγματά τ' ἐν χθονὶ χεύη. (Blom.)

μειλίγματα] Placamenta.

16. οὐθέν ποτ' ἄλλο] Cf. Ag. 1139. οὐθέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανομένην. et ad Arist. Vesp. 984.

17. πένθει λυγρῶ πρέπουσαν] Cf. 731. Pers. 609. Eum. 107. Eur. Alc. 512. τί χρῆμα κουρᾶ τῆδε πενθίμῳ (πένθιμος?) πρέπεις; Suppl. 1056. ὡς οὖν ἐπ' ἀνδρὶ πένθιμος πρέπεις ὄραν. Iph. A. 1618. πένθους λυγροῦ. Soph. El. 1187. ὄραν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν.

18. Ex Homero adumbratum Il. 3, 351. Ζεὺς ἄνα, εἶδος τίσασθαι δ με πρότερος κάκ' ἴοργε, | δῖον Ἀλέξανδρον. "Aspectus Electrae iugentis excitat in Orestis animo desiderium ultionis." (Kl.)

19. θέλων] Cf. 814. ξυλλάβοι — θέλων. 522. 765. 793. 814. Suppl. 144. Ag. 644. Pind. Isthm. VI. 43. θυμῷ θέλων ἄραν ἀκούσας. Soph. Fr. 607.

ὑπείκει καὶ θέλων ἐγκλίνεται. Archil. Fr. 20. κλυθ', ἀναξ Ἥφαιστε, καί μοι σύμμαχος γουνουμένω | ἔλεως γενοῦ.

20. σταθῶμεν ἐκποδῶν] Cf. 872. ἀποσταθῶμεν.

21. προστροπή] Supplicatio. Cf. 85. Pers. 216. Eum. 718. Ag. 1587. Eur. Her. 109. ἰκεσίαν — ξένων προστροπῆν.

22—82. Parodus prologum excipiens. Schol. Phoen. 210. πάροδος δέ ἐστιν ὡδὴ χοροῦ βαδίζοντος, ἄδομένη ἅμα τῇ εἰσόδῳ. Arist. Poet. 12, 7. πάροδος μὲν ἢ πρώτη λέξις ὄλου χοροῦ, στάσιμον δὲ μέλος χοροῦ τὸ ἀνευ ἀναπαίστου καὶ τροχαίου.

22. ἰαλτὸς] Sc. a Clytaemnestra. I. q. πεμπτός. Cf. 45. μ' ἰάλλει. 497. ἰάλλε. Pr. 659. Thuc. V. 77. οἴκαδ' ἀπιάλλειν (in foedere Dorico). et passim apud Homerum.

23. χοῶν προπομπός] Cf. Pers. 621. γαπότους δ' ἐγὼ | τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς. 624. πέμπε χοῶς. Ch. 86. ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ | πομποί. 515. πόθεν χοῶς ἐπεμψεν; 525. χοῶς ἐπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή. 538. πέμπει δ' ἔπειτα τάσδε κηδείους χοῶς. Eur. Or. 1322. σπείσασα νερτέροις χοῶς. Pers. 219. Aeschyli fabula fuit Προπομποί inscripta. Cf. ἀναπομπός Pers. 650.

δξύχειρι σὺν κτύπῳ] Cum sonoro manuum strepitu. Cf. Sept. 834. ἀλλὰ γόων, ὦ φίλαι, κατ' οὖρον ἐρέσσει' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν πίτυλον. Soph. Aj. 631. χερόπλακτοι δ' ἐν στέρνοισι πεσοῦνται δοῦποι καὶ πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας. Eur. Tro. 794. τάδε σοι δίδομεν πλήγματα κρατὸς στέρνων τε κόπους. Arist. Ran. 1361. ὦ Διὸς διπύρους ἀνέχουσα λαμπάδας δξύτάταιν χεροῖν Ἐκάτα (ex Aeschylo). Προπομποί inscripta fuit Aeschyli tragoedia. Similiter ἀριστόχειρ ἀγῶν Soph. Aj. 935. Cf. etiam δξύπους Eur. Or. 1549.

24. φοινίσις ἀμυγμοῖς] Cf. Eur. Hel. 1089. παρῆδ' ἰ τ' ὄνυχα φόνιον ἐμβαλῶ χροός. Or. 961. τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηΐδων, αἱματηρὰν ἄταν, κτύπον τε κρατὸς. Andr. 828. σπάρραγμα κόμας ὄνυχων τε δάϊ' ἀμύγματα θήσομαι. Suppl. 76. διὰ παρηΐδος ὄνυχα λευκὸν αἱματοῦτε χρωτὰ τε φόνιον. 826. κατὰ μὲν ὄνυξιν ἠλοκίσμεθα. Hec. 652 sq. El. 146. Soph. Aj. 631. χερόπλακτοι δ' ἐν στέρνοισι πεσοῦνται δοῦποι καὶ πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας. Plut. Sol. 21. ἀμυχὰς κοπτομένων καὶ τὸ θρηγῆϊν πεποιημένα (?) καὶ τὸ κωκύειν ἄλλον ἐν ταφαῖς ἐτέρων. Hom. Il. 19, 285.

ἀμυγμοῖς] Vellicationibus, abrasionibus. "Cf. Theocr. 24, 124. ξιφρέων ἀνέχεσθαι ἀμυχμόν (ἀμυγμόν?). Stanleius notat a Solone interdictas fuisse ἀμυχὰς κοπτομένων. Unde in XII. Tabulis, 'Mulieres genas ne radunto.' Cf. Virg. Aen. 4, 673. 'Unguibus ora soror foedans et pectora pugnis.' Cic. Tusc. 3, 26. 'Muliebres lacerationes genarum.' Eur. Hel. 1098. παρῆδ' ἰ τ' ὄνυχα φόνιον ἐμβαλῶ χροός. Or. 950. τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηΐδων, αἱματηρὰν ἄταν, κτύπον τε κρατὸς." (Blom.)

25. ὄνυχος ἄλοκι] Cf. Eur. Suppl. 826. κατὰ μὲν ὄνυξιν ἠλοκίσμεθ'. Rhés. 796. βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβῶν. Herc. 164. δορὸς ταχεῖαν (l. βαθεῖαν) ἄλοκα. El. 147. κατὰ φίλαν ὄνυχι τεμνομένα δέραν.

26. δι' αἰῶνος] Cf. Ag. 554. τὸν δι' αἰῶνος χρόνον.

λυγμοῖσι βόσκεται κέαρ] Cf. Sept. 244. τούτω γὰρ Ἄρης βόσκεται, φόνω βροτῶν. Soph. Aj. 558. κούφοις πνεύμασιν βόσκον. Ant. 1246. ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι. Fr. 136. μὰ τὴν ἐκείνου δειλίαν, ἧ βόσκεται. Eur. Bacch. 617. ἐλπίσιν δ' ἐβόσκετο.

λυγμοῖσι] Ab *λύζω* (Pers. 280. 1042. Suppl. 808. 872.). Formatum ab *λύζειν* (*λύω λέγειν*), quocum cf. *οἰμώζειν* ab *οἶμοι*, *φεύζειν* a *φεῦ*, *μύζειν* a *μῦ*, etc. Cf. Pers. 280. 1042. Suppl. 808. 872. Soph. Tr. 787. Phil. 752. Eur. Her. 127. τί δῆτ' ἰγμῶν ἤδ' ἐδεῖτο συμφορὰ;

27. λινόφθοροι — ὑφασμάτων λακίδες] Schol. τὰ λίνια διαφθείρουσα. τὸ ἐξῆς, οἱ δὲ στολισμοὶ τῶν ὑφασμάτων πρὸς τοῖς στέρνοις, λινόφθοροι λακίδες διεργάγησαν. Cf. Pers. 124. βυσσίνους δ' ἐν πέπλοις πέση λακίς. 835. κακῶν ὑπ' ἄλλους λακίδες ἀμφὶ σώματι | στημορραγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων. Eur. Tro. 497. τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἰμένην χροά | πέπλων λακίσματ'. Arist. Ach. 428. λακίδας — πεπλωμάτων (ex trag.).

λινόφθοροι — λακίδες] 'Scissiones vestium linum perdentes.' (Blom.) I. e. λακίδες λίνων φθαρέντων. Sic Eum. 284. μητροκτόνον μίασμα. Soph. Ant. 1009. ἀνδροφθόρου αἵματος λίπος.

28. λακίδες] Lacinae aut scissiones. Suppl. 903. λακίς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ. 129. πολλάκι δ' ἐμπίτνω ξὺν λακίδι λίνουσιν ἢ Σιδονίᾳ καλύπτρα. Pers. 125.

ἐφλαδον] Cum crepitu dissiluerunt, discissae sunt. Angl. have been rent with a noise. Schol. ἐργάγησαν. Ab inusitato φλάζω. Sic χάζω ἔχαδον. Forma Aeolica, ut videtur, φλᾶν pro θλᾶν. Cf. Theocr. V. 148. Arist. Pl. 694. 718. Pac. 1306.

ὑπ' ἄλλεσιν] Cf. Ag. 892. λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην | ῥιπαῖσι θωύσσοντος.

29. προστερονοὶ στολμοὶ] Ornatus pectoralis. Nempe istam partem amictus in dolore scindebant. Pers. 1061. πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῆ χερῶν. (Blom.)

30. στολμοὶ πέπλων] Cf. Eur. Alc. 215. μέλανα στολμὸν πέπλων. 819. μελαμπέπλους στολμούς. Andr. 148. στολμὸν — ποικίλων πέπλων. Tro. 258. Herc. 526. Aesch. Suppl. 715. στολμῶν λαίφους.

ἀγέλαστοις] I. e. στυγναῖς. Cf. Ag. 794. ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι. Fr. 290. φρὴν ἀγέλαστος. Sed corrigendum, ni fallor, ἀμεγάρτοις.

32. τορός — φόβος] Cf. Prom. 181. διάτορος (διατόρος?) φόβος. et ad Sept. 564.

τορός] Penetrans, clarus. Cf. Ag. 253. 616. 1062. 1162. τί τότε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω; Suppl. 274. βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος. Eur. Ion. 695. τορῶς. Rhes. 77. οὐκ ἴσμεν τορῶς.

ὀρθόθριξ φόβος] Cf. Sept. 564. τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἴσταται. Soph. O. C. 1623. ὥστε πάντας ὀρθίας στήσαι — τρίχας. Soph. Fr. 791. ὀρθόκερως φρίκη. Oed. C. 1623. ὥστε πάντας ὀρθίας | στήσαι φόβῳ δεισαντας ἐξαίφνης τρίχας. 1464. ἐς δ' ἄκραν δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν. Cf. λευκόθριξ Eur. Bacch. 112., ἀπαλόθριξ Bacch. 1184.

33. δόμων ὄνειρόμαντις] House-interpretet of dreams. Schol. δι' ὄνειρων τοῖς δόμοις μαντευόμενος. Legitur etiam Magnet. II. 10. Cf. 37. 929. ἢ κάρτα μάντις οὐδ' ὄνειράτων φόβος. Ag. 409. δόμων προφηται.

ἐξ ὕπνου —] Cf. 535. ἢ δ' ἐξ ὕπνου κέκραγεν. Eum. 155.

κότον πνέων] Cf. 951. Eum. 840. πνέω τοι μένος ἅπαντά τε κότον. 873. Soph. El. 610. ὄρω μένος πνέουσιν.

34. ἄωρόνυκτον] Intempestiva nocte. Cf. Theocr. XI. 40. XXIV. 38. νυκτὸς ἄωρί. Quod hic reponendum suspicor.

35. μυχόθεν] Ex adyto. Schol. ἐκ τῶν τῆς καρδίας μυχῶν.

ἔλακε περὶ φόβῳ] Cf. 547. ἢ δ' ἀμφὶ τάρβει — ἐπώμωξεν. Pers. 696. σέβομαι δ' ἀντία λέξαι σέθεν ἀρχαίῳ περὶ τάρβει. Soph. Fr. 147. ἀμφὶ θυμῶ. Eur. Or. 825. θανάτου — ἀμφὶ φόβῳ. Mire dictum φόβος ἔλακε περὶ φόβῳ. Conferunt tamen Eur. Alc. 50. ubi θάνατος θάνατον ἐμβαλεῖν dicitur. Iph. A. 775. Ἄρης — κυκλώσας Ἄρει. Milton. Hymn on Nativ. v. 51. 'meek-eyed Peace — strikes a universal peace through sea and land.'

ἔλακε] Cf. 38. Soph. Tr. 824. Ant. 1094. Eur. Or. 162. 239. Arist. Pl. 39. Virg. Aen. VI. 98. Juv. Sat. XIII. 205.

36. ἐν δώμασιν βαρὺς πίτνων] Cf. Pers. 515. ὦ δυσπρόνητε (δυσφόρητε aut δυσπάλαιστε?) δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς | ποδοῖν ἐνήλω παντὶ Περσικῶ γένει. Suppl. 650. βαρὺς δ' ἐφίξει. Ag. 1468. δαῖμον, ὃς ἐμπίτνει δώμασι —. 1175. ὑπερθεν βαρὺς ἐμπίτνων (δαίμων). Eum. 382. βαρυπεσῆ καταφέρω ποδὸς ἀκμάν.

37. κριταὶ — ὄνειράτων] I. e. interpretes. Cf. 542. Ag. 409. δόμων προφηται.

38. θρόθεν ἔλαχον] Cf. 35. μυχόθεν ἔλακε.

ὑπέγγυοι] Nimirum nihil non verum dicere. Anglice, under surety, responsible (to speak the truth). Cf. Eur. Hec. 1028. et v. ὑπόσπονδος (Thuc. I. 63. II. 6. 70. VII. 5. 45.).

39. τοὺς γᾶς νέρθεν] Agamemnona intellige. Soph. El. 1067. τοῖς γᾶς ἔνερθ' Ἀτρείδαις.

40. περιθύμως] Cf. Sept. 724. περιθύμους κατάρως. Herod. II. 162. 7. περιθύμως ἔχοντα. Cf. περιοργῶς Ag. 216.

41. ἐγχοτεῖν] Irasci. Cf. Soph. Fr. 940. ἐνεκότουν. Apud Herodotum ἐγχοτον ἔχειν τινί.

42 sq. Cf. Soph. El. 442. σκέψαι γὰρ εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ | γέρα τάδ' οὖν τάρφοισι δέξασθαι νέκυς, | ὑφ' ἧς θανῶν ἀτιμος ὥστε δυσμενῆς | ἐμασχαλίσθη etc.

42. χάριν ἀχαριν] Cf. Ag. 1545. ἀχαριν χάριν. Pr. 544. ἀχαρις χάρις. Eur. Phoen. 1757. χάριν ἀχάριτον.

ἀχαριν] Schol. τοῖς ὀργιζομένοις νεκροῖς ἀχαριν.

ἀπότροπον κακῶν] Cf. 155.

43. ἰὼ γαῖα μαῖα] Cf. Suppl. 890. μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοᾶν φοβερὰν ἀπότροπε. Infra 66. ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ. Sept. 16. γῆ τε μητρὶ. Prom. 90. παμμήτορ τε γῆ. Eur. Hipp. 601. ὦ γαῖα μητερ. Eur. Fr. 944. καὶ Γαῖα μητερ.

44. μωμένα] Moliens. Schol. ζητοῦσα. Cf. 441. μόρον κτίσαι μωμένα. Soph. Oed. C. 360. σοῦ μὲν οὐ τάδε γε μωμένου. Tr. 1136. ἤμαρτε χρηστὰ

μωμένη. Fr. 852. μωμένη. Theogn. 769. ἀλλὰ τὰ μὲν μῶσθαι, τὰ δὲ δεικνύναι.

ἰάλλει] I. q. πέμπει. Verbum Homericum. Cf. ad 22. ἰαλτός. 497. Pr. 659.

45. ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν] Angl. to utter this word. Cf. ad Ag. 1663. κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα. Eum. 830. Eur. Ion. 959. οἰκτρὰ πολλὰ στόματος ἐκβαλοῦσ' ἔπη. Hoc ad χάριν ἀπότροπον κακῶν (44) et ad ea quae modo dixerat, i. e. itineris hujus causam, spectat. Scholiasta ad δύσθεος male refert. Schol. δεῖ νοεῖν διὰ τὸ 'δύσθεος γυνὰ' ἡρέμα πως ἐφθέγγατο. διὸ φησι, φοβοῦμαι γὰρ ἔπος τόδε ἐκβάλλειν.

48. λύτρον — αἵματος] I. e. κάθαρμα, piaculum. Cf. 72 sq. 804. λύσασθ' αἷμα. Ag. 983 sq. Eum. 645 sq. Soph. El. 447. ἀρα μὴ δοκεῖς | λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν; οὐκ ἔστιν. Oed. R. 100. φόνῳ φόνον λύοντας. Eur. Or. 510. 598. Rarus est hujus nominis usus, praesertim in singulari.

πεσόντος αἵματος πέδῳ] Cf. 516. Ag. 1019. τὸ δ' ἐπὶ γὰρ πεσὸν ἔπαξ θανάσιμον προπάρουθ' ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἔν πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων; Eum. 645 sq. 479. πέδῳ πεσών. Eur. Ion. 457. ἴδς — πέδῳ πεσών. Or. 88. δεμνίοις πέπτωχ' ὄδε. Soph. El. 747. τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ.

49. πάνοιζυς] Cf. Fr. 365 D. τρισοίζυς (τρισοίζυος vulgo).

51 sq. Cf. Eum. 379. θνοφερὰν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος αὐδάτας (?) πολύστονος φάτις.

51. ἀνάλιοι —] Contra 961. πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.

βροτοστυγεῖς] Mortalibus invisī. Cf. Pr. 799. Γοργόνες βροτοστυγεῖς. Cf. v. θεοστυγῆς (Eur. Cycl. 396. 602. Tro. 1213.).

52. θνόφοι καλύπτουσι δόμους] Cf. 807. ἐλευθέριον φῶς λαμπρὸν ἰδεῖν ἐκ θνοφεράς καλύπτρας. Eum. 380. τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος (μέλαν;) πεπόταται· καὶ θνοφερὰν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος αὐδάται (ἐκχεῖται;) πολύστονος φάτις. Pers. 535. ἄστν τὸ Σούσων — πένθει θνοφερῶ κατέκρυψας. Infra 811. θνοφεράς καλύπτρας.

53. δεσποτῶν θανάτοισι] Propter mortem (caedem) regis. Dativus causae. Cf. 82. Θάνατοι de unius personae caede ut alibi.

54. σέβας δ' ἄμαχον ἀδάματον ἀπόλεμον] Cf. Ag. 768. δαίμονά τε τὰν ἄμαχον ἀπόλεμον ἀνίερων, θράσος etc. Majestas regis Agamemnonis dicitur. Schol. ἐκούσιον σέβας τὸ μὴ ἐκ φόβου ἀλλ' ἐξ αἰδοῦς γινόμενον. τοῦτο δὲ θέλει εἰπεῖν, ὅτι ἡ αἰδῶς ἦν περὶ Ἀγαμέμνονος εἶχον οἱ δῆμοι (δημόται;) νῦν εἰς φόβον ἐτρέπη. ἐκείνον γὰρ ἡδούντο καὶ ἐφίλουν, τοῦτον δὲ φοβοῦνται ὡς τύραννον διατελούμενον.

σέβας] The feeling of reverence.

ἀδάματον] Cf. Soph. Oed. R. 1314. ἄφατον ἀδάματόν τε καὶ δυσούριστον.

ἀπόλεμον] Non debellendum.

56. δι' ὠτων φρενός τε —] Cf. 450. δι' ὠτων δὲ σῶν τέτραινε μῦθον ἀσύχῳ φρενῶν βάσει. Sept. 25. ἐν ὡσὶ νωμῶν καὶ φρεσὶν — χρηστηρίους θρυθας. Pers. 605. βοᾷ δ' ἐν ὡσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος· | τοῖα κακῶν ἐκπληξίς ἐκφοβεῖ φρένας.

δαμίας] Schol. δημοσίαις, τοῦ δήμου.

περαίνον] Penetrans. I. q. περῶν. Intransitivum, ut in Pind. P. 10, 28. περαίνει πρὸς ἔσχατον πλόον. (Weckl.) Cf. 451.

56. φοβεῖται δέ τις] For every one is in a state of fear (on account of the murder of the king and the unsettled state of the public mind). Cf. Ag. 590. καὶ τις μ' ἐνίπτων εἶπε. Eum. 756. καὶ τις Ἑλλήνων ἐρεῖ. "The φόβος of a tyrant has superseded the σέβας (reverence, i. q. αἰδῶς) paid to a lawful king." (Pal.)

τις] Unusquisque. Gallice on. I. q. πᾶς τις. Cf. Eum. 506. τλάμων δέ τις μάταν παρηγορεῖ. 545. Soph. Aj. 245. ὦρα τιν' ἤδη — κλοπὰν ἀρέσθαι.

τὸ δ' εὐτυχεῖν —] I. e. τὸ γὰρ εὐτυχεῖν. Res enim prosperae (opes), quales nuper regis erant. Cf. Eur. El. 994. χαῖρε, σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας | πλούτου μεγάλης τ' εὐδαιμονίας. Haec ad Clytaemnestram et Aegisthum spectant. Ad sententiam cf. Eur. Cycl. 316. ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκει, τοῖς σοφοῖς (βροτοῖς?) θεός.

60. τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε —] Cf. Eur. Hel. 560. ὦ θεοί· θεός γὰρ καὶ τὸ γινώσκειν φίλους.

61 sq. Schol. ἡ τῆς Δίκης ῥοπή τοὺς μὲν ἐπισκοπεῖ ταχέως καὶ ἀμύνεται, ἄλλοις δὲ ἐν ἀμφιβόλῳ ἔᾱ τὴν τιμωρίαν, οὐκ ἀθρόως αὐτοὺς ἀμυνομένη, ὥστε τοὺς ἡδικομένους ὑπ' αὐτῶν λυπεῖσθαι (cf. 40.), ἄλλους δὲ σκότος καλύπτει, ὡς μηδὲ ὄρασθαι ὑπ' αὐτῆς. Cf. Plutarch. Mor. 564 E. ὡς Ἀδράστεια μὲν, Ἀνάγκης καὶ Διὸς θυγάτηρ, ἐπὶ πᾶσι τιμωρὸς ἀνωτάτω τέτακται τοῖς ἀδικήμασι· καὶ τῶν πονηρῶν οὔτε μέγας οὐδεὶς οὕτως οὔτε μικρὸς γέγονεν ὥστ' ἢ λαθῶν διαφυγεῖν ἢ βιασάμενος. ἄλλη δ' ἄλλη τιμωρία τριῶν οὐσῶν φύλακι καὶ χειρουργῶ προσήκει· τοὺς μὲν γὰρ εὐθύς ἐν σώματι καὶ διὰ σωμάτων κολαζομένους μεταχειρίζεται Ποινὴ ταχεῖα, πρᾶψ τινὶ τρόπῳ καὶ παραλείποντι πολλὰ τῶν καθαρμοῦ δεομένων· ὧν δὲ μείζον· ἔστιν ἔργον ἢ περὶ τὴν κακῶν (?) ἰατρεία, τούτους Δίκη μετὰ τὴν τελευτὴν ὁ δαίμων παραδίδωσι· τοὺς δὲ πᾶμπαν ἀνιάτους ἀπωσαμένης τῆς Δίκης ἢ τρίτη καὶ ἀγρωτάτη τῶν Ἀδραστείας ὑπουργῶν Ἐρινὸς, μεταθέουσα πλανωμένους καὶ περιφεύγοντας ἄλλον ἄλλως, οἰκτρῶς τε καὶ χαλεπῶς ἅπαντας ἠφάνισε καὶ κατέδυσεν εἰς τὸ ἄρρητον καὶ ἀόρατον. Itaque tres status sive periodi memorantur, vita (βίος, ἐν φάει), purgatorium, gehenna sive mors aeterna (αἰώνιος θάνατος, schol. ad 63.). "Sensus hujus loci hic est: Ultio divina serius citius omnes scelestos corripit; alios celeriter, dum dies adhuc lucet; alios autem paullo serius, circa crepusculum; alios vero vel media nocte." (Blom.)

61. ῥοπή δ' ἐπισκοπεῖ Δίκας] The stroke of Justice etc. Poetice positum pro Δίκη δὲ ῥέπουσα ἐπισκοπεῖ. Schol. ἡ δὲ τῆς Δίκης ῥοπή τοὺς μὲν ἐπισκοπεῖ ταχέως καὶ ἀμύνεται, etc. Cf. Suppl. 402. ἀμφοτέρους ὀμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ Ζεὺς ἑτερορρεπῆς. Eur. Hipp. 1171. τῶ τρόπῳ Δίκης | ἔπαισεν αὐτὸν ῥόπτρον αἰσχύναντ' ἐμέ; Bacchyl. Epinic. 4, 12. ὀρθὸν ἀνέχοντα Δίκας τάλαντον. Metaphora a trutina sumpta. Cf. Theogn. 203. ἄλλον δ' αὖ κατέμαρψε δίκη· θάνατος γὰρ ἀναιδῆς | πρόσθεν ἐπὶ βλεφάροις ἔζετο κῆραφῶν.

ἐν μεταίχμιῳ σκότου] Sub. καὶ φάους. I. e. in crepusculo. Angl. at twilight. Cf. Incert. ἐγὼ δὲ τούτων ὥσπερ ἐν μεταίχμιῳ | ὄρος κατέστην. Arist. Ach. 434. μεταξὺ τῶν Ἴνους (ῥακῶν). Av. 187. ἐν μέσῳ δῆπουθεν ἀήρ

ἔστι γῆς (sc. καὶ οὐρανοῦ). Soph. Oed. C. 291. μεταξὺ τούτου. Dem. p. 233. Φιλίππῳ μὲν ἦν συμφέρον ὡς πλεῖστον τὸν μεταξὺ χρόνον γενέσθαι τῶν ὄρκων.

ἐν φάει] I. e. in plena luce, in media vita.

63 sq. Cf. 1009. μίμνοντι (δράσαντι?) δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ (ἔσται?). "The very word 'twilight' is the time tween light and darkness. Φάος has been mentioned just before, and is therefore easily understood to be the other limit of the μεταίχμιον." (Green on Arist. Aves v. 187.).

65. τὰ δ'] Sub. ἐπισκοπεῖ. Qu. τοὺς δ'.

66. αἵματ'] Numerus pluralis, ut in 284. Eum. 166. 254. Ag. 1293. 1510. χθονὸς τροφοῦ] Cf. 45. ἰὼ γαῖα μαῖα. Sept. 16. γῆ τε μητρὶ φιλιτάτη τροφῶ. Sept. 736. καὶ χθονία κόνις πῆ μελαμπαγὲς αἶμα φοίνιον.

67. τίτας φόνος] Schol. τιμωρός. Cf. Eum. 257. ματροφόνος ἀτίτας (?). Ag. 72. ἀτίται (?).

πέπηγεν —] Schol. ὁμοίως ὁ φόνος πέπηγε καὶ οὐ διαρρεῖ, ἀλλ' ἐπέξεισιν αὐτόν.

οὐ διαρρῦδαν] Schol. ἀντὶ τοῦ οὐ διαρρέων. Soph. Fr. 787, 8. πάλιν διαρρεῖ καπὶ μηδὲν ἔρχεται.

68. διαρρῦδαν] Confer χύδην (καταχύδην), σύδην, φύρδην, φοράδην, ἀμβολάδαν (Pind. N. 10, 33.), etc.

69. διαλγῆς ἄτα] Obscura est scholiastae explicatio ἢ διαιωνίζουσα. Legisse eum αἰανῆς (Eum. 672. τάδ' αἰανῶς μένοι) suspicantur Weil. Pal. Qu. δυσαλγῆς ἄτα. Cf. Ag. 1165. πέπληγμα — δυσαλγεῖ τύχα. Plut. Mor. p. 106. Sed cf. v. διώδυνος Soph. Tr. 777. et Eur. Ion. 767. διανταῖος ὀδύνα.

διαφέρει] Differt, dilaniat, discerpit. Schol. διασπαράσσει. Eur. Bacch. 739. ἄλλαι δὲ δαμάλας διεφόρουσιν σπαράγμασιν. 746. 753. Virg. Aen. VIII. 642. 'Mettum — quadrigae | distulerant.' At sensus videtur esse potius differt, Anglice defers, puts off. Cf. Virg. Aen. VI. 568. 'quae quis apud superos — distulit in seram commissa piacula noctem.' Sic accipit Paleius. Sententia paullum obscura est.

70. παναρκέτας] Cf. πανεργέτας Ag. 1485. Suspectum.

νόσου βρύειν] Cf. Soph. Oed. C. 16. βρύων δάφνης, ἐλαίας, ἀμπέλου. Eur. Fr. 1071. ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς, ἔλκεσιν βρύων.

71 sq. Cf. Eum. 645. πέδας μὲν (τις?) ἂν λύσειεν, ἔστι τοῦδ' ἄκος | καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος· | ἀνδρὸς δ' ἐπειδὴν αἶμ' ἀνασπάσῃ κόνις | ἄπαξ θανόντος, οὐτις ἔστ' ἀνάστασις. Ag. 1019 sq. Soph. Oed. R. 1227. οἶμαι γὰρ οὐτ' ἂν Ἰστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν | νίψαι (κλύσαι?) καθαρμῶ τήνδε τὴν στέγην ὄσα | κεύθει. Catull. 85, 4. 'Ecquid scis quantum suscipiat sceleris? | Suscipit, o Gelli, quantum non ultima Tethys, | non genitor nympharum abluit Oceanus.' Shakesp. Macbeth. II. 2. 'Will all great Neptune's ocean wash this blood | clean from my hand? No, this my hand will rather | The multitudinous sea incarnadine, | Making the green one red.' Ad duplex Aegisthi crimen, adulterium et caedem, respicitur. Schol. ὡσπερ τῶ ἐπιβάντι νυμφικῆς κλίνης οὐκ ἔστιν ἰασίς πρὸς ἀναπαρθένευσιν τῆς κόρης, οὕτως οὐδὲ τῶ φονεῖ πάρεστι πόρος πρὸς ἄκεσιν τοῦ φόνου.

71. *θιγόντι* —] Cf. Eur. Hipp. 885. *εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν βίᾱ*. 1044. *νυμφικῶν ἐδωλίῳ*] I. e. *παρθενῶνων*. Cf. Sept. 454. *πωλικῶν θ' ἐδωλίῳ*. Soph. Aj. 1277. *ναυτικοῖς ἐδωλίῳ*.

72. *πόροι*] I. e. *ποταμοί*. Cf. Soph. Aj. 411. *πόροι ἀλίροθοι* (schol. *ποταμοὶ εἰς θάλασσαν ῥέοντες*). Schol. *πάντες οἱ ποταμοὶ εἰς ἓν συνερχόμενοι*.

ἐκ μιᾶς ὁδοῦ] Haec vitio laborant. V. annot. crit.

73. *χερομυσῆ*] Manus polluentem.

75. *ἀνάγκαν* — *ἀμφίπολιν*] 'Necessitatem urbi circumdatam' (sc. quum ab hostibus obsidione capta esset) explicat Blom., coll. Sept. 277. *τὸν ἀμφιτειχῆ λεών*. Cf. Pers. 587. *δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις*. Eur. Hec. 362. *ἀνάγκην σιτοποιόν*. Sept. 290. *τὸν ἀμφιτειχῆ λεών*. Soph. Aj. 485. *τῆς ἀναγκαίας τύχης*. Similiter Electra in patris aedibus quasi *ἔποικον ἀναξίαν* se esse queritur Soph. El. 182.

76. *ἐκ γὰρ οἴκων πατρῶων*] Angl. for from occupying my paternal home. Cf. ad Arist. Av. 799. *ἐξ οὐδενὸς | μεγάλα πράττει*.

77. *δουλίαν* — *αἴσαν*] Cf. 369. *θαναταφόρον αἴσαν*.

78. *δίκαια καὶ μὴ δίκαια*] Angl. right or wrong. Cf. Solon. ap. Diogen. II. 99. *ἀρχῶν ἄκουε καὶ δίκαια κᾶδικα*. Proverbium apud schol. *δοῦλε, δεσποτῶν ἄκουε καὶ δίκαια κᾶδικα*. Trag. adesp. 437. *κρεισσόνων γὰρ καὶ δίκαια κᾶδικ' ἔστ' ἀκουστέα*. Eur. Fr. 419, 3. *μὴ δίκαια καὶ δίκαι' ὁμοῦ (ὁμῶς?)*. Arist. Eq. 256. *κεκραγῶς καὶ δίκαια κᾶδικα*. Nub. 99. Pl. 233. Soph. Ant. 666. Menand. IV. 250. *ἐμοὶ — τοῦ δικαίου τοῦ τ' ἀδίκου παντὸς κριτῆς | ὁ δεσπότης· πρὸς τοῦτον ἕνα δεῖ ζῆν ἐμέ*. Schol. *πρέποντά μοι ἔστι καὶ ὀφειλόμενα ἔξότε τοῦτον ἐπανήρημαι τὸν βίον τὰ τῶν πρὸς βίαν κεκτημένων ἐπαινέσαι καλυπτούσῃ τὴν κατ' αὐτῶν ἀποστύγησιν καὶ μηδὲ παρρησίᾳ τὸν δεσπότην κλαιούσῃ*.

80. *βίᾱ φερομένων*] Sc. *τῶν πραγμάτων*. 'Since things go by violence.' (Con.) Cf. Suppl. 123. *πελομένων (φερομένων?) καλῶς*. Xen. Hell. III. 4. 35. *τὰ πράγματα κακῶς φέρεται*. Ages. 1, 33. *αἴτιον εἶναι τοῦ κακῶς φέρεσθαι τὰ ἑαυτοῦ*. Thuc. II. 60. *καλῶς φερόμενος ἀνὴρ*. Soph. Aj. 1074. *οὔτ' ἂν — νόμοι | καλῶς φέροντο*.

αἰνέσαι] To put up with. Cf. Eur. Alc. 2. *ἔτλην ἐγὼ | θῆσαν τράπεζαν αἰνέσαι*.

81. *φρενῶν στύγος*] Cf. 392. Ag. 1308. *εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος*. 547. *πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος στρατῶ (φρεσίν?)*.

στύγος κρατούσα] Coercenti. Angl. controlling. Cf. Suppl. 255. *πᾶσαν αἴαν κρατῶ*. 761. *οὐ κρατεῖ στάχυν*. Pind. N. X. 46. *ἐκράτησε Ἑλλανα στρατόν. et v. ἀκρατῆς*.

δακρῦν δ' ὑφ' εἵματων] Cf. Eur. Or. 274. *ξύγγοι, τί κλάεις ὄμμα θεῖσ' εἴσω πέπλων*; Suppl. 110. 295. Plat. Phaed. p. 117 C. *ἐγκαλυψάμενος ἀπέκλαιον ἑμαυτόν*. Isocr. Trapez. p. 714. *ἐγκαλυψάμενος ἔκλαε*. Hom. Od. 4, 114. *δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε — χλαῖναν πορφυρέην ἀντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχών*. Arist. Ran. 911.

ὕφ' εἵμάτων] Cf. Eum. 72. Sept. 588. Soph. Aj. 1145. ὕφ' εἵματος κρυφαίς (κρυβαίς al.). Eur. Hec. 346. δεξιὰν ὕφ' εἵματος κρύπτοντα. Eur. Fr. 450. νερτέρως ὑπὸ χθονός. Sic ὑπὸ μάλης, ὑπὸ ζώνης, ὑπὸ σκιᾶς, etc.

82. τύχαις] Dativus causae. Cf. 53.

πένθεισιν παχνομένα] Congelata. Cf. Hom. Il. 17, 112. τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ | παχνοῦται. Hesiod. Op. 358. τό γ' ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ. Eur. Hipp. 803. λύπη παχνοθεῖσ' ἢ ἀπὸ συμφορᾶς τινός; Eust. ad Hom. l. l. δηλοῖ δὲ τὸ παχνοῦται οἶον καὶ πήγνυται τῇ λύπῃ καὶ ἄλλως παχνοῦται ἀντὶ τοῦ ψύχεται. Ovid. Her. XV. 112. 'adstrictum gelido frigore pectus erat.'

84. δμῳαὶ γυναῖκες] Cf. Hom. Od. 7, 104. πεντήκοντα δέ οἱ δμῳαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες.

δωμάτων εὐθήμονες] Schol. τοῦτ' ἐστὶν ὑπηρέτιδες· εὐ τιθεῖσαι τὰ κατὰ τὸν οἶκον. Cf. Plat. Legg. VI. 758 B. εὐθημονεῖσθαι τὰ κατὰ τὰς αὐτῶν οἰκήσεις. Hesiod. Op. 471. εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη | θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη. Sic apud Sallustium 'mulier ancilla,' apud Plautum 'servus homo.' Apoll. Rhod. I. 569. τοῖσι δὲ φορμίζων εὐθήμονι μέλπεν ἀοιδῆ, etc. Trag. adesp. 381, 2. καὶ θῶπλα λίζευ καὶ γνάθους εὐθημόνει (εὐσχημόνει al.).

85. τῆσδε προστροπῆς] Cf. 21.

86. Cf. Pers. 170. σύμβουλοι λόγου | τοῦδέ μοι γένεσθε, Πέρσαι.

87. κηδείους χοάς] Libationes funebres (luctum significantes). Cf. 538. 226.

88. εὐφρον'] Sub. ἔπη, verba benevola (ideoque grata). Anglice, welcome words. Pers. 837. ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως (εὐφροσιν?) σὺ πράϋνον λόγοις. Eur. Alc. 587. χαίρους' εὐφροني μολπᾶ. Tro. 547. βοᾶν ἔμελλον εὐφρονα. Ag. 1548. ὦ φέγγος εὐφρον. "Cf. Eur. Or. 116. καὶ σταῶ' ἐπ' ἄκρου χώματος λέξον τάδε, [Ἐλένη σ' ἀδελφῆ ταῖσδε δωρεῖται χοαῖς." (Weckl.)

πῶς κατεύξωμαι —,] How should I pray? Cf. 855. Ζεῦ Ζεῦ, τί λέγω; πόθεν ἀρξώμαι;

89 sq. Cf. Shakesp. Hamlet III. 3. 'But, O! what form of prayer can serve my turn? | Forgive me my foul murder?'

91. τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος] Fiducia mihi non est ut haec dicam. Cf. Prom. 16. τῶνδε τόλμαν.

οὐδ' ἔχω τί φῶ] Cf. Eur. Hel. 564. ἐγὼ δὲ Μενελέῳ γέ σ', οὐδ' ἔχω τί φῶ. Soph. Oed. C. 317. καὶ φημι κάπόφημι, κοῦκ ἔχω τί φῶ. Prom. 925. οὐδ' ἔχω τίς (l. τί) ἄν γενοίμαν.

92. χέουσα τόνδε πέλανον] Schol. πᾶν τὸ ἐπιθυόμενον οὕτω καλοῦσι. Cf. Eur. Fr. 912, 2. σοὶ τῶ πάντων μεδέοντι χοὴν | πέλανόν τε φέρω.

πέλανον] Offering. Schol. πᾶν τὸ ἐπιθυόμενον οὕτω καλοῦσι.

95. στέφη] I. e. τὰς χοάς. Soph. El. 53. πατρὸς τύμβον — λοιβαῖσι πρώτον καὶ κατατόμοις χλιδαῖς | στέψαντες. 440. τάσδε δυσμενεῖς χοάς | οὐκ ἄν ποθ' ὄν γ' ἔκτεινε, τῶδ' ἐπέστεφε. 895. Ant. 431. χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει. Eur. Or. 1322. Plut. Num. p. 74. Lucian. Scyth. 2. Ovid. Trist. III. 32. Tibull. II. 4. 48. Sueton. Aug. 18. 2. Curt. X. 1. (Stanl.),

96. ὥσπερ οὖν ἀπώλετο] Cf. 888. δόλοισ δλούμεθ' ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν. Ag. 607. 1171. 1427. Archil. Fr. 23. τοὺς μὲν αἰτίους | σήμαινε καὶ σφέας ἄλλυ' ὥσπερ ἄλλύεις.

97. τάθ'] I. e. τὰς χοάς.

γάποτον χύσιν] A terra absorbendam. Cf. 163. γαπότους χοάς. Pers. 621. γαπότους — τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.

98. στείχω] Subjunctivus. Construe στείχω πάλιν (retro). Cf. Theocr. XXIV. 91. ἦρι δὲ συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις | ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα | ῥωγάδας ἐς πέτρας ὑπὲρ οὐριον· αἶψ δὲ νέεσθαι | ἄστρεπτος. "Virg. Ecl. 8, 101. 'rivoque fluenti | transque caput jace; nec respexeris.' Ovid. Fast. 5, 437 sq." (Weckl.) "Cineres victimae lustralis in vase fictili ex aedibus portabat minister, nonnunquam trans fluvium (Theocr. 24, 91. Levit. 6, 11.). Hoc est καθάρματ' ἐκπέμπειν." (Blom.)

καθάρμαθ'] Lustra, sacrificia lustralia.

99. Cf. Ag. 1394. 1049. Suppl. 925. Soph. Oed. C. 490. ἔπειτ' ἀφέρπειν ἀστροφοῖς. El. 1457. Theocr. XXIV. 93. αἶψ δὲ νέεσθαι | ἄστρεπτος. Scholiasta construit δικούσα τεύχος ἀστροφόισιν δμμάσιν.

100. ἐστὲ] Estote.

μεταίτιαι] Participes. Cf. 134. Ag. 811. Eum. 199.

101. ἐχθος — νομίζομεν] I. e. fovemus. Anglice, we entertain (cherish, hold). Cf. 1003. ἀργυροστερῆ | βίον νομίζων. 801. μυχὸν νομίζετε. Eur. El. 234. οὐχ ἓνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον. Fr. 87, 3. τοὺς νομίζοντας τέχνην. Pind. Isthm. II. 56. ἵπποτροφίας νομίζων. Herod. I. 142. γλώσσαν δὲ οὐ τὴν αὐτὴν οὗτοι νενομίκασι. Eur. El. 232. οὐχ ἓνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον.

102. μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας] Sc. τὴν βουλήν, consilium tuum. Cf. 390. τί γὰρ κεύθω φρενὸς οἶον ἔμπας (l. ἔνδον) ποτᾶται;

103. τὸ μόρσιμον] Quod decretum est, fatum. Cf. 464. τὸ μόρσιμον μένει πάλαι. Sept. 263. σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον. 281. οὐ γὰρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον. Soph. Ant. 236. τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος | τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον. Fr. 867. Eur. Alc. 945. Her. 1030. Hel. 613. Pind. P. XII. 30. τό γε μόρσιμον οὐ παρφυκτόν. N. IV. 61. VII. 44. Schol. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν πείσεσθε παρὰ τὸ μόρσιμον.

104. δεσποτούμενον] Gubernatum. Cf. Eum. 527. 699. Ag. 19.

105. λέγοις ἂν, εἴ τι τῶνδ' ἔχεις ὑπέρτερον] Cf. Horatianum illud Epist. I. 6. 67. 'si quid novisti rectius istis, | candidus imperti; si non, his utere mecum.' Soph. El. 352. ἐπεὶ δίδαξον ἢ μάθ' ἐξ ἐμοῦ.

τῶνδ'] Schol. τῶν ὑπ' ἐμοῦ ἀνωτέρω λεγομένων (λελεγμένων?).

ὑπέρτερον] Amplius, ulterius, aut melius (κρεῖττον). Cf. Sept. 530. δμμάτων ὑπέρτερον. Fr. 65 a. χῶτι τῶνδ' ὑπέρτερον. Soph. Ant. 631. μάντεων ὑπέρτερον. El. 1265.

107. τὸν ἐκ φρενὸς λόγον] Concise positum, ut κῆρουξ Ἀχαιῶν χαιρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ Ag. 538. Cf. Sept. 919. ἐτύμως δακρυχέων ἐκ φρενός. 873. καὶ δόλος οὐδεὶς | μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς (i. e. ἐτύμως) με λιγαίρειν. Eur. Fr. 659. μηδὲν ὑγιὲς ἐκ φρενῶν λέγοντι.

ἐκ φρενός] Ex animo.

108. ὡσπερ ἠδέσω —] 'Dicas velim pro ea quam erga patris sepulcrum profiteris reverentia.' (Sch.) Cf. Soph. O. R. 205. ὡσπερ μ' ἀραϊὸν ἔλαβες, ᾧδ', ἀναξ, ἐρῶ.

109. τοῖσιν εὐφροσι] I. e. Agamemnoni.

110. Schol. τίνας τοὺς εὖ φρονοῦντας αὐτῶ ὀνομάσω; προσεννέπω] Subjunctivus.

111. αὐτήν] Pro σαυτήν. Cf. Ag. 1297. μόρον τὸν αὐτῆς οἶσθα. 1543. ἄνδρα τὸν αὐτῆς. Soph. Oed. C. 853. 930. Eur. Alc. 461. Arist. Eq. 504. Lys. 1070. Plat. Prot. 312 A. (Sidg.)

113. φράσαι] Considera, tecum reputa. Cf. Suppl. 437. τάδε φράσαι — κράτη. Schol. σὺ σκόπησον τίς στυγεῖ Αἴγισθον· οὐκ ἐμὸν γὰρ εἰπεῖν. Cf. Arist. Nub. 736 sq.

114. στάσει] Catervae, coetui. Angl. band, company. Schol. τῆ συστάσει ἡμῶν. Cf. 458. Eum. 311.

115. κεί θυραῖός ἐσθ' ὄμωσ] Cf. ad Sept. 717. καίπερ οὐ στέργων ὄμωσ. 810. Pers. 295. λέξον καταστάς, κεί στένεις κακοῖς ὄμωσ. Eum. 358.

116. ἐφρένωσας] Cf. Ag. 1183. Pr. 335. πολλῶ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς | ἢ σαυτόν. Soph. Ant. 754. Tr. 52. Eur. Ion. 526. Bacch. 794. Connecte τοῦτο οὐχ ἦκιστα.

117. Connecte τοῖς αἰτίοις τοῦ φόνου.

118. ἐξηγουμένη] Enarrans, dictans. Eur. Med. 745. ἐξηγοῦ θεοῦς.

119. ἐλθεῖν] Sub. φάσκε αὐτ εἶπε ex praec. τί φῶ.

120. Schol. κριτήν ἢ τιμωρόν.

δικηφόρον] Ultorem. Cf. Ag. 525. Ζεὺς δικηφόρος. 1577. ἡμέρα δικηφόρος. Cf. νικηφόρος.

121. ἀπλῶσ] Simply, merely. Cf. Pr. 46. ὡς ἀπλῶ λόγῳ. 610. οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἀπλῶ λόγῳ. 975.

122. Schol. καὶ τὸ ταῦτα εἰπεῖν παρὰ θεῶν ὅσα κρίνεται; Cf. Xen. Anab. p. 313. πρὸς θεῶν ἀσεβῆς — πρὸς ἀνθρώπων αἰσχρός.

123. τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς] Cf. Pr. 223. κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδέ μ' ἀντημείψατο. Sept. 1049. παθῶν κακῶσ κακοῖσιν ἀντημείβετο. Soph. Ant. 643. ὡσ καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται (l. ἀνταμείβωνται) κακοῖς. Archil. Fr. 67. ἐν δ' ἐπίσταμαι μέγα, | τὸν κακῶσ τι θρῶντα δεινοῖς ἀνταμείβεσθαι κακοῖς. Eur. Med. 809.

124 sq. Cf. Soph. El. 1066. ᾧ χθονία βροτοῖσι [φθιτοῖσι?] φάμα, κατὰ μοι βόασον οἰκτρὰν ὑπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαισ etc. (Weckl.)

124. Ἑρμῆ χθόνιε] Cf. ad 1.

κηρύξας —] I. q. καλέσας, invocans. Cf. Sept. 640. καλεῖ — θεοῦς — ἐποπιτήρας — γενέσθαι. Ag. 1349. πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν. Eur. Hec. 145. κήρυσσε θεοῦς τοὺς τ' οὐρανίδας τοὺς θ' ὑπὸ γαίας. Arist. Ach. 748. ἐγὼν δὲ κερυξῶ Δικαιοπόλιν δπα.

ἐμοὶ] Angl. for me. Hic Electra libationem faciens inferos deos patremque suum invocat.

125. τοὺς γῆς ἐνερθε δαίμονας] Cf. Eur. Hec. 791. οὐτε τοὺς γῆς νέρθεν οὐτε τοὺς ἄνω δείσας. Hor. Od. I. 10. 19. 'superis deorum gratus et imis.'

126. πατρῶων δωμάτων ἐπισκόπους] Cf. 1. Eum. 740. ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον. Sept. 272. θεοῖς πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις. Sept. 648. Suppl. 325. Eur. El. 209.

127. Γαῖαν] Cf. Pers. 628. ἀλλὰ, χθόνιοι δαίμονες ἄγνοί, Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ βασιλεῦ τ' ἐνέρων. Eur. Fr. 195. ἅπαντα τίκει χθὼν πάλιν τε λαμβάνει.

τίκτεται] Parit. Media forma, ut in Ch. 419. τῶν τεκομένων. Pr. 768. τέξεται — παῖδα. Fr. 41, 4. ἢ δὲ (γαῖα) τίκτεται βροτοῖς μῆλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον. Lucret. V. 319. 'Procreat ex se (terra) omnia — recipit-que perempta.'

128. κῦμα] Foetum. Cf. Eum. 659. κύματος νεοσπόρου. Apoll. Rhod. IV. 1492. θεοῦ βαρὺ κῦμα φέρουσαν. Altera forma est κύημα, a κυεῖν deducta. Cf. Shakesp. Rom. II. 3. 'This earth, that's nature's mother, is her tomb; | What is her burying grave, that is her tomb.' Prom. 90. παμμῆτορ τε γῆ.

129. χέουσα — χέρνιβας] I. q. χοᾶς, λοιβάς. Cf. Soph. El. 84. πατρὸς χέοντες λουτρά. Eur. Alc. 98. πυλῶν πάροιθε δ' οὐχ ὄρω πηγαῖον, ὡς νομίζεται, χέρνιβ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις.

130. καλῶ] Jubeo. Cf. 143.

131. ἀνάξομεν] Schol. βασιλεύσομεν.

132. πεπραμένοι — ἀλώμεθα] Orestes et Electra, quum revera unus ille exul sit. Cf. 254. ἀμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων. 915. διχῶς (αἰσχροῦς?) ἐπράθην ὦν ἐλευθέρου πατρὸς. Soph. Phil. 978. οἴμοι, πέπραμαι κἀπόλωλα. Ant. 1036. ἐξημπόλημαι. Sic nos dicimus bought and sold.

133. ἀντηλλάξατο] Pro viro priore. Cf. Eur. Hel. 1097. πέπλων τε λευκῶν μέλανας ἀνταλλάξομαι. Or. 1154. ἀλόγιστον — ἀντάλλαγμα γενναίου φίλου.

135. ἀντίδουλος] In servi loco. I. q. ἰσόδουλος. Sic ἀντίπαις (i. q. ἰσόπαις, Eum. 38.), ἀντίκεντρος (Eum. 136. 466.), ἀντίφερονος, ἀντήνωρ, ἀντίχριστος, etc. Cf. Fr. 194. ἵππων ὄνων τ' ὄχεια καὶ ταύρων γονὰς | δοὺς ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα.

136. φεύγων — ἐστίν] Cf. Herod. III. 133. ὄσα ἐπὶ αἰσχύνῃν ἐστὶ φέροντα. Xen. Cyr. II. 2. 15. ἦν ἄλλοι ὧσι παρακαλοῦντες.

ὑπερκόπως] Superbe. Schol. ὑπερηφάνως. Cf. Ag. 467. τὸ δ' ὑπερκόπως κλύειν εὖ βαρὺ.

137. ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα] Cf. Suppl. 914. Ἑλλησιον ἐγγλίεις ἄγαν (f. μέγα). 236. πέπλοισι βαρβάροισι — χλίοντα. Sic ἐντροφᾶν τι.

πόνοισι] Cf. Pers. 751. πλούτου πόνος οὐμός. Fr. 137. κριθέντων φαρμάκων πολὺς πόνος. Fr. 357. τεκτόνων πόνον. Eur. Ion. 1088. ἐν' ἐλπίζει βασιλεύσειν, ἄλλων πόνον εἰσπεσῶν. Herc. 259. οὐδ' ἀπόνησα πόλλ' ἐγὼ καμῶν χερὶ | ἔξεις. Xen. Anab. VII. 6. 9. ὁ δὲ τοὺς ἡμετέρους πόνους ἔχει. Hesiod. Th. 599. ἀλλότριον κάματον σφετέρην εἰς γαστέρ' ἄμῶντας. Pind. P. VI. 54. μελισσᾶν τρητὸν πόνον. Isthm. III. 27. πλούτου — πόνοις.

χλίουσιν] Luxuriant. I. q. χλιδῶσι, τρυφῶσι. Suppl. 236. Non alibi legitur.

138. σὺν τύχῃ τινί] Cf. ad Sept. 472. σὺν τύχῃ δέ τῳ | καὶ δὴ πέπεμπται. Soph. Oed. R. 80. εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ | σωτήρι βαίη. Aj. 853. σὺν τάχει τινί. λέγω] Jubeo. Cf. 130. 274. 432. 453. 538. 554. 583.

142. εὐχὰς τάσδε] Sub. κατεύχομαι ex 139.

143. Schol. τοῖς δ' ἐχθροῖς σου λέγω σε φανῆναι τιμωρόν. Cf. Ag. 1281. ἤξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάρορος, | μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός. Virg. Aen. IV. 625. 'Exoriare aliquis nostris ex ossibus ultor.'

τιμάρορον] Forma soluta. Sic αὐθέντης et αὐτοέντης.

145. ἐν μέσῳ] Cf. Eur. Phoen. 592. 598. Med. 815.

ἀράς] I. q. εὐχῆς. Cf. Eur. Or. 1138. κέδν' ἀρώμενοι τυχεῖν.

147. ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι —] Cf. 84. Pers. 645. πέμπετε δ' ἄνω οἶον κτλ. 220. πρηνεμένη δ' αἰτοῦ τάδε — ἐσθλά σοι πέμπειν τέχνῳ τε γῆς ἔνερθεν ἐς φάος.

149. ἐπισπένδω χοάς] Cf. Ag. 1395. ἐπισπένδειν νεκρῶ. Fr. 156. "There appear to have been three separate pourings, each accompanied with a petition, viz. at vv. 122. 135. and lastly after 140—141. These are the χοαὶ τρισπονδοὶ of Soph. Ant. 431. Oed. C. 479. τρισσὰς γε πηγὰς τὸν τελευταῖόν θ' ὄλον." (Pal.)

χοάς] De his libationibus, quae ex lacte, melle, aqua, vino, et oleo constabant, v. Pers. 611 sq. Soph. O. C. 469sq. Praeterea florum coronas offerebant.

150. κωκυτοῖς ἐπανθίζειν] Schol. στέφειν ὡς ἀνθεσι. Cf. Sept. 951. ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες (l. πολλοῖσι πλουτίσαντες) πόνοισί γε δόμους. Suppl. 72. γοεδνὰ δ' ἀνθεμίζομαι (schol. τῶν γόνων τὸ ἀνθος ἀποδρέπομαι). Ag. 1459. πολύμναστον ἐπηνθίσω αἶμ' ἀνιπτον. Similiter Eur. Hec. 107. τὸν Ἀχιλλεῖον τύμβον στεφανοῦν αἵματι χλωρῶ. Sed v. annot. crit.

151. παιᾶνα —] Cf. Eur. Alc. 424. ἀντηγήσατε | παιᾶνα τῶ κάτωθεν ἀσπόνθῳ θεῶ. Tro. 126. Pers. 619. ἀλλ', ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων | ὕμνους ἐπευφημεῖτε. Sept. 868. Ἄιδου τ' | ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν. Ag. 645. παιᾶνα — Ἐρινύων. Soph. O. R. 5. ὁμοῦ δὲ παιᾶνων τε καὶ στεναγματίων. Eur. Suppl. 99. νεκρῶν τε θρήνους.

152—162. "Chorus ab Electra jussus lamentationem instituit, priore carminis parte (153—156) luctum suum, altera (151—162) vindictae desiderium testans." (Bamb.)

152. καναχῆς] Schol. καναχηδὸν δακρύετε. Gl. ἠχητικόν. Neutrum adjectivi καναχῆς. "Adjectivum alibi non lectum: extant vero cognata καναχηδὰ καναχηδὸν καναχή et καναχίζω." (Dind.) Substantivum est καναχή (i. e. ψόφος), verbum καναχίζειν (et ἐγκανάξαι, Cycl. 152.). Cf. Hesiod. Theog. 367. ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες. Eur. Hipp. 1464. πολλῶν δακρύων ἔσται πίτυλος. Apud Homerum frequens est δάκρυ χαμάδις βάλε. Redde cum strepitu stillans (fluens).

153. δλόμενον δλομένῳ] δλόμενον poetica redundantia additum. Cf. Suppl. 821. σοῦσθε σοῦσθ' δλόμεναι δλόμενα.

δλόμενον] Veritas Anglice, wretched, of misery. Cf. Eur. Or. 1364. δλόμενον Πάριν. Med. 1253. δλομένην γυναικα. Phoen. 1036. δλομένην Ἐρινύν.

Hel. 232. δλόμενον σκάφος. Pind. P. 12, 14. ούλιον θρηνον. Confer Latini-
num 'perditus.'

154. πρὸς ἔρμα —] Cf. 926. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.

155. ἄγος ἀπεύχεται] I. e. deprecandum. I. q. ἀπευκτόν. Cf. 624.
δυσφιλὲς γαμήλευμ' ἀπεύχεται δόμοις. Ag. 621. ἀπευκτὰ πῆματα. Sic ἄμαχος
et ἀμάχεται (Sept. 85.).

156 sq. Cf. Eur. Iph. A. 633. ὦ σέβας ἔμοι μέγιστον Ἀγαμέμνων ἀναξ
Ag. 515. (Weckl.)

156. κλύε δέ μοι] Cf. Hom. Od. 2, 263. κλυθί μοι. 4, 762. Solon. Carm.
5, 2. κλυτέ μοι εὐχομένῳ. Theogn. 13. εὐχομένῳ μοι κλυθι (Con.)

μοι] Cum κλύε conjungendum (ita Elmsl. ad Oed. R. 841.). Nonnulli
(Butl. Blom.) cum σέβας connectunt.

σέβας —] Cf. Eur. Iph. A. 633. ὦ σέβας ἔμοι μέγιστον Ἀγαμέμνων ἀναξ.

157. ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός] Schol. διτι σκιά οἱ νεκροί. Cf. 853. ἐξ ἀμαυρᾶς
κληδόνος. Ag. 546. ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός. 805. ἀπ' ἀκρας φρενός. Soph. Oed. C.
182. ἔπε' ὦδ' ἀμαυροῦ ποδί. Eur. Herc. 125. ποδὸς ἀμαυρὸν ἶχνος. 231. ἀμαυ-
ρὸν σθένος. Andr. 203. αὐτὴ τ' ἀμαυρά.

158. ἀμαυρᾶς] I. e. ἀσθενούς. Anglice feeble.

159. ἀναλυτὴρ δόμων] Cf. 820. δωμαίων λυτηρίων.

160. Σκυθικὰ — βέλη] Erant Scythae gens bellica sagittandi peritissima.
Agath. 4, 3. Σκυθικῶ τε τόξῳ τὸ τρίτον ἦν προσεμφερές. Apoll. Rh. I. 993.
Ἡρακλῆς, ὃς δὴ σφι παλίντονον αἶψα ταυύσσας | τόξον ἐπασσυτέρους πέλασε
χθονί. Soph. Tr. 521. παλίντονα — τόξα καὶ λόγχας ῥόπαλόν τε τινάσσων.
Attius, 'tendens nervo tela reciproca | concita equino.' De ferro, Σκύθη χαλύβῳ
(Sept. 728. 817.), hic non agitur.

παλίντονα] Reciproca. Angl. having a double (or reflex) action.
"Erant τόξα παλίντονα arcus qui nervis solutis non illico εὐθύτονοι fiebant,
sed in contrariam partem sese flectebant." (Blom.)

161. παλίντον' — βέλη] I. e. τόξα. Cf. Hom. Il. 8, 266. παλίντονα τόξα
ταταίνειν. Herod. 7, 69. Ἀράβιοι — παλίντονα τόξα εἶχον πρὸς δεξιὰ μακρά.

ἐν ἔργῳ] In ipso opere. Anglice, in action. Cf. Xen. Cyr. VII. p. 104.
ὡς δ' ἦσθετο — ἐν ἔργῳ ὄντα τὸν Κύρον ἐπιτίθεται καὶ αὐτός. Eur. Iph.
T. 1190. ἐν ἔργῳ χέρνιβες ξίφος τε σόν.

162. Ἄρης] I. e. bellator. Cf. 938. Eum. 534.

163. σχέδια — βέλη] Arma quibus cominus pugnatur. Suid. δπλα
τὰ ἐκ χειρὸς τιτρώσκοντα. Schol. ἐκ τοῦ σχεδὸν φρονεύοντα καὶ οὐ πόρρωθεν
ὡσπερ τὰ βέλη. "σχέδια βέλη sunt quibus cominus pugnatur, αὐτόκωπα quae
non mittuntur, ut jacula et sagittae, quibus nullum est manubrium, sed quae
in pugna statoria adhibentur quum ad digladiationem ventum est, scilicet enses,
quibus manubrium est." (Butler)

αὐτόκωπα] I. e. cum ipso manubrio, manubrio instructa, quae
non eminus mittuntur, sicut jacula et sagittae, quibus nullum est manubrium.
Monuit Butler. Angl. hilt and all. Schol. τὰ ἀφ' ἑαυτῶν ἔχοντα τὴν λαβὴν
ξίφη. σχέδια δὲ ἐκ τοῦ σχεδὸν φρονεύοντα καὶ οὐ πόρρωθεν ὡσπερ τὰ βέλη.
Cf. Ag. 1651. ξίφος πρόκωπον (strictum) πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.

νωμων ξίφη] Cf. Pers. 321. Eur. Phoen. 1394. λόγην ενώμα.

164. γαπότους χοάς] Cf. 97. γάποτον χύσιν. Pers. 621.

165. κήρυξ] Cf. Ag. 515. Έρμην, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας.

των άνω τε και κάτω] Cf. Hor. C. I. 10. 9. 'superis deorum gratus et imis.'

166. μύθου τοῦδε κοινωνήσατε] Cf. Sept. 1033. άκοντι κοινωνει κακων.

Suppl. 324. τῆσδε κοινωνειν χθονός.

167. δοχειται δε καρδια φόβω] Saltat prae metu. Cf. 1024. προς δε καρδια φόβω | άδειν (f. πηδαν) έτοιμη 'στ' ήδ' ύπορχεισθαι κότῳ (χορόν?): 410. Hom. H. 13, 282. εν δε τέ οι κραδιη μεγάλα στερνοισι πατάσσει. Prom. 881. κραδια δε φόβω φρένα λακτιζει. Suppl. 785. μελανόχρως δε πάλλεται μου καρδια. Eur. Bacch. 1289. λέγ', ως το μέλλον καρδια πήδημ' έχει. Herc. 871. τάχα σ' έγώ | μάλλον χορεύσω και καταυλήσω φόβω. Callim. H. Del. 139. φόβω δ' ώρχησατο πασα | Θεσσαλιη. Arist. Nub. 1392. οίμαι γε των νεωτέρων τας καρδιας | πηδαν δ' τι λέξει. Anaxandr. 59, 3. ώ πονηρά καρδια, | επιχαιρέκακον ως ει μόνον του σώματος | δοχει γάρ ευθύς, αν (l. αν τιν') ιδης δεδοικότα. Trag. Fr. adesp. 143. πηδων δ' ο θυμός ενδοθεν μαντεύεται. Ion. Fr. 50. εκ των αέλπτων μάλλον ώρχησεν φρένας (l. δοχοῦνται φρένες, aut ώρμησαν —). Plat. Ion. 536 B. δοχειται σου η ψυχη. Soph. Oed. R. 153. δειματι πάλλων (πηδων?). Virg. G. III. 105. 'Cum spes arrectae juvenum exultantiaque haurit | Corda pavor pulsans.'

168. τομαϊον — βόστρυχον] I. e. detonsum cincinnum. Cf. 229. Eur. Alc. 100. χαιτα δ' οὔτις επι προθύροις τομαϊος, α δη νεκύων πένθει πίπτει. Infra 180. χαιτην κούριμον. Nicand. Ther. 52. και η πριόνεσσι τομαϊη | κέδρος. Eur. Iph. T. 703. και δάκρυ' αδελφη και κόμας δότω τάφω. Alio sensu άκος τομαϊον 539. Suppl. 268. Ad hunc agnitionis (άναγνωρισμου) modum alludit Aristoteles Poet. c. 16. etiam Aristophanes Nub. 534 sq. Cf. omnino Soph. El. 900 sq. Eur. El. 515—546. Hom. Od. 4, 138 sq.

169. βαθυζώνου] I. q. βαθυκόλου (Sept. 864.) Cf. Pers. 155.

170. ευξύμβολον — δοξάσαι] Facile conjiciendum. I. q. ευξύμβλητον. Pr. 775. ήδ' οὔκ έτ' ευξύμβλητος η χρησμοδία. Eur. Iph. T. 1092. ευξύνετον ξυνετοϊσι βόαν. Soph. Tr. 694. αφραστον αξύμβλητον ανθρωπω μαθειν. Alio sensu ευξυμβόλους δίκας Suppl. 701. "Cf. Pr. 792. οὔ γάρ ρητόν αυδάσθαι τόδε. Arist. Av. 1713. οὔ φατόν λέγειν." (Weckl.)

171. Cf. Suppl. 361. συ δε παρ' οψιγόνων μάθε γεραια φρονων.

παλαια] Sc. οὔσα έγώ.

172. οὔκ εστιν οστις — κειραιτό νιν] Nemo est qui detondere eum potuerit praeter me. Anglice, There is no one except me to have (that could have) cut it. Cf. Ag. 620. οὔκ εσθ' οπως λέξαιμι τα ψευδη καλά. Prom. 291. οὔκ εστιν οτω μειζονα μοϊραν νειμαιμ' η σοι. Eur. Alc. 52. οὔκ εσθ' οπως Άλκηστις ες γηρας μόλοι. Soph. Oed. C. 1172. et Soph. El. 907. εξεπίσταμαι | μη του (μη 'κ του?) τόδ' αγλαΐσμα πλην κεινου μολειν. | τῶ γάρ προσήκει πλην γ' εμοῦ και σου τόδε; | καγω μεν οὔκ εδρασα, τουτ' επισταμαι, | οὔδ' αυ σύ.

κειραιτο] Eadem forma est infra 189. αλλ' οὔδε μην νιν η κτανουσ' εκειρατο. Soph. Aj. 55. εκειρε. Tr. 1196. κειραντα.

κιν] I. e. τὸν βόστρυχον (168). Sic κείρεσθαι κόμην Hom. Od. 4, 198. 24, 46. Eur. Tro. 1183. Phoen. 326. Nonnulli temere Agamemnona intelligunt.

173. πενθῆσαι τριχί] Cf. 8. Eur. Or. 458. κουρᾶ πενθίμω. Suppl. 973. πένθιμοι κουραί.

174. καὶ μὴν] Et porro. Cf. 205.

ὁμόπτερος] I. e. ὁμοιος. Schol. συγγενής. Cf. Pers. 559. Suppl. 328. πόνου δ' ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταῦτόν πτερόν. 223. Eur. Phoen. 329. El. 530. πολλοῖς δ' ἂν εὖροις βοστρύχους ὁμοπτέρους | καὶ μὴ γεγῶσιν αἵματος ταύτου, γέρον. Ad hunc locum proculdubio respiciunt Euripides et Aristophanes (Nub. 530.).

175. τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν] Cf. Eur. Iph. T. 256. ἐκεῖσε δὴ 'πάνελθε ποῦ νιν εἴλετε | τρόπῳ θ' ὀποίῳ· τοῦτο γὰρ μαθεῖν θέλω. 493. τότε μαθεῖν πρῶτον θέλω. Soph. Phil. 233. 'Ἕλληνές ἐσμεν· τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν.

176. αὐτοῖσιν ἡμῖν] Concise positum pro ταῖς ἡμῶν αὐτῶν ἐθείραις. Cf. Hom. II. 14, 51. κόμαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι. Mulierem de se ipsa loquentem masculino genere uti omnibus notum est.

κάρτα προσφερῆς ἰδεῖν] Cf. Ag. 1629. 'Ορφεῖ δὲ γλώσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις. Herod. I. 116. καὶ οἱ δ' τε χαρακτήρ τοῦ προσώπου προσφέρεσθαι ἐδόκεε ἐς ἑωυτόν. Aliter Euripides El. 527.

177. μῶν οὖν —;] Angl. Was it then —? Μῶν idem valet quod μή (Soph. Tr. 316. etc.). Cf. Eur. Andr. 81. μῶν οὖν δοκεῖς σου φροντίσαι τιν' ἀγγέλων; Plat. Soph. 250 D. Polit. 292 E. Phil. 23 D. Legg. I. 624 A. et μῶν μή Phaed. 84 C. Soph. 263 A. Pol. I. 351 E. VI. 505 C. Lys. 208 C.

κρύβδα] Clam. Cf. Hom. II. 18, 168. κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν. Cf. φύβδα, λάβδα.

178. προσεῖδεται] Similis est. I. q. ἔοικε. Vocabulum non alibi repertum. Cf. Ag. 772. εἰδομένην τοκεῦσιν. Hujus loci meminit Comicus in Nub. 530. νῦν οὖν 'Ἡλέτραν κατ' ἐκείνην ζητοῦσ' ἤλθ', ἦν που 'πιτύχη θεαταῖς οὕτω σοφοῖς· | γνῶσεται γὰρ, ἦνπερ ἴδη, τὰδελφοῦ τὸν βόστρυχον.

180. χαίτην κουρίμην] Cf. Agath. 3, 4. κουρίμου χάριν τριχός. Eur. El. 521. εἰ χρώμα ταῦτόν κουρίμης ἔσται τριχός. 148.

κουρίμην] Detonsam. Similiter apud nostrum ἀλώσιμος, πτώσιμος, πόμπιμος, νόστιμος. Sed activo sensu Eur. Or. 966. σίδαρον ἐπὶ κάρτα τιθεῖσα κούριμον (hic activo sensu).

181. εὐδάκρυτα] Valde deflenda. Sic ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου 687. Cf. δακρυτὸς 228. Sept. 962. Contra ψῆγμα δυσδάκρυτον Ag. 442.

183. κλυδώνιον χολῆς] Fluctus aestuans irae. Cf. Achill. Tat. II. p. 127. αἰδῶς δὲ καὶ λύπη καὶ ὀργή, τρία τῆς ψυχῆς κύματα. Virg. Aen. IV. 532. 'magnoque irarum fluctuat aestu.' (Stanl.) Hom. II. 9, 642. ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλω.

προσέστη καρδίᾳ] Cf. Ag. 976. δεῖμα προστατήριον καρδίας τερασκόπου ποτᾶται. Eur. Fr. 1025, 2. ὀργὰν γὰρ ἀνθρώποισι — πλάνος τε καρδίᾳ προσίσταται.

184. Cf. 381. τοῦτο διαμπερὲς οὐς ἔχεθ' ἄπερ τι βέλος.

διανταίω βέλει] Ex adverso penetranti (adverso) telo. Cf. 640. διανταίαν — οὐτᾶ. Sept. 895. διανταίαν λέγεις πλαγάν. Eum. 334. διανταία μοῖρα.

185. Cf. 1058. Ag. 887. κλαυμάτων ἐπίσσυτοι | πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἐνι σταγῶν. Eum. 54.

186. ἀφρακτοὶ] Unrestrained.

πλημμυρίδος] Inundationis. Angl. flood. Cf. Eur. Alc. 181. πᾶν δὲ δέμνιον | ὀφθαλμοτέγκτω δέυεται πλημμυρίδι. Hom. Od. 9, 486. τὴν δ' αἰψ' ἠπειρόνδε παλιρρόθιον φέρε κῦμα, | πλημμυρὶς πόντοιο. Eur. Alc. 184. πᾶν δὲ δέμνιον | ὀφθαλμοτέγκτω δέυεται πλημμυρίδι.

187 sq. Cf. Eur. El. 516. καθάυμασ', ὦ παῖ, τίς ποτ' ἀνθρώπων ἔτλη | πρὸς τύμβον ἐλθεῖν· οὐ γὰρ Ἀργείων γέ τις· | ἀλλ' ἦλθ' ἴσως που σὸς κασίγνητος λάθρα | μολῶν τ' ἐθαύμασ' ἄθλιον τύμβον πατρός.

ἐλπίσω] Expect. I. q. προσδοκήσω. Aoristi subjunctivus. Cf. 171. πῶς — μάθω; 844. πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω; Soph. El. 663. ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ | κείνου (sub. εἶναι);

188. τῆσδε δεσπόζειν φόβης] I. e. δεσπότην εἶναι. Cf. Ag. 543. τοῦδε δεσπόσω λόγου. Pers. 241.

189. ἀλλ' οὐδὲ μὴν] Anglice, No, nor yet (still less) could it have been etc. Cf. Sept. 665. Eum. 449. et supra 179. καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν; Ad rem cf. 172.

νιν — ἐκείρατο] Sc. τὴν φόβην. Cf. 172. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείρατό νιν (τὸν βόστρουχον).

190. ἐμὴ δὲ μήτηρ —] Cf. Soph. El. 1194. μήτηρ καλεῖται, μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ (ἔστ' ἴση?).

ἐπώνυμον] Nomini conveniens (respondens). Anglice, in accordance with (answering to) the name (of mother). Schol. τὸ δύσθεον φρόνημα οὐδαμῶς ἐπώνυμον μητρὸς πεπαμένη. Cf. Pr. 850. ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων | τέξεις κελαινὸν Ἐπαφον. Suppl. 314. Ἐπαφος ἀληθῶς ὀυσίων ἐπώνυμος. Sept. 8. ὦν Ζεὺς ἀλεξητήριος | ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει. 536. οὐτι παρθένων ἐπώνυμον | φρόνημα. Eum. 90. κάρτα δ' ὦν ἐπώνυμος | πομπαῖος ἴσθι. Soph. El. 265 sq. 406 sq. 1194.

191. φρόνημα παισὶ] Animum erga liberos. Ut φρονεῖν τί τινι dicitur. πεπαμένη] Cf. Ag. 835. πεπαμένηφ. 1408. Eum. 177.

192. αἰνέσω] I. q. λέξω. Cf. Ag. 98. 1482.

193. ἀγλαΐσμα] Ornamentum, decus. Cf. Soph. El. 908. ἐξεπίσταμαι | μὴ του (μὴ 'κ του?) τόδ' ἀγλαΐσμα πλὴν κείνου μολεῖν. (De cincinno Orestis in tumulo Agamemnonis reperto.) Eur. El. 325. πυρὰ δὲ χέρσος ἀγλαΐσμάτων. Hel. 11. τὸ μητρὸς ἀγλαΐσμ'. 289. ὁ δ' ἀγλαΐσμα δωμάτων ἐμοῦ τ' ἔφρ. Ag. 1312. Connecte μοι cum φιλλάτου.

194. σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος] Cf. Ag. 100. ἀγανὰ σαίνουσ' ἐλπίς. Eur. Ion. 685. οὐ γὰρ με σαίνει θέσφατα etc. Epigr. inc. Anal. III. p. 157. ἀπρήκτοις ἐλπίσι φαινόμεθα (σαιν. recte Pors.).

195. εἶχε φωνήν] Sc. ὁ πλόκαμος.

196. *δπως — μὴ 'κινυσσόμην]* So that I had not been tossed to and fro. Cf. Pr. 749. *δπως — πόνων ἀπηλλάγην.*

δίφροντις] *Anceps animi.* "Inter spem metumque fluctuans." (Blom.) Schol. *διχογνώμων.*

'κινυσσόμην] *Agitata fuissem.* Cf. Prom. 157. *νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας — πέπονθα.*

197. *εὐ σάφ']* Cf. Pers. 784. *εὐ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστε.*

198. *κρατὸς]* *Legitur Pers. 371. Suppl. 685. κρατὶ Sept. 371.*

199. *εἶχε]* *Potuisset.* Cf. 196.

200. *ἀγαλμα]* *Accusativus praecedenti sententiae per appositionem subiectus.*

201. Cf. Pr. 1040. *εἰδότε τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας δδ' ἐθώυξεν.* 441. Suppl.

742. Eur. *Hec. 670. οὐ καινὸν εἴπας, εἰδόσιν δ' ὠνείδισας.*

203. *στροβούμεθ']* *Torquemur, vexamur.* Cf. Arist. *Ran. 817. μανίας ὑπὸ δεινῆς ὄμματα στροβήσεται.* Ag. 647. *χειμῶνι — ποιμένος κακοῦ στρόβω. εἰ δὲ χρῆ]* *Quod si destinatum est ut etc.*

204. *μέγας πυθμῆν]* *Magna stirps.* Anglice, a large stem, stock, trunk. I. q. *πρέμνον, fundamentum.* Cf. 260. *ἀρχικὸς — αὐανθεὶς πυθμῆν.* Suppl. 104. *οὔτε νεάζει | πυθμῆν δι' ἀμὸν γάμον τεθαλῶς.* Pr. 1046. *χθόνα δ' ἐκ πυθμένων — κραδαίνοι.* Hom. *Od. 13, 122. παρὰ πυθμέν' ἐλαίης.* Hesych. *πυθμένες· βάσεις αἰ κατὰ (κάτω Blom.) τῶν δένδρων.* Schol. *ἀντὶ τοῦ, εἰ Ορέστου ἐστὶν ὁ πλόκαμος, γένοιτ' ἂν ἐκ μικρᾶς προφάσεως μέγα ἀγαθόν.*

205 — 210. Haec imitatur Euripides *El. 534 sq. πῶς δ' ἂν γένοιτ' ἂν ἐν κραταιλέφ πέδω γαίας ποδῶν ἔκμακτρον; etc.*

205. *Connecte στίβοι ποδῶν.*

207. *τῶδε]* Anglice, see here.

περιγραφὰ] *Delineationes. Angl. outlines.*

208. *αὐτοῦ τ' ἐκείνου]* Cf. Arist. *Eccl. 328. Pl. 83. 704.*

209. *τενόντων]* *Tendinum.* Schol. *τὴν εἰς μῆκος τῶν ποδῶν ἔκτασιν τένοντάς φησιν (φασιν?).* Cf. Hom. *Il. 22, 396. ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε | ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης.* Eur. *Phoen. 42. πῶλοι δέ νιν | χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν.* Med. 1166. *τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπούμενη.* Cycl. 400. *τένοντος ἀρπάσας ἄκρου ποδός.* Bacch. 938. *ὀρθῶς παρὰ τένοντ' ἔχει πέπλος.* Schol. *τὴν εἰς μῆκος τῶν ποδῶν ἔκτασιν τένοντάς φησιν.*

ὑπογραφαὶ] *The outlines. Verbum ὑπογράφειν legitur Eur. Herc. 1118.*

210. *συμβαίνουσι τοῖς —]* *Congruunt cum —.* Cf. 299. *πολλοὶ γὰρ εἰς ἐν ξυμπίνουσιν ἡμεροί.* Herod. *Il. 3. ἐθέλων εἰδέναι εἰ συμβήσονται τοῖσι ἐν Μέμφι.* Arist. *Eq. 220. χρησμοί τε συμβαίνουσι etc.* Soph. *Tr. 1164.*

211. *ὠδὺς]* *Sollicitudo animi.* Schol. *ἀλγηδὼν καὶ λύπη, καὶ ὡσπερ ὠδίνω τὰ παρόντα.*

καταφθορά] *Destructio, conturbatio.* Pers. 251. 345. 716. 729.

212. *τὰ λοιπὰ — τυγχάνειν καλῶς]* *Ut futurum feliciter eveniat.* Paleius *τὰ λοιπὰ objectum esse putat, coll. 711. τυγχάνειν τὰ πρόσφορα.*

τελεσφόρους εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα] *Diis precum consummationem agnoscens.* Angl. 'acknowledging the ratification of your prayers (so far).' Cf. Ag. 973. *Ζεῦ Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει.*

214. ἐπεὶ — κυρῶ;] Schol. ἐπειδὴ τί νῦν λαμβάνω ἐκ δαιμόνων; τίνος γὰρ ἤδη ἐπέτυχον ὑπὸ (ἀπὸ?) θεῶν διτι εἶπες 'τὰ λοιπά'; Cf. Arist. Ran. 655. ἐπεὶ προτιμᾶς γ' οὐδέν; Plat. Gorg. 474 B. ἐπεὶ σὺ δέξαι' ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν; Soph. El. 390. ὅπως πάθῃς τί χρεῖμα;

τί νῦν — κυρῶ;] Quid nunc consequor? Cf. 714. κακεῖ κυρούντων δώμασιν τὰ πρόσφορα. Sept. 699. βίον εὐ κυρήσας. Eur. Phoen. 490. ἂ μὴ κυρήσας. Her. 374. οὐχ οὕτως ἂ δοκεῖς κυρήσεις. Hec. 698. ἐπ' ἀκταῖς νιν κυρῶ. Similiter τυγχάνειν τι, Soph. Oed. R. 598. Eur. Or. 687. Med. 756.

νῦν] Opponitur praecedenti τὰ λοιπά.

ἔκατι δαιμόνων] Deorum favore (gratia). Cf. 436. 437. Pers. 337. πλήθους μὲν ἂν, σάφ' ἴσθ', ἔκατι βαρβάρους | ναυσὶν κρατῆσαι. Ag. 843 Eum. 71. 759. Soph. Tr. 274. 353. Phil. 669. Eur. Or. 26. Ion. 1357. Herc. 277. Arist. Lys. 306. τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἔκατι καὶ ζῆ. Pind. Isthm. IV. 1. ἔστι μοι θεῶν ἔκατι μυρία κέλευθος. Archil. Fr. 68. θεῶν — ἔκητι.

215. εἰς ὄψιν ἦλθες —] Cf. Eur. Phoen. 195. πόθου | εἰς τέριπιν ἦλθες ὧν ἔχρηζες εἰσιδεῖν.

ὧνπερ ἐξηύχου] Sub. εἰς ὄψιν ἐλθεῖν.

ἐξηύχου] Cf. Eur. Med. 930.

216. σύνοισθά μοι καλουμένη] Cf. Plat. Phaed. p. 92 D. ἐγὼ τοῖς διὰ τῶν εἰκότων τὰς ἀποδείξεις ποιουμένοις λόγοις ξύνοιδα οὖσιν ἀλαζόσιν. Xen. Con. IV. 62. καὶ τί ξύνοισθά μοι — τοιοῦτον εἰργασμένῳ;

καλουμένη] Invocanti, auxilium imploranti. Cf. 201.

217. ἐκπαυλουμένην] Vehementer admirantem. Schol. ἐκπάγλως θαυμάζουσιν. Cf. Eur. Hec. 1157. ὄσαι μὲν ἦσαν τοκάδες ἐκπαυλούμεναι | τέκν' ἐν χεροῖν ἐπαλλον. Or. 888. πατέρα μὲν σὸν ἐκπαυλούμενος etc. Tro. 929. τοῦμὸν εἶδος ἐκπαυλουμένη. Herod. IX. 48. ἐκπαυλομένων. Hom. Il. 7, 415. τὼς δέ σ' ἀπεχθῆρω ὡς νῦν ἐκπαγλ' ἐφίλησα. Ag. 862. ἐκπαγλον κακόν. Ch. 548. ἐκπαγλον τέρας. Confer v. ἐκπλήττεσθαι.

218. καὶ πρὸς τί —;] Angl. And wherefore, in what respect? Cf. Neophr. 2. καὶ πρὸς τί ταῦτα δύρομαι;

τυγχάνω] Schol. ἐπέτυχον.

κατευγμάτων] Prayers. Cf. 477. κλύοντες — τῆσδε κατευχῆς. 79. 139. Ag. 1217. Eum. 1021. αἰνῶ δὲ μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων. Sept. 709. Verbum κατεύχομαι est 921. Ag. 1250. Ch. 88. 139. Soph. Oed. C. 1575. ὃν κατεύχομαι ἐν καθαρῷ βῆναι. Tr. 764. Eur. Andr. 1105. Iph. A. 1186.

219. ὄδ' εἰμί] Angl. I am he. Cf. Soph. Oed. C. 138. ὄδ' ἐκεῖνος ἐγώ.

220. ἀλλ' ἢ —;] Cf. 774. Ag. 265. ἀλλ' ἢ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις; Suppl. 913. Soph. El. 879. ἀλλ' ἢ μέμηνας —; Eur. Hipp. 932. Arist. Ach. 424.

δόλον — πλέκεις] Cf. Fr. 312. δεινοὶ πλέκειν τοὶ μηχανὰς Αἰγύπτιοι. Eur. Andr. 66. ποίας μηχανὰς πλέκουσιν αὐ; Plat. Symp. 23. θηρευτῆς δεινός, αἰεὶ τινὰς πλέκων μηχανάς. Aelian. H. A. III. 30. σοφώτατος ὁ κόκκυξ καὶ πλέκειν εὐπόρους ἐξ ἀπόρων μηχανὰς δεινότητος. Arist. Vesp. 644. Lys. 727. Adesp. Fr. 51. δολοπλόκου — Κυπρογενοῦς. Sapph. 1, 2. παῖ Λιδὸς δολοπλόκε.

221. αὐτοῦ] I. e. ἐμαυτοῦ. Sic αὐτῶν (pro ἡμῶν αὐτῶν) Sept. 181. Cf. Soph. Oed. R. 138. Aj. 1132. El. 285.

μηχανορραφῶ] Cf. Eur. Andr. 448. μηχανορράφοι κακῶν. 1117. Ag. 1604. τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς. 1609. πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας. Hom. II. 15, 16. κακορραφίης ἀλεγεινῆς.

222 sq. Ag. 1612. ὑβρίζειεν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω. Cf. Soph. El. 880. ἀλλ' ἢ μέμνηας, ὦ τάλαινα, κἀπὶ τοῖς | σαυτῆς κακοῖσι κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾶς; Aj. 1140. ὅς ἐν κακοῖς ὑβρίζει τοῖσι τῶν πέλας. El. 1200. ΗΛ. μόνος βροτῶν νυν ἴσθ' ἐποικτείρας ποτέ (l. ἐμέ). | OP. μόνος γὰρ ἦκω τοῖσι σοῖς ἀλγῶν κακοῖς. Ant. 551. Eur. El. 68. ἐν τοῖς ἐμοῖς γὰρ οὐκ ἐνύβρισας κακοῖς.

223 sq. Cf. Plat. Prot. 357 D. νῦν, ἂν ἡμῶν καταγελάτε, καὶ ὑμῶν αὐτῶν καταγελάσεσθε. Arist. Eq. 365. ἐγὼ δέ γ' ἐξέλξω σε τῆς πυγῆς θύραζε κύβδα. | XO. νῆ τὸν Ποσειδῶ κἀμὲ τάρ', ἦνπερ γε τοῦτον ἔλκῃς.

224. ὡς ὄντ' Ὀρέστην —] Am I to address you in the belief that you are Orestes? In hujusmodi locutionibus genitivus simpliciter rem, accusativus opinionem alicujus aliqua de re declarat, ut docte exposuit Elmsleius ad Heracl. 693. Cf. e. g. Soph. Oed. R. 242. et 98. 101. El. 881. Oed. C. 380. Herod. IX. 42.

τάδε σ' ἐγὼ προσεννέπω] Cf. Ag. 162. τοῦτό νιν προσεννέπω.

225. δυσμάθεις] Aegre agnoscis. Cf. εὐπαθεῖν Soph. Fr. 401, 2. Verbum mire formatum, non alibi repertum. V. annot. crit.

226. κουράν — τριχός] I. e. τρίχα κεκαρμένην. Cf. Eur. El. 521. κουρίμης — τριχός.

κηδείου τριχός] Schol. τῆς ἐπὶ κηδείᾳ τετμημένης. Cf. 78. κηδείους χοάς.

227. ἀνεπτέρωθης] I. q. ἐπτοήθης. Angl. you were in a flutter. Arist. Av. 1445. ἀνεπτέρωσθαι καὶ πεποτησθαι τὰς φρένας. Nub. 318. Eur. Suppl. 89. φόβος μ' ἀναπτεροῖ. Or. 865. μῶν τι πολεμίων πάρα | ἄγγελμ' ἀνεπτέρωκε Δαναΐδων πόλιν; Hel. 639. Bacch. 332. Soph. Aj. 693. περιχαρῆς — ἀνεπτόμαν. Eur. Pol. II. 554. ὁ μὲν γὰρ οὖν λέγων φύγωμεν (φυγεῖν?) ἀναπτεροῖ. Xen. Hell. III. 1. 14. ἀναπτέρωθεις ὑπὸ τινων.

κἀδόκεις ὄραν ἐμέ] Et tibi videbaris me aspicere.

228. ἰχνοσκοποῦσα] Cf. Soph. Aj. 997. διώκων κἀξιχνοσκοπούμενος. 5. Tr. 271. ἵππους νομάδας ἐξιχνοσκοπῶν. Confer ἰχνεύειν et ἐξιχνεύειν.

229. ξυμμέτρου τῷ σῶ κάρῃ] I. e. τοῖς βοστρύχοις τοῦ σοῦ κάρῃ, agreeing with (resembling) etc. Cf. 176. 611. Eum. 531. Soph. Oed. R. 1113. 84. Ant. 387. et praesertim. Eur. El. 532. σὺ δ' εἰς ἰχνος βᾶς' ἀρβύλης σκέψαι βάσιν, | εἰ σύμμετρος σῶ ποδὶ γενήσεται, τέκνον. Soph. Fr. 676. σχεδὸν χαμεύνη σύμμετρος Κορινθίας | παιδός. Eur. El. 522. φιλεῖ γὰρ αἷμα ταῦτὸν οἷς ἂν ἢ πατρός | τὰ πόλλ' ὁμοια σώματος πεφυκέναι.

230. Cf. 168. ὄρω τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ. Eur. El. 520. σκέψαι δὲ χαίτην προστιθεῖσα σῆ κόμη | εἰ χρῶμα ταῦτὸν κουρίμης ἔσται τριχός.

τομῆ] I. e. parti capitis ubi abscissus fuit. Anglice, the stump. Cf. Hom. II. 1, 235. Theocr. X. 46. Plat. Symp. 190 B. Thuc. II. 76.

231 sq. Cum his cf. Eur. El. 541 sq.

231. ὑφασμα τοῦτο] Cf. 1015. Ag. 1492. κεῖσαι — ἐν ὑφάσματι τῷδε. 1580. Eur. El. 539.

232. σπάθης — πληγᾶς] The strokes (lines) of the batten. Cf. Plat.

Lys. 208. τῆς σπάθης ἢ τῆς κερκίδος — ἄπτεσθαι. Hinc σπαθᾶν (texere)
Arist. Nub. 55. Aesch. Fr. 365. σὺ δὲ σπαθητοῖς τριμιτινοῖς ὑφάσμασιν.

Θήρειον γραφήν] Cf. Eur. Iph. T. 812 sq. Hec. 470 sq. Ion. 1146 sq. Hom.
Od. 19, 228. Chaerem. 14, 5. ζῶσαν γραφήν ἔφαινε. Herod. III. 47. θώρηκα —
ζῶων ἐνυφασμένων συχνῶν, κεκοσμημένον δὲ χρυσῷ. Theocr. XV. 82. Hom.
Od. 19, 228. Plaut. Pseud. I. 2. 'belluata conchyliata tapetia.'

Θήρειον] Formatum ut βόειος, ἀρνειος, ὄνειος, ἵππειος, etc.

233. ἔνδον γενοῦ —] Fac ut animi compos sis. Anglice, be collected,
call your thoughts home. Cf. ad Ag. 1052. Eur. Her. 709. τί χρῆμα
μέλλεις σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὦν; Soph. Phil. 950. ἐν σαυτῷ γενοῦ. Herod.
I. 119. ἰδὼν δὲ οὕτω ἐξεπλάγη ἐντὸς τε ἑωυτοῦ γίνεται. VII. 47. δείματός
εἰμι ὑπόπλεος οὐδ' ἐντὸς ἑμευτοῦ. Paus. VIII. 34. ἐπειδὴ ἐντὸς ἐγένετο
αὐτοῦ. Xen. Anab. I. fin. ἀκούσας ταῦτα — ἐν ἑαυτῷ ἐγένετο. Alciphr. III. 1.
οὐκέτ' εἰμι ἐν ἑμαυτῇ. Hippocr. de Morb. Epid. VII. p. 302. ἐντὸς ἑωυτοῦ
ἐγένετο. Ter. Andr. II. 4. 'Proin fac apud te ut sies.' "Contrarium est ἔξω
ἑαυτοῦ γεγονέναι. Poll. VII. 55. V. Valck. ad Herod. III. 155." (Blom.)

χαρᾶ δὲ —] Cf. Soph. El. 1271. τὰ μὲν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργαθεῖν,
τὰ δὲ | δέδοικα λίαν ἠδονῇ νικωμένην.

ἐκπλαγῆς φρένας] Cf. Eur. Med. 8. ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖς Ἰάσονος. Hom.
Od. 18, 327. ξεῖνε τάλαν, σὺ γέ τις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἔσσι.

234. τοὺς φιλιτάτους] Cf. Eum. 100. Soph. Oed. R. 366. σὺν τοῖς φιλιτά-
τοις — ὁμιλοῦντα. Eur. Andr. 175. διὰ φόνου δ' οἱ φίλιτατοι | χωροῦσι. Soph.
Aj. 1359. ἢ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι καὶ θυς πικροί. Oed. C. 615. τὰ τερπνὰ
πικρὰ γίνεται καὶ θυς φίλα. 606. Hoc autem dicit ne nimio gaudio se prodatur.

235. μέλημα δώμασιν πατρὸς] Cf. Arist. Eccl. 905. τῷ θανάτῳ μέλημα. 973.

236. σπέρματος σωτηρίου] Sc. δωμάτων. I. e. prolis domum servan-
tis (continuantis). Cf. 505. παῖδες γὰρ εἰσι κληδόνοσ σωτήριοι | θανόντι. 670.
πόνων θελκτήριος. 764. τῶνδε λυμαντήριον οἴκων.

237. ἀλκῇ πεποιθῶσ] Confisus viribus tuis. Cf. Suppl. 351. ἀλκᾷ
πίσυνος. Hom. II. 5, 299. λέων ὡς ἀλκῇ πεποιθῶσ.

238. ὦ τερπνὸν ὄμμα] O sweet object. Cf. Soph. Aj. 977. ὦ φίλιτατ'
Αἴας, ὦ ξύναιμον ὄμμ' ἐμοί. 1004. Phil. 171. μηδὲ σύντροφον ὄμμ' ἔχων.
El. 903. Eur. Alc. 1133. ὦ φιλιτάτης (l. φίλιτατον) γυναικὸσ ὄμμα καὶ δέμασ.
Arist. Ach. 1184. ὦ κλεινὸν ὄμμα.

τέσσαρας μοίρας] Quattuor portiones (amoris). Aut munera. Angl.
parts, roles, offices. Cf. Pr. 631. μοῖραν δ' ἠδονῆσ καὶ μοὶ πόρε. Sept. 947.
Suppl. 1041. Ag. 872. χθονὸσ τρίμοιρον χλαῖναν. Allusio est ad Andromachae
compellationem Hectoris Hom. II. 6, 429. Ἐκτορ, ἀτὰρ σὺ μοὶ ἔσσι πατήρ καὶ
πότνια μήτηρ | ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δὲ μοὶ θαλερὸσ παρακοίτης. "For
the father and the sister are dead, and the mother cannot be loved; the
brother therefore inherits the affection due to each severally." (Pal.)

239. δ'] I. q. γάρ.

ἔστ' ἀναγκαίωσ ἔχων] Cf. Arist. Pac. 334. ἀλλὰ καὶ τὰριστερόν τοί μ'
ἔστ' ἀναγκαίωσ ἔχων (sc. ῥίπτειν). Vesp. 261. Antiph. com. 53, 3. ὁδόν, ἦν

πᾶσιν ἐλθεῖν ἐστ' ἀναγκαίως ἔχον. Plat. Legg. IX. p. 18. εἰ ταῦτα οὕτως ἔχοντά ἐστιν. Eur. Suppl. 527. τί τούτων ἐστὶν οὐ καλῶς ἔχον; Per parenthesis verba προσαιδᾶν — ὁμοσπόρου accipienda sunt.

240. τὸ μητρὸς — στέργηθρον] Amor matris. 'My natural fondness for my mother.' (Pal.) Constructionis mutatio pro καὶ μητέρα. Cf. Pr. 492. πρὸς ἀλλήλους τίνες | ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα. Eum. 192. οἷας ἐορτῆς — στέργηθρ' ἔχουσαι.

242. τυθείσης] Rarior forma τυθείς legitur Herod. I. 216. VI. 57. (Pal.) νηλεῶς] Anglice, ruthlessly. Cf. Prom. 240.

243. ἐμοὶ σέβας φέρων] Anglice, inspiring me with reverence. Cf. ad 628.

244. μόνον —] Cf. Ag. 131. μόνον θεοὶ σώζοιεν. Suppl. 1012. μόνον φύλαξαι τάσδ' ἐπιστολάς πατρός. Soph. Phil. 528. μόνον θεοὶ σώζοιεν ἔκ γε τῆσδε γῆς | ἡμᾶς. Tr. 596. μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθα. Ant. 1061. Eur. Iph. T. 1075. σώζου μόνον.

Κράτος καὶ Δίκη] Cf. Pr. 12. Κράτος Βία τε.

ξὺν τῷ τρίτῳ — Ζηνὶ] Sc. σωτήρι. Cf. ad Ag. 235. Eum. 759. Παλλάδος καὶ Λοξίου | ἕκατι καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου | σωτήρος.

246. θεωρός] Spectator. Cf. Pr. 118. πόνων ἐμῶν θεωρός.

247. γένναν εὖνιν] Cf. 794. πῶλον εὖνιν. Hom. Od. 9, 524. ψυχῆς τε καὶ αἰῶνος — εὖνιν ποιήσας. Pers. 288. εὖνιδας ἢδ' ἀνάνδρους. Alibi significat uxor, Eur. Or. 929. Iph. A. 397. 807.

ἀετοῦ πατρός] Agamemnon aquilae assimilatur Ag. 109 sq.

248. πλεκταῖσι] I. q. πλεκτάναις, coils, wreaths. Cf. Eur. Iph. T. 1408. ἄλλοι δὲ πλεκτὰς ἐξανῆπτον ἀγκύλας. Hipp. 762. πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχάς. Ion. 1164. Tro. 958. 1010. Plat. com. II. 673. πουλύποδος πλεκτή. II. 122. τῆνδε σοι πλεκτὴν καθῶ —; Plat. Legg. 824 B. Sed suspectum est πλεκταῖσι. Proprie enim adjectivum est πλεκτός. Qu. ἐν πλεκτάναις ὅς ἔθανε etc.

πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν] Cf. Sept. 495. ὄφρων πλεκτάναισι καὶ σπειράμασι. Soph. Fr. 480, 5. στεφανωσαμένη | — πλεκταῖς | ὠμῶν σπείραισι δράκόντων. Oed. R. 1264. πλεκταῖς ἐώραις (?). Ant. 54. πλεκταῖσιν ἀρτάναισιν. Arist. Fr. 426. χθονία θ' Ἐκάτη | σπείρας ὄφρων ἐλελιζομένη (εἰλιξαμένη Pors.). Anth. Pal. App. 109. αἰῶνος σπείραμα. Eur. Med. 480. δράκοντά θ', ὅς πάγ-χρυσον ἀμφέπων δέρος | σπείραις ἔσωζε πολυπλόκοις ἀϋπνος ὦν.

249. δεινῆς ἐχίδνης] Cf. Eum. 128. δεινῆς δρακαίνης. Arist. H. An. IX. 1. ἔστι δὲ ἀετὸς καὶ δράκων πολέμια· τροφήν γὰρ ποιεῖται τοὺς ὄφεις ὁ ἀετὸς. Cf. Eur. Andr. 270. ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω. Clytaemnestra cum vipera aut angue comparatur 994. 1047. Ag. 1233.

τοὺς δ'] Subintellige παιδας ex praec. γένναν.

τοὺς δ' ἀπορφανισμένους —] Cf. Soph. Tr. 942. ἐκ δυοῖν ὠρφανισμένος βίου. S. Paul. I. Epist. Thessal. 2, 17. ἡμεῖς ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν.

250. πιέζει] Cf. 300. καὶ πρὸς πιέζει χρημάτων ἀχηνία.

ἐντελεῖς] Adulti. Angl. full-grown. Cf. Soph. Tr. 760. δώδεκ' ἐντελεῖς — βοῦς. Eur. Ion. 780. ἤδη πεφυκότ' ἐντελεῖ νεανίαν.

251. Cf. Hom. II. 12, 222. ἄφαρ δ' ἀφέηκε πάρος φίλα τέκνα ἰκέσθαι, | οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἑοῖσιν. Soph. Phil. 1108. οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων.

σκηνώμασιν] I. e. nido. Schol. τῆ καλιᾶ. Cf. S. Matth. Ev. 13, 32. ὥστε ἔλθειν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. 8, 20. ἔχουσι — τὰ πετεινὰ — κατασκηνώσεις.

253. πατροστερῆ] Passivo sensu, ut βιοστερῆς Soph. O. C. 747. ὀμματοστερῆς 1260. Contra activo sensu ὀμματοστερῆς infra 1002. ὀμματοστερῆς Eum. 940. ἡλιοστερῆς Soph. O. C. 313., etc.

254. Cf. ad 133.

255. Cf. Sept. 76. γένεσθε δ' ἀλκή· — πόλις γὰρ εὐ πράσσουσα δαίμονας τίει.

256. νεοσσόους] Cf. Eur. Andr. 441. ἦ καὶ νεοσσὸν τόνδ' ὑπὸ πτερῶν σπάσας;

ἀποφθείρας] Si occideris (perire sinas).

257. Cf. 256 sq. Eum. 106 sq. Sept. 76. γένεσθε δ' ἀλκή· — πόλις γὰρ εὐ πράσσουσα δαίμονας τίει. Hom. II. 1, 39 sq.

ὁμοίας χειρὸς] Of a like (bountiful) hand.

εὐθουινον γέρας] 'Honorem in epulis rite redditum' vertit Blom. Cf. Hom. II. 1, 40. ἦ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα | ταύρων ἢδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνην ἔέλδωρ.

258 sq. Cf. Eur. Fr. 194. ἐγὼ γὰρ οὔτε ναυτίλον φιλῶ | τολμῶντα λίαν οὔτε προστάτην χθονός. (Weckl.)

αἰετοῦ] Quae avis Jovi maxime dilecta est.

259. σήματ' εὐπειθῆ] Cf. Ag. 248. ὀνείρων φάσματ' εὐπειθῆ. Suppl. 620. εὐπειθεῖς στροφάς.

260. ἀρχικὸς — πυθμῆν] Stirps regia. Angl. the royal stock. Cf. 204. Eur. Fr. 795. θάκοις μαντικοῖς ἐνήμενοι.

πυθμῆν] Stipes, radix. Angl. stock, root. Cf. 204. Suppl. 104. Hom. Od. 13, 122. 372. Ag. 966. ῥίζης γὰρ οὐσης φυλλὰς ἔχετ' ἐς δόμους.

261. βωμοῖς ἀρήξει] I. e. curam ararum tuarum habebit. Schol. ἐπιμελήσεται τῶν βωμῶν. Cf. Sept. 14. πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων | βωμοῖσι.

βουθύτοις ἐν ἡμασι] Cf. ad Ag. 1592. κρεουργὸν ἡμαρ. Suppl. 706. βουθύτοισι τιμαῖς. Eur. Hel. 1474. βούθυτον ἀμέραν. Soph. Tr. 609. ἡμέρα ταυροσφάγῃ. Soph. Oed. C. 1495. βούθυτον ἐστίαν. Eur. Alc. 1156. βουθύτοισι προστροπαῖς. Ion. 664. βούθυτον ἠδονήν. Arist. Av. 1232.

262. κόμιζ'] Cura (fove) eum. Angl. take care of it. Cf. 204. 344. Hom. II. 6, 490. τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε. Od. 17, 113. ὡς ἐμὲ κεῖνος | ἐνδυκέως ἐκόμιζε σὺν υἱοῖς κυδαλίμοισιν. Eur. Hipp. 1066. ξένους κομίζων. " Cf. Pind. Ol. II. 14. P. IV. 106." (Pal.)

ἂν ἀρειας μέγαν] You can raise up to be great. Cf. 791. ἐπεὶ νῦν μέγαν ἀρας etc. Arist. Vesp. 1023. ἀρθεῖς μέγας. Plut. Anton. 18. μέγας ἀρθεῖς.

263. πεπτωκέναι] Cf. Ag. 1532. πίτνοντος δόμου.

264. ὑφ' ἥπαρ θερμὸν] "The epithet is rhetorically added for the sake of the antithesis with δυσχειμέρους (chilling). See Ag. 819. Ant. 88. θερμὸν

ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις. Phil. 1194. ἀλύοντα χειμερία λύπα. The notion in the mind of the speaker is that of a cold chill at the vitals (κρούος, Eum. 161.) (Pal.)

265. ὅπως —] Cf. Arist. Ran. 1120. ὅπως βασανιῶ. Vesp. 528. ὅπως φανήσει. Eur. El. 836. ὅπως θοινασόμεσθα.

266. γλώσσης χάριν] Prae garrulitate. I. q. γλώσση χαριζόμενος, by way of gratifying his tongue, for the sake of gossip. Cf. Eur. Or. 1514. δειλία γλώσση χαρίζει τάνδον οὐχ οὕτω φρονῶν. Hesiod. Op. 709. μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν. Theocr. 25, 188. γλώσσης μαιψιδίῳ χαριζόμενον παρεοῦσιν. Hinc χαριτογλωσσεῖν Prom. 294.

267. οὐς ἴδοιμ' ἐγὼ ποτε —] Cf. Arist. Ach. 1156. ὃν ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος δεόμενον etc. Eur. Med. 163. ὃν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοιμ' (ἐπ.?) — διακναιομένους. Soph. Phil. 1115. Lucian. III. p. 305. ὃν κάκιστα ἐπίδοιμι ἀπολόμενον.

268. ἐν κηκίδι πισσῆρει φλογός] Angl. in the spurting pitch of the pine-wood fire. Scilicet in pyra funebri. Ex taedis pineis enim fiebant rogi. Ita schol. Alii de pice rogo adhibita intelligunt. Cf. 1012. φάνου — κηκίς. Ag. 960. Soph. Ant. 1008. μυδῶσα κηκίς (i. q. ἀτμός) μηρίων ἐτήκετο εἶς Ad rem cf. Soph. Fr. 302. πισσοκώνητον μόρον. Aesch. Fr. 118. πισσοκωνήτω πυρί. Plat. Gorg. 473 C. ἐὰν — τὸ ἔσχατον ἀνασταυρωθῆ καὶ καταπιττωθῆ.

269. οὗτοι προδώσει] Ipse Apollo ait Eum. 64. οὗτοι προδώσω, διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ etc.

μεγασθενής] Cf. Eum. 61. Λοξία μεγασθενεῖ. Sept. 70. 977.

271. ἐξορθιάζων] Alta voce excitans (stimulans). Schol. ἀνατεταμένως βοῶν. Cf. Pers. 687.

δυσχειμέρους ἄτας] Procellosas calamitates. Cf. Pr. 746. δυσχειμέρον γε πέλραγος ἀτηρᾶς δύης. 15. Fr. 195, 4. δυσχειμέρω πέμφιγι. Soph. Phil. 1194. ἀλύοντα χειμερία λύπα. Eur. Alc. 68. Θρήνης ἐκ τόπων δυσχειμέρων. Fr. 696, 2. πέτρον Ἀρκάδων δυσχειμέρον. 1083, 7.

272. ὑφ' ἥπαρ θερμόν —] 'Sub jecinore', i. e. intimo pectore. (Blom.) 'Striking a wintry chill to my warm life-blood.' (Con.) Cf. Ag. 791. δῆγμα δὲ λύπης | οὐδὲν ἐφ' ἥπαρ προσικνεῖται. 432. πολλὰ γοῦν θιγγάνει (κιγγάνει?) πρὸς ἥπαρ. Eum. 465. καὶ τῶνδε κοινῇ (?) Λοξίας ἐπαίτιος, | ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδία, | εἰ μὴ τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους. Soph. Ant. 1315. παίσας ὑφ' ἥπαρ αὐτόχειρ αὐτήν. Tr. 933. Ant. 88. θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.

ἐξαυδόμενος] Notanda media forma hujus verbi, qua saepius utitur Sophocles.

273. μέτειμι —] Cf. 988. Eum. 230. δίκας μέτειμι τόνδε φῶτα.

274. τρόπον τὸν αὐτόν] I. e. per dolum, ut pater interfectus erat. Cf. 309 sq. 556 sq. Soph. El. 35 sq.

λέγων] Jubens.

275. ἀποχρημάτοισι ζημίαις] Omnium bonorum jactura (deprivatione). Cf. 136. ἐκ δὲ χρημάτων | φεύγων Ὀρέστης ἐστί. 301. Pers. 167. μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς. Formatum ut ἀπέρωτος 600. Cf. etiam ἀπότιμος, ἀπόδικος, ἀπόξενος, ἀπόσιτος, ἀφιππος, ἀπόπτολις.

ταυρούμενον] Efferatum. Proprie in taurum versum (cf. ἐκδρακον-
τωθεις infra 549.). Anglice, being maddened (exasperated). Cf. Eur.
Med. 91. ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρουμένην. 184. τοκάδος δέργμα λεαίνης
ἀποταυροῦται δμωσίν. Arist. Ran. 816. ἔβλειψεν — ταυρηδόν.

276. τῇ φίλῃ ψυχῇ τίσειν μ'] Angl. would pay for (the neglect of) this
with my own dear life. "Me vero, nisi obsequerer, hac anima
mea luiturum esse dixit, multa habentem mala injucunda." (Butler).

277. δυστερπῆ] I. q. δυσφιλή.

278—296. "Quae enim ex terra oriunda hominibus morbos levant ma-
lignos, haec nobis contra denunciavit morbos fore (i. e. creatura esse), nempe
lichenas etc." (Scholef.) Totum hunc locum, praeter parenthesin (286—289.)
a πιραύσκων εἶπε, non vaticinium de Oreste, sed observationem in univer-
sum dictum esse putat Conington, quod ostendant infinitivi ἐπαντέλλειν, διώ-
κεσθαι, συλλύειν, θνήσκειν, qui non futuri sed praesentis sunt. Describuntur
pestes animique terrores qui in eos incidunt qui patris interfecti caedem
non ulciscuntur. Schol. τοὺς μὲν γὰρ πολίτας λιμώξειν ἐκ γῆς ἔφασκεν
πρὸς ἀφοσίωσιν Ἀγαμέμνονος, ὡς μὴ ἐκδικάσαντας, ἡμᾶς δὲ σωματικῶς
φθαρήναι.

278. δυσφρόνων μειλίγματα] Cf. Theocr. 22, 221. λιγεᾶν μειλίγματα Μου-
σαῶν. Sed corrigendum videtur — μηνίματα. V. annot. crit.

δυσφρόνων] 'Of hostile powers.' (Pal.) Cf. 88. πῶς εὐφρον' εἶπω; Con-
necte autem μειλίγματα ἐκ γῆς.

279. πιραύσκων εἶπεν] I. e. σημαίνων. Cf. Ag. 205. εἶπε φωνῶν.

βλαστάνειν νόσους] Cf. Ag. 756. βλαστάνειν — οἰζύν.

280. ἀγρίαις γνάθοις] Cf. 325. Prom. 368. ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες
ἀγρίαις γνάθοις.

281. λειχήνας] Impetigines. Pessima hujus morbi species fuit ἀγριο-
λειχήνες (Hesych.). Cf. Eum. 785. λειχὴν ἀφυλλος ἀτεκνος. Ad ἀγριολειχῆνα
aut ἀγριοιπώριαν (v. Hesych. h. v.), leprae speciem teterrimam, alludi putat
Blom. Cf. Plin. N. H. XXV. 1. "Strab. VIII. 3. 19. ἀλφούς δὲ καὶ λεύκας
(sic) καὶ λειχήνας ἰᾶται τὸ ἐντεῦθεν λουτρόν." (Pal.)

ἔξέσθοντας] Corrodentes. Simplex ἔσθω occurrit Ag. 1597. Confer
ἐκπίνειν Soph. El. 785. τοῦμόν ἐκπίνουσ' — αἷμα.

ἀρχαίαν φύσιν] I. e. τὴν ἐξ ἀρχῆς οὖσαν (schol.), τὴν πρὸ τοῦ νοσεῖν
κατάστασιν (Hesych.). Angl. its original (normal) substance (tissue).
Apud Hippocratem legitur. "Cf. Plat. Gorg. p. 518 D. προσαπολοῦσιν αὐτῶν
καὶ τὰς ἀρχαίας σάρκας." (Pal.) Adde Soph. O. C. 110. εἶδωλον· οὐ γὰρ δὴ
τόδ' (l. τό γ') ἀρχαῖον δέμας. Aristid. I. 637. τῆς ἀρχαίας φύσεως ὅτι ἐγγυ-
τάτω γενόμενος. Locutio frequens apud Hippocratem.

282. λευκὰς δὲ κόρσας —] Cf. Levit. XIII. 10. καὶ ἰδοὺ οὐλὴ λευκὴ ἐν
τῷ δέρματι, καὶ αὕτη μετέβαλε τρίχα λευκὴν. Cels. de Med. V. 28. 19. 'Vitiligo
— λευκὴ habet quiddam simile alphi, sed magis albida est et altius descendit,
in eaque albi pili sunt et lanugini similes. Omnia haec serpunt (280), sed
in aliis celerius, in aliis tardius.' Vox κόρση legitur Simonid. Fr. 177, 2.
Empedocl. v. 27. Nicand. Athen. IV. 133 E. Lycophr. 507. Aesch. Fr. 111.

πυρσοκόρσου λέοντος. Fr. 248. ἀποκορσωσαμέναις (i. e. ἀποκειραμέναις). Vox Sicula esse traditur κόρση. "Κόρσαι are the hairs on the temples, so that the reference is to leprosy in the forehead, as in Chronicles 26, 19 sq." (Con.)

ἐπαντελεῖν] Cf. Ag. 27. ἐπαντείλασαν. Sept. 535. ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ. Apoll. Rhod. II. 43. ἔτι χνοάοντας ἰούλους | ἀντέλλων.

283. προσβολὰς Ἐρινύων] Cf. Eum. 600. δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μίασματόν. Sept. 28. Eur. El. 824. πύλαι δὲ — κακὰς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολὰς. Antiphont. 123, 22. οὐ δίκαιον τὰς θείας προσβολὰς διακωλύειν γίνεσθαι. Plut. Mor. p. 168. πληγαὶ θεοῦ καὶ προσβολαὶ δαίμονος. Arist. Pac. 59. δτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἢ προσβολή. Pers. 786. ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.

284. τελουμέναις] Anglice, brought about.

285. λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὄφρυν] Schol. ἐκ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἰκετεύοντος τοὺς θεοὺς ἐκδικήσεως τυχεῖν. Cf. Suppl. 87. πάντα τοι φλεγέθει κὰν σκότῳ. Eum. 104. φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται. Cum his apte confert Klausen Plat. Legg. IX. 866. ἐὰν δ' ὁ προσήκων ἐγγύτατα μὴ ἐπεξίη τῷ παθήματι τὸ μίασμα ὡς εἰς αὐτὸν περιελη-λυθὸς τοῦ παθόντος προστριπομένου τὴν πάθην, etc. et Demosth. p. 1331. Adde Juven. XIII. 217—232. Cic. pro Rosc. c. 24. Schol. τὸν ἐν σκότῳ νῦν κινουῦντα τὴν ὄφρυν λαμπρῶς ἡμᾶς ἐπεξίεναι ἔλεγεν. Qui ὄρωντα ad patrem Agamemnona refert. Πατέρα ἐκ πατρῶων intelligunt Kl. Con. Hoc subjectum verbi φωνεῖν esse putat Con.

νωμῶντ' ὄφρυν] Cf. Soph. Oed. R. 468. φυγᾶ πόδα νωμᾶν.

285 sq. τὸ γὰρ σκοτεινὸν — ταράσσει] Haec parenthetice accipit Con. Oratio jam directa est.

287 sq. Cf. Plat. Legg. p. 866.

287. Connecte προστροπαίων ἐν γένει (i. e. τῶν ἐν γένει αὐτῶν ἐγγενῶν). ἐν γένει] I. e. ἐγγενῶν. Anglice, akin. Cf. Soph. O. R. 1430. τοῖς ἐν γένει γὰρ τὰγγενῆ μάλισθ' ὄραν — εὐσεβῶς ἔχει κακά. 1016. ὀθούνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει. Eur. Alc. 904. ἐμοί τις ἦν ἐν γένει. Sic ἐν αἵματί τινος, Eum. 606.

288. λύσσαν] Furorem, insaniam. Qualis in Orestem cadit 1048 sq. Cf. Pr. 883. Hom. Il. 1, 238. μαίνεται ἐκπάγλως — κρατερὴ δὲ ἐ λύσσα δέδυκεν. μάταιον — φόβον] Groundless fear. Cf. 32 sq. Ag. 1151. ματαίους δῦας. ἐκ νυκτῶν] Noctu. Angl. o' nights. Hom. Od. 12, 286. ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ, δηλήματα νηῶν. Theogn. 453. ἀπορρήξασα δὲ δεσμὰ | πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα. Rhés. 13. τίνες ἐκ νυκτῶν τὰς ἡμετέρας | κοίτας πλάθουσ' ἐνέπειν χρή. (Blom.) Arist. Eccl. 668. Xen. Anab. I. 7. 1. περὶ μέσας νύκτας.

289. διώκεσθαι πόλεως] Cf. Hom. Od. 18, 8. διώκετο οἶο δόμοιο. Eur. Med. 76. γῆς ἑλᾶν Κορινθίας.

290. Cf. Pr. 682. μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι. Sept. 608. πληγὴς θεοῦ μάστιγι. Ag. 623. διπλῆ μάστιγι τὴν Ἄρης φιλεῖ.

χαλκηλάτῳ] Ad κέντρα aerea termino flagelli affixa respici censet Con. Dubia interpretatio.

291 sq. Notandae particulae οὔτε — οὐ — τ' — δ' — δ'. Cf. Pr. 450.

291 sq. Cf. Soph. O. R. 238 sq. Demosth. XX. 158. *χερσίβων εἰργεσθαι τὸν ἀνδροφόνον, σπονδῶν, κρατήρων, ἱερῶν, ἀγορᾶς.*

μέρος — μετασχεῖν] Cf. Ag. 507. οὐ γὰρ ποτ' ἠύχουν — | *θανῶν μεθέξειν φιλιτάτου τάφου μέρος.* Eur. Suppl. 1079. *μετέλαχες τύχας Οἰδιπόδα μέρος.* Iph. T. 1299. *μέτεστι θ' ἡμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος.* Soph. O. C. 1484. Arist. Pl. 226.

292. *εἶναι*] I. e. *ἐξεῖναι.*

φιλοσπόνδου λιβός] Periphrasis poetica pro σπονδῆς. Cf. Sept. 180. *φιλοθύτων δργίων.* Qu. *τριτοσπόνδου* —.

λιβός] Libationis. A *λίψ.* I. q. *λοιβῆς.* Ita dicitur quidquid guttatim profluit. Cf. Fr. 52. *Διὸς σωτήρος εὐκταίαν λίβα.* Eum. 54. *ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλή λίβα.* Fr. 68. *ἀφθονεστέραν λίβα.* Non legitur alibi vox *λίψ* apud Tragicos.

293. *βωμῶν τ' ἀπείργειν*] Schol. *ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐφησεν.* Subaudiendum *με,* ut ostendit sequens *πατρός.* Cf. Sept. 471. *πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δούλιον ζυγόν.* Ch. 569. *τί δὴ πύλαισι τὸν ἰκέτην ἀπείργετε;*

οὐχ ὄρωμένην] Cf. Adesp. 493. *δίλην ἀναυδὸν οὐχ (οὐδ'?) ὄρωμένην.*

294. *δέχεσθαι δ' οὐδὲ* —] Cf. Ag. 532. *Πάρις γὰρ οὐδὲ συντελής πόλις.* Soph. Phil. 771. *ἐκόντα μηδ' ἄκοντα.* Hor. Carm. III. 2. 26. 'Vetabo qui Cere-
ris sacrum | vulgarit arcanum sub iisdem | sit trabibus fragilemve mecum | solvat phaselum.' Schol. *συγκλύειν (συγκαταλύειν Abr.), συνοικεῖν.* I. e. una deversari. Sed corrigendum *συνθύειν.* V. annot. crit.

295 sq. Cf. Soph. O. R. 238 sq. 246 sq. Eur. Or. 46. *μήθ' ἡμᾶς στέγαις, | μὴ (καί?) πυρὶ δέχεσθαι, μήτε προσφονεῖν τινα | μητροκτονοῦντας.* "Hanc interdictionem ab aedibus propriam fuisse Argivis notat Stanleius: nam aliorum in aedes receptum fuisse Orestem ante expurgationem constat ex Eum. 451 sq. Eur. Iph. T. 947." (Blom.)

295. *πάντων — ἀτιμον*] Omni jure privatum. Cf. 409. *δωμάτων ἀτιμα.* 635. Ag. 1429. *ἀτιτον ἔτι σε χρὴ στερομένην φίλων | τύμμα τύμματι τίσαι.* 1279. *οὐ μὴν ἀτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.*

296. *ταριχευθέντα*] Desiccatum. Angl. shrivelled up. Cf. Herod. IX. 120. *τεθνεῶς καὶ τάριχος ἔων.* Soph. Fr. 646. *νεκρὸς τάριχος εἰσορᾶν Αἰγύπτιος.* Sophron. apud schol. *τὸ γῆρας ἄμμε μαραιῖνον ταριχεύει.* Plat. Phaed. p. 80 C. *συμπεσὸν γὰρ τὸ σῶμα καὶ ταριχευθὲν, ὥσπερ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ταριχευθέντες, — μένει ἀμήχανον ὅσον χρόνον.*

παμφθάρτῳ μόρῳ] *πάμφθαρτος μόρος* est *μόρος ᾧ τις πᾶς (παντάπασι) φθείρεται.* Sic *δημόλευστος μόρος, ῥιπτὸς μόρος* (Soph. Trach. 357.) etc.

297. *ἄρα*] Nonne? Cf. 435. *πατρός δ' ἀτίμωσιν ἄρα τίσει —;*

299—301. Haec in parenthesi sunt.

299. *εἰς ἐν συμπίνουσιν*] I. q. *συμβάλλουσιν.* Cf. Eur. Phoen. 472. *εἰς ἐν ξυνελθῶν.* Hel. 748. *εἰς ἐν ἐλθόντες τύχης.* Iph. A. 1127. *ὥς μοι πάντες εἰς ἐν ἤκατε.* Supra 210. *εἰς ταῦτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἔμοῖς στίβοις.* Theocr. 22, 27. *προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἐν ξυνιούσας.*

301. *καὶ πρὸς* —] Cf. Pr. 73. *κάπιθωῦξω γε πρὸς.* 961. *πρὸς δὲ —.*

χρημάτων ἀχηνία] Cf. 135. 275. Arist. Fr. 91. *νόσῳ βιασθεῖς ἢ φίλων ἀχηνία;* et ad Ag. 418. *ὀμμάτων — ἐν ἀχηνίαις (ἀχηνία?).*

302. τὸ μὴ —] Cf. ad Prom. 236.

303. Τροίας ἀναστατήρας] Cf. Sept. 1017. ἀναστατήρα Καδμείας χθονός.

304. δυοῖν γυναικοῖν] Clytaemnestrae et imbellis Aegisthi. Cf. Ag. 1625. (ubi γυνή ille appellatur). Soph. El. 301. ὁ πάντ' ἀναλκις οὗτος, — ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.

δυοῖν — ὑπηκόους] Genitivus. V. Elmsl. ad Her. 287.

305. θήλεια γὰρ φρήν] Sc. Aegisthi. Cf. Pr. 1003. θηλύνους γενήσομαι. Soph. Tr. 1075. θήλυς εὐρημαί τάλας. Fr. 136, 2. θήλυς μὲν αὐτὸς, ἄρσενας δ' ἐχθροὺς ἔχων. Contra γυναικὸς (Clytaemnestrae) ἀνδρόβουλον — κέαρ dicitur Ag. 11.

τάχ' εἴσομαι] Cf. Sept. 659. τάχ' εἰσόμεσθα τοῦπίσημ' ὄποι τελεῖ.

306. ἀλλ'] Saepe ab ἀλλὰ incipere precatationes monet Con., coll. 476, 540. 1063. Pers. 628. 640. Soph. O. C. 421. Eur. Med. 759. 1389.

ὦ μεγάλαι Μοῖραι] Cf. Pr. 895. ὦ πότνιαι Μοῖραι. Soph. Phil. 1466. ἡ μεγάλη Μοῖρα.

Μοῖραι] Cf. Pr. 516. Μοῖραι τρίμορφοι μνήμονές τ' Ἑρινύες.

307. τελευτᾶν] Finem habeat. Schol. τούτῳ τῷ τρόπῳ εἶη ἀποβῆναι.

308. ἦ] Ut. Schol. καθάπερ.

309. Cf. Ag. 1374. ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων.

310. τελεῖσθω] Pendatur. Angl. be paid back. Si sincera est haec lectio. τοῦφειλούμενον] Sc. χρέος.

311. πράσσουσα] Angl. exacting. Cf. Eum. 624. φόνον πράξαντα. Media vox est eodem sensu Ag. 700. ἀτίμωσιν — πρασσομένα.

312. ἀντὶ δὲ πληγῆς —] Cf. Ag. 1430. ἔτι σε χρὴ — τύμμα τύμματι τίσαι.

313. τινέτω] Sc. Clytaemnestra.

δράσαντι παθεῖν] Sub. μένει (μίμνει). Nisi corrigendum δράσαντα παθεῖν. Locutio proverbialis concise, ut mos est, expressa, ut φέρει φέροντ' Ag. 1562. Cf. Soph. Fr. 11. εἰ δεῖν' ἔδρασας, δευνὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ. Fr. 209. τὸν δρῶντα γὰρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται. Eur. Herc. 727. προσδόκα δὲ δρῶν κακῶς | κακὸν τι πράξειν. Rhés. 483. Pind. N. IV. 32. ἐπεὶ ῥέζοντά (ῥέξαντά?) τι καὶ παθεῖν ἔοικεν. Eur. Fr. 1075. ἀνέχου πάσχων· δρῶν γὰρ ἔχαιρες. Theogn. 593. εὐ ἔρδων εὐ πάσχε. Aesch. Fr. 267. δράσαντι γὰρ τοι (l. τι) καὶ παθεῖν ὀφείλεται. Pers. 813. τοιγὰρ κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα | πάσχουσιν. Eum. 868. Ag. 533. ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον. 1563. μίμνει δὲ — παθεῖν τὸν ἔρξαντα. 1658. Soph. El. 1026. εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς. Oed. C. 267. Plat. Legg. IX. 870 E. ἀναγκαῖον εἶναι τὴν κατὰ φύσιν δίκην ἐκτίσαι, τὴν τοῦ παθόντος ἄπερ αὐτὸς ἔδρασεν, ὑπ' ἄλλου τοιαύτη μοῖρα τελευτήσαι τὸν τότε βίον. 872 E. καὶ ἔταξεν ἄρα δράσαντί τι τοιοῦτον παθεῖν ταῦτα ἀναγκαιῶς ἄπερ ἔδρασε.

313 sq. Cf. Pers. 121. τὸ Κισσίων πόλισμ' ἀντίδουπον ἄσεται, δᾶ (δᾶ), τοῦτ' ἔπος γυναικοπληθῆς ὄμιλος ἀπύων.

314. τριγέρων μῦθος] Dictum pervetustum. Cf. Ag. 750. παλαίφατες — γέρων λόγος. Ch. 805. γέρων φόνος. Fr. 316. γέρον γράμμα. Eur. Herc. 26. γέρων δὲ δὴ τις ἐστὶ Καδμείων λόγος. Plat. Symp. 18. ὁ παλαιὸς λόγος εὐ ἔχει. Eriph. III. 556. λόγος γὰρ ἐστ' ἀρχαῖος οὐ κακῶς ἔχων.

- ταύδε φωνεῖ] Cf. Ag. 1334. μητέρ' εἰσελάθῃ, ταύδε φωνῶν.
 315. ὦ πάτερ αἰνόπατερ] Cf. Ag. 389 φῶς αἰνολαμπές. 1319. δυσδάμαρ-
 τος — ἀνδρός. Non alibi legitur. Qu. αἰνόπατορ, ut ἀπάτωρ, ἐπάτωρ, ἀμή-
 τωρ, δυσμήτωρ, etc. Aloman. Fr. 31. δὺσπαρις αἰνόπαρις, κατὸν Ἑλλάδι βω-
 τιανε(ρη. Hom. Od. 23, 97. μητέρ ἐμὴ δύσμητερ, ἀπῆρα θυμὸν ἔχουσα. Schol.
 δεινὰ παδάων. Cf. αἰνόπαρις, αἰνόλεκτρος, αἰνότοκος, αἰνόγαμος, αἰνοτύραννος,
 αἰνόμορος, αἰνόλοκος, etc.
 τί σοι —;] Cf. 418. τί δ' ἂν φράντες τύχομεν; et ad 997.
 316. φάμενος] Medium ut φάσθαι Pers. 701.
 317. ἔκαθεν] From afar. Sc. a superis ad inferos.
 οὐρίσας ἔνθα] I. e. οὐρίσας ἔκεισε ἔνθα. Cf. Pers. 602. πεποιθέμεν |
 τὸν αὐτὸν αἰὲν ἄνεμον οὐρεῖν τύχης. Alibi transitivum est οὐρίσσειν, Eum. 137.
 Soph. Oed. R. 695. Eur. Andr. 610.
 318. εἰναί] Cf. Seph. El. 436. εὐνήν πατρός.
 319. σκότῳ φάος ἀντ(μοιρον] I. q. ἰσόμοιρον, aequalem portionem
 sortitum. Cf. Fr. 5. πάλιν γὰρ ἔκουσ' ἐκ σκότου τόδ' ἐς φάος. Soph. Aj. 394.
 σκότος ἐμὸν φάος, ἔρεβος ὦ φαιεννότατον ὡς ἐμοί.
 320 sq. 'Yet all the same (whether I succeed in my wish or not) a lau-
 datory lamentation is held to be acceptable to the former lords of the house,
 the Atridae.' (Pal.) Schol. χάριτας δὲ νεκρῶν πάντες φασὶ τὸν γόν. Eur.
 Hel. 176. δάκρυα πέμπει φερσεφάσσα, — χάριτας ἔν' ἐπὶ δάκρυσι παρ' ἐμέ-
 φεν — παιᾶνας νέκυων δλομένους λάβῃ.
 320. χάριτες] Schol. χάριτας δὲ νεκρῶν πάντες φασὶ τὸν γόν.
 ὁμοίως] Anglice, all the same. Cf. Pers. 214. σωθεῖς δ' ὁμοίως τῆσδε
 κορανεῖ χθονός. Notandum est ὁμοίως in eadem sede esse hic et in v. ant. 337.
 321. κέκληνται] Have the reputation of being, are considered.
 Cf. 1037. Pers. 2. 242. Sept. 698. 929.
 323. προσθόδοις —] Schol. τοῖς πρότερον ἐσχηκόσι δόμον· νῦν γὰρ οὐκ
 εἰσὶ δόμοι (δεσπόται αὐτ κύριοι?). Et sic vertit Butler, aedium olim domi-
 nis. Idem in domum suam reversi μέτοικοι δόμων dicuntur 971. Dicitur
 autem unus Agamemnon. Cf. Ag. 436. προθόκοις Ἀτρείδαις. Aliter intelligit
 Blomf., aedium defensoribus, coll. v. διπισθόδομος (qui pone aedes est).
 324 sq. Cf. Lucan. 5, 763. 'nostros non rumpit funus amores, | non diri
 fax summa rogi.' Schol. τοῦτ' ἐστὶν οὐ συναλισσεται (l. συναλλίσσεται) τῷ
 σώματι ἢ ψυχικῇ δύνامي.
 325. πυρός μαλερὰ γνάθος] Cf. Pr. 368. ποταμοὶ πυρός δάπτοντες ἀγρῖαις
 γνάθοις. Hom. Od. 9, 242. μαλεροῦ πυρός. 326. φαίνει] Sc. ὁ θανάτων, opinor.
 327. διτοῖζεται] Deploratur, defletur, sc. planctu funebri.
 329. πατέρων — γός] Cf. 300. πατρός πένθος μέγα.
 τῶν τεκόντων] Parentes non raro οἱ τεκόντες dicuntur, Sept. 49. Pers.
 245., etc. ὁ τεκῶν pater Ch. 690. Eur. Herc. 1367. ὁ φῶσας χῶ (χαί?) τεκῶν
 ἡμᾶς πατῆρ. et ἡ τεκοῦσα mater Sept. 927. Ch. 133. Eum. 463.
 331. τὸ πᾶν mss. I. e. παπειλῶς, penitus. Schol. ζητεῖ παπειλῶς ταρασ-
 σομένη τὴν ἐκδίχησιν. Corrigendum videtur δίκαν.

332. ἐν μέρει] In turn (in return). Cf. Eum. 198. 436. 586.

334. ἐπιτύμβιος θρήνος] Cf. 342. Ag. 1547. ἐπιτύμβιον αἶνον. Theocr. VII. 23. ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλλίδες. Cf. v. ἐπιμαστιδίος (Sept. 349. etc.).

338. τί τῶνδ' εὖ; τί δ' ἄτερ κακῶν;] Cf. 638. Ag. 211. τί τῶνδ' ἀνευ κακῶν; Eum. 154. τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν; Suppl. 600. εὖ τὰ τῶν ἐγγχωρίων. Eur. Suppl. τί τούτων ἐστὶν οὐ καλῶς ἔχον;

339. ἀτρίακτος ἄτα] Calamitas insuperabilis. I. e. δυσπάλαιστος. Cf. Ag. 171. τριακτιῆρος (i. e. victoris) οἴχεται τυχῶν. Eum. 589. Cf. δυσπάλαιστος 692.

340. ἐκ τῶνδε] Cf. Pers. 788. πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι | πράσσοιμεν ὡς ἄριστα. Soph. Aj. 537. Eur. Med. 459. Hipp. 705. ἀλλ' ἐστὶ κακ τῶνδ' ὥστε σωθῆναι.

341. κελάδους —] Cf. Pers. 605. κέλαδος οὐ παιώνιος.

χρήζων]. I. q. εἰ χρήζοι, si velit.

342. ἐπιτυμβιδίων] Cf. ἐπιμαστιδίος Soph. Fr. 725, 2.

343 sq. Cf. Eur. El. 691. ubi Electra Oresti pollicetur, si bene re gesta redierit, ὀλολύξασθαι πᾶν δῶμα.

343. παιᾶν] Hic ὕμνος εὐχαριστήριος erat.

344. νεοκράτα φίλον] A newly made friend. Schol. Ὁρέστην, τὸν νεωστὶ συγκραθέντα ἡμῖν. Hesych. νεόκρατος: νεωστὶ κεκερασμένος. νεόκρατοί τινες κρατῆρες ἐλέγοντο. Cf. Fr. 336. νεοκράτας σπονδάς. Ag. 798. ὕδαρεῖ — φιλότητι. Eur. Hipp. 253. χρῆν γὰρ μετρίας εἰς ἀλλήλους | φιλίας θνητοὺς ἀνακίρνασθαι. Herod. IV. 152. 6. Κυρηναίοισι δὲ καὶ Θηραίοισι ἐς Σαμίους ἀπὸ τούτου τοῦ ἔργου πρῶτα φιλίαι μεγάλαι συνεκρήθησαν (Angl. were cemented). VII. 151. φιλίην συνεκεράσαντο. Plat. com. 69, 8. νεοκράτά (νεόκρατά vulg.) τις ποιεῖτω. Arist. Pac. 996—998. Plut. Mor. 677 C.

νεοκράτα] Newly mixed (made). De viro proprie dictum. Cf. v. εὐκράς (Eur. Fr. 504, 2. βίος — εὐκράς. 197.).

345 sq. εἰ γὰρ —] Cum his cf. Eur. Andr. 1182 sq. εἶθε σ' ὑπ' Ἰλίῳ ἦναρε δαίμων Σιμοεντίδα παρ' ἀκτάν. Soph. El. 94 sq. et Telemachi verba Od. 1, 236. ἐπεὶ οὐ κε θανόντι περ ᾧδ' ἀκαχοίμην, | εἰ μετὰ οἷς ἐτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δῆμῳ — τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ | ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω. 14, 366. ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι | πάγχυ μάλ' ὅτι μιν οὐτι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν | ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε. | τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ, | ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω. 24, 30—33. 11, 408 sq.

346. Λυκίων] Qui Trojanorum socii fortissimi erant.

347. δορίμητος] Cf. Hom. Il. 13, 501. ἔεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρῶα νηλέϊ χαλκῷ.

349. κελεύθοις mss. Sc. βίου. Cf. Eur. Herc. 434. βίου κέλευθον ἄθεον ἄδικον. Pind. N. VIII. 60. κελεύθοις ἀπλόαις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν, θανῶν ὡς παισὶ κλέος μὴ τὸ δύσφαμον προσάψω. Sic Latinis vitae via, vitae semita. Sed vereor ut hoc sensu absolute poni queat κέλευθος. Itaque πολίταις correxi.

350. ἐπίστρεπτον] I. e. ζηλωτόν (schol.). Cf. Suppl. 997. ὦραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς. Hom. Od. 1, 177. κείνος ἐπίστροφας ἦν ἀνθρώπων. Hesych. ἐπίστροφος: εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέφων τοὺς ἀνθρώπους. Confer v. ἐπιβλέπειν (invidere), Soph. O. R. 1526.

αιῶ] Pro *αιῶνα* positum ut *Ποσειδῶ* pro *Ποσειδῶνα*, *κρῖ*, *δῶ*, et alia.

351. *πολύχωστον* — *τάφον*] I. e. in altum congestum, 'ingenti mole sepulcrum', ut loquitur Virgilius *Aen.* VI. 232. Minus recte schol. *ὑπὸ πολλῶν κεχωσμένον*. Cf. *Suppl.* 870. *κατὰ Σαρπηδόσιον χῶμα πολύψαμμον*. [*Eur.*] *Rhes.* 414. *οἱ μὲν ἐν χωστοῖς τάφοις κεῖνται πεσόντες*. *Hom. Od.* 24, 80 sq. Hujusmodi tumuli *πολύχωστοι τηλεφανεῖς* etiam hodie in Troade exstant, in Marathonis campo, et alibi. V. *Blom. Gl. Sept.* 947.

352. *διαποντίου*] *Transmarinae*. Cf. *Thuc.* I. 141. *πολέμων διαποντίων*. *Hermipp.* 58, 1. *χαῖρ', ὦ διαπόντιον στρατεύμα*. *Theocr.* 14, 55. *πλευσοῦμαι κήγων διαπόντιος*. Confer *ὑπερόντιος Ag.* 414.

353. *δώμασιν εὐφόρητον*] Cf. *Ag.* 1103. *κακὸν ἄφερτον φίλοισιν*.

354 sq. Cf. *Hom. Od.* 11, 483. *πρὶν μὲν γὰρ σε ζῶον ἐτίμεν ἴσα θεοῖν | Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν | ἐνθάδ' ἑὼν τῷ μῆτι θανῶν ἀκαχίζευ, Ἀχιλλεῦ*. (Ubi Ulysses Achilles spectrum alloquitur.) *Soph. El.* 826. *ὑπὸ γαίης πάμπυχος (πάνσεμνος?) ἀνάσσει (Amphiaraus)*.

354. *φίλος φίλοισι*] Cf. *Eur. Suppl.* 867. *φίλοις τ' ἀληθῆς ἦν φίλος*. 1006. *Iph. A.* 344. *Iph. T.* 610. *Or.* 424. Verba *φίλος ἦν τοῖς φίλοις Darii sepulcro inscripta fuisse dicuntur Strab. XV. p.* 730. (Pal.)

ἐκεῖ] I. e. apud inferos. Euphemismus. Cf. *Soph. Aj.* 854. 1372. *El.* 358. *Ant.* 76. *Eur. Med.* 1069. *Hec.* 422. *ἐκεῖ δ' ἐν Αἴδου κείσομαι χωρὶς σέθεν*. *Plat. Phaed.* § 9. etc.

355. *ἐμπρέπων*] Cf. *Ag.* 6. *λαμπροὺς δυνάστας ἐμπρέποντας αἰθέρι*. *Soph. El.* 1187. *πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλλεσι*. *Eur. Her.* 407. *ἐν δὲ πάντων γνῶμα ταῦτόν ἐμπρέπει*. *Klausen confert. Hom. Od.* 11, 388. 569. *Pers.* 691. *ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ | (Δαρεῖος) ἤκω*. *Soph. El.* 841. *καὶ νῦν ὑπὸ γαίης πάμπυχος (πάντιμος aut πάνσεμνος?) ἀνάσσει (Amphiaraus)*.

357. *σεμνότιμος*] *Venerabiles honores habens*. Legitur etiam *Eum.* 833. Cf. *σεμνόμαντις Oed. R.* 556.

ἀνάκτωρ] I. q. *ἀναξ*. *Eur. Tro.* 1247. *ἀνάκτωρ πόλεως*. *Iph. T.* 1414. *πόντου ἀνάκτωρ*. Hinc *ἀνάκτορον* (*palatium, templum*), *Iph. T.* 41, 66. etc. Qui apud superos reges fuerant etiam apud inferos reges esse putabantur. Cf. *Pers.* 691. *Soph. El.* 131. *Ant.* 25. *Eur. Alc.* 746. *Hom. Od.* 11, 484. "Dem. 60, 34. *παρέδρους εἰκότως ἂν τις φῆσαι τοῖς κάτω θεοῖς εἶναι*." (Weckl.)

358. *πρόπολος*] *Minister, comes familiaris*.

τῶν μεγίστων ἐκεῖ τυράννων] De Plutone et Proserpina recte accipit schol.

359. *ἕφρ'*] *Quamdiu*. Particula epica, hoc sensu non alibi apud tragicos reperta. Cf. *Eum.* 339.

360. *μόριμον*] I. q. *μόρσιμον*. *Hom. Il.* 20, 302. *μόριμον δὲ οἱ ἔστ' ἀλέασθαι* (sc. *θάνατον*). Schol. *τὴν ἐκ Μοιρῶν βασιλείαν κεκληρωμένην ἔχων*.

λάχος] *Sortem*. Cf. *Eum.* 334. *τοῦτο γὰρ λάχος διανταία μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν*. 5. 310. 400.

361. *πεισιβρότῳ*] *Mortales suadente (regente)*. Cf. *Hom. Il.* 24, 758. *φρασίμβροτος ἠώς*. *Pind. Ol.* 7, 71. *φρασίμβροτος δαίμων*. *Simonid.* 218. *δαμασίμβροτος*. et nomina *Πεισίστρατος, πειθάνωρ*.

362. βάκτρον] I. e. sceptro regali. Cf. Ag. 202. Soph. O. C. 449. θρόνους καὶ σκῆπτρα κραίνειν. Pers. 764. ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον.

365. δουρικμητι] Hasta occiso. Cf. ἀνδροκμῆς et σιδηροκμῆς (Aj. 325.).

366. τεθάφθαι] Schol. τὸ ὠφειλες (ὠφελος?).

367. οἱ κτανόντες νιν] Clytaemnestram praecipue in mente habet.

368. δαμῆναι] Schol. λείπει τὸ ὠφελον πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα.

νιν] Exspectabam potius σε.

369. θαναταφόρον αἶσαν] Cf. 77. δουλίαν — αἶσαν. Soph. Oed. R. 181. νηλέα δὲ γένεθλα — θαναταφόρα κεῖται.

τινὰ] Schol. ἐμέ.

370. πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι] For one (me) to hear of their death at a distance. Schol. ἐμέ. Suppleri potest ὥστε.

πρόσω] Procul. Angl. at a distance.

372. κρείσσονα χρυσοῦ] Cf. Aristot. H. in Hermiam, χρυσοῦ τε κρέσσω καὶ γονέων. Catull. CVII. 3. 'nobisque hoc carius auro.' Tibull. I. 8. 'Carior est auro juvenis cui laevia fulgent | Ora.' (Stanl.) Adde Eur. Med. 965. χρυσοῦ δὲ κρείσσων μυρίων λόγων βροτοῖς. Psalm. XIX. 10.

373. καὶ Ὑπερβορέου] Hiatus in anapaestis tolerandus. Hyperboreorum felicitatem describit Pindarus P. 10, 37 sq. Cf. etiam Callim. H. Del. 281. Pomp. Mel. III. 5. 'Diutius quam ulli mortalium et beatius vivunt (Hyperborei).'

374. δύνασαι γάρ] Haec non expedio. V. annot. crit.

δύνασαι γάρ] Cf. Hom. Od. 4, 827. τοίη γάρ οἱ πομπὸς ἄμ' ἔρχεται, ἦντε καὶ ἄλλοι | ἀνέρες ἠρήσαντο παρεστάμεναι, δύναται γάρ, | Παλλὰς Ἀθηναίη. Eur. Iph. T. 62. ἀδελφῶ βούλομαι δοῦναι χοᾶς — ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἄν. Schol. ῥάδιον γὰρ τὸ εὐχεσθαι I. q. ἐπεὶ πάρα Ag. 1669.

375. διπλῆς — μαράγνης] Schol. διπλῆ μᾶστιγι ἐπλήγημεν. Cf. ad Ag. 642. πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων | ἄνδρας διπλῆ μᾶστιγι τὴν Ἄρης φιλεῖ. Prom. 682. μᾶστιγι θεία γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι. 691. κέντρον — ἀμφάκει. Sept. 608. πληγὲς θεοῦ μᾶστιγι παγκοίνῳ δάμη. Soph. Aj. 242. παῖει λιγυρᾶ μᾶστιγι διπλῆ. Oed. R. 809. διπλοῖς κέντροισι. Fr. 137. μᾶσθλητα δίγονον. Rhes. 817. ἦτοι μᾶραγνὰ γ' ἢ καρανιστῆς μόρος. Plat. com. II. 636. De duplici dolore interpretantur coll. Ag. 643 sq.

μαράγνης δοῦπος] Crepitus flagelli. Angl. a crack of a whip. Cf. Hom. II. 11, 532. λιγυρᾶς μᾶστιγος. Soph. El. 737. ὄξυν δι' ὠτων κέλαδον ἐνσεισας θοαῖς | πῶλοισ. Aj. 242.

376. δοῦπος ἰκνεῖται] Attingit, sc. aures mortuorum (380), i. e. Agamemnonis. Cf. 380. τοῦτο διαμπερὲς οὖς ἔχεθ'. Sept. 563. ἰκνεῖται λόγος διὰ στηθέων.

τῶν μὲν] I. e. ἡμῶν.

ἄρωγοι] Agamemnon, ni fallor. Cf. 955. Eum. 598. πέποιθ', ἄρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμπει πατῆρ. Soph. El. 453. γῆθεν εὐμενῆ | ἡμῖν ἄρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν. Ad rem cf. etiam 460. 477. 497 sq. 725. Eur. Or. 1225. ὦ δῶμα ναίων νυκτὸς ὀρφναίας πάτερ, | καλεῖ σ' Ὀρέστης παῖς σὸς ἐπίκουρον μολεῖν. El. 1392. παράγεται γὰρ ἐνέρων δολιόπους ἄρωγός (Orestes).

378. Schol. τοῦτο ἰδίᾳ (apart) ἀναπεφώνηται, τῶν ἄγαν στυγερῶν τούτων.

χέρεις] Eadem forma est Ag. 210. Eum. 350. Pers. 563.

379. Schol. τοῦτο δὲ μᾶλλον Ἀγαμέμνωνος τοῖς παισὶν αὐτοῦ συμβέβηκεν. παισὶ] Cf. 478.

μᾶλλον] Angl. in greater measure. Nisi latet vitium.

380. διαμπερές] Penitus. I. q. διαμπαῖξ. Α διαναπείρω. Hom. Il. 11, 377. διὰ δ' ἄμπερές ἰός | ἐν γαίῃ κατέπηκτο.

οὖς] Aurem inferorum (i. e. Agamemnonis).

381. ἔκεθ'] Cf. 376. Ag. 792. Sept. 563.

ἄπερ τι βέλος] I. e. ὡς περ τι βέλος. Cf. 184. ἐπαίσθη δ' ὡς διανταίω βέλει. Ag. 1164. πέπληγμα δ' ἄπερ δῆγματι φοινίῳ.

382. ἀμπέμπων ὑστερόποινον ἄταν] I. e. sero roenam afferentem. Cf. Ag. 58. ὑστερόποινον πέμπει παραβάσιν Ἐρινύν. Soph. Ant. 1075. ὑστεροφθόροι — Ἐρινύες. Hom. Il. 4, 160. εἴπερ γὰρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσεν, | ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ, σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν, | σὺν σφῆσιν κεφαλῆσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν. Lucian. Cont. p. 519. πεπιστεύκασι — τὰς ψυχὰς ἀναπεμπομένας κάτωθεν δειπνεῖν etc.

383. τλάμονι] Audaci. Anglice, daring, hardy. Cf. 597. γυναικῶν — τλαμόνων. Eur. Hec. 562. πάντων τλημονέστατον λόγον. Alc. 285.

384. τοκεῦσι — δπως] Quamvis sit mater mea. Cf. 419.

385. ἐφυμνήσαι — πυρᾷ — ὄλολυγμόν] Cf. Ag. 29. λαμπάδι — ἐπορθιάζειν. 1120. δώμασιν — ἐπορθιάζειν. Eum. 1043. ὄλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς. Sept. 268. ὄλολυγμόν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον. Eur. Or. 1137.

386. πευκάεντ' ὄλολυγμόν mss. Amarum ululatum reddit Butler. Cf. 640. ξίφος — ὄξυπευκές. Soph. Oed. Col. 1610. φθόγγον — πικρόν. Ant. 423. πικρᾶς (λυγρᾶς?) ὄρνιθος. Cf. etiam vv. πευκεδανός et πευκάλιμος. Aliter Klausen, ululatum de taeda (qua rogos incenditur). Cf. Soph. Ant. 123. πευκάενθ' Ἡφαιστον (ignem taeda picea accensum). Sed metrum requirit — — ὄλολυγμόν. Quare Dindorfius πευκάεντ' — corrigat. V. annot. crit.

ὄλολυγμόν] A sacrificial shout. Cf. Sept. 268. Ag. 28. 595.

387. θεινομένου] Cf. Sept. 959. Eur. Or. 1302. φονεύετε, καίνετε, θείνετε, ὄλλυτε.

γυναικός] Clytaemnestram dicit.

388. τί γὰρ κεύθω — ;] Quid enim celem — ?

κεύθω] Subjunctivus.

390. ποτᾶται] Cf. Ag. 977. δεῖμα προστατήριον καρδίας τερασκόπου ποτᾶται. πάροιθεν δὲ — κραδίας] I. e. πάροιθεν δὲ καρδίας ὡς πρῶρας (sc. ἄηται).

391. δριμύς — θυμός] Cf. Ag. 1501. δριμύς ἀλάστωρ. Hom. Il. 18, 322. δριμύς χόλος. Arist. Pac. 439. δικαστήν δριμύν. Vesp. 278. Av. 255. Eq. 808.

ἄηται — θυμός] Ex Homero Il. 21, 386. δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο. 15, 626. ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης (flatus) | ἰστίῳ ἐμβρέμεται. Pind. Isthm. III. 27. ἐπ' ἀνθρώπους ἄηται μαρτύρια.

392. ἔγκοτον στύγος] Odium irae plenum. Cf. 81. φρενῶν στύγος. Ag. 1308. 547. Infra 924. μητρὸς ἐγκότους κύνας.

394. ἀμφιθαλής mss. I. e. almus. Cf. Arist. Av. 1735. ὁ δ' ἀμφιθαλὴς Ἔρως χρυσόπτερος etc. Callim. Fr. 120. αὐτίκα τὴν τάλιν παιδί σὺν ἀμφιθαλεῖ.

Orph. H. XIV. 2. *Νύσιον ἀμφιθαλῆ πεποθημένον εὐφρονα Βάχχον*. Philon. II. 559. *τοῖς τῶν μειζόνων καὶ ἀμφιθαλῶν εἶναι δοκούντων σεβασμοῖς, Ἐρμού καὶ Ἀπόλλωνος καὶ Ἄρεως*. Plat. Legg. XI. 681 B. *ἡ περὶ τὸν ἀμφιθαλῆ γενόμενος κακός*. Ax. 370 D. *πρὸς ἀμφιθαλῆ τὴν ἀλήθειαν*. Poll. III. 25. *ὅτω δὲ ἂν γονεῖς ἅμα ἀμφοτέρω περιῶσιν ἀμφιθαλῆς ὀνομάζεται*. *Coitexi ἀμφιλαφῆ (χεῖρα)*.

396. *κάρανα*] *Capita (Aegisthi et Clytaemnestrae)*. Unde *καρανοῦν* Ch. 705. 528. *Epica forma est κάρηνον*. Hom. II. 11, 158. *πίπτε κάρηνα Τρώων*. 11, 500. *ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα*.

κάρανα δαΐξαι] Cf. Ag. 208. *εἰ τέκνον δαΐξω*. Suppl. 680. *μηδέ τις ἀνδροκμῆς λαιγὸς ἐπελθέτω τάνδε πόλιν δαΐξων*. Hesych. *δαΐξων· κατακόπτων*.

399. *Γᾶ χθονίων τε τιμαί*] Cf. 405. *νερτέρων τυραννίδες*. Pers. 641. *Γᾶ τε καὶ Ἄλλοι χθονίων ἀγεμόνες*. 620. *χθόνιοι δαίμονες ἄγνοϊ, Γᾶ τε καὶ Ἐρμῆ βασιλεῦ τ' ἐνέρων*.

χθονίων — τιμαί] I. e. *νερτέρων τύραννοι*. Cf. 358. *χθονίων — τυράνων*. 405. *νερτέρων τυραννίδες*.

401. *χυμένας ἐς πέδον*] Cf. Eum. 263. *αἷμα ματρῶν χαμαὶ (χυθὲν?) δυσαγκόμιστον, παπαῖ, τὸ διερὸν πέδοι (πέδω) χύμενον οἴχεται*. Eur. Her. 76. *ἴδετε τὸν γέροντ' ἀμαλὸν ἐπὶ πέδω | χύμενον, ᾧ τάλας*.

χυμένας] Forma epica, ut *φθίμενος, κτάμενος, σύμενος, κτίμενος, ὄρμενος, ὀνήμενος*. (Sidg.) Cf. Eum. 263. *τὸ διερὸν πέδοι χόμενον*. Altera forma vulgaris *κεχυμένος* legitur Eur. Bacch. 456. Herc. 1052.

402. *βοᾷ γὰρ λαιγὸν Ἐρινύς*] *Invocat. Anglice, For the Fury calls for destruction (cries Havoc)*. Cf. Suppl. 679. *μηδέ τις ἀνδροκμῆς λαιγὸς ἐπελθέτω*. Eur. Phoen. 1155. *βοᾷ | πῦρ καὶ δικέλλας*. Men. IV. 220.

λαιγὸν] I. e. *θάνατον, ὀλεθρον* (Hesych.). *Vox Homerica*. Cf. Suppl. 680. *ἀνδροκμῆς λαιγός*.

403. Cf. Shakesp. Macbeth. III. 4. *'It will have blood; they say, Blood will have blood.'* Eur. Or. 508. *εἰ τόνδ' ἀποκτείνειεν* (I. *ἀποκτενεῖ γὰρ*) *ὀμόλεκτρος γυνή, | χῶ τοῦδε παῖς αὖ μητέρ' ἀνταποκτενεῖ, | κᾶπειθ' ὁ κείνου γενόμενος φόνω φόνον λύσει*.

404. Cf. Philem. com. IV. 34. *κακὰ | πρὸς τοῖς κακοῖσιν ἕτερα συλλέγει*.

405. *πόποι δᾶ*] Cf. Ag. 1072.

νερτέρων τυραννίδες] I. e. *inferni dei*. *Pro τύραννοι*. Cf. 399. *κλυτε δὲ, Γᾶ χθονίων τε τιμαί*. Pers. 641. 620.

406. *πολυκρατεῖς Ἄραι φθιμένων*] Cf. Sept. 70. *Ἄρά τ' Ἐρινύς πατρὸς ἢ μεγασθενῆς*. 722. 887. 977. *'Look, mighty avengers of them that are laid low (slain by violence), here you have the last of the Atridae in a helpless state and outcasts from their home.'* (Peile)

πολυκρατεῖς] I. q. *μεγασθενεῖς*. Confer *παγκρατής*.

τεθυμένων] I. e. *ἐσφαγμένων*.

407. *Ἀτρειδᾶν τὰ λοιπ'*] Angl. *the last of the house of Atreus*.

408. *ἀμηχάνως ἔχοντα*] Cf. Eum. 481. *τάδε — ἀμηχάνως ἔχει*.

δωμάτων ἄτιμα] *Domibus spoliata*. (Blom.) *Sub. ὄντα*. Cf. 295. *πάντων ἄτιμον*.

410. πέπαλται δ' —] Continuantur haec a v. 894.

πέπαλται — κέαρ] Locutio Aeschylea. Cf. 524. ἐκ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη. Suppl. 567. χλωρῶ δείματι θυμὸν πάλλοντ'. 785. κελαινόχρως δὲ πάλλεται μου καρδία. Hom. II. 22, 451. ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῇ | στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα. Soph. Oed. R. 153. ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα δείματι πάλλων. Ch. 167. ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ. Virg. G. III. 105. 'exultantiaque haurit | Corda pavor pulsans.'

φίλον κέαρ] Secundum Homericum φίλον ἦτορ. Cf. Ag. 983. ἔξει φρενὸς φίλον θρόνον.

411. κλύουσαν] Pro κλυούση. Cf. ad Ag. 1611. Pers. 914. λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη — ἐσιδόντ' (pro ἐσιδόντι). Soph. El. 479. ὑπεστὶ μοι θράσος κλύουσαν (pro κλυούσα). Eur. Med. 815. σοὶ δὲ συγγνώμη λέγειν | τὰδ' ἐστὶ μὴ πάσχουσαν ὡς ἐγὼ κακῶς.

οἶκτον] Lamentationem. I. e. θρήνον. Sept. 51. οἶκτος δ' οὐτις ἦν διὰ στόμα. Suppl. 60. οἶκτον οἰκτρὸν αἴτων. 66. Ab οἶζειν (οἶ), sicut ὤζειν ab ὤ, οἰμώζειν ab οἶμοι, αἰάζειν ab αἰαῖ, φεύζειν a φεῦ, et similia.

412. τότε μὲν] Angl. at one time.

δύσελπις] Sub. εἰμί.

413. σπλάγχνα δέ μοι κελαινοῦται] Praecordia mea nigrescunt (turbida sunt, turbantur), sc. praef. formidine. Schol. ταράσσεται. Cf. Ag. 994. σπλάγχνα δ' οὐτι ματάζει. Pers. 114. ταῦτά μοι μελαγχίτων φρὴν ἀμύσεται φόβῳ. Suppl. 785. κελαινόχρως δὲ πάλλεται κλυδωνίῳ (κέαρ). Eum. 459. κελαινόφρων. Hom. II. 1, 103. ἀχνύμενος, μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι | πίμπλαντο. 17, 83.

σπλάγχνα] Affectuum sedes apud Graecos, ut apud hodiernos ἡ καρδία.

415. ἀλκᾶς] Auxilii. Cf. Pr. 545. εἶπέ ποῦ τις ἀλκά. Ag. 1103. ἀλκὰ δ' ἀποστατεῖ. Sept. 76. 215. 762. Eum. 257. etc.

416 sq. Cf. Ag. 998. εὐχομαι δ' ἐξ ἐμᾶς ἐλπίδος (f. καρδίας) ψύθη πεσεῖν ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον. "Hom. II. 22, 43. ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι." (Weckl.)

418. τί δ' ἂν φάντες τύχοιμεν;] Quid vero dicentes recte dicemus? I. e. Quid autem magis aptum commemorare possumus ad patris nostri iram accendendam quam mala indigna quae a matre nostra passi sumus? Cf. 315. τί σοι φάμενος ἢ τί ῥέξας τύχοιμ' ἂν —; 997. τί νιν προσειπῶν ἂν τύχοιμ' ἂν εὐστοχῶν; 950. Δίκαιον δέ νιν προσαγορεύομεν βροτοὶ τυχόντες καλῶς. 14. 697. Ag. 1232. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος | τύχοιμ' ἂν; Eur. Iph. T. 1321. ὦ θαῦμα, πῶς σε μείζον ὀνομάσος τύχῳ; Hipp. 1203. Alex. 108, 4. ὁ δ' ἕτερος — τί ἂν | τύχοιμ' ὀνομάσας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενῆς | ἄνθρωπος; Plat. Resp. IX. 581 A. καλοῦντες αὐτὸ φιλοχρήματον ὀρθῶς ἂν καλοῖμεν.

419. πρὸς γε τῶν τεκομένων] 'When those griefs come from parents.' (Pal.) Clytaemnestram intellige. Cf. 384.

420. πάρεστι σαίνειν —] Sc. αὐτά (τὰ ἄχη), lenire quidem ea licet, non autem demulceri possunt (ἀθελκτά ἐστι). Itaque fortius est θέλγειν quam σαίνειν. Aliter locum accipit Paleius, 'She may use blandish-

ments (to escape her just fate), but our griefs are not so to be soothed.' Aliter etiam schol. τῇ μητρὶ τὸν Ἀγαμέμνονα. "Cf. 896 sq. Suppl. 1056. σὺ δὲ θέλεις ἂν ἀθελκτον." (Pal.)

τὰ δ'] Schol. τὰ ἄχη.

422. ἄσαντος] Implacabilis, non mulcendus.

θυμὸς] Schol. ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονος.

423 sq. ἔκοιπα κομμὸν Ἄριον] Sensus est, 'more Orientali lamentor.' 'I am beating myself in Eastern fashion, with blow upon blow, till my head rings again.' (Con.) De tempore praesenti agi monuerunt Bamb. Peil. Con. Senes Persae planctus suos Mysios et Mariandynicos appellant. Pers. 936. κακοφάτιδα βοᾶν — Μαριανδυνοῦ θρηνητήρος (i. q. γοατοῦ) πέμψω, πολύδακριν ἰαχάν. 1054. Cf. similem locum Suppl. 69. τὼς καὶ ἐγὼ φιλόδοτος Ἰαονίοισι (ἰηλεμίοισι Herw.) νόμοισι | δάπτω τὰν ἀπαλὰν νειλοθερῆ παρειάν. et Eur. Or. 1395. αἴλινον αἴλινον, ἀρχὰν ἰαλέμου, βάρβαροι λέγουσιν, αἰαῖ, Ἀσιάδι φωνᾶ, βασιλέων ὄταν. αἶμα χυθῆ κατὰ γὰν ξίφεσιν σιδαρέοισιν Ἄιδα.

ἔκοιπα] Aoristus ut ἐγέλασα, ἤνεσα, ἐδεξάμην, ἤσθην, ἀπέπτυσα, etc.

κομμὸν] Planctum. A κόπτω plango. Notandum est activum ἔκοιπα pro medio ἔκοιπάμην.

Ἄριον] Gens Persica, Parthorum contermina. Apud Herodotum bis Ἄριοι (Ἄρειοι?) appellantur VII. 62. 66., semel Ἄρειοι III. 93. Steph. Byz. Ἄρια, θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως, Περσικὴ χώρα, ὡς Ἑλλάνικος. τὸ ἐθνικὸν Ἄρειος. Cum Cissii commemorantur etiam apud Herodotum. Mulieres Cissias lamentandi arte insignes fuisse constat ex Pers. 120. "The Arians were famed for their skill as professional mourners, like the Mariandyni (Pers. 938. Μαριανδυνοῦ θρηνητήρος); and the people called Κίσσιοι (Pers. 17.) appear to have been not less so (Pers. 124.)." (Pal.)

Κισσίας] Cf. Fr. 279. Κισσία (Memnonis mater dicitur). et Pers. 17. 119. καὶ τὸ Κισσίων πόλισμ' ἀντίδουπον ἄσεται, δᾶ — ἀπύων.

424. ἰαλεμιστριάς] Ab ἰήλεμος (Suppl. 114. ἰηλέμοισιν ἐμπρεπῆ) formatum. Cf. Callim. Fr. 176. Hesychius ἰηλεμιστριάς per θρηνητριάς explicat. Glossae Hesychianae sunt ἰαλεμίζειν (sic), ἰάλεμοι, ἰάλεμος, ἰαλέμου ἄδῆ. Ceterum ἰηλεμιστρία formatum ut πολεμιστρία, φαιδρύντρια, ἀγύτρια, etc.

425 sq. Cf. Sept. 855. ἐρέσσειτ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον (l. πένθιμον) χεροῖν πίτυλον. Eur. Tro. 1235. ἄρασσ' ἄρασσε κράτα πιτύλους διδοῦσα χειρός.

425. ἀπριγδόπλακτα] Indesinenter percutientia. Cf. Pers. 1057. ΞΕ. καὶ μοι γενείου πέρθε λευκῆρη τρίχα. | ΧΟ. ἀπριγδ' ἀπριγδα, μάλα γοεδνά. ubi schol. ἐπίφθεγμα ἐπὶ τῶν μετὰ σφοδρότητος τιλλόντων τὰς τρίχας.

426. ἐπασσυτεροτριβῆ] Continuo (frequenter) inflictā. Angl. laid on in quick succession. Hom. Il. 1, 382. οἱ δέ νυ λαοὶ | θνησκον ἐπασσύτεροι (i. e. ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις). Hesych. ἐπασσύτεροι: ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις. Schol. ἀλλεπ-ἀλληλον κτύπον ποιοῦντα.

χερός δρέγματα] Porrectiones manus. Cf. Ag. 1110. προτείνει δὲ χεῖρ ἐκ χερός δρέγματα. Schol. δρέγματα, τύμματα. Cf. 799. βημάτων δρεγμα. Eur. Hel. 546. σὲ τὴν δρεγμα (ποδῶν) δεινὸν ἡμιλλημένην. Phoen. 307. παρητ-δων τ' δρεγμα.

427. *κάτωθεν ἀνέκαθεν*] Cf. Eum. 373. *ἀνέκαθεν βαρυπετιῆ καταφέρω ποδὸς ἀκμάν.* Contracta forma *ἀγκαθεν* est Ag. 3.

κτύπῳ δ' —] Cf. Soph. El. 90. Eur. Andr. 1187.

ἐπιρροθεῖ] Resonat. Cf. 458.

429. *δαΐα*] Misera. Anglice wretched. Cf. Pr. 360. Soph. Aj. 784. *ὦ δαΐα Τέκμησσα, δύσμορον γένος.*

431. Cf. Sept. 1022 sq. *καὶ μήθ' ὀμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα — ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὑπο.*

432. *ἀνευ δὲ πενθημάτων* —] Cf. Ag. 1554. *οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων (καταθάβομεν αὐτόν).*

433. *ἔτλας — θάψαι*] Cf. Ag. 1553 sq.

434. *τὸ πᾶν ἀτίμως* mss. Omnino sine honore (ignominiose). Cf. 96. Pr. 195. 919. Sept. 325. 1021. *Correxi ταφᾶς ἀτίμους.*

435. *πατρὸς δ' ἀτίμωσιν — τίσει*] Cf. Ag. 702. *ἀτίμωσιν — πρᾶσσομένα. ἄρα —;*] Cf. 297. *τοιιοῖσδε χρησιμοῖς ἄρα χρῆ πεποιθέναι;* Sed cf. annot. crit. *τίσει*] Luet, solvet. Angl. will pay for. Sc. Clytaemnestra. Cf. Ag. 1430. *ἔτι σε χρῆ — τύμμα τύμματι τίσαι. 1529. τίσας ἄπερ ἔρξεν. Eum. 268. ἀντίποιν' ὡς τίνης ματροφόνου δύας.*

436. *ἔκατι — δαιμόνων*] Cf. ad 214.

437. *ἀπ' αὐτῶν διώκειν*] Ab iis pellere. Ita enim videtur construendum. Cf. Ag. 1575. *ἀλληλοφόνους | μανίας μελίθρων ἀφελούση. Infra 805. γέρον φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι.*

438. Cum hoc loco cf. Eur. El. 281. *θάνοιμι μητρὸς αἴμ' ἐπισφάξας ἐμῆς. Soph. El. 1079. Aj. 390. Callimach. apud schol. τεθναλίην ὅτε κείνον ἀποπνεύσαντα πυθοίμην.*

νοσφίσας] Sc. βίου. Quum eum occidero. Cf. 491. *ἐνοσφίσθης. Sept. 983. πνευμ' ἀπώλεσεν — καὶ τὸ τοῦδ' ἐνόσφισεν. Eum. 211. τί γὰρ γυναικὸς ἦτις ἀνδρα νοσφίση;* Soph. Phil. 1428. *Πάριν — νοσφιεῖς βίου. 684. Eur. Andr. 1206. γέροντ' ἀπαιδα νοσφίσας. Alc. 44. Suppl. 153. 539. Rhés. 56.*

439. *ἐμασχαλίσθη*] Cf. Soph. El. 444. *ὑφ' ἧς θανῶν ἄτιμος ὥστε δυσμενῆς | ἐμασχαλίσθης etc. Apoll. Rhod. IV. 478. ἦρως δ' Αἰσονίδης ἐξάργματα τάμνε θανόντος, | τρὶς δ' ἀπέλειξε φόνου, τρὶς δ' ἐξ ἄγος ἔπτυσ' ὀδόντων | ἧ θέμις αὐθέντησι δολοκτασίας ἰλάασθαι. Hom. Od. 22, 475 sq. Senec. Ag. 950. Virg. Aen. VI. 494. "On the curious superstition of cutting off the extremities of a murdered man and tying them with a band (μασχαλιστήρ) round the waist see Hermann on Soph. El. 437. Phot. s. v. μασχαλίσματα. The object was to deprive him of the power of doing harm to his murderers, just as the living body is rendered powerless by such mutilation." (Pal.) "Homicidae cadaveris extremitates amputatas prae contumelia sub occisi axillis suspendere solebant. — Primaria significatio vocis est 'circa pectus sub axillis cingere,' unde μασχαλιστήρ 'lorum pectorale' Pr. 71." (Blom.)*

ὡς τόδ' εἰδῆς] Ut ἴν' εἰδῆς Hom. Od. 2, 111. Soph. Phil. 989. (Weckl.)

440. *ἔπρασσε* —] Cf. Eur. Or. 1139. *κακῆς γυναικὸς οὐνεχ' αἴμ' ἐπράξαμεν. 1354. ὁ πρᾶχθεῖς φόνος. 1579. ἐπὶ φόνῳ πρᾶσσεις φόνον.*

ὦδε θάπτει] Cf. 433.

441. μόρον] Sc. mariti sui. Cf. 444.

442. ἀφερτον] Cf. 469. ἀφερτα κήδη. Ag. 395. πόλει πρόστροιμ' ἀφερτον ἐνθείς. 564.

445 sq. Cum his cf. Soph. El. 182. ἀλλ' ἀπερεί τις ἔποικος ἀναξία οἰκονομῶ θαλάμους πατρὸς, ὧδε μὲν ἀεικεῖ σὺν στολᾷ, κεναῖς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζαις. et 285. οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα | τοσόδ' ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει.

447. ἀφέρκτος] Seclusa. Angl. confined apart. Cf. περιέρκτος Pher. II. 280. et ad Soph. Aj. 593.

πολυσινοῦς] Cf. ἀσινῆς Sept. 826.

448. ἐτοιμότερα γέλωτος] Etiam prae gaudio enim flent homines. Sed vitiosum forsitan est γέλωτος. Hoc dicere vult, ad lacrimas ac fletus potius quam risum propensam se fuisse. Mire expressa sententia.

ἀνέφερον] Emittebam. Sensus vix alibi repertus. Ἀναφέρειν de anhelitu usurpatur Herod. 3, 102. ἀνανείκασθαι absolute Hom. Il. 19, 314. Herod. 1, 86. ἀναφορὰ αἵματος Athen. XII. 439. 'I gave vent to' vertit Pal., coll. Herod. III. 102. οὗτοι οἱ μύρμηκες ποιούμενοι οἴκησιν ὑπὸ γῆν (l. γῆς) ἀναφορέουσι τὴν ψάμμον.

449. πολύδακρυον γόον] Cf. Arist. Th. 1041. πολυδάκρυτον Ἄϊδα γόον.

κεκρυμμένον] Cf. Soph. El. 285. κἀπικωκῶ — αὐτὴ πρὸς αὐτήν· οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα | τοσόδ' ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει.

450. σαῖσιν ἐν φρεσὶν γράφου] Cf. Pr. 789. ἦν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν. Suppl. 991. καὶ ταῦτα μὲν γράψασθε πρὸς γεγραμμένοις | πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρὸς. 185. αἰνῶ φυλάξαι τὰμ' ἔπη δελτομένης. Soph. Phil. 1325. καὶ ταῦτ' ἐπίστω καὶ γράφου φρενῶν ἔσω.

451 sq. δι' ὠτων δὲ σῶν τέτραινε μῦθον] Terebra, perfora. Schol. διάτορει, διακόμιζε. Hesych. τέτρηθεν· ἐτρύπησεν. et τετρηῆναι· τρησαι. Cf. 55. σέβας — δι' ὠτων φρενός τε δαμίας περαῖνον. Soph. Fr. 737. δι' ὠτὸς ἐρχεται τρυπωμένου (τετρημένου?). Hom. Il. 22, 397. ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε. Herod. II. 11. σχεδὸν μὲν ἀλλήλοισι συντετραίνοντας τοὺς μυχοὺς, ὀλίγον δὲ τι παραλλάσσοντας τῆς χώρης. Plut. Mor. 502 D. εἰς τὴν ψυχὴν ἢ ἀκοὴ συντέτρηται. S. Luc. Ev. IX. 44. θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους.

452. ἀσύχῳ φρενῶν βάσει] I. e. attente. Anglice, with thy mind's silent step, i. e. with calm (composed) state of mind, attentively. Schol. ἡρεμαίᾳ τῇ ψυχῇ, ἀντὶ τοῦ προσέχων καὶ μὴ ἀποπλανώμενος. Cf. Soph. O. C. 198. ἐν ἀσυχαίᾳ βάσει. Tr. 966. βαρεῖαν (βραδεῖαν?) ἀνοφον φέρει βάσιν. Eur. Bacch. 647. ὄργῃ δ' ὑπόθεσ ἡσυχον πόδα. Phoen. 311. τρομερὰν ἔλκω ποδὸς βάσιν. Sed cf. annot. crit.

453 sq. Cf. Soph. Tr. 950. τάδε μὲν ἔχομεν ὄραν δόμοις, | τάδε δὲ μένομεν ἐπ' ἐλπίσιν.

453. τὰ μὲν —] I. e. Agamemnonis caedes.

454. Schol. αὐτὸς δὲ, τοῦτ' ἐστὶν ὁ πατήρ, ἐπιθυμεῖ καὶ τὰ λοιπὰ γινῶναι, τοῦτ' ἐστὶ τὴν τιμωρίαν.

455. καθήκειν] Descendere (in certamen). I. q. καταβαίνειν. Cf. 727. νῦν γὰρ ἀκμάζει Πειθῶ δολίαν | ξυγκαταβῆναι χθόνιόν θ' Ἑρμῆν. Eum. 1046.

Παλλάδος ἀστοῖσι Ζεὺς πανόπτας οὕτω Μοῖρά τε συγκατέβαν. Soph. Tr. 504. *κατέβαν.* Pind. N. IV. 63. *σφόδρα δόξομεν δαΐων ὑπέρτεροι ἐν φάει καταβαίνειν.* Thuc. VI. 16. *ἄρματα — ἐπτὰ καθῆκα.* Schol. *ὄρμᾶν κατ' αὐτῶν.*

456. *σέ τοι λέγω*] Cf. Pr. 944. *σέ τὸν σοφιστὴν — τὸν πυρὸς κλέπτῃν λέγω.* Soph. Oed. C. 1578. *σέ τοι κικλήσκει τὸν αἰένυπνον.* Aj. 1228. *σέ τοι — λέγω.* Eur. Iph. A. 854. *ὦ ξέν' — μεῖνον, ὦ σέ τοι λέγω.* Ion. 222. 464. Hel. 1106. Rhes. 633. Arist. Av. 405. *ἰὼ ἔποιψ, σέ τοι καλῶ.* 274. *οὔτος, ὦ σέ τοι.*

457. *ἐπιφθέγγομαι*] Assentior. Cf. Ag. 1173. *ἐπόμενα προτέροις τάδ' ἐπεφημίσω.*

κεκλαυμένα] Lacrimis suffusa, flens. Cf. 731. Soph. Oed. R. 1490. *κεκλαυμένοι | πρὸς οἶκον ἴξεσθ'.* Sept. 814. *δακρῦεσθαι πάρα.* Hom. Il. 16, 7. *τίπτε δεδάκρυσαι;* Od. 20, 204. *δεδάκρυνται δέ οἱ ὄσσε.* Plat. Ion. 539 A. *δεδάκρυνται δὲ παρειαί.* et (pass.) infra 687. Sic *δεδακρυμένος* apud Homerum.

458. *στάσις — ἄδε*] Hic coetus. Cf. 114. Eum. 311. *στάσις ἀμά.*

πάγκοινος] Eadem sentiens atque Orestes et Electra.

ἐπιρροθεῖ] Applaudit. Schol. *ἐπιβοᾷ σε ἢ σύστασις ἡμῶν ἢ κοινὴ βοήθῃν ἐλθεῖν.*

460. Cf. Soph. El. 453. *αἰτοῦ δὲ προσπίτνουσα γῆθεν εὐμενῇ | ἡμῖν ἄρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν.*

461. *Ἄρης*] I. e. vis armorum. Cf. 162. Similiter *Κράτος* et *Δίκη* consociantur 244.

ξυμβαλεῖ] Congredietur. Angl. shall engage, come in conflict with. Schol. *ὁ Ἄρης ἡμῶν τῶ τῶν ἐχθρῶν.* Cf. Suppl. 701. *εὐξυμβόλους — δίκας.*

δίκα] Clytaemnestra enim et Aegisthus *δίκην* invocabant caedem Agamemnonis defendentes (Ag. 1432. 1577. etc.).

463. *τρόμος μ' ὑφέρπει*] Cf. Ag. 270. *χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλυμένη.* 450. *φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἔρπει — Ἀτρείδαις.* Soph. El. 1112. *τί δ' ἐστίν, ὦ ξέν; ὡς μ' ὑπέρχεται φόβος — Ἀτρείδαις.* Oed. R. 786. *ἔκνιζέ μ' ἀεὶ τοῦθ', ὑφεῖρπε γὰρ πολὺ.*

εὐγμάτων] Eadem forma occurrit Pr. 584. Sept. 267. Soph. Ant. 1199.

464. *τὸ μόρσιμον μένει —*] Cf. 103. *τὸ μόρσιμον γὰρ τὸν τ' ἐλεύθερον μένει* etc. Ag. 1240. *τὸ μέλλον ἦξει.* Schol. *πέπηγε μὲν καὶ ὠρισταὶ πάλαι ὑπὸ Μοιρῶν τὸ τὴν Κλυταιμνήστραν ἀνδροκτονήσασαν ἀναιρεθῆναι, τὸ κατ' αὐτῆς δὲ καλῶς κυρωθὲν ὑπὸ τῆς Δίκης ἔλθοι, ὃ ἐστὶ μὴ μελλήσῃ πρὸς τιμωρίαν Κλυταιμνήστρας τὸ θεῖον.*

465. Schol. *τὸ κατ' εὐχὴν (l. κατευχθὲν) ἡμῖν πληρωθεῖη.*

466. *ἐγγενῆς*] I. e. ἐν γένει ὢν, in gente (domo) inhaerens. Anglice, O family (domestic) trouble. Cf. 745. Ag. 1566. *κεκόλληται γένος πρὸς ἄτα.* 152. *νεικέων τέκτονα σύμφυτον.* 1186 sq. Aliter schol. *συγγενῆς, ὃν ὑπὸ συγγενῶν ἐπάθομεν.*

467. *παράμουσος*] Dissona, discors. Anglice jarring. Cf. Eur. Phoen. 786. *ὦ πολύμοχθος Ἄρης — Βρομίου παράμουσος ἑορταῖς* (schol. *ἀνάρμοστος*). Ag. 801. *ἀπομούσως (ἀπόμουσος Elmsl.). Confer παρακόπτειν, παραπαίειν, παραχορδίζειν, πλημμελεῖν.*

468. *Ἄτας — πλαγὰ*] Cf. Ag. 367. *Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν (?)*.

αἱματόεσσα πλαγά] Cf. Pers. 1053. στονόεσσα πλαγά.

469. δύστονα — κήδη] Cf. Sept. 984. δύστονα κήδεα. 998.

ἄφερτα κήδη] Cf. 442. μόρον — ἄφερτον.

471 sq. Similiter Soph. Phil. 1095. σύ τοι κατηξίωσας (l. τάδ' ἠξίωσας), | ὦ βαρύποτμ', οὐκ ἄλλοθεν | ἔχει τύχῃ τᾶδ' ἀπὸ μείζονος, | εὐτέ γε παρὸν φρονῆσαι — εἴλου τὸ κάκιον ἐλεῖν (?).

471. ἔμμοτον] Inhaerens, infixum. Α μοτός, linteum carptum, Anglice lint, charpie. Unde venit ἄμοτος inexplibilis. "Dicitur ἔμμοτον medicamentum liquidum quod linteolis conserptis exceptum intra ulcera eorum-que sinus reconditur." (Steph.) Schol. Ven. in Π. 4, 440. ἄμοτον: ἀπλήρωτον. ἀφ' οὗ καὶ μοτά, τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς κοίλοις τραύμασιν ὀθόνια πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς σαρκός. Cf. v. ἄμοτος." (Blom.) "ἔμμοτον proprie est medicamentum quod linteolis conserptis exceptum intra ulcus ejusque sinus conditur." (Dind.) Hippocrati cavo ulcere laborantes ἔμμοτοι dicuntur. Suid. μοτώσει· ἰάσεται δι' ὀθονίων. Id. μοτοῖ· τιτρώσκει, ταράττει. Ad rem cf. Ag. 1190. κῶμος ἐν δόμοις μένει | δύσπεμπτος ἔξω συγγόνων Ἐρινύων.

472. οὐδ' ἀπ' ἄλλων] Cf. Fr. 135. τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς | ἀλισκόμεσθα.

474. δι' ὠμὰν ἔριν αἱματηράν] Cf. Ag. 698. δι' ἔριν αἱματόεσσαν.

475. θεῶν τῶν κατὰ γᾶς δδ' ὕμνος] Haec nostra deorum inferorum invocatio est. Schol. ταῦτα τὰ ἄσματα τοῖς κατὰ γῆν (l. γῆς) θεοῖς πρέπει καὶ οὐ τοῖς οὐρανίοις. Reddiderim potius, 'Hic est deorum inferorum hymnus.' Cf. Ag. 1191. ὕμνοισι δ' ὕμνον —. 1474. Eum. 331. ὕμνος ἐξ Ἐρινύων. 306. ὕμνον δ' ἀκούσει τόνδε —. Sept. 867. τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινύος ἀχεῖν. Sed Pers. 620. χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων | ὕμνους ἐπευφημεῖτε. Ag. 642. 649 sq.

476. μάκαρες χθόνιοι] I. e. mortui apud inferos (i. e. Agamemnon, ut ostendunt quae proxime sequuntur). Darius mortuus μακαρίτης dicitur Pers. 633. Minus-probabiliter dii inferi reddas.

477. κατευχῆς] Cf. κάτευγμα, Ch. 218. Eum. 1021. Sept. 709.

478. παισὶν] Cf. 379.

ἐπὶ νίκη] Cf. 868. Eum. 1009.

479. Schol. οὐχ ὡς βασιλεῖ πρέπει, ἀλλ' ἀδόξως.

480. αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος] Cf. 2. σωτήρ γενοῦ μοι ξύμμαχος τ' αἰτουμένῳ. Sept. 260. αἰτουμένῳ μοι κοῦρον εἰ δόξης τέλος. Ch. 2. 480. Pr. 617. 822. Pers. 217. 220. 625.

481. τοιάνδε] Cf. 508.

χρεῖαν] Anglice, request.

482: προσθεῖσαν —] Cf. Eur. Her. 505. προστιθέντες ἄλλοισιν πόνους. Herc. 710. ἀνάγκην προστίθης ἡμῖν θανεῖν. Eur. Fr. 964, 3. φυγὰς ἐμαυτῶ προστιθεῖς πάτρας ἐμῆς. Soph. Oed. R. 820. Scholiastae annotatio est, ὥστε φυγεῖν τὰς ἐπιβουλὰς Αἰγίσθου τιμωρησαμένην αὐτόν.

483. οὕτω γὰρ] Cf. 504.

ἐννομοί] Solennes. I. q. νόμιμοι. Allusio est ad epulas funebres quae in honorem defunctorum et ante et post exsequias habebantur. Hom. Il. 23, 29. Pers. Sat. VI. 33. 'Sed coenam funeris haeres | negliget iratus.' Lucian. Cont.

p. 519. Hujusmodi coenae *περίδειπνα* dicebantur. Apud Homerum (Od. 3, 309.) Orestes dapes funebres Argivis in Clytaemnestrae Aegisthique honorem dat.

484. *κτιζοίατ'*] Schol. *γίγνονται*. Ionica forma. Cf. Sept. 552. *δλοίατο*. Pers. 360. *ἐκωσοίατο*. 369. *φενξοίατο*. 451. *ἐκωζοίατο*. Suppl. 754. *ἐχθαιορίατο*.

παρ' εὐδείπνοις] Apud eos qui laute epulantur. Schol. *παρὰ καταχομένους δείπνῳ τιμωμένοις*. Alii apud silicernia (Angl. at funeral foasts). explicant. 'At the public festivals of the dead' vertit Con. Fallitur, opinor, vir doctus. Hesych. *αἱ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμεναι σπονδαί, ἡγουν χοαί*. et Etym. M. s. v. *εὐδειπνα*.

485. *ἀτιμος*] Non honoratus.

ἐμπύροισι κνισωτοῖς] With burnt funeral offerings, sc. animalium. Hujusmodi coenam funebrem Achilles supra Patrocli tumulum parat. Cf. Lucian. Cont. p. 519. *οἱ δὲ καὶ πυρὰν νήσαντες πρὸ τῶν χωμάτων καὶ βόθρον τινὰ δρύξαντες καίουσι τε ταυτὶ τὰ πολυτελῆ δεῖπνα καὶ εἰς τὰ δρύγματα οἶνον καὶ μελίκρατον, ὡς γοῦν εἰκάσαι, ἐγχείουσιν*. EPM. *οὐκ οἶδα, ὦ πορθμεῦ, τί ταῦτα πρὸς τοὺς ἐν Ἄιδου· πεπιστεύκασι δ' οὖν τὰς ψυχὰς ἀναπεμπομένας κάτωθεν δειπνεῖν μὲν ὡς οἶόν τε περιπετομένας τὴν κνῖσαν καὶ τὸν καπνὸν, πίνειν δὲ ἀπὸ τοῦ βόθρου τὸ μελίκρατον*.

486. *παγκληρίας*] Haereditatis integrae. Eur. Ion. 814. *δοτις σε γήμας καὶ σὴν παραλαβὼν παγκληρίαν* —. Suppl. 16. *Οιδίπου παγκληρίας | μέρος κατασχεῖν — θέλων*. Cf. *παμπησία* Sept. 817. *παγκτησία* Poll. 10, 12. et Soph. El. 960. *πλούτου πατρῶου κτήσιν*. Ad rem cf. Soph. El. 457. *ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφνεωτέρας | χερσὶ στέφωμεν*.

487. *οἶσω*] Si enim interfectus fuerit Aegisthus, continget mihi nubere.

γαμηλίους] Cf. El. 961 sq. et 457.

488. *τόνδε πρεσβεύσω τάφον*] I. e. *ἐξόχως τιμήσω*, honorabo, colam. Cf. Eum. 1. *πρῶτον μὲν εὐχῇ τῆδε πρεσβεύω — Γαῖαν*. Ag. 1300. Eur. Hipp. 5. Alc. 283. Rhés. 941.

489. *ὦ γαῖ', ἀνες μοι πατέρ'*] Cf. Pers. 650. *Ἄιδωνεὺς (Ἄιδωνεῦ?) δ' ἀναπομπὸς ἀνείης — Δαρεῖον*. 628. *ἀλλὰ, χθόνιοι δαίμονες ἄγνοϊ, | Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ βασιλεῦ τ' ἐνέρων, | πέμψατ' ἐνερθεν ψυχὴν ἐς φῶς*. 639 sq. 649 sq.

ἐποπτεῦσαι μάχην] Cf. 583. *τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω | ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθῶσαι τέ μοι*.

ἐποπτεῦσαι μάχην] Inspicere certamen, ut deum. Cf. 583. *ἐποπτεῦσαι | ξιφηφόρους ἀγῶνας*. et. v. *ἐπακούειν de diis usurpari solitum*.

490. *δὸς — κράτος*] Da victoriam. Cf. 480. *αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων*. 785. *Ζεῦ — δὸς κράτος (τύχας mss.)*. Suppl. 1070. *κράτος νέμοι γυναίξιν*. Eum. 530. *παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ᾤπασεν*.

εὐμορφον κράτος] Cf. 969. *τύχαι — εὐπροσωποκοῖται*. Soph. Oed. R. 189. *εὐῶπα πέμψον ἀλκάν*.

491. *ἐνοσφισθης*] Sc. *βίου*. Euphemistice dictum. Angl. you were cut off. Cf. ad 438.

492. *ἀμφίβληστρον*] Rete. Cf. Ag. 1383. *ἀπειρον ἀμφίβληστρον ὥσπερ ἰχθύων | περιστιχίζω*.

ἐκαίνισας] Initiasti, i. e. primus expertus es. Cf. ad Agam. 1071. εἴκουσ' ἀνάγκη τῆδε καίνισον ζυγόν. Soph. Tr. 869. καί τι καινίζει στέγη. Eur. Tro. 889. τί δ' ἐστίν; εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν. Fr. 601, 2. ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον. Lycophr. 530. πρῶτα καινίζει δόρυ.

493. πέδαις ἀγαλκεύτοις] Cf. Eur. Fr. 598. αἰδοῦς ἀγαλκεύτοισιν ἔξευκται πέδαις. Soph. Fr. 640. ἀγάλκευτα τρύπανα. Orph. H. 85, 4. σώματα δεσμεύων ἐν ἀγαλκεύτοισι πέδησιν. Similiter Eum. 250. ἀπτέροις πωτήμασιν. 860. ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασι. Schol. ἀσιδήροις δεσμοῖς. λέγει δὲ τῇ ἀδιεξοδεύτῳ ἐσθῆτι.

494. αἰσχρῶς — βουλευτοῖσιν] Turpiter excogitatis. Angl. shamefully devised. Schol. ἐπιβουλευτοῖς πέπλοις.

495. ἄρ' ἐξεγεῖρει —;] Cf. Eur. Or. 1236. οὐκουν ὄνειδῆ τάδε κλύων ῥύσει τέκνα;

496. ὀρθὸν αἶρεις — κάρα] Cf. Pers. 660. et omnino 657—662. Eur. El. 942. ἡ μὲν γὰρ ἀεὶ παραμένουσ' αἶρει κακὰ (κάρα Tyrwhitt.). Ovid. Trist. IV. 3. 81. 'caputque | conspicuum pietas qua tua tollat habet.'

497. ἴαλλε] I. q. πέμπε. Cf. ad 22. Schol. ἡ τὴν Δίχην συμμαχοῦσαν ἡμῖν κατ' αὐτῶν πέμψον, ἢ σὺ κόλασον αὐτούς.

498. ἀντίδος] Sc. τῷ ἀντιπάλῳ. Sensus videtur esse, 'aut ipse veni alteramque luctationem cum adversario tuo suscipe, si forte victoriam reportaturus sis.' Metaphora a palaestra sumpta. Cf. δυσπάλαιστος 692. et Ag. 1284.

λαβὰς] Anglice, hold, grip. Cf. Plat. Phaedr. 236 B. περὶ μὲν τούτου, ὦ φίλε, εἰς τὰς ὁμοίας λαβὰς ἐλήλυθας. Resp. VIII. 544 B. τὴν αὐτὴν λαβὴν παρέχε. Plut. Mor. p. 78 B. Ἀλκιβιάδης ἔτι παῖς ὢν ἐλήφθη λαβὴν ἐν παλαίστρᾳ.

500. καὶ τῆσδ' ἄκουσον λιοσθίου βοῆς, πάτερ] Cf. Ag. 1431.

501. ἰδὼν — οἴκτειρε] Cf. Prom. 352. ἰδὼν ᾧκτειρα. Suppl. 486. οἴκτισας ἰδὼν τάδε.

νεοσσούς] Cf. 247 sq. Eur. Her. 259. βώμιος | θακεῖς νεοσσῶν τήνδ' ἔχων ὀμῆγυρον.

ἐφημένους τάφῳ] Cf. Ag. 1217. ὁρᾶτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους | νέους; Fr. 158. ἐφημένη τάφον (l. τάφῳ).

502. θῆλυν ἀρσενός θ' ὁμοῦ γόον] Cf. Soph. Phil. 185. ἐν τ' ὀδύναις ὁμοῦ λιμῶ τ' οἴκτρος.

503. μὴ ἔαλειψης;] Cf. Sept. 15. τιμὰς μὴ ἔαλειψθῆναι ποτε. Eur. Hipp. 1242. μὴ μ' ἔξαλειψῆτ'. Iph. T. 698. οὐδ' ἄπαις δόμος — οὐμὸς ἔξαλειψθεῖη ποτ' ἄν. Eur. Fr. 1041, 2. ὄν γ' (πλοῦτον) ἔξαλείφει πρόφασις ἢ τυχοῦσ' ὄλον. Thuc. III. 57. πόλιν ἔξαλειψαι. Herod. VII. 220.

504. οὕτω γὰρ —] Scilicet quia liberi κληδόνος πατρῴας σωτήριοι sunt (505).

505. κληδόνος σωτήριοι] Schol. εὐφημία. διὰ φήμης σώζοιέν (l. σώσομέν) σε. "κληδὼν σωτήριος dicitur filius nomen paternum ab oblivione servans, quemadmodum cortices rete submersum indicant." (Blom.) "Cf. 236. Eur. Iph. T. 697. ὄνομά τ' ἐμοῦ γένοιτ' ἄν οὐδ' ἄπαις δόμος | πατρῴος οὐμὸς ἔξαλειψθεῖη ποτ' ἄν. Isae. II. 36. τῷ ἐμῷ παιδίῳ ἐθέμην τὸ ὄνομα τὸ ἐκείνου, ἵνα μὴ ἀνώνυμος ὁ οἶκος αὐτοῦ γένηται." (Weckl.) Cf. 1043. Soph. Oed. C. 258.

506. φελλός] *Suberinus cortex*. Schol. φελλοί. ἐκεῖνοι γὰρ ἐπιπλέοντες σημαίνουσι τὴν ἐν βυθῷ σαγήνην· οὕτω καὶ ἡμεῖς ζῶντες σὲ τὸν θανόντα. Cf. Pind. P. 2, 146. ἀβάπτιστός εἰμι φελλός ὡς ὑπὲρ ἔρκος ἄλμας. Plut. Mor. 592 A. ὡσπερ τοὺς τὰ δίκτυα σημαίνοντας ἐν τῇ θαλάσῃ φελλοὺς ὀρῶμεν ἐπιφερομένους. Anth. VI. 3. ἀπαγγελιτῆρά τε κύρτου | φελλόν. Epigr. in Anal. II. p. 494. εὐκόλπου τε λίνου περίπλοα κύκλα μολίβδῳ | καὶ φελλοὺς κύρτων μάρτυρας εἰναλίων. Theaet. ibid. p. 514. καὶ πιστὸν βυθίων παγίδων σημάντορα φελλόν. Alciphr. I. 1. μικρὸν καὶ τοὺς φελλοὺς ἐδέησε κατασῶραι ὑφαλον τὸ δίκτυον ἐξογκούμενον. Eust. ad Il. p. 713, 33. φελλοὶ δπως δίκτυον ἀνέχουσιν ἄνω κατ' Αἰσχύλον. Sidon. Epist. II. 2. 'Piscator retia suberinis corticibus extendit.' (Blom.)

ἀγουσι] *Ducunt, trahunt, sustinent, quia ubicunque ὁ φελλός est, ibi sustinetur rete.* I. q. ἀνέχουσι. Cf. Soph. El. 118. μούνη γὰρ ἀγειν οὐκέτι σωκῶ | λύπης ἀντίρροπον ἄχθος. Sensus est, liberi memoriam patris sustinent (servant) ut subera rete.

507. τὸν ἐκ βυθοῦ —] Cf. 278. Ag. 538. ὦ χαῖρε κῆρυξ — τῶν ἀπὸ στρατοῦ. Soph. El. 137. οὗτοι τὸν γ' ἐξ Αἴδα — πατέρ' ἀνστάσεις.

ἐκ βυθοῦ] Cf. Arist. Eq. 609. ἐκ βυθοῦ θηρώμενοι (τοὺς παγούρους). Ran. 247. Soph. Aj. 1083. ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτ' ἂν | ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν ἐς βυθὸν πεσεῖν.

κλωστήρα — λίνου] Schol. ἐν περιφράσει τὸ κλωστὸν λίνον. I. e. τὴν περιστροφὴν τοῦ λίνου (Poll. 7, 31.). Cf. Eur. Fr. 1001. λίνου κλωστήρα περιφέρει λαβών. Arist. Ran. 1349. κλωστήρα ποιοῦσ'. Lys. 567. ὡσπερ κλωστήρ', δταν ἡμῖν ἢ τεταραγμένος, etc. Eur. Tro. 536. κλωστοῦ — ἀμφιβόλοις λίνουσι. Herod. V. 12. 12. κλώθουσαν λῖνον (λίνον?).

509. δὲ] I. q. γάρ. Cf. 239.

τόνδε τιμήσας γόον] I. e. si hanc lamentationem nostram auscultaveris.

510. ἀμεμφῆ — λόγον] Cf. Pers. 168. πλοῦτος — ἀμεμφῆς. Suppl. 581. παῖδ' ἀμεμφῆ. Sept. 909. ἀμεμφία. Suppl. 576. Soph. Fr. 259.

τόνδ' ἐτείνατον λόγον] Cf. Eur. Hec. 1177. ὡς μὴ μακροὺς τείνω λόγους.

512. τὰ δ' ἄλλ'] *Caedem Aegisthi intellige.*

ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενὶ] Since you have settled it in your mind to act. Cf. Suppl. 915. καὶ πόλλ' ἀμαρτῶν οὐδὲν ὠρθώσας φρενί.

κατώρθωσαι] *Erecta (impulsa) es, statuisti.* Angl. have resolved (decided.) Cf. Eur. Hipp. 1443. κατόρθωσον δέμας. Andr. 1081.

513. δαίμονος πειρώμενοι] I. e. τύχης. Angl. trying your fortune. Cf. Ag. 1663. δαίμονος πειρωμένους. 1653. τὴν τύχην δ' ἐρώμεθα (τῆς τύχης πειρώμεθα?). Herod. I. 46. διέπεμπε δὲ πειρεόμενος τῶν μαντηῶν ὃ τι φρονέοιεν.

514. ἔξω δρόμου] *Extra cursum, i. e. indecorum.* Anglice, irrelevant, amiss. Schol. ἔξω τοῦ προκειμένου. Cf. 1022. δρόμου | ἔξω τρέχω. Pr. 883. ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης | πνεύματι μάρωφ. Ag. 1245. ἐκ δρόμου πεσῶν τρέχω. "Idem sonat proverbium 'extra oleas vagari.'" (Blom.)

515. ἐκ τίνος λόγου] Quare, quamobrem, qua ratione inducta. Cf. Eur. Andr. 549. ἐκ τίνος λόγου νοσεῖ;

516. ἀνήκεστον πάθος] Cf. Fr. 255, 2. τῶν ἀνηκέστων κακῶν | ἰατρός. Xen. Oecon. 2, 7. μή τι ἀνήκεστον κακὸν πάθῃς. Theogn. 76. ἀνήκεστον — ἀνίην. Herod. 3, 104. λώβην ἀνήκεστον. Lys. T. I. p. 84. ἀνηκέστῳ συμφορᾷ.

517. οὐ φρονοῦντι] Non sentienti. Schol. τῷ ὑπ' αὐτῆς θανόντι καὶ μὴ φρονοῦντι τὰ αὐτῆς. δειλαία χάρις] The sorry favour (attention).

518. Cf. Sept. 356. τίν' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα; Schol. διατάζω ὄτου ἔνεκα ἐπέμφθη.

519. Schol. ἀντὶ τοῦ ὑπερβαίνει τὰ ἀμαρτήματα τὴν ἀπὸ τῶν δώρων πειθῶ καὶ παρηγορίαν.

520 sq. τὰ πάντα —] Nominativus pendens. De constructione cf. ad Sept. 681. ἀνδροῖν δ' ὀμαίμοιν θάνατος ᾧδ' αὐτοκτόνος, | οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος. 189. κρατοῦσα μὲν γὰρ — οὐχ ὀμιλητὸν θράσος. Eum. 100. παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλιτάτων — | οὐδεὶς ὑπὲρ μου δαιμόνων μνησεται. Suppl. 446. Eur. Fr. 411, 4. καὶ πρὸς ἀνδρ' εἰπὼν ἕνα, | πύθονται ἂν ἄστοι πάντες etc. 579. πάλαι δέ σ' ἐξερωτῆσαι θέλων, | σχολή μ' ἀπειργε. Arist. Fr. 509. Eur. Phoen. 290. Iph. T. 675. κοινῇ δὲ πλεύσας δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν. Cycl. 333. δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἔμὸν | καὶ πῦρ ἀναίθων, χιόνος οὐδέν μοι μέλει. Arist. Pac. 1242—1244. De sententia cf. 47. Ag. 983 sq. τὸ δ' ἐπὶ γὰν ἄπαξ πεσὼν θανάσιμον — μέλαν αἷμα τίς ἂν πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων; Eur. Fr. 647 sq. ἀνδρὸς δ' ἐπειδὴν αἷμ' ἀνασπάση κόνης | ἄπαξ θανόντος, οὔτις ἔστ' ἀνάστασις.

520. αἵματος ἑνός] I. e. unius caedis. Cf. 932. πολλῶν αἱμάτων.

521. ᾧδ' ἔχει λόγος] I. e. habes meam sententiam. Ita Schutz. Anglice, that is what I have to say. Cf. Ag. 1661. ᾧδ' ἔχει | λόγος γυναικός, εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν. Alii (Blom. etc.) vertunt sic vulgo fertur, sic fama est, coll. Pers. 343. Eur. Iph. A. 72. ὡς δ' μῦθος ἀνθρώπων ἔχει.

522. θέλονται] I. q. χρήζονται. Cf. Suppl. 144.

524. νυκτιπλάγκτων δειμάτων] I. e. noctu errare facientium. Cf. 751. νυκτιπλάγκτων — κελευσμάτων. Ag. 12. 330.

525. δύσθεος] Impia. Cf. 46. 191. Ag. 1590. Suppl. 422.

527. Cf. Eur. Or. 402. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας.

528. ποῖ τελευτᾷ — λόγος] Cf. 1021. οὐ γὰρ οἶδ' ὅποι τελεῖ. 1075. ποῖ καταλήξει | κατακοιμισθὲν μένος ἄτης; Pers. 787. ποῖ καταστρέφεις | λόγου τελευτήν; 735. πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν; Suppl. 598. ποῖ κεκύρωται τέλος; Eur. Tro. 1029. ἔν' εἰδῆς οἷ τελευτήσω λόγον; 155. ποῖ λόγος ἦκει; Hec. 419. ποῖ τελευτήσω βίον; Soph. O. C. 476. τὸ δ' ἔνθεν ποῖ τελευτήσαι με χρή;

καρανοῦται] I. e. κεφαλαιοῦται, κορυφοῦται, τελειοῦται. Proprie ad fastigium perducitur. Angl. is summed up. Ἀ κάρανον. Cf. 705. τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανώσαι (μὴ ἀνακοινῶσαι?) φίλοις. Hesiod. Op. 106. εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω.

529. ὀρμίσαι] Locasse, posuisse. Schol. ὡς παῖδα αὐτὸν ἐκτεῖναι ἐν σπαργάνοις. Cf. Soph. Phil. 857. ἐκτέταται νύχιος.

530. τίνος βορᾶς χρήζοντα, —] Qu. τίνος βορᾶς δ' ἐχρηζε —.

δάκος] Animal morsu nocens. Pr 583. ποντίοις δάκεσι. Eur. Hipp. 642. δάκη θηρῶν.

531. ἐπισχεῖν μαστὸν] Cf. Eur. Andr. 225. καὶ μαστὸν ἤδη πολλάκις νόθοισι σοῖς | ἐπέσχον. Hom. Π. 9, 489. οἶνον ἐπισχών. 22, 83. λαθικηδέα μαζόν.

532. οὐθαρ] Hinc Latinum uber. "Animalibus proprium; mulierum erat μαστός."

στύγους] The hateful (loathsome) thing. Schol. τοῦ μισητοῦ θηρίου.

533. θρόμβον αἵματος σπάσαι] Cf. 546. Eum. 617. ἀνδρὸς δ' ἐπειδὴν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις. 184. Plat. Crit. p. 120 A. θρόμβον ἐνέβαλλον αἵματος. S. Luc. Evang. XXII. 44. θρόμβοι αἵματος.

θρόμβον] Grumam. Angl. a clot.

σπάσαι] Haurire. Eur. Cycl. 416. ἐδέξατ' ἔσπασέν τ' ἄμυστιν ἐλκύσας. Hor. Epod. 14, 3. 'pocula Lethaeos ut si ducentia somnos — traxerim.'

534. οὔτοι μάταιον — πέλει] Profecto non vana est haec phantasia.

ὕφανον] Schol. ὕψις, φαντασία. Vocabulum non alibi repertum. Confer λείφανον, τρώξανον. "Sententia generalis est, 'Hominis somnium non est res vana.'" (Blom.)

535. ἐξ ὕπνου] Post sonum. Cf. Eur. Bacch. 689. ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας.

κέκραγεν] Cf. Pr. 743. σὺ δ' αὖ κέκραγας —. Fr. 281, 5. νῦν δ' οὐ κεκραγάπω —. Soph. Aj. 1236.

ἐπτοημένη] Territa. Pr. 881. ἐπτοημένοι φρένας. Eur. Bacch. 214. 1267. Iph. A. 586. 1029. Tro. 559. El. 1255.

536. ἀνῆθον — λαμπτήρες] Cf. Soph. Aj. 286. ἠνίχ' ἔσπεροι | λαμπτήρες οὐκέτ' ἤθον.

537. λαμπτήρες] Lucernae domesticae. I. q. λυχνούχοι. Cf. Agam. 890. τὰς ἀμφί σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας | ἀτημελήτους αἰέν. Hom. Od. 18, 307. αὐτίκα λαμπτήρας τρεῖς ἴστασαν ἐν μεγάροισιν, | ὄφρα φαείνοιεν. Soph. Aj. 285. Trag. adesp. 335. ἐφέσπερον (f. ἐφεσπέρων) δαίουσα λαμπτήρων σέλας. Theocr. 24, 46 sq.

538. κηδείους χοὰς] Cf. 87. κηδείοι χοαί. 226. κουράν — κηδείου τριχός.

539. ἄκος τομαῖον — πημάτων] Proprie medelam concidendo (herbas) factam. Cf. Suppl. 268. τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια | πράξας (πορίσας?). Ag. 17. ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος. Ag. 849. ἦτοι κέαντες ἢ τεμόντες. Ch. 168. τομαῖον — βόστρυχον. Eur. Andr. 121. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων τεμεῖν. Eur. Alc. 982. οὐδ' ὅσα Φοῖβος Ἀσκληπιάδαις ἔδωκε φάρμακα πολυπόνοις ἀντιτεμῶν βροτοῖσι. Med. 1173. Pind. P. IV. 393. Plat. Gorg. 480 C. τέμνειν καὶ κείν. 521 E. τέμνων τε καὶ κείων. Prot. 354 A. καῦσις καὶ τομή. Soph. Aj. 582. θρηνεῖν ἐπφδάς πρὸς τομῶντι πῆματι.

ἐλπίσασα] Sc. αὐτὰς ἔσεσθαι.

540. ἀλλ' εὐχομαι γῆ —] Cf. Eur. El. 677. καὶ γῆ τ' ἀνασσα, χεῖρας ἧ δίδωμ' ἐμὰς, | σὺ τ', ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν πάτερ, | ἄμυν' ἄμυνε τοῖσδε φιλτάτοις τέκνοις.

541. τελεσφόρον] Cf. 212. τελεσφόρους εὐχάς. Sept. 655. πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι. Ag. 963. 967. Soph. El. 646. φάσματα — δὸς τελεσφόρα. Eur. Phoen. 641. τελεσφόρον διδοῦσα χρησμόν.

542. κρινῶ] Interpretor. Cf. 37. κριταὶ — δνειράτων. Pr. 485. κἄκρινα πρῶτος ἐξ δνειράτων | ἄ χρῆ | ὕπαρ γενέσθαι, κληδόνας τε δυσκρίτους | ἐγνώρωσ' αὐτοῖς. Pers. 226. ἐνυπνίων κριτής. Ag. 981. δυσκρίτων δνειράτων. et v. δνειροκρίτης.

νιν] Pro αὐτό. Sic νιν pro αὐτὰ Soph. El. 436.

ὥστε συγκόλλως ἔχειν] Ita ut congruat (cum interpretatione mea, τῇ ἐμῇ κρίσει). Anglice, agree (with the facts of the case). Schol. συνημμένως τῇ ἀληθείᾳ. Cf. Suppl. 310. καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί. Ch. 580. ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνη τάδε.

543. τὸν αὐτὸν χώρον] I. e. τὴν νηδὺν, uterum (Clytaemnestrae). Cf. 608. Imitatur Euripides Herc. 1266. ἔτ' ἐν γάλακτι τ' ὄντι γοργωποὺς ὄφεις | ἐπεισέφρησε σπαργάνοισι τοῖς ἐμοῖς | ἢ τοῦ Διὸς σύλλεκτρος, ὡς ὀλοίμεθα.

544. οὐφεις] Notanda productio posterioris syllabae, ut in κόνις, etc. Cf. 928. Suppl. 180. Pr. 1084.

ἠλελίζετο] Cf. Hom. Il. 2, 316. ἐλελιζάμενος (δράκων).

545. ἀμφέχασχ'] Cf. Hom. Il. 23, 79. ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ | ἀμφέχανε στυγερή. Soph. Ant. 117. φονίαισιν ἀμφιχανῶν κύκλω λόγχαις ἐπτάπυλον στόμα (πόλιν?). Cum χάσκω confer βάσκω, φάσκω, λάσκω.

546. Cf. Eum. 184. οὐς (θρόμβους) ἀφείλκυσας φόνου.

547. ἀμφὶ τάρβει] Prae metu. Cf. Eur. Or. 825. ἀμφὶ φόβῳ. Pers. 696. ἀρχαίῳ περὶ τάρβει. Ch. 35. περὶ φόβῳ. Soph. Fr. 147. ἀμφὶ θυμῷ.

548. Schol. ὥσπερ δι' αἵματος ἔθρηψε τὸν δράκοντα, δεῖ (ὄν ἔδει Pal.) αὐτὴν θρέψαι τῷ ἰδίῳ γάλακτι.

ἐκπαγλον τέρας] Stupendum monstrum. Cf. Ag. 862. ἐκπαγλον κακόν.

549. ἐκδρακοντωθεῖς] In anguem versus, anguis factus, i. e. anguis partes suscipiens. Cf. ἐξανδροῦσθαι, ἐκταυροῦσθαι, ἐκθηριοῦσθαι, etc.

550. κτείνω νιν] Am (am to be) the slayer of her.

551. τερασκόπον] Interpretem, proprie portentorum.

σ'] Coryphaeum intellige.

552. τἄλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις] Cf. Eum. 609. ἐξηγοῦ δέ μοι — εἰ etc. 595. ὁ μάντις ἐξηγεῖτό μοι μητροκτονεῖν. Soph. Oed. C. 1284. καλῶς γὰρ ἐξηγεῖ σύ μοι. 1589. αὐτὸς ἡμῖν ἐξηγούμενος. Eur. Bacch. 185. ἐξηγοῦ σύ μοι | γέρων γέροντι, Τειρεσία· σύ γὰρ σοφός.

553. ποῦ δεῖ τι ποιεῖν] Cf. Ag. 1353. ψηφίζομαι τι δρᾶν. Eur. Her. 733. Arist. Av. 637 sq.

λέγων] Jubens.

554. ἀπλοῦς ὁ μῦθος] Cf. Eur. Phoen. 469. ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφν. Fr. 253. ἀπλοῦς ὁ μῦθος, μὴ λέγ' εὖ.

τήνδε] Electram.

555. αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε] Pro τάσδε δὲ αἰνῶ κρύπτειν. Cf. 715. αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε. Suppl. 185.

αἰνῶ] Jubeo. I. q. παραινῶ. Eodem sensu λέγω, αὐδῶ, etc.

τάσδε cum συνθήκας construendum. "Hanc vocem ad Chorum refert scholiasta, minus recte: omnia enim Electram respiciunt usque ad v. 580. Dein Chorum alloquitur Orestes, et mox Pyladem v. 583." (Blom.)

συνθήκας] Arrangements.

556. τίμιον] I. e. ἔντιμον, ἔνδοξον. Cf. Soph. Ant. 949. γενεᾷ τίμιος. Eur. Hec. 625. ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος.

557. δόλοισι —] Cf. Soph. El. 35. χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὧν πεύσει τάχα, | ἄσκευον αὐτὸν ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ | δόλοισι κλείψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγᾶς.

558. ἧ] Quomodo, sicut. Angl. in the way which, as. Cf. 440.

ἐφήμισεν] Vaticinatus est. Cf. Ag. 1162. τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφήμισω; 629. 1173. Eur. Iph. A. 1356. ἦν ἐφήμισεν πατήρ μοι. Hesiod. Op. 764. ἦντινα (φήμην) — φημίξωσι.

559. μάντις ἀψευδῆς] Cf. Eum. 615. Fr. 350, 5. τὸ Φοῖβου θεῖον ἀψευδῆς στόμα. Eur. Fr. 875. Ζεὺς ἐν θεοῖσι μάντις ἀψευδέστατος. Virg. Aen. VI. 343. 'Namque, mihi fallax haud ante repertus, | Hoc uno responso animum delusit Apollo.'

560. ξένῳ — εἰκῶς] Cf. 669. Ag. 915. ἀπουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῆ.

παντελεῆ σάγην] 'A complete outfit (of a wayfarer).' Una voce πανσαγία Soph. Ant. 107. Cf. πανοπλία.

σάγην] Equipment, outfit. I. q. στολήν. Cf. 675. Sept. 125. δορυσοοὶ σάγαι. 391. Pers. 240. φεράσπιδες σάγαι. Eur. Herc. 188. τοξήρη σάγην. Rhés. 207.

561. ἐρχείους πύλας] Cf. 571. 653. Eaedem hae erant atque αὐλειαὶ θύραι. Photius, Ἐρχεῖος Ζεὺς: ᾧ βωμοὶ ἐντὸς ἔρχους ἐν τῇ αὐλῇ ἴδρυνται. τὸν γὰρ περίβολον ἔρχος ἔλεγον.

562. δορυξένος] I. e. φίλος. Proprie δορυξένοι dicebantur οἱ ἐν πολέμῳ γινόμενοι φίλοι, ut Glaucus et Diomedes. Cf. Ag. 880. Soph. El. 46. ὁ γὰρ | μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.

563 sq. Cf. Eur. Tro. 10. ὁ γὰρ Παρνασσῖος | Φωκεὺς Ἐπειὸς etc.

563. φωνὴν ἥσομεν Παρνασσίδα] Cf. Pers. 406. Περσίδος γλώσσης ῥόθος. Solon. Fr. 36, 9. γλώσσαν οὐκέτ' Ἀττικὴν | ἰέντας. Thuc. III. 112. Δωρίδα γλώσσαν ἰέντας. Arist. Ach. 747. ἥσειτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν. Revera autem Attica dialecto utitur Orestes 653 sq., ut monuit Wecklein.

Παρνασσίδα] Schol. Φωκικὴν.

565. καὶ δὴ —] Suppose the servants —. Cf. Eum. 894. καὶ δὴ δέδεγμαί· τίς δέ μοι τιμὴ μένει; Eur. Med. 387. καὶ δὴ τεθναῖσι· τίς με δέξεται πόλις; Hel. 1059. καὶ δὴ παρεῖκεν· εἶτα πῶς | σωθησόμεσθα;

566. δαιμονᾶ] Malo numine tenetur, i. e. turbatur, laborat. Proprie ὑπὸ δαίμονος κατέχεται (Hesych.). Schol. τετάρρακται. Cf. Sept. 1001. δαιμονῶντας ἐν ἄτᾳ. Eur. Phoen. 902. ὡς δαιμονῶντας κἀνατρέψοντας πόλιν. Menand. VII. 110. δαιμονᾶς —; Philem. IV. 62. ἄλλος κατ' ἄλλην δαιμονίζεται τύχην.

κακοῖς] Malis, infortuniis. Perturbationem animi propter Clytaemnestrae male ominatum somnium ortam dicit.

567. "He means that, if Aegisthus insists on not admitting them, they will appeal to the public feeling and excite odium against them." (Pal.)

568. δόμους παραστείχοντα] Cf. Soph. Oed. R. 801. ὄχους παραστείχοντα τηρήσας μέσον | κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο.

569. πύλαισι — ἀπείργετε] Foribus excluditis (arctis). Cf. ad Aristoph. Eccl. 420. ἦν δ' ἀποκλείη τῇ θύρᾳ. Vesp. 775. οὐδείς σ' ἀποκλείσει θεσμοθέτης τῆ κιγκλίδι. Eur. Fr. 362, 19. τοὺς δὲ — πονηροὺς κληῖθρον εἰργέτω στέγης. Sallust. Catil. 28. 'janua prohibiti.' Hor. Sat. I. 2. 67. 'exclusus fore.' De officio supplicii hospiti debito v. Hom. Od. 1, 189. νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ | ξεῖνον δῆτα (δὴ 'πί?) θύρησιν ἐφεστάμεν. 7, 159. 8, 546. Compellatur ὁ θυρωρός. Cf. 565. Notandus vero tribrachys in tertia sede, ut in Ag. 600. ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν.

571. εἰ δ' οὖν] Quod si. Anglice, if however. Cf. Ag. 776. 1042.

ἀμείψω] Anglice, shall pass. Cf. 965. ἀμείψεται πρόθυρα. Pers. 69. πορθητὸν ἀμείψας Ἑλλάς. Herod. V. 72. πρὶν ἢ τὰς θύρας αὐτὸν ἀμείψαι. Hom. Od. 8, 80. αὐτὰρ ὄγ' εἴσω ἔεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.

βαλὸν] Limen. I. q. οὐδόν. Hom. Od. 22, 2. ἄλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδόν. Bacchyl. Fr. 33, 1. ἔστα δ' ἐπὶ λάϊνον οὐδόν.

572. Cf. Soph. El. 258. ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν | ὅταν θρόνοις Αἴγισθον ἐνθακοῦντ' ἴδω | τοῖσιν πατρώοις;

573. κατὰ στόμα] Coram. Angl. face to face. Cf. Rhes. 409. Θρηκῶν ἀρίστοις ἐμπεσῶν κατὰ στόμα. 491. τάξον μ' Ἀχιλλέως καὶ στρατοῦ κατὰ στόμα. 511. Sic κατ' ὀφθαλμοὺς (ὄμματα, ὄμμα) Soph. Ant. 760. Eur. Andr. 1064. Her. 801. Rhes. 421. καὶ μέμφομαί σοι καὶ λέγω κατ' ὄμμα σου. Bacch. 469. El. 910. Andr. 1064. Soph. Ant. 760. Or. 288. κατ' ὄμματα. Arist. Ran. 626. ἵνα σοι κατ' ὀφθαλμοὺς λέγη.

574. κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖν] Cf. Hom. H. V. ad Ven. 157. κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα. H. Cer. 194. Tmesis ut in 395. Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι.

575. ποδαπὸς ὁ ξένος;] Cf. 657. Eur. Fr. 74, 2. Achae. 3, 3. ποδαποὶ γάρ εἰσιν οἱ ξένοι; Aesch. 61. ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα;

576. ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι] Si sincera est vulgata, sensus erit 'burying my sword in him swiftly.' "Cf. Eur. Med. 1278. ἀρκύων ξίφους. Herc. 729. βρόχοισι δ' ἀρκύων κεκλήσεται | ξιφηφόροισι." (Weckl.) Pers. 747. καὶ πέδαις σφυρηλάτοις περιβαλὼν (τὸν πόρον). 'Gladio eum feriens' explicat Blom., "sicut occisus dicitur περιπεσεῖν ξίφει (v. ad Aj. 903.)."

ποδώκει] Cf. Sept. 623. ποδώκες ὄμμα. Fr. 22. τό τοι κακὸν ποδώκες ἔρχεται βροτοῖς. Adesp. 519. οὐ χρὴ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν.

χαλκεύματι] I. e., ut videtur, χαλκῷ ξίφει sive φασγάνῳ.

577. φόνου — ὑπεσπανισμένη] Cf. Pers. 489. ὑπεσπανισμένους βορᾶς. 1023. ἔσπανισμεθ' ἀρωγῶν. Eur. Or. 1051. φίλων — ἔσπανισμεθ'. Soph. Aj. 740. τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον;

578. ἄκρατον αἶμα πίεται] Cf. Soph. El. 785. τοῦμὸν ἐκπίνουσ' αἶε | ψυχῆς ἄκρατον αἶμα. Tr. 1055. ἐκ δὲ χλωρὸν αἶμά μου | πέπωκεν. Allusio subest ad τρίτον κρατήρα conviviorum, qui ἀκράτου οἴνου (meri) erat.

πίεται] Producta prima, ut in Arist. Eq. 1286. 1398. etc. sed correpta eadem Theocrit. 7, 69.

τρίτην πόσιν] Caedem Agamemnonis, Clytaemnestra, et Aegisthi intellige. Schol. ὡς εἰ ἔφη, τοῦ τρίτου κρατήρος, μετὰ Ἀγαμέμνονος τῶν δύο τούτων τὸ αἷμα. Contra Klausen primam Furiarum potionem fuisse censet Thyestis liberorum caedem, secundam Agamemnonis, tertiam Clytaemnestrae, quam quidem ultimam fore speret Orestes quia tertius locus in omni re Jovi Servatori (246) sacer salutem afferre solet. Cf. 244. 1073. Ag. 1066 sq. 1188 sq. 1386. Mirum est nullam hic Clytaemnestrae mentionem fieri, quanquam animum suum aperte ostenderat 550.

579. σὺ μὲν] Electram alloquitur. Cf. 554.

580. ἀρτίκολλα] Apte congruentia. Per ἡρμοσμένα explicat Hesychius. Schol. σύμφωνα καὶ ὑγιῶς συναρμοζόμενα ταῖς νεωστὶ συνθήκαις ἡμῶν. Cf. Sept. 373. καὶ μὴν ἀναξ ὄδ' αὐτὸς Οἰδίου τόκος | εἰς ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν. Soph. Tr. 768. προσπιτύσσεται | πλευραῖσιν ἀρτίκολλός — χιτῶν. 687. ἀρτίχριστος. Supra 542. ὥστε συγκόλλως ἔχειν.

581. ὑμῖν] Chori mulieres intellige.

ἐπαινω] Jubeo. Sic alibi παραινῶ, Suppl. 966. Soph. Oed. C. 664. El. 1322. Tantum hic cum dativo construitur. Qu. ὑμῖν δέ γ' αἰνω.

γλώσσαν εὐφημον φέρειν] I. e. aut bona verba loqui aut tacere. Cf. Ag. 1247. εὐφημον, ᾧ τάλαινα, κοίμησον στόμα. Sept. 619. φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια. Suppl. 994. πᾶς δ' ἐν (ἐπι?) μετοίκῳ γλώσσαν εὐτυκον φέρει | κακὴν. Alex. com. III. 423. τὸ στόμ' ὡς κομψὸν φορεῖ. Arist. Th. 39. εὐφημος πᾶς ἔστω λαὸς | στόμα συγκλείσας. Confer similem locum 727 sq.

582. σιγᾶν θ' —] Cf. Sept. 619. φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια. Eum. 277. λέγειν ὅπου δίκη | σιγᾶν θ' ὁμοίως (ἐπίσταμαι). Fr. 188. σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια. Eur. Fr. 417. σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἔν' ἀσφαλές. Soph. O. C. 818. χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὸ καίρια.

583. τούτῳ] Pyladem intellige. Ita schol. Nonnulli perperam, ni fallor, Apollinem ἀγυιᾶ (vicinum) aut Mercurium, quorum statuae in vestibulo sitae essent (cf. ad 1.) intelligunt. Cf. Soph. El. 635. ἀνακτι τῶδ' ὅπως λυτηρίους | εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων ὧν νῦν ἔχω. | κλύοις ἂν ἤδη, Φοῖβε προστατήριε, etc. Parum probabiliter Agamemnona intelligit Wecklein, coll. 489. ᾧ γαῖ', ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην. Soph. El. 453. Eur. Or. 1225. et verbis δεῦρ' ἐποπτεῦσαι. Sed ita πατρὶ pro τούτῳ reponendum foret. In his versibus (579 — 584) Orestes operis patrandi partes Electrae, Choro, et Pyladi assignat.

δεῦρ' ἐποπτεῦσαι] Concise positum pro δεῦρ' ἐλθεῖν ἐποπτεύσονται. Cf. Suppl. 184. πρὸς ἡμᾶς — ἐποπιτήρες εἶεν. Monuit Pal.

ἐποπτεῦσαι — ἀγωνᾶς] Cf. 489. ἐποπτεῦσαι μάχην.

584. ξιφηφόρους ἀγῶνας] Cf. 728. νῦν γὰρ ἀκμάζει — Ἑρμῆν — τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι (ἐφεδρεῦσαι?) ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν. Eur. Herc. 812. ξιφηφόρων ἀγῶνων. Hermes ἀγώνιος et ἐναγώνιος dicebatur. Fr. 374. Ag. 513. Pind. P. 2, 10. Isthm. 1, 60. Ol. 6, 79. Arist. Pl. 1161.

ἀγῶνας ὀρθῶσαι] To prosper. Cf. Eum. 897. τῶ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν. Ag. 1475. νῦν γ' ὀρθώσας στόματος γνώμην. Suppl. 915.

585—652. “Stasimo primo proponitur haec sententia: ‘Omnium malorum quae exhibent terra, mare, coelum, atrocissimum est superbia muliebris et temerarius mulierum amor (Str. et Ant. 1.). Exemplo sunt Althaea, Scylla (Str. et Ant. 2.), insidiae in regem nostrum, caedi Lemniae aequiparandae, quarum auctores deorum ira adiutoribus destitutos perdet (Str. et Ant. 3.), proculcans nefarios, restituens justitiam retributione caedis pro caede (Str. et Ant. 4.). Exempla propterea delecta quia exhibentur sanctissima pietatis vincula per Althaeae scelus in filium, Scyllae in patrem, Lemniarum in maritos commissum a mulieribus violata.” (Klausen) “The subject of this ode is the infatuated love of women, which leads them to destroy even their nearest relatives. And the moral is that the anger of the gods sooner or later falls on the guilty [as in this case Clytaemnestra]; that even men detest such criminals; and that justice wields the sword to slay them.” (Pal.) Cum his confer similes locos Soph. Ant. 332. *πολλὰ τὰ δεινὰ, κούδέν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει.* Eur. Fr. 1059. *δεινὴ μὲν ἀλκὴ κυμάτων θαλασσίων, | δειναὶ δὲ ποταμοῦ καὶ πυρὸς θερμοῦ πνοαί, — | δεινὸν δὲ πενία, δεινὰ δ’ ἄλλα μυρία, | ἀλλ’ οὐδὲν οὕτω δεινὸν ὡς γυνὴ κακόν.* Eur. Andr. 269. *δεινὸν δ’ ἔρπετων μὲν ἀγρίων | ἀκὴ βροτοῖς θεῶν ἐγκαταστήσαι τινα, | ἃ δ’ ἔστ’ ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω, | οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ’ ἐξήρρηκέ πω | κακῆς.* Menand. IV. 214. *πολλῶν κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν θηρίων | ὄντων μέγιστόν ἐστι θηρίον γυνή.* S. Jacob. Epist. III. 7.

585. *δειμάτων ἀχη*] Conferunt δεσπότου στύγει (770). Qu. *δειμάτων γένη.*

586. *πόντιαί τ’ ἀγκάλαι*] Schol. αἱ κοιλότητες. Cf. Prom. 1019. *πετραία δ’ ἀγκάλῃ σε βαστάσει.* Fr. 462. *ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.* Eur. Hel. 1062. *πελαγίας ἐς ἀγκάλας.* 1436. *πελαγίους ἐς ἀγκάλας.* Or. 1376. *Ὠκεανὸς ὄν — ἀγκάλαις ἐλίσσαν κυκλεῖ χθόνα.* Eur. Fr. 941, 2. *καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ’ ὕγραῖς ἐν ἀγκάλαις (αἰθέρα).* Archil. Fr. 22. *ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.* Nausicrat. com. IV. 575. *πελαγίους ἐν ἀγκάλαις.* et ad Arist. Ran. 704. *τὴν πόλιν — ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.*

587 sq. Sensus est, Terra quidem monstrorum terribilium, et mare animalium hostilium plenum est, coelum autem signa flammea et procellas habet, etc.

κνωδάλων] Belluarum. Cf. Pr. 462. Alcman. Fr. 53, 5. *καὶ κνώδαλ’ ἐν βένθεσι πορφυρέας ἀλός.*

κνωδάλων — βρύουσι] Cf. Soph. Oed. C. 17. *βρύων δάφνης.*

ἀνταίων] I. e. adversorum, infensorum. I. q. ἐναντίων. Cf. Pers. 604. *ἐν ὄμμασιν τ’ ἀνταῖα (I. τὰ τ’ ἀστικῶν ἀνταῖα) φαίνεται θεῶν.*

589. *πεδαίχμιοι*] Aeolice pro μεταίχμιοι. Redde in mid-air (between earth and heaven). Schol. αἱ μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ λαμπάδες. Confer composita *πεδάρσιος, πεδάρορος, πέδοικος*, in quibus solis Aeolica forma praepositionis *μετά* usi sunt tragici.

590. *λαμπάδες*] Cf. Eur. Suppl. 1011. *δαμασθεῖς λαμπάσιν κεραννίοις.* Soph. Ant. 878. Eur. Med. 352. ubi *λαμπὰς* de sole usurpatur.

πεδάροροι] Aeolice pro μετέωροι. Cf. *πεδάρσιος* (Pr. 269. *πρὸς πέτραις πεδαρσίοις*), *πεδαίρετος* (Hesych.), *πεδαοριστής* (id.).

591. *πεδοβάμονα*] Solo incedentia. Cf. *ἵπποβάμιων*, etc.
ἀνεμοεσσᾶν?] Cf. Soph. Tr. 95. *ἀνεμόεσσα αὔρα*.
593. *αἰγίδων*] Procellarum. I. q. *καταιγίδων*. Hesych. *αἰγίς: ὄξεια πνοή*.
φράσαι] Optativus.
594. *ὑπέρολμον*] Cf. Hor. Carm. I. 3. 26. 'audax omnia perpeti | gens humana ruit per vetitum nefas.'
595. Cf. Soph. Ant. 604. *τεᾶν (τίς ἄν?)*, *Ζεῦ*, *δύνασιν τίς ἀνδρῶν (ἄν σᾶν?) ὑπερβασία κατάσχοι* —;
596. *τλαμόνων*] Audacium. Cf. 606. *τάλαινα*. Hom. Od. 11, 427. *ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός*. Eur. Her. 570. *τλημονεστιάτην — πασῶν γυναικῶν*. Soph. El. 439. *τλημονεστιάτη γυνή | πασῶν ἔβλαστε*.
597. *παντόλμους*] Cf. Sept. 671. *φωτὶ παντόλμῳ φρένας*.
598. *ἄταισι συννόμους*] 'So closely connected with the misfortunes of mortals.' (Pal.) Cf. Soph. O. R. 383. *οἷα νόσῳ σύνεστιν*. O. C. 514. *ἀλγηδόνος ἃ ξυνέστας*. Aj. 123. *ἄτη συγκατέζευκται*. Eur. Med. 844. *τᾷ σοφίᾳ παρέδρους — ἔρωτας*.
- 599 sq. 'For the inordinate love which sways the female both in brutes and among mankind perversely prevails over wedded fellowships.' (Pal.) Sensus hic videtur esse, 'Ardor vehemens feminae et inter homines et inter bestias (Archil. 17.) vincula conjugii spernit et rumpit.'
599. *ὄμαυλίας*] Contubernia. Ab *αὐλή*. Cf. *σύναυλος* Soph. Aj. 619. *θείᾳ μανίᾳ ξύναυλος*.
600. *θηλυκρατής*] 'Feminis imperans' reddit Blom. Schol. *ὁ γυναικῶν κρατῶν*. Cf. Ag. 1470. *κράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν — κρατύνεις*. Sic *ἀκρατής* (qui non regit).
- ἰπέρωτος ἔρωτος*] Amor spurius (proprie non amor sive non amans), i. e. non castus amor. Cf. Eur. Or. 163. *ἀπόφονον — φόνον*. Sic *γάμος ἄγαμος*, *χάρις ἄχαρις* (sive *ἀχάριτος*), *νύμφη ἄνυμφος*, et similia.
- ἰπέρωτος*] Formatum ut *ἀποχρήματος* Ch. 275. *ἀναίματος*, *ἀνόμματος*, etc.
- παρανικᾷ*] 'In malam partem vincit' reddit Blom. Cf. Soph. Ant. 791. *σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους φρένας παρασπᾶς ἐπὶ λώβᾳ*. Sed corrigendum forsitan *πολὸν νικᾷ*. V. annot. crit.
601. *κνωδάλων τε καὶ βροτῶν*] Cf. Suppl. 999. *θηρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί: (Con.)*
602. *ἴστω*] Testis mihi sit, ut *ἴστω Ζεὺς*. Qu. *φρίσσω*.
ὑπόπτερος φροντίσιν] I. e. *κοῦφος*, levis. 'Flighty in thought.' (Pal.) Schol. *ὁ μὴ κοῦφος ἀλλ' ἀληθῶς μαθεῖν θέλων*.
603. *δαεῖς*] Having learnt. I. q. *μαθῶν*. Cf. Ag. 123. *ἐδάη* (cognovit). Soph. El. 169. *ὁ δὲ λάθεται ὧν τ' ἔπαθ' ὧν τ' ἐδάη* (ab nuntiis). Eur. Hec. 78. *ἐδάην*. Phoen. 826. *ἐδάην*.
604. *τὰν ἄ παιδολύμας* —] 'Quodnam incendii consilium ceperit Thestias.' Paus. X. 31. 4. *τὸν δὲ ἐπὶ τῷ δαλῶ λόγον, ὡς δοθείη μὲν ὑπὸ Μοιρῶν τῇ Ἀλθαίᾳ, Μελεάγρῳ δὲ οὐ πρότερον ἔδει τὴν τελευταίην συμβῆναι πρὶν ἢ ὑπὸ*

πυρὸς ἀφανισθῆναι τὸν δαλὸν, καὶ ὡς ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καταπρήσειεν αὐτὸν ἡ Ἀλθαία, τοῦτον τὸν λόγον Φρύνιχος ὁ Πολυφράδμονος πρῶτος ἐν δράματι ἔδειξε Πλευρωνίαις, “Κρουερὸν γὰρ οὐκ ἤλυξεν μόρον, ὠκεῖα δέ νιν φλόξ κατεδαίσατο, δαλοῦ περθομένου ματρὸς ὑπ’ αἰνᾶς κακομηχάνου.” Phryn. trag. Fr. 6. Apollod. I. 8. ἐγέννησε δὲ Ἀλθαία παῖδα ἐξ Οἰνέως Μελέαγρον —. τούτου δὲ ὄντος ἡμερῶν ἐπὶ παραγενομένας τὰς Μοίρας φασὶν εἰπεῖν τότε τελευτήσει (τελευτήσειεν αὐτ τελευτήσαι?) Μελέαγρον ὅταν ὁ καιόμενος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατακαῆ. τοῦτο ἀκούσασα τὸν δαλὸν ἀνείλετο Ἀλθαία καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα. — Postea Thestii filii, aegre ferentes apri Calydonii exuvias Atlantae dari, abstulerunt eum, ὀργισθεῖς δὲ Μελέαγρος τοὺς μὲν Θεστίου παῖδας ἀπέκτεινε, τὸ δὲ δέρας (δέρος?) ἀπέδωκε τῇ Ἀταλάντῃ. Ἀλθαία δὲ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ τῶν ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ τὸν δαλὸν ἤψε, καὶ ὁ Μελέαγρος ἐξαίφνης ἀπέθανε. Hanc fabulam nescivit Homerus, quod colligi potest ex Il. 1, 529 sq., ubi eam νεωτέροις tribuunt grammatici. Historiam de titione fatali primum in scenam protulisse Phrynichum in Pleuroniis testis est Pausanias X. 31.” (Blom.) Diodor. IV. 34. Ovid. Met. VIII. 273 sq. 451. Idem haud dubie exhibitum est in Meleagro Sophoclis et Euripidis. (Kl.)

παιδολύμας] ‘The destroyer of her own child.’ (Pal.) I. q. παιδολέτειρα, παιδοκτόνος.

Θεστιᾶς] Thestii filia, sc. Althaea.

606. πυρδαῆ ἴννοιαν] ‘The contrivance of the lighted brand.’ (Pal.) Cf. Pers. 113. λαπόροις μηχαναῖς.

πυρδαῆ] Igne consumentem.

607. δαφρινὸν] Cruentum (Blom.), aut rubrum, qui color est ligni ex igne recens extracti, fulvum (Well. Kl. Peile). ‘The glowing faggot. (Pal.) Hesych. δαφρινόν· — ἐρυθρόν, πυρρόν. Cf. Pr. 1022. δαφρινὸς αἰετός. Eur. Alc. 598. λέοντων ἃ δαφρινὸς ἴλα.

609. δαλὸν] Titionem ardentem, torrem. I. e. διάπυρον ξύλον (schol. ad Od. 5, 488.). Virg. Aen. 12, 298. ‘ambustum torrem Chorineus ab ara | corripit.’ Antonin. Liber. c. 18. δαλὸς ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. (Blom.) Hesych. ξύλον κεκαυμένον, τὸ ἐξημμένον ξύλον. Cf. δᾶς (δαῖς). Utrumque a δαίω (accendo) derivatum.

ἤλικ’ ἐπεὶ μολῶν —] ‘Coequal in age with her son from the time that he uttered his first cry from his mother’s womb.’ (Pal.)

ἤλικ’] Coaevum. ‘Ex eo tempore quo recens natus vagivit, et contemporaneum ei per vitam’ reddit Blom. Ita etiam schol.

ἐπεὶ] I. e. ex quo. Cf. Ag. 40.

μολῶν ματρόθεν] Cf. Sept. 644. φυγόντα μητρόθεν σκότον. I. e. a matre editus vagivit. Cf. Ovid. Met. 8, 454. ‘tempora, dixerunt (triplices sorores), eadem lignoque tibi, | o modo nato, damus.’

611. ξύμμετρον] Cf. Soph. O. R. 1113. ἐν (εὐ?) τε γὰρ μακρῶ | γήρα ξυνάδει τῷδε τάνδρῳ σύμμετρος. 84. Eur. Alc. 26. ξυμμέτρως δ’ ἀφίκετο.

612. μοιρόκραντον ἐς ἄμαρ]. Cf. Eum. 392. θεσμόν τὸν μοιρόκραντον. Cf. δημόκραντος, θεόκραντος, πυθόκραντος, ἄκραντος.

615. ἐχθρῶν ὑπαί] Through (at the instance of) his enemies. Ita Eum. 417. γῆς ὑπαί. Eur. El. 1187. τέκνων ὑπαί. Ag. 1133. κακῶν — διαί. 1453. γυναικὸς διαί. 892. 944. Cf. Eur. Cycl. 604. μὴ — ἀπολέσῃτ' Ὀδυσσεά | ὑπ' ἀνδρὸς etc. Med. 486. Πέλλαν ἀπέκτεινα παίδων ὑπ' αὐτοῦ. Nisi filia fuit Scylla, non confundenda cum filia Phorci, ut monuit Blom. Mortem Scyllae narrat Pausanias II. 34.

617. "Fabulam aliter narrant Virgilius Cir. 130. Ovid. Met. VIII. 90. Scyllae parricidium cum Clytaemnestrae facinore comparavit Propertius III. 17. 19. 'Quidve Clytaemnestrae, propter quam tota Mycenis | infamis stupro stat Pelopea domus? | Tuque, o Minoa venundata Scylla figura, | tondens purpurea regna paterna coma.'" (Blom.) Cf. Eur. El. 175. οὐκ ἐπ' ἀγλαΐαις, φίλαι, θυμὸν οὐδ' ἐπὶ χρυσέοις δρμοῖς ἐκπεπόταμαι.

618. De Nisi fabula v. Paus. I. 19. 4. Apollod. III. 15. 8. Propert. III. 19. 21.

619. ἀθανάτας τριχὸς] Cf. Arist. Nub. 289. ἀθανάτας ἰδέας. Thesm. 1052. ἀθανάταν φλόγα (in parodia). Eur. Phoen. 237. ἀθανάτας θεοῦ. Soph. Ant. 338. γᾶν ἀφθιτον ἀκαμάταν.

620. ἀπροβούλως] I. e. negligenter, sine suspitione (impendentis mali). Anglice unsuspectingly. Cf. Plat. Legg. IX. p. 31. ἀπροβουλία (in consulto). Connectendum cum ἐνδόνθ' ὕπνω. Ita schol. Kl. Peil. Weil. etc. Cf. Arist. Pl. 300. εἰκῆ δὲ καταδαρθόντα που. Cf. ἀπροσκέπτως (Antiph. III. 110.), et ἀπροσδοκῆτως.

621. ἐνδόνθ' — ὕπνω] Having indulged in sleep. Cf. Soph. Oed. R. 65. ὥστ' οὐχ ὕπνω γ' ἐνδόνθ' (εὐδοντά mss. et vulg.) μ' ἐξεγείρετε.

ἡ κυνόφρων] Anglice, the shameless creature. Cf. Hom. Od. 11, 244. ἡ δὲ (Clytaemnestra) κυνῶπις | νοσφίσαιτ'. II. 6, 344. κυνὸς κακομηχάνου. Aesch. Suppl. 759. κυνοθρασεῖς, θεῶν οὐδὲν ἐπαῖοντες. Theocr. XV. 53. κυνοθρασῆς Εὐνόα. Hom. II. 1, 159. 225. 6, 344.

622. κιχάνει] Consequitur, corripit, sc. ut ad inferos ducat. Angl. overtakes, fetches. Cf. Ag. 432. Soph. Oed. C. 1450. εἴ τι μοῖρα μὴ κιχάνει. Eur. Hipp. 1444. κατ' ὄσων κιχάνει μ' ἤδη σκότος. Solon. 22. Mimnerm. 6, 2. ἐξηκονταεῖτη μοῖρα κίχοι (με) θανάτου. Simonid. 120, 2. ἐν δέ σε πόντῳ — μοῖρ' ἔκιχεν θανάτου. 65. ὁ δ' αὖ θάνατος κίχε καὶ τὸν φυγόμαχον. Hom. II. 17, 436. νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει. 22, 303. νῦν αὐτέ με μοῖρα κιχάνει. 11, 451. Callin. 1, 14. πολλάκι δηϊότητα φυγῶν καὶ δοῦπον ἀκόντων | ἔρχεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτου. Simonid. 91. μοῖρα κίχεν θανάτου (σε). Hor. III. 2. 14. 'Mors et fugacem persequitur virum.' Simonid. Fr. 65. ὁ δ' αὖ θάνατος κίχε καὶ τὸν φυγόμαχον.

νιν] Nisum.

Ἑρμῆς] Sc. ὁ πομπαῖος, qui τῶν νεκρῶν πομπὸς est ad Orcum. Soph. Oed. C. 1557. τῆδε γάρ μ' ἄγει | Ἑρμῆς ὁ πομπὸς ἢ τε νερτέρα θεός. Aj. 831. καλῶ θ' ἄμα | πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι. Schol. ὁ θάνατος.

623. ἐπεὶ δ' ἐπεμνασάμαν —] Cf. Juven. III. 114. 'Et, quoniam coepit Graecorum mentio, etc.' Schol. λείπει μνήσομαι Κλυταιμνήστρας.

ἀμειλίχων] Durogum, saevorum. Cf. Hom. Il. 9, 158. Ἀΐδης τοι ἀμειλίχος ἢ δ' ἀδάμαστος. 572. ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα. 24, 734. ἀνακτος ἀμειλίχου. Pind. P. VIII. 8. ἀμείλιχον κότον. VII. 11. Solon. 27.

624. γαμήλευμ'] Nuptiarum contractionem, sc. Clytaemnestrae et Aegisthi. Alii de Clytaemnestra et Agamemnone accipiunt, coll. Ag. 1319. δυσδάμαρτος ἀνδρός. 1192.

ἀπεύχεται δόμοις] Abominandum. I. q. ἀπευκτόν. 'To be deprecated by the house.' (Pal.)

626. γυναικοβούλους — μήτιδας φρενῶν] Cf. Ag. 11. γυναικὸς ἀνδρόβουλον — κέαρ. Hom. Od. 11, 436. γυναικείους διὰ βουλάς.

627. ἀνδρὶ τευχесφόρῳ] Cf. Sept. 644. ἀνδρα τευχηστήν. Pers. 902. ἀνδρῶν τευχηστήρων. Eur. Suppl. 654. τευχесφόρον λαόν. Rhos. 267. δεσπόταις τευχесφόροις. 3. τευχοφόρων νέων.

628. ἐπ' ἀνδρὶ δάοις ἐπικότῳ σέβας mss. Schol. ἐπ' ἀνδρὶ φοβεροῦ καὶ σεβαστῶ καὶ παρὰ τοῖς πολεμίοις. Cf. 932. ὀλέθριον πνέουσ' ἐν (l. ἐπ') ἐχθροῖς κότον. Sed latet corruptela. Corrigendum forsitan ἐπ' ἀνδρὶ λαοῖσιν εἰκότως σέβα (i. e. σεβαστῶ, schol.). V. annot. crit. Cf. Pind. P. V. 89. λαοσεβῆς ἦρωσ. (Pal.) Soph. El. 685. εἰσῆλθε λαμπρὸς πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας.

629. τίω δ' —] Cf. Ag. 454. κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον.

ἀθέρμαντον ἐστίαν] I. e. non audacem. Schol. ἀθράσυντον. Cf. 1004. Sept. 602. Eum. 560. Lucian. Tim. 2. νέον — καὶ θερμοουργόν. Arist. Ran. 866. μὴ πρὸς ὄργην σπλάγχνα θερμήνης κότῳ. Supra 49. πάνοιζυς ἐστία.

ἐστίαν δόμων] Cf. Ag. 937. δωματῖτιν ἐστίαν.

630. γυναικείαν — αἰχμάν] Angl. the spirit of a woman which is not rash and daring. Cf. Ag. 483. γυναικὸς αἰχμᾶ πρέπει ξυναινέσαι. Pr. 418. Ζεὺς ὑπερήφανον θεοῖς τοῖς πάρος ἐνδείκνυσιν αἰχμάν.

631. κακῶν — πρεσβεύεται] Primum locum in malis obtinet. Cf. Eum. 21. Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται. Ag. 1300. ὁ δ' ὕστατός γέ που χρόνος πρεσβεύεται. Soph. Oed. R. 1365. εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἐτι κακοῦ κακόν, τοῦτ' ἔλαχ' Οἰδίπους. Plut. Cleom. 10. τρυφᾶς καὶ πολυτελείας καὶ χρέα καὶ δανεισμοὺς καὶ τὰ πρεσβύτερα τούτων κακὰ, πενίαν καὶ πλοῦτον etc. Plat. Legg. 722 E. Πρεσβεύειν τινὸς (i. e. πρεσβύτερον εἶναι) est Herod. VII. 2.

τὸ Λήμνιον] De hoc Lemniarum facinore v. Pind. P. IV. 252. Apollod. I. 9. 17. Hinc haud dubie derivata est fabulae Aeschyleae Hypsipylae materia.

632. κατάπτυστον] Abominandum, execrabile. Cf. Eum. 68. ὦ κατάπτυστοι κόραι. 191. Eur. Tro. 1024. ὦ κατάπτυστον κᾶρα. Cf. ἀπόπτυστος.

633. ἦκασεν δέ τις] Et quisque assimilat. Cf. Eum. 49. οὐδ' αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις. "Quicquid terribile et infandum est solent homines cum Lemnio facinore comparare." (Blom.)

634. Λημνίοισι πήμασιν] Cf. Herod. VI. 138. ἀπὸ τούτου δὲ τοῦ ἔργου καὶ τοῦ προτέρου τούτου τὸ ἐργάσαντο αἱ γυναῖκες τοὺς ἄμα θόαντι ἀνδρας σφετέρους ἀποκτείνασαι νενομίσται ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα τὰ σχέτλια ἔργα πάντα

Λήμνια καλέεσθαι. Pind. P. IV. 252. *Λαμνιᾶν τ' ἔθνει γυναικῶν ἀνδροφόνων.* Eur. Hec. 886. *τί δ'; οὐ γυναῖκες εἶλον Αἰγύπτου τέκνα, | καὶ Λῆμνον ἀρδην ἀρσένων ἐξώκισαν (?)*; Suid. *Λήμνιον κακόν:* — *ἔνθεν τὰ μεγάλα κακὰ Λήμνια καλεῖται.* Hesych. h. v. Diogen. VI. 2. Apostol. IX. 96. Herod. VI. 138. *Λήμνιοι* (l. *Λήμνιοι*) inscripta fuit Aeschyli fabula.

635. *θεοστυγήτω* — *ἄγει*] Propter piaculum diis odiosum. Dativus causae. Cf. Eur. Tro. 1213. *θεοστυγῆς Ἑλένη.* 'Through guilt which incurs the hatred of the gods.' (Pal.) Simplex *στυγητός* legitur Ag. 294.

636. *οἴχεται γένος*] Schol. *τὸ τῶν Λημνιαδῶν.*

638. *ἀγείρω*] Cito, affero, coacervo (Blom.) Schol. *συνάξας κατηγορῶ.*

639. 'The sword of Justice strikes to the vitals.' (Con.) Schol. *τὸ δὲ ξίφος τῆς Δίκης τὸ ἔχον πικρίαν ἀντικρὺ διὰ πνευμόνων ὄρμα.* Epist. Hebr. IV. 12. *ἐνεργῆς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον καὶ δεικνύμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν.*

ἄγχι πνευμόνων] *ἄγχι* legitur etiam Pers. 467. *ἄγχι πελαγίας ἁλός.*

640. *διανταίαν* — *οὐτᾶ*] Sc. *πληγῆν.* Cf. Ag. 1344. *πληγῆν — καιρίως οὐτασμένος.* Sept. 894. *διανταίαν λέγεις πλαγάν.* Ch. 184. *ἐπαίσθη δ' ὡς διανταίῳ βέλει.* Ag. 1345. *δευτέραν πεπληγμένος.* Soph. Ant. 1309. *τί μ' οὐκ ἀνταίαν ἐπαίσεν τις ἀμφιθήκτω ξίφει;* El. 195. *ἀνταία γενύων — πλαγά.* 1415. Eur. Andr. 842. *ἀνταίαν — πλαγάν.* Ion. 766. *διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με πνευμόνων τῶνδ' ἔσω.*

ὀξύπευκῆς] Acutum. Anglice, sharp-pointed. Idem fere simplex *ὀξύ.* Per *ὀξύπικρον* explicat Hesychius. Cf. v. *ἐχεπευκῆς.*

οὐτᾶ] Praesens, ut videtur, potius quam futurum. Futura quorum antepenultima longa est crasin non pati contendit Wordsworth.

641. Schol. *τὸ γὰρ μὴ δίκαιον οὐ δεῖ ἀμελεῖσθαι* ("imo potius οὐκ ἡμέληται, sc. ὑπὸ τῆς Δίκης," Blom.).

τὸ μὴ θέμις] Cf. Suppl. 335. *πότερα κατ' ἐχθραν ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις;* Sept. 1072. *ὥσπερ τε πόλις* (l. *τὸ θέμις*) | *καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.*

642. *λάξ πέδοι πατούμενον*] Cf. Ag. 1357. *τῆς μελλοῦς κλέος | πέδοι πατοῦντες.* 795. *τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον* (*πέδοι* Karsten). 372. *ἀνδρὶ λακτίσαντι μέγαν Δίκας βωμόν.* Eum. 110. *καὶ πάντα ταῦτα λάξ ὄρω πατούμενα.* 539. *βωμόν αἰδεσαι Δίκας μηδέ νιν* (*Δίκας βωμόν*) *κέρδος ἰδὼν ἀθέω ποδὶ λάξ ἀτίσης* 110. Soph. Fr. 606. *ἐν ἧ (πόλει) τὰ μὲν δίκαια καὶ τὰ σώφρονα | λάγδην πατεῖται, etc.* Soph. Ant. 1275. *οἴμοι, λαξπάτητον ἀντρέπων χαράν.* Pher. II. 323. *λακπατεῖν* (*λάξ πατεῖν* aut *λαξπατεῖν?*). Theogn. 847. *λάξ ἐπίβα δῆμῳ κενεόφρονι, etc.*

645. *παρεκβάντες*] Cf. Hesiod. Op. 225. *οἱ δὲ Δίκας — διδοῦσιν | ἰθείας καὶ μὴ τι παρεκβαίνουσι δικαίου.*

οὐ θεμιστώς] Cf. Sept. 681. *αἵματος οὐ θεμιστοῦ.*

646. *Δίκας δ'* —] 'The tree (stump) of Justice is firmly rooted.' (Pal.) Schol. *ρίζα δικαιοσύνης καταβάλλεται.* Cf. Ag. 1535. *Δίκα δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης* (*θηγεται βέλος?*) *πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα.*

πυθμήν] Fundus, fundamentum, i. e. ara. Cf. 260. 204. Eum. 539.

647. προχαλκεύει δ' Αἴσα φασγανουργός] Procutit —. Cf. Soph. Aj. 1034. ἄρ' οὐκ Ἐρινύς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος, | κάκεινον Ἄιδης δημιουργός ἄγριος; Ag. 131. προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας. Pind. P. I. 165. ἀψευθεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλκευε γλῶσσαν. Hor. Od. IV. 15. 19. 'Non ira, quae procutit enses | et miseras inimicat urbes.' "The meaning is that Fate forges a sword beforehand, to be ready for the hand of Justice when she wishes to strike." (Pal.) Neque προχαλκεύειν neque φασγανουργός alibi occurrit.

Αἴσα] I. q. Μοῖρα. Cf. Ag. 1535.

φασγανουργός] Ensium fabricator (faber).

648. Cf. 805. Ag. 757 sq.

649. τέκνον δ' ἐπεισφέρει δόμοις] Cf. 805. γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι. Ag. 752. 757. 1665. Arist. Thesm. 505. τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρῳ τὸ παιδίον. Schol. ἀντὶ τοῦ ποινὴν. ἐπεισφέρει δὲ τοῖς οἴκοις τέκνον παλαιῶν αἰμάτων· δ' ἐστὶ, τίχτει ὁ φόνος ἄλλον φόνον.

ἐπεισφέρει] Cf. 649. Ag. 864. ἐπεισφέρει — ἄλλο πῆμα.

650. αἰμάτων παλαιτέρων] Cf. Suppl. 265. παλαιῶν αἰμάτων.

τίνει — Ἐρινύς] I. e. solvit. Schol. ἀπαιτεῖ. 'Pays to the uttermost the guilt of former murders.' (Pal.) Cf. Ag. 1501. ὁ παλαιὸς δριμύς ἀλάστωρ | Ἀτρέως — τόνδ' ἀπέτισεν | τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας. Soph. O. C. 229. ἂν προπάθῃ τὸ τίνειν. Aliquando Erinyes debitam poenam pro victimis earum solvere dicuntur, ut hic et in Ag. 1501. ἀλάστωρ — τόνδ' ἀπέτισεν, plerumque exigere eam a victima (τίνεσθαι) dicuntur.

651. χρόνῳ] Exaudita reddit Dind., when invoked Pal. Post tempus. Cf. Ag. 462. Ἐρινύες χρόνῳ — τιθεῖσ' ἔμαυρόν.

652. κλυτὰ]

βυσσόφρων] Alta mente consilia capiens. Anglice, deep-minded, brooding, mindful (Eum. 383.). A βυσσός (i. q. βυθός, Il. 24, 80. Herod. II. 28. 96. etc.) et φρήν. Cf. Babr. 95, 49. κινήσασα βυσσόθεν γνώμην. Hom. Od. 17, 66. κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων. 4, 676. μύθων, οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον. Hesych. κάτωθεν ἐκ σπλάγχνων βουλευόμενος καὶ ἐκ βυθοῦ φρονῶν (φρενῶν Blom.). et v. βυσσομέτρης (i. e. ἀλιεύς, Anth. P. VI. 193.), βαθύβουλος et βαθύμητις. I. q. πότνια. Paleius vertit when invoked, coll. v. θεοκλυτεῖν Pers. 500. Confer epithetum μνήμων de Furiis Eum. 382.

653. παῖ παῖ] Cf. Arist. Ach. 395. Nub. 132. Av. 57.

• θύρας — ἐρχείας] Again and again. Cf. 561. 571.

654. μάλ' αὐθις] Cf. Ag. 1344. Eur. Phoen. 1067. ὦή, τίς ἐν πύλαισι δωμαίων κυρεῖ; | ὦή μάλ' αὐθις.

655. τρίτον —] Cf. 876. Herod. 5, 76. τέταρτον δὴ τοῦτο ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν ἀπικόμενοι.

ἐκπέραμα δωμαίων] Ex aedibus exitum. Sc. janitoris. Schol. ἐκπερᾶσαι τινα καλῶ. Cf. 732. ποῖ δὴ πατεῖς (l. 'κπερᾶς), Κίλισσα, δωμαίων πύλας; Eur. Andr. 795. δωμαίων ἐκπερᾶ. Hel. 1401. Cycl. 510. ἐκπερᾶ μελάθρων. Iph. T. 724. δωμαίων ἔξω περᾶ. et διαπέραμα (Hesych. v. πορθμός).

656. Αἰγίσθου βίαις] Cf. 893. Sept. 571. Τυδέως βίαν. 448. 569. 577. 641.

Ch. 893. Eur. Phoen. 55. κλεινὴν Πολυνείκους βίαν. Bacch. 1306. Soph. Oed. R. 1167. Eum. 27. Ποσειδῶνος κράτος. Eum. 299. Ἀθηναίας σθένος.

657. εἶεν· ἀκούω] Well, I hear. Solennis respondendi formula haec videtur fuisse, unde excusatur brevis syllabae productio. Sic incipit senarius etiam in Arist. Pac. 663. εἶεν· ἀκούω. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάνω. 1284. εἶεν· ἐκόρεσθαι etc.

ποδαπὸς ὁ ξένος;] Cf. 575. Eur. Hel. 1206. ποδαπὸς δ' ὄδ' ἀνὴρ καὶ πόθεν κατέσχε γῆν; Arist. Av. 1201. Eq. 663.

658. τοῖσι κυρίοισι] Dominis, heris. I. q. τοῖς κοιράνοις. Cf. 689 716.

660. Cf. Pers. 692. τάχυνε δ', ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνου.

καὶ] Etiam. Qu. τὸ —.

νυκτὸς — σκοτεινὸν ἄρμ'] Cf. Pers. 428. κελαινῆς νυκτὸς ὄμμα. Fr. 66. μελανίππου νυκτὸς. Theocr. 2, 166. ἄντυγα νυκτὸς. Eur. Iph. T. 105. δταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαίας μόλη, etc. Eur. Fr. 114. ὦ νύξ ἱερά, ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις.

661. ἐμπόρους] Viatores. Schol. ὄδοιπόρους. Cf. 208. ξυνεμπόρου τινός. Soph. Oed. C. 25. 303. 901. Eur. Alc. 1102. Hom. Od. 2, 319. 24, 300. etc. Recentiores de mercatore usurpant. Confer nostrum traveller, quod utroque sensu dicitur.

καθιέναι ἀγκυραν] Cf. Herod. VII. 36. ἀγκύρας κατήκαν. Schol. ἀντὶ τοῦ καταλῦσαι.

662. δόμοισι πανδόκοις ξένων] Cf. Soph. Fr. 252. πανδόκος ξενόστασις. Pind. Ol. 4, 15. ξενίαι πανδόκοι.

663. τελεσφόρος] Schol. ἀρχηγός, διοικητής. Angl. some responsible person (some one in authority). I. q. τέλειος. Cf. Ag. 972. ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.

664. γυναῖκ' —] Sub. ἐξελθεῖν.

ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον] Schol. βέλτιον ἄνδρα ἐξελθεῖν.

665. "Pudor vetabat sermones cum alius mariti uxore conserere. Cf. 735. Eur. Iph. A. 830. αἰσχρὸν δέ μοι γυναῖξι συμβάλλειν λόγους." (Blom.)

ἐν λέσχαισιν] Schol. ἐν ταῖς πρὸς γυναῖκας ὀμιλίαις. Cf. Eum. 366. Eur. Hipp. 384. μακρὰι λέσχαι. Iph. A. 1001. λέσχας πονηρὰς καὶ κακοστόμους φιλεῖ. Fr. 473, 3. λέσχης ἀτρίβωνα.

ἐπαργέμους] Obscuros. Schol. σκοτεινοὺς, ἀπὸ τῶν περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς λευκωμάτων. Cf. ad Ag. 1113. ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ. Fr. 499. σήματα — ἐπάργεμα.

666. εἶπε — κάσήμενε] Aoristi gnomici. Cf. Ag. 717. 966. 1006. etc.

667. ἐμφανὲς τέκμαρ] Cf. Soph. El. 1109. φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια. Eum. 244. ἀνδρὸς ἐκφανὲς (l. ἐμφανὲς) τέκμαρ.

τέκμαρ] Proof. Cf. Ag. 270. 315. 352. Soph. El. 774. et 1111. ubi nostrum imitari videtur Sophocles.

669. δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα] I. e. convenientia. Cf. 714. Tyr. Fr. 10, 27. νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν | ὄφρ' ἐρατῆς ἠβῆς ἀγλαὸν ἀνθος ἔχη. Hom. Il. 10, 71. νέφ' δέ τε πάντ' ἐπέοικεν. Qu. — ἔστ' εἰκότα. Cf. Ag. 915. ἀπουσία μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ.

670. *θερμὰ λουτρὰ*] Hoc primum olim hospitibus ab itinere advenientibus praebebatur. Sic apud Homerum (Od. 4, 48.) Telemachus, postquam Spartam advenerat, statim balneo calido se reficit. Cf. Ag. 1109. *τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν | λουτροῖσι φαιδρύνασα*. Hom. Π. 22, 442. *κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλόκαμοις κατὰ δῶμα | ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὕφρα πέλοιτο | Ἐκτορι θερμὰ λουτρὰ μάχης ἐκνοστήσαντι*. 14, 6. Od. 8, 249. *εἴματά τ' ἐξημοιβὰ λουτρὰ τε θερμὰ καὶ εὐναί*. Od. 8, 451. Eur. El. 791. *λούτρ' ὡς τάχιστα τοῖς ξένοις τις αἰρέτω*.

671. *δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία*] Angl. and the personal presence of kind eyes (attendants). Cf. Pers. 170. *ὄμμα γὰρ δόμον νομίζω δεσπότητος παρουσίαν*. Ag. 520. *φαιδροῖσι τοῖσιν ὄμμασι | δέξασθε*. Xen. Anab. VII. 7. 46. *ἐμὲ ἐδέξω ἠδέως καὶ ὄμμασι καὶ φωνῇ καὶ ξένοις*. Pind. Ol. 2, 11. *δίκαιον ξένον*. Eur. Alc. 1147. *δίκαιος ὦν — εὐσέβει περὶ ξένους*. Iph. A. 455. *πῶς δέξομαί νιν; ποῖον ὄμμα συμβαλῶ;* Ovid. Met. 8, 677. 'super omnia vultus | accessere boni, nec iners pauperque voluntas.'

στρωμνῆ] Cf. Com. anon. IV. 684. *στρωμνὰς ἀλουργεῖς*.

δικαίων] I. e. benignorum.

παρουσία] Cf. Soph. El. 1104. Eur. Alc. 606.

672. *βουλιώτερον*] Magis consilio egens. Schol. *βουλευτικώτερον*. Cf. ad Suppl. 599. *σπεῦσαι τι τῶν βούλιος (δούλιος libri) φέρει φρήν*. Vox suspicioni obnoxia.

673. *κοινώσομεν*] Cf. 717. I. q. *ἀνακοινωσόμεθα*.

674. *Δαυλιεύς*] "Daulidensi viatori occurrisse dicitur Strophius, in qua re intelligitur trivium celeberrimum in quo conferebantur viae Delphica, Daulidensis, et Peloponnesiaca. Cf. Soph. Oed. R. 733. *Φωκὶς μὲν ἢ γῆ κλήζεται, σχιστὴ δ' ὁδὸς | ἐς ταῦτ' Ἀελφῶν καὶ πὺ Δαυλίας ἄγει*. Crisa enim oriundus erat Strophius filius Crisi, filii Phoci et Anaxiliae sororis Agamemnonis (Paus. Π. 29. 4.). Praeterea proxime a Daulide abest Panopeus, sedes Phanotei, amicissimi Clytaemnestrae et Aegisthi hospitis et socii (Soph. El. 45 sq. 670 sq.), qui apud Sophoclem illis nuntium mittit de morte Orestis. Video minime temere fingi hunc nuntium Daulide repetitum." (Klausen)

675. *αὐτόφορτον*] Ipsum sarcinas suas portantem, sine servi ope. Hesych. *αὐτόφορτοι: αὐτοδιάκονοι. κυρίως δὲ οἱ ἐν τοῖς ἰδίοις πλοίοις*. Σοφοκλῆς *Θυέστη Σικωνίῳ*. Cf. *αὐτολήκυθος*. "Plut. Mor. p. 189B. *Πεισίστρατος στρωματόδεσμον αὐτὸς κομίζων*." (Pal.)

οἰκεία σάγη] Anglice, with my own outfit (equipment, baggage). *Σάγη α σαττω*. Cf. 560. *παντελῆ σάγην ἔχων*.

676. *ὥσπερ* —] Anglice, just as I had left home (set out) to come hither to Argos. Cf. 108. *λέγοις ἂν, ὥσπερ ἠδέσω τάφρον πατρός*. Herod. VI. 41. *ὥσπερ ὠρμήθη ἐκ Καρδίας πόλιος, ἔπλεε διὰ τοῦ Μέλανος κόλπου*. Thuc. VIII. 23. *ὥσπερ ὠρμητο, πλέων — ἀπικνεῖται ἐς Χίον*. III. 105. Plat. Prot. 314 B. *νῦν μέντοι, ὥσπερ ὠρμήσαμεν, ἴωμεν καὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἀνδρός*.

ἀπεξύγην πόδα] Cf. 1044. *μήτ' ἐπιζευχθῆς στόμα*. Eur. Her. 170. *εἰ — εἰς ἀντλον ἐμβήσει πόδα*. Qu. *ἀπεξύγην μολεῖν* (set out to come).

ἀπεξύγην] I. e. ὠρμήθην. Cf. Eur. Phoen. 329. *ἀπήνας ὀμοπτέρου τᾶς*

ἀποζυγείσας δόμων. Hipp. 548. πῶλον — οἴκων ζεύξασ' ἄπο. Med. 1017. σῶν ἀπεξύγης τέκνων. Suppl. 791. γάμων ἀπεξύγην. Herc. 1375. Eur. El. 774. ἐπεὶ μελάθρων τῶνδ' ἀπήραμεν πόδα. 284. Babr. Fab. 37, 6. ὁ βοῦς μὲν ὁ γέρον εἰς νομὰς ἀπεξεύχθη.

677. συμβαλῶν] I. q. συντυχῶν.

678. Cf. Hor. Sat. I. 9. 62. 'Consistimus; Unde venis? et Quo tendis? rogat et respondet.'

ἐξιστορήσας] Having enquired. Redde, quaesito meo itinere et exposito suo. Cf. Sept. 506. θέλων | ἐξιστορήσαι μοῖραν.

679. Στρόφιος ὁ Φωκεύς] Cf. Ag. 881. Strophius filius fuit Crisi, filii Phoci et Anaxiliae, sororis Agamemnonis, ergo consanguinei erant Orestes et Strophius.

πεύθομαι] I. q. πυνθάνομαι. Confer λιμπάνω, φυγγάνω, λανθάνομαι.

ἐν λόγῳ] In course of conversation.

680. ἄλλως] Alia de causa. Angl. on other business. Schol. δι' ἄλλην χρείαν.

εἰς Ἄργος κίεις] Cf. Pers. 1068. ἐς δόμους κίε. Suppl. 852. κί' ἐς δόρου. Suppl. 504. κίοι. Satis notus est aoristus ἔκιον et κίων, non item praesens κίω. V. Cobet. V. L. p. 129. Vox Homericā, neque Sophocli neque Euripidi usurpata.

681. τοὺς τεκόντας] Cf. 690. τὸν τεκόντα.

πανδίκως] Rite, ut decet. Anglice, faithfully, duly, loyally. Cf. Suppl. 419. γενοῦ πανδίκως εὐσεβῆς πρόξενος. Eum. 804. πανδίκως ὑπίσχομαι. Sept. 670. πανδίκως ψευδάνυμος. Soph. Oed. C. 1306. Tr. 611. 1249.

682. τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἰπέ] Cf. Soph. El. 676. θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ πάλαι λέγω.

683. εἴτ' οὖν — εἴτ' οὖν] Rara est haec particularum consociatia. Cf. Plat. Apol. c. 23. τοῦτο τοῦνομα ἔχοντα, εἴτ' οὖν ἀληθές εἴτ' οὖν ψεῦδος. Sed hic prior οὖν valet igitur. Redde, Num igitur. Angl. Whether therefore.

κομίζειν] Sc. domum.

δόξα νικήσει φίλων] Anglice shall prevail. Cf. Soph. Ant. 233.

684. μέτοικον] Cf. 971. μετοίκοις δόμων. Pers. 319. σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο. Ag. 57. Fr. 53. πεδοίκου χελιδόνος. Soph. Oed. C. 934. Ant. 852. 868. Eur. Her. 1033. καὶ σοὶ μὲν εὐνοὺς καὶ πόλει σωτήριος | μέτοικος ἀεὶ κείσομαι κατὰ χθονός. Pind. P. 9, 83.

μέτοικον — ξένον] Cf. Soph. O. R. 452. ξένος λόγῳ μέτοικος, etc.

εἰς τὸ πᾶν] Omnino. Angl. in every seuse of the word. Cf. 940. Eum. 52. 83. 200. 291. 401. 538. 891. 1044. Ag. 1134. Pr. 215. τὸ πᾶν (at all). Eur. Her. 576. εἰς τὸ πᾶν σοφούς.

685. ἐφειμὰς τάσδε πόρθμευσον] Angl. convey these instructions. Cf. Soph. Oed. C. 1602. τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὶ | ταχεῖ ἴπoreυσαν σὺν χρόνῳ. Iph. T. 735. ὄρκον δότω μοι τάσδε πορθμεύσειν γραφὰς | πρὸς Ἄργος.

686. λέβητος χαλκέου πλευρώματα] Cf. Ag. 444. ἀντήνορος σποδοῦ γεμίζων λέβητας εὐθέτους. Soph. El. 54. τύπωμα χαλκόπλευρον. 756 sq. Sept. 890.

πλευρώματα] I. q. πλευραί. Cf. τρίγωνμα, χαίτωμα, πύργωμα, πύλωμα, πέπλωμα, ἔσθημα.

687. κέκευθεν] Tēgit. Transitivum, ut in Pers. 654. φίλα γὰρ κέκευθεν ἦθη (ὄχθος). Soph. El. 1120. εἶπερ τόδε | κέκευθεν αὐτὸν τεύχος. Eur. Hec. 880. Ion. 1389. Iph. A. 111. Rhés. 171. 621. Hom. Il. 21, 118. Od. 6, 303.

688. εὖ κεκλαυμένου] Rite defletī.

689. τοῖς — προσήκουσιν] Sc. γένει (i. e. affinibus), aut the proper persons. Cf. Ag. 1079. τὸν θεὸν καλεῖ | οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν. Eur. Suppl. 482.

690. τὸν τεκόντα] Agamemnona. Cf. Eur. Herc. 1367. ὁ φύσας χῶ (καί?) τεκῶν ὑμᾶς πατήρ. Multo saepius occurrit οἱ τεκόντες (681).

691. κατ' ἄκρας] A culmine. Hom. Il. 15, 557. κατ' ἄκρης Ἴλιον αἰπεινὴν ἔλλειν. 22, 410. 24, 728. Herod. VI. 18. Thuc. IV. 112. βουλόμενος κατ' ἄκρας — ἔλειν τὴν πόλιν. Soph. Oed. C. 1242. τόνδε κατάκρας (κατ' ἄκρας L.) — ἄται κλονέουσιν. Ant. 201. ἠθέλησε μὲν πυρὶ | πρῆσαι κατ' ἄκρας. Eur. Hipp. 1366. Iph. A. 778. Hel. 697. Virg. Aen. II. 290. 'ruit alto a culmine Troja.'

692. δυσπάλαιστε] I. e. ἀκαταγώνιστε, insuperabilis. Cf. Suppl. 468. δυσπάλαιστα πράγματα. Eur. Alc. 892. τύχα δυσπάλαιστος ἦκει. Suppl. 1108. ὦ δυσπάλαιστον γῆρας. Soph. Fr. 633, 3. Eum. 559. ἐν μέσῃ δυσπαλεῖ τε δίνα.

δωμάτων Ἄρα] I. q. Ἐρινύς. Cf. Eum. 417. Ag. 1601.

693—696. πολλὰ — καὶ νῦν —] Cf. Aj. 1. αἰ μὲν — καὶ νῦν —.

693. πόλλ' ἐπωπᾶς] Cf. Eum. 275. δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾶ φρενί. 971. Com. anon. IV. 674. Μήτιχος δ' ἄρτους ἐποπτᾶ (ἐπωπᾶ recte Herw.), Μήτιχος δὲ τᾶλφριτα. Hesychius, Ἐπωπᾶ: ἐφορᾶ, ἐποπτεύει. Eodem sensu ἐπισκοπεῖν 61. "Construe ἐπωπᾶς πολλὰ καὶ ἐκποδῶν εὖ κείμενα. Dicitur Ἄρα collineare sagittas vel in ea quae seorsum in tuto posita videantur." (Blom.)

κακποδῶν εὖ κείμενα] 'Though lying out of harms way.' (Pal.) Qui Orestem recte intelligit.

694. Imitatur Anaxandrides III. 175. ἐφθοῖς προσώποις ἰχθύων χειρουμένη. εὐσκόποις] Well-aimed, unerring. Contra ἄσκοπος Lucian. Tox. p. 109. ἄσκοπα τετοξεύκαμεν. Cf. ad Soph. Ant. 1033. Confer etiam ἐπίσκοπος.

695. φίλων ἀποιμιλοῖς με] Denudas me amicis. Cf. Xen. Anab. I. 10. 13. ἐψιλοῦτο ὁ λόφος τῶν ἰππέων. Herod. II. 151. III. 32. τὸν Κύρου οἶκον ἀποιμιλώσας.

696. καὶ νῦν] Hoc spectat ad πολλὰ in v. 693. Similiter αἰ μὲν — καὶ νῦν Soph. Aj. 1 sq.

ἦν γὰρ εὐβόλως ἔχων] For he was in luck. Cf. Ag. 33. Aristaen. I. 23. ἐμὲ γὰρ κατανάλωσαν — πεσσοὶ πίπτοντες ἀτυχῶς μὲν ἐμοὶ, εὐβολώτερον δὲ τοῖς ἐναντίοις. Poll. IX. 94. Monost. 755. ὡς εὐκόλως (l. εὐβόλως) πίπτουσιν αἱ λαμπραὶ τύχαι. Eubul. 58. ἐν κύβοισιν εὐβολώτατος. Ag. 552. τὰ μὲν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν. Cf. annot. crit.

697. ἔξω κομίζων —] Cf. omnino Prom. 263. ὅστις πημάτων ἔξω πόδα | ἔχει. Soph. Ant. 444. σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ἦ (οἷ?) θέλεις | ἔξω βαρείας

αἰτίας. Phil. 1260. ἴσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα. Pind. P. IV. 513. ἐκτὸς ἔχειν πόδα. Eur. Her. 109. καλὸν δέ γ' ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα | εὐβου-
λίας τυχόντα τῆς ἀμείνωνος. Hipp. 1293. πῆματος ἔξω πόδα τοῦδ' ἀνέχειν
(ἂν ἔχοις?). Zenob. III. 62. Suid. αἴρειν ἔξω πόδα πηλοῦ. Hor. Sat. II. 7. 27.
'nequicquam coeno cupiens evellere plantam.' Plaut. Pseud. 984.
'Nunc homo in medio luto est.' Similiter fere Eur. Her. 169. εἰ γέροντος
εἶνεκα | τύμβου — εἰς ἀντλον ἐμβήσει πόδα.

698. νῦν δ'] Ad praec. καὶ νῦν referendum, parenthesi interposita, ut in
Soph. El. 783 sq. Schol. ἢ τοῖς οἴκοις ἰατρικὴ ἐλπὶς τῆς ἀγαθῆς εὐφροσύνης.
νῦν δὲ ἀπώλετο. Idem, ἢ εὐφροσύνη τῶν βασιλείων οἴχεται. Sed obscurus
est sensus hujus loci. Cum his cf. Soph. El. 297. Ὁρέστης — τὰς οὐσας τε
μου (μοι?) | καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν. 809. ἀποσπάσας γὰρ τῆς
ἐμῆς οἴχει φρενὸς | αἶ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι.

βακχείας καλῆς] Bacchationis pulchrae. Of this fine revelling.
I. q. βακχεύσεως. A βακχεύειν (bacchari). Cf. Fr. 64 D. ἐνθουσιᾷ δὴ δῶμα,
βακχεύει στέγη. Eur. Bacch. 357. βάκχευσιν πικρὰν ἰδῶν. 126. βακχεῖα συντόνῳ.
Plat. Symp. p. 218 B. τῆς φιλοσόφου — βακχείας. Hoc de κῶμῳ συγγόνων
'Ἐρινύων' (Ag. 1190 sq.) intelligit Con. At quomodo hanc comisationem ter-
minaturum esse Orestem sperare posset regina non perspicio. Καλῆς jure
per ironiam dictum putat Blass, coll. Eum. 209. Fr. 58. βακχεύει στέγη. Saepe
sic usurpatur καλός. Ad rem cf. Ch. 136. οἱ δ' ὑπερκόπως | ἐν τοῖσι σοῖς
πόνουσι χλίουσιν μέγα.

699. ἰατρὸς] Cf. Pind. N. IV. init. ἀριστος εὐφροσύνα πόνων κεκριμένων
ἰατρὸς. Ἰατρὸς cum βακχείας καλῆς construendum videtur.

παροῦσαν ἐγγράφει M. Qu. προδοῦσά μ' οἴχεται. Cf. annot. crit.

700. ὦδ' εὐδαίμοσι] Tam beatis. Anglice, so well to do, so opulent.
Cf. Ag. 1304. Sic εὐτυχεῖν 59.

701. κεδνῶν — πραγμάτων] Cf. Eur. Alc. 605. κεδνὰ πράξειν. Tro. 684.
πράξειν τι κεδνόν. Emphaticum est κεδνῶν.

703. ξένου] Host.

ξένοισιν] Guests. Alii inverso modo explicant.

704. πρὸς δυσσεβείας —] Impietatis autem erat mihi (esse duce-
bam). Cf. Soph. Aj. 319. πρὸς γὰρ κακοῦ τε καὶ βαρυνύχου γούους | τοιούσδ'
ἀεὶ ποτ' ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν (ἐξηγεῖτο χεῖν, aut ἠγεῖτ' ἐκχέαι?). Herod.
VII. 53. τὰ τοιαῦτα γὰρ ἔργα οὐ πρὸς [τοῦ] ἄπαντος ἀνδρὸς νενόμικα γενέ-
σθαι ἀλλὰ πρὸς ψυχῆς τε ἀγαθῆς καὶ ῥώμης ἀνδρηίης. V. 12. 15. Soph. Oed.
R. 1014. πρὸς δίκης. "Cf. Soph. O. C. 546. ἔχει δέ μοι πρὸς δίκας τι." (Weckl.)

705. μὴ καρανῶσαι mss. et vulg. Schol. κεφαλαιῶσαι, εἰπεῖν. A κάρανον
caput (Ch. 396.). Cf. 528. καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος; et ad 519.
Hesychius καρανοῦσθω per τελειοῦσθω et καρανώσει per κορυφώσει explicat.
Sed corrigendum, ni magnopere fallor, μὴ ἀνακοινῶσαι.

φίλοις] "Quinam sunt amici? Clytaemnestra et Aegisthus, an Stro-
phius? Hunc semel per breve temporis momentum viderat, Clytaemnestram
nunc primum videt; verum haec hospitio hominem comiter excipit. Cf. 668 sq.
et compara 702 sq. et 708." (Herw.)

706. *καταινέσαντα*] I. e. *συγκαταθέμενον*, *quum pollicitus essem* (*hoc me facturum esse*). Cf. Soph. Oed. C. 1633. *καὶ καταίνεσον | μήποτε προδώσειν τάσδ' ἐκῶν*. 1637. *κατήνεσεν τὰδ' ὄρκιος δράσειν ξένῳ*. Eur. Iph. A. 695.

κατηξιωμένον] Anglice, *having been requested to do so*.

707. *μείον ἀξίων*] I. q. *ἥσσον ἀξίων*. Cf. Soph. El. 800. *οὐτ' ἐμοῦ κατάξει' ἂν (καταξίως vulg.) | πράξιαις οὐτε τοῦ πορεύσαντος ξένου*.

709. *ἄλλος δ' —*] *Nos diceremus, though another —*.

ἦλθεν ἂν] *Etiam si tu non venisses haec nuntians*. Schol. *εἰ καὶ μὴ σὺ ἠγγειλας*.

710 sq. Cf. Eur. El. 360. *χωρεῖτ' ἐς οἴκους· ἀντὶ γὰρ χρηστῶν λόγων | ξενίων κυρήσεθ' οἷ' ἐμὸς κεύθει δόμος*.

710. *ἔσθ' ὁ καιρὸς*] Cf. Arist. Thesm. 661. *ὡς ὁ καιρὸς ἐστὶ μὴ μέλλειν ἔτι*. Plut. 255. *σπεύδεθ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν*.

ἡμερεύσαντας] *Having spent the day*. Cf. Eur. Fr. 525, 2. *τῶν ἐν πόντοισιν ἡμερευουσῶν ἀεί*. 812, 6. *εἰς ἀνδρὸς φύσιν | σκοπῶν δίκαιάν θ' ἦντιν' ἡμερεύεται*. Soph. El. 787. *ἔκηλα — ἡμερεύσομεν*. Xen. Oecon. IV. 2. Hell. V. 4. 3. *Incert. πρὸς πῦρ ἡμερεύοντας*. Pollux I. 64. *τὸ δι' ὄλης τι πράξαι ἡμέρας ἡμερεῦσαι καὶ διημερεῦσαι*.

711. Conington *μακρᾶς κελεύθου ἡμερεύοντας explicat ut πρήσσωμεν ὁδοῖο* (II. 24, 264.) *et similia*.

τυγχάνειν τὰ πρόσφορα] Cf. Eum. 30. *τυχεῖν με — ἀριστα δοῖεν*. Construe *τὰ πρόσφορα μακρᾶς κελεύθου*. Cf. Eur. Hel. 515. *τὰ πρόσφορα | τῆς νῦν παρούσης ξυμφορᾶς αἰτήσομαι*.

πρόσφορα] I. e. *προσήκοντα, ἐπιτήδεια*. Cf. Eum. 207. Soph. O. C. 1774.

712. *ἄγ' —*] *Ad servum aliquem dictum*. Cf. Eur. Alc. 546. *ἡγοῦ σὺ, τῶνδε δωματίων ἐφροστίους | ξενῶνας οἷξας*.

ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων] Cf. Ag. 243. *ἀνδρῶνας εὐτραπέζους*.

713. *ὀπισθόπουν*] *Pedisequam*. Legitur vox etiam Eur. Hipp. 54. *πολύς αἶμ' αὐτῷ προσπόλων ὀπισθόπους κῶμος λέλακε*. 1179. *ὀπισθόπους φίλων ὀμήγυρις*. Cf. νν. *ὑστερόπους, ὠκύπους, δεινόπους, ταχύπους*.

714. *κυρούντων — τὰ πρόσφορα*] Cf. 214. *τί νῦν — κυρῶ; 711*.

κυρούντων] I. q. *τυγχανόντων*. Cf. 669.

τὰ πρόσφορα] I. q. *τὰ ἐπεικότα*. Cf. 669. *ὁποῖά περ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα (τοῖσδε πρόσφορα?)*. Ag. 915.

715. *αἰνῶ*] I. q. *λέγω, παραινῶ*, ut in 555. Ag. 925. Suppl. 179. Cf. 903. *παραινεῖς μοι καλῶς*. Ag. 1422. *λέγω δέ σοι | τοιαῦτ' ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένῳ — ἄρχειν*.

ὡς ὑπευθύνῳ] Angl. *as responsible*. Cf. Pers. 213. *κακῶς δὲ πράξας οὐχ ὑπεύθυνος πόλει*. Pr. 324.

716. *ἡμεῖς*] *Una Clytaemnestra dicitur*.

τοῖς κρατοῦσι δωματίων] Cf. 658.

717. *κοινώσομεν*] Cf. 673.

οὐ σπανίζοντες φίλων] *Aliter loquitur 695*.

σπανίζοντες] *Masculinum de femina positum, ut αὐτοῖσιν 176*.

719. *φίλια*] Friendly, well-disposed. Cf. 811. Pr. 128. *φίλια γὰρ ἦδε τάξις προσέβα*. Chori dux socias suos alloquitur.

720. *στομάτων — ἰσχὺν*] Orum nostrorum vim, alta voce paeana laetum canentes. Similiter *πέυκη λαμπάδος ἰσχὺς* dicitur Ag. 287.

721. *ἐπ' Ὀρέστη*] Over (for) Orestes. Cf. Suppl. 633. *λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις εὐχὰς ἀγαθὰς*. (Weckl.)

722. *ἀκτὴ χώματος*] Agger tumuli (sepulcri). Sc. *τοῦ τάφου*. Cf. Soph. Oed. R. 184. *ἀκτὰν παρὰ βώμιον*. Schol. *ἡ ἀκτὴ τοῦ τάφου*. "Invocatur terra, et tumulus, ut emittat Agamamnonem. Hoc solum rogatur, ejus auxilium, ἐπάρηξον." (Kl.) Qui conferri jubet Pers. 640 sq.

724. *ναυάρχου σώματι — τῷ βασιλείῳ*] Cf. 1070. *ἀνδρὸς βασιλεία πάθη*.

725. Cf. 812 sq. Hom. Il. 24, 334 sq. 677 sq. 691. Eum. 90 sq. Soph. El. 1391. *παράγεται γὰρ ἐνέρων δολιόπους ἀρωγὸς εἴσω στέγας — ὁ Μαίας δὲ παῖς Ἑρμῆς σφ' ἄγει, δόλον σκότῳ κρύψας, πρὸς αὐτὸ τέρμα κοῦκ ἔτ' ἀμμένει. ἐπάκουσον*] Exaudi (nostras preces).

ἐπάρηξον] Adjuva. Cf. Soph. El. 1197. Eur. El. 1350. Hinc *ἐπαρωγός*.

726. *ἀκμάζει*] I. q. *καιρός* (vel *ἀκμή*) ἐστι, tempus est. Cf. Sept. 97. *ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι*. Pers. 407. *κοῦκέτ' ἦν μέλλειν ἀκμή*. Ag. 1353. *τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή*. Soph. Aj. 812. *οὐχ ἔδρας ἀκμή*. El. 22. *ἔργων ἀκμή*. 1337. Phil. 12.

727. *συγκαταβῆναι*] Descendere (in certamen), sc. cum Oreste socioque ejus Pylade. Cf. ad 455. *καθήκειν*. Eum. 1046. *Ζεὺς ὁ πανόπτας οὕτω Μοῖρὰ τε συγκατέβαν* (convenerunt, consenserunt). Arist. Vesp. 1514. *ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτούς*. Pind. N. IV. 38. *σφόδρα δόξομεν δαΐων ὑπερτεροί — καταβαίνειν*. Xen. Anab. IV. 8. 27. *πολλοὶ κατέβησαν*. Infra 866. *τοιάνδε πάλην μόνος ὦν ἐφεδρος | δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης | ἄψειν*.

νύχιόν θ' Ἑρμῆν] I. e. tenebris occultum. Cf. 812 sq. Soph. Trach. 501. *τὸν ἔννυχον Ἄιδαν*. Oed. C. 1559. *ἐννυχίων ἀναξ, Αἰδωνεῦ*. El. 1395. *ὁ Μαίας δὲ παῖς ἐπὶ σφ' ἄγει δόλων σκότῳ κρύψας*. Cf. annot. crit.

728. Cf. 816 sq.

ἐφοδεῦσαι] To visit, to inspect. Vox militaris. Arist. Av. 1160. *ἐφοδεύεται*. Xen. Hell. V. 3. 22. Polyb. VI. 35. 11. *φυλακάς*. Cf. etiam Arist. Av. 1160. *πάντ' ἐφοδεύεται*. Plut. Mor. 781 C.

729. *ξυφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν*] Passivo sensu, ut *διπτός μῦθος* dicitur et similia. Cf. 584. *ξυφηφόρους ἀγῶνας*. Ag. 1528. *ξυφοδηλήτῳ θανάτῳ*.

730. *τεύχειν κακόν*] Schol. *ἀντὶ τοῦ πεποιηθέναι πένθος τῷ οἴκῳ διὰ τῆς ἀγγελίας*. Cf. Eum. 125. *τί σοι πέπρακται πρᾶγμα τεύχειν κακά;*

731. *κεκλαυμένην*] Lacrimis suffusam. Cf. 458. Soph. Oed. R. 1490. *κεκλαυμέναι πρὸς οἶκον ἴξουσ'*.

732. *Κίλισσα*] Confer *Θραῦσσα, Κρηῖσσα, Αἰβυσσα, Φοίνισσα*, etc. Exit ex aedibus regis serva nutrix Aegisthum arcessitura, qui ingreditur v. 849.

733. *ἀμισθος — ξυνέμπορος*] Angl. An unwelcome companion. Proprie unhired, uncalled, uninvited. Cf. Ag. 947. *μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἀμισθος ἀοιδά*. Soph. Fr. 745. *ἀμισθος ὁ ξένος πορεύεται*.

734. *ἡ κρατοῦσα*] Regina, Clytaemnestra.

735. Cf. 664.

736. νεάγγελτον φάτιν] Cf. 839. νέαν φάτιν.

737. πρὸς μὲν οἰκέτας] Nulla clausula sequitur quae huic respondeat.

738. σκυθρωπῶν — δμμάτων] Cf. Eur. Or. 1319. κἀγὼ σκυθρωπούς δμμάτων ἔξω κόρας | ὡς δῆθεν οὐκ εἰδυῖα τάξειργασμένα. Phoen. 1343. σκυθρωπὸν ὄμμα καὶ πρόσωπον Bacch. 1250. Soph. El. 804. ἄρ' ὑμῖν ὡς ἀλγοῦσα κώδυνωμένη | δεινῶς δακρῦσαι κἀπικωχῦσαι δοκεῖ | τὸν υἱὸν ἢ δύστηνος ᾧδ' ὀλωλότα; | ἀλλ' ἐγγελῶσα φροῦδος. Hom. Od. 19, 212. δόλω δ' ὄγε δάκρυα κεῦθε. Shakespeare Gentl. of Ver. I. 2. 'How angerly I taught my brow to frown | When inward joy enforced my heart to smile.' Hor. Sat. II. 5. 103. 'gaudia prodentem vultum celare.'

σκυθρωπῶν] Angl. sad, downcast. Hesych. σκυθρός· στυγνός τὰς ὕψεις, χαλεπός, ὠμός, σκυθρωπός.

γέλων κεύθουσα] Cf. Hom. Od. 19, 212. δόλω δ' ὄγε δάκρυα κεῦθε. Soph. El. 804 sq. Eur. Or. 1122. 1319. Prop. II. 19. 'In tacito cohibe gaudia clausa sinu.' Noli construere κεύθουσα καλῶς (cleverly concealing).

739. καλῶς κείνη] Angl. well for her (from her point of view). Cui opponitur δόμοις δὲ — ἔχει.

741. φήμης ὑφ'] Connecte cum ἔθετο (738). Conferre non debebat Wecklein Xen. Hell. IV. 1. 23. ἐπορεύετο σὺν ἧ εἶχε δυνάμει. Dicendum enim hic fuisset ὑφ' ἧς ἠγγειλαν φήμης.

742. εὐφρανεῖ φρένα] Cf. Suppl. 515. σὺ καὶ λέγων εὐφραине καὶ πράσων φρένα. Eur. Or. 287. τοῖς μὲν λόγοις ἠϋφραине, τοῖς δ' ἔργοισιν οὐ. Agath. 12, 1. εἰ μὲν φράσω τάληθές, οὐχί σ' εὐφρανῶ· | εἰ δ' εὐφρανῶ τί σ', οὐχί τάληθές φράσω. Wecklein confert Pind. Isthm. 6, 3. θυμὸν τεδὸν εὐφράνας.

744. τὰ μὲν παλαιὰ —] Nempe dapes Thyesteas, Iphigeniae oblationem, Agamemnonisque interfectionem. His respondet 747. ἀλλ' οὐτι πω —.

συγκεκραμένα] Commixta inter se. Cf. Ag. 1260. Soph. Ant. 1311. οἴκτω τῷδε συγκεκραμένην. Aj. 895.

745. ἀλλη δύσοιστα] Cf. Pr. 690. δύσοιστα πῆματα. Eum. 789. δύσοιστα πολίταις ἔπαθον.

748. τλημόνως] Patienter, fortiter. Schol. καρτερικῶς. Cf. Eur. Suppl. 947. μένειν χρῆ τλημόνως.

ἠντλουν κακά] Schol. ὑπέφερων. Cf. Pr. 375. τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην. Eur. Hipp. 898. λυπρὸν ἀντλήσω βίον. Tro. 433.

749. τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν] Meam curam. Oblectamentum cum Hemsterhusio reddit Dind. 'The darling of my soul.' (Pal.) I. q. μέλημα (236). Inusitata vocabuli significatio. Conferas v. πόνος.

750. μητρόθεν δεδεγμένοι] Cf. Arist. Ach. 478. σκάνδικά μοι δὸς μητρόθεν δεδεγμένη. Theocr. 17, 59. δεξαμένα παρὰ ματρός. Hom. Od. 19, 355. (Pal.) Hom. Od. 19, 355. δεξαμένη χεῖρεσσ' ὄτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ.

μητρόθεν] I. e. ex utero matris. Cf. 610. ἐπεὶ μολὼν ματρόθεν κελάδησε. Sept. 664. φυγόντα μητρόθεν σκότον.

751 sq. Cf. Hom. Il. 9, 486. πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα | οἴνου ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ, | ὡς ἐπὶ σοι μάλα πολλὰ πάθον καὶ

πολλὰ μόγησα. Trag. adesp. λεπτοσπαθήτων χλανιδίων ἐρειπίοις | θάλπουσα καὶ ψύχουσα καὶ πόνῳ πόνον | ἐκ νυκτὸς ἀλλάσσουσα τὸν καθ' ἡμέραν. (Quae verba nutricis sunt, ut monuit Blom.)

751. ὀρθίων] Loud, urgent. Cf. Pers. 389.

κελευμάτων] Schol. κελεύουσι γὰρ τῶ καλεῖν (κλαίειν Bamb.) οἱ παῖδες.

752. ἀνωφελῆ] Quia mortuus est Orestes. Cf. Soph. El. 1144. οἴμοι τά-
λαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς | ἀνωφελήτου.

753. τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ —] Cf. Soph. Aj. 554 sq.

ὡσπερὲι βοτὸν] Sicut pecus. Cf. Ag. 1415. ὡσπερὲι βοτοῦ.

754. τρόπῳ φρενός] Anglice, according to its turn (mood, humour, fancy) of mind. Cf. Arist. Ran. 1432. οὐ δεῖ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν, | ἦν δ' ἐκτρέφῃ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν. Cf. praeterea v. τροποφορεῖν (N. T. Latine morigerari).

755. Cf. Ag. 1606. παῖδα — συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντι' ἐν σπαργάνοις.

756. δίψη] Alibi apud nostrum δίψος.

λειψουρία] Micturitio. A λίπτω et οὐρῶ formatum. Si a λείπω forma-
tum esset, scribendum foret λειψουρία, coll. λειψύδριον et κλειψύδρα.

757. ἔχει] Sub. νιν.

αὐτάρκης] Sub. ἐστί. Angl. is self-sufficient, shifts for itself. I. e. ipsa desideria sua implet neque aliena ope indiget. Schol. ἡ γὰρ νέα νηδὺς τῶν τέκνων ἑαυτῇ ἀρκεῖν καὶ βοηθεῖν βούλεται· δ' ἐστὶν ἀνύειν βούλεται τὰς ἐπιθυμίας. Cf. Eur. Fr. 29, 3. ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν | πέποιθε.

758. πρόμαντις] Praesaga. Cf. Soph. El. 475. Eur. Or. 1444. ἀ δ' ἐφεί-
πετ', οὐ πρόμαντις ὦν ἔμελλ'. Andr. 1041. αἰαῖ. πρόμαντις θυμὸς ὡς τι προσ-
δοκῶν. Hel. 338. μὴ πρόμαντις ἀλγέων προλάβαν', ὦ φίλα, γόους.

οἶομαι] I take it, methinks, doubtless. Confer Doricum οἶω.

759. φαιδρύντρια] Lavatrix. Ag. 1109. τὸν — πόσιν λουτροῖσι φαιδρύνασα.
1120. Callim. H. Jon. 32. χροά φαιδρύνασα. Eur. Hel. 678. λουτρῶν καὶ κρη-
νῶν, ἵνα θεαὶ μορφὰν ἐφαιδρύναν. Diph. IV. 410. ἀγαθὸς βαφεὺς ἔνεστιν ἐν
τῶ παιδίῳ· | ταυτὶ γὰρ ἡμῖν δευσοποιὰ παντελῶς | τὰ σπάργαν' ἀποδέδειχε νῦν.

760. κναφεὺς —] Fullo enim et nutrix eodem munere fungebantur. Nimirum duplici munere, lavatricis et nutricis, ea fungebatur. Paren-
thetice haec accipienda sunt. Notanda autem constructionis mutatio.

τροφεύς] Eadem forma est Eur. Phoen. 45. El. 16. Soph. Aj. 863. Phil.
344. Usitatior forma est τροφός.

760. τέλος] Munus, ministerium. Cf. Ag. 908. 1202. Eum. 743.

761. χειρωναξίας] Artes vulgares. Schol. τὰς διὰ χειρῶν ἐργασίας. Angl. handicrafts, trades. Cf. Pr. 45. χειρωναξ (i. e. χειροτέχνης, τεχνίτης) est
Soph. Fr. 760. πᾶς ὁ χειρωναξ λεώς. Eur. Fr. 795, 3. τῶνδε χειρῶνακτες λόγων.

762. ἐξεδεξάμην πατρί] A patre ejus accepi. Cf. Hesiod. Theog. 480.
Ζῆνα μέγαν, | τὸν μὲν οἶ (?) ἐδέξατο Γαῖα πελώρη etc.

763. τεθνηχότος δὲ — πεύθομαι] Sub. αὐτοῦ. Sic Hom. Od. 1, 281. πευ-
·σόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο. Il. 4, 357. ὡς γνῶ χωμένοιο. 17, 102. Od.
2, 220. εἰ δέ κε τεθνηχότος ἀκούσω. 4, 728. ὀρμηθέντος ἀκουσα. Aesch.

Ag. 1367. *μαντευσόμεσθα τάνδρὸς ὡς δλωλότος*. Soph. El. 317. *τοῦ κασιγνήτου τί φής*; Oed. C. 355. *τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος*. Thuc. IV. 6. *ἐπύθαντο τῆς Πύλου κατειλημμένης*.

764. *τῶνδε λυμαντήριον οἰκῶν*] Cf. Ag. 1438. *κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος*. Pr. 991. *δεσμὰ λυμαντήρια*. Ad rem cf. 990. Ag. 1363. *δόμων κατασχυντήρσι τοῖσδ'*.

765. *θέλων*] Cf. 793.

767. *λέγ' αὐθις*, —] Cf. Soph. Oed. R. 359. *ποιὸν λόγον; λέγ' αὐθις*, ὡς μάλλον κλύω.

768. *εἰ — εἶτε καὶ*] Ut in Soph. O. R. 91. Similiter *εἶτε — εἶτε καὶ* Ag. 843. Suppl. 186.

λοχίταις] Cf. Ag. 1650. *εἶα δὴ, φίλοι λοχίται*. Soph. Oed. R. 750. *πολλοὺς ἔχων | ἄνδρας λοχίτας οἷ' ἄνῆρ ἀρχηγέτης*.

μονοστιβῆ] Eodem sensu *μονόστολος, μονόζωνος, οἰόζωνος* (Soph. Oed. R. 846.).

770. *δεσπότου στύγει*] Hero detestando. Angl. to our wretch of a master. Conferri non debet *θεῶν στύγος* 1028.

771. *ἀδειμάντως*] Sine metu. Cf. Pers. 162. *οὐδαμῶς ἑμαυτῆς οὐσ' ἀδειμαντος*. Eur. Rhes. 697. Pind. N. X. 30. etc.

αὐτόν] Ipsum solum, sine satellitibus.

772. *γαθούση*] Dorica forma, ut *πλουτογαθῆς* 800. et *φιλογαθῆς* Sept. 918.

773. *ἐν ἀγγέλῳ* —] Idem fere quod *δι' ἀγγέλου*. Redde, for by (by means of) a messenger an obscure story is made straight (clear). Sensus, ni fallor, hic est, 'In the person (or presence) of a messenger a matter otherwise obscure is made straight (is rightly communicated, becomes clear).' Wecklein adducit Eum. 469. Soph. Aj. 1136. O. C. 152. Cf. Thuc. VII. 8. *νομίζων οὕτως ἂν μάλιστα τὴν αὐτοῦ γνώμην, μηδὲν ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσαν, μαθόντας τοὺς Ἀθηναίους βουλευσασθαι περὶ τῆς ἀληθείας*.

κρυπτός — λόγος] Cf. Soph. El. 638. *κεκρυμμένη βάξις*. (Weckl.)

ὀρθοῦται] Anglice, is made right (clear). "Herod. 7, 103. *οὕτω μὲν ὀρθοῖτ' ἂν ὁ λόγος*." (Weckl.)

774. *ἀλλ' ἢ φρονεῖς εὖ* —;] Anglice, Can it be that you rejoice at the present news? Cf. 220. *ἀλλ' ἢ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφὶ μοι πλέκεις*; Ag. 276. *ἀλλ' ἢ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις*; Suppl. 913. Soph. El. 879. *ἀλλ' ἢ μέμνησας — κάπλι τοῖς | σαυτῆς κακοῖσι κάπλι τοῖς ἑμοῖς γελᾶς*; Arist. Vesp. 8. *ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς* —; Fr. 178.

φρονεῖς εὖ] Schol. *χαίρεις*. Attoniti aut commoti quaerentis hoc est. Cf. Ag. 276. *εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σου κατηγορεῖ*. Eur. Ion. 518. *χαίρομεν· σὺ δ' εὖ φρόνει γε (σὲ δ' εὖ φρονεῖν δεῖ?)*, καὶ δὴ' ὄντι' εὖ πράξομεν. Confer v. *εὐφραίνεσθαι* (ab εὖ et φρήν?), Soph. Fr. 104. Eur. Hipp. 932.

τοῖσι νῦν ἠγγελημένοις] Cf. 770.

775. *ἀλλ' εἰ* —;] Angl. But what if —. Cf. ad Ag. 219.

τροπαίαν] Sub. *αὐραν*. Schol. *μετατροπήν*. Cf. Ag. 219. *φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν*. Sept. 706. *λήματος ἐν τροπαίᾳ*. Eur. El. 1147. *ἀμοιβαὶ κακῶν· μετατροποὶ πνέουσιν αὐραὶ δόμων*. Arist. Probl. 26, 5.

776. καὶ πῶς;] Quomodo, quaeso, fieri hoc potest? Cf. Ag. 1310.

777. Cf. Soph. El. 1481. καὶ μάντις ὧν ἄριστος ἐσφάλλου πάλαι;

778. ἔχεις τι —;] Cf. 105. Soph. Ant. 9. ἔχεις τι κείσῃκουσας; Schol. παρὰ τὰ εἰρημένα μοι περὶ τοῦ Ὀρέστου.

779. πρᾶσσε τὰπεσταλμένα] Cf. Sept. 1012. Ag. 908. Eur. Tro. 1149. σὺ δ' ὡς τάχιστα πρᾶσσε τὰπεσταλμένα. Fr. 1132, 47. τὰπεσταλμένα | πρᾶσσειν προθύμως. Hinc ἐπιστολή (mandatum) Pr. 3.

780. μέλει θεοῖσιν —] Cf. Ag. 974. μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν. Soph. Ant. 1335. μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτοισι χρὴ μέλειν.

781. ταῦτα] Hac in re. Cf. Arist. Nub. 87. τί οὖν πίθωμαι δῆτά σοι;

782. γένοιτο δ' ὡς ἄριστα] Eadem verba sunt Ag. 674.

σὺν θεῶν δόσει] I. e. σὺν θεοῖς, aut θεῶν διδόντων.

783. παραιτουμένα] Cf. Suppl. 521. θεοὺς — λιταῖς παραιτοῦ τῶν σ' ἔρωσ ἔχει τυχεῖν.

784 sq. Hoc stasimon cum in sensu tum in metris tam gravibus vitiis laborat ut admodum difficilis sit textus emendatio.

785. 'Grant that good fortune may attend the masters of the house, seeking as they do to see again a sober state of things.' Cf. 140.

κυρίοις] I. e. Orestis. Cf. Ag. 178. τὸν πάθει μάθος θέντα κυρίως ἔχειν.

787. διὰ δίκας] Schol. δικαίως, κατὰ δίκην, ὃ ἐστὶ κατὰ τὸ δίκαιον.

πᾶν ἔπος] Headlam confert Prom. 1065. Eur. Hipp. 180. Callim. Ep. 1. Anth. P. VII. 89. IX. 162. Lyr. adesp. 86 A. Anaxarch. Stob. Fl. 35, 19.

788. et 791. νιν] Sc. τοὺς κυρίους, opinor, i. e. Orestem.

791. νιν μέγαν ἄρας] Sc. victoriam ei dando. Cf. 262. ἀπὸ μικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν | δόμον. Arist. Vesp. 1023. ἀρθεῖς δὲ μέγας etc. Sic ὑψηλὸν αἶρειν Eur. Suppl. 564. Her. 322. De constructione cf. ad Sept. 681. Sensus est, ἐπεὶ μέγαν αἶρέ νιν καὶ σοι ἀμείψει etc.

792. δίδυμα καὶ τριπλᾶ] Cf. Pers. 1033. δίδυμα γὰρ ἐστὶ καὶ τριπλᾶ. Soph. Aj. 432. δις καὶ τρις αἰάζειν. Phil. 1238. δις καὶ τρις ἀναπολεῖν. Hom. Il. 1, 128. τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν.

793. παλίμπονα — ἀμείψει] Cf. Ag. 729. χάριν — τροφᾶς ἀπαμείβων.

παλίμπονα] Retributionem. Angl. a return, a recompense. Numero plurali ut ἄπονα.

θέλων] Lubenter. Anglice gladly. Cf. 765.

ἀμείψει] Rependet, sc. Orestes. Quasi praecessisset εἰάν νιν μέγαν ἄρας. Nonnulli explicant invicem accipies. Sed ita sensu apto caret θέλων.

794. ἀνδρὸς φίλου] Agamemnonis. πῶλον] Orestem.

795. ζυγέντ'] Schol. ἐνέμεινε τῇ μεταφορᾷ. φήσας γὰρ ἐν ἄρματι πημάτων τῷ (i. τὸ) δρόμῳ ἐπήγαγε. Cf. Ag. 209. ἀνάγκας ἔδου λέπαθρον.

796. μέτρον] Modum. Angl. a limit. Similiter Soph. El. 236. καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφρυ; Schol. τέλος αὐτῷ προστιθεῖς τῶν κακῶν.

798. τοῦτ' —] I. e. ὥστε τοῦτ' —.

δάπεδον] Angl. a plain, a race-course. Eur. Hipp. 230. δέσποιον' — γυμνασίων τῶν ἵπποκρότων, εἶθε γενοίμαν ἐν σοῖς δαπέδοις πῶλους Ἐνέτας δαμαλιζόμενα. Hel. 207. ἵππόκροτα λέλοιπε δάπεδα.

799. ἀνομένων] Cf. Suppl. 53. ἀνόμενα (Pors.). Sept. 710. ἀνη τις (Dobr.). Fr. 161, 2. ἀνοις. Arist. Vesp. 368. ἀνοντος. Fr. 156, 2. οὐδ' ἄν τι θύων οὐτ' ἐπισπένδων ἀνοις. Eur. Andr. 1132. Hom. II. 18, 473. δππως — ἔργον ἀνοιτο. 10, 251. Od. 2, 58. κατάνεται. Pind. Ol. 8, 10. Herod. I. 189. ἤνετο μὲν τὸ ἔργον. Apoll. Rh. II. 496. III. 1339. Phrynich. (?) I. 159. ἀνοις.

βημάτων ὄρεγμα] Cf. ad 426. Eur. Hel. 546. σὲ τὴν ὄρεγμα (ποδῶν) δεινὸν ἡμιλλημένην. Soph. El. 163. Διὸς εὐφρονη βήματι (νεύματι?) μολόντα τάνδε γὰν Ὀρέσταν. Eur. El. 954. τὸ πρῶτον βῆμ' ἔαν δράμη καλῶς.

801. πλουτογαθῆ μυχὸν] Cf. 961. Ag. 96.

πλουτογαθῆ] Divitiis laetum (beatum). Cf. Sept. 918. φιλογαθῆς. supra 772. γαθούση φρενί. Eur. Herc. 792. εὐγαθῆς. Iph. T. 216. θῦμ' οὐκ πολυγαθῆς. Pind. Fr. 118. Διόνυσος εὐγάθητον. P. IV. 121. γάθησεν.

νομίζετε] I. q. νέμετε. Schol. ἡνιοχεῖτε (ἐνοικεῖτε bene Con.) καὶ διοικεῖτε. Qu. κομίζετε (curatis).

802. σύμφρονες] Sc. ἐμοὶ aut νῶν.

θεοί] Dicuntur Ζεὺς κτήσιος, Ζεὺς ἐρχεῖος, et fortasse alii.

803. τῶν πάλαι πεπραγμένων — αἷμα] Cf. Ag. 1106. ἶχνος κακῶν τῶν πάλαι πεπραγμένων. De eadem re.

804. λύσασθ' αἷμα] Cf. Eur. Or. 510. φόνω φόνον λύσει;

προσφάτοις] Recentibus. I. q. νέοις. Angl. fresh. Hom. II. 24, 757. ἐρσήεις καὶ πρόσφατος. Theophr. H. Pl. IV. 7. πρόσφατος βαφή. (Blom.)

805. γέρων φόνος] I. e. παλαιός. Cf. 314. τριγέρων λόγος. Ag. 750. γέρων λόγος.

τέκοι] Cf. 648. τέκνον δ' ἐπεισφέρει δόμοισιν. Ag. 1565. τίς ἂν γονὰν ἀραιῶν ἐκβάλοι δόμων;

806. 807. Metrum horum versuum est Paeonicum, ut in Ag. 972. Eum. 325. 335. etc. (Pal.)

806. ὦ μέγα ναίων στόμιον] Cf. 954. ὁ Λοξίας μέγαν ἔχων μυχὸν χθονός. Strab. IX. p. 641. ὑπερκεῖσθαι δὲ τοῦ στομίου τρίποδα ὑψηλόν. VIII. p. 363. Soph. Ant. 1217. δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον (os speluncae). Virg. G. IV. 467. 'Taenarias fauces, alta ostia Ditis.' Pind. P. IV. 76. "Perhaps the poet imitated Homer's ἐὺκτίμενον πτολίεθρον in speaking of Apollo as the occupant of the rich and beautiful temple of Delphi." (Pal.) Templum Apollinis Delphis situm dicit, ubi tripos sacer super vastam cavernam stabat (Strab. IX. p. 641. ὑπερκεῖσθαι δὲ τοῦ στομίου τρίποδα ὑψηλόν).

807. εὐ δός] Benigne da. Cf. Soph. Oed. R. 1081. τύχης — τῆς εὐδιδούσης. Oed. C. 642. ὦ Ζεῦ, διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὐ. 1435. σφῶν δ' εὐδιδόη Ζεὺς, τάδ' εἰ τελεῖτέ μοι.

808. ἀνιδεῖν] Angl. (may) look up. Schol. ἀναβλέψαι. Mox tamen sequitur ἰδεῖν. Qu. αὐ ἰδεῖν.

809. νιν] Orestem.

810. ἐλευθερίας — φῶς] Libertatis lucem. Cf. 863. πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ | δαίων. 942. 962. Hom. II. 6, 455. ἐλεύθερον ἡμαρ.

811. ἐκ δνοφεράς καλύπτρας] 'Ex caliginoso velamine (sepulcri)' vertit Herm. Cf. 52. δνόφοι καλύπτουσι δόμους. Eum. 379. δνοφεράν τιν'

ἀγλὴν κατὰ δώματος αὐθάται (?). Bacchyl. Dith. 15, 32. δνόφερόν τε κάλυμμα. Ag. 1178. καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων | ἔσται δεδορκῶς νεογάμου νύμφης δίκην. Soph. El. 91. δνοφερὰ νύξ. Eur. Iph. T. 1276. κατὰ δνοφεραῖς γᾶς. Hom. Il. 9, 15. δνοφερόν χέεν ὕδωρ.

812. ξυλλάβοι δ' —] I. e. adjuvet. Construe ξυλλάβοι θέλων οὐρίαν πράξιν. Cf. Arist. Vesp. 733. σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν — ξυλλαμβάνει τοῦ πραγματος. Pac. 437. Aesch. Ag. 1508. συλλήπτωρ.

ἐνδίκως] Ut qui δόλιος sit. Cf. ad 727.

813. παῖς ὁ Μαίαις —] Cf. Soph. El. 1395. ὁ Μαίαις δὲ παῖς Ἑρμῆς σφ' ἀγει etc. Eur. Med. 754. ἀλλά σ' ὁ Μαίαις πομπαιὸς ἀναξ πελάσειε δόμοις. Rhés. 216.

ἐπιφορώτατος] Schol. ὡς ἐπὶ ἀνέμου εἶπεν. Thuc. III. 74. Sic οὐρίαν in v. prox. Cf. Thuc. III. 74. ἡ πόλις ἐκινδύνευσε πᾶσα διαφθαρεῖν, εἰ ἄνεμος ἐπεγένετο ἐπίφορος ἐς αὐτήν. Eodem sensu φορὸς ἄνεμος. Polyb. I. 60. 6. ὄρων τοῖς μὲν ἐναντίοις φορὸν ἄνεμον καταρρέοντα καὶ λαμπρόν etc. XXXI. 23. 8. ἔσχε φορὸν ἄνεμον. I. 48. 2. ἡ φορὰ καὶ βία τοῦ ἀνέμου. IV. 43. 3. ἡ φορὰ τοῦ ρεύματος. Sic ventus ferens (Lat.).

814. πράξιν] Cf. 804.

815. Schol. τὰ δὲ κρυπτὰ νῦν φανερώσει.

816 sq. Haec omnia cum scholiasta ad Mercurium refert Klausen, coll. 726.

816. χρήζων] I. e. ἦν χρήζῃ. Cf. 814. θέλων. Soph. Oed. R. 725. ὦν γὰρ ἂν θεὸς | χρεῖαν ἐρευνᾷ, ῥαδίως αὐτὸς φανεῖ. Eur. Suppl. 597. ἦν μὴ τὸν θεὸν χρήζοντ' ἴδη. Aliud est χρήζειν (sic), i. q. χρησμοδεῖν.

ἄσκοπον δ' ἔπος λέγω] Cf. Eum. 532. ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω. Soph. Phil. 1111. ἄσκοπα κρυπτὰ τ' ἔπη δολεραῖς ὑπέδν φρενός. O. C. 1682. ἄσκοποι πλάκες.

ἄσκοπον] Difficile conspectu, obscurum.

817. νύκτα — φέρει] Cf. 728. χθόνιον θ' Ἑρμῆν καὶ τὸν νύχιον. Eur. El. 603. νύχιος ἢ καθ' ἡμέραν.

νύκτα] I. e. per noctem. Cf. Herod. I. 181. οὐδὲ νύκτα οὐδεὶς ἐναυλίζεται ἀνθρώπων. VII. 151. τὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον. 50. ὥρην τοῦ ἔτους καλλίστην. Eum. 109. ὥραν. Soph. O. R. 1138. χειμῶνα. (Weckl.)

818. καθ' ἡμέραν] Cf. Pers. 841.

ἐμφανεστερος] Sc. quam noctu.

819. καὶ τότε δὴ] Eadem verba Suppl. 571.

820. δειμάτων λυτήριον] Cf. Soph. El. 635. λυτηρίους εὐχὰς δειμάτων.

821. οὐριοστάταν] Prospere institutum. Schol. οὐρίως σταθέντα. "The word was probably used of a settled favourable gale (ἄνεμος)." (Pal.) Cf. ἐναντιοστατεῖν de vento Soph. 640. Pind. Ol. 10, 47. ἔγειρ' ἐπέων οὐρον λιγύν. "Allusio est ad χοροστασίαν quam ducebant χοροστάται." (Blom.)

822. κρεκτὸν — νόμον] Proprie pulsatum (ut cithara, quod instrumentum praecipue ad gaudium exprimendum serviebat) modum. Scilicet Agamemnonem (propter sepulturam ejus ἀνοίμωκτον) lugentium. De Clytaemnestra et Aegistho minus probabiliter intelligit Conington. Cf. Soph. 425. κρεκτοῖσι νόμοις. Arist. Av. 683. ὦ καλλιβόαν κρέκουσ' αὐλόν (schol. κρέκειν κυρίως τὴν

κιδάραν κρούειν). 772. συμμιγῆ βοήν ὁμοῦ πτεροῖσι κρέκοντες (ut hic ὁμοῦ κρεκτόν). Theocr. Epigr. 5, 2. κήγων πακτίδ' αἰεράμενος | ἀρξεῦμαί τι κρέκειν. Soph. Fr. 220. κροτητὰ πηκτίδων μέλη.

γοατᾶν] Ploratorum. Dorice pro γοητῶν. Formatum a γοᾶσθαι ut ἀκροατής. ab ἀκροᾶσθαι. Non alibi legitur forma γοητής, sed conferri potest βοητής (βοᾶτις). Pers. 575. τεῖνε — βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν.

823. νόμον μεθήσομεν] Cf. Eur. Hipp. 1202. ἔνθεν τις ἤχῳ — βαρὺν βρόμον μεθήκε. 499. οὐ — μὴ μεθήσεις — αἰσχίστους λόγους; Sic λόγον μεθιέναι Soph. O. R. 784.

824. πόλει τὰδ' εὖ] Cf. Soph. O. R. 879. τὸ καλῶς ἔχον πόλει πάλαισμα. Schol. τὰ καλῶς ἀποβαίνοντα τὸ ἔμὸν κέρδος ἐστίν.

825. ἔμὸν —] Schol. τὰ καλῶς ἀποβαίνοντα ἔμὸν κέρδος ἐστίν, τῶν δὲ περὶ Ὀρέστην καὶ Ἡλέκτραν ἀπαλλαγὴ αἵτης.

ἀέξεται] Cf. Suppl. 856. ἀεξόμενον. Ag. 697. ἀεξιφύλλους.

826. ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων] Cf. Ag. 1104. ἀλλὰ δ' ἑκάς ἀποστατεῖ. Fr. 156. 287. Eum. 414. Arist. Av. 311. οὐκ ἀποστατῶ φίλων.

827. Schol. σὺ δὲ θαρρῶν ἐμοὶ (l. μητρὶ) 'τέκνον' θροούση πρὸς σε etc.

828. ὅταν ἦκη μέρος ἔργων] Quando venerint tuae operis partes. Anglice, when the time for action shall have come. Schol. ὁ καιρὸς τοῦ ἔργου. Sic ἀγγέλου μέρος Ag. 280.

ἐπαύσας] Having shouted after (in reply). Ab ἐπαυτεῖν. Cf. Theocr. 23, 44. κᾶν (χῶκκ') ἀπίης, τόδε μοι τρίς ἐπάύσον, (ἐπαίασον Ahr.), 'ὦ φίλε, κεῖσαι.' Construe ἐπαύσας πατρὸς αἴσαν ματρὸς αὐδᾶ θροούσα "τέκνον". Angl. calling out the fate of your "father" upon her exclaiming "child."

830. περαίνων] Perficiens. Angl. finishing. Cf. Sept. 1051. περαίνει μῦθον.

ἀνεπίμομφον] Non vituperandam. I. q. ἀμεμπτον. Cf. 510. ἀμεμφῆ τόνδ' ἔτεινατον λόγον. Ag. 553. Rhés. 327. κἀπίμομφος εἰ φίλοις. Prima syllaba producitur ut in ἀπαράμυθος (Pr. 201.), ἀθάνατος, ἀκάματος, etc.

ἄταν] Noxam, caedem. Cf. 836. Ag. 730. μηλοφόνοισι σὺν ἄταις.

831. Περσέως — καρδίαν] I. e. cor durum et firmum. Imitatur Homerum Il. 16, 266. τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες | ἐκ νηῶν ἔχροντο. Schol. ἐπεὶ ἀπεστραμμένος ἔκαρτόμησε τὴν Μέδουσαν. ἀποστραφεὶς, φησὶν, ὡς ἐκεῖνος, μὴ πως θεώμενος αἰδεσθῆς τὴν μητέρα. "Cf. Eur. El. 1221. ἐπιβαλὼν φάρη κόραις ἐμαῖς φασγάνῳ κατηρξάμαν ματέρος ἔσω δέρας μεθείς [καθείς?]." (Weckl.)

833. τοῖς θ' ὑπὸ χθονός] I. e. Agamemnoni.

834. τοῖς τ' ἀνωθεν] I. e. Oresti et Electrae.

προπράσσω] Non alibi legitur. Suspectum. V. annot. crit.

835. χάριν] Χάρις etiam ad mortuos pertinere monuit Bamb., coll. Soph. El. 347. ὥστε τῷ τεθνηκότι | τιμὰς προσάπτειν, εἰ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις.

ἐνδοθεν] Intus, in aedibus.

836. φοινίαν ἄταν τίθει] Cf. 830. Ag. 730. μηλοφόνοισι σὺν ἄταις. 1523. δολίαν ἄτην | οἰκοισιν ἔθηκ'.

837. τὸν αἴτιον] Aegisthum.

838—847. "I have been summoned by the news that Orestes is dead. If true, it would be another drop in the family cup of sorrow. But is it more than a woman's tale? What do you say?" (Con.)

838. ὑπ' ἀγγέλων] Cf. Soph. Aj. 289. τί τήνδ' ἀκλιητος οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων | κληθεὶς ἀφορμᾶς πείραν; Tr. 391. οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων | ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται.

840. ἐφίμερον] Desirable, welcome. Cf. Soph. Oed. R. 1375. ἀλλ' ἡ τέκνων δῆτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος —; Fr. 153. τὸ γὰρ νόσημα (ἔρωτος) τοῦτ' ἐφίμερον κακόν. Theocr. I. 61. ἐφίμερον ὕπνον. VIII. 62. ἐφίμερος φωνά. Callim. Ep. 71, 3. ἔρωτες ἐφίμεροι.

842. αἵματοσταγῆς] Cf. Ag. 1309. Quod si vera lectio est δειματοσταγῆς, cf. Ag. 178. στάζει δ' ἀνθ' ὕπνου πρὸ καρδίας μνησιπήμων πόνος (φόβος?).

φόνῳ] Sc. Agamemnonis.

843. ἐλκαίνουσι] Neutra significatione, ut δογαίνειν, θυμάειν, κοιτάειν, χαλεπαίνειν, δυσχεραίνειν, etc. I. q. ἐλκουμένοις. Eur. Alc. 878. ἔμνησας δ' μου φρένας ἤλκωσεν. Suppl. 223. ἤλκωσας οἴκους Aesch. Ag. 640. πόλει μὲν ἔλκος ἐν τὸ δῆμιον τυχεῖν (καμεῖν?). Solon. 15, 17. τοῦτ' ἤδη πάσῃ πόλει ἔρχεται ἔλκος ἀφυκτον.

ἐλκαίνουσι καὶ δεδηγμένοις] Cf. Sept. 399. λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἀνευ δορὸς, | οὐδ' ἐλκοποιὰ γίνεται τὰ σήματα. Theocr. 11, 15. ὑποκάρδιον ἔλκος.

δεδηγμένοις] Cf. Eur. Rhes. 576. λύπη καρδίαν δεδηγμένος.

844. πῶς — δοξάσω;] Subjunctivus. Cf. 171. πῶς — μάθω; 187. πῶς γὰρ ἐλπίσω —;

ἀληθῆ] Cf. Suppl. 276. καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγῳ.

βλέποντα] I. e. ζῶντα. Cf. Soph. Oed. C. 74. δὲ ἂν λέγωμεν πάνθ' ὄρωντα λέξομεν. Oed. R. 747. δεινῶς ἀθυμῶ μὴ βλέπων ὁ μάντις ἦ. Similiter oracula ζῶντα dicuntur Oed. R. 482. τὰ δ' αἰεὶ ζῶντα περιποτᾶται. Gell. VII. 5. 'Lamenta vera et spirantia.' "The permanence of truth is contrasted with the short life of falsehood. Cf. Ag. 479 sq. 620." (Con.) Contra θνήσκοντες (λόγοι) infra 846.

δοξάσω] Sub. εἶναι. Cf. 539.

845 sq. Cf. Ag. 487. ταχύμορον γυναικογήρυτον ὄλλυται κλέος. Suppl. 514. αἰεὶ γυναικῶν ἐστὶ δεῖμ' ἐξαίσιον

845. δειματούμενοι λόγοι] I. e. λόγοι ὑπὸ δειματούμενων λεχθέντες, ut explicat Blom. 'Rumores ad terrorem confecti.' (Abr.) Δειματοῦσθαι legitur Eur. Andr. 42. etc. Soph. Fr. 140, 4. ἐδειματούμην δ' οὐ φίλης ὀσμῆς ὕπο. Herod. VI. 3. τοὺς Ἴωνας ἐδειμάτου. Arist. Ran. 144.

846. πεδάρσιοι θρώσκουσι] Scintillarum instar, quae cito extinguuntur.

πεδάρσιοι] I. q. πεδάρορι, i. e. μετέωροι. De hac forma Aeolica cf. ad 590.

θνήσκοντες μάτην] Eadem verba sunt Soph. El. 63., ubi de ficto de Orestis morte rumore usurpantur. Cf. 881. καθεύδουσιν μάτην. Cf. Ag. 486. ταχύμορον γυναικογήρυτον ὄλλυται κλέος. "Hesiod. Op. 763. φήμη δ' οὐτις πάνπαν ἀπόλλυται." (Pal.) Eur. Hec. 334. ὦ θύγατερ, οὐμοὶ μὲν λόγοι πρὸς

αιθέρα | φροῦδοι μάτην ῥιφθέντες. Hipp. 916. ὦ πόλλ' ἀμαρτάνοντες ἀνθρωποι μάτην. Soph. O. C. 258. τί δῆτα δόξης ἢ τί κληδόνος καλῆς | μάτην ῥεούσης ὠφέλημα γίγνεται, | εἰ —; Aesch. Ag. 422. μάταν — βέβακεν ὄψις.

849. 'Nihil est nuntiorum auctoritas praeterea ipsum interrogare.' (Blom.) "Plena constructio esset, οὐδείς ἄγγελος οὕτως σθένει ὡς αὐτὸν ἄνδρα πύθεισθαι περὶ αὐτῶν." (Id.) Schol. οὐ τοσοῦτον ἰσχύει εἰπεῖν ἄγγελος ὡς αὐτόπτης. Cf. Arist. Av. 966. ἀλλ' οὐδὲν οἶόν ἐστι' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν. Plat. Gorg. p. 447 C. οὐδὲν οἶον τὸ αὐτὸν ἐρωτᾶν, ὡς Σώκρατες. Dem. p. 529, 21. οὐδὲν γὰρ οἶον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. Soph. Oed. R. 7. ἀγὼ δικαίων μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα, | ἄλλων ἀκούειν αὐτὸς ὡς' ἐλήλυθα.

850. ὡς αὐτὸν —] Angl. as that a man should make enquiry himself of them.

851. ἐλέγξαι] Probare. Cf. Ag. 1351. δοκεῖ — πρᾶγμ' ἐλέγχειν.

853. ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος] Ab obscuro (incerto) rumore. Anglice, from an obscure rumour. Cf. 158. ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.

854. κλείρειεν] Deceive. Cf. Soph. Tr. 243. εἰ μὴ συμφοραὶ κλέπτουσί με. El. 56. Ant. 681. 1218. Hesiod. Theog. 613. ὡς οὐκ ἔστι Διὸς κλείψαι νόον.

ὠμματωμένην] Illuminatam. Cf. Suppl. 467. ξυνηκας· ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον. Pr. 499. ἐξωμμάτωσα πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα. Epich. Fr. 117. νόος ὄρη καὶ νόος ἀκούει· τᾶλλα κωφὰ καὶ τυφλά. Eur. Hel. 122. αὐτὸς γὰρ ὄσσοις εἰδόμην, καὶ νόος ὄρη. Arist. Pl. 635. ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας. Ovid. Met. XV. 63. 'Mente deos adiit, et quod natura negabat (negarat?) | visibus humanis oculis ea pectoris hausit.' Soph. Fr. 563, 3. Φρενὶ ὠμματωμένην ὀρρονitur εὐδουσα (vel βρίζουσα, Ag. 275.) φρήν. Schol. τὴν συνετήν μου φρένα.

855—868. "Ch. How to pray with most effect? On this very moment hangs the fortune of the house. Orestes is one against two. May he triumph!" (Con.)

855. Cf. 187. πῶς γὰρ ἐλπίσω —; Sept. 1057. τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;

856. κάπιθεάζουσ'] I. e. θεοὺς ἐπικαλουμένην. Cf. Eur. Med. 1409. τάδε καὶ θρηνηῶ κάπιθεάζω | μαρτυρόμενος δαίμονας. Thuc. II. 75. τοσαῦτα ἐπιθειάσας (I. ἐπιθειάσας). VII. 75. ἐπιθειασμῶν (I. ἐπιθειασμῶν) καὶ οἰμωγῆς. VIII. 53. μαρτυρομένων κατ' ἐπιθειάζοντων (I. ἐπιθειάζοντων) μὴ κατάγειν. Plat. Phaedr. 241 B. ἀγανακτῶν καὶ ἐπιθειάζων.

857. εὐνοίας] I. e., ut videtur, εὐφροσύνης, χαρᾶς.

858. Cf. Hom. Od. 9, 14. τί πρῶτον; τί δ' ἔπειτα; τί δ' ὑστάτιον καταλέξω; Eur. El. 912. εἰεν· τίν' ἀρχὴν πρῶτά σ' ἐξείπω (σοι λέξω aut πρῶτον ἐξείπω?) κακῶν; | ποίας τελευτάς; τίνα μέσον τάξω λόγον; Iph. T. 1124.

ἴσ'] Sub. ἔπη, verba aequa (occasioni). Angl. adequate words. Wecklein τῇ εὐνοίᾳ subaudit.

ἀνύσωμαι] Cf. Prom. 725. τὴν πρὶν γε χρεῖαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα. Arist. Pl. 196. κῆν ταῦτ' ἀνύσεται, τετταράκοντα βούλεται.

859. μιανθεῖσαι] Sc. αἵματι.

860. Schol. πειραὶ αἱ ἀκμαὶ τῶν ξυφῶν, παρὰ τὸ πείρειν.

κοπάνων ἀνδροδαίκτων] Activo sensu. Cf. Arist. Ran. 1264. Φθιώτ' Ἀχιλλεύ, τί ποτ' ἀνδροδαίκτον ἀκούων, ἰή, κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν; (Aesch. Fr. 131 D.) Ch. 889. ἀνδροκμήτα πέλεκυν. Eum. 248. μόχθοις ἀνδροκμήσι. 956. Suppl. 619. Cf. πυργοδαίκτης (Pers. 105. πολέμους πυργοδαίκτους).

κοπάνων] I. e. securium, aut ensium. Vocabulum aliunde non cognitum. Confer v. ἐπικόπανον, Men. IV. 79. ἡγεῖται μ' ὄλωσ | ἐπικόπανόν τι. et κοπίς (Soph. Ant. 602. Eur. El. 837. Cycl. 240.). Utrumque a κόπτω formatum.

862. διὰ παντός] Per omne tempus. Cf. 1019. Eum. 975. Pr. 283. Eur. Alc. 888. Iph. T. 1117. Thuc. I. 85. II. 93. VII. 61. (Blom.) Notanda syllaba anceps in fine versus.

863. Cf. Ag. 1435. ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἐστίας ἐμῆς | Αἴγισθος.

ἐπ' ἐλευθερίᾳ] Propter libertatem jam tandem recuperatam. Cf. 1046.

πῦρ καὶ φῶς] Schol. πῦρ δαΐδων (scr. δάδων). “Nempe ἐπιβώμιον. Eur. Or. 1135. ὀλολυγμός ἐστὶ πῦρ τ' ἀνάψομεν θεοῖς.” (Blom.) “πῦρ καὶ φῶς seem to refer to the sacrificial festivities which would take place in the event of Orestes' victory (819). Cf. on 629.” (Con.)

864. δαίων] Accendens. Sc. Orestes.

ἄρχας — πολισσονόμους ἔξει] I. e. imperium urbem gubernans. Cf. Pers. 852. πολισσονόμου βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν.

866. τοιάνδε πάλην —] Cf. 729.

πάλην — δισσοῖς — ἄψειν] I. q. συνάψειν. Anglice, to engage in a contest with two. Cf. Eur. Her. 831. συνῆψαν ἀλλήλοις μάχην. Phoen. 1236. Alc. 505. 1143.

ἔφεδρος] Assessor, tertiaris. Cf. Soph. Aj. 610. καὶ μοι δυσθεράπευτος Αἴας ξύνεστ' ἔφεδρος. Eur. Rhes. 119. νικῶν δ' ἔφεδρον παῖδ' ἔχει τὸν Πηλέως. Arist. Ran. 791. νυνὶ δ' ἔμελλεν — ἔφεδρος καθεδεῖσθαι, κῆν μὲν Αἰσχύλος κρατῆ, | ἔξειν κατὰ χώραν, εἰ (f. ἦν) δὲ μὴ, περὶ τῆς τέχνης | διαγωνιεῖσθ' ἔφρασκε πρὸς γ' Εὐριπίδην. Menand. IV. 70. νιῶ' προθύμως τὰξιούμενον ποιῶν | κηδεμόν' ἀληθῶς οὐκ ἔφεδρον ἔξεις βίου. Lucian. Herm. I. 783. ὅς δ' ἂν τοῦτο ἀνασπάσῃ ἐφεδρεύει περιμένων ἐστ' ἂν ἐκεῖνοι ἀγωνίσωνται. “Xen. Anab. II. 5. εἰ δὲ δὴ καὶ μανέντες σε κατακτείναιμεν, ἄλλο τι ἂν ἦ τὸν εὐεργέτην κατακτείναντες πρὸς βασιλέα τὸν μέγιστον ἔφεδρον ἀγωνίζομεθα; Aesch. Sept. 960. Herod. V. 41.” (Pal.) “They were two, so that one could take up the combat when the other fell, but he was single-handed.” (Con.)

868. ἄψειν] I. q. συνάψειν. Sic συνάπτειν μάχην, etc. Pers. 336. Περσικᾶ στρατεύματι | μάχην συνάψαι. Eum. 307. χορὸν ἄψωμεν. Hesych. ἄπτειν: συνάπτειν.

εἶη δ' ἐπὶ νίκῃ] Cf. 478. Eum. 1009.

871. δόμοις] In aedibus, aut aedibus (Angl. for the house).

874. εἶναι] Cf. Ag. 1094.

μάχης — κεκύρωται τέλος] Cf. Suppl. 475. διὰ μάχης ἤξω τέλους. Sept. 163. διόθεν γένοιτο — τέλος ἐν μάχᾳ. Suppl. 603. ἐνισπε δ' ἡμῖν ποῖ κεκύρωται τέλος. Eum. 544. κύριον μένει τέλος.

κεκύρωται] Angl. has been decided.

875. *πανοίμοι*] Eheu omnino. Mirum compositum. Confer *πάνοιζυς*.

τελουμένου] Angl. finished, done for.

876. *μάλ' αὐθις*] Cf. Ag. 1345. *ἄμοι μάλ' αὐθις*. Ch. 654. *ὦ παῖ παῖ μάλ' αὐθις*.

ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν] Cf. 655.

877. *ἀλλ' ἀνοίξατε*] Sine objecto dictum, ut in Soph. Aj. 344. *ἀνὴρ φρονεῖν ἔοικεν, ἀλλ' ἀνοίγετε*.

878. *γυναικείους πύλας*] I. e. *γυναικωνίτιδος πύλας*. *Ἐρκεῖοι πύλαι* memorantur supra 561. 571.

πύλας μοχλοῖς χαλατε] I. e. *πυλῶν μοχλοῦς χαλατε*. Open by the bars (i. e. by removing the bars) etc. Ita fere explicat Pal. Sic ἀναμοχλεύειν πύλας (Eur. Med. 1317. Cf. Eur. Iph. T. 99. *χαλκότευκτα κλιθρα λύσαντες μοχλοῖς*. (ibique Herm.) Or. 1551. *κλιθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς*. 1475. *δόμου θύρετρα μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες*. Andr. 952. Arist. Lys. 310. *κῆν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοῦς χαλασιν αἱ γυναῖκες*, —. 428. *οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοῦς ὑπὸ τὰς πύλας | ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσεται*; Usitator formula est *πυλῶν μοχλοῦς χαλαν*, Soph. El. 1596.

879. *καὶ μάλ' ἥβωντος δὲ δεῖ*] And there is need of a man of full strength. Schol. *ἀνδρὸς δεῖ εἰς τὸ χαλάσαι τὰς πύλας*. Cf. Eum. 373. *δόξαί τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναί*. Cf. Plat. Prot. 315 D. *ἐγκεκαλυμμένος ἐν — στρώμασι καὶ μάλα πολλοῖς*. Hom. Od. 23, 187. *ἀνδρῶν δ' οὐ κέν τις ζωὸς βροτὸς οὐδὲ μάλ' ἥβων | ρεῖα μετοχλίσσειεν*. Parenthetice accipienda haec sunt.

δεῖ] Sc. ad hoc faciendum.

880. *διαπεπραγμένῳ*] Interfecto. Schol. *τῷ σφραγέντι*. Cf. 1008. *στυγερῷ θανάτῳ διεπράχθης*. Codicum lectio est *διαπεπραγμένων*. Cf. Pers. 260. *ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα*. Ag. 1346. *ἐπ' ἐξειργασμένοις*.

τί γάρ;] Quid enim? Cf. Ag. 1139. *οὐδὲν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην τί γάρ;* 1239. *καὶ τῶνδ' ὁμοιον εἴ τι μὴ πείσω τί γάρ;* Ch. 880. Eum. 211. 678. Fr. 91. *οὔτοι γυναιξὶ δεῖ κυδάζεσθαι τί γάρ;* Soph. Oed. C. 1680. Fr. 81. *βοιθῆρα νικᾶν ἀνδρας ἀστίτας τί γάρ;* et in initio versus Eum. 678. Eur. Or. 476. *τί γάρ; φίλου μοι πατρός ἐστιν ἔχγονος*. Eodem sensu *τί δ' ἄλλο γε*; Similiter in fine senarii *τί μήν;* Ag. 672. Eum. 203. Soph. Aj. 668.

881. *κωφοῖς αὐτῷ — ;*] Cf. Sept. 202. *ἤκουσας ἢ οὐκ ἤκουσας; ἢ κωφῇ λέγω; καθεύδουσιν — βάζω*] Cf. Eum. 94. *εὐδοίτ' ἄν, ὦή, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;* S. Matth. Ev. 26, 45. *καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε. — ἐγείρεσθε, ἄγωμεν*. S. Marc. Ev. 14, 41. Jonah I. 6. 'What meanest thou, o sleeper?'

882. *ἀκραντα βάζω*] Irrita (frustra) loquor. Cf. Ag. 248. Pind. Ol. II. 87. *ἀκραντα γαρεύετον*. Trag. adesp. 414. *ἀκραντα γάρ μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεός*.

883. *ἐπιξήνου*] Cf. Ag. 1277.

884. *πρὸς δίκην*] I. e. *δικαίως*. Ut *πρὸς βίαν, δργήν, ἡδονήν, χάριν*, etc.

885. Cf. Ag. 1306. *τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίς φόβος σ' ἀποστρέφει;*

τίνα βοήν ἴστης δόμοις;] Cf. Soph. Phil. 1263. τίς αὖ παρ' ἀντροῖς θόρυβος; Eur. Iph. T. 1307. τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἴστησιν βοήν; Her. 73. τίς ἢ βοή βωμοῦ πέλας | ἔστηκε; 656. τί γὰρ βοήν ἔστησας, ἄγγελον φόβου; 129. βοήν ἔστησε. Or. 1529. στήσαι — κραυγὴν. Iph. A. 1039. ἔστασεν ἰαχάν. Arist. Thesm. 696. οὐ πολλὴν βοήν στήσεσθε —; et Elmsl. ad Heracl. 656.

δόμοις] Dativus loci, ut in Ag. 27. 558. 578. 718. etc.

886. τὸν ζῶντα —] Cf. Soph. El. 1419. ζῶσιν οἱ γὰρ ὑπαὶ κείμενοι. παλλήρουτον γὰρ αἶμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες. 1476 sq. AI. τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρχυστάτοις | πέπτωχ' ὁ τλήμων; OP. οὐ γὰρ αἰσθάνει πάλαι | ζῶντας θανοῦσιν οὐνεκ' ἀνταυδᾶς ἴσα; | AI. οἴμοι, ξυνῆκα τοῦπος· οὐ γὰρ ἔσθ' ὄπως | ὄδ' οὐκ Ὀρέστης ἔσθ' ὁ προσφρωνῶν ἐμέ.

τοὺς τεθνηκότας] I. e. Orestem, qui mortuus esse putabatur.

887. Cf. Soph. El. 1479. οἴμοι, ξυνῆκα τοῦπος. Ag. 1113. οὐπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων — ἀμυχανῶ. 1183.

888. ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν] Anglice, just as in fact we killed. Cf. 96. ἢ οἶγ' ἀτίμως ὥσπερ οὖν ἀπώλετο | πατήρ —;

889. δόλη τις] Pro δότω τις. Cf. Ag. 945. ὑπαὶ τις — λύοι. Eur. Andr. 900. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων, πημάτων δόλης λύσιν.

ἀνδροκμητα πέλεκυν] Activo sensu, virum occidentem (ad occidendum aptum). Cf. Eum. 248. μόχθοις ἀνδροκμησι. 956. ἀνδροκμητας — τύχας. Suppl. 679. ἀνδροκμηῆς λοιγός. Ag. 814. ἀνδροκμητας — φθοράς (ἀνδροκμητος — φθοράς?). Eur. Suppl. 525. ἀνδροκμητας προσφέρων ἀγωνίας.

πέλεκυν] Cf. Eur. El. 279. ταῦτ᾽ γε πελέκει τῷ πατήρ ἀπώλετο, ubi Electra loquitur. Et Sophocles et Euripides securi Clytaemnestram Agamemnonem interfecisse dicunt, Aeschylus autem gladio, et quidem Aegisthi (1011. Ag. 1528.).

891. ἐνταῦθα — κακοῦ] Similiter Eur. Iph. A. 21. καὶ μὴν τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίου. Soph. Phil. 899. ἀλλ' ἐνθάδ' ἤδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ. Cum hoc versu confer Clytaemnestrae orationem Ag. 1654 sq.

892. σὲ καὶ ματεύω] Cf. Soph. Oed. R. 148. ἰστώμεσθα· τῶνδε γὰρ χάριν | καὶ δεῦρ' ἔβημεν. Sed corrigendum forsitan σέ τοι ματεύω.

τῶνδε δ' ἀρκούντως ἔχει] Cf. Eur. Hec. 318. κεί σμίκρ' ἔχοιμι, πάντ' ἂν ἀρκούντως ἔχοι. Thuc. I. 22. ἀρκούντως ἔξει. Hic Orestes et Pylades ex palatio egrediuntur.

893 sq. οἱ γὰρ, τέθνηκας —] Cum his cf. Ag. 1443 sq.

893. φίλτατ' Αἰγίσθου βία] I. q. φίλτατ' Αἰγίσθε. Ut apud Homerum φίλε τέκνον II. 22, 81. Cf. ad 656. Sept. 448. Πολυφόντου βία. 641. Πολυνείκους βία. 448. 569. 620. Eur. Phoen. 56. κλεινὴν τε Πολυνείκους βίαν. Pind. Ol. I. 142. ἔλεν δ' Οἰνομάου βίαν. Eum. 229. Ἀθηναίας σθένος. 27. Ποσειδῶνος κράτος.

894. τάφω] Tanquam λέχει.

896. ἐπίσχες] Angl. stop. Cf. Pr. 697.

897. τόνδε τ' αἰδεσάει — μαστὸν] Cf. II. 22, 79. Eur. Or. 537. ἐξέβαλλε μαστὸν ἰκετεύουσά σε | μήτηρ. El. 1206. Imitatur Homerum II. 22, 80. κόλ-

πον ἀνιεμένη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε | καὶ μιν δακρυχέουσ' ἔπεα πτε-
ρόεντα προσεῖπε προσηύδα, | Ἐκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἶθεο καὶ μ'
ἐλέησον | αὐτήν. εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον — | τῶν μνησαί,
φίλε τέκνον.

βρίζων ἄμα] Anglice, sleeping the while, while sleeping. Cf. Herod. I. 79. δρύσσοντες ἄμα τὴν τάφρον ἐπλήνθουον. Xen. Anab. III. 3. 7. φεύγοντες ἄμα ἐτίτρωσκον. Hell. VI. 2. 2. Arist. Eccl. 92. τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροώμην ἄμα | ξαίνουσα; Ran. 1242. μεταξὺ θύων.

βρίζων] Cf. Ag. 275. βριζούσης φρενός. Eum. 280. βρίζει γὰρ αἷμα. Hinc deae nomen Βριζώ.

898. ἐξήμελξας] You drew (forced) out. Cf. Eur. Cycl. 209. πλήρωμα τυρῶν ἐστιν ἐξημελγμένον.

εὐτραφὲς γάλα] Hic activo sensu, nutriens. Cf. Sept. 308. ὕδωρ τε Διρκαῖον, εὐτραφέστατον πωμάτων etc. Plerumque passivo sensu usurpatur. Sed corrigendum, ni fallor, εὐτρεφές.

899. Cf. Eur. El. 967. τί δῆτα δρωμεν; μητέρ' ἢ φονεύσομεν;

μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;] Anglice, should I shrink from killing my mother? Cf. Pers. 811. οὐ θεῶν βρέτη | ἠδοῦντο συλαῖν. Eur. Ion. 179. κτείνειν δ' ὑμᾶς αἰδοῦμαι. Her. 1027. κατηδέσθη κτανεῖν. Iph. A. 451. ἐκβαλεῖν αἰδοῦμαι δάκρυ. Alc. 826. ἠδεῖτό σε τῶνδ' ἀπώσασθαι δόμων. Or. 37. 556. Soph. Oed. R. 1418. αἰδεῖσθε — τοιόνδ' ἄγος | ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι.

900 sq. Schol. μετεσκεύασται ὁ ἐξάγγελος εἰς Πυλάδην, ἵνα μὴ διλέγωσιν (δ' λέγωσιν Bamb.). Pylades, qui apud Sophoclem et Euripidem κωφὸν πρόσωπον est, tantum hic loquitur, persona ejus ab actore sumpta qui servi partes susceperat 875—884.

ποῦ —;] Cf. Eur. Tro. 428. ποῦ δ' Ἀπόλλωνος λόγοι, | οἱ φασιν etc. Soph. Oed. R. 952. σκόπει | τὰ σέμν' ἔν' ἤκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα. 946. ὦ θεῶν μαντεύματα, | ἔν' ἐστέ. Trag. adesp. 372, 2. ποῦ γὰρ τὰ σεμνὰ κείνα; ποῦ δὲ Λυδίας | μέγας δυνάστης Κροῖσος —;

901. πυθόχρηστα] Delphis edita. Cf. Ag. 1255. τὰ πυθόκραντα (πυθόχρηστα?). Eur. Ion. 1218. ὁ πυθόχρηστος Λοξίου νεανίας. Cf. πυθόκραντος, πυθόληπτος, πυθόμαντις. Infra 940. ὁ πυθοχρήστας φυγᾶς.

πιστά τ' εὐορκώματα] Pignora per jusjurandum sancita, sc. inter Orestem et Pyladem, Agamemnonis caedem se ulturos esse, qualia inter Clytaemnestram et Aegisthum de regis interfectione fuerant (977 sq.). Corrigendum videtur καὶ τὰ πίσθ' ὀρκώματα. Cf. Thuc. IV. 14. ὀρκώσαντες (having bound) πίστεσι μεγάλας μηδὲν μνησικακήσειν. V. 30. θεῶν γὰρ πίστεις ὀμόσαντες ἐκείνοις οὐκ ἂν εὐορκεῖν προδιδόντες αὐτούς. VIII. 75. ὤρκωσαν πάντας — τοὺς μεγίστους ὀρκους. Infra 979. καὶ τὰδ' εὐόρκως ἔχει.

ὀρκώματα] Sc. Orestis et Pyladis. Alii fida Apollinis promissa intelligunt.

902. ἅπαντας —] I. e. omnes mortales (etiam matrem tuam) inimicos fac potius quam deos.

903. κρίνω σὲ νικᾶν] Cf. Arist. Ran. 1473. ἐκρίνα νικᾶν Αἰσχύλον. Eccl. 1155. Av. 1102. Ach. 1117. Lys. IV. 3. κρίνας τὴν ἐμὴν φυλὴν νικᾶν. Arg. Ran. I. κρίνας — τὸν Αἰσχύλον νικᾶν.

904. πρὸς αὐτὸν] Sc. Aegisthum. Cf. 926.

906. θανοῦσι ξυγκάθειδ'] Cf. 894. Eur. El. 1143. οὐ πέλας πεσεῖ | πληγεῖσα, νυμφεύσει δὲ (τε?) κὰν Ἰλίου δόμοις | ὧπερ ξυνηυδὲς ἐν φάει.

907. Cf. Arist. Lys. 143. χαλεπὰ γυναιξίν ἐσθ' ὑπνοῦν ἀνευ (ἀνις?) ψωλᾶς μόνας.

908. σὺν τε] Sub. σοι (ὡς γηροκόμῳ).

γηράναι] Formatum ut ἰστάναι, etc. Cf. Soph. Oed. C. 870. Hesiod. Op. 190. γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν. Hom. Il. 4, 477. οὐδὲ τοκεῦσι | θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκεν. Aesch. Suppl. 894. οὐ γὰρ μ' ἔθρεψαν οὐδ' ἐγήρασαν (?) τροφῇ. Xenophan. Fr. 8. ἀνδρὸς γηρέντος (l. γηράντος) πολλὸν ἀμαυρότερος. Incert. ap. Etym. M. p. 230, 52. γηράντων ἀνδρῶν. ibid. γηράντας τιμῶν. ibid. γηρεῖς (l. γηρᾶς) ἐν οἰκέουσιν (qu. οἰκίοισιν). Simonid. 7, 86. φίλη δὲ σὺν φιλεῦντι γηράσκει πόσει. Confer etiam Eur. Fr. 317, 6. συννεάζειν. Anacr. 46. ἔραμαι (δέ) τοι συνηβᾶν.

909. πατροκτονοῦσα] Patrem meum occidens. Cf. 974. 1015.

910. ἡ Μοῖρα —] Cf. Ag. 1500 sq. Soph. El. 528. ἡ γὰρ Δίκη νιν εἶλεν, οὐκ ἐγὼ μόνη. "Hom. Il. 19. 86. ἐγὼ δ' οὐκ αἰτιὸς εἰμι, | ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἠεροφοῖτις Ἑρινύς." (Weckl.)

παραίτια] I. e. particeps criminis. Angl. an accomplice. I. q. μεταίτια. Cf. Fr. 41. τῶν δ' ἐγὼ παραίτιος (παραίτια?). Ch. 100. 134. Eum. 200. οὐ μεταίτιος | ἀλλ' ἐς τὸ πᾶν ἔπραξας ὡς (ὦν?) παναίτιος. Similem excusationem facit regina Ag. 1497 sq.

912. σεβίζει] Media forma, ut in Suppl. 815. 922.

γενεθλίους ἀράς] The curses of a mother. Cf. Eur. Or. 89. αἶμα γενεθλίον.

914. οἷτοι σ' ἀπέρριψ' —] Emphaticum est ἀπέρριψα, In sending you to the house of a friend I did not (it cannot be said that I) cast you out. Recte explicat schol. οὐκ ἔστιν ἀπορριῖψαι τὸ δορυξένους ἐνδοῦναι (ἐκδοῦναι Blom.) πρὸς ἀνατροφήν. Cf. Suppl. 484. μηδ' ἀπορριφθῆ λόγος | ἐμοῦ. Eum. 215.

δόμους δορυξένους] Allied, friendly. Cf. Ag. 849. τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενῆς δορυξένος | Στρόφιος ὁ Φωκεύς. Soph. Oed. C. 632. δτου — ἡ δορυξένος | κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰέν ἐστιν ἔστια. El. 45. ὁ γὰρ | μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.

916. ὁ τίμος] Pretium. Hoc vocabulo usus est Archilochus Fr. 88. ἐσθίων θ' ὦν οὔτε τίμον οἷτιν' εἰσενήνοχας. I. q. ἡ τιμή. Sic ὦνῆ et ὦνος, φθογγὴ et φθόγγος, βολὴ et βόλος, χολὴ et χόλος, ποθὴ et πόθος, etc.

918. μὴ ἀλλ' εἴφ'] Not so, but mention equally etc. I. e. μὴ αἰσχύνου, ἀλλ' εἰπέ. Nos diceremus Nay, but. Locutio non alibi in tragoedia reperta. Cf. Arist. Ach. 465. μὴ ἀλλά μοι δὸς ἐν μόνον. Av. 109. Ran. 103.

μάτας] Errores. Angl. follies, foibles. I. q. μωρίας. Cf. Suppl. 820. φυγάδα μάταισι πολυθρόοις βίαια δίζηνται λαβεῖν. Stesich. 47. μάτας εἰπεῖν. Cassandrae et Chryseidis (Ag. 1439.) et fortasse aliarum amores dicit.

919. τὸν πονοῦντ'] Sc. ἐν μάχαις, militiae, in bello. Cf. Sept. 200. μέλει γὰρ ἀνδρῶν, μὴ γυνὴ βουλευέτω, | τᾶξωθεν· ἐνδον δ' οὔσα μὴ βλάβην τίθει. Eur. Med. 248. λέγουσι δ' ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον βίον | ζῶμεν κατ' οἴκους, οἱ δὲ

μάρανται δορί. Shakesp. Taming of the Shrew V. 2. 'Thy husband is thy lord, thy keeper, | Thy head, thy sovereign, one that cares for thee, | And for thy maintenance commits his body | To painful labour both by sea and land, | While thou liest warm at home, secure, and safe.'

920. ἄλγος —] Confer Clytaemnestrae verba Ag. 861 sq. τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα | ἦσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαυλον κακόν.

921. Cf. Hesiod. Theog. 598. οἱ δ' ἔντοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους | ἀλλότριον κάματος σφετερὴν εἰς γαστέρ' ἀμῶνται. (Ubi mulieres cum fucis comparantur. Soph. Ant. 491. ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως | λυσσῶσαν αὐτήν.

923. σύ τοι σεαυτήν —] Cf. Eur. Her. 733. σύ τοι βραδύνεις, οὐκ ἐγώ, δοκῶν τι δρᾶν. Soph. El. 624. σύ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ. Aj. 1368.

924. δρα, φύλαξαι] See to it, beware. Cf. Eur. Iph. T. 67. δρα, φυλάσσου μή τις ἐν στίβῳ βροτῶν. Soph. Oed. C. 587. δρα γε μήν. 654.

924. μητρός — κύνας] Cf. Hom. Il. 21, 412. Od. 11, 280.

ἐγκότους κύνας] Schol. Ἐριννύας. Cf. 1054. Eum. 246. τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν | πρὸς αἷμα καὶ (πάνθ' αἵματος?) σταλαγμὸν ἐκματεύομεν. 131 sq. Soph. O. R. 391. Eur. El. 1261. δειναὶ δὲ Κῆρες, αἱ κυνώπιδες θεαί. Eur. Or. 260. ἀποκτενοῦσί μ' αἱ κυνώπιδες | γοργῶπες, ἐνέρων ἱερταί, δειναὶ θεαί. El. 1342. κύνας τάσδ' ἀποφεύγων στεῖχ' ἐπ' Ἀθηνῶν. Soph. El. 1388. μετὰδρομοὶ κακῶν πανουργημάτων ἀφυκτοὶ κύνες. Arist. Ran. 472. Κωκυτοῦ περίδρομοὶ κύνες. Lycophr. 669. ποία δ' Ἐρινὺς, μίξοπάρθενος κύων. Theocr. II. 12. 35. Hor. Sat. I. 8. 35. 'infernas canes.'

925. παρῆς τάδε] His neglectis, si haec neglexero. Cf. 1032.

926. θρηνεῖν — πρὸς τύμβον] Proverbium apud schol. (ταῦτὸ add. Pal.) πρὸς τύμβον τε κλαίειν καὶ πρὸς ἄνδρα νήπιον (νηλέα?). Cf. Ag. 1322. ἀπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ (ὡς?) θρηνον θέλω | ἐμὸν τὸν (τὸν ἀμὸν?) αὐτῆς. Suppl. 116. ζῶσα γόοις με τιμῶ (θρηνῶ?). Hoc de Oreste accipiendum, qui aequae surdus est ac tumulus, i. e. mortuus. Eur. Med. 1218. τίς τὸν γέροντα τύμβον δρῶνόν σέθεν | τίθησιν;

ζῶσα] Oppositi τύμβον fortius illustrandi gratia additum, ut in Soph. Aj. 1385. οὐδ' ἔτλης παρῶν | θανόντι τῶδε ζῶν ἐφυβρίσαι. Monuit Wecklein.

927. τόνδε σουρίζει] Cf. Eur. Iph. T. 979. ἦνπερ ἡμῖν ὤρισεν σωτηρίαν (σύμπραξον). De crasi σοι ὀρίζει cf. Arist. Thesm. 165. σουπισθεν (σοι ὄπ.).

928. τεκοῦσα —] Hic est anguis quem peperit et nutriti.

τόνδ'] Huncce. Emphaticum.

ὄφιν] Cf. 544. Producta posteriori ut in κόριν Prom. 1085. Suppl. 180. 783. ὄφιν.

929. οὐξ ὄνειράτων φόβος] Cf. 32. τορὸς γὰρ ὄρθόθριξ φόβος, δόμων (φρενῶν?) ὄνειρόμαντις, ἐξ ὕπνου κότον πνέων.

930. Cf. 313. δρᾶσαντι παθεῖν. Eur. Or. 413. οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους. Hic Clytaemnestram in aedes regias comitantur Orestes sociusque ejus Pylades.

931. καὶ τῶνδε] Etiam horum, quamvis invisī erant.

932. ἐπήκρισε] Ad summum cacumen (fastigium) pervenit. Angl. has surmounted. 'Has reached the last of a long series of murders.' (Pal.)

Schol. ἐπ' ἄκρον ἦλθε. Hesych. ἐπήκρισεν· ἐπ' ἄκρον ἤγαγε, τέλος ἐπέθηκεν. Cf. Eur. Or. 275. ἐξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς (schol. εἰς τὰ ἄκρα τοῦ αἰθέρος πέτεσθε. Bacch. 677. ἀγελαιῖα μὲν βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας | μόσχων ὑπέξ- ἤκριζον. Strab. XV. p. 725. Ἀλέξανδρος ὑπερήκρισεν εἰς τὴν Βακτριανὴν διὰ ψιλῶν ὁδῶν. Eadem metaphora est Ag. 1283. κάτεισιν ἄτας τάσδε θρυγκώσων φίλοις. (De Oreste dictum.)

933. τλήμων Ὀρέστης] Sic passim, et Horat. A. P. 124. 'tristis Orestes.' αἰρούμεθα] Eligimus, optamus. Cf. Ag. 341. πολλῶν δ' ἂν ἐσθλῶν τήνδ' ὕνησιν εἰλόμην.

934. ὀφθαλμὸν οἴκων —] Ita ut non omnino pereat aedium oculus. Cf. Pers. 168. ἀμφὶ δ' ὀφθαλμῶ φόβος· ὄμμα γὰρ | δόμων νομίζω δεσπότητος παρουσίαν. Eum. 1026. Pind. Ol. VI. 27. ποθέω στρατιᾶς ὀφθαλμὸν ἐμᾶς. Π. 18. Eur. Andr. 406. εἰς παῖς δδ' ἦν μοι λοιπὸς, ὀφθαλμὸς βίου (sola- men vitae).

935 sq. Captivæ Trojanae, ex quibus Chorus constat, ut Cassandra (Ag. 1286 sq.), excidium suae urbis lugent, sortemque saevam quae in expugnatorem ejus cecidit commemorant. Cf. 946 sq.

935. ἔμολε μὲν —] Respondet ἔμολε δὲ 946.

Πριαμίδαις] Notanda primæ syllabæ productio metri necessitate facta. Cf. v. ant. 946.

936. βαρύδικος] Grave supplicium exigens, graviter ulciscens. Cf. βαρύκοτος Eum. 780. βαρύμηνις Ag. 1482. βαρυπεσῆς Eum. 369. βαρυταρ- βῆς Fr. 55. βαρύτιμος Suppl. 25. βαρυστόνως Eum. 794. βαρύθυμος Eur. Med. 169. ποινά] Cf. 947. δολιόφρων ποινά.

937. ἔμολε δ' ἐς δόμον — διπλοῦς λέων] Sub. χρόνῳ. I. e. Orestes socius- que ejus Pylades. Imitatur Euripides Or. 1401. ἦλθον ἐς δόμους — λέοντες Ἑλλανες δύο διδύμω (δίδυμοι?). 1272. θῆρες ξιφῆρεις. "Hom. Π. 10, 297. βάν ῥ' ἴμεν ὥστε λέοντε δύο διὰ νύκτα μέλαιναν | ἄμ φόνον, ἂν νέκυας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα." (Weckl.) Sensus est, Ut Paridem et Trojam quamvis sero persecuta est ultio, simili modo nunc in Agamemnonis occisores incidit.

διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης] Cf. Sept. 948. διπλᾶ λέγειν, διπλᾶ δ' ὄραν.

939. Ἄρης] Pugnator, aggressor. Cf. Ag. 1511.

940. 'But the exile that sought advice at Pytho has gained effectual possession of it, having been well set forward in his counsels by the gods [rather, by the counsels of the gods], (Peile) Schol. ἤλασε δὲ εἰς τὸ τέλος τοῦ δρόμου, δ ἔστιν ἦνυσε τὸν ἀγῶνα. ἀφίκετο, φησὶν, εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος.

ἐς τὸ πᾶν] Omnino.

941. ὁ πυθοχρήστας] I. e. ὁ χρώμενος Πυθοῖ. Schol. ὁ ὑπὸ Πυθοῦς χρησθεὶς Ὀρέστης. Aliud est πυθόχρηστος (Pythico oraculo jussus) 901. "Eur. Ion. 1218. ὁ πυθόχρηστος Λοξίου νεανίας. Plut. Mor. p. 163 B. πυθό- χρηστον τῆς ἀποικίας ἡγεμόνα." (Weckl.)

θεόθεν — ὠρμημένος] Construendum videtur θεόθεν (i. q. θεῶν) φρα- δαῖσιν. Sic πατρόθεν (i. q. πατρὸς) Ag. 1508. Cf. Soph. El. 70. σοῦ γὰρ ἔρχομαι | δίκη καθαρτῆς πρὸς θεῶν ὠρμημένος.

εὖ — ὠρμημένος] 'Sped on his way auspiciously.' Hic Aegisthus regias aedes intrat.

φραδαῖσιν] I. e. βουλαῖς, consilio. Angl., by the advice, direction. Cf. Eur. 245. ἔπου δὲ μηνυτήρος ἀφθέγκτου φραδαῖς. Eur. Phoen. 667. Παλλάδος φραδαῖς. Pind. Ol. 12, 13. τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φράδαι.

942. ἐπολολύξατ' ᾧ] ἐπολολυξάτω mss. Cf. Ag. 1118. κατολολύξατ' ᾧ (κατολολυξάτω mss.). De clamore laeto. Angl. shout. Cf. Sept. 825. πότερον χαίρω κάπολολύξω | πόλεως ἀσινεῖ σωτήρι τύχη; Ag. 1236. ὡς δ' ἐπωλολύξατο | ἡ παντότολμος. Eur. El. 686. ὀλολύξεται πᾶν δῶμα.

δεσποσύνων δόμων] Cf. Pers. 587. Eur. Hec. 101. τὰς δεσποσύνους σκηναὺς προλιποῦσα. Arist. Th. 41. ἔνδον μελάθρων τῶν δεσποσύνων.

943. κτεάνων τριβᾶς] Angl. from the waste (or the use). Sic σκηπτρον τρίβειν et similia. Cf. 137. Soph. El. 1290. πατρῶαν κτήσιν Αἴγισθος δόμων | ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην.

945. δυοῖν μιστόροισιν] Eur. El. 683. χῶσοι στυγοῦσιν ἀνοσίους μιάστορας. Or. 1600.

δυσοίμου τύχας] Schol. δυσπορευτοῦ τύχης. Similiter Hesych. δύσοιμος· ἐπὶ κακῷ (κακὸν?) ἤκουσα, ἡ δύσοδος. Scilicet ab οἶμος (via) deducentes. Blomfield ab οἶμος sive οἶμη (cantus) potius deducit, ut idem sit quod δύσθροος. Vereor ut recte. Corrigendum forsitan δυσοίστου, i. q. ἀφέρτου. Haec per appositionem, ut videtur, addita sunt.

946. ἔμολε —] Advenit cui curae est occultus pugnandi modus, Poena insidiosa. Aegisthum τὸν ἀνάκλιδα cum scholiasta intelligit Conington, Mercurium Peile, coll. 555 sq. 727 sq. 806 sq. Alii Orestem intelligunt. De Poena melius intelliges.

ἔ μὲλει —] Cf. Soph. Oed. R. 377. ἱκανὸς Ἀπόλλων, ᾧ τὰδ' ἐκπράξαι μέλει. Eur. Suppl. 1203. θεῶν δὸς ᾧ Δελφῶν μέλει.

947. δολιόφρων ποινὰ] Poena dolosa meditans. "I. e. retaliating crafty murder by crafty murder." (Con.) Cf. Eur. Iph. A. 1301. δολιόφρων Κύπρις. Soph. Phil. 1112. δολερᾶς φρενός. Orestes δολιόπους ἀρωγός dicitur Soph. El. 1392., sed mentio ejus jam facta est v. 939. διπλοῦς λέων, διπλοῦς ἄρης. Similiter βυσσόφρων Ἐρινύς Ch. 651. Cf. δολιόμητις Suppl. 750. δολιόπους Soph. El. 1392. etiam ἀγανόφρων, μεγαλόφρων, περισσόφρων, etc.

948. ἔθιγε — χερὸς] Sc. Orestis, dirigendi eam causa. V. schol. Sed construendum potius ἐν μάχῃ χερὸς (i. e. ἐν σχεδίᾳ μάχῃ), in pugna cominus commissa. Schol. παρέστιν (f. παρέστη) ἐν τῇ πρὸς Αἴγισθον μάχῃ καὶ ἐφήψατο τοῦ ξίφους. Qui pro χερὸς δορὸς legisse videtur.

ἐν μάχῃ χερὸς] Ut ἐν μάχῃ δορὸς.

ἐτήτυμος Διὸς κόρα] Genuina (vera) Jovis filia. Cf. Soph. Tr. 1064. ᾧ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγῶς etc. 827. τᾷ Διὸς αὐτόπαιδι. Aesch. Eum. 534. δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως. Apoll. Rh. III. 402. εἰ γὰρ ἐτήτυμόν ἐστε θεῶν γένος.

949. Διὸς κόρα] Cf. Sept. 649. εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν, etc. Hesiod. Th. 902. δεύτερον ἠγάγετο (Ζεὺς) λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὠρας | Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν. Arat. Phaen. 96. (Blom.)

Δίκαν δέ νιν προσαγορεύομεν βροτοὶ τυχόντες καλῶς] Cf. 997. *τί νιν προσειπὼν ἂν τύχοιμ' ἂν εὐστομῶν (εὐστοχῶν?)*; Ag. 682. *τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧδ' ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως — γλῶσσαν ἐν τύχῃ (f. εὐτυκον aut εὐτυχῶς, i. q. καλῶς) νέμων.*

951. *προσαγορεύομεν — τυχόντες καλῶς*] Recte appellamus. Cf. 213. *εὐχου τὰ λοιπὰ — τυγχάνειν καλῶς.* Usitatio constructio foret *προσαγορεύοντες τυγχάνομεν.* Cf. 318. 418. etc.

952. *ὀλέθριον πνέουσ' ἐπ' ἐχθροῖς κότον*] Cf. Ag. 1206. *κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.* 1235. *ἄσπονδόν τ' ἄρᾶν | φίλοις πνέουσαν.* 375. 1309. Ch. 33. *κότον πνέων.* Eum. 840. *πνέω τοι μένος (θ') ἅπαντά τε κότον.* Eur. Rhes. 756. *θυμὸν πνέουσαι.* 827. *μή μοι — κότον θῆς.* Soph. Ant. 137. *ἐπέπνει ριπαῖς ἐχθρίστων ἀνέμων.*

954. *μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς —*] Cf. 806. *ὦ μέγα ναίων στόμιον.* Eum. 39. 170. 180. Pind. P. V. 64. *μυχὸν τ' ἀμφέπει μαντήιον.* X. 8. *Παρνάσιος μυχός.* Eur. Or. 331. *μεσόμφαλοι μυχοί.*

955. *δολίαν —*] Schol. *τὴν Κλυπταιμνήστραν, τὴν δολίως βλάπτουσαν καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον τὸν οἶκον, ἐποίχεται ἡ δίκη.* Cf. 376. Soph. El. 1392. *παράγεται γὰρ ἐνέρων δολίοπους ἀρωγός (Orestes).*

955. *ἄδολοις δόλοισ*] Anglice, with snares that are no snares (but allowable, as against the wicked). Cf. Ag. 1142. *νόμον ἄνομον.* Fr. 273. *ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός.*

βλαπτομένην] Angl. halting, hindered in its course.

956. *χρονισθεῖσαν*] Morantem, et sic ὑστερόποινον. Cf. Ag. 727. *χρονισθεῖς δ' ἀπέδειξεν ἦθος* etc. Sept. 54. *Activum est supra 56.* Trag. Fr. adesp. 516. *μελέτη χρονισθεῖσ' εἰς φύσιν καθίσταται.* Plat. Gorg. 480 A. *ὅπως μὴ ἐγχρονισθὲν τὸ νόσημα τὴν ψυχὴν ἀνίατον ποιήσει.* Nisi sensus potius est *inveteratam.*

ἐποίχεται] I. e. *ἐπιπορεύεται* (Hesych.). Schol. *ἐπεξῆλθε (executes) τὴν δίκην βλαπτομένην ἐκ πολλοῦ Ὀρέστης.* Cf. Il. 16, 155. *Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς.* 17, 25. *ὄτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος ἐπέεσσι.* 5, 720. 14, 381. Od. 1, 358. 17, 227. 18, 363. 21, 352. *Aut invadit, aggreditur.* "Cf. Soph. O. R. 469. *ἔνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρώσκει πυρὶ καὶ στεροπαῖς ὁ Διὸς γενέτας κτλ.*" (Weckl.)

957. *κρατεῖται*] Is bound, is constrained. Cf. Arist. Av. 756.

958. *πῶς*] Angl. somehow. Cf. Pr. 224. *ἔνεστι γὰρ πῶς τοῦτο τῆ τυραννίδι | νόσημα.*

961. *πᾶρα τὸ φῶς ἰδεῖν*] Contra 51. *δνόφοι καλύπτουσι δόμους.* Cf. Soph. Aj. 708. *πᾶρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος — νεῶν.* (Weckl.)

962. *μέγα — ψάλιον οἰκῶν*] Cf. Ag. 132. *προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας στρατωθέν.* 510. *τοιόνδε Τροία περιβαλὼν ζευκτήριον.*

ψάλιον] I. q. *χαλινός.* Cf. Eur. Phoen. 793. *ἄρμασι καὶ ψαλλοῖς τετραβάμοσι.* Herc. 381. *ψαλλοῖς ἐδάμασε πώλους.* Rhes. 27. *ἀρμόσατε ψαλλοῖς τοὺς ἵππους.* Arist. Pac. 155. *χρυσοχάλινον πάταγον ψαλλίων.* Plat. Legg. III. 692 A. *οἶον ψάλιον ἐνέβαλεν αὐτῆ.*

963 sq. 'Up then, o house! for too long a time you have lain Cow on the ground.' (Pal.)

963. *ἀνα*] Surge. Epicum pro *ἀνάστηθι* (aut *ἀνάστητε*). Cf. Hom. II. 18, 179. *ἀλλ' ἀνα μηδ' ἔτι κείσο*. Soph. Aj. 194. *ἀλλ' ἀνα ἐξ ἐδράνων*.

965 sq. Cf. Soph. El. 1510. *ὦ σπέρμ' Ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὸν | δι' ἑλευθερίας μόλις ἐξήλθες | τῇ νῦν ὀρμῇ τελεωθέν*.

965. *παντελῆς χρόνος*] All-accomplishing time. Schol. *ὁ πάντα τελῶν χρόνος*. Sept. 117. *Ζεῦ πάτερ παντελής*. Pr. 981. Soph. Oed. C. 609. Supra 560. *παντελῆ σάγην ἔχων*. Nisi pro *χρόνος* corrigendum *χορός*. Ita sensus foret full, complete. Suppl. 601. *παντελῆ ψηφίσματα*. Pr. 440. *παντελῶς* (perfecte). 911.

ἀμείψεται] Cf. Suppl. 232. *σκοπεῖτε κάμειβεσθε τόνδε τὸν τόπον*. Fort. *ἀνοιξεται*. V. annot. crit.

966. *πρόθυρα*] Vestibulum, januam exteriorem. Cf. Eur. Tro. 194. *τὰν παρὰ προθύροις φυλακάν*. Alc. 101. Hom. II. 11, 776. 15, 124. 18, 496. 19, 112. 22, 71. 24, 323.

967. *πᾶν ἐλαθῆ μύσος*] Cf. Eum. 283. *μίασμα — καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις*. Soph. Oed. R. 98. *μίασμα — ἐλαύνειν*.

968. *ἀτᾶν ἐλατηρίοις*] Cf. 670. *πόνων θελκτήριος | στρωμνή*.

ἐλατηρίοις] I. e. *καθαρτικοῖς*. Cf. Eum. 283. *φοίβου καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις (τὸ μίασμα)*. Soph. Oed. R. 97. *μίασμα χώρας — ἐλαύνειν*. 402. *ἀγῆλατήσειν*.

969. *τύχαι — εὐπροσωποκοῖται*] Cf. 490. *εὐμορφον κράτος*. Schol. *ἡ δὲ τύχη νῦν ἐν εὐόπτῳ κοίτῃ, τοῦτ' ἐστὶν ἐν ἀγαθῇ καταστάσει πρὸς τὸ ἰδεῖν τὰ νῦν γεγονότα καὶ ἐτέρων λεγόντων ἀκοῦσαι*. *λείπει τὸ ἐστί*. Ut correxit Herm.

εὐπροσωποκοῖται] I. e. more Aeschyleo pro *εὐπρόσωποι* (cheerful, bright, auspicious, lucky). Verbum *βόειον* (Ran. 924.), qualia sunt *μετωποσώφρων* (Suppl. 198.), *εὐφιλόπαις* (Ag. 721.), *πρόβουλόπαις* (Ag. 386.), *μεγιστότιμος* (Suppl. 709.), etc. "Dice may be so called when they have a fall or lodgment (*κοίτη*) in such a way as to present a good face, i. e. a lucky number uppermost." (Pal.) Schol. *τοῦτο δὲ ἀπὸ τῶν κύβων μετήγαγε*. Cf. 683. Ag. 33. Eur. Suppl. 330. *ἔτ' αὐτὸν ἄλλα βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν | πέποιθα*. Ion. 412. *μεταπέσοι βελτίονα*. Alc. 913. *μεταπίπτοντος δαίμονος*. Soph. Aj. 1009. *ἦπου — δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος Ἰλέως τ' ἴσως*. Simonid. 82, 2. *εὐπρόσωποι — ἔρωτες*.

970. *θρεομένοις*] Cf. Ag. 1165. *θρεομένας*. Sept. 78. *θρέομαι*. Suppl. 112. *θρεομένα*. Eur. Med. 50. Hipp. 363.

971. *μέτοικοις δόμων*] Novis aedium incolis. Anglice, to the new occupants of the house. Dicuntur Orestes et Electra. Similiter de se loquitur Electra Soph. El. 189. *ἀλλ' ἀπερεῖ τις ἔποικος ἀναξία οἰκονομῶ θαλάμους πατρός*. Cf. 684. Ag. 57. Pers. 322. *σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο*. Suppl. 609. *ἡμᾶς μετοιχεῖν τῆσδε γῆς*. Schol. *μετοιχοδόμων· οἱ νῦν τοὺς δόμους οἰκοῦντες πεσοῦνται εἰς τὸ ἔμπαλι τῆς πρώτης τύχης*. *τοῦτο δὲ ἀπὸ τῶν κύβων μετήγαγε*. Ut correxit Herm.

πεσοῦνται πάλιν] Will fall in a contrary direction, will change. Metaphora ab alearum jactu sumpta, quae πίπτειν et κείσθαι dicuntur; unde κοίτη de jactu earum. Cf. ad Ag. 32. εὖ πεσόντα. Cf. ad Ag. 32. τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι (πεσόντ' ἐπίσταμαι?). Plat. Resp. 604 C. ὡσπερ ἐν πτώσει κύβων πρὸς τὰ πεπτωκότα τίθεσθαι τὰ αὐτοῦ πράγματα.

973. ἴδεσθε —] Schol. ἀνοίγεται ἡ σκηνὴ καὶ ἐπὶ ἐγκυκλήματος (l. ἐκκυκλι) ὁρᾶται τὰ σώματα, ἃ λέγει διπλὴν τυραννίδα.

τὴν διπλὴν τυραννίδα] I. e. διπλοῦς τυράννους, duos reges. Res pro persona posita. (Ag. 1673. ἐγὼ | καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε πημάτων τέλος.) Confer κράτος (Ag. 109. 619. Sept. 127. Suppl. 526.). Hic protruditur τὸ ἐκκύκλημα, cadavera dno exhibens. De Aegisthi tyrannide cf. Hom. Od. 3, 303. ταῦτ' Αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοδι λυγρὰ | κτείννας Ἀτρεΐδην· δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῶ· | ἐπτάετες δ' ἤνασσε πολυχρῦσοιο Μυκῆνης.

974. πατροκτόνους] Patris mei interfectores. Cf. 909. 1015. 1028. Eur. Or. 193. πατροφόνου ματέρος. Iph. T. 1083. ἐκ πατροκτόνου χερὸς.

δωμάτων πορθήτορας] Cf. 764. λυμαντήριον οἴκων.

975. σεμνοὶ] Cf. Ag. 183. σέλμα σεμνὸν ἡμένων (δαιμόνων). 519. σεμνοὶ τε θᾶκοι (βασιλέων). Herod. II. 173. σὲ γὰρ χρῆν ἐν θρόνῳ σεμνῶ σεμνὸν θωκέοντ' αὖ δι' ἡμέρης πρήσσειν τὰ πρήγματα. Imitatur Euripides Andr. 699. σεμνοὶ δ' ἐν ἀρχαῖς ἡμενοὶ κατὰ πόλιν | φρονοῦσι δήμου μείζον.

976. φίλοι] Sc. ἀλλήλοιν.

ὡς ἐπεικάσαι πάθη πάρεστιν] Ut fata eorum conjicere licet. Angl. as it is reasonable to suppose. Cf. 12. 567. Herod. 9, 32. ὡς δὲ ἐπεικάσαι.

977. ὄρκος τ' ἐμμένει πιστώμασι] I. e. ὁ ὄρκος μένει πιστός. And their oath still abides by their pledges given. 'Abides by its engagements.' (Pal.) Cf. Eur. Med. 754. τί δ' ὄρκῳ τῶνδε μὴ ἡμένων πάθοις; Soph. Oed. C. 648. εἰ σοὶ γ' ἄπερ φῆς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι. Prom. 534. ἀλλὰ μοι τόδ' ἐμμένοι | καὶ μή ποτ' ἐκτακείη. Soph. Oed. C. 650. οὗτοι σ' ὑφ' ὄρκου γ' ὡς κακὸν πιστώσομαι. Fort. ὄρκῳ — πιστώματα.

πιστώμασι] Fidei pignoribus. Cf. Eum. 219. Ἦρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα (de fide conjugali). Ag. 878. ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων (πιστευμάτων mss.).

978. ἀθλίῳ πατρὶ] Cf. 981.

980. τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν] Cf. Ag. 1420. Eum. 732. Eur. Her. 120. τῶνδ' ἐπήκοοι λόγων.

981. τὸ μηχανήμα] Cf. Ag. 1127. τὸν ταῦρον ἐν πέπλοισιν | μελάγκερων (μελαγκρόκῳ?) λαβοῦσα μηχανήματι | τύπτει.

982. ποδοῖν ξυνωρίδα] I. e. compedes. Anglice, couplet for the feet. Cf. 1000. ποδιστήρας πέπλους. 998.

983. ἐκτείναντ'] Extendite. Ad pedissequas dictum, ut videtur, non ad Chorum. Cf. Pr. 323. πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς. Eur. Hipp. 786. ὀρθώσατ' ἐκτείναντες ἀθλίον νεκρόν. 739. Phoen. 1698. ἐκτάδην — κείσθον. Alc. 366. Arist. Vesp. 1212. τὰ γόνατ' ἐκτεινε. Eccl. 782. Pac. 160.

αὐτὸν] Sc. τὸν δεσμόν.

παρασταδόν] Prope adstantes. Hom. Il. 15, 22. λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναμιο παρασταδόν. Od. 10, 173. ἀνέγειρα δ' ἐταίρους — παρασταδόν ἀνδρα ἕκαστον. 547. 12, 207. Theocr. 25, 103. ἀράρισκε παρασταδόν ἐγγὺς ἀμέλγειν. Cf. περισταδόν (Lyr. adesp. 39, 2.), ἐπισταδόν (Hom.). ὀρθοσταδόν (ὀρθοστάδην est Pr. 32.).

984. στέγαστρον ἀνδρός] Involucrum. Fr. 355. ὀστέων στέγαστρον. Antiph. com. 52, 9. πλατὺ στέγαστρον. Confer ζύγαστρον. Cf. Ag. 358. στεγανὸν δίκτυον. Infra 998. ἀγρευμα θηρός. Ag. 1092. ἀνδρός σφραγεῖον (qu.).

δείξαθ' —] Cf. Eur. Or. 822. ξίφος ἐς αὐγὰς ἀελίοιο δεῖξαι. ibique schol. Herc. 1207. ῥέθρος ἀελίῳ δεῖξον. Hesiod. Op. 610. δεῖξαι τ' ἡλίῳ δέκα τ' ἤματα καὶ δέκα νύκτας. Soph. El. 428. ἡλίῳ | δεικνυσι τοῦναρ. Virg. G. II. 261. 'Aquiloni ostendere glebas.'

985. ὁ πάντ' ἐποπτεύων — Ἥλιος] Cf. Fr. 192. ὁ παντόπτης Ἥλιος. Hom. Il. 3, 277. Ἥελίος θ' ὅς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.

986. Ἥλιος — ἐν δίκῃ ποτὲ] Hic Sol et Apollo unus et idem sunt. Distinguuntur in Suppl. 208.

987. ἐν δίκῃ] In iudicio. Angl. on my trial. Schol. ἐν τῇ κρίσει τῶν Ἐρινύων. "Cf. Eum. 576. καὶ μαρτυρήσων ἦλθον κτλ. Ubi loquitur Apollo. Cf. Eur. Fr. 781, 11. ὦ καλλιφεγγὲς Ἥλι', ὡς μ' ἀπώλεσας | καὶ τόνδ'· Ἀπόλλων δ' ἐν βροτοῖς ὀρθῶς καλεῖ etc." (Weckl.)

988. μετήλθον — φόνον] Caedem ultus sum. Cf. Eur. Or. 423. μετήλθον σ' αἷμα. Cycl. 280. ἀρπαγὰς μετήλθειτ' Ἰλίου πόλιν. Iph. T. 14. τοὺς ὑβρισθέντας γάμους | Ἑλένης μετελθεῖν. Fr. 82, 2. τὰ τῶν τεκόντων ὡς μετέρχεται θεὸς | μιάσματα. Antiphont. 112, 32. μετέρχομαι τὸν φονέα τοῦ πατρός. Soph. El. 1388. μετάδρομοι κακῶν — πανουργημάτων (Erinyes). Eum. 231. δίκας μέτειμι τόνδε. Supra 273. εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρός τοὺς αἰτίους (?). Ag. 1666. Eum. 231.

989. Redde, Aegisthi enim caedis rationem non habeo. Anglice, I take no account of. Cf. Ag. 1092. Sic etiam ἀγρευμα θηρός infra 998. οὐ ψέγω] Cf. Ag. 185. μάντιν οὐτινα ψέγων. 1403.

990. αἰσχυντήρος] Solenne de adulteris vocabulum. Cf. Ag. 1626. 401. ἦσχυνε ξενίαν τράπεζαν κλοπαῖσι γυναικός. Hom. Od. 8, 269. λέχος δ' ἦσχυνε καὶ εὐνὴν | Ἠφαιστοῖο ἀνακτος. Lys. alicubi, τοῖς παρὰ τοὺς νόμους τὰς ἀλλοτρίας κατασχύνουσι γυναῖκας. Compositum κατασχυντήρ (δόμων) legitur Ag. 1363.

αἰσχυντήρος — δίκην] Cf. Demosth. c. Aristocr. § 55. ἂν τις ἀποκτείνῃ τινα — ἐπὶ δάμαρτι ἢ ἐπὶ μητρὶ ἢ ἐπ' ἀδελφῇ ἢ ἐπὶ θυγατρὶ — (τοῦτον καθαρὸν εἶναι). (Weckl.)

991. στύγος] Scelus.

992. Cf. Eum. 607. πῶς γὰρ σ' ἔθρεψεν ἐντός, ὦ μαιφονε, | ζώνης; Eur. Suppl. 919. ἰὼ τέκνον, δυστυχῆ, σ' ἔφερον ἔφερον ὑφ' ἥπατος.

994. τί σοι δοκεῖ; μύραιν' —;] Subjectum est Clytaemnestra. Cf. Plat. Phaedr. 234 C. τί σοι φαίνεται ὁ λόγος; οὐχ ὑπερφυῶς εἰρῆσθαι; Redde Anglice, What think ye of her? Would she not like a lamprey or a viper by her mere touch without biting cause to rot another for

her (such is her) boldness and wicked thoughts? Sensus loci bene exprimit Conington, 'Was there ever conger or viper more formed by nature (than his mother) to poison by the mere touch without biting?' 'Num. mu-raena seu [aut] vipera magis a natura composita est ad tabefaciendum aliquam sine morsu?' (Blom.)

μύραιν'] Cf. Arist. Ran. 473. ἔχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος, ἢ τὰ σπλάγχνα σου | διασπαράξει, πνευμόνων τ' ἀνθάπεται | Ταρτησσία μύραινα. Com. adesp. IV. 657. ὦ προδότι καὶ παραγωγῆ καὶ μύραινα σύ. Hesych. μύραινα· ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἐλέγετο, ὡς ἔχιδνα. Athen. VII. 312 C. Inter bestias saevissimas numeratur. Indicatur, opinor, anguilla 'torpedo' appellata.

ἔχιδν'] Cf. 249. δεινῆς ἔχιδνης. Suppl. 896. ἔχιδνα δ' ὡς μέ τις πόδ' ἐνδακοῦσ' ἔχει. Eur. Alc. 311. ἔχιδνης οὐδὲν ἠπιωτέρα. Andr. 270. ἃ δ' ἔστ' ἔχιδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω. Ion. 1262. οἶαν ἔχιδναν τήνδ' ἔφυσας ἢ πυρὸς | δράκοντ' ἀναβλέποντα (ἀναπνέοντα?) φουρίαν φλόγα. Arist. Ran. 473. Soph. Ant. 530. σύ δ' — ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη | λήθουσά μ' ἐξέπινες. Cf. Latinum 'excetra', malae feminae epithetum (Liv.).

995. σήπειν] Tabefacere. Cf. Fr. 275, 4. ἐκ τοῦδ' ἀκανθα ποντίου βοσκήματος | σήπει παλαιὸν δέρμα καὶ τριχορρές. Hom. Π. 24, 414. οὐδέ τί οἱ χρῶς σήπεται οὐδέ μιν εὐλαί | ἔσθουσ'. Eur. Fr. 786, 2. ἀλουτος ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς. Soph. Ant. 906. κατθανῶν ἐτήκετο (ἐσήπετο?). Hinc σαπρός. Schol. ὑπερβολή· διτι καὶ τὸν μὴ δηχθέντα, ἀλλὰ μόνον ἀψάμενον, σήπει.

θιγοῦσ'] Mero tactu.

οὐ δεδηγμένον] Quamvis non morsum, i. e. ipso mero tactu. Arist. Mirab. c. 151. ἐν Θεσσαλίᾳ φασὶ τὸν ἱερὸν καλούμενον ὄφιν πάντα ἀπολλύειν οὐ μόνον ἐὰν δάκη ἀλλὰ καὶ ἐὰν θίγη. Lucan. IX. 725. 'Ante venena nocens — in vacua regnat basiliscus arena.' Simili modo de Clytaemnestra loquitur Cassandra Ag. 1233.

997 sq. Cf. 14. τάσδ' ἐπεικάσας τύχῳ | χοῶς φέρειν —; 950. Ag. 1232. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος | τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν ἢ Σκύλλαν τινὰ —; Alex. 108, 4. ὁ δ' ἕτερος — τί ἄν | τύχοιμ' ὀνομάσας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενῆς | ἀνθρωπος; Eur. Med. 1342. λέαιναν, οὐ γυναῖκα, τῆς Τυρσηνίδος (Τυρσηνικῆς?) | Σκύλλης ἔχουσαν ἀγρωτέραν φύσιν.

997. τί νιν προσειπῶν —;] Cf. Ag. 163. τοῦτό νιν προσεννέπω. 323. Ch. 224. τάδε σ' ἐγὼ προσεννέπω.

νιν] Id. Sc. τὸ μηχάνημα (981).

εὐστομῶν] I. q. καλῶς (ὀρθῶς) λέγων, recte loquens. Schol. τύχῳ εὐθίκτως κακολογήσας. Diverso sensu Soph. O. C. 18. εὐστομοῦσ' ἀηδόνες. Phil. 187. εὐστομ' ἔχε. Arist. Nub. 833. εὐστόμει καὶ μηδὲν εἶπης φλαῦρον ἀνδρας δεξιούς. Corrigendum videtur εὐστοχῶν.

998. ἄγρευμα θηρὸς] I. e. δίκτυον ἀγρευτικόν. Cf. 493. Sic στέγαστρον ἀνδρὸς 984. Cf. ad Ag. 1048. ἐντὸς δ' ἄν οὐσα μορσίμων ἀγρευμάτων —. Eum. 460. ἀλλὰ νιν — κατέκτα ποικίλοις ἀγρεύμασι | κρύψασα.

νοκροῦ ποδένδυτον δροίτης κατασκήνωμα] 'A bath-robe used as a covering to envelop the feet of the dead', fere ut explicat Con. Duplex genitivus ut in Ag. 1447. εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς. Allusio videtur esse ad

consuetudinem mortuos involucris vestiendi apud Graecos. Itaque νεκροῦ κατασκήνωμα idem erit quod nos dicimus a winding-sheet, involucrum quod totum corpus obtegit.

ποδένδυτον] Proprie quod pedes induunt, i. e. pedes circumdans. Cf. 1000. ποδιστήρας πέπλους.

999. δροίτης κατασκήνωμα] Cf. Ag. 1540. Eum. 631. ἀπὸ στρατείας γάρ νιν — δεδεγμένη | δροίτη, περῶντι λουτρὰ καὶ πὶ τέρματι | φᾶρος παρέσκήνωσεν (κατεσκήνωσεν?) ἔν τ' ἀτέρμονι | κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλω πέπλω.

κατασκήνωμα] Integumentum. Schol. παραπέτασμα ὕρους (σοροῦ Stanl.).

δίκτυον μὲν οὖν ἄρκυν τ' ἂν εἴποις] Cf. Ag. 1115 sq. ἦ δίκτυον τόδ' ἄδου;

1000. ἄρκυν] Pollux X. 27. δίκτυα μὲν τὰ ἐν τοῖς ὄμαλοις καὶ ἰσοπέδοις τεινόμενα, ἐνόδια δὲ τὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς, αἱ δὲ ἄρκυς τούτων μὲν ἐλάττους εἰσὶ τοῖς μεγέθεσι, Xen. Ven. c. 2. αἱ δὲ ἄρκυς — κεκρυφάλω εἰκόασι κατὰ τὸ σχῆμα εἰς ὄξυ καταλήγουσαι.

ποδιστήρας πέπλους] Pedes constringentes (involventes). Foot-entangling garment. 'trammelling the feet' vertit Con. Schol. τοὺς πλέον (μέχρι?) τῶν ποδῶν καθήκοντας. Cf. 998: Soph. Fr. 60, 2. ἐν δεσμοῖσι — κῶλον ποδισθείς. Diog. L. VI. 102. χιτῶν φαῖός ποδήρης. Vox non alibi reperta. Cf. Xen. Anab. III. 4. 21. νυκτὸς ἵπποι αὐτῶν δέδενται καὶ ὡς ἐπιτοπολὺ πεποδισμένοι εἰσὶ. Confer ἐνδυτήρ (Soph. Fr. 674. τὸν ἐνδυτήρα πέπλον), et μασχαλιστήρ (Prom. 71.).

1001. τοιοῦτον] Sc. δίκτυον. Nonnulli minus recte construunt τοιοῦτον ἀπαιόλημα. Cf. ad 1002.

φηλήτης ἀνήρ] Cf. Hesiod. Op. 373. ὃς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὃ γε φηλήτησι. Soph. Fr. 672. δορκος γὰρ οὐδεὶς ἀνδρὶ φηλήτη βαρὺς. Hesiod. Op. 373. ὃς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὃ γε φηλήτησι (i. e. λησταῖς sec. Hesych.). Hom. H. Merc. 67. φῶτες φηληταί. 446. Senec. Epist. 51. 'Voluptates praecipue exturba et invisissimas habe latronum more quos philetas [hodie fellahéen?] Aegyptii vocant: in hoc nos amplectuntur ut strangulent.' Archil. 45. φηλήτα (φηλήτα?), νύκτωρ περὶ πόλιν πολευμένων (πολεύμενε?). Rhés. 217. φηλητῶν ἀναξ (Ἐρμῆς). Agam. 492. ἐφήλωσεν φρένας. Suppl. 243. γλώσσαις πονηρῶν προστατῶν φηλούμενοι. Apoll. Rhod. III. 983. Antiphont. φήλωμα. Etym. M. φήλωσις. Cognata haud dubie sunt Latina fallo, fallax, nostrum 'felon', et fortasse Latinum pilare (compilare).

1002. ξένων ἀπαιόλημα] Hospitum defraudator, re pro persona posita, ut alibi non raro. Schol. ἀπάτημα. Abstractum pro concreto. Sic τρίμμα, παιπάλημα, ἄλημα, λάλημα, μίσσημα, δήλημα, παιπάλημα, etc. Sic Fr. 121. ὁδοιπόρων δήλημα χωρίτης δράκων. Infra 1028. μίασμα. Ag. 1645. μίσσημα. Cf. Fr. 185. τέθνηκεν αἰσχροῦς χρημάτων ἀπαιόλη. Arist. Nub. 726. ἐξευρετέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικός | καὶ παιόλημα. 730. 747.

ἀργυροστερῆ] Activo sensu, ut ὀμματοστερῆς Eum. 940. ἡλιοστερῆς Soph. Oed. C. 313. Cf. πατροστερῆς, etc.

1003. βίον νομίζων] Practising, adopting, leading. Cf. 101. κοινὸν γὰρ ἔχθρος ἐν δόμοις (l. ἐνδίκως) νομίζομεν. Eur. El. 234. οὐχ ἓνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον. Fr. 87, 3. τοὺς νομίζοντας τέχνην. Pind. Isthm. II. 38. ἵπποτροφίας τε νομίζων.

δολώματι] I. e. δολίῳ μηχανήματι.

1004. θερμαίνοι φρένα] Might gladden his mind (by the booty thus gained). "Calcfaceret, sc. gaudio. Eur. El. 404. χαρᾶ | θερμαινόμεσθα καρδίαν. Soph. Aj. 477. ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται. Ag. 481. πυρρὴν θέντα καρδίαν" (Blom.) Aliter accipit Paleius, 'He would conceive many deeds of violence in his mind.' Cf. 629. τίω δ' ἀθέρμαντον ἐστὶν δόμων (ubi schol. ἀθράσυντον explicat). Eum. 560. γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμῆ. Sept. 603. ναύταισι θερμοῖς. Arist. Pl. 415. ὦ θερμὸν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον etc.

1005. μὴ | γένοιτ'] De hac positione particulae μὴ cf. Soph. Ant. 324. Eur. Med. 1053. Elmsl. ad Her. 1016.

1007 sq. ἔργων — πάθος] Cf. 1016. ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος etc. 313. δράσαντί τι παθεῖν.

1007. μελέων ἔργων] Cf. Ag. 1545. ἔργων μελέων.

1008. διεπράχθη] Agamemnon. Cf. 880. Pers. 260. 517.

1009. μίμνοντι] 'Ei qui in vita remanet (sc. Oresti)' parum probabiliter explicat Well. Cf. Ag. 1563. μίμνει δὲ — παθεῖν τὸν ἔρξαντα. Sed corrigendum, ni fallor, δράσαντι aut κτείναντι.

1010 sq. Cum his cf. Eum. 460 sq.

1010. ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε;] Clytaemnestra. "Haec vestis testatur se ab Aegisthi ense tinctam esse." (Butler) Cf. Ag. 1608 sq. Sept. 96. ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ'; 184. ἤκουσας ἢ οὐκ ἤκουσας; Soph. Oed. R. 993.

1011. ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος] That she plunged therein the sword of Aegisthus. Sc. Clytaemnestra. Cf. Pr. 863. δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος. Soph. Aj. 95. ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῶ. Eur. Phoen. 1577. Iph. T. 1372. Virg. Aen. XII. 358. Alii explicant, that the sword of Aegisthus dipped it in blood.

ἔβαψεν] "Tinxit, sc. cruore. Haec vestis testatur se ab Aegisthi ense tinctam esse." Alio sensu βάπτειν ξίφος εἰς τι aut τινα, Pr. 863. Soph. Aj. 95. Lycophr. 1121. εἰς σπλάγγν' ἐχίδνης αὐτόχειρ βάπτει ξίφος." (Blom.)

Αἰγίσθου ξίφος] Aegisthi enim gladio secundum Aeschylum regem interfecit. Cf. Ag. 1262. θήγουσα φωτὶ φάσγανον. 1528. ξιφοδηλήτῳ θανάτῳ.

1012: 'For the blood-stain contributes with time in obliterating the many dyes of the coloured pattern (to the spoiling of the colours of the robe).'

φόνου — κηκίς] The stain of blood, the blood-stain. Schol. τοῦ αἵματος. Cf. 268. Ag. 960. Soph. Ant. 1008. Phil. 784. στάζει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ | κηκίον αἶμα. 696. αἱμάδα κηκιομένην ἐλκέων. "The κηκίς is properly the red dye (succus) of the gall-nut of quercus aegilops." (Pal.) Cf. 268. Soph. Phil. 696. αἱμάδα κηκιομένην. 783. ἐκ βυθοῦ κηκίον αἶμα.

φόνου] Cruoris. Eur. Or. 1491. ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ ματρός.

ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται — φθειρούσα] Anglice, contributes with time to spoil. Cf. Soph. Tr. 173. καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου | τοῦ νῦν παρόντος. Eur. Med. 288. συμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δειμάτος (ταῦτ' ἐς δειμάτα, αὐτ' τοῦτ' ἐς δεῖμά μοι?). Thuc. III. 36. καὶ προσξυνεβάλετο οὐκ ἐλάχιστον τῆς ὀρμῆς (ὀργῆς?) αἰ Πελοποννησίων νῆες etc.

ξυμβάλλεται] Congruit. Anglice, concurs, agrees, conspires, tallies. Unde σύμβολον (a tally, token). Cf. Plat. Apol. 36 A. ἄλλα τέ μοι πολλὰ ξυμβάλλεται (τὸ μὴ ἀγανακτεῖν).

1013. πολλὰς βαφὰς — τοῦ ποικίλματος] Schol. ὡς πολυτελοῦς ὄντος τοῦ ἱματίου. "By πολλὰς βαφὰς the repeated dyeings or dippings are meant. Hence the term 'dibapha' applied by the Romans to such mantles. Martial. II. 29. 3. 'Quaeque Tyron toties epotavere lacernae.' Arist. Pl. 530. οὐθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμησαι ποικιλομόρφων. Hom. Od. 15, 107. πέπλον — ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος." (Pal.) "There seems an allusion to the evanescent colour of the sea purple (Ag. 959. πορφύρας ἰσάργυρον κηκίδα —, εἰμάτων βαφὰς), which was quite a different colour. Schol. ὡς πολυτελοῦς ὄντος τοῦ ἱματίου καὶ ἠφρανισμένου τῷ αἵματι.

τοῦ ποικίλματος] Of the embroidery (embroidered work). Cf. ad Ag. 925. 936. Plat. Hipp. maj. p. 298 A. τὰ ποικίλματα πάντα καὶ τὰ ζωγραφήματα καὶ τὰ πλάσματα τέρπει ἡμᾶς. Arist. Plut. 530. οὐθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμησαι ποικιλομόρφων. Hom. II. 6, 294. πέπλον — ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν. Pers. 836. ποικίλων ἐσθημάτων.

1014. αὐτὸν] Sc. τὸν πατέρα, si sanus est locus.

ἀποιμῶζω παρῶν] Cf. 8. οὐ γὰρ παρῶν ὤμωξα σὸν, πάτερ, μόρον. Eur. Alc. 767. οὐθ' ἐφρεσπόμεν | οὐθ' ἐξέτεινα χεῖρ' ἀποιμῶζων ἐμὴν | δέσποιναν.

1015. πατροκτόνον] Cf. 909. 974.

1016. ἀλγῶ — ἔργα] Cf. Soph. Aj. 790. πράξιν ἦν (f. ἦς) ἠλγῆσ' ἐγώ.

ἔργα καὶ πάθος] I. e. quae feci et quae passus sum. 'The deeds done as well as the punishment suffered for than.' (Pal.) Haec spectant ad 1007 sq.

1017. ἀζηλα —] Reaping as I do unenviable pollutions from this victory. Sed v. annot. crit.

ἀζηλα] Cf. Pr. 143. φρουρὰν ἀζηλον ὀχθήσω. Soph. El. 1455. Tr. 284. 747. Eur. Iph. T. 619.

1018. Cf. Ag. 1341. τίς ποί' ἂν εὐξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ δαίμονι φθῆναι; Eum. 315. ἀσινῆς (ἀσινῆ?) δ' αἰῶνα διοιχνεῖ. Sept. 826. Soph. Ant. 614. οὐδὲν ἔρπει θνατῶν βιότῳ — ἐκτὸς ἄτας. Anth. P. VII. 178. εὐαίων ἀσινῆ τείνοις βίον.

1019. ἀπήμον'] Cf. Ag. 553. τίς δὲ πλὴν θεῶν ἅπαντ' ἀπήμων; Eum. 893. πάσης ἀπήμον' οἰζύος. Pind. P. X. 21. θεὸς αἰὲ ἀπήμων κέαρ.

ἀμείψει] Transibit, transiget. Connecte διὰ cum ἀμείψει.

1020. μόχθος δ' ὁ μὲν —] Pro μόχθων —. Cf. ad Ag. 446. Arist. Av. 843.

1021. οὐ γὰρ οἶδ' ὅποι τελεῖ] Cf. Pers. 225. εὐ δὲ πανταχῆ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι. Sept. 659. τάχ' εἰσομέσθα τοῦπίσημ' ὅποι τελεῖ.

Suppl. 611. *ἔνισπε δ' ἡμῖν ποῖ κεκύρωται τέλος.* Eur. Tro. 1036. *ἔν' εἰδῆς ποῖ τελευτήσω λόγον.* Soph. El. 1419. Schol. *εἰς τί ἀποβαίνει τὰ κατ' ἐμέ.*

οὐ γὰρ οἶδ' ὅποι τελεῖ] Nescio enim quorsum haec deventura sint. Cf. 528. 1075. Sept. 659. *τάχ' εἰσομέσθαι τοῦπίσημ' ὅποι τελεῖ.* Qu. εὖ —.

1022. *ἠνιοστροφῶν]* I. q. *ἠνιοχῶν*, aurigans. Formatum ut *οἰακοστροφῶν*. Cf. Eur. Phoen. 175. *ὄς ἄρμα λευκὸν ἠνιοστροφεῖ βεβῶς.* Soph. El. 731. *δεινὸς ἠνιοστροφός.* Ag. 1245. Pr. 883.

δρόμου ἔξω] Cf. 514. *πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἔξω δρόμου | πόθεν* etc. Pr. 883. *ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης | πνεύματι μάργω*

1023. *φέρουσι]* Tanquam equi. Cf. Pr. 883. *ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης | πνεύματι μάργω, γλώσσης ἀκρατῆς.*

1024. *φρένες δύσαρκτοι]* Cf. Pers. 193. *ἐν ἠνίαισί τ' εἶχεν εὐαρκτον στόμα. πρὸς δὲ καρδία —]* Ch. 166. *λέγοις ἔν' ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.* Pr. 881. *καρδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει.* Ag. 975. *τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως δεῖμα προστατήριον καρδίας τερασκόπου ποτᾶται — οὐδ' ἀποπτύσαι — θάρσος εὐπιθῆς ἴζει φρενὸς φίλον θρόνον;*

1025. *πρὸς δὲ]* Et praeterea. Cf. 301: *καὶ πρὸς πιέζει χρημάτων ἀχηνία.* Pr. 929. *ἄπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἂ βούλομαι λέγει.* 73.

ὑπορχεῖσθαι] I. e. concitato motu ad cantum saltare. "I. e. ad cantum saltare. Proclus Chrest. p. 345. *ὑπόρχημα δὲ τὸ μετ' ὀρχήσεως ἀδόμενον μέλος ἐλέγετο. καὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ τὴν ὑπὸ ἀντὶ τῆς μετὰ πολλάκις ἐλάμβανον.* Athen. XIV. 631 C. *ἡ δὲ ὑπορχηματικὴ ἐστὶν ἐν ἧ ἄδων ὁ χορὸς ὀρχεῖται.* Hinc satis defenditur hujus loci lectio vulgata ἄδειν." (Blom.) Cf. 166. Plat. Ion. 536 B. *ὀρχεῖταιί σου ἡ ψυχὴ.*

1026. *κηρύσσω]* Proclamo.

1027. *κτανεῖν τέ φημι —]* Haec connectenda sunt cum praecedentibus 1021. *ὡς ἂν εἰδῆτε.*

1028. *πατροκτόνον μίασμα]* The polluted murderer of my father. Cf. Eum. 281. *ματροκτόνον μίασμα.* *Μίασμα* de homine dictum ut in Ag. 1645. *γυνή, χώρας μίασμα.*

θεῶν στύγος] Abomination of the gods. I. q. *μίσημα θεῶν.* Cf. 531. 991. Sept. 653. *ὦ — θεῶν μέγα στύγος.* Eum. 644. *ὦ παντομισῆ κνώδαλα, στύγη θεῶν.* Ag. 1645. *χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων.* Eur. Or. 475. *στύγημ' ἐμόν.* Hipp. 409. *μίσημα πᾶσιν.* Soph. El. 289. *δύσθεον μίσημα.*

1029. *φίλτρα]* Schol. *τὰς ἐπιθυμίας τῆς τόλμης.* 'Inducement.' (Pal.)

πλειστηρίζομαι] I. e. *περὶ πλείστου ποιοῦμαι, πρῶτον ἡγοῦμαι.* Redde, maxime aestimo, Angl. I set most store by. Cf. *πλειστηριάζειν* (i. e. *πλείονος πωλεῖν οὗ ὠνήσατο* Phot.). Vox non alibi reperta. Scholiasta per *καυχῶμαι* explicat. Pro *πλειστηριάζομαι* propter metrum, opinor, positum. Cf. Plat. com. II. 619. *πλειστηριάσαντες.* Hesych. v. *πλειστηριαζόμενος.* Ambae voces fortasse Siculae. Cf. etiam Eum. 763. *πλειστήρη χρόνον.*

1030. *πυθόμαντιν]* Cf. Soph. O. R. 965. *τὴν πυθόμαντιν ἐστίαν.*

χρήσαντ'] De alterius articuli omissione cf. Ag. 363. *τὸν τάδε πράξαντ', ἐπὶ Τροίᾳ | τείνοντα πάλαι τόξον —.*

1031. *πράξαντα —]* Cf. Soph. O. C. 89.

ἐκτὸς αἰτίας — εἶναι] Cf. Prom. 330. ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς.

1032. παρέντι] Si neglexero. Cf. 925.

1033. τόξω —] Cf. Suppl. 473. μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον. Soph. Oed. R. 1196. ὅστις καθ' ὑπερβολὰν τοξεύσας ἐκράτησας τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου. Ag. 611. ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ. 1161. Suppl. 446. γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ (l. τοξεύσασ' ἂ μὴ 'στι) καίρια. Eur. Hec. 603. ταῦτα νοῦς ἐτόξευσεν ματήν. Suppl. 745. Tro. 638. "Hom. Od. 12, 84. οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήϊος ἀνὴρ | τόξω δῖστυέσας κόϊλον σπέος εἰσαφίκοιτο. 102." (Weckl.) Ag. 628. ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ. 1194. Xen. Anab. III. 3. 7. οἱ ἀκοντισταὶ βραχύτερα ἠκόντιζον ἢ ὡς ἐξικνεῖσθαι (ἐφ.?) τῶν σφενδονητῶν. Virg. G. 2, 123.

ἐφίξεται] Cf. Isocr. 80 b. οὐκ ἐφικνοῦμαι τοῦ μεγέθους. Demosth. 178, 5. ὄλως δὲ οὐδ' ἂν εἰς ἀξίως ἐφικέσθαι τῷ λόγῳ δύναίτο τῶν ἐκεῖ κακῶν ὄντων.

1035. θαλλῶ καὶ στέφει] I. e. viridi oleae ramo, solenni supplicum gestamine. Cf. Eum. 43. ἔχοντ' ἐλαίας ὑμυγέννητον κλάδον | λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον. Eur. Suppl. 10. ἰκτῆρι θαλλῶ. Iph. T. 1101. γλαυκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας. Soph. Oed. R. 3. ἰκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι. 143. ἰκτῆρας κλάδους ἀραντες. Oed. C. 474. Herod. VII. 141.

στέφει] Lanam ramo circumvolutam intellige. Cf. Eum. 44. Suppl. 197. λευκοστεφεῖς ἰκτηρίας. Liv. 24, 30. 'ramos oleae ac velamenta alia supplicum porrigentes.' (Weckl.)

προσίζομαι] Accedam ut supplex. Cf. Eum. 419. σεμνὸς προσίκτωρ.

1036. μεσόμφαλον] Cf. Sept. 747. ἐν μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις. Soph. Oed. R. 480. τὰ μεσόμφαλα γᾶς μαντεῖα. Eur. Or. 331. μεσόμφαλοι μυχοὶ γᾶς. Phoen. 244. μεσόμφαλα γύαλα Φοίβου.

ἵδρυμα] Delubrum.

Λοξίου πέδον] Cf. Eur. Iph. T. 972. ἀγνὸν — Φοίβου πέδον. Andr. 1086.

1037. πυρός τε φέγγος ἀφθιτον —] Schol. τὸ ἐν Παρνασσῶ. Flamma dicitur quae in Apollinis templo Delphico perpetuo alebatur (πῦρ ἄσβεστον Πυθοῖ, Plut. Num. 9.). Scholiasta de flamma Parnassia, quae Dionyso sacra erat, perpetuam accipit. Cf. Plut. Num. 9. τῆς Ἑλλάδος ὅπου πῦρ ἄσβεστον ἐστίν, ὡς Πυθοῖ καὶ Ἀθήνησιν, οὐ παρθένοι, γυναῖκες δὲ πεπαυμέναι γάμων ἔχουσι τὴν ἐπιμέλειαν. Strab. IX. p. 396. δ τε ἀρχαῖος νεῶς ὁ τῆς Πολιάδος, ἐν ᾧ ὁ ἄσβεστος λύχνος. Callim. H. Apoll. 83. Virg. Aen. II. 297. 'Aeternumque adytis effert penetralibus ignem.' "Extinctus fuit hic ignis templo a Medis incenso, bello item Mithridatico et Romanorum civili." (Blom.) Plut. Mor. p. 385. οἶον ἐπὶ τοῦ πυρός τοῦ ἀθανάτου, τὸ καίεσθαι μόνον αὐτόθι τῶν ξύλων ἐλάτην. "Non tam ad naturam Apollinis referendus videtur quam ad focum telluris universae, qui Delphis habebatur: ut sit eadem ejus ratio quae Romae in templo Vestae." (Kl.)

1037. ἀφθιτον κεκλημένον] 'Reputed to be eternal. (Pal.) Cf. Pers. 2. τάδε — πιστὰ καλεῖται.

1038. φεύγων — αἷμα κακὸν] Cf. Eur. Suppl. 148. αἷμα συγγενὲς φεύγων χθονός. Hipp. 35. μίασμα φεύγων αἵματος. Med. 795. παίδων φόνον φεύγουσα. et Hom. Od. 23; 118 sq. (Weckl.)

αἷμα κοινόν] Caedis consanguineorum labem. I. q. συγγενές. Cf. Soph. Ant. 202. ἠθέλησε δ' αἵματος | κοινοῦ πάσασθαι. Oed. C. 535. Eur. Herc. 831. Ἥρα προσάψαι κοινὸν αἷμ' αὐτῷ θέλει. Plat. Legg. IX. 873 A. τοῦ γὰρ κοινοῦ μιανθέντος αἵματος οὐκ εἶναι κάθαρσιν ἄλλην etc.

1039. ἄλλην] Sc. ὀδόν. "Se adire jussit Apollo Orestem quia ipse est deus lustrator (Eum. 63.)." (Kl.)

ἐφίετο] Mandabat, jubebat. Cf. Soph. El. 51. 1111. Phil. 770. Oed. R. 766. Aj. 116. 991. Tr. 286.

1040. λέγω] Jubeo. Cf. ad 143. Nisi corrigendum θέλω.

1041. ἰπορσύνθη κακά] Sc. ὑπὸ τοῦ θεοῦ. Cf. Pers. 267. φράσαιμ' ἂν οἷ' ἐπορσύνθη κακά.

1042. ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος] Eadem verba Ag. 1282. φυγὰς δ' ἀλήτης, τῆσδε γῆς ἀπόξενος, κάτεισιν. Eum. 884.

1043. "Facinus se patrasse dicit cujus fama neque in vita neque post mortem Argis peritura sit." (Bamb.) Cf. Soph. El. 984. τοιαυτὰ τοι νῶ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν, | ζῶσαιν θανούσαιν θ' ὥστε μὴ κλιπεῖν κλέος.

κληθόνας] Famam. Cf. 505.

1044. ἀλλ' εὖ τ' ἐπραξας —] Cf. Suppl. 219. Soph. El. 1102. ἀλλ' εὖ θ' ἰκάνεις εὖ τε προσφρονούμεθα.

μήτ' ἐπιζευχθῆς στόμα —] Cf. ad 676. ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας (μολεῖν?). Proprie Eum. 405. πάλοισ ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον. Ag. 1247. εὐφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.

1045. ἐπιγλωσσῶ κακά] Sub. ἔπη. Cf. ad Prom. 928. Fr. 71. ἐπιγλωσσῶ (i. e. ἐποιωνίζου). Hesych. ἐπιγλωσσῶ· ἐποιωνίζου διὰ γλώττης. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις.

1047. Cf. 396. κάρανα δαΐξαι | δισσὰ τύρανα χώρας (ita enim legerim).

δρακόντοι] Cf. Suppl. 511. δρακόντων δυσφρόντων ἐχθίονες.

εὐπετῶς] Facile, aut feliciter (fauste). Cf. ad Ag. 32. τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι (πεσόντ' ἐπίσταμαι?).

1048 sq. Cum his confer locum prorsus similem Shakesp. Hamlet. Act. III. 80. 4.

1048. αἶδε] Eccas. Angl. see here, see these.

Γοργόνων] Cf. Pr. 799. δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστρυγεῖς. Eum. 48. Apollod. II. 4. εἶχον δὲ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν περισπειραμένας φολίσι δρακόντων, etc.

1049. φαιοχίτωνες] Pullas vestes indutae. Angl. with dusky (grey) garments. I. q. μελάμπεπλοι. Cf. Plat. Tim. 68 D. φαιὸν (γίγνεται) λευκοῦ τε καὶ μέλανος (κράσει). ibid. ξανθοῦ τε καὶ φαιοῦ. Resp. IX. 585 A. πρὸς μέλαν φαιὸν ἀποσκοποῦντες. Antiph. com. III. 17. λευκὴ χλανὶς, φαιὸς χιτωνίσκος. Plut. Ant. 80. φαιὸν ἱμάτιον περιβαλόμενος. Vit. Eurip. αὐτὸν μὲν ἱματίῳ φαιῷ προελθεῖν. Polluc. IV. 119. οἱ δὲ παράσιτοι μελαίνῃ ἢ φαιῷ (ἔσθῃτι ἐχρῶντο). Phot. φαιὸν χρῶμα σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ, ἦγουν μύϊνον. I. e. dark (dusky) grey. Menedemus philosophus cynicus χιτῶνα φαιὸν ποδήρη gestasse traditur (Diog. L. VI. 102.). Supra 9. φάρεσιν μελαγχίμοις. Eum. 375. ἀμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν. Pers. 114. μελαγχίτων

φρήν ἀμύσσεται φόβῳ. Cassiteridum autem incolae μελάγχλαινοι fuisse et ποδήρεις χιτῶνας gestasse feruntur (Strab. III. p. 175.):

πεπλεκτανημέναι —] 'With coils (curls) of many snakes.' Cf. Pr. 799. δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς. Apollod. II. 4. εἶχον δὲ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν περιεσπειραμένας φολίσι δρακόντων. Hor. Od. II. 13. 6. 'intorti capillis angues.' Nomen πλεκτάνη legitur Sept. 495. ὄφρων δὲ πλεκτάναισι περιδρομον κύτος. Fr. 280, 3. πλεκτάνην χειμάρροον. Arist. Av. 1714. πλεκτάνην καπνοῦ. Fr. 265. Arist. Av. 1517. Paus. I. 28. 6. πρῶτος δὲ Αἰσχύλος δράκοντας ἐποίησεν ὁμοῦ ταῖς ἐν τῇ κεφαλῇ θριξίν εἶναι· τοῖς δὲ ἀγάλμασιν οὔτε τούτοις ἐπεστιν οὐδὲν φοβερόν οὔτε ὄσα ἄλλα ἀνάκειται θεῶν τῶν ὑπογαίων. Ubi de Furiis agitur. A Gorgonibus hanc conceptionem derivatam esse monuit Müller.

1051. δόξαι] Imagines, hallucinationes. Anglice fancies. I. q. φάσματα, φαντάσματα. Cf. 1053. Ag. 275. οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι (σέβοιμι?) βριζούσης φρενός. 421. Isocrat. p. 314 A. ψευδῆ δὲ δόξαν παραστήσασα τοῖς ἀκούουσιν etc. Soph. Aj. 52. ἐγὼ σφ' ἀπείρω, δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι | γνώμας (i. q. δόξας) βαλοῦσα, τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς. 1091. γνώμας ὑποστήσας σοφᾶς. Cels. IV. 8. 'Quidam imaginibus falluntur, qualem insanientem Ajacem vel Orestem poetarum fabulae ferunt.'

φίλιται' ἀνθρώπων πατρί] Cf. Suppl. 602. ὦ χαῖρε πρέσβυ, φίλιται' ἀγγέλων ἐμοί. Apud Euripidem disertius Furias adesse negat Electra Or. 259. ὄρῳς γὰρ οὐδὲν ὦν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι. (Kl.)

1052. στροβοῦσιν] Torquent, circumagunt, agitant. Cf. 208. Ag. 1216. ὑπ' αὐτὸν με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος | στροβεῖ ταράσσων.

μὴ φοβοῦ —] Cf. Sept. 238. ἐκηλος ἴσθι μῆδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

νικῶν] Quum victor sis. Cf. Eur. El. 762. νικῶντ' Ὀρέστην πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις.

νικῶν πολὺ] Cf. 208. Ag. 1216. δεινὸς — ὀρθομαντείας πόνος | στροβεῖ ταράσσων (με). Soph. Aj. 1357. νικᾷ γὰρ ἀρετὴ με τῆς ἐχθρας πολὺ (πλέον?). Thuc. VII. 34. οἳ τε γὰρ Κορίνθιοι ἠγήσαντο κρατεῖν, εἰ μὴ καὶ πολὺ ἐκρατοῦντο, οἳ τ' Ἀθηναῖοι ἐνόμιζον ἡσθᾶσθαι ὅτι οὐ πολὺ ἐνίκων. I. 49. Arist. Ach. 651. καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν. Nub. 1336.

1053. οὐκ εἰσὶ δόξαι] 'They are no mere fancies.' (Pal.) Cf. Ag. 266. 411.

τῶνδε πημάτων] Cf. 1060.

1054. μητρὸς ἔγκοτοι κύνες] Respicit matris suae verba 924.

1055 sq. Notanda antithesis inter χεῖρες et φρήν. Paleius apte confert Eur. Hipp. 317. χεῖρες μὲν ἄγναι, φρήν δ' ἔχει μίασμά τι. Or. 1604. ἄγνός γάρ εἰμι χεῖρας, ἀλλ' οὐ τὰς φρένας (τὴν φρένα?).

1055. ποταίνιον — αἷμα] Recens caedes. Vox Dorica teste Photio. Cf. Eum. 282. ποταίνιον γὰρ ὄν πρὸς ἐστία θεοῦ | Φοίβου καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις. Pr. 102. Sept. 239. Soph. Ant. 849. Fr. 153, 5. ἔχουσιν ἠδονὰς ποταίνιους. Eum. 280. βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός. Construe αἷμα χεροῖν, coll. Eum. 280. βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός. 'The blood of thy hands is yet fresh.' (Con.) Cf. Ag. 1427 sq.

1056. ἐκ τῶνδε] Ideo, idcirco, hanc ob causam. Cf. Ag. 877. 1223. 1603.

ταραγμός ἐς φρένας πίτνει] Cf. Eur. Herc. 827. παιδοκτόνους | φρενῶν ταραγμούς.

1057. πληθύνουσι] Multae (frequentes) sunt, abundant. Cf. Ag. 869. ὡς ἐπλήθυνον λόγοι. "Nempe tres erant Furiae; Orestes vero, qui jam insanire coeperat, plures videt." (Blom.) δῆ] Profecto.

1058. στάζουσιν αἷμα δυσφιλές] Cf. 185. Ag. 1428. λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἱματοέν πρέπει. Eum. 54. ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλή λίβα. Hinc αἱματοποὶ θεοὶ dicuntur Eur. Andr. 978.

1059. εἰσὶν καθαρμοί] Cf. Eum. 645. ἔστι τῶνδ' ἄκος. De constructione cf. Eur. Iph. T. 947. ἐλθὼν δ' ἐκεῖσε — πρῶτα μὲν μ' οὐδεὶς ξένων | ἐκὼν ἐδέξαθ' ὡς θεοῖς στυγούμενον.

Λοξίου — προσθιγῶν] De hoc more supplicum cf. Eum. 80. 440. 445. Sept. 258. Soph. Oed. R. 760. Eur. Hec. 344. Iph. A. 339. Or. 382.

1062. Exit Orestes furibundus. Num Pylades una cum eo fuerit in hac scena non liquet.

1063. ἀλλ' εὐτυχοίης —] Nostrum imitatur Sophocles Oed. R. 1478. ἀλλ' εὐτυχοίης, καὶ σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ | δαίμων ἄμεινον ἢ 'μὲ φρουρήσας τύχοι. Cf. Eur. Iph. A. 716. 1557. Iph. T. 841.

1064. καιρίοισι συμφοραῖς] In gravi rerum statu. Schol. ἐγκαίροις συντυχαῖς. De hoc sensu generali vocis συμφορὰ cf. Ag. 314. Eum. 897. 1020. Καιρίοισι autem potius quam καιρίαισι euphoniae causa dixisse videtur, ut καιρίους σφαγὰς Eur. Phoen. 1430.

1066. χειμῶν — ἐτελέσθη] Cf. Ag. 635. λέγεις χειμῶνα — ἐλθεῖν τελευτῆσαι (f. τελεσθῆναι) τε δαιμόνων κότῳ.

χειμῶν] Cf. Ag. 1533.

1067. πνεύσας γονίας] I. e. procella ex familiae stirpe (γονῆ) spirans. Angl. a family storm. Cf. 471 sq. 286. 467. 745. Ag. 1431. 1439. 1447. 1505. 1536. Hesychius mire per εὐχερῆς (δυσχερῆς Blom. fort. ἰσχυρός) explicat. Schol. γονίας ἄνεμος, διὰ ἐξ εὐδίας κινήθῃ χαλεπὸν πνεῦμα. Quae sunt ipsorum grammaticorum commenta. Confer ventorum nomina ὄρνιθίας, ἐτησίας, καικίας, συκοφαντίας, Στρυμονίας, Ἑλλησποντίας, κυματίας, etc. Fortasse vox Sicula. Cf. Arist. Eq. 437. οὗτος καικίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ.

χειμῶν — ἐτελέσθη] Cf. Ag. 635. χειμῶνα τελευτῆσαι.

1068. παιδοβόροι — μόχθοι] Nativorae aerumnarum. Cf. Eum. 248. μόχθοις ἀνδροκμήσι. De eadem coena Ag. 1512. πάχνας κουροβόρου. Haec dapes Thyestearum πρῶταρχος ἄτη dicuntur Ag. 1192. Cum παιδοβόρος confer θυμοβόρος Ag. 103. Παιδοβρῶς est Lycophr. 347.

πρῶτον ὑπῆρξαν] Cf. Plat. Menex. 237 B. τῆς εὐγενείας πρῶτον ὑπῆρξε.

1070. ἀνδρὸς βασιλεία πάθη] I. e. Agamemnonis regis caedes. Pro ἀνδρὸς βασιλείου (aut βασιλέως) πάθη. Cf. 723. ναυάρχου | σώματι — βασιλείῳ.

δεύτερον] Secundo loco, postea. Cf. Pers. 219. 400.

1071. 1072. Haec ἐν μέσῳ accipienda sunt.

1071. λουτροδάϊκτος] Occisus in balneo, quod λέβης δολοφόνος dicitur Ag. 1129. Cf. πυργοδάϊκτος Pers. 105. ἀνδροδάϊκτος Ch. 860. Ad rem cf. 491. Ag. 1109. Eum. 461. 633. Eur. El. 157.

1073. τρίτος — σωτήρ] Nempe Orestes, cum allusione ad Jovis epithetum τρίτος σωτήρ. Cf. 578. Ag. 1386. Suppl. 27. καὶ Ζεὺς σωτήρ τρίτος. Eum. 136. τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου | σωτήρος. Arist. Pl. 1176.

ποθεν] Alicunde. Sc. θεόθεν (941. θεόθεν — ὠρμημένος).

1074. μόρον] I. e. interfectorem. Res pro persona. Cf. Sept. 751. ἐγένετο μὲν μόρον αὐτῷ (Laius Oedipum). Allusio est ad caedem modo patratam.

1075. καταλήξει] Cf. Ag. 1479.

1076. κατακοιμισθὲν] Sopitum, pacatum. Anglice, lulled, appeased. Sic Eum. 832. κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος. Cf. v. κατευνάζειν (Soph. Trach. 95.).

ADDENDA ET CORRIGENDA.

TEXTUS ET ANNOTATIO CRITICA.

1 sq. Aeschyli versus ab scholiasta ad Eur. Or. 25. servatus est, ἀμήχανον τέχνημα καὶ δυσέκδυτον, qui quum ibi diserte ad fatalem Agamemnonis vestem spectare dicatur, ad hunc prologum pertinere videatur.

17. Cf. 731. τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὄρω κεκλαυμένην.

23. κόπῳ Weckl. Cf. 427. κτύπῳ δ' ἐπερρόθει | κροτητὸν ἄμὸν — κάρα.

24. φοινίοις ἀμυγμοῖς] φοινισσαμυγμοῖς M. unde αἵματοῦσσ' ἀμυγμοῖς correxit Dind., quem consule.

32. δόμων] Fort. φρενῶν.

41. Cf. 377. τῶν δὲ κρατούντων etc.

46. ἔπος τόδ'] Fort. ἔπη τάδ'.

58. Post ἀφίσταται tantum virgulam posuerim.

64. χρονίζοντ' mss. χρονίζοντας Newman. Pal. Weil.

68. πανταρχῆς est Pers. 855. Qu. παναρχέος. Callim. Fr. 48. παναρχέος ἠελίοιο.

70. Fort. τὸν αἴτιον φόνου ~ — νόσου βρύειν.

72. Cf. Eur. Fr. 313, 2. δούλω γὰρ οὐχ οἶόν τε τὰληθῆ λέγειν, | εἰ δεσπότησιν μὴ πρέποντα τυγχάνοι (ἦν — τυγχάνη?).

75. ἀμφίπολιν] Hoc non temere sollicitandum erat. V. Comm.

77. Fort. δουλίᾳ μ' ἔξενξεν αἴσα.

80. βία φρενῶν Weckl., coll. Sept. 612. βία φρενῶν. Suppl. 798. βία καρδίας.

87. Cf. 92. ἐν τύμβῳ πατρός. 106. τύμβον πατρός.

9C. “δόσιν τε would make the clause part of the suggested prayer, not (as it evidently is) Electra's own comment.” (Con.)

94. Cf. 147. ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἔσθλων ἄνω.

95. Cf. ad 841.

101. ἐν δόμοις] Leg. ἐνδίκως.

105. Hunc versum interpolatum esse putant Sch. Weckl.

113. φράσαι mss. Considera vertit Blom. Redde potius excogita. Schol. σὺ σκόπησον τίς στυγεῖ Αἴγισθον· οὐκ ἐμὸν γὰρ εἰπεῖν.

116. εὖ τοῦτο (sc. ἔλεξας), κἀφρένωσας — (sic) Weckl.

125. (ἀρηξον) Kl. Weckl.

140. πολὺ mss. τρόπους F. W. Schmidt. prob. Weckl. Quod recipiendum erat.

146. τῆς κακῆς ἀρᾶς] Qu. τῆς (aut τῆσδ') ἐμῆς ἀρᾶς. I. e. 'Haec in medio (parenthesin) precatationis meae pono (dico).'

150. Qu. κωκυτοῖς λακχάζειν.

152. ὀλομένῳ ὀλομένῳ δεσπότη conj. Well. ὀλόμενον delendum putat Blom.

159. Conferunt Hom. Il. 16, 442. et 22, 180. ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυση-
χέος ἐξαναλῦσαι. Eur. Suppl. 44. 6. ἴκετεύω σε — ἀνά μοι τέκνα λῦσαι φθι-
μένων νεκύων.

161. 'πιπάλλων mss. Legerim τιταίνων, ut apud Hom. Il. 16, 266. Non enim vibrantur arcus aut sagittae, sed tenduntur.

195. ἔμφρον' Aug. Cf. 1206. Pr. 848.

201—204. Choro tribuit Herm. Sed ita tollitur symmetria versuum
106—152. et 165—211.

206. ποδῶν δ' mss. ποδῶν Turn.

208. Suspectum habet Bamb.

224. γάρ σ' ἐγὼ Herm.

229. συμμέτρου τῷ σῷ κάρᾳ mss. Schol. παραπλησίου. ξυμμέτροις τῷ
σῷ ποδῖ (h. v. post 227. transposito) confidenter corrigit Pal., coll. Eur. El.
532 sq. Qui ordo versuum est in editione Rob. Fort. ξύγχροον. "The various
attempts that have been made to change the order of the verses are quite
futile. ξυμμέτρου would not be said of the hair, ξύμμετρος denoting size,
not colour, while τῷ σῷ κάρᾳ is not the same as τῆ σῆ κόμη." (Con.)

230. κόμη Kirch. Wordsworth. τομῆ tuetur Con. ("Euripides is speaking
of Electra's comparing the lock with her own; Aeschylus of her verifying the
lock as having been actually cut off by the speaker.")

248. Qu. θανόντες ἐν σπείραισι πλεκτιάναισί τε. Vox πλεκτιή dubito num
alibi occurrat.

251. θήραν πατρῶαν etiam Blom., 'praedam qualem pater capere solebat'
intelligens.

261. ἡμασι] Quidni ἡμέραις?

266. δὲ mss. Leg. τε.

273. Qu. — τοὺς φονέας (disyll.) τοὺς τοῦ πατρός. Cf. 117. τοῖς αἰτίοις
νυν τοῦ φόνου —. Antiphont. 112, 32. ὀρθῶς καὶ δικαίως μετέρχομαι τὸν
φονέα τοῦ πατρός.

281. ἐξέσθοντας] Fort. ἐσθίοντας.

294. Λύσιν pro κατάλυσιν apud Pindarum legi testatur Müller.

305. Leg. τάχ' εἴσομαι. Cf. Sept. 261. λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ'
(τότ') εἴσομαι. 859. Pers. 246. Ag. 489. Eur. Her. 269. πειρώμενος δὴ τοῦτό
γ' αὐτίκ' εἴσομαι. Iph. A. 970. τάχ' εἴσεται σίδηρος. Arist. Nub. 1144. Ach. 392.
Lys. 1114.

308. "μεταβαίνει, transgreditur, ex hac parte in illam." (Blom.)
Schol. ἐπινεύει.

329. τακέντων Weckl., coll. Eur. Suppl. 1141. καππεσόντων Weil. Cf.
Ag. 1553. κάππεσε, κάτθανε.

350. Butlerus confert Pind. N. 8, 60. *κελεύθοις ἀπλόαις ζωᾶς ἐφραπτοίμαν*. Eur. Herc. 432. *βίου κέλευθον ἄθεον*. Sed *κέλευθος* sic absolute positum ferri nequit.

360. Martinus confert Pind. N. 10, 107. et locutiones *πότμον, κακὸν οἶτον, κακὰ κήδεα, ἄλγεα, μοῖραν ἀναπιμπλάναι* apud Homerum.

361. *μόριμον*] Cf. Hom. II. 20, 303. *μόριμον δέ οἷ ἔστ' ἀλέασθαι*. Pind. Ol. 2, 70. *μόριμος υἱός*.

379. In *δὲ μάλλον* latet fortasse *δικαίως* aut *δίκαιον* (sc. *ἄγρευμα* aut simile aliquid). Sed loci sententiam non satis perspicio.

381. *τι* Weil. Sed fortasse defendi potest *ἥπερ τε* coll. Hom. II. 4, 160. *εἶπερ γάρ τε — οὐκ ἐτέλεσεν*, aliisque locis.

382. Qu. *ιάλλων*, i. q. *πέμπων*.

384. *τελεῖται* rependetur reddit Blom., coll. 310. *τελείσθω*.

389. Cf. Eur. Her. 709. *φρενῶν οὐκ ἔνδον ὦν*.

396. Cf. *δυοῖν δρακόντων εὐπειθῶς τεμῶν κάρη*.

397. *πιστὰ γένοιτο χώρα* 'fiducia redeat huic terrae' reddit Blom. Cf. Eum. 673. *τάδ' — στέργειν τὰ πιστά*. Xen. Cyr. VII. 4. 3. *πιστὰ δ' ἠξίου γενέσθαι*.

406. Corr. "*ἄρα τειθυμένων*."

In nota leg. "Qu. *τῶν φθιμένων ἀραί*. Cf. ad v. ant. 419."

408. Dele "*αὐτῶν κάτω (κάτωθ')* ἄτιμα." et post "*ὄντ' ἄτιμα*" adde "Sed cf. 295. *πάντων ἄτιμον*."

411. *κλύουσαν* tuetur Wecklein, tanquam si praecessisset *φόβος ὑπῆλθε* με aut simile quid. *χέουσαν* malit Pal., quum proxime sequatur *κλυούσα*. Non assentior. Cf. Soph. El. 480. *ὑπεστὶ μοι θράσος ἀδυπνόων κλύουσαν (κλυούσα?) δνειράτων*. Eur. Med. 55. *ἕμερός μ' ὑπῆλθε γῆ τε κοῦρανῶ | λέξαι μολούση (μολοῦσαν?) δεῦρο δεσποίνης τύχας*. Iph. A. 491. *ἄλλως τέ μ' ἔλεος τῆς ταλαιπώρου κόρης | εἰσῆλθε συγγένειαν ἐννοούμενῳ (ἐννοούμενον?)*. et ad Ag. 1611.

414. *κλύουσα* aut *κλύουσαι* mss. *τόδ' ἔπος κλυούσα* Hart.

415. *δταν δ' αὐτ' ἐπαλκῆ σ' ὀρῶμαι, | θάρσος ἀπέστασεν ἄχος* — Weckl. Non male. Qu. *δταν δ' αὐτὶς ἀλκᾶς ἐπάρη μ' | ἐλπίς* —.

419. Qu. *ἄχεά γε πάθομεν*, aut *πάθομεν ἄχεα νω*.

Corr. "*πάθομεν ἄχεα πρὸς γε τῶν τεκομένων*."

In nota pro "correxi" corr. "Qu."

423. *Ἄριον* Herm. Dind. Ahrens. Cf. Herod. VII. 62. Strab. XV. p. 724. ed. Cas. Steph. Byz. s. v. Planetus Persici descriptio est Pers. 1003 sq. Cf. etiam Pers. 937. *Μαριανδυνοῦ θρηνητήρος*. 1054. *κάπιβῶ τὸ Μύσιον*. Plura nomina propria Persica ab *Ἄριο* — incipiunt.

428. Verum esse *ἀμὸν* (non *ἀμόν*) ostendit praecedens *ἔκοψα*.

435. Conferri vix debet v. 297. *τοιιοῖσδε χρημοῖς ἀρα χρὴ πεποιθέναι*;

441. *κτεῖναι* M. *κτίσαι* Stanl. coll. schol. Cf. 351. 484. 1060. Eum. 17.

714. Suppl. 140. 435. 635. Pers. 289.

446. Fort. *ἀφειρκτος*. Sed *περίερκτος* est Pers. II. 280.

451. *συντετραίνειν* (simul terebrare) legitur Herod. II. 11.

466. "The thought of the family curse makes her despair. Orestes replies that there is a family remedy, the ancient remedy of blood for blood." (Con.)

480. Cf. Sept. 260. αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος.
482. τυχεῖν γάμων — μόρον Sch. οἰκεῖν μετ' ἀνδρὸς θείσαν *Αἰγίσθῳ* μόρον Emper, coll. 487.
483. ὄρκιους αἰρουμένη Cas. Dind.
490. δὸς δὲ γάμορον κράτος Weckl. δὸς τελεσφόρον κράτος conj. Dind. in Lex.
496. φίλτατον tuetur Wecklein, coll. Enr. El. 1006. μακαρίας τῆς σῆς χερὸς. Andr. 98. στερρόν τε τὸν ἐμὸν δαίμονα. Qu. — φίλε πάτερ, τὸ σὸν κάρα.
502. ἄρσενος tuetur Con., opinione physiologicorum fretus, secundum quam filii a patre, filiae a matre gignuntur (Arist. Gen. Anim. 4, 1.).
510. ἐτείνατον] Sic ἤλθετον Ag. 1207.
530. τίνος βορᾶς χρίζοντα —] Qu. τίνος βορᾶς δ' ἔχρηζε —.
545. Conferri non debet Meleager III. 6. 17. νᾶσος ἐμὰ θρέπτειρα Τύρος, ubi θρέπτειρα substantivum est.
555. αἰνῶ mss. ὑμῶν Weil.
559. μάντις ἀψευδῆς τὸ πρῖν] Corrigendum, ni fallor, μάντις ἀψευδέστατος. Cf. Eur. Fr. 875. Ζεὺς ἐν θεοῖσι μάντις ἀψευδέστατος.
560. σάγην] Alii σαγὴν acuebant, rectius, ni fallor. V. Dind. in Lex. Analogia requirere videtur σαγή (a σάπτω formatum, ut ταγή a τάπτω).
562. Spurious habet F. W. Schmidt.
581. ὑμῖν δ' ἐπαινῶ] Qu. ὑμῖν δέ γ' αἰνῶ.
585. Aegre crediderim aut δειμάτων ἄχη aut δειμάτων ἄγη scripsisse Aeschylum. Corrigendum suspicor δειμάτων γένη.
595. Qu. ἀλλ' ὑπέρολμα τίς | βροτῶν φρονήματ' ἂν λέγοι | καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλαμόνων.
596. Si recte se habet φρεσὶν τλαμόνων, cf. v. ταλασίφρων.
600. ἀπέρωτος (τ ex π facta) M. ἀπερωπὸς schol. Dind. ἀπέρωπος (sic) Phryn. Bekk. p. 8, 8. Haud dubie falsa est scriptura ἀπερωπὸς.
601. βοτῶν al. Hart.
603. δαῖταν ἂν Hart. Cf. ad v. ant. 614.
606. Qu. πυρδαῆ τέχνην προνοία. Vix bene dicitur μῆδεσθαι πρόνοιαν. Offendunt etiam formae, omni auctoritate destitutae et analogiae, ni fallor, repugnantes πυρδαήτης πυρδαῆτις. Paleius tamen confert κεντροδηλήτης Suppl. 562. ὀδύνας — κεντροδαλήτισι. Confer v. πυρκαεύς.
618. Cf. Eur. El. 177. οὐδ' ἐπὶ χρυσέοις δρμοῖς πεπόταμαι.
622. Ἑρμῆς] Leg. Ἑρμᾶς, nisi Ἐιδας potius reponendum. Dorica forma Ἑρμᾶν est Fr. 271 D. Ἑρμᾶ Fr. 378 D.
625. Cf. 387. τί γὰρ κεύθῳ φρενὸς οἶον ἐντὸς ποτᾶται;
628. Qu. ἐπ' ἀνδρὶ δ' ἀστοῖσιν εἰκότως σέβας. Vel φέροντι δάοισιν (vel λαοῖσιν) εἰκότως σέβας. (Cf. Hom. Il. 3, 179. εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων, ἀμφοτέρων, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής.) Vel [ἐπ' ἀνδρὶ] δάοισιν (λαοῖσιν) εἰκότως σέβας (φρόβω). Vel ἐπ' ἀνδρὶ δάοισι πανδίκως φρόβ. Cf. ad v. ant. 636. Cf. Soph. O. C. 699. ἐγγέων φόβημα δαῖτων. El. 685. εἰσῆλθε γαμπρὸς, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας. Quum post ἐπ' ἀνδρὶ τευχεςφόρῳ requiratur epithetum aliquid velut ἀνδρείῳ, ἀγαθῶ, aut φοβερῶ significans, alterum ἐπ' ἀνδρὶ vitiosum esse suspicor.

629. δόμων] δόλων Bothe. Sed cf. Ag. 968. δωματῖτων ἐστίαν. Eur. Hec. 353. δτου δῶμ' ἐστίαν τ' ἀφίξομαι. Andr. 594. δώμαθ' ἐστίας λιπών.
632. Qu. βοᾶται δὲ πάντοθεν κατάπτυστον.
636. Qu. [βροτῶν] αἰστον οἴχεται γένος. Parum hic placet βροτῶν. Cf. ad v. str. 628.
642. Qu. πατοῦσιν οἱ παρεκβάντες οὐ θεμιστῶς. Sed correctio hujus loci admodum incerta est.
656. φιλοξένου ἴσιν Αἰγίσθου δόμος Weckl., coll. Soph. El. 661. εἰ τοῦ τυράννου δώματ' Αἰγίσθου τάδε.
660. καὶ —] Qu. τὸ —.
669. τοῖσδ' ἐπεικότα] Qu. τοῖσδε πρόσφορα. Cf. 714. Ag. 915.
676. εἰς Ἄργος, ὡσπερ — Weil. Cf. 680. εἰς Ἄργος κίεις.
τὸν τεκόντα] Vitiosum hoc videtur. τὸν κλύοντα δ' Heims. Dicendum fuisset potius τὴν κλύουσαν.
693. Qu. ὡς πολλ' ἀπῶθεν —, vel ὡς πόλλ' ἀπόντα —.
εὐ κείμενα] Fort. ἐκκείμενα, sed vulgatam tuetur ἣν γὰρ εὐβόλως ἔχων 696.
696. Praeterea cf. 693. εὐ κείμενα. Aristaen. I. 23. ἐμὲ γὰρ ἔφθειραν —
πεσσοὶ πίπτοντες ἀτυχῶς μὲν ἐμοὶ, εὐβολώτερον δὲ τοῖς ἐναντίοις. Poll. IX. 94. ἐν τοῖς κύβοις τὸ δυσκυβεῖν καὶ εὐκυβεῖν ὀνομάζεται, καὶ πού καὶ τὸ δύσβολον καὶ τὸ εὐβολον εἶναι. Sed, quum non sponte et proprio motu, sed jussu matris, in alienam regionem missum esse Orestem constet, veram lectionem esse εὐβόλως pro certo haberi potest.
698. ἀλῆς Weil.
699. ἰατρὸς] ἰαντὸς (erquickend) Weckl.
710. Adde Theophr. Char. 8. οὗ διημερεύουσι.
728. Non conveniret ἐφορεύειν, quod accusativum regit, Eum. 530. etc.
732. ποῖ δὴ, Κίλισσα, δωμαίων σπεύδεις πάρος F. W. Schmidt. Cf. Ag. 1298. βοὸς δίκην πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς.
734. Locum defectum (?) sic redintegrare conatur Weil., κρατοῦσα (δωμαίων γυνή | πρὸς τοὺς μολόντας ἀρτίως) ξένους καλεῖν —.
740. ἔχει] Subita constructionis mutatio, exspectabas enim ἔχουσι. Cf. Ag. 1446.
742. Suppl. 515. σὺ καὶ λέγων εὐφραίνε καὶ πράσσω φρένα. Schol. ἀντὶ τοῦ ὄντως.
756. ἡ δίψη τις Con., coll. Oed. C. 95. ἡ σεισμὸν ἢ βροντὴν τιν' ἢ Διὸς σέλας. δίψ' εἴ τις Weckl.
762. ἐξεδεξάμην mss. ἐξεθρεψάμην Weil. Recte.
767. τί πῶς; Weckl., coll. Pr. 792. τί δ' ὄντιν'; οὐ γὰρ ῥητὸν αὐθάσθαι τόδε. Fortasse recte. Cf. Eur. Ion. 958. καὶ πῶς ἐν ἄνθρωπῳ παῖδα σὸν λιπεῖν ἔτλης; | Κ. πῶς δ'; (I. πῶς;) οἰκτρὰ πολλὰ στόματος ἐκβάλλουσ' ἔπη.
775. Cf. Soph. Oed. R. 628. εἰ δὲ ξυνίης μηδέν;
785. δὸς τύχας εὐδίουσ Weckl.
801. Qu. μυχὸν καθίζετε (aut ἐνίζετε). Cf. ad v. ant. 813. Pers. 140. τόνδ' ἐνεζόμενοι στέγος. Eur. Hel. 1108. μουσεῖα καὶ θάκους ἐνίζουσαν ἀηδόνα.
802. Qu. κλυτ', εὐφρονες θεοί.

804. *αἷμα* delet A. Ludwig.
808. *ἀνδρός*] Agamemnona vulgo intelligunt coll. 795. *φίλου ἀνδρός*. Sed *ἀνδρός* sic absolute positum defendi nequit. Lege potius *αὐθις*.
816. *κρύπτ' οὐκ ἄσκοπον δ' ἔπος λέγω* Müller.
819. Cf. Pr. 911. *ἀρὰ — τότε ἤδη — κρανθήσεται*. Ag. 971. *τότε δὴ* legitur Suppl. 571. *δὴ τότε* Sept. 214.
821. *οὐριοστάταν*] Prospere institutum reddit Dind. Quo sensu *οὐριόστατον* potius dicendum foret.
822. Cf. Soph. Aj. 629. *ὄξυτόνους μὲν ᾠδὰς θρηνήσει*. El. 243. Phil. 1093.
837. *τὸν αἴτιον δὴ ἔξαπολλύναι μόρου* Headlam.
838. *ὑπάγγελος* mss. I. e. *ὑπ' ἀγγέλων κληθείς*. Vox non alibi reperta. Sed nihil dubito quin vera lectio sit *ὑπ' ἀγγέλων*. Corruptela librario debetur qui constructionem (*ἤκω ὑπ' ἀγγέλων*) non intelligeret et epithetum quaereret quod praecedenti *οὐκ ἀκλητος* responderet.
858. Cf. 997. *τί νυν προσειπὼν ἂν τύχοιμ' ἂν εὐστοχῶν;*
884. Leg. *πρὸς δίκης*.
901. Analogiae repugnat *εὐόρκωμα*, sententiae *εὐόρκημα*.
921. Cf. Ag. 862. *γυναῖκα — ἦσθαι δόμοις ἔρημον* etc.
927. *σῶριζει* potius quam *σοῦριζει*, ni fallor, scribendum foret, ut *ᾠριθες* (non *οὔριθες*) Arist. Av. 1281.
936. Scrib. *Ποινά* (sic).
946. *ᾧ μέλει* mss. Sententia requirit *ᾗ μέλει*.
948. *ἔθιγε* mss. Corrige *ἔμολε*. Cf. 935. et 938.
956. Qu. *βλάβαν τὰν χρονισθεῖσαν —*, aut *βλάβαν ἐγχρονισθεῖσαν —*.
957. *κρατεῖται πως τὸ θεῖον — παρὰ τὸ μὴ — ὑπουργεῖν κακοῖς* Weil.
965. Leg. *ἀμείψει χορός*. Cf. 1018. *βίοτον — ἀμείψει* (*ἀμείπεται* mss.).
977. Qu. *ὄρκω τ' ἐμμένει πιστώματα*.
994. Qu. — *μύραιναν ἀνδρ' ἂν ἡ χιδναν | σήπειν θιγοῦσαν μᾶλλον —*.
- In nota pro "Fr. 3." corr. "Fr. 12."
997. *προσειπὼν ἂν τύχοιμ' ἂν εὐστομῶν* Ahrens et (*καὶ τύχοιμ'*) Todt. *εὐστομῶν*] I. q. *εὐφημῶν*, recte loquens. De luscinae cantu usurpatur Soph. Oed. C. 18. Sed nihil dubito quin aut *εὐστοχῶν* (Weil.) aut *εὐστόχως* (Fr. 616 D.) corrigendum sit. *Εὐστοχεῖν* legitur Polyb. I. 14. 7. II. 45. 5. etc. *εὐστοχος* Eur. Herc. 195. Phoen. 140. Hel. 76. Fr. 321, 2. Plat. Legg. 950 B. *εὐστόχως* Legg. 792 D. Xen. Cyr. I. 4. 8. 7. *εὐστοχία* Iph. T. 1239. Tro. 811.
1004. Qu. *πόλλ' ἂν εὐφραῖνοι φρένα*, coll. Suppl. 515. *σὺ καὶ λέγων εὐφραῖνε καὶ πράσων φρένα*.
1005. *ξύνοικος*] Cf. Fr. 164. *ξύνεννος*. Sed cf. 909. Sept. 188. Soph. O. R. 249 sq.
1018. Leg. *ἀμείπει*. Cf. Eum. 315. *ἀσινῆς δ' αἰῶνα διοικνεῖ* (praesens).
1068. *παιδόβοροι* Valck. ad Phoen. 1576. Fortasse recte.

C O M M E N T A R I U S.

51. βροτοστυγεῖς] Mortalibus infensi. Cf. Pr. 799. Γοργόνει βροτοστυγεῖς.

52. Cf. 811. Soph. O. C. 282. μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας | ἔργοις Ἀθήνας ἀνοσίους ὑπηρετῶν.

72. ἄκος] Cf. Eum. 645. ἔστι τοῦδ' ἄκος.

πόροι τε πάντες —] Schol. πάντες οἱ ποταμοὶ εἰς ἓν συνερχόμενοι.

74. κλύσειαν] Cf. Iph. T. 1193. Θάλασσα κλύζει πάντα τὰνθρώπων κακά.

83. Cf. Sept. 834. κακὸν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος.

183. Cf. Suppl. 785. κελαινόχρως δὲ πάλ्लεται μου καρδία (κλυδωνίῳ Dind.).

193. Cf. Eur. Hel. 289. ὁ δ' ἀγλαΐσμα δωμαίων ἐμοῦ τ' ἔφν.

235. μέλημα δώμασιν] Cf. Eur. Iph. T. 182. μοῦσαν νέκυσι μελομένην. Phoen. 1302. ἰαχὰν μελομένην νεκροῖς.

241. ἢ δὲ —] Ea enim —.

244. Κράτος] Vires suppeditans. Cf. 229. ἀλκῆ πεποιθώς. Κράτος persona est in fabula Prometheo. Cf. Soph. El. 477. Δίκα δίκαια φερομένα χεροῖν κράτη.

296. Hinc τάρικος salsamentum.

314. Cf. Eur. Herc. 26. γέρων — λόγος. Ag. 750.

320. ὁμοίως] In eadem sede hoc legitur in v. str. 337.

338. Cf. Ag. 211. τί τῶνδ' ἀνευ κακῶν;

350. Cf. Hom. Od. 1, 177. ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων. Suppl. 997. Ag. 396.

397. δαΐξας] Cf. Ag. 207. εἰ τέκνον δαΐξω. Suppl. 680.

418. Corr. "ὦ πάτερ;" (sic).

505. κληδόνος] Anglice, reputation. Cf. Soph. O. C. 258. τί κληδόνος καλῆς — ὠφέλημα γίγνεται, | εἰ —;

506. Cf. Soph. El. 119. μούνη γὰρ ἀγειν οὐκέτι σωκῶ | λύπης ἀντίρροτον ἄχθος.

548. ἔκπαγλον τέρας] Cf. Ag. 862. ἔκπαγλον κακόν.

706. Cf. Soph. O. C. 432. τοῦτ' ἐμοὶ — τὸ δῶρον — κατήνεσεν.

723. Cf. 1070. ἀνδρὸς βασιλεία πάθη.

1029. Cf. Lys. Fr. 4. οὐ τιμῆς τεταγμένης πώλοισιν, ἀλλ' ὡς ἂν δύνωνται πλειστηριάσαντες πλείστου ἀπέδοντο.

(2)

Herbert Weir Smyth

**AESCHYLI
E U M E N I D E S.**

**ANNOTATIONE CRITICA
ET COMMENTARIO EXEGETICO**

INSTRUXIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES, M.A. OXON.

LL.D. DUBLIN, PH.D. BUDAPEST, SODALIS SOC. LIT. ATHEN. ETC.

ARDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

**HALIS SAXONUM,
IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.**

MDCCC.

A D L E C T O R E M.

En tertiam trilogiae Aeschyleae fabulam, et ipsam gravibus corruptelis, pluribus fortasse quam duo priores fabulae, depravatam. De editionis hujus meae ratione quum jam alibi dixerim, plura hic addere supersedeo. In emendationem textus operam et curam quam maximam impendi, nec tempori nec labori parcens. Textum tamen hujus fabulae eo quem nunc habemus unquam multo puriorem exstiturum esse vix sperare licet.

Aeschyli Oresteam ediderunt etiam J. Franz (1846), Th. Heyse (1884), N. Wecklein (1888), et popularis meus A. Sidgwick (1887), quas editiones, duas praesertim postremas, cum fructu non exiguo consului. Praeterea singulares hujus fabulae editiones scripserunt G. Wakefield (1794), Schwenck (1821), G. Burges (1822), K. O. Müller (1833), W. Linwood (1844), G. F. Schoemann (1845), R. Merkel (1857), B. Drake (1870).

In textus conformatione plurimas aut aliorum, nonnullas injuria neglectas, aut meas ipsius emendationes intuli, non paucas immerito ab aliis editoribus illatas ejeci. In nonnullis locis manifesto corruptis dramatis oeconomiae et sententiae sustinendae causa conjecturas liberius adscivi, ita tamen ut semper in annotatione critica lectiones codicum subjicerem. Si forte mihi alteram editionem parare contingeret, nonnulla fortasse ut justo audacius in textum recepta revocanda, nonnulla resecanda, non pauca corrigenda mihi viderentur. Quod si aliquando erravero, ut humanum est errare, aut nimis audax fuisse videar, lectoris ut in opere perquam difficili et lubrico indulgentiam benignam rogo.

Herwerdeni mei observationes nonnullas criticas in meas trium fabularum Aeschylearum editiones benigne mecum per literas communicatas subjiçio.

In Agamemnonem.

349. εὖ] αὖ malit Herw., coll. 317.
427. ὑπερφατώτερα Herw., coll. Pind. Ol. IX. 65. et Fr. 107, 11. Sed hoc epithetum nusquam, opinor, apud Tragicos occurrit.
455. ἔχοντας] ἐλόοντας Herw.
459. μου] μοι Herw.
478. δὴ Stanl. πη Weil. που Herw.
481. νέοις πυρωθεὶς ἔπειτ' ἀλλαγᾶ λόγου καμεῖν (deleto καρδίαν ut glossemate) Herw.
555. μόχθους γὰρ ἂν (mecum pro εἶ) λέγοιμι Herw.
563. εἶ] ἂν cum Aurato Herw.
571. τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν] τὸν ζῶντα κάλγεῖν — Herw.
588. ἄγγελος] ἄγγαρος (ut in 282.) fortasse reponendum putat Herw.
589. Ἰλίου τ' ἀνάστασιν] Ἰλίου κἀνάστασιν mecum Herw.
613. τοιόσδ' ὁ κόμπος· τῆσδε (δ') — Headlam et Herw. Egregia emendatio.
626. πρότερος (Heyse) ἀναχθεὶς ἐμφανῆς (sc. ἐστὶ) ἐξ Ἰλίου Herw.
640. ἔν τι δῆμιον Herw.
720. ἄμερον] ἡμερον Herw.
805. νῦν δ' οὐκ ἂπ' ἀκρας φρενός εἶμι φίλοις | εὐφρων πόνον εὖ τελέσασιν Herw. Correctio valde probabilis.
- 875 sq. πολλὰς — δέρης | ἀνήσαν * * * * * | ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν ἡρημένης Herw.
930. εἶπ' οὖν τάδ' ὡς πράσσοιμ' ἂν εὐθαρσῆς ἐγὼ Blass. prob. Herw. Possis non male οὐκ οὐ (aut ἂν) πράσσοιμ' ἂν εὐθαρσῆς ἐγὼ. Sed omnino in palmaria Weyrauchii emendatione acquiescendum esse puto.
966. ἐς δόμους] Mecum suspectum habet Herw. Qu. αὐθις αὖ aut αὖ πάλιν.
- 1025 sq. εἰ δὲ μὴ τεταγμένα | μοῖρά μοί τις ἐκ θεῶν | μ' εἶργε — Herw.
1049. πίθοι' ἂν, εἰ πίθοι' Herw.
- ἀπειθήσεις aut ἀπιστήσεις mecum idem.
1057. ἡμῖν Kennedy. ἤδη tuetur Herw.
1058. ὡς] τοῖς Herw., qui versum spurium habet.
1116. ἀρκυστατεῖ (i. e. δ' ἀρκ.) ξύνευνος Herw.
1159. Correctionem meam ἠὺξανόμαν probat Herw., qui tamen αὖξανόμαν malit.
1200. ἀλλόθρου φάτιν (pro τὸ πᾶν, i. e. rumorem) Herw.
1219. ὡς πόρεις potius quam ὥσπερ οἷς malit Herw., de accusativo οἷς dubitans.
1252. In vulgata lectione παρεκόπησιν jure offendit Herw.
1302. φρενός] γένους Herw., in tautologia offendens.

1322. ῥῆσιν οὐ θρηνον] ζῶσά τις θρηνον Herw. Malim ζῶσ' ἐγὼ θρηνον.
 1338. Correctiones meas ἀποτίση et ἐπικράνη probat Herw.
 1371. ἱστορεῖν ὅπως κυρεῖ Herw., qui tamen correctionem meam praefert.
 1431. Correctionem meam Ἀράν τ' Ἐρινύν θ' probat Herw., malit tamen Ἀράν τ' Ἐρινύν (om. θ').
 1461. τρίδματος (ut τρίπαλτος etc.) Blass. prob. Herw.
 1468. Hermanni correctionem διφυλοῖσι certam habet Herw., formam eam in Eleorum titulis occurrere admonens, unde in Siciliam, ubi plura vocabula adscivisse Aeschylum traditum est (Athen. IX. 402 C.), transire potuerit. Conjectura ea mihi parum probabilis videtur.
 1523. Correctionem meam οὐ γὰρ χούτος probat Herw.
 1527. ἀγρία (Dowdall) δράσας, ἀξία πάσχων Herw.
 1561. Weckleinii correctionem probat Herw.
 1574. "In πᾶν non haereo, displicet emphaticum ἐμοί γε. Quare Erfurdtii transpositionem probaverim." (Herw.)
 1601. λάκτισμα δείπνου ξενοδόκου (mecum) ἔντιθεις (i. e. ἐντιθεῖς) ἀρᾷ Herwerden.
 1607. αὐθίς μ' dedi. Pronomen abesse malit Herw.

In Choephoros.

36. δώμασιν mss. στήθεσιν aut aliquid simile requirit Herw., coll. Sept. 563. 865.
 61. ἐπισκοπεῖ] ἐπισκοτεῖ (caligine obtegit dum in luce versantur) Herw.
 78 sq. ἐμὸς θ' — δίκαια καὶ μὴ πρέποντα | βία φρενῶν ἀνέσαι πικρὸν στύγος κρατούσα λείβομαι (mecum) — Herw. I. e. "Me vero oportet etiam quae dedecent contra animi sententiam probare, acerbum odium promentem."
 116. Correctionem meam τοῦτό γ' ἐφρένωσας probat Herw.
 195. ἔμφρον'] Si quid mutandum sit, καὶ φρέν' proponit Herw.
 236. δακρυτός] Suspectam. ἀρρηκτος aut ἀτρυτος tentat Herw.
 247. ἀετοῦ] Bona aetate in titulis semper per diphthongum αἰετός scribi monet Herw.
 266. γλώσσης χάριν] Gratiae captandae causa reddit Herw.
 328. βλάπτων] I. e. φρονεύων, ut monuit Herw., coll. Ag. 1535. βλάβας.
 359. ἐκεῖ] πέλει potius quam ἔσει reposuerit Herw., quum jam apud inferos sit Agamemnon.
 361. μόριμον λάχος γε [quidni τι?] πιμπλᾶς (aut τ' ἐπιμπλῆς) Herw.
 576. ποδώκει] προκώπῳ (i. e. stricto gladio) confidenter reponit Herw., coll. Ag. 1652. Nescio an recte.
 601. Correctionem meam πολὺ νικᾷ probat Herw.
 689. οὐκ οἶδ' ἐγὼ· σὲ τοῦτο θ' [praestat τοῦτό γ'] εἰκὸς εἰδέναι Herw. Ipse conjicio οὐκ οἶδα, τὸν φύσαντα (pro τεκόντα) θ' εἰκὸς εἰδέναι. Obiter moneo in editione mea pro τοὺς τεκόντας θ' (quod typographi erratum est) corrigendum esse τοὺς τεκόντας.
 771. γαθούση] γηθούση malit Herw.
 841. Conjecturam meam τόθ' ἂν ἕτερον prob. Herw.

871. ἀποσταθῶμεν] ἀποστατῶμεν malit Herw.
 927. αἶσα] Correctionem meam αἶμα omnino probat Herw.
 943. κτεάνων τριβᾶς] κτεάνων φθορᾶς malit Herw.
 982. ξυνωρίδα] ξυνωρίδος Herw. Nusquam enim alibi vinculum significare ξυνωρίς.
 1020. αὐτίχ'] Sine causa in hoc offendunt Stadtmüller et Herw.

In Eumenides.

3. ἢ δὴ ἀπὸ μητρὸς tentat Herw.
 39. Versum abesse malit Herw.
 52. Ad βδελύκτυποι inclināt Herw., coll. 49. 282. Sept. 488. "Sed fortasse, inquit, spectantur sequentia."
 76. πεδοστιβῆ (non πεζ., quod operarum incuriæ debetur) Herw.
 79. Conjecturam meam Παλλάδος θεᾶς probat Herw.
 97. ἐκνίξεται aut ἐκνίζομαι Herw.
 105. Qu. πᾶς ἀπρόσκοπος βροτῶν (aut πέλει). Versum spurium habet Herwerden.
 116. Κλυταιμνήστρα] Confer nomen Ὑπερμνήστρα. Scripturam Κλυταιμνήστρα probat Herwerden.
 122. φονεύς δ'] Particulam abesse malit Herw.
 157. Conjecturam μεσοβαλεῖ repudiat Herw.
 207. πρόσφοροι probat Herw. Alioqui pronomine ὑμᾶς addito opus foret.
 212. οὐκ ἂν γένοιτ' ἂν κείνος Herw. Quidni potius οὐκ ἂν γένοιτ' ἐκεῖνος —?
 217. μόρσιμος] θέσμιος (cujus glossema νόμιμος in μόρσιμος corruptum fuerit) Herw.
 239. ἄλλοισιν] Qu. πολλοῖσιν Herw. At cf. 451.
 Qu. καὶ νομεύμασιν βοτῶν (coll. 452.). "Despero", ait Herwerden.
 258. δδ' αὐτ' ἐπ' ἀλκὰν φυγῶν (aut βλέπων) Herw.
 284. 285. Versus forsā interpolati secundum Herw.
 302. Haec nimis festinanter sollicitavi. Utique ἀναίματον βόσκημα relinquendum erat. Qu. ἀναίματον βόσκημα δαιμόνων, σκιάν.
 330. φρενοβλαβῆς] Apud nostrum βδ semper, ni fallatur, positionem facere monet Herw.
 379. αὐδάται] Parum hoc cum ἀχλὺν convenire monet Herw., ipse αἰωρεῖ proponens. Qu. καὶ δυοφερά τις ἀχλὺς κατὰ δώματος ἐκχεῖται —.
 404. Conjecturam πτέρωμ' ἄπερ probat Herw. At praecedit nomen plerumque ἄπερ.
 429. Conjecturam δν δοῦναι θέλω unice veram esse putat Herw.
 484. θεσμὸν, τὸν mss. τὸν θεσμὸν tentat Herw.
 504. προφωνῶν mss. ἐπερωτῶν (aut aliquid simile) tentat Herw. Fort. προκλάων.
 513. νεοπαθῆς] δυσπαθῆς dubitanter Herw. Cf. v. ant. 522.
 516. Correctionem meam νοῦ καὶ φρενῶν probat Herw.
 565. ἄστος etiam Herw.

613. δοκῶ hodieque malit Herw. Nescio an recte.
620. φάσκω semper apud antiquos scriptores conjunctivum esse affirmat Herw. Quod si verum est, facile substitui potest φημί.
770. ὁδοῦς] "Fort. τύχας." (Herw.).
- ἀθύμους] δυσοίμους Herw., coll. Ch. 935.
789. πολίταις suspectum habet etiam Herw.
834. De correctione mea πόλεως, nescio an recte, dubitat Herw.
- 845 sq. De correctione mea "apte sed violenter" annotat Herw.
906. εὐηλίως] εὐήλιον Herw.
- ἐπιστείχειν] ἐπιψύχειν Herw., coll. Apoll. Rhod. II. 525. γαῖαν ἐπιψύχουσιν ἐτήσιοι (ἐτησίαι?). "Aprica, inquit, est regio Attica, sed ventis refrigeratur." Correctio admodum probabilis.
912. Vocabulum quod cum ἀνδρὸς φυτυποίμενος prorsus conveniat requirit Herw. Placet mihi correctio τῶνδ' ἀπόρθητον.
915. Correctionem meam κλύειν probat Herw.
932. βαρεῶν] πικρῶν tentat Herw.
1023. Weillii conjecturam probat Herw.
1032. Conjecturam meam βαρύτιμοι probat Herw.
1044. σπονδαὶ — αἶδε μενοῦσιν tentat Herw.

Scribebam Brightoniae, octogesimum aetatis annum hoc ipso die terminans, Septembris die 29. 1899.

CODICES MANUSCRIPTI HUIJUS FABULAE.

Familiae Mediceae codices.

- M.** Mediceus, bibliothecae Laurentianae Florentinae, membranaceus, saeculi XI. ineuntis.
- G.** Guelpherbytanus, bibliothecae Guelpherbytanae, chartaceus, saeculi XV. Merum apographum codicis M., male et negligenter scriptum. Errata archetypi fere omnia, plura etiam sua exhibet.
- Ma.** Marcianus, bibliothecae Laurentianae Florentinae, bombycinus, saeculi XV. Etiam hic merum codicis M. apographum.
- P.** Parisinus, bibliothecae Nationalis Parisinae, chartaceus, saeculi XV. Haud dubie a codice Mediceo derivatus.
- Aug.** Augustanus, bibliothecae Monacensis, chartaceus, saeculi XVI. Versus hujus fabulae nonnisi a 576 ad finem continet. Haud dubie a Mediceo derivatus.

Quae in quattuor postremis codicibus a Mediceo discrepantiae extant aut librarium negligentiae deberi aut meras conjecturas esse credibile est.

Familiae Venetae codices.

- V.** Venetus, bibliothecae Marcianae Venetae, membranaceus, saeculi XIII. Desunt versus 586—641. et 794—823.
- Fl.** Florentinus, bibliothecae Laurentianae Florentinae, chartaceus, saeculi XIV. Eaedem lacunae sunt in eo quae in V.
- F.** Farnesianus, olim bibliothecae Farnesianae, nunc Musei Neapolitani, bombycinus, saeculi XIV. Eaedem lacunae sunt in eo quae in V. Fl. Demetrii Triclinii, viri eruditi saeculi XIV., recensionem exhibet.

Hos tres codices ab eodem fonte derivatos esse ostendunt lacunae omnibus iis communes et lectionum a Mediceo discrepantiam similitudo. Quae quum ita sint, vix dubitari potest quin omnes septem codices ab uno eodemque fonte Mediceo fluxerint. Quae in iis discrepantiae lectionum sunt omnes aut errori aut conjecturae deberi probabile est.

EDITIONES AESCHYLI HUIUSQUE SINGULARIS FABULAE.

Ald.	1518.	Aldus	Venetiae.
Turn.	1552.	H. Turnebus	Parisiis.
Rob.	1552.	F. Robortelli	Venetiae.
Vict.	1557.	P. Victorius	Parisiis.
Cant.	1580.	W. Canter	Antverpiae.
Stanl.	1663.	Th. Stanley	London.
Pauw.	1745.	J. C. de Pauw.	Hagae.
Ask.	1746.	Askew	Lugduni Bat.
Sch.	1782.	C. G. Schutz	Halis et Oxonii
	1827.		
Wakef.	1794.	G. Wakefield	London.
Pors.	1794.	R. Porson	Glasgow.
Herm.	1799.	G. Hermann	Lipsiae.
	1852.		
Butl.	1809.	S. Butler	Cambridge.
	1819.		
Schaefer.	1819.	G. H. Schäfer	Lipsiae.
Schw.	1821.	Conr. Schwenck.	Bonnae.
Burg.	1822.	G. Burges	London.
Well.	1823.	A. Wellauer	Lipsiae.
Scholef.	1828.	J. Scholefield	Cambridge.
	1830.		
Both.	1831.	F. H. Bothe	Lipsiae.
Dind.	1832.	W. Dindorf	Oxonii et Londini.
	1869.		
Müll.	1833.	K. O. Müller	Göttingen.
Minck.	1838.	J. Minckwitz.	Lipsiae.
Ahr. E.	1842.	E. A. J. Ahrens.	Parisiis.
Linw.	1844.	W. Linwood	Oxford.
Schoem.	1845.	G. F. Schoemann.	Greifswald.
Fr.	1846.	J. Franz	Lipsiae
Pal.	1847.	F. A. Paley	Cambridge and London.
	1879.		

Hart.	1852.	J. A. Hartung	Lipsiae.
Merk.	1857.	R. Merkel	Gothae.
Weil.	1860.	H. Weil	Giessen.
	1884.		
Drake	1870.	B. Drake	London.
Kirch.	1880.	A. Kirchhoff.	Berolini.
Heyse	1884.	Th. Heyse	Halis.
Weckl.	1885.	N. Wecklein	Berolini.
	1888.		
Sidg.	1887.	A. Sidgwick	Oxford.

COMPENDIA ALIQUOT NOMINUM PROPRIORUM.

Abr.	Abresch.	Hart.	Hartung.
Ahr.	Ahrens, H. L.	Mein.	Meineke.
Arn.	Arnald.	Minck.	Minckwitz.
Bentl.	Bentley.	Mull.	Müller, K. O.
Big.	Bigot.	Pal.	Paley.
Boiss.	Boissonade.	Pears.	Pearson.
Burg.	Burges, G.	Scal.	Scaliger.
Cas.	Casaubon, Is.	Schw.	Schwenck.
Cob.	Cobet.	Sidg.	Sidgwick.
Dobr.	Dobree.	Tyrwh.	Tyrwhitt.
Dr.	Drake.	Wak.	Wakefield.
Elmsl.	Elmsley.	Well.	Weillauer.
Emp.	Emper.	Wies.	Wieseler.
Erf.	Erfurdt.	Lent.	Lenting.
Fr.	Franz.	Lob.	Lobeck.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΥΘΙΑΣ ΠΡΟΦΗΤΙΣ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ ΕΙΔΩΛΟΝ.

ΧΟΡΟΣ ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ.

ΑΘΗΝΑ.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Ὁρέστης ἐν Δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν Ἐρινύων βουλῇ Ἀπόλλωνος παρεγένετο εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ ἱερόν τῆς Ἀθηνᾶς· ἧς βουλῇ νικήσας κατήλθεν εἰς Ἄργος. τὰς δὲ Ἐρινύας πραΰνασα προσηγόρευσεν Εὐμενίδας. παρ' οὐδετέρῳ κείται ἡ μυθοποιία.

ΠΥΘΙΑΣ.

Πρῶτον μὲν εὐχῇ τῆδε πρεσβεύω θεῶν
τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
ἣ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἔζετο
μαντεῖον, ὡς λόγος τις· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
λάχει, θελούσης οὐδὲ πρὸς βίαν τινός,
Τιτανὶς ἄλλη, παῖς Χθονός, καθέζετο

5

Arg. πραΰνας] πραΰνασα Herm. ex Harpocr. s. v. Εὐμενίδες.

1. προφήτις praescriptum in M. sec. m. πρῶτον] Fort. πρώτην. εὐχῇ τῆδε mss. Qu. εὐχαῖς ταῖσδε. Cf. 20. τῆδε] τήνδε Wakef. Cf. Ch. 488. πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφρον.

2. ἐκ δὲ Γῆς Burges.

3. ἣ δὴ τὸ —] ἣ δ' ἐς τὸ Arnald. (Cf. 29. ἐς θρόνους καθιζάνω.) Fort. ἦτις τὸ —. τόδ' ἔζετο] Fort. καθέζετο.

4. ὡς λόγος τις] Fort. ὡς λέγουσιν.

6. Τιτανὶς ἄλλη, παῖς χθονός distinguendum censet Wakef.

Φοίβη· δίδωσι δ' ἢ γενέθλιον δόσιν
 Φοίβω· τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.
 λιπὼν δὲ λίμνην Δηλίαν τε χοιράδα,
 κέλσας ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος, 10
 ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησοῦ θ' ἔδρας.
 πέμπουσι δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσι μέγα
 κελευθοποιοὶ παῖδες Ἥφαιστου, χθόνα
 ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.
 μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεῶς 15
 Δελφός τε χώρας τῆσδε προμνήτης ἀναξ.
 τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἐνθέου κτίσας ἴδριν
 ἴζει τέταρτον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις·
 Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.
 τούτους μὲν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεούς. 20
 Παλλὰς προναία δ' εὐλόγως πρεσβεύεται.
 σέβω δὲ νύμφας ἔνθα Κωρυκίς πέτρα

7. δίδωσι δ' ἢ mss. δίδωσιν ἢ Pors. Herm. (Cf. 2. ἐκ δὲ τῆς. 174. καὶ τὸν —. 660. ἐν δὲ τῷ. 754. ἐκ δὲ τοῦ. Sept. 17. ἢ γὰρ —. Herod. 8, 87. καὶ ἢ —. Eur. Alc. 264. ἐκ δὲ τῶν. Xen. An. 7, 6. 4. καὶ οἱ εἶπον.) δίδωσι δ' ἢ Abr. Well. etc. δίδωσι δ' ἢ Mekler.

8. τὸ Φοίβης] τὸ τήθης Weil. Weckl. ἀπὸ Φοίβης Herw. Exerc. Aesch. p. 152. τὸ δ' ὄνομα τῆσδ' ἔχει H. Schwarz.

9. Δηλίαν τε χοιράδα] Qu. Δηλίαν καὶ χοιράδα. Cf. Ag. 589. Soph. El. 929.

10. ναυπόρους] Qu. ναυλόχους. Quod probat Herw.

11. Παρνησοῦ (sic) M. Scribendum ni fallor, Παινασσοῦ. Cf. ad Ch. 563. Παρνησίδα (sic). 952.

15. οὐ πλαστοῖσι mss. ἀπλάτοισι conj. Weckl.

17. τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἐνθέου κτίσας φρένα mss. Qu. τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἐνθέου κτίσας ἴδριν (aut πλέαν). Cf. Ag. 1209. τέχναισιν ἐνθέοις ἡρημένη. Vix enim τέχνης ἐνθεός (ut ἔμπειρος) dici potest. Attamen cf. Soph. Ant. 964. ἐνθέους γυναῖκας (schol. θεολήπτους). Eur. Tro. 255. ἐνθέου κόρης. 366. El. 1032. Hipp. 141. Aesch. Fr. 281. μαντικῇ βρύον τέχνη. Aut τέχνη —.

18. τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις mss. vulg. τοῖσδε — Voss. μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις Weidner. Jam enim praecessit νιν. Cf. 616. μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις. χρόνοις mss. θρόνοις Turn. Cf. 29. 616.

19. πατρός — Διός Macrob. Sat. 5, 22.

20. Leg. τούτους μὲν (pro ἐν) εὐχαῖς. Cf. 1.

21. ἐν λόγοις mss. Leg. εὐλόγως. Et sic Herm.

23. δαιμόνων mss. Leg. ποιμένων.

κοίλη φίλορnis, ποιμένων ἐπιστροφή·
 (Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον, † οὐδ' ἀμνημονῶ,
 ἐξ οὔτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεὸς 25
 λαγὼ δίκην Πενθεΐ καταρράψας μόρον·)
 Πλειστοῦ δὲ πηγὰς καὶ Ποσειδῶνος κράτος
 καλοῦσα καὶ τέλειον ὕψιστον Δία
 ἔπειτα μάντις ἐς θρόνους καθιζάνω.
 καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν † εἰσόδων μακροῦ 30
 ἄριστα † δοῖεν· κεί παρ' Ἑλλήνων τινές,
 ἴτων πάλω λαχόντες, ὡς νομίζεται.
 μαντεύομαι γὰρ ὡς ἂν ἠγῆται θεός.
 ἢ δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν,
 πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου, 35
 ὡς μήτε σωκεῖν μήτ' ἔτ' ἀκταίνειν βάσιν.
 ἔρπω δὲ χερσὶν, οὐ ποδωκεία σκελῶν·
 δείσασα γὰρ γραῦς οὐδὲν, ἀντίπαις μὲν οὖν.

23. ἀναστροφά M. G. ἀναστροφαι Fl. F. V. Herm. ἀναστροφή schol. Pal. Sidg. ἐπιστροφαι recte Burges. et Headlam, coll. Fr. 249. 271. Sept. 648. Eur. Hel. 441. Adesp. 162. (Anglice haunts, resorts. Cf. 548.) ἐπιστροφή Nauck. Post h. v. lacunam indicat Herm.

24. δ' ἔχει G. Fl. F. V. ἔχει M. οὐδ' ἀμνημονῶ] οὐκ ἀμνήμονα (fama celebratum) Herw. Latet, ni fallor, vitium.

25 sq. Βάκχαις αἷς στρατηγήσας — κατέρραιψεν Burg.

25. οὐ τε mss. οὐ γε Porson.

27. πλείστους (πλήστους M. pr.) mss. Πλειστοῦ Turn. Stanl. Dobr. etc. Correctum ex Etym. M. p. 671, 5. etc. τε mss. Leg. δέ.

28. καλοῦσα] Qu. κλέουσα (κλείουσα, κλήζουσα).

30 sq. Vitium latere videtur.

30. εἰσόδων] Corruptum. Qu. ἱερειῶν, vel εἰποῦσαν.

31. δοῖεν] Qu. δοῦσαν —. κεί παρ' Ἑλλήνων τινές] Qu. κεί 'νθάδ' —.

32. παρ' M. Dind. παρ' Abr. Herm. κεί τις Ἑλλήνων πάρα Burges. ἴτων M. G. V. ἴτην Fl. F.

35. Paragraphus praefixa in M.

36. Qu. ὡς μηδὲ σωκεῖν μηκέτ' ἀκταίνειν βάσιν. μήτε μ' ἀκταίνειν mss. Corrige μήτ' ἔτ' ἀκταίνειν. Ita intransitivum fit ἀκταίνειν. Cf. ad Fr. 416. Ad βάσιν cf. Soph. Tr. 967. σιάσιν (γρ. βάσιν sup. sec. m. M.) mss. Well.

37. τρέχω mss. στείχω aut χωρῶ Sch. Fort. ἔρπω. Cf. 39. Sed obstat fortasse ποδωκεία (celeritate). ποδωκία M. ποδωκεία apogr.

38. δείσασα γὰρ γραῦς οὐδὲν, ἀντίπαις μὲν οὖν mss. δείσασα γὰρ γραῦς ἀντίπαις, οὐδὲν μὲν οὖν Herwerden, coll. Ag. 1396. τίδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερ-δίκως μὲν οὖν. Recte, opinor.

ἐγὼ μὲν ἔρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχὸν,
 ὄρω δ' ἐπ' ὀμφαλῶ τιν' ἄνδρα χερομυσῆ 40
 ἔδραν ἔχοντα προστρόπαιον, αἵματι
 στάζοντα χεῖρας καὶ νεοσταγές ξίφος
 ἔχοντ' ἐλάας θ' ὑψιγέννητον κλάδον
 † λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἔστεμμένον,
 ἀργῆτι μαλλῶ· τῆδε γὰρ τρανῶς ἔρω. 45
 πρόσθεν δὲ τάνδρὸς τοῦδε θαυμαστὸς λόχος
 εὔδει γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἤμενος.
 οὔτοι γυναικῆς (σφ') ἀλλὰ Γοργόνας λέγω,
 οὐδ' αὖ σφε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις.
 εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας 50

39. ἐγὼ μὲν ἔρπω] Latet forsā vitium. Parum hic convenit particula μὲν.

40. μὲν mss. Leg. τιν'. θεομυσῆ M. θεομισῆ G. V. F. Lege χερομυσῆ. Cf. Ch. 72. Notandus tribrachys in quinta sede senarii.

41. ἔδραν M. ἔδρας Fl. F. ἔχοντα V. Fl. F. ἔχοντι M. G. P.

42. νεοσπαδές M. νεοσπαθές V. Fl. F. νεοσφαγές Wakef. νεοσταγές recto Burges. Cf. αἵματοσταγῆς, νεόρρυτος (Ag. 1351. ξὺν νεορρύτῳ [νεορράντῳ?] ξίφει), νεόρραντος, et νεοσφαγῆς.

44. 45. Interpolatos putant Sch. Wunder.

44. λήνει μεγίστῳ mss. λήνους ἰώτῳ (nisi potius verba λήνει — ἔρω delenda sint) Sch. λήνει γεμιστόν, σωφρόνως ἔστεμμένον | ἀργῆτι μαλλῶ Dav. λήνει κτενιστῶ Hart. Mein. λήνει μὲν οἶδος Arnald. λήνει δ' ἐλιχτῶ Herw. ἀργῆτι μαλλῶ σωφρόνως ἔστεμμένον (ejectis reliquis) F. W. Schmidt. λήνει σωφρόνως ἔστεμμένον Rutherford. μεγίστῳ vitiosum videtur. Fort. οἶδος νεοπόκῳ. Aut λήνει ἰαχίστῳ, aut potius στέφει — (cf. Ch. 1035. ξὺν τῶδε θαλλῶ καὶ στέφει προσίξομαι), aut στέφει κυλιστῶ, aut χλωρᾶς μέγιστον —. λήνει M. λίνει V. Fl. F. Mendosum, ni fallor, λήνει.

45. ἀργῆτι] Leg. ἀργῆντι (ἀργῆεντι). Sic ταῦρον ἀργᾶντα (pro ἀργάεντα) dixit Pindarus Ol. 13, 99. Fort. ἀργητομάλλῳ, coll. v. στρειψίμαλλος. Versum interpolatum habet Schoem. τῆδε] Qu. πάντα, aut τοῦτο.

46. ὀπισθε δ' ἄνδρὸς Burges.

47. ἐν θρόνοις ἀνειμένος Burges. ἤμενος] Qu. ἡμένων.

48. Leg. οὔτοι γυναικῆς (σφ').

49. Post h. v. lacunam indicant Herm. Sch. Fr. Minck. Linw. Dind. Donald. Hujusmodi versum post hunc excidisse censet Wakefield, οὐδ' Ἀρπυίαισι· τὰς γὰρ ἐπτερωμένας —. Cf. Suppl. 282. ἐν γυναικείοις τύποις. Sept. 484. Sed v. comm. αὐτε mss. Qu. αὐ σφε. Ita etiam Burges. εἰκάσω] Qu. εἰκάζω. Idem conj. Weckl.

50. Post h. v. aut post εἶδόν ποτ' ἤδη excidisse aliquid opinatur Dind. εἶδόν ποτ' ἤδη] Magis placeret ἤδη ποτ' εἶδον, ut in Soph. Aj. 1142. ἤδη

δεῖπνον φερούσας· ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν
 αὐται μέλαιναί τ', ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι.
 ῥέγκουσι δ' οὐ πλατοῖσι φυσιάμασιν,
 ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλή λίβα,
 καὶ κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα 55
 φέρειν δίκαιος οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.
 τὸ φῦλον οὐκ ὄπωπα τῆσδ' ὀμιλίας,
 οὐδ' ἦτις αἶα τοῦτό γ' εὐχεται γένος
 τρέφουσ' ἀνατὶ μὴ οὐ μεταστένειν πόνον.
 τὰντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότη δόμων 60
 αὐτῷ μελέσθω Λοξία μεγασθενεῖ·
 ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος
 καὶ τοῖς ἀνάγνοις αἱμάτων καθάρσιος.

ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσση θρασὺν etc. εἶδον γὰρ αὐτὰς Hartung. εἶδον πο-
 τηνάς Todt. Fort. εἶδον πετεινάς. Φινέως πτηνοὺς κύνας M. Schmidt.

52. μέλαιναί δ' mss. Malim μέλαιναί τ'. Et sic Hart. Qu. μέλαιναί καὶ
 τὸ πᾶν —. μέλαιναί] Fort. κελαιναί, ut in Ag. 462. κελαιναί δ' Ἐρινύες etc.

ἐς τὸ πᾶν mss. Qu. εἰσορᾶν. βδελύκτροποι mss. βδελυκτέοι Nauck. Recte,
 opinor: dicendum enim fuisset βδελυκτότροποι aut βδελυρότροποι. Praeterea
 non de moribus sed de aspectu earum agitur. At cf. 192. — τρόπος μορφῆς.

53. οὐ πλαστοῖσι mss. οὐ πλατοῖσι Elmsl. Dind. ἀπλάτοισι Weckl., coll. ad
 Pr. 201. Cf. ad Prom. 371. 715. Soph. Tr. 1093. Aj. 256. Fr. 350. ζτ in marg. M.

54. στάζουσιν αἷμα δυσφιλές M. Schmidt. Qu. λείβουσιν αἷμα δυσφιλές.
 Schol. vet. οἶον αἱματηράν (sic). Schol. rec. σταλαγμὸν αἱματηρόν. Cf. Ch. 1058.
 ἐξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές. δία M. G. βίαν V. Fl. F. λίβα Burges.
 Cf. Fr. 68. ἀφθονεστέραν λίβα. Fr. 52. Λιὸς σωτήρος εὐκταίαν λίβα. Ch. 290.
 φιλοσπόνδου λιβός. Eum. 164. φονολιβῆ θρόμβον.

57. τῆσδ'] τῆς M. pr.

58. Qu. οὐδ' οἰδᾶ γ' ἦτις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται | γένος τρέφουσ' ἀνατὶ μὴ
 οὐ μεταστένειν. Exciderat, opinor, οἰδ' post simile οὐδ'. ἦτις αἶα M. εἴ τις
 γαῖα G. ἦ τι γαῖα V. Fl. F. τοῦτ' ἐπεύχεται mss. Leg. τοῦτό γ' εὐχεται.
 Parum hic convenit compositum ἐπεύχεται.

59. ἀνκτεῖ mss. ἀνατὶ Blom. Dind. Weckl. μὴ mss. Leg. μὴ οὐ. μετα-
 στένειν mss. Leg. μέγα στένειν (Musgr.). Cf. 137. χλίουσιν μέγα. 255. 311.
 Ag. 711. μέγα που στένει. Pr. 1004. τὸν μέγα στυγούμενον. Eum. 12. 113.
 936. 993. Eur. Med. 996. μεταστένομαι (μέγα στένομαι?) δὲ σὸν ἄλγος. et ad
 Ag. 1271. πόνων mss. πόνον Arnald. ex schol. πόνω Musgr. Herm. Suspectum.

60. τὸντεῦθεν ἤδη] τὰνθένδε δ' ἤδη Kirch.

63. καὶ τοῖσιν ἄλλοις mss. καὶ τοῖς ἀνάγνοις F. W. Schmidt. καὶ τοῖσι ναοῖς
 λυμάτων καθάρσιος malit idem. ἀγνοῖς ἐν ἀδύτοις αἱμάτων καθάρσιος Burges.
 δωμάτων mss. δειμάτων Wakef., coll. Soph. El. 635. ἀνακτι τῷδ' ὄπως λυτη-

ΑΠΟΛΛΩΝ.

οὐ μὴ προδῶ σε, διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ
 ἔγγυς παρεστῶς καὶ πρόσωθ' ἀποστατῶν 65
 ἔχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
 καὶ νῦν ἀλούσας τάσδε τὰς μάργους δρᾶς
 ὕπνω· πέλουσι δ' αἱ κατάπτυστοι κόραι
 Νυκτὸς παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
 θεῶν τις οὐδ' ἄνθρωπος οὐδὲ θήρ ποτε. 70
 κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντ', ἐπεὶ κάτω
 σκότον νέμονται Τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονός,
 μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
 ὁμως δὲ φεῦγε μηδὲ μαλθακὸς γένη·
 ἔλῳσι γάρ σε καὶ δι' ἠπείρου μακροῦς 75
 περῶντ' ἄλαισι τὴν πλανοστιβῆ χθόνα,

ρίους | εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων ὧν νῦν ἔχω. Leg. αἰμάτων (Burges). Post h. v. versus aliquot Orestis excidisse putat Hart.

64. οὔτοι προδώσω mss. Leg. οὐ μὴ προδῶ σε. Requiritur enim pronomen. Causa corruptela fuit προδῶ σε in προδώσω mutatum. δέ σοι M.

65. καὶ πρόσω θ' mss. καὶ πρόσω γ' Blom. Herm. Leg. καὶ πρόσωθ' (Pors. Wakef.). Sic κάτωθε (Alex. Eubul.), ἔμπροσθε (Nicomach.) ἔνωθε (Eccl. 693.). Cf. 297. κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὧν θεός. et Ag. 1104. ἀλλὰ δ' ἕκασ ἀποστατεῖ. ἀποστατῶν] ἐπισκοπῶν Stadtmüller. διχοστατῶν pro δ' ἀποστατῶν Weckl.

66. οὐ γενήσομαι πέπων] Malim οὐ πέπων γενήσομαι.

67. ἀλούσας — ὕπνω] ἀλούσας — κόπῳ Pal., coll. Thuc. VII. 40. κόπῳ ἀλίσκεσθαι. Soph. Aj. 216. ἀλοὺς μανία. μάργους] Qu. γραΐας.

68. πεσοῦσαι (πεσοῦσα M. pr.) mss. παρεῖνται Weil. Herw. πεδῶνται Weckl. prob. Herw. (Soph. Aj. 676. ἐν δ' ὁ παγκρατῆς ὕπνος | λύει πεδῆσας.) πέλουσι Valck. Sch. Recte, opinor.

69. γραῖαι παλαιαὶ mss. Νυκτὸς παλαιαὶ recte Valck. Weckl. (γραῖαι ex glossemate γεραιαὶ fortasse corruptum est.) γραῖαι δὲ Νυκτὸς conj. Weckl. αἰ γῆς παλαιαὶ Pal. γραῖαι πάλαι τ' ἀπαιδες Burges. γραῖαι πάλαι κἀπαιδες Kirch. παλαιαὶ] Qu. μελαίνης.

71. κἀγένοντ', ἐπεὶ κακὸν —] Qu. κἀγένοντο, καὶ κάτω —.

75 sq. ἔλῳσι γάρ σε, κἂν — βεβῶς ἀμείψης τὴν — A. Ludwich. Weckl. ἔλῳσι — μακροῖς βεβῶτ' ἄλαισι Emper. Herw. Qu. μακροῖς — ἄλαισιν ἀνὰ —.

76. Ut spurium damnant Both. Butl. Wund. Dind. Herw. Fortasse recte. βεβῶντ' ἂν αἰεὶ M. G. P. βεβόντ' ἂν αἰεὶ V. Fl. βεβόντ' αἰεὶ F. βιβῶντ' — Steph. βεβῶτ' ἂν — Herm. Fritsch. Ahr. et (αἰεὶ) Fr. Dind. Linw. Sidg. περῶντα — conj. Weckl. Qu. αἰεὶ περῶντα —. Cf. 240. ὁμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν. τὴν πλανοστιβῆ χθόνα mss. ἀνὰ — Menge. πλανοστιβῆ mss.

ὑπὲρ τε πόντον καὶ περιρρύτους πόλεις.
καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος
πόνον, μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν
ἴζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας. 80
κάκει δικάστας τῶνδε καὶ θελκτηρίους
μύθους ἔχοντες μηχανὰς εὐρήσομεν
ὥστ' ἔς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων·
καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπεισα μητρῶον δέμας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄναξ Ἄπολλον, οἶσθα μὲν τὸ μὴ ἀδικεῖν· 85
ἐπεὶ δ' ἐπίστα, καὶ τὸ μὴ ἀμελεῖν μάθε.
σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν.

ΑΠ. μέμνησο, μὴ φόβος σὲ νικάτω φρένας.
σὺ δ', αὐτάδελφον αἷμα κάκ κοινοῦ πατρὸς,
Ἐρμῆ, φύλασσε· κάρτα δ' ὦν ἐπώνυμος 90
πομπαῖος ἴσθι τόνδε ποιμαίνων ἔμὸν
ἰκέτην. σέβει τοι Ζεὺς τὸ κηρύκων γέρας
ὀρμωμένων βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τέχνῃ.

Vitiosum. πεξοστιβῆ aut ποδοστιβῆ tentat Herw. Dedi πεδοστιβῆ. Cf. Pers. 126. Suppl. 1000. Eur. Fr. 670, 3. ὑγρά δὲ μήτηρ, οὐ πεδοστιβῆς τροφὸς θάλασσα. Totum versum spurium habent Both. Butler.

77. πόντου mss. πόντον Turn. περιρρύτας πόλεις mss. περιρρύτους — conj. Dind. Recte, opinor. Cf. Pers. 597.

79. πόνον] πλάνον Sch. Παλλάδος ποτὶ πτόλιν] Nonnihil suspectum ποτὶ in senario. Cf. Sept. 295. [346.] Ag. 725. Qu. Παλλάδος θεᾶς πόλιν. Cf. Pers. 348. θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς. Eum. 224. δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά. Vel Παλλάδος σεμνήν πόλιν. Sed fortasse non magis offendere debet ποτὶ in senario quam πτόλις, μάσσων, πολλὸς, etc.

82. ἔχοντες mss. Qu. λέγοντες, aut potius κλύοντες.

85—87. ante 64. collocandos esse putat Burges.

85. ἄναξ Ἄπολλον] Qu. ὦναξ —. Cf. 198. et ad Ag. 513.

86. τὸ μὴ μέλλειν Burges.

88. μέμνησο] Suspectum. Qu. θάρσει σύ. Sed cf. 78.

89. καὶ κοινοῦ πατρὸς mss. Leg. κάκ κοινοῦ πατρὸς. Et sic Burges. Cf. Soph. El. 325. τὴν σὴν ὄμαιμον ἐκ πατρὸς ταυτοῦ φύσιν.

90. κάρτα δ' mss. Qu. κάρτα τ'.

92. τόδ' ἐκνόμων σέβας mss. τόδ' ἐκνόμως σέβας Herm. τόδ' ἔννομον — conj. Drake. τόδ' ἔννομον γέρας conj. Pal., coll. 209. τὸ κηρύκων σέβας Weckl. Qu. τόδ' ἰκτῆρων σέβας.

93. ὀρμώμενον mss. Correxī ὀρμωμένων. τύχη mss. Dedi τέχνῃ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὐδοίτ' ἄν' ὦή, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;
 ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὦδ' ἀπητιμασμένη 95
 ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν· ὦν γὰρ ἔκτανον
 ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται·
 αἰσχροῶς ἀλῶμαι· προυννέπω δ' ὑμῖν ὅτι
 ἔχω μέγιστην αἰτίαν κείνων ὑπο.
 παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων, 100
 οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίεται
 κατασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.
 ὄρατε πληγὰς τάσδε καρδίας ἐμῆς·
 εὐδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται,
 ἐν ἡμέρᾳ δὲ † μοῖρ' ἀπρόσκοπος φρενῶν. 105
 ἢ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε,
 χόας τ' αἰίνους, νηφάλια μειλίγματα,

94. Post ἄν plene interpungendum. καὶ καθευδουσῶν] Offendit καί. Qu. τῶν καθευδόντων (καθευδουσῶν). τί δεῖ] Suspectum Elmsleio ad Med. 552.

95. ὦδ' ἀπητιμασμένη mss. Qu. ὦδέ γ' ἠτιμασμένη. Sed ἀπητίμησε dixit Homerus II. 13, 113.

96. ἄλλοισιν] Vitiosum. Fort. φθιτοῖσιν. νεκροῖσιν mss. νόμοισιν Weckl. ὡς μὲν mss. ὦν μὲν Tyrwhitt. ex schol. Dind. Dedi ὦν γὰρ —.

97—99. Invertit (99. 98. 97.) Musgr. et sic (99. 100. 98. αἰσχροῶς ἀλῶμαι) M. Schmidt.

97. ἐκλείπεται] ἐκνίπτεται (ἐκνίπτομαι) conj. Herw.

98. αἰσχροῶς δ' mss. Dedi αἰσχροῶς.

99. ὑπο] ὑπερ Weil.

100. δ' M. γ' V. Fl. F.

103. δρα δὲ mss. ὄρατε Pal. Sidg. Sed cf. 121. 124. 125. 133—135. 180sq. καρδία σέθεν M. G. P. Fl. καρδία σέθεν V. F. καρδίας δθεν Cant. Herm. Dind. Pal. Sidg. (Sed requireretur πόθεν aut ὀπόθεν potius quam δθεν.) καρδίας ἔσω E. Neidhardt. καιρίας σέθεν Baranek. καιρίας σέθεν conj. Wakef. Qu. καρδίας ἔσω (vel ἐμῆς), vel καιρίας ἐμάς. Vulgatam tuetur Herwerden.

104. 105. Hos vv. aliunde invectos putat Sch. 105. solum Prien.

104. εὐδουσα mss. εὐδουσι Droysen. Weckl.

105sq. ἐν ἡμέρᾳ —] Haec abesse malit Herwerden. μοῖρα πρόσκοπος mss. μοῖρ' ἀπρόσκοπος Turn. ex schol. Qu. πᾶς ἀπρόσκοπος. βροτῶν mss. Pal. φθιτῶν Merkel. φρενῶν (ex schol.) Herm. Minck. Weil. Dind. Weckl. Donaldson. Schol. ἢ τῆς φρενὸς μοῖρα οὐ προορᾷ ἐν ἡμέρᾳ. At quid sit ἢ τῆς φρενὸς μοῖρα equidem nescio.

106. ἢ πολλὰ μὲν δὴ] Suspectum μὲν. Cf. 144. ἢ πολλὰ δὴ παθοῦσα —.

107. νηφάλια mss. νηφάλια Turn. νερτέρων Usener.

καὶ νυκτὸς ὑμῖν δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρῃ πυρὸς
 ἔθνον, ὥραν οὐδενὸς κοινήν θεῶν.
 καὶ πάντα ταῦτα λάξ δροῶ πατούμενα. 110
 ὁ δ' ἐξαλύξας οἴχεται νεβροῦ δίκην,
 καὶ κάρτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυστάτων
 ὄρουσεν ὑμῖν ἐγκατιλλάψας μέγα.
 ἤκούσαθ' ὧν ἔλεξα τῆς ἐμῆς περὶ
 ψυχῆς, φρονήσατ', ὦ κατὰ χθονὸς θεαί· 115
 ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

(μυγμός.)

ΚΛ. μύζοιτ' ἄν, ἀνήρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω·
 φίλοι γάρ εἰσι τοῖς θεοῖς προσίκτορες.

ΧΟ. (μυγμός.) 120

ΚΛ. ἄγαν ὑπνώσσεις κοῦ κατοικτίζει πάθος·
 φονεὺς δ' Ὀρέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται.

108. καὶ νυκτὶ (i ex o factum) σεμνὰ M. καὶ νυκτὶ σεμνὰ G. V. Fl. καὶ νυκτίσεμνα Turn. κἂν νυκτὶ σεμνὰ Burges. Non male. Correxi καὶ νυκτὸς ὑμῖν.

109. ὥραν] Adverbialiter positum. Cf. Herod. II. 2. τὴν ὥρην ἐπαγινέειν σφίσιν αἰγας. Eur. Bacch. 722. αἰ δὲ τὴν τεταγμένην | ὥραν ἐκίνουν θύρσον etc. Dem. p. 49, 6. Andoc. p. 18, 4. Similiter ἄωρίαν Arist. Ach. 23.

110. καὶ πάντα] Qu. ἅπαντα.

112. καὶ ταῦτα κούφως mss. τοιαῦτα κούφως Weil. Leg. καὶ κάρτα κούφως. Et sic Herw., qui, "Si καὶ ταῦτα sanum esset, haud dubie sequi debisset part. ὀρούσας." ἀρκυσμάτων mss. ἀρκυστάτων Turn.

113. ἐγκατιλλάψας mss. ἐγκ. Turn.

114. ἀκούσαθ' ὡς ἔλεξα mss. ἀκούσαθ' ὧν — Aur. Herm. Sch. ἤκούσαθ' ὧν conj. Wakef. Qu. ἀκούσαθ' ὧν ἔλεξα τῆς τ' ἐμῆς περὶ | ψυχῆς φρονήσατ' —.

115. ψυχῆς] τύχης Valck.

116. Κλυταιμνήστρα (sic) mss. Κλυταιμήστρα Weckl.

117—131. Personas paragraphis distinguit M.

119. φίλοις γάρ εἰσιν οὐκ ἐμοῖς προσίκτορες mss. φίλοι — προσεικότες Weil. Sidg. Qu. φίλοι γάρ εἰσι τοῖς θεοῖς (aut Λοξίαι) προσίκτορες. φίλοις] ἐχθροῖς Hartung. ἄλλοις Naber. εἰσιν οὐκ ἐμοῖς mss. εἰσιν, οὐκ ἐμοὶ Schutz. Dobr. Herm. Pal. Dind. Qu. εἰσι τοῖς θεοῖς. Cf. 151. προσίκτορες mss. προσεικότες Weil. Sidg. Cf. 441. ἦσαι — σεμνὸς προσίκτωρ.

121—123. in margine habet M.

121. ἄγαν M. ἄγαν γ' V. Fl. F. Stanl. κατοικτίζεις mss. κατοικτίζει recte Dind. Cf. Pr. 36. τί — κατοικτίζει μάτην; Pers. 1063. κατοικτῖσαι στρατόν.

122. μητρὸς] μιαρὸς F. W. Schmidt.

ΧΟ. (ὠγμός.)

ΚΛ. ὤζεις, ὑπνώσσεις· οὐκ ἀναστήσει τάχος;
τί σοι πέπρωται προᾶγμα πλήν τεύχειν κακά; 125

ΧΟ. (ὠγμός.)

ΚΛ. ὕπνος πόνος τε, κύριοι συνωμόται,
δειναῖς δρακαίναις ἐξεκήραναν μένος.

ΧΟ. (μυγμός διπλοῦς ὀξύς.)

λαβὲ λαβὲ λαβὲ λαβὲ, δράσσου. 130

ΚΛ. ὄναρ διώκεις θῆρα κλαγγάνεις θ' ἄπερ
κύων μέριμναν οὔποτ' ἐκλείπων πόνου.
τί δραῖς; ἀνίστω, μή σε νικάτω πόνος,
μηδ' ἀγνοήσης πῆμα μαλθαχθεῖς ὕπνω.

ἄλγησον ἦπαρ ἐνδίοις ὄνειδεσι· 135

τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίννεται.
εὖ δ' αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῶ,
ἀτμῶ κατισχναίνουσα, νηδύος πυρὶ,
ἔπου μάραινε τ' εὐπτέροις διώγμασιν.

123. μυγμός M. sec. m. ὠγμός Rob.

124. ὠζεις (sic) M. ἀναστήση M. τάχος] τάχα Hart.

125. πέπραχται mss. τέταχται Wakef., coll. schol. τί οὖν μέλλεις τὸ σὸν ἔργον ἀνύειν; et vv. 71. 208. 642. πέπρωται Bentl. Stanl. Butl. Hart. Sidg. Cf. Pr. 535. τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλήν ἀεὶ κρατεῖν; Qu. προσήκει.

128. δεινῆς δρακαίνης mss. Leg. δειναῖς δρακαίναις. Fort. δεινῶν θεῶν τῶνδ'.

130. φράζου] δράσσου conj. Wakef. Recte, ni fallor. λάβε (sic) M.

131. κλαγγαίνεις mss. κλαγγάνεις Wakef. Recte. δ' mss. θ' Scal.

132. ἐκλιπὼν mss. ἐκλείπων Blomf. ad Sept. 55. Recte. πόνου] δρόμου L. Schmidt.

133. πόνος mss. κόπος Halm. Weckl.

134. μαλθαχθεῖς ὕπνω] Fort. νικηθεῖς ὕπνω. Cf. 133.

135. ὄνειδεσιν aut ὄνειδεσσιν (M. G.) mss. 136. γίννεται M.

137. οὐδ' mss. σὺ δ' Pearson. Pors. Herm. τὸ δ' Pauw. εὖ δ' Kirch. τῶδ' (ordine inverso versuum 138. 139.) Herm. σπευδ' Musgr. σοῦ δ' Musgr. Wakef. Weckl. (Hesych. σοῦ· ἴθι, τρέχε, ὄρμα. Sept. 31. ὄρμασθε πάντες, σοῦσθε.) Qu. εἰθ'. ἐπουρίσασα τῶ] ἐπουρίσασ' ἔπου F. W. Schmidt. ἐπουρίσασ' ἄγρῃ idem. Cf. Eur. Andr. 611. ἀλλ' οὔτι ταύτη σὸν φρόνημ' ἐπούρισας. τῶ] τῶδ' Herm. Post τῶ interpungit Wecklein, de hac vi articuli coll. 7. 255. 355. 336. 174. Sept. 197. 385. 509. 912. Suppl. 439. 1047. 1055. Prom. 234. Ag. 7.

138. ἀτμῶ mss. αὐτῶ F. W. Schmidt. ἀτμοῦ — νηλεῶς πυρὶ Both. Qu. αὐτόν. Versum delet Wunder. κατισχναίνουσα mss. κατισχναίνουσα Rob.

139. μάραινε δευτέροις διώγμασιν mss. μάραινε δ' ἀγρίοις (vel εὐπτέροις) — F. W. Schmidt. Dedi μάραινε τ' εὐπτέροις —.

XO. ἔγειρ' ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ. 140
 εὔδεις; ἀνίστω κάπολακτίσασ' ὕπνον
 εἰδῶμεν εἴ τι τοῦδε φροίμιου ματᾶ.

Str. 1. ἰὸν ἰὸν, † πόπαξ. ἐπάθομεν, φίλαι.
 ᾧ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάταν ἐγώ.
 ἐπάθομεν πάθος δυσαχῆς, ᾧ πόποι, ἄφερτον κακόν. 146
 ἐξ ἀρκύων πέφευγεν. οἴχεται θ' ὁ θήρ,
 ὕπνω κρατηθεῖς ἄγραν ᾧλεσα.

Ant. 1. ἰὼ παῖ Διός, ἐπίκλοπος πέλεις,
 νέος δὲ γραιίας δαίμονας καθιππάσω. 150
 τὸν ἰκέταν σέβων, ἄθεον ἄνδρα καὶ τοκεῦσιν πικρὸν,
 τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέκλεψας ᾧν θεός.
 τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν;

Str. 2. ἐμοὶ δ' ὄνειδος ἐξ ὄνειράτων μολὸν 155
 ἔτυπεν δίκαν διφρηλάτου
 μεσολαβεῖ κέντρῳ
 ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβόν.

140—178. Quindecim choreutis distribuunt Herm. Bamb. O. Müller. De quinque ordinibus Chori cogitat Lachmann.

140. ἔγειρε καὶ σὺ —] Qu. ἔγειρέ νυν σὺ —. ἐγὼ δὲ σέ] ἐγὼ δὲ τήν
 A. Ludwig. Redde, ut ego te.

142. εἰδῶμεθ' mss. ἰδῶμεθ' Turn. Fort. εἰδῶμεν. εἴ τι —] εἴ τὸ — Wakef.

143 sq. Haec inter hemichoria (A. 143. B. 144. A. 145—147. B. 148. A. 155—158. B. 159—161.) distribuunt Rossbach et Westphal. Weckl.

143. ἰὸν ἰὸν] Qu. ἐῆ ἐή. Cf. Ag. 114. πύπαξ M. πόπαξ Ald. πόποι Hart. Qu. παπαῖ. Cf. Pers. 1031. Ag. 114. 1256. Eum. 262.

144. ἦ mss. Qu. ᾧ. παθοῦσα καὶ mss. μαθοῦσα καὶ Weil. Qu. πεπόνθαμεν aut πέπονθα καί. μάτην mss. Correxī μάταν.

145. δυσαχῆς M. δυσαχθῆς V. Fl.

147. πέπτωκεν] Qu. πέφευγεν, aut ᾠρουσεν. δ' mss. Pal. θ' Abr. Herm. Dind. Weckl. etc.

149. πέλει G. pr. πέλη M. πέλεις Burges. Qu. πέλεις, aut μὲν εἴ. Cf. ad 199.

150. νέος δὲ] Qu. νέος τε. Cf. 731. ἐπεὶ καθιππάζει με πρεσβῦτιν νέος. 779. Post καθιππάσω virgula tantum interpunge.

153. δ' mss. γ' Wakef. Qu. τ'. δ' ἐξέκλειπας] δὴ 'ξέκλειπας Rossbach.

157. μεσολαβεῖ] μεσουβαλεῖ Wakef. (Fortasse recte.) Cf. ad Arist. Eccl. 260. μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι. Ach. 274. μέσην λαβόντα (αὐτήν). Nub. 1047. κέντρῳ] Viti sum hoc videtur. Requiritur enim iambus (cf. 164.).

159. ζτ (i. e. ζήτει) in marg. M. Post λοβόν ponatur plenum punctum.

- πάρεσι μαστίκτορος [δαΐου] δαμίου 160
 βαρύ τι περίβαρον κρούος ἔχειν.
- Ant. 2. τοιαῦτα δρωσιν οἱ νεώτεροι θεοὶ
 κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πέρα
 φονολιβεῖ θρόνω
 περὶ πόδα, περὶ κᾶρα. 165
 πάρεσι γᾶς ὀμφαλὸν προσδρακεῖν [αἱμάτων]
 βλοσυρὸν ἀρόμενον ἄγος † ἔχειν.
- Str. 3. ἐφροστίω δὲ μαντικὸν μιάσματι
 μυχὸν ἔχρανας αὐτόσσυτος, αὐτόκλητος, 170
 παρὰ νόμον θεῶν βρότεια μὲν τίων,
 παλαιγενεῖς δὲ Μοίρας φθίσας.
- Ant. 3. κᾶμοί γε λυπρὸς, † καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται,
 ὑπὸ δὲ γᾶν φυγῶν οὐδάμ' ἐλευθεροῦται, 175

160. δαΐου et αἱμάτων (167) debeat olim Dind. Nescio an recte.

161. βαρὺ τὸ —] Qu. βαρὺ τι —. Et sic Wakef. Sch. ἔχειν mss.
 Qu. ἄγαν. Sed cf. v. ant. 168.

163. πατοῦντες — Δίκας πέδον (Δίκας πέδον Valck.) Burges. Qu. πατοῦντες
 τὸ πᾶν Δίκας πέδον (σέβας). τὸ πᾶν] Requiritur forsitan epithetum aliquid
 nominis θρόνον quale est σεμνόν. Qu. μέγαν. δίκας πλέον mss. Δίκας
 θρόνον Bergk. Bamb. Weckl. Qu. δίκας πέρα. Ita etiam Heimsoeth, coll.
 Hesychio, qui πέρα per πλέον explicat. Cf. Pr. 30. πέρα δίκης.

164. φονολειβῆ mss. φονολιβῆ Pauw. Arnald. Wakef. φονολιβεῖ θρόμβω
 Kayser. et (θάκω) Weil. Cf. Ch. 523. 546. Soph. Tr. 712. θρόνον mss. schol.
 Sidg. θρόμβον Wakef. Herm. Dind. etc. θᾶκον Rauch. Cf. 54. δυσφιλή λίβα.

168. αἰρούμενον M. V. Fl. V. αἰρούμενον G. ἀρόμενον Abr. Cf. Pers. 481.
 αἰρονται (αἰροῦνται mss.) φυγήν. Suppl. 341. 950. ἔχειν] ἔσω Newman. Certe
 vix placet hic ἔχειν. Cf. tamen v. str. 161.

169. Qu. ἐφροστίω δὲ γ' ἄγνος ὦν μιάσματι —. μάντι σῶ (σῶ M. G.) mss.
 μάντις ὦν Sch. Dind. μαντικὸν Stanl. Heath. Weckl. μάντι, σὸν Scholef.
 Φοῖβος ὦν potius exspectabat Pal.

170. μυχὸν M. μυκὸν G. σὸν οἶκον V. Fl. F. ἐχράνατ' M. (ἐχρανά τ') G.
 Fl. ἐχθράνατ' V. F. ἔχρανας Turn.

171. παρὰ νόμον P. παρὰ νόμων V. Fl. F. παρανόμων M. G. βρότεια
 M. G. βρέτεια P. V. Fl. F.

174. κᾶμοί τε mss. κᾶμοί γε P. Cas. Pearson. Sch. Pal. κᾶμοιγε Blomf.
 ad Sept. 469. ἐμοί τε Herm. κᾶμοί 'στι Wakef. Fort. κᾶμουσι —. λυπρὸς]
 πικρὸς P. καὶ τὸν mss. καὐτὸν Newman. κείνον Francken. Rossbach. Leg.
 καὶ νιν aut τοῦτον. Sed cf. 137.

175. ὑπὸ τε γᾶν mss. Leg. ὑπὸ δὲ γᾶν. Et sic Heyse. φευγῶν mss.
 φυγῶν Gors. οὐποτ' mss. Correxi οὐδάμ'. ἐλευθεροῦται] Vitiosum hoc
 videtur postularetur enim futurum. Qu. ἐκεῖθεν ἦξει. Vel — — ἔσται.

ποιπρόπαιος ὦν δ' ἕτερον ᾧ κάρᾳ
μιάστορ' ἐξ ἔμοῦ πάσεται.

- ΑΠ. ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος
χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν, 180
μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστήν ὄφιν,
χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον,
ἀνῆς ὑπ' ἄλγους μέλαν' ἀπ' ἐντέρων ἀφρόν,
ἔμοῦσα θρόμβους οὖς ἀφείλκυσας φόνου.
οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρόπει· 185
ἀλλ' οὗ καρανιστῆρες ὀφθαλμωρύχοι
δίκαι σφαγαί τε σπέρματός τ' ἀποφθορᾶ
παίδων κακοῦται χλοῦνις, ἢδ' ἄκρων τομαί
λευσμοί τε, καὶ μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν

176. δ' ὦν mss. ὦν δ' Pors. Malim ὦν. Et sic Wakef. ἐν κάρᾳ mss. ᾧ κάρᾳ olim Sch. Qu. αὐ κάρᾳ. Cf. Eur. Med. 1382. οἷδ' εἰσὶν, οἶμοι, σῶ κάρᾳ μιᾶστορες. Soph. El. 607. ὄν πολλὰ δὴ μέ σοι τρέφειν μιᾶστορα | ἐπητιάσω.

177. μιᾶστορ'] ἀλίστορ' Stanl. ἐκείνου mss. ἐκ γένους Weil. ἐχγόνου conj. Weckl. ἐχγονον Zakas. αὐτ' ἐκεῖ Dirlam. ἐκ γ' ἐμοῦ Newman. ἐξ ἐμοῦ Scholef. Pal. ἐγγενῆ Hart. Sidg. ἐκ σίνους Weckl. ἔστιν οὗ Herm. Sch. Minck. Müller. εἰσὶν οὗ Kirch. ἐκ νέου Ahr. Fr. Qu. αὐθις αὐ.

179. τάχος] τάχα Hart. Sed cf. 124. Sept. 58. Ag. 945. 1110. Alibi ὡς τάχος, Ag. 27. Ch. 889. Sept. 678.

181. ἀργηστήν] Cf. Sept. 60. ἀργηστής ἄφρός. ὄφιν] Melius conveniret ἰόν (sagittam). Cf. Hom. Il. 16, 773. ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες. Sed prior in ἰός producitur.

183. μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων (ἀπ' ἀνθων M.) mss. μέλαν' ἀπ' ἐντέρων conj. Weckl. Qu. μέλαν' ἀπάνθρωπόν τ'. (Cf. Pr. 20. τῶδ' ἀπάνθρωπῳ πάγῳ.) Vel μέλινα πνευμόνων (ita etiam L. Schmidt).

185. δόμοισι] δόμοις σε Wakef. Fortasse recte.

186. οὐ M. G. οὗ Turn. Stanl. καρανιστῆρες M. οὐκ ἄρ' ἀνηστῆρες V. Fl. F. καρανιστῆρες Stanl.

187 sq. δίκαι — ἀποφθοραὶ λευσμοί τε (del. v. 188.) Rutherford.

187. ἀποφθοραὶ mss. ἀποφθορᾶ Musgr. Erf. Dind. Pal.

188. κακοῦται χλοῦνις mss. κακοῦσαι χλοῦνιν Schoem. παίδων τε χλοῦνις καὶ κακῶν ἀκρωνία Both. κακῆ τε χλοῦνις Stanl. Fr. κακοῦται χλοῦνις conj. Musgr. ad Soph. Tr. 147. σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ | παίδων τε χλοῦνις ἢδ' ἀκρωνία κακοῦ Fritsch. Herm. Vitiosum videtur κακοῦται. Versum proscritbit Kayser. ἀκρωνία mss. ἀκρωνίαν Heims. ἀκρων τομή Hart. Malim ἀκρων τομαί (mutilationes). Idem proponit Dav.

189. λευσμόν mss. Heims. λευσμός aut λευσμοί Cas. λευσμοί Stanl. Pal. λυγμόν Wieseler. Qu. λυγμός aut λυγμοί. Vix placet λευσμοί. καὶ] Qu.

- ὑπὸ δάχιν παγέντες. ἄρ' ἀκούετε 190
οἷας ἐορτῆς ἔστ' ἀποπτύσιον θεοῖς
στέργηθρ' ἔχουσαι; πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος
μορφῆς. λέοντος ἄντρον αἱματορρόφου
οἰκεῖν τοιαύτας εἰκὸς, οὐ χρηστηρίοις
πρὸς τοῖσδε Πυθίοισι τρίβεσθαι μύσος. 195
χωρεῖτ' ἄνευ βοιῆρος αἰπολούμεναι.
ποίμνης τοιαύτης οὔτις εὐφιλῆς θεῶν.
ΧΟ. ἄναξ Ἄπολλον, ἀντάκουσον ἐν μέρει.
αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλεις,
ἀλλ' ἐς τὸ πᾶν ἔπραξας ὦν παναίτιος. 200
ΑΠ. πῶς δῆ; τοσοῦτον μῆκος ἔκτεινον λόγου.
ΧΟ. ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.
ΑΠ. ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς προᾶξαι· τί μῆν;
ΧΟ. εἶναί θ' ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου.

χοῦ (et ubi). Idem conj. Burges. Newman. οἰκτισμὸν πολὺν] Qu. οἰκτι-
στον (aut οἰκτισμοῦ) γόνον.

190. ἄρ' ἀκούετε; τοῖας Weil. 191. ἀποπτύστοι mss. Leg. ἀποπτύστου.

195. ἐν τοῖσδε πλησίοις M. G. ἐν τοῖσι Πυθίοισι Martin. ἐν τοῖσι παντί-
μοισι L. Kayser. ἐν τοῖς ἀπλάτοις τοῖσδε Hart. ἐν τοῖσι πλουσίοισι conj.
Pauw. Wakef. ἐν τοῖσδ' ἐναισίοισι (vel ἐναισίμοισι) Herw. πέλας παρούσας
τοῖσδε προστρίβειν μύσος Metzger. Qu. πρὸς τοῖσδε —. Aut πρὸς τοῖσδ' ἀπροσ-
πλάτοις. Aut πρὸς τοῖσδέ γ' ἀπλάτοις. Cf. 238. προστετριμμένον τε πρὸς |
ἄλλοισιν οἴκοις. Pr. 329.

197. τοιαύτης δ' mss. Particula melius aberit. Idem sentit Dav. εὐφι-
λῆς] Activo sensu suspectum. Qu. ποίμνη τοιαύτη δ' οὔτις εὐφιλῆς θεοῖς, aut
ποίμη τοιαύτη δ' οὔτις εὐμενῆς θεῶν. θεῶν] θεοῖς Newman.

198. ἄναξ Ἄπολλον] Qu. ὦναξ Ἄπολλον. Cf. 85. 574. Ag. 513.

199. πέλει (πέλη M.) mss. Qu. πέλεις Et sic Herw. ad Oed. R. 245.
Cf. ad 149.

200. εἰς τὸ πᾶν mss. εἰς — Cant. Cas. Pauw. Heath. Wakef. Sch. Herm.
Linw. Con. Dind. Sidg. Weckl. Sed cf. 52. 83. Praestat ἐς τὸ πᾶν. Cf.
401. etc. ὡς mss. ὦν Wakef. Martin. Dind. Weckl.

201. δῆτα τοῦτο V. Fl. F. τοσοῦτο M. etc. τοσοῦτον P. Cf. ad 427. et
Dind. Lex. Aesch. p. 361. Qu. τοσοῦτ' ἐς μῆκος ἔκτεινον λόγον. λόγου mss.
λόγον Stanl. Sch. "Fort. λόγον." (Pal.).

203—213. Paragraphi praefixae in M. praeter 212., ubi nulla nota.

203. πέμψαι mss. προᾶξαι Bigot. Aur. (cf. 624.), coll. Prom. 112. τεῦξαι
Weil. κλείψαι conj. Weckl. τι M. G. V. τι μῆν M. τί μή Fl. τί μῆν;
Abr. Dind. etc. Cf. Ag. 672. Ch. 752. Suppl. 247. Soph. Aj. 668.

204. κίπειθ' mss. Qu. εἶναί θ', aut πέλειν θ', aut κείναί γ'. Requiritur

- ΑΠ. καὶ προστραπέσθαι τούσδ' ἐπέστειλ' ἐς δόμους. 205
 ΧΟ. καὶ τὰς προπομπούς δῆτα τάσδε λοιδορεῖς;
 ΑΠ. οὐ γὰρ δόμους ἐς τούσδε † πρόσφορον μολεῖν.
 ΧΟ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προσεταγμένον.
 ΑΠ. τίς ἤδε τιμή; κόμπασον γέρας καλόν.
 ΧΟ. τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν. 210
 ΑΠ. τί γάρ; γυναικὸς ἦτις ἄνδρα νοσφίση;
 ΧΟ. οὐκ ἂν γένοιθ' † δμαιοσ αὐθέντης φόνος.
 ΑΠ. ἦ κάρτ' ἄτιμα καὶ παρ' οὐδέν ἐστί σοι
 Ἦρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα.
 Κύπρις δ' ἄτιμος τῶδ' ἀπέρριπται λόγῳ, 215
 ὅθεν βροτοῖσι γίγνεται τὰ φίλτατα.
 εὐνή γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ † μόρσιμος
 ὄρκου ὅτι μείζων, τῇ Δίκη φρουρουμένη.
 εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσι συλλέκτρον χαλᾶς

verbum substantivum. δ' ἔκτωρ (corr. in marg.) M. Qu. αἶμα δέξασθαι νέον, aut potius αἵματος δέκτωρ πέλειν.

205. ἐπέστειλλον δόμους mss. Leg. ἐπέστειλ' ἐς δόμους. ζτ' in marg. M.

207. δόμοισι τοῖσδε mss. Leg. δόμους ἐς τούσδε. Non bene Graecum est Ἀθήναισ μολεῖν et similia, sed εἰς Ἀθήνας. Cf. 205. πρόσφορον mss. πρόσφοροι Stanl. Weil. Prien. πρόσφορον μολεῖν] Qu. προσπλῖζειν πρέπει, Aut ἐς τούσδ' ἐχρήν ὑμᾶσ μολεῖν. Requiritur videtur pronomen.

209. κόμπασον] κομπάσει Naber. Qu. 'κόμπασας. Aut γέρας ἐκόμπασας καλόν, aut potius καλόν ἐκόμπασας γέρας.

211. τί γάρ γυναικὸς M. Dind. τίς γάρ — V. Fl. F. τί γάρ; γυναικὸς Heims. Fort. ἦ γάρ γυναικὸς —; γυναικὸς mss. Dind. γυναικᾶσ Pal. Weckl. ἦτις] εἴ τις Pal. Weckl. νοσφίση M. νοσφίσει V. Fl. F.

212. Χο. addidit Rob. οὐκ ἂν γένοιθ' δμαιοσ mss. Qu. οὐκ ἂν γένοιτ' ἂν ἀνδρὸς (aut οἰτος), aut οὐκ ἂν γένοιθ' ὄμεινος. Nisi potius in αὐθέντης (f. ἀνδρὸς ἂν) est corruptela. Post h. v. lacunam unius versus statuit Weil., cujus sensus fuerit, itaque nostrum non est eam persequi. Nihil opus.

213. ἄτιμα] ἄπιστα Heims. ἠρκέσω (ἀρκ. P.) mss. ἠδέσω Well. Fr. Linw. ἠκέ σοι Herm. Dind. ἀρκέσει Wakef. εἰργάσω (fecisti) Wordsworth. Pal. Drake. Sidg. ἠρκεσεν Weil. Qu. ἀρά σοι, aut ἐστί σοι, aut ἔκτισας, aut οὖν ἔθου (Ag. 221. παρ' οὐδέν ἔθεντο.), aut ἀρκέσει (will be of no avail, coll. 849. Ag. 239.). Neque ἠρκέσω, neque εἰργάσω, neque ἠδέσω convenit.

216. γίγνεται M. γίννεται Porson.

217. μόρσιμοι M. G. et (ος supr.) V. Fl. μόρσιμος F. ζτ adscriptum in M. μορσίμη Turn. Aliud epithetum γαμήλιος significans requiri videtur.

219. ἦ (M.) aut ἦ mss. εἰ Cant. κτείνουσιν ἀλλήλους mss. κτείνουσι συλλέκτρον conj. Weckl. κτείνουσιν ἀγχίστους Stadtmüller. Qu. — ὁμολέκτρον.

- τὸ μὴ μέλεισθαι μὴδ' ἐποπτεύειν κότῳ, 220
οὐ φημ' Ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν.
τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ' ἐνθυμουμένην,
τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσιν ἡσυχαιτέρα.
δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.
- ΧΟ. τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὐ τι μὴ λίπω ποτέ. 225
ΑΠ. σὺ δ' οὖν δίωκε καὶ πόνον πλείω τίθου.
ΧΟ. τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ.
ΑΠ. οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν.
ΧΟ. μέγας γὰρ ἔμπας παρὰ Διὸς θρόνοις πέλεις·
ἐγὼ δ', ἄγει γὰρ αἷμα μητροῶν, δίκας 230
μέτειμι τόνδε φῶθ' ἄπερ κυνηγέτης.

220. τὸ μὴ γενέσθαι mss. τὸ μὴ μέλεισθαι Aur. Wakef. Heims. τὸ μὴ τίνεσθαι Mein. (Fr. Com. IV. 258.) Hart. Herm. Fr. Dind. Linwood. Petersen. Weckl. Sidg. μὴδ' ἐπέσθαι Linw. τὸ μὴ ἔντρέπεσθαι Weil. Kirch. Qu. τὸ μὴ ἔφειπεσθαι etc. Aut τὸ μὴ τίνυσθαι. Cf. Eur. Or. 323. αἵματος τινύμεναι δίκαν. ἐποπτεύειν] ἐποπτεύεις Doederl. κότῳ] κάτω Pearson.

221. ΑΠ. praef. in M. om. Fl. Ὀρέστην γ' M. G. γ' om. V. Fl. Ὀρέστην σ' Rob. Dind. ἐνδίκως mss. ἐνδίκως σ' Merkel.

222 sq. τῶ μὲν γὰρ (Orestis) —, τοῖς δ' ἐμφανῶς πράσσουσιν (Clytaemnestrae) ἡσυχαιτέραν conj. Pal. Probabilis correctio.

222. τὰ μὲν] τῶ μὲν Pal. οἶδα M. G. οὔτοι V. Fl. F. εἶδον Herm. οἶδ' οὐ κάρτα Weil. ἐνθυμουμένην] ἐκπαγλουμένην conj. Wecklein.

223. τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσιν mss. τοῖς δ' ἐμφανῶς πράσσουσιν Pal. τὰ δ' ἐν φόνους θάσσουσιν — F. W. Schmidt. ἡσυχαιτέραν mss. Schol. δολιωτέραν. Corruptum habet Weil. ἡσυχαιτέρα aut πράσσουσιν ἡσυχαιτέραν Mein. ἡσυχαιτέρα Linw. Qu. ἡσυχαιτέρον. Idem conjicit Weckl.

224. δὲ Παλλὰς V. Fl. Sophian. δ' ἐπάλλας M. τῶνδ'] τοῦδ' (Orestis) malit Herw. Qu. τάσδ', aut δίκην — τήνδ'. ἐποπτεύσει M. ἐποπτεύει V. Fl. F.

225. λείπω mss. λίπω Pors.

226—229. Paragraphi praefixae in M.

226. πόνον πλέον mss. πόνον πλέω Aur. Pauw. Herm. Sch. Linw. πόνου πλέον Heath. conj. Dind. πόνων πλέον Wakef. Weckl. πόνω πόνον conj. Weckl. Leg. πόνον πλείω aut πόνου πλέον. Sic Eur. Hec. 1168. πήματος πλέον.

227. λόγῳ] ψόγῳ Herm. F. W. Schmidt.

229. μέγας γὰρ] μέγας μὲν Aur. ἔμπας] Qu. εἰ σὺ παρδιὸς M. λέγει (λέγη M.) mss. Qu. πέλει aut potius πέλεις. Cf. 233. δεινὴ — πέλει etc.

231. φῶτα καὶ κυνηγέτης (et in marg. ζτ) M. φῶτα καὶ κυνηγετῶ Erf. Herm. vulg. φῶτα καὶ κυνηγέτης Stanl. φῶτα καὶ κυνηγέτις Elmsl. ad Her. 852. φῶτ' ἄκρα κυνηγέτις Doederl. φοινία κυνηγέτις (coll. Ch. 605.) Herw. φῶτ' ἀεὶ κυνηγέτις Butl. Dedi φῶθ' ἄπερ (aut ὅπως) κυνηγέτης. Post μέτειμι enim postularetur verbi futurum.

ΑΠ. ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἰκέτην τε ῥύσομαι·
δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κὰν θεοῖς πέλει
τοῦ προσιροπαίου μῆνις, ἣν προδῶ σφέ τις.

ΟΡ. ἄνασσ' Ἀθάνα, Λοξίου κελεύμασιν 235

ἤκω· δέχου με πρευμενῶς † ἀλάστορα,
οὐ προσιρόπαιον οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα,
ἀλλ' ἀμβλὺν ἤδη προστετριμμένον τε πρὸς
ἄλλοισιν οἴκοις καὶ † πορεύμασιν βροτῶν.

ὁμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν, 240

σώζων ἐφετμὰς Λοξίου χρηστηρίους,
πρόσειμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σὸν, θεὰ,
αὐτοῦ φυλάσσων ἀμμενῶ τέλος δίκης.

234. εἰ προδῶ mss. ἣν προδῶ Pors. Sch. ἣν προδῶς Cas. ὅς προδῶ Weil. εἰ προδῶ frustra tuetur Sidgwick, coll. Suppl. 91. εἰ κρανθῆ πρᾶγμα. 400. Pers. 791. σφ' ἐκῶν mss. Qu. σφέ τις.

235. κελεύσμασιν M. κελεύμασι F. κελεύμασιν Dind.

236. δέχου δὲ mss. δέχου 'μὲ Wakef. πρευμενῶς (μ') Burges. ἀλάστορα] ἀλάστορον Nauck., quem v. ad Fr. 87 N. Qu. προσίκτορα (119. 441.).

237. ἀφοίβαντον mss. ἀφοίβαστον cum Salmasio scribi jubet Nauck. Cf. Fr. 148. ἀφοίβαντον (i. e. ἀκάρτον, Hesych.). Occurrunt formae φοιβάζω, φοιβαστικός, φοιβάς, φοιβαστήρ, φοιβάστρια, φοιβάω (Theocr. 17, 134. χεῖρας φοιβήσασα μύροις. Apoll. Rh. 2, 302. Callim. Lav. Pall. 11.), φοιβητός, φοιβητής, φοιβήτωρ, φοιβήτρια. At glossa Hesychiana est φοιβαίνω (i. q. φοιβάζω). Διαπεφοιβάσθαι legitur Soph. Aj. 332.

238. ἀμβλὺν — προστετριμμένον mss. ἀμβλὺς — προστετριμμένος Pal. Prien. Weckl. προστετραμμένον Donaldson. (Quod legisse videatur schol., qui ἀντὶ τοῦ ἐπελθόντα.) προστετριμμένον τε πρὸς mss. προστετριμμένου μύσους Linw. προστετριμμένον τ' ἄγος Martin. Qu. προστετριμμένον μύσος —. Schol. ἄλλοις προσιροπᾶμενον τὸ μύσος.

239. ἄλλοισιν οἴκοις] ἄλλαις οἰκόις conj. Wakef. Sed cf. 451. βροτῶν] βοτῶν Herw., coll. 451. πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερῶμεθα | οἴκοισι καὶ βοτοῖσι (l. βροτοῖσι) καὶ ῥυτοῖς πόροις. Idem in πορεύμασιν offendit. καὶ πορεύμασι M. καὶ πορεύμασιν Pors. Suspectum. Fort. κἀμπόροις πολλοῖς βροτῶν, αὐτ κἀγορεύμασιν βροτῶν, αὐτ καὶ νομεύμασιν βοτῶν. Cf. 449. 452.

240. ὁμοια] ὁμῶς δὲ Weil. χέρσον δ' ὁμοια Rauch.

241. σώιζων (sic) M. σώζων G. V. σώζων τ' Fl. F. Rauch. σώζων (δ') Cas. Versum spurium esse judicat Gilbert.

242. δῶμα καὶ βρέτας τὸ σὸν] Qu. δῶμα σὸν, βρέτας τε σὸν —.

243. αὐτοῦ φυλάσσων mss. ἐνταῦθα θάσσων optime Stanl. Cf. 409. 440. Qu. κἀνταῦθα θάσσων. Cf. 79. μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν | ἴζου παλαιὸν ἀγκαθεν λαβὼν βρέτας. Attamen cf. 439. εἶπερ πεποιθὼς τῇ δίκῃ

- ΧΟ. εἶεν· τόδ' ἐστὶ τὰνδρὸς ἐμφανὲς τέκμαρ.
 ἔπου δὲ μὴνυτῆρος ἀφθόγγου φραδαῖς. 245
 τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν
 πῆνθ' αἵματος σταλαγμὸν ἐκματεύομεν.
 πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμήσι φυσιᾷ
 σπλάγχνον· χθονὸς γὰρ πᾶς πεποιμάνται τόπος,
 ὑπὲρ τε πότον ἀπτεροῖς ποτήμασιν 250
 ἦλθον διώκουσ', οὐδὲν ὑστέρα νεώς.
 καὶ νῦν ὄδ' ἐνθάδ' ἐστὶ που κατεπτακῶς.
 ὄσμη βροτείων αἱμάτων με προσγελαῖ.
 ὄρα ὄρα μάλ' αὖ λεῦσσε τε πάντα, μὴ 255

βρέτας τότε | ἦσαι φυλάσσων etc. αὐτοῦ mss. καὐτοῦ Sch. Dind. οὔτω
 Burges. ὁ τοι conj. Weckl. Qu. καὐτ' εὐ — ἀναμένω mss. Pal. ἀναμενω
 Stanl. Herm. ἀμμενω Dind. Weil. Weckl. Recte.

244—275. Haec alii aliter distribuunt.

244. ἐμφανὲς mss. ἐμφανὲς Blomf. ad Pers. 404. Recte. Cf. Ch. 667.
 ἐμφανὲς τέκμαρ. et ad Pers. l. l.

245. ἔπου δὲ] Qu. ἐπέσθε. ἀφθόγγου mss. Correxi ἀφθόγγου. Cf.
 448. Pers. 206.

246. νεκρὸν mss. νεβρὸν Vict.

247. πρὸς κἶμα] Aperte vitiosum. Leg. τόδ' αἶμα, vel τὰς (sic) αἶμα.
 πρὸς αἶμα καὶ σταλαγμὸν mss. πρὸς αἵματος σταλαγμὸν. Qu. πᾶνθ' αἵματος
 σταλαγμὸν, αὐτ' πᾶν αἶμα καὶ σταλαγμὸν. Cf. Eur. Ion. 351. σταλαγμὸς αἵμα-
 τος. 1003. Hec. 241. φόνου σταλαγμὸν. Soph. Fr. 340. σμύρνης σταλαγμοῦς.
 Vix bene dici posset ἐκματεύειν πρὸς τι. Cf. Ag. 1094. ματεύειν — φόνον.
 ἐκμαστεύομεν mss. ἐκματεύομεν Dind. Herw.

248. ἀνδροκμήσι] ἀρδροκμήσι Schöem. Heims. Schol. μεγαλοκμήσι (μέλο.
 Heims.). Fort. ἀνδροδράσι.

249. σπλάγχνον] Qu. σπλάγχνα.

250. ποτήμασι (-σιν sec. m.) M. ποτήμασιν al. ποτήμασιν Dind. Weckl.

251. οὐδὲν] οὐδάμ' Burges.

252. καταπτακῶν mss. Pal. Dind. Weckl. καταπτακῶς Turn. κατεπτακῶς
 Cäs. κατεπτακῶς Abr. Pauw. Heath. Wakef. Sch. Qu. κατεπτακῶς αὐτ' κατα-
 πτακείς. Phot. πτακείς: δειλὸς, ὁ ἐπιτηκῶς. Perfectum ἐπιτηκα legitur Isocr.
 94 A. πεπιηώτες Hom. Od. 14, 474. πεπιηῶς Simonid. 179.

253. ὄσμη] ὄσμη Schwenk. με προσγελαῖ] προσγελαῖν τινα Herod. V. 92.
 Qu. προσέβαλεν. Cf. ad Arist. Pac. 600. πόθεν βροτοῦ με (μοι?) προσέβαλ'; Plat.
 Resp. III. 201 C. ὁπόθεν ἂν αὐτοῖς — τι προσβάλλη, ὡσπερ κἄρα φέρουσα ἀπὸ
 χρηστῶν τόπων ὑγίειαν. Theophr. H. Pl. IX. 7. 1. εἰσβάλλοντι δ' εἰς τὸν τόπον
 εὐθὺς ὄσμη προσβάλλει. Lucian. Halc. 1. τίς ἢ φωνὴ προσέβαλεν ἡμῖν;

255. μάλ' αὖ] μάλ' εὐ Burges. λεύσσειτον πάντα (παντᾶ) mss. λεύσσε*τον

λάθη φύδα βὰς ματροφόνοσ † ἀτίτασ.
 δδ' αὐτ' ἀρωγὰν ἔχων
 περὶ βρέτει πλεχθεὶσ θεᾶσ ἀμβρότου
 ὑπόδικοσ θέλει γενέσθαι † χερῶν. 260
 τὸ δ' οὐ πάρεσιν· αἷμα μητροῶν χαμαὶ
 δυσαγκόμιστον πεσόν·
 τὸ διερόν πέδοι χύμενον οἴχεται.
 ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπὸ ζῶντοσ ῥοφεῖν
 ἔρουθρόν ἐκ μελέων πέλανον· ἀπὸ δέ σου 265
 φεροίμαν βοσκὰν πώματοσ δυσπότου·
 καὶ ζῶντά σ' ἰσχνάνασ' ἀπάξομαι κάτω,

(erasis duabus literis post λεύσσε) M. λεύσσετε πάντα Wakef. λεύσσε τε πάντα Herm. Dind. λεύσσε θ' ἅπαντα olim Arnald. λεύσσεθ' ἅπαντα Butler. πάντα M. Herm. πάντῃ M. sec. m.

257. ὁ ματροφόνοσ mss. ματροφόνοσ Herm. ἀτίτασ M. ἀτίμασ V. Fl. F. ἀτίτοσ aut ἀτίτα Musgr. Hesychius, Ἀτίτην: ἀτιμώρητον. Cf. Ag. 72. ἡμεῖσ δ' ἀτίτασ. (ἀτίτοι?). Cho. 67. τίτασ (?). φόνοσ. Malim ἀτίτοσ. ἀτίτασ tuetur Sidgwick, activo sensu accipiens, unpunished (lit. unpaying). Passive usurpari videtur Ag. 72. Forma Homericā est ἀντίτοσ (Il. 24, 213.).

258. δδ' αὐτε γ' οὐν ἀλλὰν ἔχων mss. ὁ δ' αὐθὶσ ἀγκάλαν ἔχων περὶ βρέτει Margol. Locus nondum emendatus. ὁ δ' mss. δδ' Wieseler. Hart. γ' οὐν] Qu. νῦν aut θεῶν (mon.). 259. πλεχθεὶσ] πλακεὶσ Heims.

260. χερῶν mss. Weckl. Sidg. χρεῶν (ex schol. ἀνθ' ὧν ἡμῖν χρεωστεῖ, etc.) Scal. Hart. Herm. Linw. Weil. Wak. Margol. Sed Hesych. ὑπόδικοσ: ὑπεύθυνοσ, χρεώστικησ, ἔνοχοσ δίκης. Vulgatam tuetur Pal., coll. Eur. Bacch. 738. ἐν χεροῖν δίκη. Hesiod. Op. 189. χειροδίκαι. Schol. ἀνθ' ὧν ἡμῖν χρεωστεῖ πρόσφυξ (?) θέλει γενέσθαι τῆσ θεοῦ. Quem χρεῶν legisse non sequitur ex ejus verbis, quum etiam Hesychius ὑπόδικοσ per χρεώστικησ explicet, ut monuit Dind. Qu. θεῶν.

261. χαμαὶ] Qu. χυθέν (et πέδοι aut πάλιν pro παπαῖ).

262. δυσαγκόμιστρον M. pr. V. Fl. F. παπαῖ mss. πάλιν conj. Wakef. Qu. πεσόν (χαμαί).

263. τὸ διερόν M. τόδ' ἱερόν V. Fl. F. πέδω κεχυμένον mss. πέδοι χύμενον Pors. πέδω mss. V. Dind. ad Prom. 749. et Lex. Aesch. h. v.

264. ἀπὸ ζῶντοσ] Qu. ἔτι ζῶντα. ῥοφεῖν G. ῥόφειν M.

265. μελέων mss. μελῶν Sidg. ἐκ δέ σοῦ βοσκὰν φεροίμαν ποτοῦ δυσπότου (264—266 = 269—272 statuens) Heimsoeth. Qu. ἐκ τέ σου φέρεσθαι βοσκὰν —. πελανόν (sic) hic et alibi constanter M. δέ σου] Praestat δέ σου.

266. βοσκὰν φεροίμαν mss. φεροίμαν βοσκὰν Well. Dind. Weckl. βοσκὰν φεροίμαν (ἐγὼ) — Weil.

267. καὶ] Leg. ναί. ἰχνάνασ' M. ἰσχάνασ' Fl. Ma. ἰσχνάνασ' Turn. ἰχνεύσασ' frustra C. Häberlin.

ἀντίποιν' ὡς τίνης ματροφόνου μύσους.
 ὄψει δὲ κεῖ τις ἄλλος ἤλιτεν βροτῶν 269
 ἢ θεὸν ἢ ξένον τιν' οὐκ εὐσεβῶν ἢ τοκέας φίλους,
 ἔχονθ' ἕκαστον † τῆς δίκης ἐπάξια.
 † μέγας γὰρ Ἄιδης ἐστὶν εὐθύνος βροτῶν
 ἔνερθε χθονός, δελτογράφῳ τε πάντ' ἐπωπᾶ φρενί.

OP. ἐγὼ διδαχθεὶς μὲν κακοῖς ἐπίσταμαι 276
 πολλοῖσι καιροῦς, καὶ λέγειν ὅπου δίκη
 σιγᾶν θ' ὁμοίως· ἐν δὲ τῷδε πράγματι

268. ἀντιποίνους τίνης mss. ἀντίποιν' ὡς Sch. Herm. Cf. Pers. 476. Eur. Herc. 755. ἀντίποινα δ' ἐκτίνων | τόλμα. Hec. 1074. Soph. Phil. 316. El. 592.

ἵνα supra τίνης scriptum in F. (ἵν') ἀντιποίνους Abr. τείνης (corr. τείνεις) M. G. τίνης Fl. V. F. ματροφόνας mss. ματροφόνου Cas. Qu. ματροφόρους δίκας. δύας] Qu. δίκας, aut σφαγᾶς, aut potius μύσους (cf. 281. μητροκτόνον μίασμα).

269. ὄψει δ' ἐκεῖ τις ἄλλον M. ὄψει δὲ κεῖ τις Sch. Linw. Weckl. Logendum forsau ὄψει δ' ἐκεῖ εἴ τις ἄλλος —. Requiritur enim videtur ἐκεῖ (i. e. κάτω). De crasi cf. ad Arist. Thesm. 536. εἰ δὲ μὴ, ἡμεῖς. Soph. Phil. 782. Ad rem cf. Hom. Il. 3, 354. Virg. Aen. VI. 608. Arist. Ran. 146 sq. ἄλλον mss. ἄλλος Heath. Sch. Herm. Wakef. Linw. Weckl.

270. ἢ θεὸν mss. Qu. ἢ 'ς θεὸν —, aut ἢ θεὸν — ἀδικῶν. Sed cf. Hesiod. Scut. 8. μάκαρας ἤλιτεν Ἀμφιτρυῶν. Op. 328. ὅς τέ τευ ἀφραδῆς ἀλιταίνεται δρυφανά τέκνα. Od. 4, 378. ἀθανάτους ἀλιτέσθαι. 5, 108. Ἀθηναίην ἀλίτοντο.

ξένον] ξένων conj. Weckl. ἀσεβῶν mss. οὐκ εὐσεβῶν Herm. ἀσεβοῦντες Weil. Weckl. τις ἀσεβῶν εἰς τοκῆας Aur. τιν' ἀσεβῶν delent Pal. Todt.

272. τῆς δίκης ἐπάξια mss. Leg. τὴν (sut τῶν) ἐπαξίαν δίκην. (Quod probat Herw. Cf. Pr. 70. ὀρῶ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων. Ch. 95. δόσιν τε τῶν κακῶν ἐπαξίαν.) Aut τὴν δίκην τὴν ἀξίαν. Aut τῆς δίκης τὰπάξια. At requiritur videtur genitivus aliquis significans of his guilt.

273. μέγας — εὐθύνος βροτῶν] δεινός — Heimsoeth. Idem ipse conjeceram. An βαρὺς —? Cf. Pers. 828. Ζεὺς τοι κολαστῆς — ἐπεστιν εὐθύνος βαρὺς. Pr. 77. ὡς οὐπιτιμητῆς γε τῶν ἔργων βαρὺς. εὐθύνος] εὐθυντῆς Burges.

275. δὲ mss. Leg. τε. πάντ' ἐπωπᾶ] Qu. πάντα νωμᾶ. Cf. Sept. 25. Soph. Oed. R. 300. τῇ φρενί V. Fl. F.

276. ἐν κακοῖς mss. δὴ κακοῖς F. W. Schmidt. Qu. μὲν κακοῖς —.

277. πολλοὺς καθαρμούς καὶ — mss. πολλοῖς ἀφ' αὐτοῦ μὲν F. W. Schmidt. πολλοῖσι καιροῦς Herw. Weckl. πολλοῦ καθαρμοῦ δίχα λέγειν θ' Hart. ἐν κακοῖς ἐπίσταμαι | πολλοῖσι καιροῦς Herwerden ex altero scholio, ἐπίσταμαι καὶ σιγᾶν καὶ λαλεῖν ὅπου δεῖ ἐκατέρου καιρὸν γινώσκων. "Nulla in his, inquit, de lustrationibus mentio, etc." Qu. πολλοὺς τε καιροῦς. Sensui conveniret ἕτερά τε πολλά. δίκη] Hoc glossema nominis θέμις habet Todt.

φωνεῖν ἐτάχθηγ πρὸς σοφοῦ διδασκάλου.
 βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερὸς, 280
 μητροκτόνον μίασμα δ' ἔκπλυτον πέλει·
 ποταίνιον γὰρ ὄν πρὸς ἐστία θεοῦ
 Φοίβου καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.
 πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν † ἐξ ἀρχῆς λόγος
 ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσία. 285
 [χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ.]
 καὶ νῦν ἀφ' ἀγνοῦ στόματος εὐφρόνως καλῶ
 χώρας ἀνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν ἐμοὶ
 μολεῖν ἀρωγόν· κτήσεται δ' ἄνευ δορὸς
 αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεῶν 290
 πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
 ἀλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικῆς,
 Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου,
 τίθησιν ὄρθον εὖ κατηρεφῆ πόδα,
 φίλοις ἀρήγουσ', εἴτε Φλεγραίαν πλάκα 295
 θρασὺς ταγοῦχος ὡς ἀνὴρ ἐπισκοπεῖ,

280. χερὸς] Connectenda videntur αἷμα et χερὸς, ut in Cho. 1055. ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι. Qu. χρόνω, vel μαραίνεται 'x χερὸς.

281. μίασμα δ' ἔκπλυτον mss. Qu. μίασμά τ' —, aut μίασμα κἄκπλυτον.

284. ἐξ ἀρχῆς λόγος] Qu. εἰ χρεῖη λέγειν.

286. Spurious habent Musgr. Hart. Herm. Dind. Weil. Herw. Sidg. tuetur Pal. Post 275. transposuerit Th. Buckley sic, χρόνος — | καὶ γὰρ — | πολλοὺς —. Similis versus est Prom. 981. ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος. δὲ διδάσκων V. Fl. F. καθαιρεῖ mss. καθαίρει Stanl. μαραίνει conj. Weckl., coll. Soph. Aj. 714. πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει. Trag. adesp. 574. ἅπαντα θάλλει καὶ πάλιν μαραίνεται. Idem ipse conieceram.

291. ἐς τὰ πάντα Burges. τε σύμμαχον] Qu. καὶ σύμμαχον.

292. Λιβυστικοῖς mss. Λιβυστικῆς Aur. Cas. Pauw. Wakef. Sch. Herm. Recte.

294. τίθησιν ὄρθον] Qu. τίθησι γυμνόν. ἢ κατηρεφῆ mss. εὖ κατηρεφῆ Mein. I. e. bene tectum. Sed vitiosum hoc videtur, nulla enim oppositio est inter ὄρθος et κατηρεφῆς. Qu. κατωφερῆ, praecipitem (ut opem amicis ferentem). Cf. 369. βαρυπεσῆ καταφέρω ποδὸς ἀκμάν. Idem proponit Burges. Qu. τίθησι γυμνόν ἢ κατηρεφῆ —. Paleius affert Paus. I. 24. 7. τὸ δὲ ἀγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς ὄρθον ἔστιν ἐν χιτῶνι ποδήρει, etc. Strab. XIII. 1. πολλὰ δὲ τῶν ἀρχαίων τῆς Ἀθηναίας ξοάνων καθήμενα δείκνυται, etc. Sed hic non de deae simulacro sed de ipsa dea agitur.

296. ταγοῦχος] Correpta prima. Cf. Arist. Lys. 105. ἐκ τᾶς ταγᾶς. Sed eadem producitur in ταγός (dux).

ἔλθοι· κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὧν θεός·
ὄπως γένοιτο τῶνδ' ἔμοι λυτήριος.

- ΧΟ.** οὔτοι σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίας σθέγος
ρύσαιτ' ἄν ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον 300
ἔρρειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν,
ἀναίματόν τι σχῆμα κείδωλον σκιᾶς.
οὐδ' ἀντιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους
ἔμοι τραφεῖς τε καὶ καθιερωμένος;
καὶ ζῶν με δαίσεις οὐδὲ πρὸς βωμῶ σφαγεῖς· 305
ὑμνον δ' ἀκούσει τόνδε δέσμιον σέθεν.
ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἄψωμεν, ἐπεὶ
μοῦσαν στυγεράν
ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν
λέξαι τε λάχῃ τὰ κατ' ἀνθρώπους 310
ὡς ἐπινωμᾶ στάσις ἅμα.
εὐθύδικοι δ' εὐχόμεθ' εἶναι.

298. τῶνδ' μοι F.

299—306. Haec inter tres Furias distribuit Herm.

299. οὔτοι σ' M. οὔτις σ' V. Fl. (corr. in marg.) F.

300. Pro languido παρημελημένον παρεξηγημένον tentat Herw., coll. Arist. Ach. 681. Sed hoc nimis comoediam redolet.

301. τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν] In his latet, ni fallor, mendum.

302. ἀναίματον βόσκημα δαιμόνων σκιά mss. ἐναίματον v. l. ap. schol. ἀναίματον βόσκημα τῶνδε δαιμόνων Herm. — δαίιον σκιάν (miseram umbram) conj. Herw. — καὶ μόνον σκιάν conj. Pal. — νερτέρων σκιάν Zakas. — καὶ κενὴν σκιάν Hart. — ἀσώματον σκιάν Rauch. ἀναίματόν σε σχῆμ' ἔν, εἶδωλον σκιᾶς F. W. Schmidt. Qu. ἀναίματόν τι σχῆμα κείδωλον σκιᾶς, vel ἀναίματον σχῆμ' ὄντα —. Cf. Ag. 839. εἶδωλον σκιᾶς. σκιά mss. ζτ in marg. M. σκιάν Heath. Sch. Herm.

303. οὐδ'] Qu. οὐκ.

304. Interrogationis notam posuit Herm.

305. Paragraphus praefixa in M. με] γε Wakef.

306. ΧΟ. praef. in M. ὑμνων — τῶνδε δεσμίων Blom. ἀκούσει] ἀκουσον fortasse corrigendum arbitratur Naber.

307—321. Haec alii aliter distribuunt.

307. ΧΟ. praef. in M. καὶ χορὸν ἄψωμεν] Leg. ἔν χορὸν ἄψωμεν, vel νῦν —.

311. ἅμα mss. ἅμα recte Cant. Wakef. Dind. ἅμα Weil.

312. εὐθύδικαι θ' οἶδ' οἶμεθ' (ζτ in marg.) M. εὐθύδικαι θ' οἶδοίμεθ' G. εὐθύδικαιοί τ' οἶδ' οἶμαι θεῖναι V. Fl. F. εὐθύδικαιοι δ' Herm. Dind. Weckl. Sidg. εὐθύδικοι θ' ὡς Blom. εὐθύδικοι δ' Cas. εὐθύδικοι δ' ᾧδ' Weidner. εὐθυ-

τὸν μὲν καθαρὰς χεῖρας προνέματι
 οὗτις ἐφέρει μῆνις ἀφ' ἡμῶν,
 ἄσινῃ δ' αἰῶνα διοιχνεῖ. 315

δοσις δ' ἀλιτῶν ὥσπερ ὄδ' ἀνήρ
 χεῖρας φονίας ἐπικρούπτει,
 μάρτυρες ὄρθαι τοῖσι θανοῦσιν
 παραγιγνόμεναι πράκτορες αἵματος
 αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν. 320

Str. 1. μάτερ ἃ μ' εἰκτες, ὦ μάτερ
 Νύξ, ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν
 δειγὰν, κλυθ'· ὁ Λατοῦς γὰρ ἱγίς μ' ἄτιμον τίθησιν
 τόνδ' ἀφαιρούμενος πτώκα, ματρῶν ἄγνισμα
 κύριον φόνου. 325

ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ τόδε μέλος,
 παρακοπὰ παράφορος φρενοβλαβῆς 330

δίκαι θεοὶ δ' Weyrauch. Forma εὐθύδικος est Ag. 761. Qu. εὐθύδικοι δ' ἐξευχόμεθ' εἶναι. Sed confer orthodoxus infra 994. οἶμεθ' (sic) M. οἰδοίμεθ' G. οἶμαι θεῖναι V. Fl. F. εὐχόμεθ' Stanl. Weil. Donaldson Dind. Weyrauch. Herw. οἶομεθ' εἶναι Ahr. Pal. Sidg. Weidner.

313. τοὺς — προσνέμοντας M. G. τοὺς — προνέμοντας V. Fl. F. τὸν — προνέμοντι Herm. τὸν — προὔχοντι Bothe. τοὺς μὲν χεῖρα νέμοντας καθαρὰν conj. Wakef.

314. οὗτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρει mss. correxit Porson.

315. ἄσινῆς mss. Malim ἄσινῃ. Cf. Choq. 1018. ἄσινῃ βλοτον διὰ — ἀμείρει (ἄσινῆς — ἀτηρὸν ἀμείρει Herw.). Ag. 1341. ἄσινεῖ δαίμονι φῶναι.

316. ἀλιτρῶν mss. ἀλιτῶν Aur. Ab ἀλιταίνω. Cf. 269. ἤλιτεν. Pr. 533. μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις. ἀνήρ mss. ἀνήρ Pors.

319. παραγιγνόμεναι mss. Correxit Porson.

321—380. "Tres chori ordines, ephymnia totus chorus canere videtur."

(Weckl.)

322. ἀλαοῖς aut ἀλαοῖσιν (M.) plerique mss. ἀλαοῖσι al. Pal. Sidg.

323. κλυθι· Λατοῦς Turn.

324. om. V. Fl. F. ποιὰν] κοινὰν Rauch. Dedi δεινὰν. Cf. 390.

327. πτώκα M. πῶκα M. sec. m. πῶκα Sophian.

330. 342. παρα*ορὰ (fuerat παραφθορὰ) M. παραφορὰ Turn. παράφρονα V. Fl. F. Leg. παράφορος. φρενοδαλῆς] φρενοδαλις (sic) M. pr. ζτ in marg. M. et οἶμαι φρενοδαλῆς ab S. φρενόδα**ης M. φρενόδαλις et postea φρενόδαλῆς M. sec. m. φρενομανῆς Herw. φρενοπλανῆς Weil. Cf. φρενώλης (Sept. 756.), φρενόμορος, φρενοβλαβῆς, φρενοπληγῆς, φρενομανῆς, etc. Qu. φρενοβλαβῆς. Quod vocabulum legitur Herod. II. 120. Eupol. II. 501. Requiritur enim brevis penultima, quae in φρενοδαλῆς longa est. Ita etiam Rauchenstein.

ὕμνος ἐξ Ἐρινύων

δέσμιος φρενῶν ἀφόρμικτος, † αὐονὰ βροτοῖς.

- Ant. 1. τοῦτο γὰρ λάχος † διανταία
 Μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν,
 θνατῶν οἷς ἂν αὐτουργίαι ξυμπέσωσιν μάταιοι,
 τοῖς ὀμαρτεῖν (μ') ὄφρ' ἂν γᾶν ὑπέλθῃ· θανῶν δ'
 οὐδάμ' ἔστ' ἐλεύθερος. 340
- ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ τόδε μέλος,
 παρακοπὰ παράφορος φρενοβλαβῆς,
 ὕμνος ἐξ Ἐρινύων
 δέσμιος φρενῶν ἀφόρμικτος, † αὐονὰ βροτοῖς. 346
- Str. 2. γιγνομέναισι λάχη τάδ' ἐφ' ἀμῖν ἐκράνθη,
 ἀθανάτων δίχ' ἔχειν γέρας· οὐδέ τις ἐστὶ 350

333. ζτ in marg. M. hic et 336. 351. 363. 387. 398. αὐονὰ] αἰανῆς
 Burges. Scribendum videtur αὐονά. Cf. Arist. Ran. 1089. ἀφηνυάνθη. Eccl.
 146. ἀφανανθήσομαι.

334. διανταίαν] Suspectum. Qu. διανταῖον, aut — ἀμῖν (cf. 348.)

335. ἐμπέδως ἔχειν] Qu. ἀμῖν ἐμπέδως. Cf. 348.

336. θανάτων mss. θνατῶν Cant. τοῖσιν mss. οἷσιν Stanl. τοῖς ἂν E.
 Ahrens. Leg. οἷς ἂν. αὐτουργίαις ξυμπέσωσιν (aut ξύμπας ὤσιν) mss.
 Correx. Turn. αὐτουργίαις ξυμπεσοῦσιν ματαίοις (ματαιίαις?), τοῖσδ' conj. Pal.
 ξυμπέσωσ' αἱματηροὶ conj. Wakef. Fortasse recte. μάταιοι] Qu. μάταιαι.

338. τοῖς] τοῖσδ' Pauw. conj. Pal. τοῖσδ' aut τῶδ' Blom. τάσδ' Heath. Qu.
 τάσδ' aut τοῖσδ'. Sed cf. Pr. 234. ὀμαρτεῖν μ' Burges.

339. ὑπέλθοι V. Fl. F.

341. οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος] οὐ τὸ πᾶν — Burges. οὐκ ἀρᾶν — Martin.
 Leg. οὐκέτ' ἔστ' —, aut potius οὐδάμ' ἔστ'. Cf. ad 175.

342. Paragraphus in M. τῷ τότε θυμουμένῳ V. τῷ τε θυμουμένῳ F.

343. παράφρονα mss. Correctum ex 330.

345. αὐονὰ] αἰανῆς Burges.

347. γιγνομέναισι mss. γεινομέναισι ('at our birth', solemnis epica forma)
 Herm. Pal. Sidg. ἀμῖν mss. ἀμῖν Pors. Qu. τάδε γ'. ἐκράνθη] Qu. ἐκλώ-
 σθη. Sed cf. 392. ἀμὸν — θεσμὸν τὸν μοιρόκραντον.

348. τάδ' ἐφ' ἀμῖν] Qu. τάδε γ' ἀμῖν. Sed cf. 335. ἐκράνθη] ἐκλώθη
 Blom. Praestat, opinor, ἐκλώσθη. Cf. 335.

350. ἀθανάτων δ' ἀπέχειν γέρας mss. ἀθανάτων ἀπέχειν — olim Herm.
 Cf. Suppl. 756. οὐ μὴ — ἡμῶν χειρ' ἀπόσχονται (ἀπόσχωσιν?). ἀθανάτων
 δίχ' ἔχειν κνέφας Martin. ἀθανάτων ἀπέχειν ἐκάς Weil. ἀθανάτων δὲ πολεῖν
 ἐκάς F. W. Schmidt. Qu. ἀθανάτων δίχ' ἔχειν γέρας (aut κνέφας). Cf. 386.
 ἄτιμ' — διέπομεν λάχη θεῶν διχοστατοῦντ' ἀναλίω λάμπα (κνέφα?). 396.
 ἔχουσα — δυσάλιον κνέφας. Ch. 257. ἔξεις — εὐθουον γέρας. Suppl. 986.

συνδαίτωρ μετάκοινος,
παλλεύκων δὲ πέπλων πανάμοιρος ἄκκληρος ἐτύχθη.
δωμάτων γὰρ εἰλόμαν 354

ἀνατροπᾶς. ὅταν Ἄρης τιθασὸς ὦν φίλον ἔλη,
ἐπὶ τὸν εὖ διόμεναι κρατερόν ὄντα περ ὄμως
πράσσομεν νέον αἷμα. 359

Ant. 2. σπενδομένα δ' ἀφελεῖν τινὰ τάσδε μερίμνας,

ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας. χέρας mss. γέρας Herm. Weckl. Evers. Qu. γέρας, aut κνέφας (387. 396.).

351. Paragraphus in M. συνδαίτωρ Fl. συνδάτωρ M. G. P. V. F. συνδαίτωρ Turn.

352. πέπλων ἄμοιρος ἄκκληρος ἐτύχθη mss. πέπλων ἄκκληρος — Both. πέπλων ἀνφόρτος — Weil. (ex schol. οὐδαμοῦ ὅπου ἔορτή καὶ ἀμπεχόνη καθαρὰ πάρεισι), coll. Eur. El. 310. ἀνέορτος ἱερῶν καὶ χορῶν τητωμένη. (Quod probat Wecklein. Sed parum placet locutio πέπλων ἀνέορτος.) πέπλων ἄφαρος conj. Weckl. (coll. Hesych. ἄφαροι: ἀνείματοι ἀνένδυτοι. Eur. Phoen. 324. ἀπεπλος φαρέων λευκῶν.). πέπλων ἄμμοιρος Elmsl. ad Med. 1362. πέπλων (παν)άμοιρος (ἔσαιέν) ἐτύχθη tentat Herw. Cf. Sept. 715. τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους. Soph. Aj. 1327. ταφῆς ἄμοιρον. ἄμοιρος ἄκκληρος ἐτύχθη mss. ἄμοιρος μούνα ἐτύχθη Dind., ejecto glossemate ἄκκληρος, addito vero quod sensus postulat, μούνα. (Hesychius ἄμοιρος per ἄκκληρος explicat.) ἄμορος (?) καὶ ἄκκληρος — Dav. Dedi πανάμοιρος (Rauchenstein) —. Aut hic aut antistrophicus versus corruptus est, neque corruptelae sedem reperire facile est.

354. δωμάτων M. δωμάτων Ald.

356. πίθασος M. et (aut πίθασσος) G. V. Fl. F. τιθασὸς P. Turn. Pors. μιαρὸς aut μυσαρὸς requirit Herw. φίλος mss. φίλον Turn. ἐπὶ τὸν, ὦ, διόμεναι mss. et schol. (διὰ μέσου τὸ ὦ.) ἐπὶ τὸν ὄν — ἐπιτόνως διόμενοι Turn. prob. Stanl. Wakef. Heyse. Todt. ἐπὶ τὸν ὦδ' ἰέμεναι E. Ahrens. Weckl. Qu. μετὰ τὸν εὖ διόμεναι. Cf. Suppl. 819. μετὰ με δρόμοισι διόμενοι. τὸν] Demonstrativum ex epicorum usu.

358. κρατερόν ὄνθ' ὁμοίως μαυροῦμεν mss. — ὄμως ἀμαυροῦμεν Burges. Weil. Sidg. κρατερόν ὄντα περ ὄμως | μαυροῦμεν νέον αἷμα olim Herm. Dind. Pal.

359. μαυροῦμεν mss. Correxi πράσσομεν. Cf. v. ant. 372. ὑφ' αἵματος νέου (sup. gl. διὰ τὸ νέον αἷμα) M. G. Burges. Todt. ἐφ' αἵματος νέου P. V. Fl. F. Schoem. αἵματος Weil. Sidg. "νέον αἷμα eadem appositione dictum qua δύσφορον ἄταν v. 372." (Dind.) Schol. διὰ τὸ νέον αἷμα. τοῦ νεωστὶ εἰργασμένου ὑπ' αὐτοῦ. Quem αἵματος νέου legisse probabile est. Qu. μαυροῦμεν αἷμα διὰ νέον (aut χυθέν). Cf. ad v. ant. 371.

360. σπενδόμεναι δ' M. σπενδομένα δ' Burges. Dind. σπενδόμεναι τ' Butler. σπενδομεν αἶδ' Doederl. Weil. Weckl. σπενδομένα (om. δὲ post θεῶν) Drake. Qu. σπενδομένα — τάσδε μερίμνας, vel σπενδομαι οὖν ἀφελεῖν —.

361. τινὰ mss. Dind. Weckl. Δία Pauw. Heath. Wakef. Sch. Fortasse recte.

θεῶν τ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι λιταῖς ἐπικραίνειν,
μηδ' εἰς ἀγκρῖαν ἐλθεῖν·

Ζεὺς δ' αἰμοσταγὲς ἀξιόμισον ἔθνος τόδε λέσχας 366
ἄς ἀπηξιώσατο·

μάλ' ἐλαφρῶς ἀλομένα ἀνέκαθεν βαρυπεσῆ 369
καταφέρω ποδὸς ἀκμᾶν — σφαλερὰ (καὶ) τανυδρομοῖς
κῶλα — δύσφορον † ἄταν.

Str. 3. δόξαι δ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμγαὶ 373
τακόμεναι κατὰ γᾶς μινύθουσιν ἄτιμοι
ἀμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν ὀρχημοῖς τ' ἐπι-
φθόνοις ποδός. 375. 376

τᾶσδε μερίμνας M. τᾶσδε — Ald. τᾶσδε μερίμνα Todt. Mira est scholiasta-
annotatio, εὐχομαι τοῖς θεοῖς τελέσαι τὸ βούλημα.

362. θεῶν δ' mss. Leg. θεῶν τ'.

363. ἐμαῖσι λιταῖς mss. ἐμαῖσι δίκαις Prien. Weil. ἐμαῖς μελέταις H. Voss.
Sidg. ἐμαῖς τελεταῖς Fritzs. prob. Pal.

364. ἐς M. εἰς Pauw.

365. γὰρ mss. δ' Linw. Weckl. αἵματοσταγὲς ἀξιόμισον ἔθνος mss.
αἰμοσταγὲς — Müller. Fr. Weil. Linw. Weckl. Heims. αἱματόφρητον πᾶν ἔθνος
metri gratia Dind. in Lex. p. 422. Metrum incert. st. Cf. ad v. str. 352.

366. Cf. Ag. 732. αἵματι δ' οἶκος ἐφύρθη. Theocr. 26, 5. πεφυρμένα αἵ-
ματι πᾶσαι. Post h. v. ephymnium iterant Schneider. Weckl.

368—372. μάλα — ἄταν] Hi versus post 376. leguntur in mss. Transpo-
suit Heath. Et sic Dind.

369. μάλα γὰρ οὖν ἀλομένα mss. Dedi μάλ' ἐλαφρῶς ἀλομένα. ἀλομένα
Fl. V. ἀλλομένα G. ἀλλομένα (alt. λ partim eraso) M. ἀγκαθεν mss. ἀνέκα-
θεν Pearson. Weil. etc. Cf. ad Ag. 3. βαρυπεσῆ] Annon βαρυπετῆ? Cf. εὐπετής,
δυσπετής, προπετής, δακρυοπετής (Suppl. 112.), δρυπετής, χαμαιπετής (Ag. 920.
Ch. 972.), δουριπετής (Eur. Andr. 654.), περιπετής. Cf. Ch. 36. βαρὺς πίτων.

371. σφαλερὰ τανυδρομοῖς mss. τανυδρομοῖς (ὄμως, αὐτὸ ὄμως) Weil. Sidg.
Headlam. σφαλερὰ (περ) τανυδρομοῖς Linwood. σφαλερὰ (καὶ) τανυδρομοῖς
Schoem. Drake. Pal. Weil. Rauch. (ex schol.) σφαλερὰ (γὰρ) τανυδρομοῖς Dind.
Qu. σφαλερὰ (καὶ) τανυδρομοῖς, αὐτὸ τανυδρομοῖς (βροτῶν αὐτὸ βροτοῖς). τοῖς
τανυδρομοῖς legisse videtur schol.

372. ἄταν mss. μάταν Weil. Sidg. δυσφόρως ἄγαν Todt.

373. δόξαι γ' Abr. δόξαι δ' Bergk. σεμγαὶ] Fort. σεμνῶν.

374. κατὰ γᾶν mss. Dind. κατὰ γᾶς Herm. Sidg. Idem vitium est 838. 871.
μινύθουσιν] Cf. Sept. 920. Qu. φθινύθουσιν. ἄτιμοι] An αἰστοί? Cf.
Ag. 465. ἐν δ' αἰστοῖς τελέθοντος —.

375. ἡμετέραις mss. ἀμετέραις Dind.

376. ἐπιφθόνοις M. Scholef. ἐπιφθόνοις Heath. ἐπιφόροις Pearson. Weckl.
ἀφθόγοις Burges. ἐπιφόροις Wakef. ἐπιφόρους Stanl.

Ant. 3. πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόθ' ὑπ' ἄφροσι λύμα·
τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μέλαν πεπόταται,
καὶ δνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος † αὐδᾶται
πολύστονος φάτις. 380

Str. 4. ἔσμεν γὰρ εὐμάχανοί τε καὶ τέλειοι κακῶν
τε μνάμονες † σεμναὶ
καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς,
ἄτιμ' ἄτιτά τε διέπομεν 385
λάχη θεῶν διχοστατοῦντ'
ἀναλίω κνέφα, † δυσοδοπαίπαλα

377. οἶδεν M. οἶδε V. Fl. τόθ'] τόθ' Hart. τις Rauch. ὑπ' ἄφροσι
λύμα mss. Qu. ὑπ' ἄφροσι φάτις.

378. τοῖον γὰρ mss. τοῖον Heath. μύσος M. μύσος Vict. μύσους non
male Pal. Qu. μέλαν aut φρενῶν.

379. δνοφερά τις ἀχλὺς Aur. αὐδᾶται] Suspectum. αὐδᾶται (pro αὐδᾶ
positum) tuetur Pal., coll. Ch. 151. 272. Soph. Phil. 852. Qu. ἐκχεῖται. Schol.
κακὴ δὲ φήμη περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ λέγεται.

380. πολύστονος mss. πολύστομος Musgr. Malim παλίνστομος, aut πολύρ-
ροθος. Post h. v. ephymnium addunt Schneider. Weckl.

381. μένει mss. μένει Heath. μέλει conj. Dobr., coll. Sept. 276.
ἡμεῖς γὰρ εὐμήχανοι Hart. Qu. ἔσμεν γὰρ εὐμήχανοί τε —.

382. εὐμήχανοι mss. Leg. εὐμάχανοι (Dind.). Cf. 561. ἀμαχάνοις. Sept.
132. ἰχθυβόλῳ μαχανᾷ.

383. δὲ mss. τε Wak. Weckl. etc. μνήμονες mss. Leg. μνάμονες (Dind.).
Sic ἀναλίω infra 627. Cf. Prom. 516. Μοῖραι τρίμορφοι μνάμονές τ' Ἐρινύες.
Ag. 150. σεμναὶ] Σεμναὶ Heimsoeth. Qu. πάντων, aut δειναί.

384. δυσπαρήγοροι] δυσπαράγοροι Dind. παρηγορίαις est Ag. 95., sed in
anapaestis.

385. ἄτιμ'] Ut glossema deleverit Headlam. ἀτίετα ἀτίεται M. ἀτίετα
Cant. Cf. 839. ἀτίετον μύσος. 872. Suppl. 853. ἀτίετ' — εὐσεβῶν. Eur. Ion.
712. ἀτίετος φίλων. Vox nihili, ni fallor, est ἀτίετα. Leg. ἄτιτά τε. διόμε-
ναι M. διέπομεν recte Heath. διόμεθα Musgr. διαμένει R. Schulze. Schol.
ἀφωρισμένα τῶν θεῶν τῶ προσόντι αὐτοῖς σκότει.

386. λέχη mss. λάχη Weil. Cf. 310.

387. ἀνηλίω mss. Leg. ἀναλίω (Dind.). Cf. 627. et ad 396. Sept. 852. ἀνάλιον
θεωρίδα. λάμπα mss. I. e. situ. λάπα (?) Wieseler. Dind. Fr. Linw. Weckl.
ἀνηλίω γ' αἴγλα conj. Wakef. Cf. ad v. ant. 395. Eur. Suppl. 993. λάμπαι
δ' ὠκύθοοί νιν ἀμφιππεύουσι δι' ὄρνθας (sec. Musgr. et Herm.). Apud Hip-
pocratē λάπη valet pituita, crassum pus. Qu. κνέφα. (Cf. 396. δυσάλιον
κνέφας.) Aut χῶρα (γαῖα, αἶα). δυσοδοπαίπαλα mss. δυσβατοπαίπαλα Dav.
δύσβατα παίπαλα Oberdick. δυσποδοπαίπαλα Weil. δυσποροπαίπαλα Heim-
soeth. δυσοδοπαιπάλα (et χθονός 395.) Gilbert. Schol. δυσπαράβατα καὶ τρα-

- δερκομένοισι καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς.
 Ant. 4. τίς οὖν τάδ' οὐχ ἄζεταιί τε καὶ δέδοικεν βροτῶν, 391
 ἄμὸν κλύων θεσμὸν
 τὸν μοιρόκρατον ἐκ θεῶν
 τεθέντα τέλεον; ἔτι δέ μοι
 (μένει) γέρας παλαιὸν, οὐδ' 395
 ἀτιμίας κυρῶ καίπερ ὑπὸ χθονὶ
 τάξιν ἔχουσα καὶ δυσάλιον κνέφας.

ΑΘΗΝΑ.

- πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοήν·
 ἐπὶ Σκαμάνδρου δ' ἦ καταφθατουμένη
 γῆν ἦν Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι,
 τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα, 400
 ἔνειμαν αὐτόπρεμνον ἐς τὸ πᾶν ἔμοι,
 ἐξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις·
 ἔνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτροτον πόδα,
 πτερῶν ἄτερ † ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,

χέα ζῶσι καὶ τοῖς θνήσκουσιν. Qu. δυσποροπαίπαλα, aut δύσπορα παίπαλα, aut δυσκολοπαίπαλα. Suspectum nonnihil est duplex nomen compositum cum *δυσ*, ut monuit Sidg. ὁμῶς mss. Leg. ὁμῶς.

389. δέδοικε mss. δέδοικεν Sch.

391. ἐμοῦ] ἄμὸν Dav. Cf. v. str. 383.

393. δοθέντα mss. τεθέντα bene Herw. τέλεον] Qu. μέλεον. ἐπι δέ μοι mss. ἐνὶ δέ μοι Aug. ἔτι δέ μοι (μένει) Herm. Ahr. Weckl.

394. γέρας παλαιόν (ἔστιν) Herm. Sch. Pal. (μένει) γέρας παλαιὸν Herm. γέρας (πέλει) παλαιὸν Ahr. Fr. γέρας παλαιόν, οὐδέ (πω) Donaldson.

395. κυρῶ] κύρω Herm. Cf. ad v. str. 387. καίπερ (νέρθεν) Stadtmüller.

ὑπὸ χθόνα τάξιν ἔχουσα] Qu. ὑπὸ χθονὸς οἶκον —. Cf. 417. Ἄρα δ' ἐν οἴκοις γᾶς ὑπαὶ κεκλήμεθα. Vel ὑπὸ χθονὸς | αἴσαν. Vel ὑπὸ χθονὶ —. (Cf. 373. ὑπ' αἰθέρι.) καίπερ Sidg. Qu. (λυγρὰν) καίπερ —.

396. δυσήλιον mss. Leg. δυσάλιον (Dind.). Cf. ad 386.

398. ἀπὸ Σκαμάνδρου mss. ἐπὶ Σκαμάνδρου Burges. τὴν καταφθατουμένην M. γῆν καταφθατουμένη Stanl. Bentl. Herm. Dind. δ' ἦν καταφθατουμένη | γῆν, ἦν Burges. Schol. καταφθάνουσα.

399. ἦν δῆτ' mss. ἦ δῆτ' Wakef. γῆν, ἦν Burges. Qu. τήνδ' ἦν —, aut ἦν δῆ γ', vel ἦν τῶν. Parum convenit hic particula δῆτα. Cf. ad 3.

402. τόκοις M. τέκνοις V. Fl. F. Θησέως τόκοι A. Ludwig.

404 sq. Alterutrum horum versuum spurium esse judicat Pal.

404. πτέρωμ' ἄπερ J. B. Mayor. στροβοῦσα Burges. ῥοιζοῦσα Blom.

- πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον. 405
 καὶ νῦν ὄρωσα τήνδ' ὀμιλίαν χθονὸς
 ταρβῶ μὲν οὐδέν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα.
 τίνες ποτ' ἔστέ; πᾶσι δ' ἔς κοινὸν λέγω,
 βρέτας τε τοῦμὸν τῶδ' ἐφημένῳ ξένῳ —
 ὑμᾶς θ' ὀμοίαις οὐδενὶ σπαρτῶν γένει, 410
 οὔτ' ἐν θεαῖσι πρόσθεν εἰσορωμένας
 οὔτ' οὔν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασι —
 λέγειν δ' ἄμορφον ὄντα τὸν πέλας κακῶς
 † πρόσσω δικαίων ἢδ' ἀποστατεῖ θέμις.
 ΧΟ. πεύσει τὰ πάντα συντόμως, Διὸς κόρη. 415
 ἡμεῖς γὰρ ἔσμεν Νυκτὸς αἰανῆ τέκνα,

405. Versus fortasse spurius. πώλοις mss. Dind. κώλοις Wakef. Herm. (Schol. ἐπὶ ὀχήματος ἔρχεται.) πνοαῖς aut πνόοις (?) Weil. πώλοις τ' Butl. "Per auras advenit Minerva aegide tamquam alis utens eaque pedum gressum accelerans." (Herm.) τόνδ' ἐπιζεύξασ' mss. οὐκ ἐπιζεύξασ' Pauw. οὐδ' ἐπιζεύξασ' Weil. Fort. πώλους ἀκμαίους τῶδ' ἐπιζεύξας (ὑποζεύξας?) ὄχῳ. Cf. Ch. 1044. μήτ' ἐπιζευχθῆς στόμα | φήμη πονηρᾶ.

406. καὶ νῦν δ' mss. καὶ νῦν Pal. καινήν δ' Cant. Sch. Herm. Dind. Weil. Weckl. Sidg. τήνδ'] τήν M. pr. τήνδ' corr. Particula δὲ fortasse ad v. 405. pertinet.

408. λέγω M. G. στένω V. Fl. F.

409. τῶδ' ἐφημένῳ ξένῳ] Qu. τόνδ' ἐφήμενον ξένον. Post ξένῳ plene distinguendum.

410. ὑμᾶς θ' ὀμοίαις (aut ὀμοίως) mss. ὑμᾶς δ' ὀμοίαις Pal. ὑμῖν θ' ὀμοίαις Pauw. Pearson. ὀμοίαις M. ὀμοίως V. Fl. ὀμοιοῦσ' Weil.

411. οὔτ' ἐν mss. οὔτ' αὖ Fritzsch. θεαῖσι] θεοῖσι conj. Weckl. πρὸς θεῶν ὄρωμένας mss. πρὸς θεῶν ὄρωμένας Stanl. Dind. πρόσθεν εἰσορωμένας Hart.

412. ἐμφερεῖς mss. ἐμφερέσι Pauw. μορφώμασιν mss. μορφώμασιν, — (sic) Linw. Pal. Similis aposiopesi est in Ch. 186.

413. ἄμορφον ὄντα mss. Weckl. ἄμορμον ὄντα (sine reprehensione) Rob. Well. Herm. Elmsl. ad Med. 85., coll. 475. ὄμως δ' ἄμορμον ὄντα σ' αἰροῦμαι πόλει. 681. τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμορφος (ἄμορφος V.) ὦ; "Singulari casu accidit ut vox ter in una fabula ab Aeschilo usurpata extra eam apud Atticos poetas non extet." (Elmsl.) ὀμωροφούντα Naber. τοὺς (τοῖς M. pr.) πέλας mss. τὸν πέλας Aur. Heath. etc.

414. πρόσσω δικαίων mss. Qu. πρόσσω δίκης ἔστ', aut οὔτοι δίκαιον. Cf. Arist. Vesp. 192. πόρρω τέχνης. ἢδ' M. ἢδ' G. V. F. ἢδ' Abresch. Herw. ad Oed. R. 181. οὐδ' ἐπίσταται Hart. Non male.

416. αἰανῆ M. G. schol. αἰανῆς V. Fl. F. Pal. Sidg. Antiquam formam suspicor fuisse αἰανῆς, recentiorem αἰανὸς, quam inferre conati sint grammatici. V. Lobeck. et Dind. ad Aj. 672. Cf. 479. αἰανῆς (sic M. αἰανῆ Flor.

- Ἄραϊ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὑπαὶ κεκλήμεθα.
 ΑΘ. γένος μὲν οἶδα κληδόνας τ' ἐπωνύμους.
 ΧΟ. τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσει τάχα.
 ΑΘ. μάθοιμ' ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον. 420
 ΧΟ. αὐτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
 ΑΘ. καὶ τῷ κτανόντι ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς;
 ΧΟ. ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.
 ΑΘ. ἦ καὶ τοιαύτας τῶδ' † ἐπιρροῖζεῖς φυγὰς;
 ΧΟ. φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο. 425
 ΑΘ. ἄλλαις ἀνάγκαις ἢ τινος τρέων κότον;
 ΧΟ. ποῦ γὰρ τοσοῦτον κέντρον ὡς μητροκτονεῖν;
 ΑΘ. δυοῖν παρόντων ἡμῖς λόγος πάρα.
 ΧΟ. ἀλλ' ὄρκον οὐ δέξαιτ' ἄν, οὐ δοῦναι θέλοι.

Veh.) νόσος. 572. εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον. 902. αἰανῆς — νόσος (ubi αἰανῆ metrum respicit). Soph. Aj. 672. ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς (αἰανῆς al. qu. αἰανοῦς) κύκλος etc. El. 506. Legē Nυκτὸς αἰανῆ (aut αἰανοῦς) τέκνα. Cf. 1032. μεγάλοι φιλότιμοι Νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες. Eur. Or. 408. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς Νυκτὶ προσφερεῖς κόρας.

417. ἀραϊ Fl. V. ἀρὰ M. ἐν οἴκοις] Suspectum. Qu. ἐνεργε.

418. ἐπωνύμους Burges.

420. 421. 424. 425. 428. 429. 432. 433. Paragraphi praefixae in M.

421. βροτοκτονοῦντας mss. αὐτοκτονοῦντας Dav. Recte. Cf. 336. αὐτουργίαι.

De articulo omissio cf. 50.

422. τοῦτο mss. ποῦ τὸ Aur. Wakef. Tyrwh. Arnald. Correctio necessaria.

σφαγῆς mss. φυγῆς Scal. Stanl. etc. Cf. 427. et 607.

423. μηδαμοῦ] Qu. μηδαμῶς.

424. ἦ καὶ] Qu. ἦ γάρ. ἐπιρροῖζεῖ mss. ἐπιρροῖζεις Scal. Stanl. etc. ἐπιρροῖζεῖς Herm. Sch. Well. etc. Qu. ἐπιρροῦζεις. Cf. Arist. Ran. 684. ῥύζει ἐπὶ κλαυτον νόμον. Hermipp. II. 388. ῥυζῶν (sic).

425. ἠξιώσατο] Cf. Ag. 361. βροτῶν ἀξιουσθαι μέλειν. Qu. ἠξιώσεν ἦς. Cf. 366.

426. ἄλλης ἀνάγκης mss. ἄλλαις ἀνάγκαις Both. Dind. ἀλοῦς ἀνάγκαις ἢ τινος τρέων κότον; Naber. ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης καὶ τινος τρέων κότον F. W. Schmidt. ἀνευ δ' ἀνάγκης κοῦ τινος τρέων κότον; idem. Qu. ἀρ' ἐξ ἀνάγκης, aut ἀλοῦς ἀνάγκη καὶ —; οὔτινος M. ἢ τινος Fl. V. F. ἢ τίνος G. μή τινος Hart.

427. τοσοῦτο mss. τοσοῦτον Elmsl. Cf. ad 201.

428. ἡμῖς λόγου mss. Well. Weckl. ἡμῖς λόγος Dind. Pal. Cf. ad Ag. 1300. Thuc. V. 31. τῇ ἡμισείᾳ τῆς γῆς. Plat. Phaed. 104 A. ὁ ἡμῖς τοῦ ἀριθμοῦ.

429. οὐ δοῦναι θέλει mss. εἰ — θέλοι (vel ὄν δοῦναι θέλω) Musgr. ὄν δοῦναι θέλω Ahrens. Herw. Naber. εἰ δοῦναι θέλοις olim Herm. οὐ δοῦναι θέλοι conj. Wakef. οὐδ' εἶναι θέλει conj. idem, coll. 432. ὄρκους — λέγω. Qu. εἰ δοίην ἐγώ. θέλει mss. Pal. θέλοι Sch. Herm. etc. Recte.

- ΑΘ. κλύειν δίκαιος μᾶλλον ἢ προᾶξαι θέλεις. 430
 ΧΘ. πῶς δῆ; δίδαξον· τῶν σοφῶν γὰρ οὖν πέλεις.
 ΑΘ. ὄρκους τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.
 ΧΘ. ἀλλ' ἐξέλεγχε, κρῖνε δ' εὐθειῖαν δίκην.
 ΑΘ. ἢ κάπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος;
 ΧΘ. πῶς δ' οὐ σέβουσαί γ' ἀξίαν καὶ ἀξίων; 435
 ΑΘ. τί πρὸς τὰδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις;
 λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς
 τὰς σὰς ἔπειτα τόνδ' ἀμυναθοῦ ψόγον,
 εἶπερ πεποιδῶς τῇ δίκῃ βρέτας τόδε
 ἦσαι φυλάσσων ἐστίας ἐμῆς πέλας 440
 σεμνὸς προσέκτωρ ἐν τρόποις Ἰξίονος·
 τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθές τί μοι.
 ΟΡ. ἄνασσ' Ἀθάνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων
 τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.

430. δίκαιος (ω supr. sec. m. in litura) M. δικάως V. Fl. δίκαιος Dind. Weil. Weckl. Recte. Cf. Pr. 868. κλύειν ἀνακτις μᾶλλον ἢ μαιυρόνος. ἢ (εὐ) προᾶξαι Wieseler. Fort. ἢ πέλειν.

431. πῶς δῆ δίδαξον vulg. Scribendum sic, πῶς δῆ; δίδαξον. Cf. 601. 201. τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένει mss. Qu. τῶν σοφῶν γὰρ οὖν πέλει aut εἰ πάνυ). Ita etiam Pal. Linwood. (aut — οὐ πέλει;) Cf. 849. καὶ τῶ μὲν εἰ σὺ κάρι' ἐμοῦ σοφωτέρη. πέλη V. Fl. et (sup. εἰ) F.

432. τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω] τὰ μὴ δίκαια δῆ — Wakef., qui "nihil certius est", inquit. Qu. ἂ μὴ δίκαια (sc. ἐστὶ) — λέγω] I. e. jubeo. Fort. θέλε, quod legisse schol. ad 429. arbitratur Pal. Aut τὰ μὴ δίκαιά σ' οὐ νικᾶν ἐῶ.

435. σέβουσαί γ' M. G. σέβοιμέν γ' Fl. F. σέβομαι (σέβοιμέν corr.) γ' V. σέβουσαί σ' ἀξίαν γ' Pauw. σέβουσαί γ' ἀξίαν σ' melius Wakef. Todt. ἀξίαν τ' ἐπαξίων (ἐπ' ἀξίων V.) mss. ἀξίαν ἐπαξίων Pors. Dind. ἀξίαν κάπ' ἀξίων Arnald. Pal. ἀξίαν ἀπ' ἀξίων Stanl. Todt. Schol. ἀξίων οὐσαν γονέων. Leg. ἀξίαν καὶ ἀξίων (Wieseler.) ἀξίαν τ' M. ἀξίαν σ' ἐπαξίων Wakef. Cf. Arist. Eq. 336. πονηρός — καὶ πονηρῶν. Eur. Ion. 747. ὦ θυγατερ, ἀξι' ἀξίων γεννητόρων | ἦθη φυλάσσεις.

438. ἀμυνάθου mss. ἀμυναθοῦ Dind.

440. ἐμῆς Fl. V. F. vulg. ἀμῆς M. Herm. prob. Mein. (Anal. Soph. p. 280.) ἀγνῆς Burges.

441. προσέκτωρ] Supplex. Cf. ad 119. Ch. 1035. προσίξομαι | μεσόμφορῶν δ' ἴδρυμα etc. ἐν τρόποις] ἐντροπαῖς Verrall.

444. μέλημ'] Qu. ἐγκλημ'.

οὐκ εἰμὶ προστρόπαιος, οὐδ' ἔχων μύσος 445
 πρὸς χειρὶ τῆμῃ τὸ σὸν ἐφεζόμεν βρέτας.
 τεκμήριον δὲ τῶνδ' εἰ σοὶ λέξω μέγα.
 ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος
 ἔστ' ἂν σταλαγμοῖς αἵματος καθαρσίου
 σφαγαὶ καθαιμάξωσιν εὐθήλου βοτοῦ. 450
 πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερῶμεθα
 οἴκοισι κἄμπόροισι καὶ ῥυτοῖς πόροις.
 ταύτην μὲν οὖν τὴν φροντίδ' ἐκποδῶν ἔα,
 γένος δὲ τοῦμὸν ὡς ἔχει πεύσει τάχα.
 Ἄργεῖός εἰμι, πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς, 455
 Ἄγαμέμνον', ἀνδρῶν ναυβατῶν ἀρμόστορα,

445. οὐκ εἰμὶ] οὐχ ὧδε (sc. ὡς Ἰξίων) Herw., Orestem Minervae supplicem se esse negare non potuisse admonens. ἔχει — ἐφεζομένη mss. ἔχων — ἐφεζόμεν Wieseler. Well. Pal. Dind. Weckl. ἔχων — ἐφεζομαι Fritsch.

446. ἐφεζομένη mss. ἐφημένου Sch. Burges. Butl. Herm. Minck. ἐφεζόμεν Wieseler.

447—450. Delet Gilbert. 447—453. H. Wolf.

448. ἄφθογγον] ἄφερκτον Musgr. παλαμναῖον] Cf. Soph. Tr. 1207. Soph. El. 582.

449. πρὸς ἀνδρὸς mss. παλαγμοῖς Weckl. (Cf. Fr. 340. πρὶν ἂν παλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου | αὐτὸς σε χράνη Ζεὺς καταστιάξας χεροῖν.) πρὸς ἀνδρὸς αἱμάτων καθαρσίου Dav. Dedi σταλαγμοῖς. Vulgata inepta est.

450. καθαιμάξωσι F. et (-σιν) Vict. καθαιμάξουσι M. (ζτ. in marg.) G. Fl. V. Qu. σφαγαὶ νιν αἱμάξωσι. νοθήλου βοτοῦ M. G. ὀθνεῖλου βοτοῦ V. Fl. F. νεοθήλου βοτοῦ Turn. νεοθηλοῦς — Abr. Herm. Sch. καθαιμάξωσιν εὐθήλου — Wunder. Cf. Eur. Bacch. 736. εὐθηλον πόριν. Iph. A. 579. εὐθηλοὶ βόες. Aesch. Fr. 309. χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον (εὐθηλον λαβῶν?).

451. πρὸς ἄλλων conj. Weckl. Sed cf. 239. προστετριμμένον τε πρὸς | ἄλλοισιν οἴκοις. ταῦτ'] πάντ' Burges. τοῦτ' Gilbert.

452. οἴκοισι —] χοιροκτόνοις δρόσοισι (melius σφαγαῖσι?) conj. Weckl. Qu. ὄσοισι —. Sed cf. 239. καὶ βοτοῖσι M. G. etc. καὶ βοτοῖσι V. καὶ βατοῖσι Martin. Dav. (καὶ βατοῖσι καὶ ῥυτοῖς πόροις, 'by trodden and liquid paths', Dav.) καθαρσίοις βοτοῖσι Herw. Qu. κἄμπόροισι. Cf. 238. προστετριμμένον τε πρὸς | ἄλλοισιν οἴκοις καὶ πορεύμασιν (κἄμπόροις πολλοῖς?) βοτῶν. ῥυτοῖς πόροις] ῥυτοῖς ῥοοῖς (?) Hart. ῥυτοῖς ποτοῖς conj. Wakef., coll. Soph. Oed. C. 1597. ῥυτῶν ὑδάτων. Eur. Hipp. 658. ῥυτοῖς νασμοῖσιν. Cf. Ch. 72. πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ | βαίνοντες etc.

453. ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ'] Leg. ταύτην μὲν οὖν τὴν φροντίδ'. λέγω] ἔλω (aut ἔχω, coll. Eur. Fr. 816, 4. ὡς δειλὸς εἶη θάνατον ἐκποδῶν ἔχων) Wakef. Leg. ἔα. ἐκποδῶν M.

454. πεύση mss.

ξὺν ᾧ σὺ πρόην ἄπολιν Ἰλίου πόλιν
 ἔθηκας. ἔφθιν' οὔτος οὐ καλῶς μολῶν
 εἰς οἶκον· ἀλλὰ νιν κελαινόφρων ἐμὴ
 μήτηρ κατέκτα ποικίλοις ἀγρεύμασι 460

† κρύψασ', ἃ λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
 καὶ γὰρ κατελθὼν, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
 ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι,
 ἀντικτόνοις ποινῶσι φιλτάτου πατρός.

καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἔστ' αἴτιος, 465
 ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίᾳ,
 εἰ μὴ τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς † ἐπαιτίους.
 σὺ δ' εἰ δικαίως εἶτε μὴ κρῖνον δίκην·
 πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ καταινέσω.

ΑΘ. τὸ πρᾶγμα μεῖζόν ἐστιν ἢ τιν' εἰδέναι 470

457. ξὺν ᾧ τάλαιναν Pal. Qu. ξὺν ᾧ σὺ πέρσας (pro Τροίαν) —. Vel ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν ἐκπέρσας (pro Ἰλίου) —. Cf. Eur. Tro. 1292. ἃ δὲ μεγαλόπολις ἄπολις ὄλωλεν οὐδ' ἔτ' ἐστὶ Τροία. Τροίαν mss. πρόην Mein. πρόην melius Davies, qui Homeri illud τὸν σὺ πρόην κτείννας (Il. 24, 500.) respici putat. πρόσθεν conj. Dind. Vulgata manifesto vitiosa est. Vera proculdubio est emendatio πρόην Cf. 738. ἐλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν. Τροίαν glossema sapit. Qu. Τρώαν (i. q. Τρωϊκὴν) aut Τρωάδ'.

458. ἔφθιν' M. ἔφθην' V. Fl. F. ἔφθιτ' Turn. οὔτως M. G. οὔτος al. Turn.

459. ἐς mss. εἰς Dind.

460. ἀγρεύμασιν mss.

461. κρύψασα λουτρῶν mss. κρύψασ', ἃ λουτρῶν Musgr. κρύψασα, λουτρῶν τ' Wakef. Qu. λούτρον δ', vel δροίτη δ'. κρύψασ'] Fort. στέξασ', aut ἐλοῦσ', aut λαβοῦσ'.

465. καὶ τῶνδε κοινῇ] Qu. καὶ τῶνδ' γ' ἐστὶ, vel — καὶ δὴ. ἐπαίτιος mss. μεταίτιος Weil. Weckl. (Cf. Ag. 811. Ch. 100. 134.) Leg. ἔστ' αἴτιος. Post h. v. lacunam indicat Weil.

467. εἰ μὴ τι τῶνδ'] Qu. εἰ μὴ ἀντὶ τῶνδ'. Sed cf. Ag. 1059. εἶ τι δράσεις τῶνδε. ἐπαιτίους] ἐναντίους Ahrens. Qu. μεταίτιους vel potius πατροκτόνους. Cf. ad Ch. 273.

468. σύ τ' mss. σὺ δ' Pearson. Wakef. Weckl.

469. πράξας γὰρ ἐν σοὶ —] Qu. πράξας γὰρ ἂν σοι καὶ δοκῇ (aut ἂν σοὶ γ' ἀνδρίαν) πάντ' αἰνέσω. Vel ἄσ' ἂν δοκῇ γὰρ, πανταχῇ τίδ' αἰνέσω. Vel ἃ δ' ἂν σὺ κρῖνης —. Cf. Eur. El. 227. πάντως δ' εἰμι σή. ἐν σοὶ vulg. Malim ἐν σοι. πανταχῇ M. τίδ' αἰνέσω mss. καταινέσω Zakas. τὰ σ' αἰνέσω F. W. Schmidt.

470. τὸ πρᾶγμα μεῖζον εἶ τις οἶεται τότε | βροτὸς (βροτοῖς M. pr.) δικάζειν mss. Pal. τὸ πρᾶγμα — τότε, | βροτοὺς δικάζειν (judicium exercere

βροτῶν δικάζειν· οὐδὲ μὴν ἔμοι θέμις
 φόνου διαιρεῖν ὄξυμηνίτους δίκας
 ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκῶς ἔμοις
 ἰκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβῆς δόμοις,
 ἐγὼ δ' ἄμομφον ὄντα σ' αἰροῦμαι πόλει. 475
 αὐταὶ δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ † εὐπέμφελον,
 καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου —

de mortalibus) Herwerden. εἴ τις οἶεται] ἢ τις — Pearson. Stanl. Musgr. Herm. Dind. ἢ τιν' οἶεσθαι — βροτὸν Valck. ἢ τις οἶοιτ' ἂν Musgr. ἢ τις οἶεται βροτὸς | ἐστὶν Wunder. Qu. ἢ κατ' ἀνθρώπον τότε | ὀρθῶς δικάζειν. (Cf. Soph. Trach. 1018.) Vel ἢ τιν' εἰδέναι βροτῶν | ὀρθῶς δικάζειν. Vel ἢ τιν' οἶόν τ' ἂν πέλειν | βροτῶν δικάζειν. Vel τὸ πρᾶγμα τοῦτο μείζον ἐστὶν ἢ τιν' ἂν | βροτῶν δικάζειν. Vel τὸ πρᾶγμα μείζον ἐστὶν ἐμφανῶς τόδ' ἢ | βροτὸν δικάζειν. Cf. 482. ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηπεν τόδε. 488. διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ' ἐτητύμως.

471. βροτοῖς (βροτὸς sec. m., ut vid.) M. Wieseler. Weckl. βροτούς Herw. ὀρθῶς F. W. Schmidt. μόνος aut αὐτὸς Ludwig.

472. ὄξυμηνίτου mss. ὄξυμηνίτους Pearson. Herm. Hart. Sch. Quod legebat schol. φόνους ἐφ' οἷς (αἷς Linw.) ταχέως μηνίσουσιν Ἐρινύες. Cf. ὄξυκώκυτος (Soph. Ant. 1316.), ὄξύθυμος, et ὄξυκάρδιος. φόνους mss. et schol. φόνου Rob.

473. Qu. ἄλλως τε καὶ (pro καὶ) σὺ —. σὺ μὲν] Qu. σὺ νῦν. Et sic Burges. ὁμως mss. ἔμοις Pauw. Pal. Hart. Weckl. (Cf. 577. ἰκέτης δδ' ἀνὴρ καὶ δόμων ἐφέστιος | ἐμῶν. 669.) νόμφ Dind. coll. 576. φόνου Wakef. ὄλως M. Schmidt. δρόμοις Herm.

475. ὁμως δ' mss. ὄλως aut ὁμῶς τ' Pearson. ὁμῶς Weil. Weckl. ἐγὼ δ' Hart. Sidg. ὅπως δ' Tyrwh. ἐγὼ δ' (Hart.) ἄμομφος οὔσα conj. Weckl. ὄλως τ' Wakef. ὀσίως O. Müller. ὀσίως δ' Schoem. οὔτως δ' Petersen. ὁμῶς δ' Merkel. ὅπως — αἰρωμαι Dobr. ἔμοις· ἄμομφον δ' ὄντα Linw. Dind. ἔμοις· ἄμομφον ὄντα δ' Herm. Versum delent Dind. (olim) et Prien. αἰροῦμαι πόλει] Schol. δέχομαι ἐν τῇ πόλει. αἰροῦμαι mss. αἰδοῦμαι Herm. Weckl., coll. 483. Cf. Suppl. 631. αἰδοῦνται δ' ἰκέτας Διός, etc. Qu. εὐρίσκω (aut αἰδοῦμαι) φόνου.

476. ἔχουσι] ἔχουσαι anon. εὐπέμφελον M. εὐπεπλον V. Fl. F. εὐπέμφελον Both. et Herw., coll. Hesychio, δυσπέμφελος· — δυσάρεστος. Recte: vide comm. Scholiasta explicat εὐπαραίτητον, εὐχερῆ, εὐάρεστον. I. e. placabilem. Cf. Hesiod. Op. 722. εἰ δέ σε ναυτιλῆς δυσπεμφέλου ἕμερος αἰρῆ. Hom. Il. 16, 748. εἰ καὶ δυσπέμφελος εἶη. Mire formatum vocabulum εὐπέμφελον et proculdubio corruptum. Olim conjiciebam ἐκπόμπιμον. Cf. Ag. 301. πόμπιμον φλόγα. 1190. κῶμος ἐν δόμοις μένει | δύσπεμπος ἔξω ξυγγόνων Ἐρινύων. Sept. 371. σπουδῆ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν. Eum. 481. μένειν | πέμπειν τε.

477. καὶ μὴ] καὶ μὴ — Tyrwhitt. καὶ μὴ τύχῃσι M. Schmidt. πράγματος] Qu. κρίματος. Idem proponit Keck. Post h. v. nonnulla excidisse putat Wunder.

χώρα μεταῦθις ἰὸς † ἐκ φρονημάτων
πέδοι πεσῶν ἄφερτος αἰανῆς νόσος.
τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστίν· ἀμφοτέρα μένειν 480
πέμπειν τ' ἀμηνίτως σφ' ἀμηχάνως ἔχω.
ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τόδε,
φόνων δικαστὰς ὀρκίους αἵρουμένη
θεσμόν τιν' εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον,
ὕμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια 485

478. χώραι μετ' αὔθις (et in marg. ζτ) M. χώρα μεταῦθις Well. ἐκ φρονημάτων mss. ἐκ φρουαγμάτων Weckl. Qu. ἐκχυθήσεται (ἐκγενήσεται, ἐκγεννήσεται, ἐκβλαστήσεται), vel ἐκγεννᾶν φιλεῖ, vel ἔξ αὐτῶν μενεῖ, vel ἐκ φρενῶν κτίσει | πέδοι πεσῶν ἄφερτον αἰανῆ νόσον. Desideratur enim futurum aliquod. Utique φρονημάτων non valere potest i. q. φρενῶν.

479. πέδω mss. πέδοι Dind. Weckl. V. Lex. Aesch. h. v. αἰανῆς δρόσος conj. Wakef. Sed cf. supra 943. αἰανῆς M. αἰανῆ V. Fl. Dav. Cf. 902. αἰανῆς — νόσος (ubi αἰανῆ metrum respuit). et ad 384. 416.

480 sq. Sic fere scribendum suspicatur Dind., τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστίν· ἀμφοτέρα, μένειν | πέμπειν τε τάσδε, πῆμ' ἀμηχάνως τ' ἔχει.

480. μένειν] μέλειν Herw. μένειν πέμπειν τε] Cf. Ag. 1190. κῶμος ἐν δόμοις μένει | δύσπεμπτος ἔξω συγγόνων Ἐρινύων.

481. πέμπειν δὲ δυσπήματ' (δυσσήματ' G.) ἀμηχάνως ἐμοὶ mss. δυσπόνητ' ἀμηνίτως ἔχει Weckl. δυσπήμαντ' Scal. δυσποίμαντ' Cas. Weil. δυσμήνιτ' marg. Ask. Wieseler. δυσσήμαντ' Tyrwh. δυσπάλαμν' Hart. ἀπημάντως (ἀμηχάνως) ἀμηχάνως ἔχει aut ἀμήχαν' ἐστὶ μοι Butler. πέμπειν δ' ἀμηνίτους ἀμηχάνως ἔχει conj. Pal. (coll. schol.). πέμπειν τ' ἀπημάντως ἀμηχάνως ἔχει Todt. πέμπειν τε τάσδε πῆμ' ἀμηχάνως ἔχω Herw. ἀμηχάνως mss. Wakef. Wieseler. Butler. Pal. Todt. ἀμηνίτως Tyrwh. Hart. Weil. Weckl. Qu. πέμπειν τ' ἀμηνίτως σφ' ἀμηχάνως ἔχω (vel ἀμήχαν' ἐστ' ἐμοί). Vel πέμπειν τε τάσδ' ἐμοὶ γ' ἀμηχάνως ἔχει. Vel πέμπειν ἀμηνίτως τε τάσδ' ἀμηχανῶ. (Schol. πέμπειν αὐτὰς ἀμηνίτως δυσχερές ἐστὶν ἐμοί). Cf. Ch. 407. ἴδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοιπ' ἀμαχάνως ἔχοντα. Pers. 458. ὥστ' ἀμηχανεῖν | ὅποι τράποιντο. Ag. 1113. 1176. 1530. Cum δυσπήμαντος confer δυσκύμαντος (Ag. 653.). Requiritur omnino pronomem τάσδε aut σφε. δὲ mss. τε Abr.

482. Post h. v. lacunam statuunt Linw. Weil.

483. φόνων mss. φανῶ Weckl. ὀρκίων αἵρουμένους mss. ὀρκίους — Wakef. ὀρκίους αἵρουμένη Cas. Hart. Dind. Sidg. ὀρκίους αἵρουμένους Pal. ὀρκίων αἰδουμένους | θεσμόν, τὸν — Weil. Weckl. Prien. Qu. ὀρκίους ἡρημένους.

ὀρκίων mss. ὀρκίους Pal., coll. Herod. III. 74. πίστι λαβόντες καὶ ὀρκίοισι. IX. 106. τούτους καταλαβόντες ὀρκίοισι. Eur. Med. 735. ὀρκίοισι μὲν ζυγείς etc. Hipp. 657. ὄρκους ἠρέθην (schol. ἐλήφθην). Soph. O. R. 276. ἀραῖον ἔλαβον (με).

484. θεσμόν, τὸν mss. θεσμόν τιν' Musgr. Hart. θεσμόν μὲν Todt.

καλεῖσθ', ἀρωγὰ τῆς δίκης ὀρθώματα.
κρίνασα δ' ἀσιτῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα
ἤξω διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ' ἐτητύμως,
ὄρκον πορόντας μηδὲν ἔκδικον φράσειν.

Str. 1. XO. νῦν καταστροφαιὶ νέων 490
θεσμίων, εἰ κρατήσῃ βία τε καὶ βλάβη
τοῦδε ματροκτόνου.
πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερεία συναρμόσει βρο-
τούς, 495
πολλὰ δ' ἄτιτα παιδότηρωτα
πάθῃα προσμένει τοκεῦσιν μεταῦθις ἐν χρόνῳ.

486. θ' ὀρκώματα (κώ in ras.) M. τ' ὀρθώματα Pauw. Müller. Cf. 768. Qu. πιστώματα. Vulgata plane vitiosa est. Qu. ἀρωγὰ τῆς δίκης ὀρθώματα.

487. τὰ βέλτατα] Fort. τοὺς βελτάτους.

488. Post 482. transponit Davies. ἤξω mss. (Cf. Eur. Herc. 367. λεκτοὺς ἀθροίσαις δεῦρ' Ἀθηναίων κόρους | ἤξω.) ἄξω Aur. Hart. Weckl. (coll. schol. ad 556. Ἀθηνᾶ ἄγει δικάσοντας). τάξω Schn. ψήφῳ M. Schmidt. Vulgatam ἤξω redde redibo. Cf. Pers. 524. ἤξω λαβοῦσα πέλινον ἐξ οἴκων ἐμῶν.

489. Hic v. post 485. collocatus est in Fl. V. om. F. post 487. reponendum eum esse censet Wecklein. Spurious eum habent nonnulli. ὄρκον περῶντας μηδὲν ἔκδικον φρεσίν mss. Cf. Fr. 283 D. τῷ περῶντι τὴν θέμιν. Soph. El. 521. πέρα δίκης ἄρχω. περῶντας mss. Weil. Weckl. πορόντας Herm. Dind. Pal. ex schol., ubi ὄρκον διδόντας. Cf. ad 429. ἔκδικον mss. ἐκδίκως Sch. Weckl. Donaldson. et (ὄρκων — μηδὲν) Weil. φρεσίν M. G. φρενί Fl. V. φράσειν Wakef. Markl. Herm. Pal. Sidg.

490. καταστροφαι] μεταστροφαι Mein. Qu. καταστροφά. νέων] νόμων Ahrens. Hart. L. Schmidt. καλῶν Herw. ἐμῶν καταστροφαι Weil. καταστροφᾶν ὀρῶ Weckl. θεσμίων] θεσμίων τ' L. Schmidt. Cf. Suppl. 708. τρίτον τόδ' ἐν θεσμίσις Δίκας γέγραπται.

492. δίκαι καὶ βλάβη mss. δίκαι τε καὶ βλάβη (Heath.), vel potius δίκαις κἀτα βλάβη conj. Wakef. δίκαις κακὰ βλάβη Wieseler. δίκαις διὰ βλάβη Wunder. δίκαισιν ἠ βλάβη Weil. δίκαι κακᾶ βλάβη Verrall. Qu. βία τε καὶ βλάβη (cf. 555.). Vel εἰ κρατήσῃ δίκαν κακὰ βλάβη —. Δίκη et βλάβη in eadem sententia memorantur Ag. 1535.

493. μητροκτόνου mss. ματροκτόνου Ellendt. Dind.

495. πάντας — βροτούς] Qu. πολλοὺς — βροτῶν. εὐχερεία mss. εὐχερεία Turn.

496. ἔτυμα] ἔτυμα mss. Suspectum. δὲ τομὰ Kock. (cf. Soph. Aj. 815. σφαγεὺς — τομώτατος. Plat. Tim. 61 E. Phocyl. 116. Callim. Fr. 78.). ἄτιτα Burges. Both. Butler. Hart. Fortasse recte. Qu. ἕτερα, aut δὲ κακὰ —.

497. προσμένει mss. προσνεμεῖ Weil. Weckl., coll. 716. τοκῆας (παθεῖν) Zakas.

- Ant. 1. οὔτι γὰρ βροτοσκόπων 499
 δαιμόνων τῶνδ' ἐφέρψει κότος τιν' ἐργμάτων·
 πάντ' ἐφήσω μόρον·
 πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν, † προφωνῶν τὰ τῶν
 πέλας κακ', οὐ
 λῆξιν, ἐπίδοσιν δὲ μόχθων· 505
 ἄκεα δ' οὐ βέβαια τέμνων μάταν· παρηγορεῖ.
- Str. 2. μή μὲ τις κικλησκέτω
 ξυμφορᾷ τετυμμένος,
 τοῦτ' ἔπος θροοούμενος, 510
 ᾧ Δίκα τε θρόνοι τ' Ἐρινύων.
 τόνδε τις τάχ' ἄν πατήρ
 ἦ τεκοῦσα νεοπαθῆς

499. οὔτε γὰρ mss. οὔτι γὰρ Cas. Weil. Weckl. οὐδὲ γὰρ Elmsl. Herm. Dind. Qu. οὔτι γὰρ —, aut οὐκέτι. Particulam γὰρ proleptice accipit Pal. Qu. τῶνδε γὰρ — οὐκ ἐφέρπει κότος τιν' —.

500. μαινάδων mss. μνημόνων Burges. Qu. μναμόνων, aut potius δαιμόνων. Cf. 150. 929. τῶνδ'] τῶν M. pr. τῶνδ' ὕφ' ἔριπει conj. Wakef.

501. τις mss. Pal. Weckl. τιν' Weil. Dind.

503. πεύσεται] Suspectat Weckl., σπεύσεται conjiciens. εὔξεται Zakas.

504. προφωνῶν] Suspectum. κακὰ, λῆξιν mss. κάκ', οὐ λῆξιν, ὑπόδοσιν δὲ conj. Weckl. Verum videtur κάκ', οὐ. Respondet enim βροτούς in v. str. 496.

505. λῆξιν mss. Suspectum. λῆξιν Cas. λῆστιν A. Ludwig. ὑπόδοσιν M. ὑπόδυσιν (i. e. escape from) G. V. Herm. Fr. Hart. ὑπόδησιν Fl. ἀπόδοσιν Cas. ὑποδοχὴν Pal. ἐπίδοσιν legisse scholiastam putat Wieseler. Fort. οὐ λῆξιν ἀπόλυσίν τε μόχθων. Sed de sensu non liquet. Gl. M. διαδοχὴν. τε mss. Dedi δέ.

506. ἀκετ' (et in marg. ζτ) M. ἀκεστ' Fl. V. ἀκεά τ' Sch. Well. Herm. Dind. ἀκεα δ' Schwenck. Hart. Weckl. Heims. πάθεα δ' fortasse schol. οὐ βέβαια] εὐ βέβαια Martin. βέβαι' ὁ τλάμων Dav. τλάμων δέ τις mss. τλάμων τις Pauw. τλάμων δὲ Fritzs. τλάμων Schwenck. Pal. Dind. Weckl. Sidg. Corrigendum, ni fallor, τέμνων. Cf. ad Ag. 16. Suppl. 807. Pind. P. 4, 393. Plat. Legg. 836 B. 919 B.

507. παρηγορεῖ mss. προσηγορεῖ conj. Wakef. παρηγορῶν Herm. παραγορεῖ requirit Dind., παράγοροι admonens in iambico dimetro legi Soph. El. 229.

508. μηδέ mss. μή με Wakef. Recte. Cf. Suppl. 217. 212. Ag. 1477.

509. ζτ in marg. M. τετυμμένος] Fort. πεπληγμένος.

511. ἰὼ — ἰὼ mss. ᾧ — ᾧ Pauw. ᾧ Δίκα, ᾧ θρόνοι τ' — mss. Hoc Graecum non est. ᾧ Δίκα τ' — Lachm. Heims. Weil. Qu. ᾧ Δίκα τε θρόνοι τ' —. Aut ποῦ Δίκα τε (aut Δίκα ἔστι) θρόνοι τ' Ἐρινύων;

512. ταυτά τις] Qu. τόνδε τις (sc. οἴκτον).

514. τεκοῦσα] Qu. τεκνοῦσα. V. Soph. Tr. 308. Suspectum νεοπαθῆς.

οἶκτον οἰκτίσαιτ', ἐπειδὴ πίτνει θρόνος Δίκας. 516

Ant. 2. ἔσθ' ὅπου τὸ δεῖμα νοῦ
καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον
δεῖ μένειν καθήμενον.
ξυμφέρει σωφρονεῖν ὑπαὶ δέους. 520
τίς δὲ μηδὲν ἐν βάθει
καρδίας δέος τρέφων
ἢ πόλις βροτός θ' ὁμοίως ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν;

Str. 3. μήτ' ἀναρκτον οὖν βίον 526
μήτε δεσποτούμενον

515. ἐπεὶ γῆ. πίτνει Burg. πινεῖ mss. πίτνει Elmsl. δόμος mss. Pal. Dind. Weil. Weckl. Sidg. νόμος Wakef. πυθμὴν Metzger. θρόνος Herw. Recte. Cf. 163. Δίκας θρόνον. Sept. 409. τὸν αἰσχύνης θρόνον τιμῶντα.

516. τὸ δεινὸν εὖ καὶ φρενῶν mss. τὸ θεῖον αὖ — Wakef. τὸ δεινὸν ἐντὸς φρενῶν olim M. Schmidt. τὸ δεινὸν αὖ Herm. τὰ δεινὰ, νοῦ καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον, δεῖμ' ἄγει καθήμενον Burges. τὸ δεινὸν ἐγγὺς φρενῶν Wieseler. Nescio an recte. Qu. τὸ δειματοῦν, aut τὸ δεινὸν εἴσω φρενῶν, aut potius τὸ δεῖμα νοῦ καὶ φρενῶν —. Cf. ad 698.

519. δειμαίνει mss. δεῖ μένειν anon. Dobr. Herm. Hart. Dind. Pal. Weckl. Sidg. δειματοῖ Sch. Franz. Schol. οὐ πανταχῆ τὸ δεινὸν ἀπειναι φρενῶν δεῖ.

520. ὑπὸ στένει mss. ὑπὸ στέγει Wakef. Mendosum, nullum enim vocabulum est στένος. Correxi ὑπαὶ δέους.

521. μηκέτ' Wakef. ἐν φάει mss. ἐν δέει Aur. Cas. Sch. Herm. Hart. Dind. Weckl. Sidg. Rauch. ἐν βάθει καρδίας Burges. Campbell. Headlam. ἐν φόβῳ olim Sch. “φάει ex φόβῳ et δέει coaluisse videtur.” (Weckl.) Qu. τίς δὲ μὴ δέος βάθει καρδίας —, vel τίς δὲ μὴ δέει βάθος καρδίας —.

522. καρδίαν mss. καρδίας schol. Cant. Burges. Weil. Pal. Lachm. Campbell. καρδίαν (ἂν) Herm. Fort. καρδίᾳ.

523. ἀνατρέφων mss. (ἔτ') ἀνατρέφων Herm. Leg. δέος (aut φόβον) τρέφων. Idem suadet Campbell. Qu. ἔσω τρέφων. Schol. ἐν λαμπρότητι φρενῶν.

524. ἢ πόλις βροτός θ' mss. Wecklein confert Hom. Il. 2, 289. ὥστε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραὶ τε γυναῖκες | ἀλλήλοισιν ὀδύρονται. Qu. τίς πόλις —, aut ἢ πόλις βροτῶν.

526. ἀναρκτον M. G. ἀνάρκητον V. Fl. ἀνάρχετον F. ἀνάρχετον Wieseler. Dind. Weckl. Pal. Sidg. (Similiter ἀπευκτός et ἀπεύχετος.) ἀναρκτον αὖ Scal. Leg. ἀναρκτον οὖν. Ita etiam Heath. Herm. Sch. Müll. Cf. 696. τὸ μήτ' ἀναρχον (l. ἀναρκτον) μήτε δεσποτούμενον | ἀστοῖς περιστέλλουσι βουλεύω σέβειν.

527. δεσποτουμένων Heimsoeth.

αἰνέσης. παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὤπασ', ἄλλα
δ' ἄλλ' ἐφορεύει. 530

ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω·
δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως,
ἐκ δ' ὑγιείας 535

φρενῶν ὁ πᾶσιν φίλος
καὶ πολύευκτος ὄλβος.

Ant. 3. ἐς τὸ πᾶν δέ σοι λέγω,
βωμὸν αἶδεσαι Δίκας, 539
μηδέ νιν κέρδος ἰδὼν ἀθέῳ ποδὶ λακτίσης· ποινὰ
γὰρ ἐπέσται.

κύριον μένει τέλος.
πρὸς τάδε τῶν τοκέων σέβας εὖ προτίων 545
καὶ ξενοτίμους
ἐπιστροφὰς δωμάτων

528. ἅπαντι mss. παντὶ Pauw.

529. ὤπασεν] Leg. ὤπασ'. Cf. ad v. ant. 542.

531. ἄλλα ἄλλα (ι sup.) δι' M. ἄλλ' ἄλλα δ' Well. ἄλλα δ' ἄλλ' Porson.
Herm. Sch. Lachm. τ' ἄλλ' ἄτα δ' ἐφορεύει Burges. Leg. ἄλλα δ' ἄλλ'. δ' Fl.
V. F. δι' M. γ' Wakef. "re clamante." ἐφορεύει] ἐφορέει M. pr. ἐφοδεύει
Musgr. Qu. ἐφοδεύει aut ἐπινωμῆ. Sed cf. Suppl. 677. Pers. 7.

532. ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω] ξύντομον — Stanl. Qu. ξυμφέρων aut εὐμε-
τρον (Ag. 1010.). Cf. Ch. 816. ἄσκοπον δ' ἔπος λέγω.

533. δυσσεβείας M. G. V. Fl. δυσσεβίας F. Porson. 534. τοκὰς Hart.

536. πᾶσι φίλος mss. πᾶσιν φίλος Heath. πάμφιλος Herm. Hart. Weil.

538. δέ σοι] δ' ἔπος Burges. Qu. δ' ἐγώ. Cf. 143. τοῖς δ' ἐναντίοις | λέγω
φρανῆναί σου, πάτερ, τιμάορον. 583. τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω.
274. 554. 432. Ag. 925. λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεὸν, σέβειν ἐμέ. et ad Ch. 140.

540. λάξ ἀτίσης mss. Verbum ἀτίζειν legitur Sept. 441. Suppl. 733. Fr.
103 D. ἀτίσεις. Cf. 110. πάντα ταῦτα λάξ ὄρῳ πατούμενα. Cho. 642. τὸ μὴ
θέμις — λάξ πέδοι πατούμενον. Soph. Ant. 1275. θεὸς ἐπαισεν λακπάτητον
(λαξπ. al.) ἀντρέπων χαράν. Penultima in ἀτίσης brevis est. Olim mihi cor-
rigendum videbatur λάξ πατήσ- | ης· ποινὰ —. Ultima enim syllaba in ὤπα-
σεν (529.) anceps videtur esse, versibus sic divisis, λάξ πατήσ- | ης· —, et in
v. str. 529. ὤπασεν· | ἄλλα δ' ἄλλ' ἐφορεύει. Cf. ad Ag. 717. Nunc malim
λακτίσης (et in v. str. 529. ὤπασ' pro ὤπασεν). Cf. Ag. 384. ἀνδρὶ λακτίσαντι
μέγαν Δίκας βωμόν. Eum. 110. ταῦτα λάξ ὄρῳ πατούμενα. Soph. Fr. 606.
ἐν ἧ | τὰ μὲν δίκαια — λάγδην πατεῖται.

545. τις τοκέων mss. τῶν τοκέων Pauw. Recte. Mox sequitur τις (549.).

548. δωμάτων ἐπιστροφὰς mss. ἐπιστροφὰς δωμάτων Heath. δωμάτων
mss. δόμων Hart. Weil. Sidg.

αἰδόμενός τις ἔστω.

549

Str. 4. ἐκὼν δ' ἀνάγκας ἄτερ δίκαιος ᾧν οὐκ ἄνολβος ἔσται,
πανώλεθρος δ' οὔποτ' ᾧν γένοιτο.

τὸν παντότολμον δέ φαμι παρβάταν
ἅπαντα παντόφυρτ' (ἄγοντ') ἄνευ δίκας
βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν

555

λαῖφος ὅταν λάβῃ † πόνος θραυομένας κεραίας.

Ant. 4. καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐδὲν ἐν μέσῃ δυσπαλεῖ τε δίνα·
γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμοῦ,

560

τὸν οὔποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμαχάνοις

δύαις παλαίοντ' οὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν·

550. ἐκ τῶνδ' mss. ἐκὼν δ' Wieseler. Pal. Dind. Weil. Weckl. Cf. v. ant. 558.

552. πανώλεθρος mss. πανώλεθρος (δ') Pauw.

553. τὸν ἀντίτολμον mss. Leg. τὸν παντότολμον (ita Burges). Cf. 637. τοῦ παντοσέμνου. Qu. τὸν παντότολμον δὲ καὶ παραιβάταν | τὰ πολλὰ παντόφυρτά φαμι ἄνευ δίκας etc. παραιβάταν M. G. παρβάταν Fl. Weil. παρβάταν V. F. παραιβάταν Turn. βαρίβαν (i. e. ναυβάταν) Mein. Weckl. παρβάταν (transgressor) Herm. Sch. Well. Dind. Pal.

554. τὰ πολλὰ mss. παντόφυρτ' (ἄγοντ') aut παντόθεν (φοροῦντ') Pauw. ἄγοντα πολλὰ O. Müller. Weil. Qu. ἅπαντα. παντόφυρτα] παντόσυρτα Mein. (ex schol. πάντοθεν συνηγμένα). Qu. παντόφυρτα (δρῶντ') ἄνευ δίκας. Πάμφυρτος dixisse recentiores scriptores monet Dind. ἄνευ δίκης M. ἄνευ τινὸς δίκης F. ἄνευ δίκας (βία) Wieseler. δίκης mss. δίκας Dind.

556. λαῖφος δτ' ἐν λάκῃ, πόνοις — conj. Wakef. λαῖφος δτ' ἐν βάλῃ πνόος (νότος?) conj. idem, coll. Virg. Aen. I. 103. 'talìa jactanti stridens aqulone procella | velum adversa ferit.' πόνος] Qu. νότος aut πνοιά.

558. οὐδὲν μέσῃ (μέσσα F.) mss. οὐδὲν ἐν μέσῃ Abr. Causa vitii in aperto est.

559. δυσπαλεῖται mss. δυσπαλεῖ τε Turn.

560. δὲ δαίμων] Qu. δ' ὁ δαίμων (Turn.). Nihil opus. Cf. e. g. Ag. 1667. θερμοῦ F. θερμοεργῶ M.

561. αὐχοῦντ' ἰδὼν] Fort. αὐχοῦνθ' ὄρων. ἀμηχάνοις δύαις λεπαδνὸν mss. ἐν ἀμηχάνοις δύας λεπάδνοις conj. Wakef. ἀμηχάνοις δύας λεπάδνοις conj. Blom. ἀμηχάνοις δύαις λεπάδνων postea malebat idem, coll. Prom. 152. ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοιςι λύμαις. Qu. δύαισιν ἀθλοῦντ', vel δύαις συνοικοῦντ' (σύνοικον), vel δύαισι ληφθέντ', vel δύαις παλαίοντ' (Hom. Od. 4, 343. Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν. 17, 134. Hesiod. Op. 411. ἀτῆσι. Pind. N. 8, 47. φόνῳ. Xen. Oecon. 17, 2. πολλαῖς ζημίαις.), vel δύαις μαχόμενον. Requiritur participium potius quam adjectivum. ἀμηχάνοις mss. ἀμαχάνοις Dind.

562. λέπαδνον mss. λεπαδνὸν Hart. λαπαδνὸν Musgr. Herm. Minck. Fritsch. Pal. Dind. Sidg. Homericum vocabulum est ἀλαπαδνός. Qu. ἀμαχάνου δύας λέπαδνον. Cf. Ag. 218. ἀνάγκας ἔδου λέπαδνον.

- δι' αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον
 ἔρματι προσβαλὼν δίκας ὄλει' ἄκλαυτος ἀστοῖς. 565
- AΘ. κήρυσσε, κῆρυξ, καὶ στρατὸν κατειργαθοῦ·
 εἰς οὐρανὸν δὲ διάτορος Τυρσηνικῆ
 σάλπιγξ βροτείου πνεύματος πληρουμένη
 ὑπέρονον γήρυμα φωνεῖτω στρατῶ.
 πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου 570
 σιγᾶν προσήκει καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἔμοις
 πόλιν τε πᾶσαν ἐς τὸν αἰανῆ χρόνον
 καὶ τούσδ', ὅπως ἂν εὖ διαγνωσθῆ δίκη.

563. δι' αἰῶνος δέ] δυσαιανῆς δὲ Burges. διανταία (vehementi ictu, coll. Cho. 640.), aut διανταίω — ἔρματι (adverso scopulo) tentat Herw.

564. ἔρματι προσβαλὼν] Cf. Plat. Resp. VIII. 533 A. ἐξαίφνης πταίσας ὡσπερ πρὸς ἔρματι τῇ πόλει.

565. αἰστος mss. ἀστὸς Wakef. αἰστος Hart. Minck. ἄστος Dind. Cf. ad Ag. 413. αἴστος Pors. Herm. Pal. etc. Sed scribendum foret potius ἄστος (cf. αἴσσειν ἄσσειν, ἠΐθεος ἦθεος, etc.). Cf. Ag. 465. ἐν δ' αἴστοις τελέθοντος οὐτις ἀλκία. Corrigendum potius, ni fallor, ἀστοῖς aut ἀσιῶν. Cf. 691. σέβας ἀσιῶν. 697. 708. Ag. 1411. μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς (ἔσει). At lectionem ἄστος confirmat Homericum οἴχετ' αἴστος ἄπυστος. ἄκλαυστος mss. Leg. ἄκλαυτος (Dind.).

566. κατειργαθοῦ M. κατειργαθοῦ Pors. Wak. Herm. Pal. κατειργαθοῦ Dind. Fr. Weil. (Sic ἀμυναθοῦ 438.) κατείργαθε Blom. Fortasse Ionica forma κατεργαθοῦ usus est Aeschylus. Sic Suppl. 61. ἐργομένα (omnes mss.). Sed requiri videtur verbum συνάθροιζε significans. Fort. ξυνάλισον.

567. εἰτ' (aut εἰτ', ἢ sup.) οὖν M. εἰς οὐρανὸν δὲ conj. Weckl. (Recte, opinor.) ἢ τ' δξύφωνος Weil. ἢ τ' οὐρανοῦ Ask. Pal. εἰτ' οὖν δι' ὧτων Heims. Qu. ἢ δ' οὐρανοῦχος διάτορος Τυρσηνικῆ —. Vel εἰς τὴν πόλιν, καὶ διάτορος Τυρσηνικῆ. διάτορος (αἰθέρος) Emper. Exciderit αἰθέρος propter simile vicinum διάτορος. Post διάτορος lacuna est in tribus mss.

569. φαινέτω mss. φωνεῖτω conj. Wakef. Recte haud dubie. Tritum est σάλπιγγος φωνή.

570. πληρουμένου] κληρουμένου Burges. καθημένου Heims., coll. schol. ad 566. καθισάντων τῶν δικαστῶν.

571. 572. Hos versus transponendos censet Wakef., nisi πόλιν γε corrigas cum Heathio. Nihil opus.

571. ἀρήγει mss. προσήκει conj. Herwerden. Scholiastam enim per συμφέρει explicare, Hesychium autem προσήκει explicantem inter alia interpretamenta ponere συμφέρει. Idem ipse conjeceram. Vix enim ἀρήγει impersonaliter poni posset. Fort. ἀνωγα.

572. εἰς τὸν αἰεὶ δὴ χρόνον Hart. εἰς mss. ἐς Dind.

573. τόνδ' M. P. Pal. Sch. Dind. Weckl. τῶνδ' Fl. V. et schol. Weil. τούσδ' olim Herm. Hart. Sidg. Cf. 613. ἐκ τῶνδ' Herm. Qu. καὶ τόνδ', aut τούτους θ'

- ΧΟ. ἄναξ Ἄπολλον, ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει.
τί τοῦδέ σοι μέτεσι πράγματος; λέγε. 575
- ΑΠ. τί; μαρτυρήσων ἦλθον· ἔστι γὰρ νόμῳ
ἰκέτης ὃδ' ἀνήρ καὶ δόμων ἐφέστιος
ἔμῳν, φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος.
καὶ ξυνδικήσω γ' αὐτός· αἰτίαν δ' ἔχω
τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. σὺ δ' εἴσαγε 580
ὅπως τ' ἐπίστα τήνδε κύρωσον δίκην.
- ΑΘ. ὑμῶν ὁ μῦθος, εἰσάγω δὲ τὴν δίκην.
ὁ γὰρ διώκων πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων
γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.
- ΧΟ. πολλαὶ μὲν ἔσμεν, λέξομεν δὲ συντόμως. 585
ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθεῖς.
τὴν μητέρ' εἰπέ πρῶτον εἰ κατέκτανες.
- ΟΡ. ἔκτεινα· τούτου γ' οὔτις ἄρνησις πέλει.

(cf. 613. 674.). καταγνωσθῆ] Leg. διαγνωσθῆ. Et sic Pal. Cf. 679. δίκη
Fl. V. δίκη M.

574. ἄναξ Ἄπολλον] Qu. ὦναξ Ἄπολλον. Cf. ad Ag. 513.

575. πράγματος λέγε] Scrib. πράγματος; λέγε.

576. Hic incipit codex ms. Aug. καὶ μαρτυρήσων] ξυμμαρτυρήσων Naber,
coll. Soph. Phil. 439. Qu. ἐκμαρτυρήσων (vel ξυμμ.). Sed cf. 609. ἤδη σὺ
μαρτύρησον. Vel τί (ὃ τι); μαρτυρήσων. δόμων] δήμων M. pr. θρόνων Elmsl.
ad Med. 155. (propter vicinum δόμων). Herm., coll. Soph. Oed. Col. 548. νόμῳ
Erf. olim Sch. Burges. Herm. Dind. Sidg. Qu. θεῶν.

577. ἰκέτης ὃδ' ἀνήρ mss. ἰκέτης ὃδ' ἀνήρ Pors. ἰκέτης ἀνήρ ὃδ' conj.
Wakef. δόμων] μυχῶν Ahrens. Fr. Weil. ἐφέστιως (ο sup. ω) M. ἐφεστίων
V. Fl. F. Cf. 669. καὶ τόνδ' ἐπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον.

578. τοῦδ'] τῷδ' conj. Pal.

579. αὐτός] αὐτός malint Elmsl. ad Med. 155. et Herw. Cf. ad Soph. Oed.
R. 458. Lege καὶ ξυνδικήσω γ' αὐτός.

580. τοῦδε φόνου mss. τοῦ φόνου Turn.

581. ὅπως mss. ὅπως (τ') Herm. Dind. ἐπίστα] Qu. ἄριστα. κυρώσων Fl.

582—644. Hic lacuna est in V. Fl. F. Loquuntur vicissim duodecim
Erinyes, ut animadvertit Weil.

587. Alii Furiae haec tribuit et sic deinceps cetera usque ad 610. cho-
rica singulos choreutas habuisse putat Weil. κατέκτονας mss. Dind. κατέ-
κτανες Elmsl. ad Med. 774., coll. 591. κατέκτανες (in eadem sede). 602.
κατέκτανε. 605. κατέκτανε. 608. κατέκτανεν. 613. κατέκτανον. "Ἀπέκτονα a
comicis et prosae orationis scriptoribus usurpatum est; κατέκτονα, quantum
memini, a nemine." (Elmsl.)

588. τούτου δ' mss. τούτου γ' (vel τοῦδέ γ') vel potius ἔκτεινά νιν· τοῦδ'
οὔτις Nauck. Leg. τούτου γ'. Ita etiam Herw.

ΧΟ. ἐν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.

ΟΡ. οὐ κειμένῳ πω τόνδε κομπάζεις λόγον. 590

ΧΟ. εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.

ΟΡ. λέξω· ξιφουλκῶ χειρὶ πρὸς δέρην τεμών.

ΧΟ. πρὸς τοῦ δ' ἐπίσθης καὶ τίνος βουλεύμασι;

ΟΡ. τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι· μαρτυρεῖ δέ μοι.

ΧΟ. ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν; 595

ΟΡ. καὶ δεῦρό γ' αἰεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.

ΧΟ. ἀλλ', εἴ σε μάρψει ψῆφος, ἄλλ' ἐρεῖς τάχα.

ΟΡ. πέποιθ', ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμψει πατήρ.

ΧΟ. νεκροῖσί νυν πέποιθε μητέρα κτανῶν.

ΟΡ. δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μιασμάτων. 600

ΧΟ. πῶς δὴ; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε.

589. 590. 593—596. 599 sq. 603. (in ras.) 604. 607. Paragraphus praef. in M.

590. οὐ κειμένῳ πω mss. οὐ κειμένῳ 'πὶ conj. Wakef. Qu. οὐ κειμένου πω, nisi corrigendum potius τόνδ' ἐπηύχηςας λόγον. Cf. Soph. Ant. 483. Arist. Av. 628.

592. λέγω M. λέξω G. etc. Herwerden. Recte. Cf. 614. ξιφουλκὸν χειρὰ πρὸς δέρη βαλῶν aut ξιφουλκῶ προσβολῇ δέρην τεμών conj. Weckl. ξιφουλκῶ δεξιᾷ δέρην τεμών Weil. πρὸς δέρην τεμών mss. πρὸς δέρην νέμων Wakef. πρὸς δέρη βαλῶν Wunder. Herw., coll. Orest. 1350. φάσανον δὲ πρὸς δέρη βαλόντες. 51. φάσανον ἐπ' αὐχένος βαλεῖν. Iph. T. 785. Phoen. 1374. etiam Phoen. 735. Alc. 307. Ita subaudiendum erit ξίφει ex ξιφουλκῶ. Qu. τὴν δέρην τεμών, aut πρὸς δέρη τεμών.

593. πρὸς τοῦ δ' ἐπίσθης καὶ τίνος βουλεύμασιν mss. πρὸς τοῦ δὲ πεισθεῖς ἔκτανες βουλεύμασιν Burges. Fortasse recte. βουλεύμασιν mss.

595. ἐξηγεῖτο] εἰσηγεῖτο confidenter reposuerit Herw. Sed cf. Eur. Phoen. 1018. ἐνθ' ὁ μάντις ἐξηγήσατο. Iph. A. 529. ἢ Κάλχας θέσφατ' ἐξηγήσατο.

596. καὶ δεῦρό γ' αἰεὶ] ναί· δεῦρό γ' frustra Herm. Leg. καὶ δεῦρ' αἰεὶ γε. αἰεὶ mss. αἰεὶ Turn. Weckl.

598. κάμοι δ' ἀρωγούς Hart. ἀρωγὰς δ'] ἀρωγούς δ' Both. Herm. ἀρωγὰς γ' Burges. Malim aut ἀρωγὴν (om. δ', cf. Cho. 477. πέμπειτ' ἀρωγὴν. Suppl. 774.) aut ἀρωγούς (Cho. 376. τῶν μὲν ἀρωγοὶ κατὰ γῆς ἤδη. 726.). πέμπει mss. πέμπει Scal. ex schol. Pal. Hart. Dind. Weil. etc.

599. πέπεισθι mss. πέποιθε Turn. πέπεισθε (πέπισθι) aut πέποισθι (!) scribi vult Veitch. Paleius conferri jubet epicas formas ἀνωχθι, κέκραχθι, ἔκπιθι, κέκλυθι, τέτλαθι, δειδίθι; Wecklein ἐπέπιθμεν, ἴσθι, δέδιχθι. Qu. πείσθητι, aut πέπεισο, aut πιθού σὺ, aut πέποιθε (imper.). Huic versui ζτ adscriptum in M.

600. μιασμάτων mss. μιασμάτων Elmsl. ad Med. 798. Pal. etc. Cf. ad Ag. 1384. ἐν δυοῖν οἰμώγμασι (l. οἰμωγμάτων). Lob. ad Aj. 1304,

- OP. ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανε.
 XO. τοιγὰρ σὺ μὲν ζῆς, ἢ δ' ἐλευθέρα φόνω.
 OP. τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῆ;
 XO. οὐκ ἦν ὄμαιμος φωτὸς ὃν κατέκτανεν. 605
 OP. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;
 XO. οὐ γάρ σ' ἔθρεψεν ἐντὸς, ὦ μαιφόνε,
 ζώνης; ἀπεύχει μητρὸς αἷμα φίλτατον;
 OP. ἤδη σὺ μαρτύρησον. ἐξηγοῦ δέ μοι,
 Ἄπολλον, εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον. 610
 δραῖσαι γὰρ, ὥσπερ εἶπον, οὐκ ἀρνούμεθα·
 ἀλλ' εἰ δικαίως εἶτε μὴ τῇ σῆ φρενὶ
 δοκεῖ, τόδ' ἤδη κρῖνον, ὡς τούτοις φράσω.
 AΠ. λέξω πρὸς ὑμᾶς, τόνδ' Ἀθηναίας μέγαν
 θεσμόν, δικαίως, μάντις ὧν δ' οὐ ψεύσομαι. 615

602. πατέρ' ἐμὸν] πατέρ' ἐμέ τε Cant. κατέκτανεν mss. κάμ' ἐκτάνεν Steph. κάμ' ἐκτανεν Arnald.

603. τοιγὰρ mss. Pal. Dind. τί γάρ; Herm. Weil. Qu. οὐ γὰρ σὺ μὲν ζῆς —; Aut τί δ'; οὐ —; Parum hic convenit τοιγὰρ (proinde, igitur).

φόνου mss. φόνω Sch. Herm. Weil. Dind. Minck. Pal. Weckl. Sidg. Qu. μόρω (morte ejus), aut νόμω (576.).

606. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;] ἐγὼ δὲ μιὰς τῆσδε πῶς ἐν αἵματι; aut simile aliquid requirit Herwerden. "Non enim potuit negare se matris suae esse consanguineum, sed negat se tam scelestam mulierem pro matre sua agnoscere." Cf. Soph. Aj. 1305. τοὺς πρὸς αἵματος. El. 1125. ἀλλ' ἢ φίλων τις ἢ πρὸς αἵματος φύσιν.

607. πῶς γάρ mss. Dind. πῶς γ' εἴ σ' Rob. πῶς; εἴ σ' Blom. πῶς, ἢ γ' ἔθρειπέ σ' Dobr. οὐ γάρ σ' Sch. Herm. Herw., qui glossatori ellipticum usum vocolae γὰρ explicanti πῶς tribuit.

609. δέ μοι mss. Leg. τέ μοι.

611—614. Spurious habet Prieu.

611. ὥσπερ ἐστὶν mss. Suspectum. ὡς πάρεστιν Todt. ὥσπερ εἶπον (sc. 588.) Dav. Herw. Recte, opinor. Qu. οὖν τόδ' ἔργον.

612. δικαίως mss. δίκαιον (i. e. δικαίως χυθὲν) Aur. Subaudiendum πεπραχθαι aut simile quid ex δραῖσαι. Respondet Apollo δικαίως (615.), ne δίκαιον reponendum esse censeas, ut bene monuit Weil. Qu. ἀλλ' εἰ δικαίως εἶτε μὴ δεδρακέναι | δοκῶ τόδ' ἔργον κρῖνον. Cf. 468. σὺ δ' εἰ δικαίως εἶτε μὴ κρῖνον δίκην.

613. δοκεῖ τόδ' αἷμα κρῖνον mss. δοκῶ τόδ' αἷμα κοινὸν ἐκχέαι, φράσον Todt. δοκῶ, τὸ δὴ μοι κρῖνον Weil. Ipse malim δοκεῖ, τόδ' ἤδη κρῖνον. δοκεῖ mss. δοκῶ Herw. Weckl. φεύγω Weidner.

614. λέξω — δικαίως mss. λέγω — δικαίως Weckl. λέξαι — δικαίω Weil.

615. θεσμόν δικαστῶν Zakas. Virgula post θεσμόν distinguunt Weil. Pal.

οὐπώποτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις
οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικὸς, οὐ πόλεως πέρι
δὲ μὴ κελεύσαι Ζεὺς Ὀλύμπιος πατήρ.
τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ' ὅσον σθένει † μαθεῖν,
βουλῇ δὲ φάσκω δεῖν ἐπισπέσθαι πατρός·
ὄρκος γὰρ οὔτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον.

620

ΧΟ. Ζεὺς, ὡς λέγεις σὺ, τόνδε χρησμὸν ὦπασε,
φράζων Ὀρέστη τῷδε τὸν πατρός φόνον
πράσσοντα μητρὸς μηδαμῶς ὦραν ἔχειν.

ΑΠ. οὐ γὰρ τι τλητὸν ἄνδρα γενναῖον θανεῖν

625

μάντις δ' ὦν mss. μάντις ὦν δ' Cant. Idem vitium Suppl. 925. δικαίως] δίκαια Fritsch. ψεύσομαι] ψεύδομαι Weil. Weckl. Fortasse recte.

618. δ] Malim εἰ. κελεύσει mss. κελεύσοι Wakef. κελεύοι Weckl. 'κέλευσε Porson. κελεύσαι Herm. Hart. Dind. Pal. Sidg. (Sic 983. ἀρπαλίσαι.) "Cf. Eur. El. 1019. οὐδ' ἄ γειναίμην ἐγώ. Dem. p. 1198 init. πάντες γὰρ ἴστε τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν — τῶν αὐτοῦ ὑμῖν διτε (δ τι?) κελεύσατε προθύμως ἀναλίσκοντα." (Pal.) Ὀλυμπίων mss. Leg. Ὀλύμπιος. Cf. 664. παῖς Ὀλυμπίου Διός. Alioquin addendum fuisset θεῶν. Cf. 73. Ch. 784. πάτερ Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων. Suppl. 161. 981. 1014.

619. τοῦθ' mss. τοῦδ' olim Herm. μαθεῖν mss. Corruptum videtur. σθένεις Pearson. Corrigendum forsitan σθένει (cf. 679. ἠκούσαθ' ὦν ἠκούσατ'.)

620. βουλῇ πιφάσκω δ' ὕμμ' mss. Mirum est epicam lyricamque formam Aeolicam ὕμμε praesertim in trimetro usurpari (legitur semel apud Sophoclem in cantico Ant. 846. συμμάρτυρας ὕμμ' ἐπικτῶμαι (?). Hom. Il. 11, 781. κελεύων ὕμμ' ἄμ' ἐπεσθαι.). Nusquam alibi legitur apud tragicos. Praeterea offendit particulae δὲ parum elegans collocatio. Quare suspicioni locus est versum non immunem corruptelae esse. Talem versum scripsisse Aeschylum aegre crediderim. Legerim βουλή, δὲ φάσκω δεῖν —. (Idem proponit Newman.) Aut βουλή δ' ἐπαινω πάντ' ἐπισπέσθαι πατρός. βουλή mss. βουλή Turn. πιφάσκω mss. πιφάσκειν alibi apud nostrum significat ostendere, indicare, non (ut hic) edicere, jubere. Corrigo δὲ φάσκω (τε φάσκω jam Hart.). δ' ὕμμ' mss. δεῖν σ' Hart. Qu. δεῖν aut πάντ'.

621. οὔτι] οὔτις Doederl. Fortasse recte.

622. σοι τόνδε Burges. ὦπασεν mss.

623. φράζειν mss. Leg. φράζων. τῷ (τῷδε sec. m.) M. τοῦ (mut. in τὸν sec. m.) M.

624. πράξαντα mss. πράσσοντα H. Schwarz. μητρὸς] μητρὶ Aur. Post h. v. lacunam indicat Weil. μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν mss. Haec vitium alunt. Corrigendum suspicor μηδαμῶς ὦραν ἔχειν. Cf. Soph. Trach. 56. εἰ πατρός | νέμοι (ἔχοι?) τιν' ὦραν.

625. οὐ γὰρ τι ταῦτὸν mss. οὐ γὰρ τι φαῦλον Kock. οὐ γὰρ τι τλητὸν H. Schwarz. Cf. Pr. 1065. οὐ γὰρ δὴ που τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος. Soph. Aj. 466. οὐκ ἔστι τοῦργον τλητὸν.

διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον,
 καὶ ταῦτα πρὸς γυναικὸς, οὔτι θουρίοις
 τόξοις ἐκηβόλοισιν ὥστ' Ἀμαζόνος,
 ἀλλ', ὡς ἀκούσει, Παλλὰς οἷ θ' ἡρημένοι
 ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι. 630
 ἀπὸ στρατείας γάρ νιν ἡμποληκότα
 τὰ πλεῖστ' ἀριστεῖ' εὐφρόνως δεδεγμένη
 δροίτης περῶντι λουτρὰ τὰπὶ τέρματι
 φᾶρος παρεσκήνωσεν, ἔν τ' ἀτέρμονι
 κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλω πέπλω. 635
 ἄνδρὸς μὲν ὑμῖν οὔτος εἴρηται μόρος
 τοῦ παντοσέμνου, τοῦ στρατηλάτου νεῶν·

627. θουρίοις] Qu. θουρίου. At θουρίς ἀσπίς est Hom. Il. 11, 32. 20, 162.

629. ἀκούση mss. οἷ τ' ἐφήμενοι mss. vulg. οἷ τ' ἐφειμένοι (qui jussi sunt) conj. Musgr. Quod mihi ipsi in mentem venit. Anglice, those who are charged (commissioned). Dedi οἷ θ' ἡρημένοι. Cf. 483.

631. μιν mss. νιν Pors.

632. τὰ πλεῖστ' ἀμείνον' εὐφροσιν δεδεγμένη mss. τὰ πλεῖστ' ἀμωμον (vel ἀμύμον') εὐφρόσιν — conj. Linw. Qu. τὰ πλεῖστ' ἀριστα (vel ἀμέμπτως) φαιδρόνους δεδεγμένη, vel τὰ πλεῖστα μύθοις εὐφροσιν —, vel ἡμποληκότα | ἀριστ' (having fared most well, having prospered in every way) ἀνελθόντ' εὐφρόνως —. Schol. πλεῖστα ἠτυχηκότα. Lacunam post δεδεγμένη indicat Dind., post λουτρὰ Linwood. Hoc verisimilius. Quae exciderunt haec fere aut similia fuisse suspicatur Linwood, συνθέτοις λόγοις | θέλγει φρένας κλέπτουσα. τὰ πλεῖστ' ἀμεινον (ἀμείνον' M.) mss. ἐλπίδος ἀμεινον Herw. Qu. τὰ πλεῖστ' ἀριστεῖ'. Aut ἀριστα σωθέντ'. Aut ἀριστ' ἀνελθόντ'. ἀμείνον' aut ἀμεινον (ἀμείνον' M.) mss. ἀμ' αἴνοις Pal. ἀμέμπτως aut ἀμώμως L. Kayser. ἀριστεῖ' conj. Weckl. ἀμεινον corruptum habent Dind. Pal. εὐφροσιν mss. ἢ φράσαι Both. Butler. Dedi εὐφρόνως. Lacunam hic indicant Sch. Herm. Linw. Dind. Weil. Weckl. Rauch.

633. μύθοις, δίδωσι [melius foret παρέσχε?] λουτρὰ Hart. δροίτη M. G. δροίτη A. P. δροίτης Linw. Ahr. Fortasse recte. περῶντι mss. περῶντια Cas. ἐρῶντι Ahr. καὶπὶ τέρματι mss. τὰπὶ τέρματι optime Fritzsch. Suspiciosa similitudo est inter hoc et ἀτέρμονι in prox. v.

634. περῆσκήνωσεν (sic) M. περῆσκήνωσε G. P. Herm. Weil. παρεσκήνωσεν Fl. Dind. Sidg. περισκηνοῦσ' (et ἐν ᾧδ' ἀτέρμονι) Hart. Cf. schol. et ad Ag. 1147. Qu. κατεσκήνωσεν. Cf. Ch. 999. δροίτης κατασκήνωμα. ἐν δ' mss. Leg. ἔν τ'.

635. δαιδάλω] δαιδαλω conj. Weckl., coll. Ag. 1207. Fort. ποικίλω.

636. ἄνδρὸς mss. Corrigendum forsā τάνδρός.

637. τοῦ παντοσέμνου] Qu. ἐς πάντα σεμνοῦ. Sed cf. παντότολμος Ag. 221.

ταύτης δὲ τέχνην εἶπον, ὡς εἰδῆ λεῶς
 ὅσπερ τέτακται τήνδε κυρῶσαι δίκην.

ΧΟ. πατρὸς προτιμᾶ Ζεὺς μόρον τῷ σῶ λόγῳ· 640
 αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.

πῶς ταῦτ' ἐκείνοις οὐκ ἐναντίως λέγεις;
 ὑμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΑΠ. ὦ παντομισῆ κνώδαλ', ὦ στύγη θεῶν, 645
 πέδαις μὲν ἦν δευθῆ τις, ἔστι τοῦδ' ἄκος

καὶ κάρτα πολλή μηχανή λυτήριος·
 ἀνδρὸς δ' ἐπειδὴν αἶμ' ἀνασπάση κόνις
 ἄπαξ θανόντος, οὔτις ἔστ' ἀνάστασις.

τούτων ἐπωδὰς οὐκ ἐποίησεν πατήρ 650
 οὐμὸς, τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω
 στρέφων τίθησι, κοῦδέν ἐν ταῦτῳ μένει.

638. ταύτην τοιαύτην mss. ταύτην τοιαύτην δ' Pauw. Wakef. τὴν δ' αὐ τοιαύτην Weil. ταύτης δὲ τέχνην Todt. ἄτην τοιαύτην Aug. ἄτην δὲ ταύτην Burges. ταύτην τελευταίην Butler. Qu. τοιαῦτα δ' αὐτήν, aut ταύτην δὲ τοιάδ' —, aut ταύτης δὲ τοῦργον. ὡς δευθῆ λεῶς M. corr. ὡς δευθῆ λεῶς M. pr. m. ὡς δευθῆ λεῶ Herwerden. (Idem ipse conjeceram.) ὡς εἰδῆ λεῶς bene Zakas.

640. πατρὸς προτιμᾶ — μόρον] Qu. — μόρου. Cf. 739. γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον (μόρου?). Ag. 1415. Προτιμᾶν cum genitivo jungitur Ag. 1672. Eur. Alc. 675. et alibi.

642. ταῦτα τούτοις mss. Dedi ταῦτ' ἐκείνοις.

644. κνώδαλα, στύγη θεῶν mss. Malim κνώδαλ', ὦ στύγη θεῶν (Hilberg).

645. Hic denuo apparent V. Fl. F. πέδας (παῖδας M. pr.) μὲν ἂν λύσειεν mss. Pal. πέδαις μὲν ἦν δευθῆ τις Herw. πέδαις ἂν δήσῃ τις Zakas. Qu. πέδαις μὲν ἂν δήσειας (aut δήσαις τιν'), aut πέδαις τις ἂν δήσειεν. Utique non de solvendo sed de vinciendo agi constat. ἂν] ἄς G. (Quod fortasse ad -ας in λύσειας spectat.) λύσειεν mss. δήσειεν conj. Wakef. λύσειας Dind. Weckl.

646. Versum delet Wunder.

647. αἶμ' ἀνασπάση] αἵματα σπάση Mein. Qu. αἶμα καταπίη, aut αἶμ' ἄπαξ σπάση (πίη). et ἤδη (aut aliud quid) pro ἄπαξ in prox. v. Aut αἶμα διπλά κόνις | σπάση θανόντος. Cf. Ch. 533. ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι. ἀνασπάσει V. Fl. F.

648. οὔτις ἔστ' ἀνάστασις] οὐκ ἔτ' ἔστ' ἀνάστασις legit Tzetzes Chil. VIII. 233., hunc locum componens cum Hom. Il. 1, 408.

649. οὐκ ἐποίησεν mss. Qu. οὔποτ' ὤπασεν, aut potius οὐκ ἐμήνυσεν.

650. τε om. M. G.

651. τίθησιν οὐδέν ἀσθμαίνων (aut ἀσθμαίνω) μένει mss. τίθησιν, οὐδέν ἀσθμαίνων, μένειν Wieseler. τίθησιν οὐδέν (?) ἐν σθένει μένειν Hart. Qu. τίθησι, κοῦδέν ἐν ταῦτῳ μένει (et sic olim Rauch.). Aut τίθησι μηδέν ἐν

- ΧΟ.** πῶς ἄρ' ἀποφεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς; ὄρα.
 τὸ μητρὸς αἷμ' ὄμαιμον ἐκχέας πέδοι
 ἔπειτ' ἐν Ἄργει δώματ' οἰκήσει πατρός;
 ποίοισι βωμοῖς δημίοισι χρώμενος; 655
 ποία δὲ χέρνιψ φρατέρων προσδέξεται;
- ΑΠ.** καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐρῶ.
 οὐκ ἔστι μήτηρ ἢ κεκλημένη τέκνου
 τοκεύς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου·
 τίπτει δ' ὁ θρώσκων, ἢ δ' ἄπερ ξένον ξένη 660
 ἔσωσεν ἔρνος ἔνθα μὴ βλάβη θεός.
 τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δείξω μέγα.
 πατήρ γὰρ ἂν γείναιτ' ἄνευ μητρὸς· πέλας
 μάρτυς πάρεσι παῖς Ὀλυμπίου Διὸς,
 οὐκ ἐν σκότῳ τῷ νηδύος τετραμμένη, 665

ταῦτῳ (ἐν βροτοῖς, ἐν θνητοῖς, aut ἀνθρώποις) μένειν. Aut τίθησι κοῦδάμ' ἀσθμαίνων στένει. Similis fere locus est Sept. 393. ἵππος χαλινῶν ὡς κατασθμαίνων μένει. Vix tamen cum hoc loco conferri potest. ἀσθμαίνω M. G. A. ἀσθμαίνων V. Fl. μένει mss. βάρει Rauch. στένει Ahrens. Fort. πόνφ.

652. πῶς γὰρ τὸ φεύγειν — mss. πῶς ἄρα — Todt. πῶς δ' ἐς τὸ φεύγειν Heyse. Qu. πῶς ἄρ' ἀποφεύγειν —; Aliud enim est φεύγειν, aliud ἀποφεύγειν. τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὄρα vulg. Leg. τοῦδ' ὑπερδικεῖς; ὄρα. Cf. ad 575.

653. πέδωι mss. πέδοι Dind. Cf. Ch. 48. πεσόντος αἵματος πέδοι. 291.

655. χρώμενος τοῖς δημίοις mss. Leg. δημίοισι χρώμενος.

656. προσδέξαιτε M. et (ε sup. αι) G. προσδέξεται cet.

657. καὶ μάθ' ὡς] Suspectum. ὀρθῶς] τορῶς conj. Weckl.

658. κεκλημένου M. G. Pal. Sidg. κεκλημένη V. Fl. F. Herm. Cf. Eur.

Alc. 637. ἢ τεκεῖν φάσκουσα καὶ κεκλημένη μήτηρ.

659. τοκεύς] τοκάς Spanh. νεοσπόρου] φυτοσπόρου Nauck.

660 sq. ζτ adscr. in M. Ut spurios notat Dind.

660. θρώσκων M. θρώσκων Weckl. ξένω mss. ξένον Pearson.

661. In marg. ζτ M. ἔσωσεν, ὡς νόσοισι μὴ βλάβη θεός conj. Herw. οἷσι mss. ἦσι Pearson. αἷσι Weckl. εἴ τι olim Both. Wiel. Malim ἔνθα.

662. δείξω λόγου mss. δείξω μέγα conj. Weckl. Quod recipiendum. Cf. 447.

663. πατήρ μὲν] πατήρ γὰρ Mein. γένοιτ' mss. γείναιτ' Wieseler. Hart. Fortasse recte. Cf. 736. μήτηρ γὰρ οὐτις ἐστὶν ἢ μ' ἐγείνατο. Fr. 172. μητρὸς ἢ σ' ἐγείνατο. Sept. 751. Suppl. 581. μητρὸς· πέλας —] μητρὸς· γελαῖς; lepido Burges.

664. Post h. v. lacunam indicant Butler. Herm. Linw. Dind. Weil. Weckl., versum excidisse opinati in quo partus ejus ex Jovis capite memoratus sit.

665. οὐδ' mss. Pal. οὐκ recte Wakef. Sch. ἐν σκότοις νηδύος] Cor- rexi ἐν σκότῳ τῷ (τῆς) νηδύος. Offendit pluralis σκότοις.

ἀλλ' οἶον ἔργος οὔτις ἂν τέκοι θεά.

[ἐγὼ δὲ, Παλλὰς, τᾶλλα θ' ὡς ἐπίσταμαι
τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,
καὶ τόνδ' ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον,
ὅπως γένοιτο πιστὸς ἐς τὸ πᾶν χρόνου,
καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον, θεά,
καὶ τοὺς ἔπειτα. καὶ τὰδ' αἰανῶς † μένοι
στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.]

670

AΘ. ἤδη κελεύω τούσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν
ψῆφον δικαίαν ὡς ἄλις λελεγμένων.

675

ΑΠ. ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατ', ἐκ δὲ καρδίας
ψῆφον φέροντες ὄρκον αἰδεῖσθ', ὦ ξένοι.

AΘ. τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὦ;

XO. ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τειόξευται βέλος,

666. θεός] θεά Weil., qui post h. v. supplet ἀνευ δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ εἶη ποτ' ἂν (Eur. Or. 547.).

667—673. Interpolatos esse putant Weil. Weckl. Dind.

667. ὡς ἐπίσταμαι] Ne in hoc offendas, cf. 581. ὅπως ἐπίστα. Pr. 374. σεαυτὸν σῶζ' ὅπως ἐπίστασαι.

670. εἰς mss. ἐς Dind.

671. θεά] Suspectum.

672. τὰδ' αἰανῶς μένοι mss. δι' αἰῶνος μένοι Burges. Hart. Qu. τὰδ' εἰς αἰὲ μένοι. μένοι] Qu. θέλω.

673. τὰ πιστὰ V. Fl. τ' ἄπιστα M. G. A. τῶνδε] τοῦδε Burges. Qu. ταῦτα (et δι' αἰῶνος in 672).

674—680. Hos vv. interpolatoris manum expertos esse putat H. Wolf.

674. κελεύω mss. κελεύσω Rob. Weil. ἀπὸ γνώμης φέρειν ψῆφον δικαίαν] Qu. — δικαίας. Sic Ag. 546. ἀμαυρᾶς ἐκ φρενὸς ἀναστένειν. Ag. 1491. φρενὸς ἐκ φιλίας εἰπεῖν. Eur. Ion. 1313. ἀπὸ γνώμης σοφῆς. Idem conj. Blomf. Linw. Cf. tamen 676.

675—680. Hoc ordine (675. 679. 680. 678. 676.) Pal.

675. λελεγμένων; (sic) Kirch. Weil., ut κελεύω subjunctivus sit.

676. 678. Hoc ordine (678. 676.) Weil. Post 680. transfert Todt.

676. XO. mss. ΑΠ. Weil. Pal. Dind. Weckl. Karst. ὧν] ὡς V. Fl. F. ἐν δὲ καρδίᾳ mss. Leg. ἐκ δὲ καρδίας. Cf. 674. Et sic jam Pearson.

677. αἰδεῖσθε, ξένοι mss. αἰδεῖσθαι (ε sup. αι) M. Dedi αἰδεῖσθ', ὦ ξένοι. In v. 748. omittitur ὦ propter metrum.

678. Hunc versum ab hoc loco alienum esse censet Wecklein. Post 680. transposuerit Karsten ad Agam. 238. Duodecim disticha (676—730.) cum duodecim Areopagitarum suffragiis congruere arbitratur Weckl. Post h. v. alterum Minervae versum excidisse putat Kirch.

- μένω δ' ἀκοῦσαι πῶς ἄγῶν κριθήσεται. 680
- ΑΘ. κλύοιτ' ἄν ἤδη θεσμόν, Ἀττικὸς λεῶς,
 πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.
 [ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγέως στρατῶ
 αἰὲ δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον.
 πάγον δ' ἐδοῦνται τόνδ', Ἀμαζόνων ἔδραν 685
 σκηνάς θ' ὅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον
 στρατηλατοῦσαι καὶ πόλιν νεόπολιν
 τήνδ' ὑψίπτυρον ἀντεπύργωσαν πόλει,
 Ἄρει δ' ἔθνον, ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος
 πέτρα πάγος τ' Ἄρειος· ἐν δὲ τῷ σέβας 690
 ἀστῶν φόβος τε συγγενῆς τὸ μὴ ἀδικεῖν
 σχήσει κατ' ἡμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην δμῶς,

680. μένω δ' ἀκοῦσαι] Cf. Ag. 459. μένει δ' ἀκοῦσαι τί μου μέριμνα
 νυκτηρεφές. Quidni μένομεν —? Praecessit enim ἡμῖν. Qu. θέλω δ' —.

681—710. Proscribit Wecklein, post 573. transponit Kirch. Versus 681.
 et 684—713. interpolatos habet Wecklein.

681. ἀττικὸς mss. Ἀττικὸς Pal. Weil. Weckl. Sidg. ἀστικὸς Herm. Dind.
 Cf. 997. χαίρειτ' Ἀττικὸς (ἀστικὸς mss.) λεῶς. 290. τὸν Ἀργεῖον λεῶν.

682. κρίνοντες M. κρίναντες Fl. G. F. κρίνοντας Stanl. Wakef.

683—685. Hos vv. in M. post 706. positos huc transferunt Herm. Dind.

683. Αἰγέως V. Fl. F. Αἰγέω M. G. Αἰγαίω A.

684. αἰεὶ δ' ἐκάστων M. G. P. αἰεὶ δ' ἐκάστω V. Fl. αἰεὶ δικαστῶν Cant.
 vulg. (Cf. 81. 483.) αἰὲν ἀδέκαστον Pauw. ἀδέκαστον εἶ τι Burges. ἀσυνδέκαστον
 Kirch. Weckl., coll. Aeschin. I. 86. συνδεκάζων τὴν ἐκκλησίαν. ἀνενδέκαστον
 idem. (Cf. 704. κερδῶν ἀδικτον τοῦτο βουλευτήριον.) αἰεὶ σέβεσθε τοῦτο —
 πάγον τ' Zakas. Qu. ἀδέκαστον αἰεὶ —, aut αἰεὶ σεβαστὸν —.

685. Ἄρειον mss. Glossema jure habet O. Müller, ab hoc loco alienum
 esse opinatus. ἐδοῦνται Weil. Weckl. Veram lectionem expulit glossema Ἄρειον.

686—702. Hos versus ut manifesto interpolatos secludit Dind.

686. φθόνον] φθόρον Menge.

687. πόλιν mss. πόλει Orelli. Weil. Weckl. Cf. ad 688.

688. τήνδ' mss. τῆδ' olim Pal. τότε mss. Dedi πόλει (servato πόλιν 687).

Ita etiam Weil.

689. Ἄρει δ' mss. Ἄρει τ' Heims.

692. Post h. v. versus 707—709. 703—706. inserit Todt. τόδ' (aut
 τὸ δ') ἡμαρ mss. τό τ' ἡμαρ Steph. Grot. Dind. Weil. μετ' ἡμαρ malit Weckl.
 κατ' ἡμαρ Kidd. Hart. Offendit articulus. Qu. μετ' (aut κατ') ἡμαρ. Cf. Soph.
 El. 259. ἀγὼ κατ' ἡμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην αἰεὶ etc. 780. οὔτε νυκτὸς — οὔτ'
 ἐξ ἡμέρας. δμῶς M.

693—699. Post 703. transponit Todt.

αὐτῶν πολιτῶν μή τι χραινότων νόμους
 κακαῖς ἐπιρροαῖσι· βορβόρω δ' ὕδωρ
 λαμπρὸν μαίνων οὐποθ' εὐρήσεις ποτόν. 695
 τὸ μήτ' ἀναρκτον μήτε δεσποτούμενον
 ἀστοῖς περιστέλλουσι βουλεύω σέβειν,
 καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.
 τίς γὰρ δεδοικῶς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν;]
 τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας 700
 χώρας τε ῥῦμα καὶ πόλεως σωτήριον
 ἔχοιτ' ἂν οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει
 οὔτ' ἐν Σκύθαισιν οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.
 κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον,
 αἰδοῖον, ὀξύθυμον, εὐδόντων ὑπερ 705
 ἔγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταμαι.
 ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἔμοῖς παραίνεσιν
 ἀστοῖσιν ἐς τὸ λοιπὸν, ὀρθοῦσθαι δὲ χρῆ

693. μὴ 'πικαινότων mss. μὴ 'πικαινούτων Steph. Weil. Weckl. Sidg.
 (plene pungens post νόμους). μὴ τι καινούτων Wieseler. (Cf. Thuc. I. 71. etc.)
 μὴ 'πιχραινότων Wakef. Linw. Dind. prob. Pal. μὴ τι κινούτων νόμους
 Zakas. (Non male.) μὴ πικραινότων Valck. Dind. Leg. μὴ τι χραινότων.
 Cf. 170. ἐφεστίφ — μιάσματι | μυχὸν ἔχρανας. νόμους | κακαῖς ἐπιρροαῖσι
 Herm. Hart. Dind. νόμους. | κακαῖς — C. O. Müller. Weil.

694. κακαῖς θ' mss. κακαῖς δ' Sch. βορβόρω θ' mss. Dind. βορβόρω γ'
 Wakef. βορβόρω δ' Herm. conj. Pal.

696. ἀναρχον mss. ἀναρκτον recte Bentl. Cf. 526. μήτ' ἀναρκτον οὖν
 βίον μήτε δεσποτούμενον αἰνέσης. μήτε G. Fl. F. μηδὲ (aut μὴ δὲ) M. etc.

697. ἀστοῖς] ἀστοῦς H. Voss. περιστέλλουσα H. Voss. Heath. Porson.
 σέβειν V. Fl. F. M. σέθεν (corr. σέβειν) P.

698. τὸ δεινὸν πᾶν] Qu. τὸ δεῖμα πᾶν, aut τὸ δειματοδν, aut καὶ μὴ
 δέος πᾶν ἐκ πόλεως ἔξω βαλεῖν. Cf. ad 517.

701. ἔρυμα τε χώρας mss. χώρας τε ῥῦμα H. Usener. Fort. ἔρυμά τι χώρας.

702. οὔτις M. etc. οὐποθ' V. Fl.

703. σκύθησιν M. Σκύθαισιν F.

704—706. Hos vv. post 685. transponendos esse putat Herm. "Hic enim
 necessarii, illic inepti aperteque sero positi sunt." Assentitur Wecklein.

706. ἔγρηγορὸς M. ἐγρήγορον V. Fl. F.

708. ὀρθοῦσθαι δὲ χρῆ καὶ ψῆφον αἴρειν mss. ὀρθοῦσθαι] ὀρκοῦσθαι
 Stadtmüller. prob. Herw. Qu. ὀρθῶσαι δὲ χρῆ | τὴν ψῆφον ὑμᾶς. Vel ὀρθοῦ-
 σθαι δὲ χρῆ | ψῆφον δικαίαν. (Cf. 675. φέρειν ψῆφον δικαίαν. Eur. Hipp. 247.
 τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι γνώμην ὀδυνᾶ.) Vel εὐθεῖαν δὲ χρῆ —.

- καὶ ψῆφον αἶρειν καὶ διαγνῶναι δίκην
αἰδουμένους τὸν ὄρκον. εἴρηται λόγος. 710
- ΧΟ. καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὀμιλίαν χθονὸς
ξύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.
- ΑΠ. ἐγὼ δὲ χρησμοὺς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διὸς
ταρβεῖν κελεύω μὴδ' ἀκαρπώτους κτίσαι.
- ΧΟ. ἀλλ' αἵματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις,
μαντεῖα δ' οὐκέθ' ἄγνὰ μαντεύσει νέμων. 715
- ΑΠ. ἦ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων
πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος;
- ΧΟ. λέγεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης
βαρεῖα χώρα τῆδ' ὀμιλήσω πάλιν. 720
- ΑΠ. ἀλλ' ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις
θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ· νικήσω δ' ἐγώ.
- ΧΟ. τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις·
Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.

710. αἰδουμένοις M. G. A. P. αἶρουμένοις V. Fl. F. αἰδουμένους Cant.
Herm. Pal. Dind. Weil. Weckl.

711. βαρεῖαν] γεραιὰν marg. Ask.

712. μηδαμῶς (σ') Burges.

713. καγὼ τε M. καγῶγε Rob. καγωγε Pors. Fritsch. καγὼ δὲ Hart. Dedi
ἐγὼ δέ.

714. ταρβεῖν] Ἀπ σέβειν? ἀκαρπώτους] ἀκυρώτους Burges.

715. οὐ λαχὼν σέβεις] οὐ καλῶς σέβεις F. W. Schmidt. Cf. Arist. Pl. 972.
ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι. Pac. 348.

716. μαντεύη Dav. μάντις ὦν νέμεις Burges. μένων mss. νέμων Herm.
Hart. Dind. Kirch. Weil. Weckl. Sidg. Linw. prob. Dind. (Cf. Eur. Or. 592.
Ἀπόλλων, ὅς — στόμα νέμει σαφέστατον. Iph. T. 1255. μαντείας βροτοῖς
θεσφάτων νέμων.) μολῶν Dobr. Fort. λέγων.

717. ἦ καὶ —] Qu. ἦ γὰρ —. σφάλλεται M. σφῆλεται V. Fl. F. Fort.
τι (ποτ', aut γὰρ) ἐσφάλη (pro τι σφάλλεται).

718. Post h. v. duos Chori totidemque Apollinis versus excidisse putat Weil.

719. 721. 727. 729. Paragraphi praefixae in M. 719—722. post 730.
transponit Merkel.

719. λέγεις] γελαῖς Burges. ληρεῖς Rauch. Qu. ἦμιστ'.

720. πάλιν] Suspectum. πάνυ Herw.

723. τοιαῦτ' ἔδρασας recte mss. Dind. Weil. Weckl. τοιαῦτα δράσας Herm.
Wieseler. Cf. 717 sq. 719 sq.

724. Μοίρας ἔπεισας] Μοίρας γε πείσας malit Wakef. Μοίρας τ' ἔπεισας
olim Herm. Cf. 202. ἐχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.

- ΑΠ. οὐκ οὖν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν, 725
 ἄλλως τε πάντως χῶτε δεόμενος τύχοι;
 ΧΟ. σύ τοι παλαιὰς διανομὰς καταφθίσας
 οἴνω παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.
 ΑΠ. σύ τοι τάχ' οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος 730
 ἐμεῖ σὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν.
 ΧΟ. ἐπεὶ καθιππάζει με πρεσβῦτιν νέος,
 δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω
 ὡς ἀμφίβουλος οὔσα θυμοῦσθαι πόλει.
 ΑΘ. ἐμὸν τόδ' ἔργον, λιοισθίαν κρῖναι δίκην· 735
 ψῆφον δ' Ὀρέστη τήνδ' ἐγὼ προσθήσομαι.
 μήτηρ γὰρ οὔτις ἐστὶν ἢ μ' ἐγείνατο·
 τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα πλὴν γάμου τυχεῖν
 ἅπαντι θυμῶ, κάρτα τ' εἰμὶ τοῦ πατρὸς.
 οὔτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον 740
 ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον,
 νικᾷ δ' Ὀρέστης, κἄν ἰσόψηφος κριθῆ.
 ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους

725. οὐκοῦν M. A. V. Fl. F. οὐκ οὖν G.

726. χῶτε δεόμενος τύχοι] χῶτε — τύχη Wunder. Qu. κῆν τι δεόμενος τύχη. χ' ὡτε M.

727. παλαιὰς δαίμονας mss. παλαιὰν διανομὴν Dind. prob. Pal. παλαιὰς διανομὰς (ex schol. Vat. ad Alc. 12.) Dind. Cobet. Pal. Weil. Weckl. πάλαι τὰς δαίμονας Faehse. Wakefield (ob seq. ἀρχαίας θεάς). παλαιούσ δὴ νόμους Sch. Fortasse recte se habet vulgata. Cf. 172. παλαιγενεῖς δὲ Μοίρας φθίσας.

728. οἴνω] ὑπνω Stanl. δόλω conj. Wakef. παρηπάτησας mss. παρηπάτησας Davies. Cf. Hymn. Apoll. 376. ἑξαπάτησεν. ἀρχαίας θεάς] ἀρχαίας νέος Faehse.

727—730. Post 718. transponit Todt. οἴνω] Nonnihil suspectum.

729. οὐκ ἔχουσα] τάχα στυγοῦσα Verrall. Qu. οὐ σέβουσα. Cf. 749.

730. ἐμεῖ τὸν ἰὸν mss. Malim ἐμεῖ σὸν ἰὸν (Grot.). Cf. Stat. Theb. III. 291. 'longum | reptat et Illyricas ejectat virus in herbas.' οὐδὲν] Qu. οὐκέτ'.

731. ἐπεὶ] εἰ καὶ Herw.

732. μένω] θέλω olim Sch. μενῶ Herw.

733. Versum delet Sudhans. Post h. v. versum intercidisse putat Weil. ἀμφίβολος mss. ἀμφίβουλος Turn. ἀμφίβολος ἔτ' — Herw. ex schol. τέως γὰρ ἐν ἀμφιβόλω ἔχω τὸ δριγίζεσθαι.

738. δ' mss. Leg. τ'.

739. μόρον] Qu. μόρου. Cf. ad 640. Ag. 1415.

- ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.
OP. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, πῶς ἀγῶν κριθήσεται;
XO. ὦ Νύξ μέλαινα μήτηρ, ἄρ' ὄρῃς τάδε; 745
OP. νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ' ἢ φάος βλέπειν.
XO. ἡμῖν γὰρ ἔρρειν ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.
ΑΠ. πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι,
 τὸ μὴ ἀδικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.
 γνώμης ἀπούσης πῆμα γίνεται μέγα, 750
 παροῦσα δ' οἶκον ψῆφος ὄρθωσεν μία.
ΑΘ. ἀνὴρ ὃδ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην·
 ἴσον γὰρ ἔστι τὰρ ἰθὺμημα τῶν πάλων.
OP. ὦ Παλλὰς, ὦ σώσασα τοὺς ἔμους δόμους,

744. πῶς ἀγῶν κριθήσεται;] Articulum ante ἀγῶν jure desiderat Wakef. Legendum igitur, ni fallor, πῶς ἀγωνισθήσεται; Cf. Arist. Vesp. 993. πῶς ἄρ' ἠγωνίσμεθα;

745—747. Eumenidibus tribuit M.

746. Nulla personae nota in M. *OP.* Abr. ἢ φάος] οὐ φάος Stanl.

747. ἡμῖν γὰρ ἔρρειν] Qu. ἡμῖν δέ γ' (Burges.). Sed cf. Arist. Ach. 71. σφόδρα γὰρ ἐσωζόμεν ἐγὼ etc. Eq. 1088. πρόσω] Posthac. τιμὰς νέμειν] τιμὰς μένειν Wakef. Malim τιμὰς ἔχειν (conj. Pal.). Cf. 228.

748—751. *ΑΠ.* Viet. paragraphus praefixa in M. Choro tribuit Ald. Oresti Wieseler. 748. 749. Oresti, 750 sq. Choro Well. 748 sq. Minervae, 753. Choro 751. Oresti Hart.

748. πεμπάζετ'] Cf. Pers. 981. πεμπαστάν. Hom. Od. 11, 412. αὐτὰρ, ἐπὴν πάντας πεμπάσσειται ἠδὲ ἴδηται, | λέξεται ἐν μέσσοισι.

749. ἐν διαιρέσει] Sc. αὐτῶν (τῶν ψήφων). Cf. 630. ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι. 472. 488. Schol. διακρίσει τῶν λευκῶν καὶ μελαινῶν.

750 sq. γνώμης δ' ἀπούσης — βαλοῦσά τ' mss. γνώμης τ' ἀπούσης — παροῦσά τ' (H. Voss.) Madvig. μιᾶς, | κρατοῦσα δ' — ψῆφος ὀρθώσειεν ἂν (aut ὀρθώσει μέγαν) F. W. Schmidt. Haec manifesto vitio laborant, nec emendatio probabilis suppeditata est. Ipse propono μιᾶς ἀπούσης (sc. ψήφου). Schol. γνώμης, ἀντὶ τοῦ ψήφου. Cui adstipulatur Pal., coll. Ag. 1348. Explicatio parum probabilis. δ'] Om. Musgr. Hart. Rauch. Fortasse melius aberit particula, quae venit, ni fallor, a margine proximi versus, ubi adscripta fuerit ut v. l. ad τ'. γίνεται M.

751. βαλοῦσά τ' mss. παροῦσά τ' H. Voss. Musgr. Weckl. *OP.* παροῦσα δ' — Rauch. βαλοῦσα δ' Pearson. βαλοῦσά τ' Weil. βληθεῖσά τ' Butler. βάλου τ' ἂν οἶκον — ὀρθοῖ τ' ἂν μία Hart. et (ἢ δ' ὀρθοῖ μία) Rauch. Qu. πεσόντα (aut σφαλέντα) δ' οἶκον. Corrigo παροῦσα δ'. τ' mss. Leg. δ'. ὄρθωσεν] ὀρθώσει Burgess. Qu. ὀρθώσειεν ἂν.

752. ἀνὴρ ὃδ' vulg. ἀνὴρ ὃδ' Hart. Cf. ad 577. δδ' Fl. Ma. δγ' M. G. A.

γαίας πατρώας ἐστερημένον σύ τοι 755
 κατώκισάς με· καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ
 “Ἄπορρος ἀνὴρ αὐθις ἐν τε δώμασιν
 οἰκεῖ πατρώοις Παλλάδος καὶ Λοξίου
 ἕκατι καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
 σωτήρος, ὃς πατρῶον αἰδεσθεὶς μόρον 760
 σώζει σφε μητρὸς τάσδε συνδίκους δρῶν.”
 ἐγὼ δὲ χώρα τῆδε καὶ τῶ σῶ στρατῶ
 τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
 ὀρκωμοτήσας νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους
 μήτινά ποτ’ ἀνδρα δεῦρο προμνήτην χθονὸς 765
 ἐλθόντ’ ἐπάξειν εὖ κεκασμένον δόρυ.
 [αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε
 τοὺς τὰμὰ παρβαίνοντας εὐορκώματα

755. καὶ γῆς mss. γαίας Dind. Weil. Weckl. (Cf. ad Ag. 899.) τὸν γῆς Burges. στέγης Merkel. ἐστερημένου, σύ τοι Dobr., cui videtur inelegans positio vocum σύ τοι.

756. Qu. Ἑλλήνων (μ') ἐρεῖ.

757. Ἄργεῖος ἀνὴρ αὐθις mss. Ἄργει θ' ὄδ' ἀνὴρ αὐθις Martin. Ἄργει τ' ἀνὴρ ὄδ' αὐθις Hartung. (Ἄγαμέμνωνος παῖς εἰς δρους πάτρας χρόνῳ) | Ἄργους ἐλήλυθ' αὐθις F. W. Schmidt. Corrigendum suspicor ἀπορρος (redux) ἀνὴρ αὐθις. (Cf. Pr. 1021. ἀπορρον ἤξεις ἐς φάος.) Vel ἀργεῖ (ἤκει) τ' Ὀρέστis αὐθις. αὐθις ἐν τε χρήμασιν οἰκεῖ πατρώοις mss. Qu. αὐθις αὐ τὰ χρήματα | ἔχει πατρῶα (v. Soph. El. 960.), vel αὐθις αὐ τὰ δώματα | οἰκεῖ πατρῶα, vel αὐθις αὐ κἂν δώμασιν | οἰκεῖ πατρώοις. Post πατρώοις unum versum excidisse suspicatur Wakef. χρήμασιν mss. Leg. δώμασιν.

760. ὃς M. ὄν V. Fl. ὁ καὶ Aug. αἰδεσθεὶς] ἀχθεσθεὶς F. W. Schmidt.

761. σώζει (sic) M. με mss. Leg. σφε. ὄρων] παρεις Weckl. σοβῶν Heyse. F. W. Schmidt. στυγῶν conj. Weil. κρατῶν Heims.

763. πλειστήρη] παμμήκη Hart. Non legitur alibi. πλειστηρίζομαι est Ch. 1029. 764. 765. Post utrumque versum tollatur virgula.

764. ὀρκωμοτήσας — στρατῶ] Ita δρκους τίθεσθαι τινι Ag. 1569. θαίμονι τῶ Πλεισθενιδῶν | δρκους θεμένη.

765—774. Hos vv. delet Davis.

765. μήτοι τιν' mss. Qu. μήποτε τιν', aut potius μήτινά ποτ'.

766. ἐποίησιν mss. ἐσήσειν Turn. ἐποίησιν conj. Wakef. Lege ἐπάξειν. Cf. Soph. Oed. C. 1525. δορός τ' ἐπακτοῦ. Tr. 259. στρατὸν λαβῶν ἐπακτόν.

767—774. Hos versus spurios habet Dind., cui adstipulantur Weil. Weckl. tuetur Sidgwick. 767. τάφοις] Qu. τάφῳ (τάφῳ).

768. τοῖς τὰμὰ παρβαίνουσι νῦν ὀρκώματα mss. τὸν τὰμὰ παρβαίνοντα — Weckl. (At pluralem numerum requiri ostendunt quae sequuntur.) τοὺς τὰμὰ

ἀμηχάνοισι θράζομεν δυσπραξίαις,
 ὁδοὺς † ἀθύμους καὶ παρόρνιθας πόρους 770
 τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλη πόνος·
 ὄρκους ἔμοὺς δὲ καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
 τιμῶσιν αἰεὶ τήνδε συμμάχῳ δορὶ
 αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσόμεθ' εὐμενέστατοι.]
 καὶ χαῖρε καὶ σὺ καὶ πολισσοῦχος λεῶς. 775
 πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις
 σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.

Str. 1. XO. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιούς νόμους

παρβαίνοντας — ἀμηχάνοισι φράζομεν Hart. Qu. τοῖς τὰμὰ παρβαίνουσιν
 (vel τοὺς τὰμὰ παρβαίνοντας) ἰέρ' ὀρκώματα. Vel — εὐορκώματα (Ch. 901).
 παρ*βαίνουσι (eraso α) M. νῦν mss. Fort. ταυθ' aut πίσθ'.

769. ἀμηχάνοισι (G. Fl. ἀμηχάνοις M.) πράζομεν δυσπραξίαις mss. Dind.
 "Fort. transponendus post 771., nisi potius legendum ἀμηχάνους παρέξομεν
 δυσπραξίας." (Herw.) ἀμηχάνοις ταράζομεν (vel potius ἀμηχάνοισι θράζομεν)
 δυσπραξίας conj. Weckl. (coll. Pr. 628. θράξαι.) ἀμπέμψομεν Zakas. Lege
 ἀμηχάνοις (sic M. G. Ald.) ταράζομεν δυσπραξίαις, vel ἀμηχάνους παρέξομεν
 (Eng.) δυσπραξίας, vel ἀμηχάνους ἐφήσομεν δυσπραξίας, vel ἀμηχάνους δὴ
 πέμψομεν —. Causa turbarum fuerit παρέξομεν in πράζομεν depravatam.

πράζομεν mss. παρέξομεν Aug. Heath. Herw. Weil. θράζομεν Burges. Hart.
 Wecklein. Recte, opinor. Cf. Pr. 628. Parum hic convenit παρέξομεν.

770. ἀθύμους] Suspectum. Requiritur, ni fallor, epithetum ἀναισίους
 (infaustas, Angl. unlucky) significans. παρόρνιθας (sc. ὁδοὺς), πόρους
 τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλη πόρος conj. Dobr. παρ ὀρνιθας G. F.

771. πόνος] Qu. πόνου (πόνων), vel ποτε.

772. ὀρθουμένων M. vulg. ὀρθουμένοις — F. Turn. ὄρκους ἔμοὺς optime
 Hart. Cf. 768. Cum ὀρθουμένων cf. Sept. 260. εὖ ξυντυχόντων (sc. πραγμά-
 των). et ad Soph. El. 1344. ed. meae. Corrigendum suspicabar ὀρθουμένοις: alio-
 quin enim supervacanea videtur particula καί. Qu. ὀρθῶ νόμῳ δὲ τὴν πόλιν —.

773. αἰεὶ M. Dind. αἰεὶ V. Weckl.

774. αὐτοῖσιν mss. ἀστοῖσιν Kirch. Weckl. Rauch. ἡμεῖς ἂν αὐτοῖς εἶμεν
 Hart. ἀστοῖς ἂν ἡμεῖς εἶμεν Pal. Rauch. ἔσμεν mss. Sensus requirit ἐσόμεθ'
 (Heath. Dobr.) εὐμενέστεροι] Qu. εὐμενέσταται (Dobr.) vel εὐμενεῖς αἰεὶ.

775. καὶ χαῖρε] ὦ χαῖρε H. Voss. καὶ] Fort. χῶ. Tollatur punctum
 post λεῶς vulgo positum. Post h. v. fortasse lacuna indicanda est.

776. 777. Versus fortasse spurii.

776. πάλαισμ' ἄφυκτον] Fort. πάλαισμ' ἀφερτον, vel πάλαισμα δ' αἰεὶ.
 ἔχοις] Qu. ἔχων. Et sic Weckl.

777. σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον] Qu. νικηφόρον τε καὶ δορὸς σω-
 τήριον. δορὸς] Qu. πόλεως.

778—793. Haec alii aliter distribuunt.

καθιππάσασθε κακ χειρῶν εἴλεσθέ μου.
 ἐγὼ δ' ἄτιμος ἅ τάλαινα βαρύκοτος 780
 ἐν γὰ τᾷδε, φεῦ,
 ἴον ἴον ἀκροπενθῆ μεθεῖσα καρδίας
 σταλάξω χθονὶ φθορὰν· ἐκ δὲ τοῦ
 λειχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος, ὦ δίκαια (δίκαια), 785
 πέδον ἐπισύμενος
 βροτοφθόρους κηλίδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
 στενάξω; τί ρέξω; γελῶμαι † πολίταις.
 δύσοισθ' ἄπαθον. 790

778—807. (810.) Desunt in V. Fl. F.

779. Post h. v. lacunam indicant Abr. et Wecklein, qui hujusmodi aliquid excidisse suspicatur, τὸν μητροφόντην, τὸν γένους ἀλάστορα. εἴλεσθέ μου] εἴλεσθ' ἐμῶν Schenk. Malim εἴλεσθ' ἐμοῦ.

780. ἡ mss. ἅ Dind. Weil.

782—784. σταλάξω φθορὰν, ἴον — καρδίας Weckl.

782. ἴον ἴον mss. ἰοῦ ἰοῦ Ald. ἰὼ ἰὼ Both. ἰοῦ ἰοῦ Lachm. (Cf. Arist. Th. 245. φεῦ, ἰοῦ τῆς ἀσβόλου.) ἀντιπενθῆ M. (sed ἀντιπαθῆ 812.) Leg. ἀκροπενθῆ. Cf. ad Pers. 135. ἀκροπενθεῖς (sic M.). Scholiasta inepte τί subintelligit.

784. et 814. σταλαγμὸν mss. σταλάξω Heimsoth. Dind. Schol. μεθεῖσα ἀντὶ τοῦ μεθήσω, μετοχὴ ἀντὶ ῥήματος. χθονιαφόρον M. A. χθόνια φόρον C. χθονὶ φθορὰν Heimsoth. Weil. Dind. in Lex. χθονοφθόρον Heath. χθόνιον ἄφορον Herm. χθονηφόρον Blomf. Gl. Sept. 415. χθονιαφθόρον conj. Stanl. prob. Wakef. Schol. τὸν εἰς τὴν γῆν φερόμενον. Ipse olim de ἄφορον cogitabam. Cf. Polyb. VI. 5. 5. ἀφορία καρπῶν.

785. λειχὴν mss. λειχὴν Dind. Cf. Ch. 281. λειχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν. ἰὼ δίκαια mss. ὦ δίκαια (δίκαια) Lachm. Weil. Heims. Dind.

787. βροτοφθόρους Wakef.

788. βαλεῖν mss. βαλεῖ Turn.

789. στενάξω;] Qu. τί δράσω (vel φάσκω); γένωμαι· δύσοιστα πολίταις ἔπαθον (sic) M. γελῶμαι πολίταις. δύσοισθ' ἔπαθον, ἰὼ ἰὼ μεγάλα — Schoem. γελῶμαι πολίταις. ἔπαθον, ὦ, δύσοιστα Hart. γελῶμαι πολίταις. δύσοιστ' ἔπαθον ὦ Wund. γελῶμαι πολίταις. δύσοισθ' ἄπαθον Herm. Dind. γελῶμαι; δύσοιστα πολιταῖς ἔπαθον ed. Goth. Manifesto corruptum est πολίταις. Qu. πάλαι δὴ, aut παλαιαῖς. γένωμαι mss. Weil. Weckl. γοῶμαι Blom. γελῶμαι Tyrwhitt. Herm. Hart. Wund. Schoem. Linw. Dind. Sidg. (Cf. Soph. Ant. 838. οἶμοι, γελῶμαι.) Schol. ἡ τί γένωμαι. πολίταις mss. Suspectum. Schol. ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἔπαθον — πολίταις δύσοιστα ὄντα (sc. ἔπαθον). Qu. πάθη δὴ —.

790. ἔπαθον, ὦ, δύσοιστα Hart. δυσσοῖστα (sic) O. Müller. Pal. Weckl. δύσοικτα (i. e. δυσθρήνητα Hesych.) Karsten.

791. ἔπαθον mss. ἄπαθον Herm. Pal. [ἔπαθον] ἰὼ A. Ludwig. Weckl.

ἰὼ μέγα, τοτοῖ, κόραι δυστυχεῖς
 Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

- AΘ. ἔμοι πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν·
 οὐ γὰρ νενίκησθ', ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη 795
 ἐξῆλθ' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμία σέθεν.
 ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,
 [αὐτὸς δ' ὁ χρήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,]
 ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρωῖντα μὴ βλάβας ἔχειν.
 ὑμεῖς δὲ μὴ θυμοῦσθε μηδ' ἐς τήνδε γῆν 800
 βαρὺν κότον σκήψητε, μηδ' ἀκαρπίαν
 τεύξητ', ἀφείσαι πνευμόνων σταλάγματα,
 βρωτῆρας αὐχμοὺς σπερμάτων ἀνημέρους.

ἰὼ μεγάλα τοι — mss. ἰὼ, μεγάλα τοι πάθον Eng. ἰὼ, μεγάλα, τοτοῖ, — Weil. Sed μέγα potius expectabam. Cf. Pr. 674. ὦ μέγ' εὐδαιμον κόρη. Suppl. 147. σεμνᾶς μέγα ματρός. Qu. ἰὼ, μεγάλα δὴ, aut ἰὼ μέγα, τοτοῖ.

798. αὐτὸς θ'] θ in ras. (corr. ex δ') M. Leg. αὐτὸς δ'. ὁ θήσας (δ*-θήσας M.) mss. ὁ χρήσας Turn. et vulg. ὁ φήσας Herm. ὁ πείσας Fritzsch. Pal., coll. 84. καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἐπεισα μητρῶον δέμας. Versum secludit Dind., ut 794—807. et 824—836. totidem versus efficiant. ὁ μαρτυρῶν] Qu. συμμαρτυρῶν.

800 sq. ὑμεῖς δέ τε τῆδε γῆ μὴ βαρὺν κότον σκήψησθε, μὴ θυμοῦσθε μηδ' — M. P. et (om. μὴ ante βαρὺν) G. A. ὑμεῖς δὲ χώρα τῆδε — Pal. ὑμεῖς δὲ γαίᾳ τῆδε — Housman. ὑμεῖς δὲ μὴ θυμοῦσθε μηδ' ἀκαρπίαν | σκήψητ' ἀφείσαι — conj. Wecklein. ὑμεῖς δὲ μὴ θυμοῦσθε μήτε (μηδὲ) τῆδε γῆ | βαρὺν κότον σκήψησθε — Weil. Ita ex tredecim versibus constabit Minervæ oratio pariter atque post repetitum Chori carmen oratio ejus 824 sq.

μηδὲ τῆδε γῆ mss. Correxi μηδ' ἐς τήνδε γῆν. Cf. ad 801.

801. σκήψησθε mss. σκήψητε Elmsl. ad Med. 93. Dind. Cf. Eur. Med. 1300. τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκησαν θεοί. Prom. 749. πέδῳ σκήψασα. Sept. 429. πέδῳ σκήψασαν. Media vox hic aliena est.

802. τεύξητ' mss. Leg. τεύξητ'. ἀφείσαι] Qu. ἐφείσαι. Quod verum videtur, et probat Dobraeus. "Etenim 767—770. manifesto ex 750—756. adumbrati sunt: quocirca δαιμόνων σταλάγματα = μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν 753. Vide 457. Sed de δαιμόνων v. 292." (Dobr.) δαιμόνων mss. πλευμόνων conj. Wakef., coll. 53. 138. 786. 862. πνευμόνων Hart. (Cf. Sept. 61. χραίνει σταλαγμοῖς ἰππικῶν ἐκ πνευμόνων.) δαΐων Pauw. Herm. δαΐων σταλαγμάτων | βρωτῆρας αἰχμᾶς Herm. καρδίας vel δυσμενῶς Pal. Qu. καρδίας. Cf. 783. ἰὸν — μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν. Aut φοίνια — σταλάγματα] στενάγματα v. l. apud schol.

803. βοτῆρας Weil. αἰχμᾶς mss. et schol. Dind. αὐχμᾶς (?) Hart. ἀχνας Musgr. ἀχνας Wieseler. Weil. αὐχμοῦς (Scal. et sic marg. Voss.). Schol. αἰχμαὶ βιβρώσκουσαι τὰ σπέρματα.

- ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι
 ἔδρας τε καὶ κενθμῶνας ἐντίμους χθονός, 805
 λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάrais,
 ἔξειν ὑπ' ἀσιῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.
 Ant. 1. ΧΟ. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιὸς νόμος
 καθιππάσασθε κακὰ χερῶν εἴλεσθέ μου.
 ἐγὼ δ' ἄτιμος ἅ τάλαινα βαρύνκοτος 810
 ἐν γὰρ τᾷδε, φεῦ,
 ἰὸν ἰὸν ἀκροπενθῆ μεθεῖσα καρδίας
 σταλάξω χθονὶ φθορὰν· ἐκ δὲ τοῦ
 λειχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος, ὦ δίκαια δίκαια, 815
 πέδον ἐπισύμενος
 βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
 στενάζω; τί ῥέξω; γελῶμαι πολίταις.
 δύσοισθ' ἄπαθον. 820
 ἰὼ μεγάλα τοὶ κόραι δυστυχεῖς
 Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.
 ΑΘ. οὐκ ἔστ' ἄτιμοι μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν
 θεαὶ βροτῶν κτίσητε δύσκηλον † χθόνα. 825

804. ἐνδίκως] ἀντὶ τῶνδ' conj. Herw., quum mox sequatur ἐνδίκου.

805. ἐνδίκου χθονός mss. Suspectum. ἐνδίκους χθονός Heath. Herm. Schoem. ἐντίμους χθονός Herw., coll. 856. Leg. ἐν μυχοῖς χθονός (quod probat Herw. cf. 838. 1036. γὰρ ὑπὸ κεύθεισιν), vel ἐν τῇδε χθονί.

810. ἠ mss. ἅ Dind.

812. ἀντι*παθῆ M. Cf. ad 782.

814. χθονικαφόρον M. G. V. Fl.

815. λειχὴν mss. λειχὴν Hart.

816. ἐπεσσύμενος mss.

818. τί ῥέξω; γένωμαι;] Qu. τί ῥέξω; τί εἶπω (vel λέξω); τί γένωμαι; legitur Sept. 297. Theocr. XV. 51. Thuc. II. 52. etc.

821. ἔπαθον (θ in ras.) M.

824. μηδ' ὑπερθύμως] Fort. μηδὲ περιθύμως. Cf. Ch. 40.

825. στήσητε mss. κτίσητε Linw. Herw. Cf. 17. 714. Ch. 1060. Suppl. 140. 635. Sed cf. Soph. Oed. C. 1041. πρὶν ἂν σε τῶν σῶν κυρίον στήσω (f. κτίσω) τέκνων. δύσκηλον mss. (Apud Hesychium est δύσκηλον φρένα.) δύσκηλιν conj. Weil., coll. 817. δύσκημον (?) Weckl. Fort. δύσκαρπον. Schol. δυσθεράπευτον. χθόνα] χόλον Madvig. φρένα M. Schmidt. Nescio an recte. Post h, v. unum versum excidisse putat Weil, ut aequus sit numerus versuum sermonis hujus atque praecedentis (794—808), qui versus quattuordecim habet.

κάγω πέποιθα Ζηνί, καὶ (τί δεῖ λέγειν;)
 καὶ κληῖδας οἶδα δώματος μόνη θεῶν
 ἐν ᾧ κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος·
 ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· σὺ δ' εὐπιθῆς ἐμοὶ
 γλώσσης ματαίας μὴ 'κβάλης ἔπη χθονί, 830
 καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
 κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος
 ὡς σεμνότιμος ἦς ξυνοικήτωρ ἐμοί·
 πόλεως δὲ χώρας τῆσδέ τ' ἀκροθίνια,
 θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους 835
 ἔχουσ' ἐς αἰὲ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον.

826. πέποιθα] Fort. πάρημαι (assideo). καὶ τί] κεῖ τι Bothe. Post καὶ ponatur virgula.

827. καὶ κληῖδας οἶδα mss. Qu. τὰς κληῖδας οἶδα, αὐτ κληῖδας κάτοιδα. Nisi sensus est etiam claves. οἶδα] Qu. ἰσχω. δωμάτων mss. δώματος Cas. Herm. Hart. Dind. etc.

828. ἐν ᾧ] ἐν οἷς F. Linwood. Recte, nisi pro δωμάτων reponendum, quod probabile videtur, δώματος (the chamber).

829. εὐπιθῆς mss. Sidg. εὐπιθῆς Herm. Dind. Weil. Weckl. Qu. ἦν πίθη γ'.

830. γλώσσης ματαίας] γλώσση ματαία Pearson. Recte. μὴ 'κβάλης ἐπὶ χθόνα mss. μὴ 'κβάλης ἔπη, χθονί — Wakef. Burges. Weckl. Herw. Qu. μὴ 'κβάλης ἔπη κακὰ, αὐτ μὴ 'κβάλης ἔπη χθονός | καρπὸν φθεροῦντα —. Recte enim dicitur ἐκβαλεῖν ἔπη. (Ch. 46. φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν. Ag. 1663.) Αὐτ μὴ 'κβάλης ἔπη 'ς χθόνα —. Αὐτ μὴ 'κβάλης ἐπίφθονα (sc. ἔπη). Cf. Eur. Med. 529. ἐπίφθονος λόγος.

831. καρπὸν φέροντα] καρπὸν φθεροῦν τι conj. Wakef. ἔπη, χθονί καρπὸν φέροντα, πάντα — Herw. φέροντα] ποιούσαν (et γλώσσαν ματαίαν) Hart. Fort. τιθέντα (causing). πάντα μὴ πράσσειν καλῶς] Fort. πανταχῆ (πάντα δὴ) πράσσειν κακῶς.

832. καὶ κύμα V. Fl. F. κελαινοῦ κύματος mss. Suspectum. κελαινοῦ δ' ἥπατος Herw. κελαινοῦ χεῖματος Burges. κελαινοῦ χεύματος Wakef. Qu. κελαινοῦ λήματος (αὐτ πνεύματος), αὐτ κελαινῆς καρδίας.

833. καὶ mss. ἦς conj. Weil. Recte.

834. πολλῆς] φίλης aut καλῆς malit Wakef., cui jure displicet vulgata. Correxi πόλεως. τῆσδέ τ' ἀκροθίνια mss. τῆσδ' ἐτ' — Herm. Hart. Dind. Fort. τῆσδε τὰκροθίνια.

835. πρὸ παίδων] Suspectum. Post τέλους virgula ponatur. τέλους mss. Annon λέχους? Idem malit Wakef. Hart. Cf. Suppl. 805. πρὸ κοίτας γαμηλίου. Fr. 238. γαμηλίων λέκτρων. Eur. Or. 1054. τάδ' ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλίου λέχους etc. Med. 673. εὐνῆς ἀζυγες κειμηλίου. 1026. γαμηλίους εὐνάς.

836. αἰεὶ M. αἰεὶ Rob.

- Str. 2. ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
 ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ τε γᾶς οἰκεῖν,
 φεῦ, ἀτίετον μύσος.
 πνέω τοι μένος, πνέω τοι κότον. 840
 οἰοῖ δᾶ, φεῦ.
 τίς ὀδύνα με πλευρὰς ὑποδύεται;
 σύ μου αἶε, μᾶτερ
 Νύξ· ἀπὸ γάρ με τιμὰς δαναιὰς θεοὶ 845
 δυσπάλαμοις ἀπεστέρησαν δόλοις.
 ΑΘ. ὀργὰς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰρ εἶ. 848
 καὶ τῶ μὲν εἶ σὺ κάρι' ἐμοῦ σοφωτέρα,

838. κατὰ γᾶν mss. κατὰ τε γᾶς Herm. Dind. Cf. 871. 393. οὐδ' ἀτιμίας κυρῶ καίπερ ὑπὸ χθόνα τάξιν (ὑπὸ χθονὸς οἶκον?) ἔχουσα etc. 417. Ἄρα δ' ἐν οἴκοις γῆς ὑπαὶ κεκλήμεθα. οἰκεῖν] οἰχνεῖν (servato γᾶν) serius Herm. Wecklein.

839. ἀτίετον φεῦ mss. Weckl. φεῦ, ἀτίετον Weil. Sidg. φεῦ delent Hart. Heuse. ἀτίετον] Cf. ad Ag. 71. 1403. μύσος mss. μῖσος Fr. Herm. Minck.

840. μένος (θ') Hart. Weil. ἄπαντά τε κότον mss. πνέω τοι κότον conj. Weckl. Recte, ni fallor. Idem mihi in mentem venerat.

841. οἰοῖ δᾶ φεῦ] οἰοῖ φεῦ δᾶ Arnald. (Recte, opinor. Cf. Eur. Phoen. 1304. Arist. Lys. 198.) οἰοῖ φεῦ φεῦ Both. οἰοῖ δᾶ, φεῦ φεῦ Hart. πόποι δᾶ πόποι Heims. οἱ οἱ mss. οἰοῖ Dind.

842. τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα; mss. et vulg. Correxit Hart. ὑποδεται (sic) M. sed ὑποδύεται v. 875. πλευρὰς ὀδύνα mss. τίς ὀδύνα πλευρὰς Herm. Weil. Weckl. πλευρὰς αὖ (ᾧ Wieseler) δύα Dind.

843. θυμὸν αἶε mss. Suspectum. σύ μου αἶε conj. Wakef.

844. ἀκουε mss. αἶε Dind. ex Etym. 43, 5. hac mensura (∪—∪), ut apud Hesiod. Op. 213. ᾧ Πέρση, σὺ δ' ἀκουε δίκης, coll. Hom. Od. 1, 352. ἀκούοντεσσι (αἰόντεσσι Dind.).

845. Qu. ἀπὸ γάρ με τιμὰς δαναιὰς (aut τιμᾶν δαναιᾶν) νέοι θεοὶ | δυσπαλάμοις ἀπεστέρησαν δόλοις. τιμᾶν δαμιᾶν Sch. Hart. τιμᾶν δαναιᾶν L. Dind. Fr. Linw. Pal. Weil. Weckl. Sidg. τιμᾶν δαναιᾶν Herw. Qu. τιμᾶν παλαιᾶν. τιμῶν (a supr. sec. m.) M. τιμᾶν L. Dind. δαμαίων M. (.αν. supr. ων) G. δημαίων A. δαμαίαν P. δαμέαν V. Fl. F. δαναίαν Herw. Cf. ad 871. θεῶν] νέων Herw. delet Lachm. Qu. θεοί.

846. δυσπάλαμοι — δόλοι mss. Dedi δυσπαλάμοις — δόλοις. παρ' οὐδὲν ἦραν mss. Verba corrupta. Verbum unum aliquid postulari videtur significans privarunt. Dedi ἀπεστέρησαν. ἦραν mss. Suspectum. Paleius apponit 360. σπευδόμεναι δ' ἀφελεῖν τινα τᾶσδε μερίμνας, et explicat have dispossessed (have carried off from). δόλω V. Fl. et (corr. δόλοι) M. P. A. Schol. οἱ δόλοι γὰρ τῶν θεῶν ὡς οὐδὲν παρῆράν με τῶν δημοσίων τιμῶν.

φρονεῖν δὲ κάμοι Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς. 850
 ὑμεῖς δ' ἐς ἀλλόφυλον ἔλθοῦσαι χθόνα
 γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε· προυννέπω τάδε.
 οὐπιρρέων γὰρ τιμώτερος χρόνος
 ἔσται πολίταις τοῖσδε. καὶ σὺ τιμίαν
 ἔδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως 855
 τεύξει παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων
 ὄσων παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν.
 [σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἔμοῖσι μὴ βάλῃς
 μήθ' αἱματηρὰς θηγάνας, σπλάγχνων βλάβας,
 νέων αἰόνοις ἔμμανεῖς θυμώμασι, 860
 μήτ' ἐκζέσασ' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων
 ἐν τοῖς ἔμοῖς ἀστοῖσιν ἰδρύσης Ἄρη

848—869. et 881—891. Hos versus cum Weilio transponit Dind.

848. ὄργας μὲν οἶσω σου Cas. σοφωτέρα γὰρ εἶ (ceteris deletis) Burges.

849. καίτοι μὲν σὺ M. G. A. καὶ τοί γε μὴν σὺ V. Fl. καὶ τῷ μὲν εἶ σὺ (τῷ Wakef. μὲν εἶ Abr.) Wieseler. Pal. Dind. Weckl. Sidg. (Schol. διὰ τὸν χρόνον.) καὶ πολλὰ μὲν σὺ Weil. καὶ τῷδε μὲν σὺ Zakas. καὶ τοῦτο μὲν σὺ Heyse. Fort. κάλλως πέφυκας. Versum spurium habent Both. Hart. Nescio an recte. σοφωτέρα] προφερτέρα conj. Weckl. Cf. Soph. O. C. 1531. τῷ προφερτάτῳ. Fr. 409. προφερτέρου.

855. Versum hic excidisse putat Dind. in quo substantivum lectum fuerit ad quod referatur ὄσων v. 857.

857. ὄσων mss. ὄσων Pauw. Dobr. Pal. Dind. Weckl. ὄσ' ἂν Ahr. Hart. Weil. ὄσων tuetur Wecklein, coll. Sept. 310. εὐτραφέστατον πωμάτων ὄσων ἴησιν Ποσειδᾶν etc. aliisque locis, sed in his praecessit nomen ad quod attractio fit.

858—869. Spurious habet Dind. 858—866. "Iis sublatis Minervae versus undecim 848—858. totidem ejusdem versibus 881—891. respondent." (Dind.) ab hoc loco alienos esse judicat Wecklein. 858—866. post 912. transponit Weil.

860. αἰόνοις ἔμμανεῖς θυμώμασι, vel αἰόνοις ἔμμανεῖσα θυμώμασι conj. Wakef. αἰόνους M. corr. (ἄνους pr.) αἰόνοις Rob. ἄώροις Weyrauch. παροίνοις Sch. ἔμμανεῖς mss. ἔμμανῆς Aur. Thiersch. Malim ἔμμανῶν (νέων). ἔμμανεῖσα Wakef. θυμώμασιν mss. θυμώμασι Wakef. Suspectum.

861. μῆθ' mss. μήτ' Dind. Weckl. ἐξελοῦσ' ὡς καρδίαν mss. ἐκζέουσ' — Musgr. Herm. Dind. Weckl. (Cf. Prom. 370. τοιόνδε Τυφῶς ἐξαναζέσει χόλον (vel ἐντιθεῖσα) καρδίαν etc.). Requiritur participium aliquid significans excitans. Fort. ἐκζέσασ' —, aut ἐκκέασ' —, aut ἐντιθεῖσ' ὡς καρδίαν, aut potius ἐντεκοῦσ' ὡς (aut ἐντεκοῦσα) καρδίαν. Cf. Sept. 709. ἐξέζεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα. Schol. ἀναπτερώσασα (aor.). Qui de verbo ἐξαίρειν cogitabat. Vulgatam frustra defendit Pal.

862. ἰδρύσηι κάρα (mut. in κάρη) M. ἰδρύσης Ἄρη Steph.

ἔμφυλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
 θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις παρῶν,
 ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρωσ· 865
 ἔνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ σέβω μάχην.
 τοιαῦθ' ἐλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἔμοῦ,
 εὔδρῶσαν, εὔπάσχουσαν, εὔτιμωμένην
 χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.]

Ant. 2. ΧΟ. ἔμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ, 870
 ἔμὲ παλαιόφρονα κατὰ τε γᾶς οἰκεῖν,
 φεῦ, ἀτίετον μύσος.

πνέω τοι μένος, πνέω τοι κότον.
 οἰοῖ δᾶ, φεῦ.
 τίς ὀδύνα με πλευρὰς ὑποδύεται; 875
 σύ μου ἄϊε, μάτερ

Νύξ· ἀπὸ γάρ με τιμὰς δαναϊὰς θεοὶ
 δυσπαλάμοις ἀπεστέρησαν δόλοισ. 880

ΑΘ. οὔτοι κάμοιμ' ἄν σοι λέγουσα τᾶγαθὰ,
 ὡς μήποτ' εἴπησ πρὸς νεωτέρας ἔμοῦ
 θεὸς παλαιὰ καὶ πολισσούχων βροτῶν
 ἄτιμος ἔρρειν τοῦδ' ἀπόξενος πέδου.
 ἀλλ', εἰ μὲν ἄγνόν ἐστί σοι Πειθοῦς σέβας, 885

864. οὐ μόλις παρῶν] ὅς μόλις παρῆ Pearson. ἢ μόλις παρῶν Herm. οὐ πέλας (δόμοις) παρῶν Burges. ἐνάλιός τ' ἄγών F. W. Schmidt. Qu. οὐκ οἶκοι (aut ἔνδον, ἐγγύς) παρῶν. Cf. 866. Pers. 756. ἔνδον ἀιχμάζειν. Pind. Ol. 12, 20. ἐνδομάχας ἀλέκτωρ. "The οὐ so completely negatives μόλις that the more correct particle μὴ is scarcely required after the imperative." (Pal.)
 μολισπαίρων M. pr.

865. ἐν ᾧ τις ἔσται] ἴν' οὐτις ἔσται Musgr. ἔστι (ἔσται corr.) M.

866. οὐ λέγω mss. οὐ στέργω olim Sch. Leg. οὐκ ἐῶ (i. e. veto, cf. 956.), aut οὐ θέλω, aut οὐ φιλῶ, aut potius οὐ σέβω. Cf. 715. 749. 799. etc.

871. κατὰ γᾶν mss. Weckl. κατὰ τε γᾶς Herm. Dind. Cf. ad 838.

872. ἀτίετον φεῦ mss. Weckl. φεῦ, ἀτίετον Weil. Sidg.

879. τίμᾶν (sic) M. δαμίαν M. G. A. δαμέαν V. Fl. F. δαναϊᾶν Dind. Sidg.

880. δόλω (sup. οι) M. δήλοι G. δόλον V. Fl.

881. οὔτοι] Malim οὐκ ἄν —. καμοῦμαι M. καλοῦμαι V. Fl. F. κάμοιμ' ἄν Burges. Fortasse recte. Qu. οὐκ ἄν κάμοιμ' ἄν.

885. εἰ μὲν ἄγνόν —] Anglice, if you have any respect (regard) for Persuasion (persuasive powers). σοι mss. μοι conj. Pal. Lacunam post h. v. statuunt Butler. Weckl. Duo enim versus ad numerum versuum tredecim efficiendum desunt.

γλώσση δ' ἐμῆ μείλιγμα σοῦ θελκτήριον,
 σὺ τᾶν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
 οὐκ ἄν δικαίως τῆδ' ἐπιρρέποις πόλει
 ἢ μῆνιν ἢ κότον τιν' ἢ βλάβην στρατοῦ.
 ἔξεστι γάρ σοι τῆσδε γαμόρω χθονὸς
 εἶναι δικαίως ἔς τὸ πᾶν τιμωμένην.

890

ΧΘ. ἄνασσ' Ἀθάνα, τίνα με φῆς ἔξειν ἔδραν;

ΑΘ. πάσης ἀπήμον' οἰζύος· δέχου δὲ σύ.

ΧΘ. καὶ δὴ δέδεγμαί· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;

ΑΘ. ὡς μὴ τιν' οἶκον εὐθνεῖν ἄνευ σέθεν.

895

ΧΘ. σὺ τοῦτο πράξεις, ὥστε με σθένειν τόσον;

ΑΘ. τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν.

ΧΘ. καὶ μοι πρόπαντος ἐγγύην θήσει χρόνου;

ΑΘ. εἴωθα γάρ τοι μὴ λέγειν ἂ μὴ τελῶ.

886. γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον mss. Qu. γλώσσης δ' ἐμῆς μείλιγμάτων θελκτηρίων. γλώσσης ἐμῆς mss. γλώσση τ' ἐμῆ vel γλώσσης δ' ἐμῆς (nisi antea lacuna sit) Butler. γλώσσης τ' ἐμῆς Hart. γλώσσης τ' ἐμῆς μείλιγμα σοῦ (aut σοί) θελκτήριον conj. Pal. et (— καταθελκτήριον) L. Schmidt. Dedi γλώσση (δ') ἐμῆ μείλιγμα σοῦ θελκτήριον. Qu. γλώσσης δ' ἐμοὶ —. μείλιγμα καὶ θελκτῆρων mss. μείλιγμα μαλθακτήριον Heims. Qu. μείλιγμ' ἔφν —.

887. σὺ δ' οὖν μένοις ἄν mss. (Cf. Soph. Ant. 751. ἢ δ' οὖν θανεῖται.) σύ τοι μένοις ἄν Rauch. — αἰδεῖ, μένοις ἄν Hart. Lege σὺ τᾶν μένοις ἄν. θέλης (ei sup.) M.

888. οὐτ' ἄν M. οὐ τᾶν Well. Malim οὐκ ἄν. ἐπιρρέποις M. ἐπιρρέπεις G. ἐπιρρέπειν V. Fl. F. ἐπισκήπτους conj. Pal., coll. 801. ἐπιρρίπτους Mein.

889. μῆνιν τιν'] Qu. ἢ μῆνιν. βλάβην στρατῷ mss. Leg. βλάβην στρατοῦ. Cf. 859. σπλάγχων βλάβας.

890. 891. Hos vv. post 884. transponit Weil.

890. τῆδέ γ' ἀμοίρου mss. τῆδε γάμορον Fritzs. τῆσδε γαμόρου Blom. τῆσδε γαμόρω (coll. Hesychio, γάμοροι: — μοῖραν εἰληχότες τῆς γῆς.) Dobr. Hart. Dind. Weil. Weckl.

892. τίνα δὲ φῆς μ' Pal. ἔχειν mss. ἔξειν Elmsl. Weckl. conj. Pal.

894. 898. 901. Paragraphi praefixae in M.

894. τίς δέ μοι τιμὴ μένει;] τίνα δ' ἐμοὶ τιμὴν νεμεῖς; probabilliter Dav. μένει] μενεῖ Herw. 895. εὐθνεῖν M. εὐθνεῖν Scal. Cf. 944.

896. πράξεις] Malim δράσεις. ὥστε με] Praestat forsan ὥστ' ἐμέ.

898. προπαντός M. G. A. πρὸ παντός V. Fl. F. πρόπαντος Abr.

899. ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἂ μὴ τελῶ mss. Leg. ἔθος τι γάρ μοι (aut εἴωθ' ἐγὼ γὰρ, aut potius εἴωθα γάρ τοι) —. μὴ λέγειν] δὴ λέγειν Wakef. F. W. Schmidt. ἔξεστι] ἔξεστιν M. ἔνεστι Mein. Weil. τελῶ] Fort. θέλω.

- ΧΟ. θέλξειν μ' ἔοικας καὶ μεθίσταμαι κότου. 900
 ΑΘ. τοιγὰρ κατὰ χθόν' οὓσ' ἐπικτήσει φίλους.
 ΧΟ. τί οὖν μ' ἄνωγας τῆδ' ἐφυμνήσαι χθονί;
 ΑΘ. ὅποια νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα,
 καὶ ταῦτα γῆθεν ἔκ τε ποντίας δρόσου
 ἔξ οὐρανοῦ τε, κἀνέμων ἀήματα 905
 εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα·
 καρπὸν δὲ γαίας καὶ βοτῶν ἐπίρρουτον
 ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν νόσῳ,
 καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν.
 τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις. 910

900. θέλξειν] θέλγειν conj. Weckl. θέλξαι Zakas. Fortasse recte. Cf. 922. κτενεῖν ἔοικας — τὴν μητέρα. μεθίσταμαι] μεθιστάναι Dav. Fortasse recte.

901. κατὰ χθόν' οὓσ'] κατᾶσον οὓς conj. Weil. Dav., coll. Hesych. κατᾶσαι· κατακληῆσαι. et κατησάτην· κατεκληησάτην. Qu. φίλησον οὓς —.

902. τί οὖν μ' — mss. τί μ' οὖν — Pors. τί νύν μ' Herm. Nihil opus. Cf. Pers. 693. 787. Sept. 704. 208. Ag. 1115. Soph. Trach. 1203.

903. νίκης — κακῆς] Cf. Sept. 716. νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμῆ θεός. νίκης vulg. tuetur Blom. coll. Sept. 716. νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμῆ θεός. νείκης (?) Herm. ad Aj. 955. Linw. "quod de certamine inter Minervam et Furias feliciter diremto intelligas." (Linw.)

904. καὶ ταῦτα mss. καὶ πάντα Both. Mein. εὐξαι· τὰ γῆθεν τ' — conj. Pal. ἐλθόντα (αὐτ καὶ πάντα) γῆθεν — idem. εὐκρατα γῆθεν Weil. Qu. ἅπαντα, αὐτ καὶ πάντα, αὐτ τοιαῦτα. Exciderunt fortasse nonnulla.

906. εὐηλίως] εὐηνίως (i. e. placidos, bene temperatos) malit Wakef. Curribus enim ventos instrui in poetarum fabulis, ut in Virg. Aen. II. 417. Qu. εὐηνέμως (leniter, temperate), vel εὐηνέμων. Cf. Soph. Ant. 587. οἶδμα δυσπνόοις ὅταν — ἔρεβος ὑφαλον ἐπιθράμη πνοαῖς, κυλίνδει (οἶδμα) βυσσόθεν κελαινὰν θῖνα καὶ δυσάνεμον.

907. τε mss. Leg. δέ. βροτῶν mss. βοτῶν Stanl. Wakef. Linw. Dind. Cf. ad 788. (Idem vitium est Suppl. 691. 857.) ποιῶν Wieseler. ἐπίρρουτον] Qu. ἀνήριθμον, vel πολύρρουτον, vel ἀείρρουτον, vel ἐπισσύτους. Cf. 924.

908. εὐθενοῦντας M. G. εὐστενοῦντας A. εὐστενοῦντα V. Fl. F. εὐθηνοῦντα Pearson. χρόνῳ mss. Magis conveniret ποτὲ aut potius νόσῳ.

909. σωτηρίαν] σωτηρία (sc. πέλοις) Weil.

910—915. delet Todt.

910. τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις] τῶν εὐσεβούντων δ' — Heath. τῶν δ' εὐσεβούντων εὐφορωτέρα πέλοι Dav. et (ἐκφορωτέρα) Zakas. δ' om. V. Fl. F. ἐκφορωτέρα πέλοις mss. ἐκφορος σπορὰ πέλοι conj. Weil. recepit Weckl. ἐκφορὰν αἰεὶ πέλειν anon. ἐκφθορὰν πόλει τελοῖς Rauch. Qu. ἐκφορος πέλοις αἰεὶ, αὐτ ἐκφορὰ 'τεία (ἔτεία) πέλοι, αὐτ ἐκφορος βροτῶν πέλοις. Cf. Addend.

στέργω γὰρ, ἀνδρὸς φυτυποίμενος δίκην,
τὸ τῶν δικαίων † τῶνδ' ἀπένθητον γένος.
τοιαῦτα σοῦσι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
πρεπτῶν ἀγόνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
τήνδ' † ἀστύνικον ἐν βροτοῖς κλύειν πόλιν. 915

Str. 1. ΧΟ. δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν,
οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν
τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατῆς Ἄρης τε φρούριον θεῶν νέμει,
ῥυσίβωμον Ἑλλάνων ἄγαλμα δαιμόνων· 920
ἄτ' ἐγὼ κατεύχομαι
θεσπίσασα πρευμενῶς
ἐπιρρύτους βίου τύχας ὀνησίμους
γαίας ἔξαμβροῦσαι 925

911. φῖτυ ποιμένος mss. φυτυποίμενος Lobeck.

912. τῶνδ' ἀπένθητον mss. Qu. κεῦσεβῶν θνητῶν, vel τῶν τε φιλοθέων (σωφρόνων), vel πᾶν ἀπόρθητον (ἀπόρθητον J. B. Mayor), vel πᾶν ἀπήμαντον. Cf. Ag. 895. ἀπενθήτω φρενί. Pers. 347. ἔτ' ἄρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις.

913. Paragraphus praefixa in M. τοιαῦτα σοῦσι] Qu. τοιαῦτα ταῦτα. Post ταῦτα tollendum punctum. σοῦ ἔστι M. A. V. Fl. τοιαύτας οὔτοι V. Fl. F.

914. ἀνέξομαι] ἀφέξομαι Pauw. Madvig. τὸ μὴ οὐ M. οὐ om. V. Fl. F.

915. τήνδ' ἀστύνικον] τήν — G. Ald. τήνδ' αὐτόνικον Kirch. Cf. Sept. 221. ἀστυδρομουμένην πόλιν. Qu. τήνδ' ἐχθρόνικον. Vel τόδ' ἄστυ νικῶν (aut νίκης) ἐν βροτοῖς τιμὰς ἔχειν (φέρειν). τιμᾶν mss. Qu. εἶναι, πέλειν, κλύειν, aut πρέπειν.

918. τὰν καὶ] Qu. τάνπερ, nisi καὶ valet etiam.

919. νέμει M. νόμον V. Fl. F.

921. ἄτ'] ἄς vel ἄ conj. Wakef. Qu. τᾶδ'. Cf. 978.

923. ἐπισσύτους mss. ἐπιρρύτους Hart. Mein. prob. Dind. Recte. Cf. 907. καρπὸν τε γαίας καὶ βειτῶν ἐπίρρυτον. τύχας] Om. F. τόκοις suadet Wakef. Qu. γονὰς aut τροφάς. βίους ὀνησίμους V. F. Vocem βίου, nec sensui nec metro convenientem, amotam velit Wakef. ὀνησίμου Pearson.

925. γαίας] γαίας τ' conj. Wakef. ἔξαμβροῦσαι M. (ἕτ in marg.) G. ἔξαμβροῦσαι V. Fl. F. ἔξαμβροῦσαι Pauw. Sch. Well. Herm. Weil. Fr. Weil. Don. Sidg. ἔξαμβρούσειν Butl. ἔξαμβρούσαι Mein. ἔξαμβροῦσαι (?) Dind. ἔξαμβροῦσαι Scholef. Pal. "Cf. Herod. VII. 188. αἱ δὲ (νέες) περὶ αὐτὴν τὴν Σηπιάδα περιέπιπτον, — αἱ δὲ ἐς Κασθαναίην ἐξεβράσσοντο. 190. πολλὰ μὲν χρύσεια ποτήρια — ἀναβρασσόμενα ἀνείλετο. Paus. III. 24. 3. καὶ ὑφ' ἡμῶν τὰ ὑπὸ τοῦ κλύδωνος ἀπωθούμενα ἐς τὴν γῆν ἐκβεβράσθαι καλοῦσιν οἱ πολλοί." (Pal.) Greg. Nyss. Or. II. οὐχ ἢ γῆ αὐτομάτως ὥσπερ τοὺς τέττιγας ἐξέβρασε. Sed penultima in aoristo βράσαι brevis est. Conjecturae ἔξαμβροῦσαι favet metrum (v. ant. 947. πλουτόχθων ἐρμαίαν). Nullum tamen verbi βρούειν transitivo sensu usurpati, quod sciam, exemplum repertum est.

φαιδρὸν ἄλιον σέλας.

- AΘ. τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις
 δράσω, μεγάλας καὶ δυσαρέστους
 δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη.
 πάντα γὰρ αὐται τὰ κατ' ἀνθρώπους 930
 ἔλαχον διέπειν. ὃ γε μὴν κύρσας
 βαρεῶν τούτων οὐκ οἶδεν ὄθεν
 πληγαὶ βιότου (προσέκυρσαν).
 τὰ γὰρ † ἐκ προτέρων ἀπλακῆματά νιν
 πρὸς τάσδ' ἀπάγει, σιγῶν (δ') ὄλεθρος 935
 καὶ μέγα κομποῦντ'
 ἐχθραῖς ὄργαῖς ἀμαθύνει.

- Ant. 1. ΧΟ. δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα·
 τὰν ἐμὰν χάριν λέγω· 939
 φλογμός τ' ὀμματοστερῆς φυτῶν τὸ μὴ περᾶν ὄρον
 † τόπων,
 μηδ' ἄκαρπος αἰανῆς ἐφερπέτω νόσος,

928. πράσσω mss. Leg. πράξω aut δράσω.

931. ὁ δὲ μὴ κύρσας mss. ὁ δὲ δὴ κύρσας Pauw. Mull. Fr. ὃ γε μὴν κύρσας Linw. Weil. et Herw., coll. Prom. 871.

932. βαρεῶν mss. ἰλαρῶν (!) Weil. Sidg. τῶνδ' εὐμενέων Hart. χαροπῶν (!) Weckl. προφρόνων vel εὐνων Rauch. (Illud praeferendum.) βαρεῶν Ahr. Dind. πράων Sch. Epica forma βαρεῶν pro βαρειῶν, ut τέλος pro τέλειος, τελεῶν pro τελειῶν, βρότεος pro βρότειος (171.). Nullum tamen hujus licentiae, quod sciam, apud tragicos exstat exemplum. Cf. Soph. Oed. R. 677. σοῦ μὲν τυχῶν ἀγνωτός, etc. Oed. C. 1482. ἐναισίου δέ σου τύχοιμι. Phil. 320.

933. (προσέπαισαν) supplent Herm. Sidg. (προσέκυρσαν) Minckwitz. (νιν ἐπῆλθον) Dav. Supplendum forsan (νιν ἔχουσιν).

934. τὰ γὰρ ἐκ προτέρων] Qu. τὰ γὰρ οὖν προτέρων. ἀπλακῆματα M. G. P. A. ἀμαρτήματα (om. νιν) V. Fl. F. ἀπλακῆματα Pauw.

935. σιγῶν M. σιγῶν (δ') Musgr. Herm. Weil. Weckl.

936. μέγα φωνοῦντ' mss. Hoc significaret alta voce loqui. Quare μέγα κομποῦντ' Hart. Corrigendum forsan μεγαλαυχοῦντ', quod proponit etiam Todt.

940. φλοισμός (et ζτ in marg.) M. φλογμός (τ') Turn. et fortasse Fl.

941. ὄρον τόπων mss. ὄρον τόκων Sch. Both. ὄρον τὸ πᾶν idem. ὄρον λόπων (aut λοπῶν) Wecklein. (Hom. Od. 19, 233. τὸν δὲ χιτῶν' ἐνόησα περὶ χροῖ σιγαλόεντα, | οἶόν τε κρομύοιο λοπὸν (corticem, tunicam) κατὰ ἰσχαλέοιο. Hippocr. 799—812.) τόπων mendosum est. Qu. τὸ μὴ περᾶν ὄρους ἄκρους, vel potius τὸ μὴ περᾶν ὄρον (ὄρους) χθονός. Cf. Eur. Phoen. 670. ἐνθεν ἐξανῆκε γὰρ πάνοπλον θῆριν ὑπὲρ ἄκρων ὄρων χθονός.

- μῆλα δ' εὐθenoῦντα γὰ
 ξὺν διπλοῖσιν ἐμβρούοις 945
 τρέφοι, χρόνῳ (δὲ τῶ) τεταγμένῳ γόνος
 πλουτόχθων ἐρμαίαν
 δαιμόνων δόσιν τίοι.
- AΘ. ἦ τάδ' ἀκούετε, πόλεως φρούριον,
 οἷ' ἐπικραίνει; μέγα γὰρ δύναται 950
 πότνι' Ἐρινὺς παρά τ' ἀθανάτοις
 τοῖς θ' ὑπὸ γαίας, περὶ δ' ἀνθρώπων
 φανερώς τελέως ἐπικραίνουσιν,
 τοῖς μὲν αἰοιδὰς, τοῖς δ' αὖ δακρύων
 βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι. 955
- Str. 2. ΧΟ. ἀνδροκμηῆτας δ' ἀώρους ἀπεννέπω τύχας.
 νεανίδων δ' ἐπηράτων
 ἀνδροτυχεῖς βίους δότε κῦρος ἔχουσαι, 960
944. μῆλί τ'] Leg. μῆλα δ'. εὐθenoῦντ' ἀγαν M. G. A. εὐθenoῦντ' ἀγαν G. Fl. F. εὐθenoῦντα Πάν Mein. Weckl. Sidg. εὐθenoῦντα γὰ Dobr. Dind. Pal. Weil.
945. διπλοῖσιν Fl. V. διπλοῖς M. G. A.
946. τρέφοι· χρόνῳ τε τῶ τεταγμένῳ γόνος Verrall. τρέφοι] Qu. φέροι. γόνος (δ' αἰ) Musgr. Pal. γόνος (δὲ γὰς) olim Herm. Mein. Donaldson. prob. Weckl. γόνος ~ — Dind.
947. πλουτόχθων, ἐρμαία δαιμόνων δόσις, τίοι conj. Wakef. Qu. — πέλοι.
949. ἀκούετε] ἀκούεις Mein. πόλεως] χώρας malit Weil.
950. οἷα M. οἷ' Rob. Pauw. Weckl. ἐπικρανεῖ M. G. A. ἐπικραίνει V. Fl. F.
952. τοῖς θ' mss. Sidg. τοῖς Heims. Weil. Weckl. ὑπὸ γαῖαν mss. ὑπὸ γαίης Dav. Leg. ὑπὸ γαίας. (Cf. Eur. Alc. 896. Hec. 149.) Frustra ὑπὸ γαῖαν defendit Wecklein, coll. Hec. 149. θεοὺς τοὺς τ' οὐρανίδας τοὺς θ' ὑπὸ γαῖαν (l. γαίας). Alc. 895. φίλων τῶν ὑπὸ γαῖαν (l. γαίας). Aeschin. 2, 41. τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον (l. τῶ ἡλίῳ) ἀνθρώπων. περὶ τ' mss. περὶ δ' Hart.
953. φανερώς mss. φανερώων Cas. Weckl. φανέρ' ὡς τελέως Mein. Suspectum. Qu. πάντων aut θνητῶν. τελέως] τὸ τέλος Bothe.
954. διαπράσσουσιν] Qu. ἐπικραίνουσιν. Cf. 968. Vel διέπουσιν αἰεί. κρύων (et in marg. ζτ) M. δακρύων Ald. Turn. δακρύοις Cas. Qu. δάκρυσιν. Causa vitii fuit similitudo syllabarum δ' αὖ et δα —.
955. βίον ἀμβλωπὸν] Fort. βίοτον μεστόν (aut πλήρη). Cf. 960. παρέχουσαι] παρέχουσι Musgr.
958. νεανίδων τ' ἐπηράτων mss. Qu. νεάνισιν δ' ἐπηράτοις. τ' mss. Leg. δ'.
960. κύρι' ἔχοντες mss. Qu. κῦρος ἔχουσαι, vel κύριαι οὔσαι. Cf. Suppl. 391. οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ. Soph. OC. 1779. πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος. ἔχοντες mss. ἔχουσαι Pauw. Pearson. (Cf. 967. τιμιώταται θεῶν.) ἔχοντας Sch. Schoem.

θεαὶ καὶ Μοῖραι ματροκασιγνήται,
 δαίμονες ὀρθονόμοι,
 παντὶ δόμῳ μετάκοινοι,
 παντὶ † χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς
 ἐνδίκους ὀμιλίαις,
 παντᾶ τιμιώταται θεῶν.

965

AΘ. τάδε σοῦ χώρα τῆμῃ προφρόνως
 ἐπικραινούσης

γάννυμαι· στέργω δ' ὄμματα Πειθοῦς,
 ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐνώμα
 πρὸς τάσδ' ἀγρίως ἀπανηναμένας·
 ἀλλ' ἐκράτησε Ζεὺς ἀγοραῖος,
 νικᾷ δ' ἀγαθῶν
 ἔρις ἦδε πλέα διὰ παντός.

970

975

Ant.2. ΧΟ. τὰν δ' ἄπληστον κακῶν μήποτ' ἐν πόλει στάσιν
 τᾶδ' ἐπεύχομαι βρέμειν.
 μηδὲ πιούσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτᾶν

980

961. θεαὶ τῶν mss. θεαί τ' ὦ Herm. Dind. Pal. Weil. θεαὶ καὶ olim Herm. θεοὶ καὶ Butler.

962 sq. ζτ in marg. M.

964. μεγάκοινοι mss. μετάκοινοι Turn. Herm. Herwerden confert 351. et Suppl. 1038. Qu. μὲν — —.

965. παντὶ χρόνῳ mss. παντὶ θρόνῳ Weckl. παντὶ κόρῳ Herw. Qu. παντὶ τρόπῳ, aut παντὶ βροτῶ, aut saltem παντὶ δόμῳ (quanquam praecessit δόμῳ).

967. πάντα mss. πάντα Herm. Hart. παντᾶ Cant. Dind. Pal. Weil. πάντων Turn.

968. τάδε τοι mss. τάδ' ἐγὼ Burges. Qu. τάδε σοῦ, aut τούτων.

969. ἐπικραινομένων mss. Qu. ἐπικραινουσῶν (sc. τῶνδε coll. 1021., aut ὕμῶν), aut potius ἐπικραινούσης (cf. 950.). Nisi pro τάδε τοι corrigendum τούτων v. 968. Vix enim activo sensu usurpari potest ἐπικραινομένων.

970. ὄμματα] ὄμματι V. Fl. Fort. οὖνομα.

971. μοι] Qu. μου. ἐπωπᾶ M. ἐποπιτᾶ F. ἐπόπτας V. ἐπόπτα Fl. ἐνώμα Wakef. Qu. ἐνώμα, aut ἔδωκεν aut ἔθελξεν. Cf. 886.

974. νικᾷ δ' ἀγαθῶν] Qu. βρίθει δ' ἀγαθῶν, vel πηγῆ δ' —.

975. ἡμετέρα] Qu. ἦδε πλέα, vel ἦδ' ἔσται.

976. τάνδ' M. V. Fl.

977. τᾶδ' ἐπεύχομαι] τᾶδ' ἀπεύχομαι Prien. Qu. τᾶδέ γ' εὐχομαι.

979. μηδὲ πιούσα M. μηδ' ἐπιούσα A. V. F.

980 sq. ζτ in marg. M.

δι' ὄργαν πονᾶς ἀντιφόνους ἀμᾶς
ἀρπαλίσαι πόλεως.

χάρματα δ' ἀντιδιδοῖεν

κοινοφιλεῖ διανοία,

985

καὶ στυγεῖν μιᾷ φρενί·

πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος.

AΘ. ἄρα φρονοῦσαι γλώσσης ἀγαθῆς

ὁδὸν εὐρίσκουσ'; ἐκ τῶν φοβερῶν

τῶνδε προσώπων μέγα κέρδος ὄρω

990

τοῖσδε πολίταις. τάσδε γὰρ εὐφρονας

εὐφρονες ἀεὶ μέγα τιμῶντες

καὶ γῆν καὶ πόλιν ὀρθοδίκαιον

πρέψετε πάντως διέποντες.

995

Str. 3. XO. χαίρετε χαίρετ' ἐναισιμίαισι πλούτου.

981. δι' ὄργαν πονᾶς W. Headlam. δι' ὄργαν ἐχθρῶν Weckl., coll. 937.
πονᾶς M. G. A. Weil. Pal. πονᾶς V. Fl. F. Pauw. Dind. Cf. 464. ἀντικτό-
νοισ ποναῖσι. ἄτας mss. Leg. ἀμᾶς.

983. ἀντιδιδοῖεν] Sc. οἱ πολῖται (980. 991.). Qu. ἀντιδιδοῖ τις.

985. κοινωφελεῖ M. (ω ex o corr. sec. m.) A. V. Fl. κοινοφελεῖ M. pr. G.
κοινοφιλεῖ Herm. Dind. κοινὰ φιλεῖν Burges. κοινοθελεῖ Wieseler. Hermannii con-
jecturam confirmat sequens στυγεῖν μιᾷ φρενί.

986. καὶ στυγεῖν mss. καὶ στύγη Herw. Qu. καὶ στυγοῖ, vel κάστυγεῖ (quod
probat Herw.), vel κάστυγείτονι φρενί.

988. ἄρα Fl. Ma. F. ἄρα M. ἀρὰ M. sec. m. ἀρι Burges. Qu. ἀρ' εὐφρο-
σύνης γλώσσης (τ') ἀγαθῆς —.

φρονοῦσαι — εὐρίσκουσ' A. Fl. φρονοῦσιν M. G. φρονούσης V. φρονοῦσα
et εὐρίσκεις Herm. Dind. Weil. Sidg. φρονοῦσαι — εὐρίσκουσ' Musgr. Pal. φρο-
νοῦντες — εὐρίσκουσ' Weckl. φρονοῦσιν — εὐρίσκειν Pauw. φρόνησις — εὐρίσκει
Both. φρονοῦσι — εὐρίσκειν Weil. φρονοῦσ' εὐ H. Voss. Butler.. ἀρ' εὐφροσύνης
— εὐρίσκεις olim Sch. φρονοῦντος — εὐρίσκειν conj. Weil. ἐκ mss. καὶ Hart.

990. προσώπων] προσέρπον frustra W. Headlam.

991. εὐφρονας V. Fl. F. Turn. εὐφράνας M. G. P. εὐφρόνας Aug.

992. ἀεὶ M. αἰεὶ Fl. Ma. F. Weckl.

993. καὶ γῆν mss. γαῖαν Dav. καὶ γῆ καὶ πόλις Herm. Fr. Linw. Cf.
ad 755. πόλιν] Qu. βίον.

994. ὀρθοδίκαιον] ὀρθοδίκατοι Aug. Cf. v. εὐθυδίκατος. Qu. ἐς τὸ δίκαιον
(as regards what is just).

995. πάντες M. etc. πάντως V. Both. Pal. Weil. Weckl. διάγοντες mss.
Leg. διέποντες (ita etiam Hart.), aut κατέχοντες. Fort. πρέψετε λάμπουσαν
ἔχοντες, aut hujusmodi aliquid.

996. χαίρετ' mss. (χαίρετε) Turn. ἐναισιμίαις M. ἐν αἰσιμίαισιν. χαίρετ'

- χαίρει', Ἀττικὸς λεὼς ἴκταρ ἡμένας Διὸς . 997
 παρθένου φίλας φίλοι, σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.
 Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς ὄντας ἄζεται πατήρ.
- AΘ. χαίρετε χῦμεῖς· προτέραν δ' ἐμὲ χρῆ 1003
 στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσιν
 πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν. 1005
 ἴτε καὶ φεγγῶν τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν
 κατὰ γῆς σύμεναι τὸ μὲν ἀτηρὸν
 χώρας ἀπέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον
 πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκη.
 ὑμεῖς δ' ἠγεῖσθε, πολισοῦχοι 1010
 παῖδες Κραναοῦ, ταῖσδε μετοίκους.
 εἴη δ' ἀγαθῶν
 ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.
- Ant. 3. ΧΟ. χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις, ἔπος διπλοῖζω, 1014
- Dind. F. ἐν αἰσιμίαισι Ask. Butl. ἐν αἰσιμίαισιν (deleto πλούτου) Burn. ἐν αἰσι-
 μίαισι Weil. χαίρετε χαίρει' ἐν αἰσιμιόπλουτοι (vel ἐρασμιόπλουτοι) conj. Blom.
 Sic ἀρχαιόπλουτος Ag. 1043. Quam χαίρειν τινὶ (non ἐν τινι) dicant Attici,
 praestat correctio ἐν αἰσιμίαισι. Qu. ἐπ' ἀφθονίαισι. Cf. Fr. 198. βίοτον
 ἀφθονον. Fr. 68. Sic προνοίαισι (pro προνοίᾳ) Ag. 683.
997. ἀστικὸς λεὼς] ἀττικὸς — Erotian. v. ἴκταρ p. 192. Cf. 681. Ἀττικὸς
 λεὼς. 290. αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεῶν. Forma ἀστικὸς est Lex.
 Seg. p. 454. et p. 456. ἀστυκὸς Theocr. XX. 4.
998. ἡμενοὶ mss. ἡμένας Both. Bergk. Zakas. ἡμένης Burges.
999. παρθένους M. G. A. Fl. παρθένους V. F. παρθένου Rob. Turn. φίλας
 φίλοι] Qu. φίλας κόρας.
1000. ἐν χρόνῳ mss. ἐν θρόνῳ Heyse. Todt. ἐμφρονος Weil.
1003. προτέραν] Qu. πρότερον. δέ με mss. δ' ἐμὲ Wakef. Pors. Dind. Weckl
1005. φῶς θ' Herm. (sublato puncto post προπομπῶν). ἱερῶν malit
 Wakef. πρόπομπον mss. προπομπῶν Bendl.
1006. σφαγίων mss. ζτ in marg. M. φεγγῶν (φεγγέων) Schoem. Hart.
 Weckl. σπονδῶν Todt. φανῶν (πανῶν) conj. Weil. Qu. δαΐδων. Cf. 1006. 1029.
1007. ἀτήριον mss. ἀτηρὸν Bendl. Cf. ad Soph. Ant. 4.
1008. χώρας κατέχειν mss. χώρα κατέχειν conj. Pal. Weil. Weckl. χωρὶς
 κατέχειν Linw., coll. Pers. 223. Ag. 637. Leg. χώρας ἀπέχειν (Burges. Hart.).
1010. ἡμεῖς mss. ὑμεῖς Turn.
1011. μέτοικοι mss. μετοίκους Turn.
1013. πολίταις] πολιτῶν Burges.
1014. χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις, ἐπιδιπλοῖζω mss. Qu. χαίρετε χαίρει',
 ἐπανδιπλοῖζω (Herm. Linw.), vel — ἔπος διπλοῖζω (Dind.). Cf. ad v. str. 996.
 Ag. 809. δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίᾳ προσήμενος | ἄχθος διπλοῖζει τῷ πεπα-

- πάντες οἱ κατὰ πόλιν, δαίμονές τε καὶ βροτοὶ,
 Παλλάδος πόλιν νέμοντες· μετοικίαν δ' ἔμην
 εὖ σέβοντες οὔτι μέμψεσθε συμφορὰς βίου. 1020
- ΑΘ. αἰνῶ τε μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων,
 πέμψω τε φέγγει λαμπάδων σελασφόρων
 ἐς τοὺς ἔνερθε κἂν σκότῳ χθονὸς τόπους
 ξὺν προσπόλοισιν, αἶτε φρουροῦσιν βρέτας
 τοῦμὸν δικαίως. ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς 1025
 Θησῆδος ἐξήκει τόδ', εὐκλεῆς λόχος
 παίδων γυναικῶν καὶ στόλος πρεσβυτίδων
 φοινικοβάπτοις ἐνδυτῶν ἔσθήμασι.
 πρόβατε, καὶ τὸ φέγγος δρμάσθω πυρὸς,
 ὅπως ἂν εὐφρων ἦδ' ὀμιλία χθονὸς 1030

μένω νόσον. Legitur ἐπαναδιπλάζειν (l. ἐπανδιπλοῖζειν, iterare) Prom. 817. Delendum fortasse prius χαίρετε. Cf. ad 996. Sed praestat fortasse χαίρετε χαίρει' (deleto δ' αὐθις) —, aut χαίρει' ἔτ' αὐθις —. ἐπιδιπλοῖζω (litera post ω in M., fort. ν) mss. ἐπανδιπλοῖζω Herm. Pal. ἐπεὶ διπλοῖζω Wiesclor. ἔπη διπλοῖζω Weil. Weckl. ἔπος διπλοῖζω Fr. Dind. Donaldson.

1016. Παλλάδος πόλιν νέμοντες] Qu. Παλλάδος χώραν ἔχοντες.

1020. εὐσεβοῦντες mss. εὖ σέβοντες Turn. Hart. Weil. Recte. Cf. ad Ag. 329.

1021. αἰνῶ δὲ μύθους M. αἰνῶ τε μύθους Herm. Dind. αἰνῶ τ' αἰοιδούς Heims. prob. Herw. Qu. αἰνῶ μὲν ὑμᾶς (et mox πέμψω δὲ) —. Requiritur enim pronomen ὑμᾶς post πέμψω. δὲ mss. τε Herm. Hart. Pal. Dind. Weil. Weckl.

1022. τε mss. Qu. δέ. φέγγει M. φέγγη Fl. Mull. Herm. Dind.

1023. εἰς mss. ἐς Dind. καὶ κἄτω χθονὸς mss. τῆς ἐμῆς aut Ἀττικῆς (ἀστικῆς) χθονὸς Herw. Qu. καὶ κατὰ χθονὸς, aut κἂν σκότῳ χθονὸς (conj. Weil.), aut ἔνερθεν ἐν σκότῳ χθονὸς.

1026. Θησῆδος (Θησεΐδος pr.) M. Θησῆδος Wakef. ἐξίκοιτ' ἂν] Qu. ἐξήκει τόδ', vel ἐξελέλυθ', vel ἐξεῖσιν τάχ', vel ἐνθάδ' ἐστίν. Post h. v. unius versus lacunam notant Herm. Dind. Weil. Weckl.

1027. παίδων] ἀνδρῶν Hart. Mein. γυναικῶν καὶ mss. γυναικῶν τε στόλος Hart. στόλος] στόλοις conj. Weil. Post h. v. lacunam indicant Herm. Dind., in versibus amissis Εὐμενίδων nomen Furiis ab Minerva impositum esse suspicati, quod in extrema parte fabulae factum esse testantur Aristophanes Byzantinus in ὑποθέσει et Harpocratio s. v. Εὐμενίδες. Cf. ad 1030. 1041.

1028. ἐνδυτοῖς mss. ἐνδυτοὶ δ' Wakef. ἐνδυτῶν Hart. Weckl. Leg. ἐνδυτῶν, aut ἐμπρεπῶν, aut ἐνδυτοὶ σφ'. Cf. Eur. Ion. 23. στέμμασί γ' ἐνδυτός. Qu. ποικίλοις vel ποικίλοις τ'. ἔσθήμασιν mss.

1029. τιμᾶται (ε sup. sec. m.) M. τιμᾶτε cet. πρόβατε Pal. (ad Ach. 257.) Weckl. Cf. Eur. Fr. 75, 2. φίλαι φίλαι, πρόβατε.

1030. εὐφρων] Cf. Argumentum et Harp. s. v. Εὐμενίδες· Αἰσχύλος ἐν Εὐμενίσιν εἰπὼν τὰ περὶ τὴν κρίσιν τὴν Ὀρέστου φησὶν ὡς ἡ Ἀθηναῖα πρᾶυ-

τὸ λοιπὸν εὐάνδρῳσι συμφοραῖς πρέπη.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

Str. 1. βᾶτ' ἐν ὁδῷ, μεγάλοι βαρύτιμοι
·Νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες, ὑπ' εὐφροῖσι πομπῇ·
εὐφραμεῖτε δὲ, χωρῖται· 1035

Ant. 1. γᾶς ὑπὸ κεῦθος, ἔν' ὠγυγίοισιν
τιμαῖς καὶ θυσίαις περίσεπτοι ἔσεσθε.
εὐφραμεῖτε δὲ πανδαμί.

νασα τὰς Ἐρινύας ὥστε μὴ χαλεπῶς ἔχειν [πρὸς τὸν Ὀρέστην] Εὐμενίδας (adde αὐτὰς?) ὠνόμασεν. Lacunam hic notat Weil.

1031. Qu. τὸ λοιπὸν εὐοδῶ τὰ σύμφορ', ὡς πρέπει (πρέπει Ald.). εὐάνδρῳσι συμφοραῖς] Haec non intelligo. εὐάνδρῳσιν M. G. V.

1032. Chori nota in M. ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ schol. Dind. Weckl. προπομπὸς χορὸς Fl. παραχορήγημα praefibit Merkel. βᾶτ' ἐν δόμῳ mss. βᾶτε δόμῳ Well. Herm. Dind. Weil. βᾶτε δόμους Emper. Pal. Herw. βᾶτε δρόμῳ Naber (coll. ad Aesch. Fr. 386. Arist. Av. 1710.). βᾶτε δόμον Sch. Bo. Burg. Butl. Herw. conj. Drake. βᾶτ' ἐς ὁδὸν Mein. βᾶτε δόμους, vel βᾶτε δ' ὁμοῦ, vel βᾶτ' ἐν ὁδῷ Pal. βᾶτε νόμῳ Merkel. Qu. βᾶτε δόμους, vel βᾶτε κάτω, vel βᾶτε πρόσω, vel βᾶτ' ἐν ὁδῷ, vel βᾶτ' ἐς ὁδόν. Cf. 1042. Soph. Fr. 760. βᾶτ' εἰς ὁδὸν δὴ πᾶς ὁ χειρῶναξ λεῶς. φιλότιμοι mss. μεγάλας ἐρίτιμοι Thiersch. Qu. βαρύτιμοι. Cf. Suppl. 25. ὑπατοὶ τε θεοὶ καὶ βαρύτιμοι χθόνιοι.

1033. παῖδες ἄπαιδες mss. ἄπαιδες delent Donaldson. Drake. Sidg. Cf. Pers. 680. νᾶες ἄναες.

1034. εὐθύφροῖσι mss. εὐφροῖσι Burn. L. Dind. Hart. Weil. Weckl.

1035. 1039. 1043. 1047. praeconi tribuit Kirch.

1035. χωρεῖτε mss. χωρῖται Herm. Dind. Pal. Weil. Sidg. χαιρούσαι Sch. χωροῦσαι H. Voss. πανδαμί (ex 1039.) Schwenck. Weil. Weckl. Post χωρῖται plene distinguendum.

1036. γᾶς ὑπὸ κεύθεισιν mss. γᾶς ὑπὸ κεῦθος, ἔν' — τύχητε Herwerden, coll. Suppl. 779. κελαινὸν εἶ τι κευθὸς ἐστὶ που. Soph. Ant. 818. κευθὸς νεκύων. Eur. Alc. 875. Hec. 1. νεκρῶν κευθμῶνα. ὠγυγίοισιν καὶ τιμαῖς mss. ὠγυγίαις καὶ τιμαῖς Wieseler. ὠγυγίοις οὐ τιμαῖς conj. Weckl.

1037. καὶ τιμαῖς mss. [καὶ] τιμαῖς Herm. Dind. Weil. Sidg. περίσεπτα τυχοῦσαι Musgr. περίσεπται [τύχα τε] Sidg. περίσεπται ἔσεσθε Herw. περίσεπτα τύχοιτε Scholef. περίσεπτα τύχοιτ' ἂν Heims. Leg. περίσεπτοι ἔσεσθε.

περίσεπται] περισέπτῃ M. G. P. F. περισέπτα V. περίσεπτα A. πυρίσεπτοι ingeniose Pal. περίσεπτ' ἔν' ἔχητε Weil. Qu. περίσεπτοι, aut πυριδάπτοις (1041).

τύχα τε M. τύχας τε G. τύχα τε V. τύχοιτε Wakef. τύχοιτ' ἂν Heimsoeth. τέτυκται Wieseler conj. Weckl. τύχα τε additamentum metricum esse opinantur Drake et Donaldson. Fort. λιταῖς τε. Vel θυσίαισιν ὑπαὶ περισέπτοις. ζτ in marg. M. Cf. ad 1034.

- Str. 2. ἴλαοι ἔστε καὶ εὐφρονες αἶα. 1040
 δεῦρ' ἴτε, σεμναὶ (θεαὶ), πυριδάπτω
 λαμπάδι τερπόμεναι καθ' ὁδόν.
 ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.
- Ant. 2. πομπαὶ δ' εἰσόπιν † ἐνδαΐδες ἴτων
 Παλλάδος ἀστοῖς· Ζεὺς ὁ πανόπτας 1045
 οὔτω Μοῖρά τε συγκατέβαν.
 ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

1040. ἴλαοι δὲ καὶ εὐφρονες ἀεὶ Linw. Malim ἴλαοι δὲ καὶ εὐφρονες αἶα, vel — εὐφρονέουσαι, vel ἴλαοι τᾷδ' εὐφρονες αἶα, vel ἴλεω ἔστε καὶ εὐφρονες αἶα. Media in ἴλαος plerumque corripitur (Oed. C. 1481. Hom. II. 9, 635. 19, 178.), sed eadem interdum producitur (II. 1, 583. Theocr. V. 18. αἶτε (Νύμφαι) μοι ἴλαοὶ τε καὶ εὐμενέες τελέθειεν. ἴλαοὶ δὲ mss. Fort. ἴλαοὶ τε. καὶ εὐθύφρονες γᾶ mss. καὶ τᾷδ' εὐφρονες γᾶ Herm. καὶ εὐφρονες ἀεὶ conj. Linw. καὶ εὐφρονες ἀστοῖς Hart. καὶ εὐφρονες αἶα Mein. Weil. Ad novum Furiarum nomen Εὐμενίδες respici videtur. Cf. 992. 1030.

1041. σεμναὶ (θεαὶ) Hart. (ξὺν) πυριδάπτω Herm. Pal. Sidg. (τᾷ) — Weil. Dind. Qu. (ξὺν) πυριφλέκτω.

1042. λαμπάδι (λαμπα in litura pr.) M. λάμπα (?) Herm. Pal. πανῶ Mein. πεύκα conj. Schoem., coll. v. ant. 1046. καθ' ὁδόν δ' mss. καθ' ὁδόν Boiss. Hart. Dind. Weil.

1043. 1047. ἐπὶ μολπαῖς] Fort. μετὰ μολπῶν, aut ὑπὸ μολπαῖς (coll. 1034.).

1044. σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἐνδαΐδες οἴκων mss. σπονδαὶ δ' εἰσόπιν ἐνδαΐδες ἴτων Linw. Sidg. (Correctio prorsus dubia.) σπονδαὶ δ' ἔστων ἐνθάδ' ἐνοίκων Hart. σπονδᾶν [σπονδᾶς?] πινετὲς δᾶδᾶς τ' οἴσει | Παλλάδος ἀστὺ Dav. Qu. σπονδαὶ δ' ὀπίσω ἐν δαισίν (aut καὶ δαῖτες) ἴτων. Vel σπονδαῖς δ' εἰσόπιν ἄμα δᾶδες ἴτων. Vel πομπαὶ (μολπαὶ) δ' εἰσόπιν ἐνδαΐδες ἴτων. "Verba corrupta. Requiritur dactylicus tetrameter." (Dind.) ἐς τὸ πᾶν mss. Herm. Dind. εἰσόπιν Linw. Pal. Drake. ἐς τὸ πᾶν mss. Qu. εἰσόπιν. ἐνδαΐδες mss. Qu. ἐν δαισίν (in epulis), aut ἄμ δασίν, aut potius πομπαὶ δ' ὀπίσω σὺν δασίν ἴτων. Cf. 1041. οἴκων mss. Herm. Dind. ἴτων Linw. Pal. Drake. Sidg. Qu. ἔστων.

1045. Παλλάδος ἀστοῖσι Ζεὺς παντόπτας mss. Παλλάδος ἀστοῖς· Ζεὺς ὁ πανόπτας Musgr. Herm. Hart. Dind. Παλλάδος ἀστῶν· Ζεὺς — Weckl.

1046. οὔτω Μοῖρά τε συγκατέβα mss. Qu. οὔτω Μοῖρά τε τὰδ' ἔκραναν. Cf. Eur. El. 1247. τάντεῦθεν δὲ χρῆ | πράσσειν ἃ Μοῖρα Ζεὺς τ' ἔκρανε σοῦ πέρι. Soph. Phil. 1466. ἐνθ' ἡ μεγάλη Μοῖρα κομίζει — χὼ πανδαμάτωρ δαίμων (i. e. Ζεὺς), ὃς ταῦτ' ἐπέκρανε. οὔτω mss. ἐς τὰδε Wieseler, coll. v. str. 1042. λαμπάδι — συγκατέβα mss. Imo συγκατέβαν. Cf. Cho. 727. νῦν γὰρ ἀκμάζει Πειθῶ δολίαν ξυγκαταβῆναι. Eur. Andr. 506. σῆ πτέρυγι συγκαταβαίνω. El. 1247.

C O M M E N T A R I U S.

COMMENTARIUS.

1. *πρῶτον μὲν* —] Apodosis his est *ἔπειτα* v. 29. *πρεσβεύω*] Honoro. Schol. *προτιμῶ*. Cf. 21. Ch. 488. *πρῶτον πάντων δὲ τόνδε πρεσβεύσω τάφον*. Ch. 631. *κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον λόγῳ*. Ag. 1300. *ὁ δ' ὕστατός γέ που χρόνος πρεσβεύεται*. Connecte *πρῶτον* cum *θεῶν*. *Ministra Apollinis, invocatis numinibus omnibus cum templo ejus consociatis, introit et mox perterrita egreditur narrans quae horrenda viderat, interfectorem sanguine stillantem lapidi ingenti umbilico dicto accumbentem Furiasque diras circa eum prostratas dormientes.*

2. *ἐκ δὲ τῆς*] Post eam vero. *Epicus* articuli usus, frequens apud Aeschylum. Cf. Sept. 197. *χῶτι τῶν μεταίχμιον*. Suppl. 439. 1047. Pr. 237. etc.

Θέμιν] Cf. Pr. 225. *Θέμις καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία*. Omnes hae deae, *Γαῖα, Θέμις, Φοῖβη*, ad priscum Titanum regimen pertinebant. V. Hesiod. Th. 117. 135 sq. *Τιτανὶς Θέμις* memoratur Pr. 874.

3. *μητρὸς*] Sc. Themidis. Alibi (Pr. 209.) eadem est Terra atque Themis. *τόδ' ἔξετο μαντεῖον*] Cf. Ag. 183. *δαιμόνων — σέλμα σεμνὸν ἡμένων*. 664.

5. *λάχει*] Sorte, loco.

θελούσης] Sub. *αὐτῆς*.

6. *Τιτανὶς*] Titanum, *Οὐρανοῦ* et *Γαίας* prolis, catalogum, in quorum numero et *Θέμις* et *Φοῖβη* memorantur, dat Theogoniae auctor (Hes. Theog. 134.).

7. *Φοῖβη*] Secundum Theogoniae auctorem (v. 403.) Titanis *Φοῖβη* Latonae mater, ideoque *Φοῖβου* avia fuit. Ex consuetudine igitur nepoti ea et nomen suum et natalo donum dedit.

δίδωσι — Φοῖβῳ] Sc. oraculum. Secundum Pindarum (apud schol.) et Euripidem (Iph. T. 1259.) Apollo hoc adytum sacrum vi occupavit.

ἦ] Ea. *Epicus* usus articuli, ut in Sept. 17. *ἦ γὰρ νέους — ἐθρέψατ'.*

γενέθλιον δόσιν] Anglice as a birth-day present. "There were two birth-festivals at Athens, the *ἀμφιδρόμια*, when the infant was carried round the hearth on the seventh or fifth day, and the *δεκάτη* (tenth-day festival), when it was named and fully recognised by the father. On both occasions, especially the latter, presents were given." (Sidg.)

8. *τήθης*] Anglice grandmother. Phoebe enim Latonae mater fuit (Hesiod. Th. 406.).

παρώνυμον] I. e. leviter declinatum sive mutatum (sc. *Φοῖβος* a *Φοῖβη*), non omnino *ἐπώνυμον*.

9 sq. "The poet gives the traditional history of the bringing of Apollo's worship from Delos to Attica by sea, and thence by road (13) to Delphi." (Pal.)

9. *λίμνην*] Lacum sive portum Deli intellige, in septentrionali parte insulae situm, qui rotundus sive annularis (*τροχοειδής*, Herod. II. 170.) est. Cf. Eur. Iph. T. 1078. *λίμναν ειλίσσουσαν ὕδωρ κύκλιον*. Ion. 167. Theogn. 5. *Φοῖβε ἄναξ, ὅτε μὲν σε θεὰ τέκε πότνια Λητώ — ἐπὶ τροχοειδέϊ λίμνη.*

Ληλίαν τε χοιράδα] Cf. Eur. Tro. 89. *ἄχται δὲ Μυκόνου Λήλιαί τε χοιράδες. χοιράδα*] Rupem. Anglice hog's back, ridge. Cf. Pers. 421. *ἄχται δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθουν*. Mons Cynthus dicitur, unde Cynthius Apollo.

10. *ναυπόρους*] Navibus frequentatos. Dicitur Atticae regionis ora.

13. *κελευθοποιοὶ*] Anglice, pioneers.

παῖδες Ἡφαίστου] I. e. fabri ferrarii. Sic medicus *ιατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος* dicitur Suppl. 263. Artis enim ferrariae inventor fuit Hephaestus, Erichthonii regis Atticae mythici pater. Simul Athenienses intelliguntur, quorum progenitor Erichthonius Hephaesti filius fuit (Paus. I. 2 f.). Schol. *οἱ Ἀθηναῖοι. Θησεὺς γὰρ τὴν ὁδὸν ἐκάθηρε τῶν λησιτῶν καὶ, διὰν πέμπωσιν εἰς Δελφοὺς θεωρίδα, προέρχονται ἔχοντες πελέκεις ὡς διημερεύσοντες (l. διημερώσοντες aut ἔξημ.) τὴν γῆν*. De via sacra ab Athenis ad Delphos per Phocida et Boeotiam ducente (Herod. VI. 34.) v. Müller. Dor. I. p. 267 sq. "There was a sacred way from Athens to Delphi, and Atheniam tradition evidently affirmed that it had been made of old by Athenians for Apollo. The Scholiast mentions an interesting ceremonial, plainly a survival bearing on this tradition, that, when Athens sent a mission to Delphi, the sacred ambassadors were preceded by men with axes. The Boeotian Pindar, on the other hand, makes Apollo start from Tanagra in Boeotia, according to the Schol." (Sidg.)

14. *ἡμερωμένην*] Cultam. Anglice cleared. Cf. Herod. I. 126. *ἐξημερῶσαι τόπον ἀκανθώδη*. Strab. IX. p. 612. *τὸν Ἀπόλλωνα τὴν γῆν ἐπιόντα ἡμεροῦν τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τε τῶν ἀνημέρων καρπῶν καὶ τῶν βίων, ἐξ Ἀθηνῶν δ' ὀρμηθέντα ἐπὶ Δελφοὺς ταύτην ἵεναι τὴν ὁδὸν ἧ νῦν Ἀθηναῖοι τὴν Πυθιάδα πέμπουσι*. Haec autem via per Thessaliam vicinasque regiones ducebat teste Aeliano V. H. III. 1. Cf. Eur. Herc. 20. *ἐξημερῶσαι γαῖαν*. Pind. Isthm. 4, 98. *ναυτιλίαισι πορθμὸν ἀμερώσαις*.

15. *τιμαλφεῖ*] Honorat. Cf. 626. *τιμαλφούμενον*. 807. *τιμαλφουμένας*. Ag. 922. Fr. 53. *τιμαλφής*.

16. *πρυμνήτης ἄναξ*] I. e. gubernator. Cf. 765. *ἄνδρα — πρυμνήτην χθονός*. Sept. 2. Soph. Fr. 481, 1. *πρωρατῆς στρατοῦ*.

17. *τέχνης — ἐνθεον*] Ut *ἐμπειρός τινος* dicitur. Nisi corrigendum *τέχνης — ἐνθέου*. Cf. Ag. 1209. *ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ἡρημένη*. Mendosum videtur *φρένα*. V. annot. crit. De constructione cf. Eur. Tro. 410. *εἰ μὴ σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκχευσεν φρένας*.

18. *ἴξει*] Collocat. Cf. Suppl. 847. *ἴξω σ' ἐπ' ἄμαλα*.

19. *Διὸς προφήτης*] Cf. 618. Fr. 82. *ταῦτα γὰρ πατήρ | Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξία θεσπίσματα*. Hom. H. Apoll. 1, 132. *χρήσω δ' ἀνθρώποισι Διὸς νημερτέα βουλήν*. Verg. Aen. III. 251. 'Quae Phoebus pater omnipotens, mihi Phoebus Apollo | praedixit.' (Weckl.) Adde Hom. H. Merc. 471. *σὲ δὲ φασὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς | μαντείας, ἐκάεργε, Διὸς πάρα θέσφατα πάντα*. 533 sq.

προφήτης] Interpres.

20. φρομιάζομαι] Primo loco invoco. Cf. Ag. 1354.

21. Παλλὰς προναία] Callimachus apud schol. *χῆ Παλλὰς Δελφοί νιν δθ' ιδρύοντο (ιδρύσαντο?) προναίην.* Herod. I. 92. *Παλλάδος προνηΐης τῆς ἐν Δελφοῖσι;* VIII. 37. *κατὰ τὸ ἱρὸν τῆς ὀνομαζομένης Προνηΐης Ἀθηναίης.* Diod. Sic. XI. 14. *μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς προναίας Ἀθηναῶς.* Aeschin. c. Ctes. p. 69. Forma antiqua *προναίη* utitur Callimachus apud schol. Alteram formam recentiore agnoscunt Demostheues p. 780. Aeschylus c. Ctes. 69. et Pausanias IX. 10. 2. *Ἀθηναῖα καὶ Ἑρμῆς ὀνομαζόμενοι Πρόναοι.* X. 8. 7. In inscriptione Delphica legitur *τῆ Ἀθίνα τῆ προναία.* Ita autem appellabatur dea quia Delphis *πρὸ τοῦ ναοῦ* statua ejus sita erat. De ipso templo ejus v. Paus. X. 8. 6. Similia *περίναιος* et *σύνναιος* confert Dind.

21. πρεσβεύεται] Principem locum obtinet. Cf. Ch. 631. *κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον λόγῳ.* Ag. 1300. *ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται.*

22. Κωρυκίς πέτρα] Cf. Eur. Bacch. 559. *κορυφαῖς Κωρυκίαις.* Strab. p. 417 A. V. Herod. VIII. 36. Soph. Ant. 1126. *σὲ δ' ὑπὲρ διλόφου πέτρας στέρωσ' ὄπωπε λιγνύς, ἐνθα Κωρύκιοι νύμφαι στείχουσι (παίζουσι?) Βακχίδες.* Paus. X. 32. 7. Strab. IX. p. 417. Schol. ad Soph. Ant. 1128. *Κωρύκιον ἄντρον ἐν Παρνασσῶ.* "The Korykian cavern (grotto) was a remarkable cave high up in Parnassus, seven miles from Delphi. The cavern contains two large chambers 100 and 200 feet long respectively. It was the refuge of the Delphians in the Persian invasion (Herod. 8, 36.), and more than once when their country was invaded. It was sacred to Pan and the nymphs." (Sidg.)

πέτρα κοίλη] I. e. ἄντρον, Anglice grotto.

23. ἰναστροφή] Annon ἐπιστροφή (Angl. the resort, abode)?

24. Βρόμιος] Cognomen Bacchi frequens, a *βρέμειν* derivatum. "Aeschylus in glorifying Delphi fixes there the scene of the great vengeance of Bacchus on Pentheus. Euripides in the Bacchae makes Kithairon (between Attica and Boeotia) the scene, and the scholiast says that Aeschylus himself also follows this tradition in the lost play *Ξάντριοι.*" (Sidg.)

25. ἐξ οὔτε] Ex quo. Cf. Pers. 764. Arist. Ach. 628. De οὔτε pro οὐposito cf. 1025. Sept. 488. Pers. 300. Rarum hoc in senariis. Epica forma est *δοτε*, Pers. 297. Eum. 1024. Ch. 615. etc.

26. Πενθεὶ καταρράψας μόρον] Cf. Ag. 1604. *φόνου ῥαφεύς.* Hom. Od. 16, 421. *Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε | ῥάπτεις.* Od. 3, 118. *κακὰ ῥάπτομεν.* Eur. Andr. 837. *ἀλγεῖς φόνον ῥάψασα συγγόνῳ σέθεν;* 911. Alc. 552. *ὑπορράπτεις λόγους.* Iph. T. 681. *ῥάψαι μόρον σοι.* Ter. Phorm. III. 2. 6. De caesurae neglectione cf. Pr. 640. *οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστήσαι με χρή.* Suppl. 920. Pers. 254. 355. 468. 504. 506. 512. 522.

λαγὼ δίκην] Tanquam leporem, tanquam si lepus esset, i. e. dilanians eum tanquam si lepus esset.

27. Πλειστοῦ] De hoc parvo fluvio, qui prope Delphos fluit, v. Strab. IX. 3. Apoll. Rhod. II. 771. *πολλὰ δὲ Κωρύκιοι νύμφαι, Πλειστοῖο θύγατραι, | θαρσύνεσκον ἔπεσσαν, Ἰήϊε κεληγυῖαι.*

Ποσειδῶνος] Ara ejus erat Delphis.

28. τέλειον — Δία] Zeus the accomplisher (fulfiller). Cf. Ag. 973. Ζεῦ Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει. Suppl. 526. τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ.

29. ἔπειτα] Hoc respondet praecedenti πρῶτον μὲν in v. 1.

30. τυχεῖν με — ἀριστα] That I may fare best (most successfully) of all my former ingresses (into the temple). Precationis infinitivus, ut in Ch. 307. Arist. Ach. 251. etc. Cf. Ch. 711. τυγχάνειν τὰ πρόσφορα. V. annot. crit.

εἰσόδων] Sc. in templum.

31. δοῖεν] Sc. dii supra memorati. Sed v. annot. crit.

παρ'] Pro πάρεισι, ut in Eur. Med. 442. Arist. Ach. 862. 1091. Alii injuria παρ' Ἑλλήνων eonstruunt.

32. ἴτων] Contractum ex ἴτωσαν. Altera forma ἴοντων est Thuc. IV. 118. Plat. Legg. XII. 956 C.

πάλῳ λαχόντες] Ad hanc consuetudinem respicitur Eur. Ion. 908., ubi κληροῦν δμῶν dicitur Apollo.

33. Cf. Eur. Ion. 31. θάσσει δὲ γυνή τρίποδα ζάθειον | Δελφίς αἰίδουσ' Ἑλλήσι βοᾶς | ἄς ἂν Ἀπόλλων κελαδήσῃ.

μαντεύομαι] Vaticinor. Alibi hoc verbum oraculum consulere significat.

ὡς ἂν ἡγῆται θεός] As the god may dictate.

34. δρακεῖν] Cf. Ag. 602. φέγγος ἠδιον δρακεῖν. Pr. 903. προσδράκοι. Eum. 166. προσδρακεῖν.

36. ὡς] Ita ut. Epica forma, frequens apud nostrum.

σωκεῖν] I. e. ἰσχύειν, σθένειν. Cf. Soph. El. 119. μούνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ | λύπης ἀντίρροπον ἄχθος.

ἀκταίνειν] Schol. γαυριᾶν καὶ ἀτάκτως πηδᾶν. Hesych. μετεωρίζειν. Angl., to move nimbly. Cf. Fr. 442 N. οὐκέτ' ἀκταίνω. (Ubi ad hunc locum respici suspicor.) Trag. adesp. 125. ἀκταῖνον μένος. Cognata forma est Hom. Od. 23, 3. πόδες δ' ὑπερικταίνοντο (ὑπερακταίνοντο?).

37. τρέχω δὲ χερσὶν] "Nihil aliud sacerdos indicat quam manuum adjumento sibi ad incedendum opus esse." (Herm.) Cf. Eur. Hec. 1068. Scholiasta τετραποδηδὸν eam incedere facit, quod vix credibile est.

χερσὶν] I. e. manuum mearum ope.

ποδωκεία σκελῶν] Cf. 915. ἀστύνικον — πόλιν. Sept. 207. ἀστυδρομουμέναν πόλιν. 716. κτεάνων χρηματοδαίτας (Weckl.).

38. δείσασα γὰρ γραῦς οὐδὲν —] Cf. Suppl. 748. γυνή μονωθειῖσ' οὐδὲν οὐκ ἔνεστ' Ἄρης. Eur. Iph. T. 115. δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ. Aesch. Ch. 930. δροίτης κατασχῆνωμα, δίκτυον μὲν οὖν. Ag. 1396. τὰδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν. Subaudiendum ἐστὶ. Cf. 749. 923.

ἀντίπαις] I. q. ἰσόπαις (Ag. 75.). Sic ἀντίδουλος (Ch. 135. Fr. 194.), ἀντήνωρ (Ag. 441.), ἀντίφερνος (Ag. 406.), ἀντίκεντρος (Eum. 136.). Cf. Ag. 81. παιδὸς οὐδὲν ἀρείων. Soph. Fr. 148. Eur. Andr. 326. Lucian. Amor. p. 398. σχεδὸν ἐκ τῆς ἀντίπαιδος ἡλικίας εἰς τοὺς ἐφήβους κριθεῖς.

39. πολυστεφῆ μυχόν] Sc. laureis. Cf. Eur. Ion. 222. ἄρ' ὄντως μέσον ὀμφαλὸν γὰς Φοῖβου κατέχει δόμος; *ION*. στέμμασί γ' ἐνδυτόν. 1309 sq. Arist. Pl. 39. τί δῆτα Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων; (Weckl.)

πολυστεφῆ] Cf. Soph. Oed. R. 83. οὐ γὰρ ἂν κἄρα | πολυστεφῆς ὦδ' εἶρπε etc. μυχόν] Cf. 169. μαντικὸν — μυχόν. 180. μαντικῶν μυχῶν. Ch. 954. ὁ Λοξίας — μέγαν ἔχων μυχὸν χθονός.

40. ἐπ' ὀμφαλῶ] Ita dicebatur lapis albus rotundus qui in adyto (μυχαῖ) templi jacebat orbisque terrarum umbilicus esse putabatur. V. Strab. IX. 3. Paus. X. 16. 3. Cf. 166. γὰς ὀμφαλόν. Sept. 747. ἐν μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις. Ch. 1036. μεσόμφαλόν θ' ἵδρυμα, Λοξίου πέδον. Soph. O. R. 898. Eur. Or. 331. μεσόμφαλοι — μυχοί. Ion. 223. Med. 668. Pind. P. 4, 74. Paus. X. 16. 3. τὸν ὑπὸ Δελφῶν καλούμενον ὀμφαλόν, λίθου πεποιημένον λευκοῦ. Strab. IX. 3.

μὲν] Huic particulae respondet δὲ v. 46.

41. ἔδραν — προστρόπαιον] Sessionem supplicem. I. q. προσίκτορα (119. 441.). Cf. 234. 237. 445. Ag. 1587. Ch. 287. Soph. O. C. 1309. προστροπαίους — λιτὰς ἔχων. O. R. 2. τίνας ποθ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζετε;

αἵματι στάζοντα χεῖρας] Cf. Soph. Aj. 10. κἄρα | στάζων ἰδρῶτι, Eur. Iph. T. 308. στάζων ἀφρᾶ γένειον. Suppl. 586. στόμα | ἀφρᾶ καταστάζοντα.

42. νεοσπαδῆς] I. q. νεόσπαστον. Cf. Soph. Ant. 1216. ἀρμόν χώματος λιθοσπαδῆ (λιθοσπάδα?). Alia forma νεοσπᾶς est Ant. 1201. Fr. 445.

43. ἐλαίας — κλάδον] I. e. θαλλόν (v. Hesych. h. v.). Cf. Ch. 1035. θαλλῶ καὶ στέφει. Suppl. 23. ἰκετῶν ἐριοστέπτοισι κλάδοισι. 354. κλάδοις κατὰσκιον | ὄμιλον. Soph. O. R. 3. ἰκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι.

ὕμυγέννητον] Procerum. Cf. Eur. Cycl. 454. ἀκρέμων ἐλαίας.

44. λήνει μεγίστῳ] Lana praegrandi. Angl. with a very large tuft of wool. Cf. Suppl. 22. σὺν τοῖσδ' ἰκετῶν ἐγχειριδίοις | ἐριοστέπτοισι κλάδοισιν. Ch. 1035. ξὺν τῷδε θαλλῶ καὶ στέφει προσίξομαι etc.

σωφρόνως] 'Piously' vertit Sidgwick. Sensus videtur esse potius modeste.

45. ἀργῆτι μαλλῶ] Cf. Suppl. 333. λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους. 191. λευκοστεφεῖς ἰκτηρίας. Soph. Tr. 675. ἀργῆς οἶδς εὐέρου πόκῳ. Oed. C. 676. τὸν ἀργῆτα Κολωνόν. Soph. Fr. 366. ἦν μὲν γὰρ οἶδς μαλλός. Eur. Bacch. 113. λευκοτρίχων πλοκάμων μαλλοῖς.

τῆδε γὰρ τρανῶς ἔρω] Sic (hoc) enim aperte narrabo, sc. de ipso supplice. Deinde quae alia horrenda viderat pergīt dicere. Cf. Soph. El. 643. ἀλλ' ὦδ' ἀκουε· τῆδε γὰρ κἀγὼ φράσω. Ag. 1371. τρανῶς — εἰδέναι.

τρανῶς ἔρω] Clare (plane) dicere possum.

48. οὔτοι γυναῖκας —] Cf. Eur. Med. 1339. λέαιναν, οὐ γυναῖκα, —. Straton. IV. 546. Σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον.

Γοργόνας] De his v. Pr. 899. et Ch. 1047.

49. Γοργελοισιν — τύποις] Figuris (formis) Gorgoneis. Pro Γοργονείοις. Cf. Suppl. 282. ἐν γυναικείοις τύποις. Sept. 488. Ἴππομέδοντας σχῆμα καὶ μέγας τύπος.

50. ποτ' ἤδη] Pro usitatori ἤδη ποτέ.

Φινέως —] Phineus, rex Thraciae, filios suos novercam ipsorum violare in animo habere suspicatus oculos eorum effodit. Quod ob facinus dii irati caecum eum reddiderunt, Harpyiasque miserunt quae coenam ejus abriperent. Fabulam narrat Virgilius Aen. III. 212. Adi etiam Apoll. Rh. II. 178 sq. *Φινεύς* inscripta fuit Aeschyli fabula, cujus unum tantum superest fragmentum.

γεγραμμένος] Pictas. Anglice suppleas female forms (Pal.). Sc. *τὰς Ἀρπυίας*, quas memorare non necessarium duxit poeta propter vicinam Phinei mentionem. Articulus ante participia aliquando omittitur etiam ubi proprie requiritur, ut in 421. Ch. 353. Pers. 247. Schol. *ἀλλ' οὐδ' Ἀρπυίας αὐτὰς λέγω· εἶδον γὰρ αὐτὰς ἐν γραφῇ πτερωτάς*. Cf. Ag. 801. 1329. Ch. 232. Arist. Ach. 991. *ὥσπερ ὁ γεγραμμένος (Ἔρως) ἔχων στέφανον ἀνθέμων*. Ran. 538. *γεγραμμένην εἰκόν' ἐστάναι*. 938. Lys. 680. Vesp. 97. et ad Ag. 241.

51. *δεῖπνον φερούσας*] I. e. *ἀρπαζούσας*. Coenam diripientes. Cf. Virg. Aen. III. 225. 'At subitae horrifico lapsu de montibus adsunt | Harpyiae et magnis quatiunt clangoribus alas | Diripiuntque dapes contactuque omnia foedant | Immundo.'

γε μὴν] Tamen. Cf. Ag. 1378. Pr. 871. etc.

52. *μέλαιναί*] Cf. Sept. 988. *μέλαινα' Ἐρινύς*. 832. Ag. 462. *κελαιναὶ Ἐρινύες*. Eur. Or. 321. *μελάγχρωτες Εὐμενίδες*. El. 1345. *χρῶτα κελαιναί*. et ad Ag. 1512.

ἐς τὸ πᾶν] Omnino. Angl. altogether. Cf. 83. 200. 401. Ch. 940.

53. *οὐ πλατοῖσι φουσιάμασιν*] Cf. 138. Pr. 387. *θερμοῖς ἀπλάτου βέλεσι πυρπνόου ζάλης*. Hor. Sat. II. 8. 95. 'velut illis Canidia adflasset pejor serpentibus Afris.' (Weckl.) Furiarum spiritus sanguineus et igneus (137 sq.) et praeterea venenosus (782. etc.) esse putabatur.

54. Cf. Ch. 1058. *καὶ δμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές*. 185. Ag. 1428. *λίπος ἐπ' δμμάτων αἵματος ἐμπρέπει* (i. *αἱματόεν πρέπει*).

λείβουσι — *λίβα*] Stillant, fundunt. I. q. *στάζουσι*. Cf. Sept. 51. *δάκρυ λείβοντες*. Eur. Iph. A. 650. *λείβεις δάκρυ' ἀπ' δμμάτων σέθεν*.

λίβα] Guttam. Cf. Fr. 68. *ἀφθονεστέραν λίβα*. Ch. 292. *φιλοσπόνδου λιβός*. Fr. 52. *Διὸς σωτήρος εὐχταίαν λίβα* (i. q. *λοιβήν*). Hec. 240. *δμμάτων τ' ἄπο | φόνου σταλαγμοὶ σὴν κατεσταζον γένυν*.

55. And their garb it is not right to refer to (class with) either the status of the gods or the abodes of men.

56. *κόσμος* — *φέρειν δίκαιος*] I. e. *κόσμον φέρειν δίκαιόν ἐστι*. Sic Hom. Π. 22, 13. *οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὐ τοι μόρσιμός εἰμι* [f. *οὐκέτι μόρσιμόν ἐστι*]. Soph. O. C. 37. *ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἄγνόν πατεῖν*. (Weckl.)

57. Cf. Hom. Π. 5, 441. *οὔποτε φύλλον ὁμοῖον | ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων*.

τῆσδ' ὁμιλίας] Cf. 406. 711. 1030.

58. *οὐδ'*] I. e. *οὐδ' ὄπωπα* (οἶδα).

59. *ἀνατὶ*] Cf. 76. Soph. Ant. 485. Eur. Med. 1357. Arist. Eccl. 1042.

μὴ μεταστένειν πόνον] Construendum cum *ἐπεύχεται*. "I. e. boasts to rear without repenting." (Sidg.) Cf. Eur. Med. 996. *μεταστένομαι δὲ σὸν ἄλγος*. Hom. Od. 4, 261. *ἄτην δὲ μετέστενον*. Confer *μεταλγεῖν* Suppl. 406.

πόνον] Sc. τοῦ τρέφειν, τῆς τροφῆς. Qui πόνων legisse videtur.

60. τάντεῦθεν — μελέσθω] Cf. Soph. El. 1436. τάνθάδ' ἂν μέλοιτ' ἔμοι.

74. σοὶ δ' ἤδη τὸ σὸν μελέσθω etc. 1339. πῶς οὖν ἔχει τάντεῦθεν εἰσιόντι μοι;

61. Λοξία μεγασθενεῖ] Cf. Ch. 269. οὔτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενῆς (-οὺς?) | χρησμός, κελεύων —.

62. Ιατρόμαντις] Cf. Suppl. 263. Ιατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος. Ag. 1623. φρενῶν | Ιατρομάντις (pro simplici Ιατροί).

64—178. Apollo Oresti praesidium suum pollicetur peregrinationesque ejus praedicat. Furiae Clytaemnestrae umbrae reprehensionibus suscitatae Orestis effugium lamentantur, Apollinem opprobriis onerant, Orestemque se persecuturas esse profitentur.

64. οὔτοι προδώσω] Cf. Ch. 269. οὔτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενῆς | χρησμός.

διὰ τέλους] Anglice throughout, for ever.

66. πέπων] Mitis. Cf. Ag. 1365. Fr. 244. ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρων. Soph. Oed. C. 450. ὁ μόχθος ἦν πέπων. Tr. 728. ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ ἔξ ἐκουσίας | ὀργὴ πέπειρα. Contra ὤμος durus, saevus (Arist. Eq. 260.).

67. ἀλούσας — ὑπνω] Cf. 148. ὑπνω κρατηθεῖς. Ag. 281. ὑπνω νικώμενος. 886. Eur. Cycl. 591. τῷ δ' ὑπνω παρειμένος.

μάργους] Rabidas. Cf. Pr. 884. λύσσης πνεύματι μάργω. Sept. 475. Suppl. 741.

68. αἱ κατάπτυστοι κόραι] Cf. Ch. 632. Eur. Tr. 1024. ὦ κατάπτυστον κάρα.

69. Νυκτὸς — παῖδες] Cf. 322 sq. 416. 745. 792. 822. 845. 879. 1034. Soph. O. C. 40. αἱ γὰρ ἔμφοβοι | θεαί σφ' ἔχουσι, Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι. Ovid. Met. IV. 452. 'sorores Nocte — genitas.' Virg. Aen. VI. 250. XII. 846. (Weckl.) Hesiod. Th. 758. ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν.

παλαιαὶ παῖδες] Ut παῖδες ἀπαιδές 1034. Cf. Pr. 794. αἱ Φορκίδες ναίουσι θηναῖαι κόραι.

αἷς οὐ μίγνυται —] Cf. Hom. Od. 7, 247. Καλυψῶ — δεινὴ θεὸς, οὐδὲ τις αὐτῇ, | μίσγεται οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων. Soph. Aj. 835. καλῶ — τὰς αἰετὸς παρθένους — σεμνὰς Ἐρινὸς τανύποδας. Alio sensu Plat. Conv. p. 203. θεὸς ἀνθρώπων οὐ μίγνυται. Hom. H. Cer. 355.

μίγνυται] Commercium habet. Anglice consorts, associates with.

70. ἀνθρώπος — θῆρ] Cf. Suppl. 1010. θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί.

71. κακῶν — ἕκατι] Propter facinora commissa.

72. νέμονται] Habitant. Cf. Pr. 411. Ἀσίας ἔδος νέμονται. 422. Sept. 233. πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον.

73. μισήματ' ἀνδρῶν —] Cf. Sept. 186. σωφρόνων μισήματα.

75 sq. Cf. 240. ὁμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν.

75. καὶ] Etiam, non et. Mox enim sequitur ὑπὲρ τε (non καὶ ὑπὲρ) πόντον.

76. πλανοστιβῆ] 'Vagis cursibus peragratam' reddit Dind. Anglice, wandered (travelled) over. Vox suspecta.

77. περιρῦτους πόλεις] I. e. insulas. Cf. Pers. 866. πόλεις Ἀχελωΐδες. Ag. 1527. Hymn. in Apoll. 251. ἀμφιρύτας κατὰ νήσους.

78. *πρόκαμνε*] Cf. Eur. Herc. 119. *μὴ προκάμητε πόδα βαρὺ τε κῶλον.* Thuc. II. 39. *τοῖς μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκάμνειν.* Confer προστένειν. Ag. 253.

τόνδε βουκολούμενος πόνον] Schol. *περιέπων.* Anglice, dwelling upon, brooding over. Cf. Ag. 669. *ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος.* Suppl. 929. *ἀβουκόλητον τοῦτ' ἐμῶ φρονήματι.* Similiter v. 91. *τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν ἰκέτην.*

79. *ποτὶ πτόλιν*] Notandus hic Dorismus in senario. Cf. ad Trach. 1214.

80. *ἀγκαθεν λαβῶν βρέτας*] Cf. 258. *περὶ βρέτει πλεχθεῖς.* Hom. II. 23, 711. *ἀγκὰς (i.e. ἐν ἀγκάλας) δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῆσιν.* Od. 7, 252. *ἀγκὰς ἐλών.*

ἀγκαθεν] Schol. *εἰς τὰς ἀγκάλας.* Anglice, in your arms. Confer Homericum *ἀγκὰς ἐλεῖν (aut ἔχειν).*

βρέτας] Palladis statuam, quae lignea erat. Cf. Eur. El. 1255. *ἐλθὼν δ' Ἀθήνας Παλλάδος σεμνὸν βρέτας | πρόσπτυξον.*

81. *θελκτηρίους μύθους*] Argumenta suasoria. Sc. Areopagitis. Cf. Suppl. 447. *γένοιτο μῦθος ἂν θελκτήριος.* Eur. Hipp. 478. *ἐπῳδαὶ καὶ λόγοι θελκτήριοι.*

83. *ἐς τὸ πᾶν*] Penitus, omnino. Anglice altogether, effectually. Cf. 538. Ch. 684. *ἐς τὸ πᾶν αἰεὶ ξένον.*

85. *οἶσθα — τὸ μὴ ἀδικεῖν*] Cf. 749. *τὸ μὴ ἀδικεῖν σέβοντες ἐν διαίρεσει.*

86. *ἐπίστα*] Eadem forma 581. Sed *ἐπίστασαι* 982. Sic *δύνα* Soph. O. R. 696. Phil. 849. et *δύνασαι.*

καὶ τὸ μὴ ἀμελεῖν μάθε] Disce etiam non negligere. Anglice, see also that you do not neglect (forget).

87. *ποιεῖν εὖ*] Benefacere.

φερέγγυον] Competent. Cf. Sept. 383. *προστατεῖν φερέγγυος.*

88. *μὴ φόβος σε νικάτω φρένας*] Cf. Suppl. 284. *φόβος μ' ἔχει φρένας.*

89. *αὐτάδελφον αἷμα*] Cf. Sept. 718. *ἀλλ' αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις;* Soph. Ant. 1. *ὦ κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα.*

90. *κάρτα δ' ὦν ἐπώνυμος*] And true to thy name (sc. *πομπαιῖος*). Cf. Sept. 658. *ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα, Πολυνείκη λέγω.* 8. *Ζεὺς ἀλεξητήριος | ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.* Ch. 190. Eur. Rhés. 158. *ἐπώνυμος μὲν κάρτα — Δόλων.*

91. *πομπαιῖος*] Cf. Soph. Aj. 832. *καλῶ θ' ἄμα | πομπαιῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμῖσαι.* El. 1395. *ὁ Μαίας δὲ παῖς Ἑρμῆς σφ' ἄγει δόλον σκότῳ κρύψας.* Eur. Rhés. 216. *ἀλλ' εὖ σ' ὁ Μαίας παῖς ἐκεῖσε καὶ πάλιν | πέμψειεν Ἑρμῆς.* Med. 759. *ἀλλὰ σ' ὁ Μαίας πομπαιῖος ἀναξ | πελάσειε δόμοις.*

ποιμαίνων] Curans. I. q. *βουκολῶν.* Cf. 249. *χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος.* Pind. Ol. XI. 9. *τὰ μὲν ἀματέρρα γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει.* Theocr. XI. 80. *ἐποίμαινε τὸν ἔρωτα μουσίσδων.*

92. *σέβει —*] Zeus respects the office of heralds when they set out to mortals in their office of good guidance.

τὸ κηρύκων σέβας] Cf. Suppl. 715. *τὸ τεκόντων (τοκῆων?) σέβας.*

94. εὔδοιτ' ἄν] You may sleep, sleep on. Cf. 117. μύζοιτ' ἄν. Sic λέγοις ἄν, στείχοις ἄν, et similia. Ironice dictum. Cf. Cratin. 51. οὔτος, καθεύδει; οὐκ ἀναστήσει; βοῶν. S. Matth. Ev. 26, 45. καὶ λέγει αὐτοῖς, Καθεύδετε τὸ λοιπὸν —. ἐγείρεσθε, ἀγωμεν. S. Marc. 14, 41.

ὦή] Heus tu! Cf. Eur. Phoen. 276. Iph. T. 1304. Hel. 442. 1196. Ion. 907. Herc. 1106. Cycl. 51. Non legitur apud Sophoclem aut comicos. Cf. Cho. 881. ἰοὺ ἰοῦ. κωφοῖς αὐτῶ καὶ καθεύδουσιν μάτην | ἀκραντα βάζω. Eur. Phoen. 1067. ὦή, τίς ἐν πύλαισι δωμαίων κυρεῖ; 1069. ὦή μάλ' αὐθις. Iph. T. 1304. ὦή, χαλατε κληῖθρα, τοῖς ἔνδον λέγω. Hel. 435. ὦή, τίς ἄν πυλωρός —; 1180. ὦή, χαλατε κληῖθρα. Ion. 907. ὦή, τὸν Λατοῦς αὐδῶ. Xen. Cyneg. VI. 19. ἀναβοῶντα, ἧ κατεῖδες, ὦή, τὰς κύνας;

95 sq. De anacolutho in his versibus cf. 477 sq. Ag. 1008. Ch. 521.

95. Cf. Soph. Ant. 25. τοῖς ἐνερθεν ἔντιμον νεκροῖς.

96 sq. Cf. Plat. Phaed. 108 B. τὴν ἀκάθαρτον ἢ φόνων ἀδίκων ἡμμένην (ψυχὴν) ἢ ἄλλ' ἄττα τοιαῦτα εἰργασμένην — ταύτην μὲν ἅπας φεύγει τε καὶ ὑπεκτρέπεται, καὶ οὔτε ξυνέμπορος οὔτε ἡγεμῶν ἐθέλει γίγνεσθαι, αὐτὴ δὲ πλανᾶται ἐν πάσῃ ἐχομένη ἀπορίᾳ. Hom. Il. 23, 74. ἀλλ' αὖτως ἀλάλημαι ἄν' εὐρυπυλῆς Ἄϊδος δῶ. (Pal.)

97. οὐκ ἐκλείπεται] Angl. fails not.

99. κείνων] I. e. τῶν φθιτῶν.

100 sq. παθοῦσα — μηνίεται] De constructione cf. ad Sept. 681. Suppl. 446. καὶ γλώσσα τοξεύσασα μὴ τὰ (l. τοξεύσασ' ἃ μὴ 'στι) καίρια, | γένοιτο μύθου μῦθος ἄν θελκτῆριος. Ag. 1008 sq. Ch. 521. Eur. Cycl. 331. Hipp. 24. Iph. T. 947.

100. Cf. Eur. Iph. A. 932. ὦ σχέτλια παθοῦσα πρὸς τῶν φιλιτάτων.

101. ὑπέρ μου] Ita Eur. Bacch. 804. εἰς με. Or. 734. Arist. Vesp. 1358. περί μου.

μηνίεται] Producta antepenultima ut in Hom. Il. 2, 769. ὄφρ' Ἀχιλεὺς μῆνιεν.

103. δθεν] Unde venerint, sc. a manu matricidae.

104. Cf. Xen. Cyr. VIII. 7. 21. ἐγγύτερον μὲν τῶν ἀνθρωπίνων θανάτῳ οὐδέν ἐστιν ὕπνου. ἢ δὲ ἀνθρώπου φυγὴ τότε δήπου θειοτάτη καταφαίνεται καὶ τότε τι τῶν μελλόντων προορᾷ. Cic. de Div. I. 30. 'Quum ergo est somno sevocatus animus a societate et a contagione corporis, tum meminit praetoriorum, praesentia cernit, futura praevidet: jacet enim corpus dormientis ut mortui, viget autem et vivit animus.' Aelian. V. H. III. 11. (Weckl.) Cic. de Div. I. 39. 'Cur autem deus dormientes nos moneat, vigilantes negligat?'

ὄμμασιν λαμπρύνεται] Clare videt. Anglice, is clear-sighted. Cf. Arist. Pl. 636. ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ | ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας (Soph.). Eur. Herc. 1028. οὐ γὰρ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις. Ch. 854. οὔτοι φρέν' ἄν κλέψειεν ὄμματωμένην. 285. ὄρῶντα λαμπρὸν (λαμπρὸν τ'?) ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὄφρυν.

105. μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτῶν] Sors mortalium est ut praevidere nequeant. Schol. οὐ προορᾷ.

106. ἡ πολλὰ μὲν δὴ — ἐλείξατε] Cf. 144. ἡ πολλὰ δὴ παθοῦσα etc. Ag. 828. ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ. Suspectum nonnihil μὲν.

107. χοὰς τ' αἰίνους] Schol. οἶνος γὰρ οὐ σπένδεται (ταῖς) Ἐρινύσιν. De libationibus Furiarum αἰίνους cf. Soph. O. C. 100. νήφων αἰίνους. 481. μηδὲ προσφέρειν μέθυ. 860.

μειλίγματα] Cf. Ch. 13. χοὰς φερούσας νεριτέροις μειλίγματα. Pers. 610. χοὰς —, ἅπερ νεκροῖσι μειλικτήρια.

108. νυκτίσεμνα δεῖπνα] I. e. nocturnam sanctitatem habentia. Solae enim Erinyes sacrificia nocturna habebant. Sc. quia Νυκτὸς παῖδες erant. Cf. annot. crit.

109. ὦραν —] At an hour —. Schol. ἐν γὰρ τῷ μεσονυκτίῳ μόναις Ἐρινύσιν ἀπάρχονται. Cf. Eur. Bacch. 722. αἱ δὲ τὴν τεταγμένην | ὦραν ἐκίνουν θύρσον ἐς βακχεύματα.

110. λάξ — πατούμενα] Cf. Ch. 642. τὸ μὴ θέμις γὰρ οὐ (οὐν?) λάξ πέδοι πατούμενοι (πατοῦσιν οἱ?) — παρεκβάντες οὐ θεμιστῶς. Ag. 1357. 372.

112. ἐκ μέσων ἀρκυστάτων] Cf. Soph. El. 1476. ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις | πέπτωχ' ὁ τλήμων. Pers. 99. παράγει βροτὸν εἰς ἀρκύστατα.

113. ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα] Schol. χλευάσας, ἐγγελάσας. Proprie, having made faces at you. Cf. Fr. 226. σὺ δ' ὁ σταθμοῦχος ἐγκατιλλώψας (εὖ κατ. al.) ἄθρει. Philem. 124, 4. παρακολουθοῦντά τινα | ταύτη ἔγκατιλλώπτειν. Hom. Od. 18, 11. οὐκ αἴεις διτι δὴ μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες; Ag. 1271. καταγελωμένην μέγα (μετά mss.). Hesychius, ἐγκατιλλῶψαι: ἐγκαταμυκτηρίσαι (—ώψας — ίσας?).

114. ἔλεξα τῆς ἐμῆς περὶ ψυχῆς] Cf. Soph. El. 1492. λόγου γὰρ οὐ | νῦν ἐστὶν ἀγών, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι. Eur. Phoen. 1330. Or. 847. Her. 984. Hel. 946. Hom. Od. 9, 422. Il. 22, 161.

116. ὄναρ] In somnio. Cf. 131.

Κλυταιμνήστρα καλῶ] Cf. ad Arist. Ach. 406.

117. μυγμός (α μύζειν) ut mox ὠγμός (ab ὠζειν), parepigraphe scenica est, Anglice a stage-note.

118. μύζοιτ' ἄν] Cf. 119. 189. Men. Fr. 81. ἔμυξεν (i. e. ἐστέναξεν).

119. προσίκτορες mss. I. e. supplices. Cf. ad 441. σεμνὸς προσίκτωρ. Α προσικνεῖσθαι (supplicare) Ch. 1035. Sic ἀφίκτωρ Suppl. 1. 241. Sed v. annot. crit.

121. ὑπνώσσεις] Cf. 124. Sept. 287. φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ. πάθος] Sc. τὸ ἐμόν.

123. ὠγμός] Ab ὠζειν (i. e. ὦ βοᾶν), quod legitur Arist. Vesp. 1527.

124. ὠζεις] Cf. schol. ad Eum. 524. Arist. Vesp. 1527. ἵνα — ὠζωσιν οἱ θεαταί. Av. 266. ἐπῶξε.

οὐκ ἀναστήσει τάχος;] Cf. Cratin. 51. “οὗτος, καθεύδεις; οὐκ ἀναστήσει”; βοῶν. Arist. Ran. 480. ὦ καταγέλαστ', οὐκ οὐκ ἀναστήσει ταχύ;

τάχος] Celeriter. Cf. 178. Ag. 945. 1110. Longe frequentius est ὡς τάχος.

125. τί σοι πέπρωται πρᾶγμα —;] What other business has been allotted to you than to work mischief? Similis versus est Pr. 519. τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;

πρᾶγμα] Anglice business, occupation. Cf. Arist. Eccl. 462.

τεύχειν κακά] Cf. Ch. 730. ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν.

127. ὕπνος πόνος τε — συνωμόται] Cf. Ag. 650. ξυνώμοσαν γὰρ ὄντες ἐχθιστοὶ τὸ πρὶν | πῦρ καὶ θάλασσα.

κύριοι συνωμόται] Anglice, proper (regular, fit) conspirators. Cf. 326. ματρῶν ἄγνισμα κύριον φόνου.

128. δρακαίνας] Cf. Eur. Bacch. 1357. Iph. T. 286. ἐξεκήραναν] Perdidērunt. Hesychius, ἐξεκήραναν: ἐξέφθειραν. Id. κηραίνειν: βλίπτειν.

ἐξεκήραναν] I. e. ἐξέφθειραν (sec. Hesych.). Cf. Suppl. 999. θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί.

130. φράζου] Mark him! ut bone vertit Pal.

131. Cf. Arist. H. A. IV. 10. init. ἐνυπνιάζειν φαίνονται οὐ μόνον ἄνθρωποι ἀλλὰ καὶ ἵπποι καὶ κύνες καὶ βόες. — δηλοῦσι δ' οἱ κύνες τῷ ὑλαγμῷ. Lucret. IV. 989. 'Venantumque canes in molli saepe quiete | jactant crura tamen subito vocesque repente | mittunt et crebras redducunt (respirant?) naribus auras | ut vestigia si teneant inventa ferarum.' Theocr. 21, 44. καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις | πᾶσα κύων ἀρκτως μαντεύεται, ἰχθύα κήγών (ἰχθύας ἀγρεύς?). Arist. Nub. 27. ὄνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικήν.

ἄναρ] Cf. 116.

κλαγγάνεις] Givest tongue. Cf. Xen. Cyn. 6, 23. Soph. Fr. 874, 4. ὅπου τίς ὄρνις οὐχὶ κλαγγάνει;

ἄπερ] Velut. Cf. 660. Ag. 1164. Ch. 381.

134. μὴδ' ἀγνοήσης πῆμα] Nor ignore my wrong.

135. ἦπαρ] Sedem affectuum. Ag. 432. 792. Ch. 272.

136. ἀντίκεντρα] Stimuli vice fungentia. Cf. 466. ἄλλη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδία. et 155—157. et ad 38.

137. σοῦ] I. e. ὄρμα. Cf. annot. crit.

ἐπουρίσασα τῷ] Schol. ἐφορμήσασα τῷ Ὀρέστη.

τῷ] I. e. τούτῳ. In eum. Epicus articuli usus. Cf. 166. καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται. 357. ἐπὶ τὸν — διόμεναι. 174. 340. 462. 484. Sept. 380. ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ 981. Hesiod. Scut. 332. τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο.

138. Cf. 250. ἀπτεροῖς ποτήμασιν.

140. Schol. ἀναστήσει (l. ἀνίστησι) αὐτὰς οὐκ ἀθρόως, etc. Sensus est, 'Excita tu hanc, ut ego te (excito).' Hic evanescit Clytaemnestrae umbra, Furiae autem sensim ab somno suscitantur.

141. εὐδεις; ἀνίστω] Cf. 94. S. Marc. Ev. XIV. 41. καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε —. ἐγείρεσθε, ἄγωμεν. De constructione cf. Arist. Av. 203. ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα | καλοῦμεν αὐτούς. Soph. Phil. 645.

κάπολακτίσασ' —] Cf. Suppl. 944. πεσήματ' ἀνδρῶν κάπολακτισμοὶ βίου.

142. ἰδώμεθ' εἴ τι τοῦδε φροιμίου ματᾶ] Anglice, let us see whether any item of this prelude (first attempt) is vain.

ιδώμεθ'] Ex epicorum usu pro ἰδωμεν, et in tragoedia et in comoedia satis frequens.

τοῦδε φροίμιου] Hujus praeludii (exordii). Canticum fortasse dicunt quod canturae sunt. Cf. Ag. 31. φροίμιον χορεύσομαι. 829. θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροίμιον τόδε. 1216. Suppl. 830. ὄρω τάδε φροίμια — πόνων.

ματᾶ] Vanum est. Schol. μάταιον γίνεται. Cf. Pr. 57. περαίνεται δὴ κοῦ ματᾶ τοῦργον τόδε. Sept. 37. ματᾶν ὀδῶ. et v. ματάζειν.

143. πόπαξ] Exclamatio indignantis non alibi reperta. Cf. πύππαξ, παππάξ, βόμβαξ. Sed vix dubitari potest quin ἰὼ ἰὼ πόποι reponendum sit, ut in Pr. 575. V. annot. crit. De ancipiti in fine versus syllaba cf. Soph. Aj. 375. σκότος, ἐμὸν φάος, | ἔρεβος —.

144 sq. Schol. κομματικῶς ἕκαστον κατ' ἰδίαν προφερετέον (προενεκτέον?).

144. ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα] Cf. 106. ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε.

145. δυσαχῆς] Graviter conquerendum. Anglice lamentable. Vox non alibi reperta. Cf. v. δυσαλγῆς.

146. ὁ θῆρ] Praeda nostra.

147. ἐξ ἀρκύων πέπιωκεν] Cf. 112. ἐκ μέσων ἀρκυστάτων ὠρουσεν. Pers. 97. παρασαίνει βροτὸν εἰς ἀρκυας Ἄτα. Eur. Alc. 144. Virg. G. IV. 409. 'vinculis excidit.' Qu. — πέφευγεν.

148. ὑπνω κρατηθεῖσα] Cf. Ag. 290. ὑπνω νικώμενος. 912.

149. ἐπίκλοπος] Furax, aut fortasse fallax.

150. νέος — γράϊας δαίμονας] Distinctio hic fit, ut monuit Pal., inter priscos Titanas sive χθονίους deos et recentius Olympiorum deorum regimen. Simili modo queruntur Erinyes 163. 731. 778. 838. 843.

καθιππάσω] Thou hast ridden down, over-ridden. Schol. κατεπολέμησας. Cf. 731. ἐπεὶ καθιππάζει με πρεσβῦτιν νέος. 779. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους καθιππάσασθε. 809.

151. τοκεῦσιν] In universum dictum. Hic mater intelligenda est.

152. τοκεῦσιν] Generaliter dictum. Hic de matre tantum.

153. ἐξέκλειπεν ὦν θεός] Cf. Ag. 662.

154. τί τῶνδ' —;] Cf. Ag. 211. τί τῶνδ' ἀνευ κακῶν; Ch. 334. τί τῶνδ' εὖ; τί δ' ἄτερ κακῶν; Eur. Suppl. 527. τί τούτων οὐ καλῶς ἔχον;

155. ὄνειδος — μολὸν] Cf. Ag. 1560. ὄνειδος ἦκει τόδ' ἀντ' ὄνειδους. Soph. O. R. 523. ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοῦνειδος.

157. μεσολαβεῖ κέντρῳ] Medio prehensio, ad vim verberis augendam. Nisi sensus potius est, seizing (hitting) in the middle. Cf. Hom. Il. 21, 172. μεσσοπαγῆς δ' ἄρ' ἔθθη κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος. Theocr. 16, 78. ἦδη βαστάζουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα. V. annot. crit.

159. ὑπὸ λοβὸν] Cf. Ch. 272. ὑφ' ἦπαρ. Pr. 495. χολῆς λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν.

160 sq. πάρεστι — ἔχειν] Eadem verba respondent in antistropha (166 sq.).

160. μαστίκτορος — δαμίλου] Flagellatoris publici. Ita Clytaemnestrae objurgationem (ὄνειδος) appellat.

μαστίκτορος] Feminina forma μαστίκτειρα legitur Suppl. 163. 174. Alia forma masculina μαστικτήρ est. Suppl. 466.

161. κρύος ἔχειν] Cf. Sept. 834. κακόν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος. Virg. G. II. 484. Construendum videtur βαρὺ ἔχειν. Respondet in antistropa v. 168. ἄγος ἔχειν.

162. οἱ νεώτεροι θεοί] Cf. 721. 778. 808. 882.

163. Cf. Soph. O. C. 1380. τοιγὰρ τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρό-
νους | κρατοῦσιν (Ἄραί).

τὸ πᾶν] Omnino. Angl. altogether.

164. φονολιβῆ] Drenched with blood. Cf. Ag. 1427. φονολιβεῖ τύχη
φρῆν ἐπιμαίνεται.

165. περὶ πόδα, περὶ κάρα] I. e. from head to foot, ut nos dicimus. Proverbialis locutio, ut videtur. Schol. τὸν θρόνον οὗ Ὀρέστης καθῆστο πά-
ρεστιν ὄραν φονολιβῆ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς ὄλον. His accurate respondere observandum est ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβόν in v. str. 159.

166. γᾶς ὀμφαλόν] Cf. Soph. O. R. 898. γᾶς ἐπ' ὀμφαλόν. Eur. Med. 668.
ὀμφαλόν γῆς θεσπιφδόν. Ion. 223.

167. προσδρακεῖν] Cf. Prom. 903. προσδράκοι. Simplex δρακεῖν legitur
Ag. 602. Eum. 34.

168. αἱμάτων βλοσυρὸν ἀρόμενον ἄγος] 'That has taken upon it a fell
pollution of blood.' (Sidg.)

βλοσυρὸν] Terribile. Cf. Suppl. 833. βλοσυρόφροσι χλιδῶ.

ἀρόμενον ἄγος] Cf. Sept. 1008. ἄγος δὲ καὶ θανῶν κεκτῆσεται. Soph.
Aj. 193. μὴ — κακὰν φάτιν ἄρη.

ἔχειν] Notandum est et stropham (161) et antistropham verbo ἔχειν
terminari.

169. μάντις ὦν] Quamvis vates es, eoque minus excusandus.

μιάσματι μυχὸν ἔχρανας] Cf. Suppl. 265. αἱμάτων μιάσμασι χρανθεῖσα
γαῖα. Sept. 61.

170. αὐτόσσυτος, αὐτόκλητος] Similiter Sept. 916. γόος αὐτόστονος, αὐτο-
πήμων.

αὐτόσσυτος] I. e. αὐτοκέλευστος (Hesych.). Cf. Soph. Fr. 503.

171. βρότεια] Epica forma pro βρότεια, ut τέλος pro τέλειος. Cf. ad 932.

172. Cf. 727. σύ τοι παλαιὰς δαίμονας καταφθίσας etc.

174 sq. Cf. Suppl. 228. οὐδὲ μὴ 'ν Ἄιδου θανῶν | φύγη ματαίων αἰτίας
πράξας τάδε· | κάκει δικάζει τὰμπλακήμαθ', ὡς λόγος, | Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦ-
σιν ὑστάτας δίκας.

174. τὸν] Eum, sc. Orestem. Cf. 137. 357.

ὑπὸ δὲ γᾶν φυγῶν] Cf. 338. ὄφρ' ἂν γᾶν ὑπέλθῃ.

175. οὗ ποτ' ἐλευθεροῦται] Ut Alcestis Herculis ope morte liberata est.

ἐλευθεροῦται] Subjectum nunc est ὁ μιάστωρ. Cf. 340. θανῶν δ' οὐκ
ἄγαν (οὐδ' αὖμ' ἔστ', aut ἔτ' ἔστ'?) ἐλεύθερος. Suppl. 802. τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευ-
θεροῦται φιλαϊάκτων γόων.

176. ποτιτρόπαιος] Homo piacularis. Schol. ἐναγής.

178. μιάστορ'] I. e. sceleris ultorem. I. q. ἀλάστορα. Cf. Soph. El.
603. (de Oreste.) Eur. Med. 1368.

179—234. Apollo ex adyto sacro egressus Furias abire jubet, quibus interfectorem eum protegere arguentibus ille etiam Clytaemnestram criminis ejusdem ream fuisse respondet. Furiis defensionem ejus aspernantibus Orestique minantibus deus huic opem se daturum esse pollicetur.

179. τάχος] Celeriter. Cf. 124. Sept. 58. Ag. 945. 1110. Eur. Rhes. 986. χωρεῖτε συμμάχους θ' ὀπλίξεσθαι τάχος | ἀνωχθε. Alibi ὡς τάχος.

181. πτηνὸν ἀργηστήν θφιν] I. e. sagittam. Metaphora audacissima, si quidem sincera est lectio. Cf. Sept. 60. ἀργηστής ἀφρός. Theocr. XXV. 130. ἤύτε κύκνοι | ἀργησταί.

θφιν] I. e. sagittam, aculeum habentem qualis est serpentis. Quod ad πτηνὸν, cf. Fr. 139, 3. μηχανὴν πτερώματος (ἀτρακτον). Hom. Il. 16, 773. ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρήφι θορόντες.

182. χρυσηλάτου] Ex auro ductae. Cf. Sept. 644. χρυσήλατον — ἀνδρα τευχηστήν. Ipse Apollo χρυσότοξος dicitur Pind. Ol. 14, 10. Cf. Soph. O. R. 204.

θώμιγγος] Cf. Pers. 461. τοξικῆς θ' ἀπὸ | θώμιγγος ἰοί προσπίτνοντες ὄλλυσαν. Herod. I. 199. Anacr. 21, 10. θωμιχθεῖς.

183. μέλανα πνευμόνων ἀφρόν] I. e. ἰόν (venenum). Cf. 782 sq.

184. θρόμβους — φόνου] Cf. Ch. 526. θρόμβω — αἵματος.

186. καρανιστήρες — δίκαι] Punishments by cutting off the head and gouging out the eyes are carried out. Ut τύχη σωτήρ et similia.

καρανιστήρες] Schol. αἰ ἀποκεφαλίζουσαι. Alia forma καρανιστῆς est Rhes. 817. καρανιστῆς μόρος.

187. σπέρματός τ' ἀποφθορᾶ παίδων κακοῦται χλοῦνις] And by the destruction of the seed the virility of boys is ruined. Sic explicant Dind. Pal. Weil. Sidg. Sed lectio admodum incerta est.

188. κακοῦται] Laeditur. Vocabulum Hippocrati de quovis malo corpori aut membris ejus illato usurpatum.

χλοῦνις] Schol. γένος τι ἰνδῶν (γένος τι ἀκρίδων Herm. γένος ἐμπίδων Weckl.). Cf. Fr. 62. μακροσκελῆς — χλοῦνης. Sed de sensu parum liquet. Aristoteles H. A. VI. 28. τῶν δὲ ἀρρένων καὶ ἀγρίων οἱ τομίαι μείζους γίγνονται καὶ χαλεπώτεροι, ὥσπερ καὶ Ὅμηρος ἐποίησεν (Il. 9, 539.), “τρέψεν ἐπὶ χλοῦνην σὺν ἀγρίων.” Qui manifesto χλοῦνης i. q. τομίας significare existimabat.

189. λευμοί] Lapidationes. Soph. Oed. C. 435. τὸ λευσθῆναι πέτροις. Sept. 199. λευστήρα — μόρον.

μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν] Make much piteous moaning.

οἰκτισμὸν] Lamentationem.

190. ὑπὸ ῥάχιν παγέντες] Cf. Soph. Fr. 21. καὶ κατὰ ῥάχιν | ἤλαυνε παίων.

191 sq. Cf. Pr. 98. ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται.

191. ἐορτῆς] Cum στέργηθρα construendum.

192. στέργηθρ'] Cf. Ch. 241. Pr. 492.

ὕφηγείται] Suggestit. Angl. suggests, leads to it.

195. πλουσίοισι] Cf. Soph. O. R. 151. τὰς πολυχρύσου Πυθῶνος. Hom. Il. 9, 404. Cf. annot. crit.

τρίβεσθαι μύσος] Piaculum affricare. Schol. προστρίβεσθαι. De locutione προστρίβεσθαι τί τινι cf. ad Arist. Eq. 5. πληγὰς αἰὲ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις. Ach. 843. οὐδ' ἐξομόρξεται Πρέπιδι τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι. Th. 389. τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς (ἡμῖν Br.) οὐκ ἐπισμῆ τῶν κακῶν;

196. ἄνευ βοιῆρος —] Schol. μόναι, ὡς ἀνήμερα θηρία.

197. ποιμνης] Gregis. Cf. Suppl. 642. αἰδοῦνται δ' ἰκέτας Διὸς, ποιμναν τάνδ' ἀμέγαρον.

εὐφιλῆς] Amans. Sed Ag. 34. εὐφιλῆ (amatam) χέρα.

200. Cf. Cic. pro Cluent. 38. 'in principem maleficii lenem, in adjuutores ejus et conscios vehementissimum esse.'

201. πῶς δῆ;] Cf. 431. 601.

μῆκος ἔκτεινον] Cf. Ag. 916. μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας. Ch. 510.

202. ἔχρησας ὥστε —] Cf. Eur. Hipp. 1327. ἤθελ' ὥστε γίνεσθαι τάδε? Soph. Phil. 656. ἄρ' ἔστιν ὥστε — λαβεῖν;

203. ποιναὶς τοῦ πατρὸς πράξαι] To exact vengeance for his father (father's murder).

τί μῆν;] Quidni? Anglice of course I did. Cf. Ag. 672. λέγουσιν ἡμᾶς ὡς δλωλότας· τί μῆν; Soph. Aj. 668. ἀρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον· τί μῆν; El. 1280. Plat. Theaet. 145.

204. ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου] Anglice, you undertook to welcome newly shed blood (the fresh murderer). Schol. ὥστε δέξασθαι τὸν φονέα. Cf. Eur. Alc. 36. ἢ τόδ' ὑπέστη πόσιν ἐκλύσασ' | αὐτὴ προθανεῖν. Notanda verbi substantivi omissio, si quidem sincera est lectio. Sic certe Plat. Phil. 19 A. ἐμὲ τοῦ λόγου διάδοχον παντελῶς ὑποστάντα.

αἵματος — νέου] Cf. 359.

205. προστραπέσθαι] Cf. Ch. 1038. οὐδ' ἐφ' ἐστίαν | ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.

206. τὰς προπομπούς] Eas quae eum huc deducebant. Cf. 1005. Sept. 1069. Pers. 1036. Προπομποὶ (i. e. deductores) inscripta fuit Aeschyli tragoedia.

207. πρόσφορον] Idoneum. Cf. Ch. 711. τυγχάνειν τὰ πρόσφορα. 714.

209. τίς ἤδε τιμή;] Cf. 419. τιμὰς — τὰς ἐμὰς πεύσει τάχα.

211. τί γάρ;] Quid enim? Hor. Sat. I. 1. 7. 'Quid enim? concurritur.' Cf. ad Ag. 1139. Subaudiendum δρᾶτε. Similiter τί μῆν;

γυναῖκας ἦτις] Cf. Hom. Il. 19, 260. Ἐρινύες, αἶ θ' ὑπὸ γαῖαν | ἀνθρώπους τίνυνται, ὃ τίς κ' ἐπίορκον δμόσση. Soph. El. 1506. τοῖς πᾶσιν ὅστις πέρα πράσσειν γε (τι?) τῶν νόμων θέλει. Aj. 760. Eur. Hec. 359. δεσποτῶν ὤμων φρένας | τύχοιμ' ἂν ὅστις ἀργύρου μ' ὠνήσεται. Med. 220. Andr. 180. El. 934. Hel. 942. Fr. 34. 778. (Weckl.) Schol. τί προστέταχθε ποιεῖν παρὰ (περὶ Pal.) ἀνδροφόνου γυναικός;

ἦτις ἀνδρα νοσφίση] Sc. βίου. Quae occiderit. Angl. who has slain. Cf. ad Ch. 438. Fr. 238. γυναικός — ἦτις ἀνδρὸς ἧ γεγευμένη. Thuc. IV. 18. οἷτινες νομίσωσι. Plat. Phaedr. 247 B. ᾧ μὴ ἦ. Sed ἂν additur Prom. 35. ὅστις ἂν νέον κρατῆ.

212. 'That would not be kindred blood shed by the hand of a relation,' vertit Paley. Sed constructio videtur esse αὐθέντης φόνος οὐκ ἂν γένοιτο ὄμαιμος.

ὄμαιμος] Cf. 653. τὸ μητρὸς αἵμ' ὄμαιμον ἐχέας πέδοι. Suppl. 449. 605. οὐκ ἦν ὄμαιμος φωτὸς ὃν κατέκτανεν.

αὐθέντης φόνος] Consanguinei caedes. Cf. 336. αὐτουργίαι. Ag. 1091. αὐτοφόνος κακά. 1573. θανάτοις αὐθένταισιν. Eur. Herc. 839. αὐθέντη φόνω.

213. ἡ κάρτ' ἄτιμα —] Cf. Soph. Tr. 379. ἡ κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ' ὄμμα καὶ φύσιν.

παρ' οὐδέν] Nihili. Cf. 846. Ag. 229. Eur. Iph. T. 732. μὴ | θῆται παρ' οὐδέν τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς.

214. Ἥρας τελείας καὶ Διὸς] Sub. τελείου. Schol. ad Arist. Thesm. 973. Ἥρα τελεία καὶ Ζεὺς τέλειος ἐτιμῶντο ἐν τοῖς γάμοις ὡς πρυτάνεις ὄντες τῶν γάμων. τέλος δὲ ὁ γάμος. Poll. III. 38. Cf. Fr. 329. Ἥρα τελεία, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ. Hom. Od. 20, 74. τέλος θαλεροῖο γάμοιο. Infra 835. γαμηλίου τέλους.

πιστώματα] Cf. Ag. 878. ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων (πιστευμάτων libri). Empedocl. 56. ὡς δὲ παρ' ἡμετέρης κέλεται πιστώματα Μούσης | γυνῶθι.

215. Connecte ἄτιμος ἀπέριπται.

216. ὄθεν] Unde, abs qua. Cf. Eur. Hel. 325. σύμμιξον κόρη, | ὄθεν-περ εἶσει πάντα etc.

217 sq. Cf. Athen. XIII. 555 D. ἐν δὲ Ἀθήναις πρῶτος Κέκροισι μίαν ἐνὶ ἔξευξεν.

217. μόρσιμος] 'Ordained by Fate.' (Sidg.) Suspectum.

220. τὸ μὴ τίνεσθαι —] Cf. 694. 940. et ad Prom. 236.

ἐποπτεύειν κότῳ] Cf. Pind. Ol. 7, 20. ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει Χάρις ἀδυμελεῖ φόρμιγγι.

ἐποπτεύειν] To visit. De diis proprie dictum. Cf. Ch. 1. 1063. Ag. 1579.

222. ἐνθυμουμένην] 'Taking to heart.' (Sidg.)

223. ἡσυχαιτέραν] Leniorem. Angl. more lenient. Schol. δολιωτέραν (σχολαιοτέραν Herw.). I. q. πεπαιτέραν.

224. δίκας] The pleadings, the trial. Ag. 813. δίκας κλύοντες. Ch. 462. κραίνετε δίκας. Suppl. 230. ὑστάτας δίκας. (Sidg.)

225. οὐ τι μὴ λίπω] Cf. 895. Sept. 38. 199. 281. Suppl. 755. Fr. 238.

226. σὺ δ' οὖν δίωκε] Cf. Pr. 935. ὁ δ' οὖν ποιείτω. Eur. Herc. 726. σὺ δ' οὖν ἴθ'. Rhés. 868. σὺ δ' οὖν νόμιζε ταῦτ'.

καὶ πόνον πλέω τίθου] Angl. and give yourself more trouble.

227. τιμὰς — τὰς ἐμὰς] Munus meum. Cf. 419. Arist. Eccl. 5. μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις.

σύντεμνε] Angl. abridge, curtail.

228. οὐδ' ἂν δεχοίμην —] Cf. Soph. El. 1304. κοῦδ' ἂν σε λυπήσασα δεξαίμην βραχὺ | αὐτὴ μέγ' εὐρεῖν κέρδος. Herod. III. 38. εἶρετο — ἐπὶ τίνι χρήματι δεξαίματ' ἂν etc.

ὥστ' ἔχειν] Cf. 202. Soph. Phil. 656. ἄρ' ἔστιν ὥστε — λαβεῖν. Soph. Oed. C. 1350. δικαίων ὥστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους.

229. ἔμπας] Omnino, nihilominus. Anglice, in any case, anyhow (without such an office as mine). Pr. 48. ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὄφειλεν λαχεῖν Soph. Aj. 122. Corrigendum forsan ὦν παῖς.

παρὰ Διὸς Θρόνοις] Cf. Eur. Tro. 136. σὺ δὲ πρόσωπα νεαρὰ χάρισι παρὰ Διὸς Θρόνοις καλλιγάλανα τρέφεις. 187. Suppl. 101.

230. δίκας μέτειμι τόνδε φῶτα] 'I will sue for justice on him.' (Sidg.) Cf. Ch. 988. ὡς τόνδ' ἐγὼ μετήλθον ἐν δίκῃ μόρον | σῆς μητρός. Ag. 1272. 1666. Eur. Bacch. 345. τῆς σῆς ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον | δίκῃ (δίκην malit Elmsl.) μέτειμι. 516. τῶνδ' ἄποιν' ὕβρισμάτων | μέτεισι Διόνυσός σ'. Or. 423. μετήλθον σ' αἶμα. Her. 852. κάποτίσασθαι δίκην ἐχθρούς. 882. Cycl. 280. ἀρπαγὰς μετήλθαι Ἰλίου πόλιν. Med. 261. 1316.

231. μέτειμι] Persequar, ulciscar. Cf. Soph. El. 478. Eur. Bacch. 516. τῶνδ' ὕβρισμάτων | μέτεισι Διόνυσός σε.

ἐκκυνηγετῶ] Cf. Eur. Ion. 1422. ὦ Ζεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ πότμος;

233 sq. Cf. Hom. Il. 22, 358. φράζει νυν μὴ τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι.

233. καθαρμοῖς — χοιροκτόνοις] Cf. Fr. 327, 1. πρὶν ἂν σταλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου | αὐτός σε χράνη Ζεὺς καταστάξας χεροῖν.

234. Furiae hic proscenium relinquunt, redeunt autem 244. Exit etiam Apollo. Scena jam ad Athenas Athenaeque Poliadis templum transfertur, Orestes autem supplex ante deae statuan sedens conspicitur.

προστρόπαιου] Supplicis. Cf. 41.

236. ἀλάστορα] Hominem piacularem, quem divina vindicta persequitur. I. q. παλαμναῖον. Cf. Fr. 90. πρευμενῆς ἀλάστορος. Hesych. ἀλάστορες· παλαμναῖοι, οἱ μιάσμασιν ἐνεχόμενοι, ἢ οἱ μεγάλα ἀμαρτάνοντες. Alibi ἀλάστωρ significat deus vindex, Pers. 354. Ag. 1501. 1509. Suppl. 415.

237. οὐ προστρόπαιον] I. e. non piaculo pollutum, quamvis caedis reum. Cf. 445. οὐκ εἰμι προστρόπαιος. 41.

ἀφοίβαντον] Non expiatum. Schol. ἀκάθαρτον. Ita etiam Hesych. Cf. Fr. 148.

238 sq. Cf. 451. πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερῶμεθα | οἴκοισι καὶ βροτοῖσι καὶ ῥυτοῖς πόροις. Paus. II. 31. 8. τοῦ δὲ ἱεροῦ τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστιν οἰκοδόμημα ἔμπροσθεν, Ὀρέστου καλουμένη σκηνή. πρὶν γὰρ ἐπὶ τῷ αἵματι καθαρθῆναι τῆς μητρός Τροϊζηνίων οὐδεὶς πρότερον ἠθέλεν αὐτὸν οἴκῳ δέξασθαι. καθίσαντες δὲ ἐνταῦθα ἐκάθαιρον καὶ εἰστίων ἐς ὃ ἀφήγγισαν — καθῆραι δὲ φασιν. Ὀρέστην καθαρσίους καὶ ἄλλοις καὶ ὕδατι τῷ ἀπὸ τῆς Ἴππου κρήνης. (Weckl.)

238. ἀμβλὺν ἤδη] Hebetem, obtusum. Audax metaphora, ab instrumentis ferreis sive ferramentis sumpta. Poetica vero licentia de Oreste dicitur quod revera de crimine ejus apte praedicari potest. Cf. Eur. Fr. 821, 5. νῦν δ' ἀμβλὺς εἰμι καὶ κατηρτυκῶς κακῶν. 41. κατηρτυκέμαι.

προστετριμμένον τ' ἄγος ἄλλοις οἴκοις] And relieved of all pollution by contact with other abodes. Nota locutio προστριβεσθαί τί τινι to rub off a thing on something (or somebody) else. Pr. 329. γλώσση ματαία ζημία προστριβεται. Antiph. p. 127, 2. ὑμῖν τὸ μήνιμα τῶν ἀλιτηρίων προστριβομαι. Arist. Eq. 5. πληγὰς αἰὲ προστριβεται τοῖς οἰκέταις. Ag. 395.

πόλει πρόστριμμ' ἀφερτον ἐνθεις. Ad rem cf. 451. πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερῶμεθα (f. ἀφωσιῶμεθα) | οἴκοισι —.

προστειτριμμένον] Proprie attritum. Anglice rubbed against. Redde, brought in contact with.

πρὸς | ἄλλοισιν] De articulo in fine versus posito cf. Soph. Oed. R. 555. ἐπὶ | τὸν σεμνόμαντιν. Phil. 626. ἐπὶ | ναῦν. Oed. C. 495.

239. ἄλλοισιν οἴκοις] Cf. 451 sq.

πορεύμασιν βροτῶν] I. e., ni fallor, πορευομένοις βροτοῖς. Itineribus mortalium. I. e. itinerantibus mortalibus. 'Ways of men.' (Pal.)

240. χέρσον — ἐκπερῶν] Cf. Pr. 713. ἐκπερᾶν χθόνα. 731. αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν.

243. τέλος δίκης] Causae decisionem. Anglice, the end of the trial, the verdict. Cf. 729. Sic μάχης τέλος Ch. 874.

244—275. Chorus intrant victimam suam Orestem investigantes, cernentesque eum Athenae statuam amplectentam dira mala ei et exitium minitantur.

244. "Introeunt Furiae σποράδην in orchestram." (Herm.)

τόδ' ἐστὶ] Hic est. Anglice see here. Cf. 252.

ἐκφανές] Manifestum, conspicuum. Cf. Pers. 398. ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν.

245. μηνυτήρος ἀφθέγχιου] Delatoris muti. I. e. sanguinis guttatim destillantibus. Cf. Sept. 82. κόνις — ἀναυδος ἄγγελος.

φραδαῖς] Consilio. I. q. βουλαῖς. Cf. Ch. 941.

246. τετραυματισμένον] Cf. Herod. I. 59. etc. Thuc. IV. 12. etc.

247. πρὸς αἵματος σταλαγμὸν] For (in search of) dripping blood. Cf. Pr. 679. ὠμάρτει — τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους. Aesch. Fr. 278. παλαγμοῖς (σταλ.?) αἵματος.

ἐκματεύομεν] Cf. Ag. 1093. ἔοικεν εὖρις ἢ ξένη κυνὸς δίκην | εἶναι ματεύειν τ' εἴ τιν' εὐρήσει φόνον.

248. μόχθοις ἀνδροκμησι] Cf. 956. Ag. 814. ἀνδροκμητας — φθοράς. Ch. 889. Suppl. 679. Eur. Suppl. 525. ἀνδροκμητας προσφέρων ἀγωνίας. Ch. 1068. παιδοβόροι — μόχθοι.

ἀνδροκμησι] Activo sensu, ut ἀνδροκμηῆς πέλεκυς Ch. 875. λοιμὸς Suppl. 661. τύχη Eum. 916.

φυσιᾶ] Anhelat. Cf. Soph. Ant. 1238. φυσιῶν — πνοήν etc. Hinc φυσίαμα Eum. 53. Cf. 651. οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει (στένει?).

249sq. χθονὸς —] Cf. Ag. 249. 249. σπλάγγνον] I. e. καρδία αὐτὸ πνεύμων.

πεποίμανται] Perlustratus est. Cf. 91. τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν | ἰκέτην. Confer similem usum metaphoricum verbi βουκολεῖν.

250. ἀπτέροις ποτήμασιν] Alis enim carebant Erinyes. Cf. 51. Hujusmodi locutiones poeticas adamat Aeschylus. Sic Ch. 493. πέδαις ἀχαλκεύτοις. Eum. 860. ἀόλνοις ἐμμανεῖς θυμώμασι. 138. εὐπτέροις διώγμασιν. Sept. 82. ἀναυδος ἄγγελος.

252. καταπτακῶν] Schol. καταπτήξας πρὸς τῷ ἀγάλματι. Hesych. καταπτακῶν: καταπτήξας. Cf. annot. crit.

253. ὄσμη βροτείων αἱμάτων] Cf. Prom. 115. ἂ ἂ. τίς ἀχώ; τίς ὀσμὰ προσέπτα μ' ἀφεγγῆς (ἀφραστός?);

με προσγελά] Arridet mihi. I. q. προσσάινει. Cf. Fr. 835. τῶνδε προσσάινει σέ τι; Soph. Ant. 1214. παιδός με σαίνει φθόγγος. Eur. Med. 1162. ἄψυχου εἰκὼ προσγελῶσα σώματος. Herod. V. 92. 14. τῶ λαβόντι — προσεγγέλασε τὸ παιδίον. Arist. Pac. 600. τὰ φυτὰ προσγελάσεται (σε).

255. Similis locus est Soph. O. C. 117 sq. ὄρα, τίς ἄρ' ἦν; ποῦ ναίει; — λεῦσ' αὐτὸν, προσδέρκου πανταχῆ.

μάλ' αὖ] Again and again. Ut μάλ' αὖθις Ch. 650.

256. ἀτίτας] Impunitus. Schol. ἀτιμώρητος. Cf. Ag. 72. ἡμεῖς δ' ἀτίται (i. e. ἀτιμοί). Hesychius ἀτίτην per ἀτιμον explicat. Cf. annot. crit.

259. περὶ βρέτει πλεχθεῖς] Twined round (clasping) the statue.

260. χερῶν] I. e. αὐτοχειρίας sive αὐτουργίας (336). At v. annot. crit.

ὑπόδικος — χρεῶν] To be tried for his debts (to us). Schol. ἀνθ' ὧν ἡμῖν χρεωστέϊ προσφῦξ (?) θέλει γενέσθαι τῆς θεοῦ. Plat. Legg. VIII. 846 B. τῶν διπλασίων ὑπόδικος ἔστω τῶ βλαφθέντι. IX. 869 A. ἀσεβείας ὑπόδικος. Dem. 902, 2. ὑπόδικος τῆς ἐγγύης ἦν. 1264, 19. φόνου — ἦν ἂν ὑπόδικος. 849, 20. ψευδομαρτυριῶν ὑπόδικον. Isae. 72, 22. ὑπόδικος τῆς κακώσεως (τῶ νόμῳ). Andoc. 33, 13.

261 sq. Cf. 647. Ag. 1018 sq. Ch. 48. 400.

261. τὸ δ' οὐ πάρεστιν] Id autem non licet. Angl. but that may not be.

αἷμα —] Cf. Ch. 48. τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδοι; Ag. 1019.

262. δυσαγκόμιστον] Irreparabile, irrevocabile. Cf. Ag. 1020. ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἂν πάλιν ἀγκαλέσαιτ' (f. ἀγκομίσαιτ') ἐπαείδων; Cf. v. δυσάγκριτος (Suppl. 126.). Subaudiendum ἐστί.

263. τὸ διερὸν] Quodcunque liquidum est, universe dictum. Alii τὸ διερὸν (αἷμα) intelligunt.

χύμενον] Epica forma. Cf. Ch. 400. ἀλλὰ νόμος μὲν (τις?) φονίας σταγόνας χυμένας εἰς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν αἷμα. Eur. El. 486. αἷμα χυθὲν σιδάρω. 509. αἷμά τ' οὐ πάλαι χυθὲν. Her. 76.

οἴχεται] Angl. is gone (beyond recovery).

264 sq. ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν —] Cf. 302. 304 sq. Ag. 1188 sq. 1476.

264. ῥοφεῖν] Anglice, for us to suck.

265. ἐρυθρὸν — πέλανον] I. q. θρόμβον. Cf. Pers. 816. πέλανος αἱματοσφαγῆς (αἱματοσταγῆς?).

266. βοσκὰν πώματος] Cf. 302. ἀναίματον βόσκημα δαιμόνων. Fr. 41. μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον δημήτριον. Notandum βοσκή de liquidis dictum.

πώματος δυσπότου] I. e. non potabilis. Cf. Soph. Ant. 1277. πόνοι δύσπονοι. 588. δυσπνόοις πνοαῖς. 1261. φρενῶν δυσφρόνων. Eur. Hel. 213. αἰων δυσαίων. Phoen. 1047. γάμους δυσγάμους. Hec. 191. δυσφήμους φάμας. Tro. 75. δύσνοστον νόστιον. Contra εὐποτος Pr. 676. 812. Pers. 611.

267. ἰσχνάνας] Cf. Fr. 123. Pr. 380. Arist. Ran. 941. ἰσχνανα.

ἀπάξομαι] Cf. Arist. Nub. 1105.

268. ἀντίποιν' ὡς τίνης —] Ut caedis maternae poenam solvas. Cf. 981. δι' ὄργαν ποινᾶς ἀντιφόνους ἄτας. Pers. 476. ὧν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν.

269. ἤλιτεν — θεὸν] Peccavit. Ab ἀλιταίνω. Cf. Pr. 533. μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις. Eum. 316. ἀλιτών. Hom. Il. 9, 375. ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν. Il. 19, 265. ὃ τίς σφ' ἀλίτηται. Od. 4, 378. ἀθανάτους ἀλιτέσθαι. V. annot. crit.

271. τοκῆας] Epica forma, ut βασιλῆας Eur. Phoen. 829.

272. ἔχονθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια] Cf. Pr. 70. ὀρθῶ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων. Ch. 95. δόσιν τε τῶν κακῶν ἐπαξίαν.

273. μέγας] Cf. 915. μεγάλας καὶ δυσαρέστους δαίμονας.

Ἄιδης] I. e. ὁ Ζεὺς τῶν νεοτέρων. Suppl. 227.

εὐθυνοσ] Schol. δικαστῆς. Cf. Pers. 828. Ζεὺς τοι κολαστῆς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν | φρονημάτων ἐπεστιν, εὐθυνοσ βαρύς.

275. And surveys everything with a recording (observant) mind.

δελτογράφω] Recording. Cf. Suppl. 179. Pr. 789. Soph. Fr. 535. θεὸσ δ' ἐν φρενὸσ δέλτοισι τοὺσ ἐμοὺσ λόγους. Eur. Fr. 506.

276—306. Orestes Athenae auxilium invocat, lustratum se jam esse affirmans. Chorus arroganter neque Apollinem ei neque Athenam opitulaturum esse respondent.

276. In scholio priori pro ἀψυχῆσας merito ἀτυχῆσας reposuerunt Wakef. Herwerden.

καὶ λέγειν] Angl. and to speak. Cave reddas both to speak. Cf. Pers. Sat. IV. 5. 'dicenda tacendaque calles.'

δίκη] I. e. δίκαιόν ἐστι. Cf. Ag. 259. 811. Sept. 866.

280. μαραίνεται] Cf. 138. Pr. 597. Trag. adesp. 574. ἅπαντα θάλλει καὶ πάλιν μαραίνεται.

βρίζει] Dormit. Cf. Ag. 275. Ch. 897. Eur. El. 41. εὐδοντα φόνον. Soph. Phil. 650. κοιμῶ τόδ' ἔλκος. Agam. 346. ἐγρηγορὸσ τὸ πῆμα.

281. μητρόκτονον μίασμα] Cf. Ag. 734. σίνος πολύκτονον. Ch. 1028. πατρόκτονον μίασμα. Eum. 283. καθαρμοῖσ χοιροκτόνοισ. Eur. Iph. T. 1200. κηλῖσ μητρόκτονος. Herc. 1201. αἷμα — παιδόφονον.

μίασμα — ἐκπλυτον] Cf. Plat. Legg. IX. 872 E. τοῦ γὰρ κοινοῦ μιανθέντος αἵματος οὐκ εἶναι κάθαρσιν ἄλλην οὐδὲ ἐκπλυτον ἐθέλειν γίγνεσθαι τὸ μιανθέν πρὶν (πρὶν ἄν?) φόνον φόνω ὁμοίω ἢ δριάσασα ψυχὴ τίση etc. Contra αἷμ' ἀνιπτον Ag. 1459.

282. ποταίνιον γὰρ ὄν] For being yet fresh. Cf. Ch. 1055. ποταίνιον — αἷμα.

283. καθαρμοῖσ ἠλάθη χοιροκτόνοισ] Cf. Ch. 968. ὅταν ἄφ' ἐστίας πᾶν ἔλαθῃ μύσος καθαρμοῖσιν ἀτᾶν ἐλατηρίοισ. Soph. O. R. 98. μίασμα χώρασ ἐλαύνειν.

καθαρμοῖσ — χοιροκτόνοισ] Cf. Aesch. Fr. 327, 1. σταλαγμοῖσ αἵματος χοιροκτόνου. Eur. Hel. 154. ἐν φοναῖσ θηροκτόνοισ. Iph. T. 384. θυσίαισ βροτοκτόνοισ. Herc. 1155. τεκνόκτονον μύσος. 1201. αἷμα παιδόφονον. Bacch. 139. αἷμα τραγόκτονον.

284. ὄσοισ προσῆλθον] Subaudias εἰ λέγοιμι ex λόγος.

ἐξ ἀρχῆσ λόγος] Haec verba arcte connectenda sunt.

285. ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ] With harmless intercourse. (Pal.) Cf. 474. *ἰκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβῆς δόμοις.* Schol. *ἐβλάπτοντο γὰρ οἱ μυσάροῖς συντυγχάνοντες.*

ἀβλαβεῖ] Innocua. Activo sensu. Cf. 474.

286. χρόνος — γηράσκων ὁμοῦ] Cf. Pr. 981. *ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.* Ag. 894. *πάθῃ — πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.* Sept. 682. *οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.* Soph. Fr. 868. *χρόνος δ' ἀμκυροῖ πάντα κεῖς λήθην ἄγει.*

287. ἀφ' ἀγνοῦ στόματος] Cf. Suppl. 696. *ἀγνῶν ἐκ στομάτων.* Ag. 244. *ἀγνᾶ — αὐδᾶ.*

288. Allusio ad foedus anno ante hujus fabulae commissionem (459 A. C.) inter Athenienses et Argivos contra Lacedaemonios ictum.

290. αὐτόν] I. e. ἐμὲ αὐτόν, me ipsum.

γῆν] Sc. ἐμὴν. I. e. Argos.

τὸν Ἀργεῖον λεῶν] Schol. *ὡς τότε συμμαχοῦντων Ἀργείων Ἀθηναίοις.* Cf. 681. *Ἀττικὸς λεῶς.*

291. πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον] Cf. 891. *δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένη.*

δικαίως] Loyally, truly. Eodem sensu *ἐνδίκως* et *πανδίκως* Sept. 405. Suppl. 419.

ἐς τὸ πᾶν] I. e. εἰς ἀεί. Cf. 401. 891. 1044. 670. *ἐς τὸ πᾶν χρόνου.*

293. Τρίτωνος — χεῦμα] Lacum et fluvium Libyae ubi nata esse ferebatur Athena. Herod. IV. 180. *τὴν δὲ Ἀθηναίην φασὶ Ποσειδέωνος εἶναι θυγατέρα καὶ τῆς Τριτωνίδος λίμνης.* 188. Pind. P. IV. 36. Paus. I. 15. Quae historia ex obscuro Athenae epitheto Homericō *Τριτογένεια* fluxisse videtur.

γενεθλίου πόρου] Cf. Hom. Il. 14, 246. *Ὠκεανὸς θ', ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται.*

294. τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα] Sensus hujus loci obscurus est. Sidgwick vertit 'whether with upright step (i. e. standing) or covered foot (i. e. sitting).' V. annot. crit.

295. φίλοις ἀρήγουσ'] Allusionem hic esse ad expeditionem opem Inaro regi Libyco ferentem ab Atheniensibus duobus antea annis (460 A. C.) missam arbitratur Weil.

φίλοις] I. e. Libyae incolis. Herod. IV. 188. *Ἀθηναίη θύουσιν οἱ περὶ Τριτωνίδα λίμνην νέμοντες Λίβυες.*

Φλεγραίαν πλάκα] Campum Phlegraeum, ubi pugna inter deos et gigantes commissa esse fertur (Pind. N. I. 100.), cui deam bellatricem Athenam prae-fuisse credibile est. Ibi Athena gigantes superavit, unde *Φλεγραίων δλέτειρα γιγάντων* dicitur Procl. hymn. 32.

296. ταγοῦχος] I. e. στρατηγός. Abs *ταγῆ* (τ) et *ἔχειν*. Cf. Arist. Lys. 105. *ἐκ τᾶς ταγᾶς* (ab exercitu). Sed prior in *ταγὸς* producitur.

297. ἔλθοι — ὅπως γένοιτο] Cf. ad Arist. Av. 1338. Soph. Aj. 1222. Phil. 324. Eur. Bacch. 1383. *ἔλθοιμι δ' ὅπου μήτε Κιθαιρῶν μιᾶρός μ' ἐσίδοι,* etc. Hipp. 729 sq. Arist. Av. 1337.

κλύει δὲ — καὶ πρόσωθεν ὧν] Cf. 65. καὶ πρόσωθ' ἀποστατῶν. (Ubi loquitur Apollo.) Prom. 321. τάχ' ἂν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω | θακῶν κλύοι Ζεὺς. Ag. 947. θεῶν | μὴ τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος. 952. θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρεται. Eur. Iph. T. 1447. κλύεις γὰρ αὐδὴν καίπερ οὐ παρῶν θεῶς. Trag. adesp. 496, 2. πόρρω γὰρ ἐστὼς ὁ θεὸς ἐγγύθεν βλέπει.

299. Ἀθηναίας σθένος] Cf. Soph. Trach. 507. ποταμοῦ σθένος. Sic supra 27. Ποσειδῶνος κράτος. Cf. ad Ch. 893. Αἰγίσθου βία.

300. ῥύσαιτ' ἂν ὥστε μὴ οὐ —] Cf. Soph. Ant. 90. πείσομαι γὰν οὐ | τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.

παρημελημένον] Cf. Sept. 702. θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα.

301. τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὄπου φρενῶν] "Unconscious of one joyful emotion." (Pal.) Connecte ὄπου φρενῶν. Sic ποῦ γῆς; etc. Cf. 423. ὄπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται. Soph. Oed. C. 1217. τὰ τέροντα δ' οὐκ ἂν ἴδοις ὄπου.

ὄπου φρενῶν] Sub. ἐστί. Cf. Ag. 1371. Soph. Aj. 890. ἀνδρα μὴ λεύσσειν ὄπου.

302. ἀναίματον βόσκημα] Cf. 264. 267.

βόσκημα δαιμόνων] Cibum. Cf. 266. ἀπὸ δὲ σοῦ | βοσκὰν φεροίμαν πώματος δυσπότου. Soph. El. 364. ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοῦμὲ μὴ λυπεῖν (l. μὴ ἄλλειπον) μόνον | βόσκημα.

303. ἀποπτύεις λόγους] Cf. Pr. 1070. Ag. 980. 1192. Ch. 197. Soph. Fr. 617. ἀπέπτυσεν λόγους.

304 sq. Cf. 264.

304. καθιερωμένος] Cf. 451. ἀφιερῶμεθα.

ἐμοὶ τραφεῖς τε —] Cf. Arist. Eq. 1135 sq.

καθιερωμένος] Cf. v. καθοσιῶν Arist. Pl. 661.

οὐδὲ] I. q. καὶ οὐ.

305. καὶ ζῶν] Etiam vivens.

ζῶν με δαίσεις] Cf. 264. Eur. Or. 15. ἔδαισε δ' οὖν νιν, τέκν' ἀποκτείνας, Αἰρεύς.

306. ὕμνον — δέσμιον σέθεν] Cantilenam magicam te vincientem (fascinantem). Anglice, the song that binds thee (like a spell). Ut δωμάτων λυτήριον (νόμον) 820. Cf. 331. ὕμνος ἐξ Ἐρινύων δέσμιος φρενῶν. 343. Plat. Legg. XI. 933 A. μαγγανείαις καὶ ἐπωδαῖς καὶ καταδέσεισι.

ὕμνον — δέσμιον] Cf. Sept. 635. ἀλώσιμον παιᾶνα.

307—396. "We are just and only pursue the guilty. Mother Night, hear! Apollo wrongs us (307—333.). Fate bids us pursue the wicked even after death (334—346.). We are dark powers, apart from the gods. Our lot is to ruin wicked houses (347—359.). We relieve the gods of this, and chase and catch even the swift. The proud are brought low, they know not till the woe comes (360—380.). We are unforgetful, implacable, terrible; men must fear and honour us, though we be powers of darkness (381—396.)." (Sidg.)

307. χορὸν ἄνωμεν] Cf. Soph. Aj. 700. φάνηθ', ὦ θεῶν χοροποι' ἀναξ, ὄπως — ὀρχήματ' αὐτοδαῆ ξυνῶν ἰάψης (ξυνάψης?). Arist. Th. 954. δρμα,

χώρει κοῦφα ποσίν, ἀγ' ἐς κύκλον, χειρὶ σύναπτε χεῖρα, ῥυθμὸν χορείας ὑπαγε
πᾶσα. Claudian. de laude Stil. II. 100. 'omnes — junxere choros.'

χορὸν] Cf. Ag. 1186. τὴν γὰρ σιέγην τήνδ' οὐποτ' ἐκλείπει χορὸς | σύμ-
φθογγος οὐκ εὐφωνος.

309. δεδόκηκεν] Poetica forma pro usitata δέδοκται. Cf. Pr. 402. δοκήσει.
Sept. 1027. δοκησάτω. Eur. Med. 763. δεδόκησαι. Sic δοκησίσοφος, δοκησι-
δέξιος, δοκησίνουσ, etc.

310. λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους —] Cf. 930. πάντα γὰρ αὐταὶ τὰ κατ'
ἀνθρώπους | ἔλαχον διέπειν. 334. 347. 386.

311. στάσις] Caternæ. Anglice, band, company. Cf. Ch. 114. 458.

ἐπινωμᾶ] Dirigit. ἐπισκοπεῖ (ἐφοδεύει). Cf. Sept. 728. Ag. 781.

312. εὐθυδίκαιοι] Cf. 994. ὀρθοδίκαιοι. 433. κρῖνε δ' εὐθεϊαν δίκην. Ag.
761. οἴκων — εὐθυδίκων. Hesiod. Op. 230. ἰθυδίκησι μετ' ἀνδράσι.

313. καθαρὰς χεῖρας] Cf. Ag. 776. τὰ χρυσόπαστα δ' ἔδεθλα σὺν πίνῳ
χερῶν — λιποῦσ' etc. Hor. Sat. I. 4. 68. 'qui vivit puris manibus.'

προνέμοντ'] Protendentem. Angl. putting forth. Cui mox opponi-
tur χεῖρας — ἐπικρύπτει (317).

315. διοιχνεῖ] I. q. διοίχεται. Sub. ἕκαστος. De numeri mutatione cf. 338.

316. ἀλιτῶν] Aoristus. Cf. 269. ἤλιτεν. Pr. 533. ἀλίτοιμι.

317. ἐπικρύπτει] Oppositum præcedenti προνέμοντα.

318. μάρτυρες ὀρθαί] I. e. ἀληθεῖς. Testes veraces. Cf. Soph. Aj. 354.
ὀρθὰ μαρτυρεῖν. Ant. 1195. ὀρθὸν ἀλήθει' ἀεί. (Weckl.)

τοῖσι θανοῦσι] Iis qui interfecti sunt.

319. πράκτορες αἵματος] I. e. ultrices caedis (mortuorum). Cf. 624. Ag.
113. χερὶ πράκτορι. Soph. El. 953. φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἴξεσθαι πατρός.

320. αὐτῷ] Respondet præcedenti δστις 316.

τελέως] I. e. διὰ τέλους, ut in 953. Forma epica pro τελείως. Sic τελεοῦν,
βρότεος, etc.

321. ὦ μάτερ Νύξ] Cf. 69. Νυκτὸς παῖδες. 416. Soph. Oed. C. 40. Γῆς
τε καὶ Σκότου κόραι. 104. παῖδες ἀρχαίου Σκότου.

322. ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν] I. e. et mortuis et vivis. Schol. ζῶσι
καὶ θανοῦσιν. Cf. 388. δερκομένοισι καὶ δυσομμάτοις ὀμῶς.

323. ποιναὶ] Poenam, i. e. ultricem. Pro ποινάτορα (Ag. 1281.).

325. ὁ Λατοῦς ἴνις] Cf. Suppl. 220. καὶ Ζηνὸς ὄρνιν (l. ἴνιν) τόνδε νῦν
κικλήσκετε. 251. Παλαίχθονος ἴνις. 42. et ad Ag. 718.

327. πτώκα] Pavidum. Cf. Ag. 137. πτάκα (leporem).

• ματρῶν ἀγνισμα — φόνου] Hypallage constructionis pro ματρῶου —,
maternæ caedis piaculum (i. e. victimam). Angl. the proper expia-
tory victim (atonement) for a mother's murder. 'My own peculiar
victim to expiate a mother's murder.' (Paley) Verba laxè cum præcedentibus
connexa. Schol. τὸν τῷ ἰδίῳ θανάτῳ ἀφαγνιοῦντα τὸν φόνον τῆς μητρός.
Sic Sept. 348. βλαχὰ δ' αἱματόεσσα τῶν ἐπιμαστιδίῳν — ἀρτιτρεφεῖς βρέ-
μονται.

κύριον] Angl. the proper. Cf. 127. κύριοι συνωμόται.

328. ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ] And over him who is sacrificed (doomed).
Schol. ἐπὶ Ὁρέστη μέλλοντι θύεσθαι.

330. παρακοπὴ — φρενοδαλῆς] 'A frenzy, a maddening distraction.' (Sidg.)
Cf. 342. Ag. 223. Pr. 582. παράκοπον. Eur. Bacch. 34. παράκοποι φρενῶν.
Ag. 48. φρενῶν κεκομμένος.

331. παραφορὰ] Distractio, insania. Cf. Lucian. Amor. 13. ἐμμανὲς τι
καὶ παράφορον ἀναβοήσας. Fugit. 19. παράφορόν τι δεδορκότες. Vit. auct. 12.
Ver. hist. I. 8. Metrum paeonicum est.

φρενοδαλῆς] Ita fere mss. I. e. mentem perdens. Vox non alibi reperta.
Corrigendum suspicor φρενοβλαβῆς. V. annot. crit. Cf. φρενώλης (Sept. 757.),
φρενοβλαβῆς, φρενομανῆς, φρενοπληγῆς (Pr. 878. φρενοπληγεῖς μανίαι).

332. 344. ὕμνος ἐξ Ἐρινύων — ἀφόρμικτος] Cf. Sept. 867. τὸν δυσκέλα-
δόν θ' ὕμνον Ἐρινύος ἀχεῖν. Ag. 990. τὸν δ' ἄνευ λύρας — ὕμνωδεῖ θρηνον
Ἐρινύος. Schol. ἐπὶ Ὁρέστη δὲ μέλλοντι θύεσθαι λεχθήσεται ὕμνος ἐξ ἡμῶν
ὡς ἐπὶ ἱερείῳ, ὃς αὐτοῦ τὰς φρένας παρακόψει.

332. ὕμνος — δέσμιος φρενῶν] 'A spell to chain the soul.' (Sidg.) Cf.
306. ὕμνον δ' ἀκούσει τόνδε δέσμιον σέθεν.

ἀφόρμικτος] Lyra carens. Cf. v. ἄλυρος.

αὐονὰ βροτοῖς] A blight on mortals. Schol. ὁ ξηραίνων τοὺς βροτούς.
Cf. 267. ἰσχνάνασα. 138. μάραινε. 302. ἀναίματον βόσκημα. Cf. Etym. M.
p. 170. 45. et 171, 52. Cf. v. ἀύχμος. Similiter formata nomina καλλονή,
ἠδονή, πημονή, βελόνη. "αὐονήν pro κραυγήν Simonides c. mulieres v. 20."
(Dobr.) I. q. μαρασμός.

334. λάχος] Munus. Cf. 347. 386.

διανταία] Penetrans. Anglice, 'All-determining'. 'All-pervading.' (Pal.)
Schol. ἡ διαμπὰξ τιμωρουμένη. Aliter, nescio an recte, explicat Sidgwick,
'piercing, deadly'. Cf. Ch. 184. ἐπαίσθηθ' ὡς διανταίῳ βέλει. 640. Sept. 895.
διανταίαν λέγεις πλαγάν.

336. οἷσιν αὐτουργίαι ξυμπέσωσιν] Cf. Soph. O. C. 945. δῖψ γάμοι ξυ-
νόντες ἠύρεθσαν. Ant. 370. δῖψ τὸ μὴ καλὸν ξύνεστι. Usitatio constructio
est ξυμπίπτειν φόνῳ (Oed. R. 113. τῷδε συμπίπτει φόνῳ. Tr. 880.), et similia.

αὐτουργίαι] Angl. murders of kindred. Cf. 212. αὐθέντης φόνος.

337. ξυμπέσωσιν] Accidant. Anglice befall. Mire dictum.

μάταιοι] Rash, wicked. Suppl. 770. 235.

338. Schol. τούτοις ἡμᾶς ἀκολουθεῖν ἕως ἀποθάνη.

τοῖς] Cf. 137.

ἄφρ' ἂν γὰν ὑπέλθῃ] Sc. homo reus. De numeri mutatione cf. 315.

ἄφρ' ἂν] Donec. Particula epica qua praeter nostrum semel usus est
Sophocles El. 225, nusquam Euripides.

339. θανῶν δ' οὐκ ἔτ' ἔστ' ἐλεύθερος] Cf. 175. ὑπὸ τε γὰν φυγῶν οὐποτ'
(οὐδάμ') ἐλευθεροῦται.

345. βροτοῖς] In eadem sede atque in v. str. 333.

346. Cf. 175. ὑπὸ τε γὰν φυγῶν οὐποτ' ἐλευθεροῦται. 388.

347. γιγνομέναισι] Cf. Hom. Il. 20, 127. πείσεται ἄσσα οἱ αἶσα | γινο-
μένῳ ἐπένησε λίγῳ ὅτε μιν τέχε μήτηρ. (Weckl.)

λάχη] Cf. 311. *λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους | ὡς ἐπινωμᾶ στίσις ἀμά.* 334. 386. *ἐφ' ἀμὶν ἐκράνθη*] I. e. *ἡμῖν ἐπεκράνθη.* Tmesis ut in Ag. 781. *πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾶ.* Pers. 669. *Στυγία γὰρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται.*

ἀμὶν] Hac dativi forma (pariterque *ὄμιν*) metri gratia semel in fabulis quae supersunt usus est Aeschylus. Hac libertate nusquam usus est Euripides, saepius vero Sophocles.

248 ~~348.~~ *φυσιᾶ σπλάγγνον*] Cor meum palpitat.

350. *ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέρας*] Schol. *μὴ πλησιάζειν ἡμᾶς τοῖς θεοῖς.* Cf. Suppl. 756. *οὐ μὴ — ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχονται.* Sed cf. annot. crit.

χέρας] Eadem forma est Ch. 378. Ag. 210. Pers. 563.

351. *μετάκοινος*] Cf. Suppl. 1038. *μετάκοινοι δὲ φίλα ματρὶ πάρεισιν.*

352. *παλλεύκων — πέπλων*] Cf. Eur. Phoen. 324. *ἄπεπλος φαρῶν λευκῶν.* Eur. Fr. 472, 16. *πάλλευκα δ' ἔχων εἴματα.* Med. 1164. *παλλεύκῳ ποδί.*

353. *πέπλων πανάμοιρος*] Cf. Sept. 733. *τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.* Eur. Phoen. 324. *ἄπεπλος φαρῶν λευκῶν.* El. 310. *ἀνέορτος ἱερῶν.*

ἐτύχθη] Cf. Suppl. 86. *ἐτύχθη.* Schol. *οὐδαμοῦ ὅπου ἑορτὴ καὶ ἀμπεχόνη καθαρὰ πάρειμι.*

355. *ὄταν Ἄρης —*] I. e. quando discordia domestica amicum (consanguineum) occidit.

Ἄρης τιθασὸς] Bellum domesticum (civile). Cf. 862. *Ἄρη | ἐμφύλιον.*

357. *ἐπὶ τὸν — διόμεναι*] Anglice, making for (pursuing) him. Cf. Suppl. 819. *μετὰ με δρόμοισι διόμενοι.* et ad Pers. 699. Vocabulum epicum, quocum cf. v. *διώκειν.*

358. *μαυροῦμεν*] Cf. Eur. Hipp. 816. *τίς σὰν τάλαιναν ἀμαυροῖ ζωάν;*

359. *ὕφ' αἵματος νέου* mss. I. e. by reason of fresh murder. Sed corrigendum forsitan *αἷμα διὰ νέον.* Cf. annot. crit.

360. 'And eager to lighten another [Zeus?] of this charge.' (Sidg.)

σπενδόμεναι] Cf. ad Ag. 149.

ἀτέλειαν] Immunitatem. Anglice, freedom from the task. Cf. 350.

362. Cf. Suppl. 126. *δυσάγκριτοι πόνοι* (schol. *δυσδιάγνωστοι*).

363. *μηδ' εἰς ἀγκρισιν ἐλθεῖν*] Schol. *καὶ μὴ ἐς μάχην μοι ἐλθεῖν.* And that they (or it) come not to trial. *Ἀνάκρισις* dicebatur investigatio sive quaestio quae ante causae actionem coram magistratu fiebat.

365. *αἱματοσταγὲς — ἔθνος τόδε*] 'This bloody hateful troop.' (Sidg.) Schol. *ἔθνος τὸ τῶν φονέων.* Quocum sentit Weil. Nonnulli (Herm. Pal.) *ἔθνος* ad ipsas Furias referunt, sed vix eae epitheto *ἀξιόμισον* de se uterentur.

αἱμοσταγὲς] Eadem forma est Eur. Fr. 388. Cf. *αἰμόρρυτος.*

λέσχας ἄς] Cf. Sept. 641. *ἐποπιτήρας λιτῶν τῶν ὄν.*

367. *ἀπηξιώσατο*] Cf. ad 425. *ἡξιώσατο.* et Sept. 667. *οὔτε νιν — κατηξιώσατο.*

368. Construe *δόξαι καὶ μάλα σεμναί.*

ὕπ' αἰθέρι] I. q. ὕπ' οὐρανῶ (sub coelo), i. e. dum vivunt.

369. μινύθουσιν] Cf. Sept. 920. Soph. Oed. C. 686. Hesiod. Op. 244. οὐδὲ γυναῖκες τίκτουςιν, μινύθουσι δὲ οἴκοι.

370. 'Before our black-robed assault and the vengeful measures [steps] of our feet.' (Sidg.)

371. ἐπιφθόνοις] Invidis. Angl. malicious, spiteful.

372. Connecte μάλα cum βαρυπεσῆ.

373. ἀνέκαθεν —] Desuper. Cf. Ch. 427. ἐπασσυτεροτριβῆ τε χερῶς δρέγματα ἀνωθεν (κάτωθεν?) ἀνέκαθεν.

βαρυπεσῆ καταφέρω ποδὸς ἀκμᾶν] I bring down the heavy force (heavily the force) of my foot. Cf. Pers. 515. ὦ δυσπρόνητε (?) δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς | ποδοῖν ἐνήλλου (ἐνήλω?) παντὶ Περσικῶ γένοι. Ch. 36. βαρὺς πίτνων. Ag. 1175. δαίμων ὑπερβαρῆς ἐμπίτνων.

374. καταφέρω] I bring down.

ποδὸς ἀκμᾶν] Cf. Pers. 1060. πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῆ χερῶν. Soph. O. R. 1243. κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίους ἀκμαῖς.

375. σφαλερὰ — κῶλα] 'Limbs which trip even the swiftest runner.' (Sidg.)

σφαλερὰ] Activo sensu (σφάλλοντα), ut videtur.

καὶ ταυδρομοῖς] Even to the swift of foot. Ipsae Furiae ταυπόδες dicuntur Soph. Aj. 837.

376. δύσφορον ἄταν] Eadem verba sunt Soph. Aj. 643.

377. πίπτων δ' οὐκ οἶδεν —] And he knows not when he falls under (by reason of) his unconscious destruction (blindness).

ὕπ' ἄφροσι λύμα] Under his unconscious (blind) delusion. Λύμη φρενὸς dicitur, mentis perditio sive amentia. "Λύμη is the destruction which attacks his mind and blinds him to the threatening evil." (Sidg.)

378. τοῖον —] Cf. Ch. 52. ἀνάλιοι — δνόφοι καλύπτουσι δόμους. Pers. 667. Στυγία γὰρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται. "Κνέφας is in apposition to μύσος and is predicative. We should say 'so dark a cloud of pollution hovereth over him.'" (Sidg.) Recte, opinor, nisi pro μύσος reponendum μέλαινα.

πεπόταται] Cf. Pers. 667. Eur. Hipp. 564. μέλισσα δ' οἶα (οἶά?) τις πεπόταται. Arist. Nub. 319. ἡ ψυχὴ μου πεπότῃται.

379. δνοφερὰν τιν' ἀχλὺν —] Cf. Pers. 535. ἄστὺ τὸ Σούσων — πένθει δνοφερῶ κατέκρουσας. 669. Στυγία γὰρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται. Ch. 51. ἀνάλιοι — δνόφοι καλύπτουσι δόμους. 811. Archil. 101, 2. φιλότητος ἔρωσ — πολλὴν κατ' ἀχλὺν ὀμμάτων ἔχευεν.

αὐδάται] Utters. Cf. Soph. Phil. 130. αὐδωμένου. 852. αὐδῶμαι. Suspectum. Qu. ἐκχεῖται.

380. πολύστονος φάτις] Many a dismal talk. Cf. Ag. 456. βαρεῖα δ' ἄστων φάτις ξὺν κότῳ.

381. εὐμήχανοι] Scheming, crafty.

382. τέλειοι] 'Unfailing to accomplish.' (Sidg.)

τελείῳ] Activo sensu. Cf. Ag. 1437. Sept. 832.

κακῶν — μνάμονες σεμναῖ] Cf. 180. Prom. 516. Μοῖραι τρίμορφοι μνήμονές τ' Ἐρινύες. Ag. 155. μνάμων μῆνις τεκνόποιος. Ch. 652. βυσσόφρων Ἐρινύς.

385. *ἀτίεται*] Suspectum. Cf. 839. 872. Suppl. 853. Eur. Ion. 700. *πόσις δ' ἀτίετος φίλων.*

386. *λάχη θεῶν διχοστατοῦντ'*] Cf. supra 350.

διχοστατοῦντ'] Cf. 349. Confer v. *ἀποστατεῖν.* 414.

ἀναλίω —] Cf. 396. *ὑπὸ χθονὶ τάξιν ἔχουσα καὶ δυσάλιοι κνέφας.*

387. *λάμπα*] Situ. Cf. Hom. Od. 24, 10. *εὐρώεντα κέλευθα.* Virg. Aen. VI. 462. 'per loca senta situ — noctemque profundam.' Sed v. annot. crit.

δυσοδοπαίπαλα —] Schol. *δυσπαράβαρα καὶ τραχέα ζῶσι καὶ τεθνηκόσιν.* " 'Pathless and rugged alike for the sightless and the seeing.' I. e. our pursuit brings misery on living and dead alike, according to the oft-repeated idea that even in death the victim escapes not from the Furies (175. *ὑπὸ τε γᾶν φυγῶν οὐ ποτ' ἐλευθεροῦται.* 346. *θανῶν δ' οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος.*" (Sidg.) Cf. Bacchyl. Epinic. 5, 26. *ἄλως — δυσπαίπαλα κύματα.*

δερχομένοισι —] Cf. 322. *ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν.*

388. *δυσομμάτοις*] Caecis. Cf. *ἀνόμματος, δυσείματος, ἀχρήματος,* etc.

ὁμῶς] Cf. 692. *τό τ' (κατ'?) ἡμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς.* Prom. 736.

389. *ἄζεται*] Veretur. Cf. 991. Suppl. 651. 384. Pers. 589. Eur. Alc. 327. *οὐχ ἄζομαι.* Her. 600. *δυσφημεῖν γὰρ ἄζομαι θεάν.* Or. 1116. Soph. Oed. R. 155. *ἄμφι σοὶ ἀζόμενος.* Hesychius, *οὐχ ἄζομαι: οὐ σέβομαι, οὐκ ἐντρέπομαι.*

391. *μοιρόκραντον*] Cf. Ch. 612. *μοιρόκραντον ἐς ἡμαρ.* Similia sunt *δημόκραντος, πυθόκραντος.*

393. *δοθέντα τέλεον*] 'Granted for sure accomplishment.' (Sidg.) Proleptice positum.

ἐπι] Per *ἔπεστι* explicat schol.

396—489. Athena prodit Furiasque cernens interrogat eas. Istaes respondent occisorem esse Orestem. Hunc dea rem enarrare jubet. Ille caedem maternam Apollinis jussu patratam esse narrat, se autem purgatum esse affirmat. Athena rem ipsa judicare nolens tribunal judicium ex civibus Atticis selectorum ad rem dijudicandam statuit.

396. Notandum *καὶ* in eadem sede positum qua in v. str. 388.

397. *πρόσωθεν ἐξήκουσα*] Cf. 297.

398. *καταφθατουμένη*] 'Forestalling foreign usurpation.' (Müll.) 'As I was securing the land for myself before others.' (Pal.) Anglice claiming. Schol. *καταφθάνουσα.* Hesych. *καταφθατουμένη: κατακτωμένη· κυρίως δὲ τὸ ἐκ προκαταλήψεως.* Id. *φθατήσει: φθάσει κτήσασθαι.* "The scholiast tells us there is a reference here to a dispute between Athens and Mitylene for Sigeum in the Troad, settled in favour of the latter by single combat. According to Herodotus (5, 95) the dispute was an old one. The struggle began about 606, and was settled by mediation of Periander, who gave Sigeum to Athens. But evidently the dispute went on, for Herodotus tells us in the same chapter that Peisistratos (presumably about 550 A. C.) conquered Sigeum. It is quite in Aeschylus' manner to refer to this event in a bold and imaginative way, by making the land given to Athena a choice offering of the spoil by the chiefs of the Achaioi. There was a temple of Athena on the promontory." (Sidg.)

399. ἄκτορες] Cf. Pers. 557. Σουσίδος φίλος ἄκτωρ.

401. αὐτόπρεμνον] Radicitus, penitus. Anglice, root (stem) and all, completely. Cf. Sept. 71. πρέμνοθεν. 1056. Soph. Ant. 714. τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται. Arist. Ran. 902. αὐτοπρέμνοισ' | τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα — συσχεδᾶν. Ag. 536. αὐτόχθονον — δόμον.

ἐς τὸ πᾶν] Omnino. Cf. supra 52.

402. ἐξαιρετον δώρημα] Selectum donum. Anglice a choice gift. Cf. Ag. 954. Soph. Tr. 245. ἐξείλεθ' αὐτῷ κτήμα. Apud Homerum passim γέρας ἐξελον υἷες Ἀχαιῶν.

Θησέως τόκοις] Acamanti et Demophonti.

403. διώκουσ' — πόδα] Cf. ad Sept. 371. σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδοῖν. Eur. Or. 1337. ἰδοῦ, διώκω τὸν ἐμὸν ἐς δόμους πόδα. Ion. 205. παντᾶ τοι βλέφαρον διώκω. Soph. El. 871. διώκομαι.

ἄτρυτον πόδα] I. e. non detritum itinerando. Cf. Pind. P. IV. 317. ἄτρυτον πόνον. Herod. IX. 52. ἔχον πόνον ἄτρυτον. Theocr. XV. 7. ἃ δ' ὁδὸς ἄτρυτος. Soph. Aj. 788. κακῶν ἀτρύτων. Mosch. IV. 69. ἀτρύτοισιν | ἄλγεσι μοχθίζουσαν. Eodem sensu ἀτρύμων legitur Sept. 875.

404. ροιβδοῦσα] Vibrans. Anglice flapping. Cf. Eur. Iph. A. 1086. ἐν ροιβδήσει (?) βουκόλων.

κόλπον αἰγίδος] The belly of her aegis, her expanded aegis.

αἰγίδος] Cf. Hom. Il. 2, 447. Ἀθήνη | αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον ἀγήραον ἀθανάτην τε — σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν. (Weckl.) Pallas αἰγίδος ἠνίοχος dicitur Arist. Nub. 602.

405. πάλοισ — ἐπιζεύξασ'] 'Yoking to this car my lusty steeds.' (Sidg.) Metaphorice dictum. Cf. Ch. 1044. μήτ' ἐπιζευχθῆς στόμα | φήμαις πονηραῖς.

ἔχον] Cf. Pr. 135. σύθην δ' ἀπέδιλος ἔχῳ πτερωτῷ.

406. ὁμιλίαν] Anglice, company. Cf. 57. 711. 720. 1030. Soph. Aj. 872. ἡμῶν γε ναὸς κοινόπλουν ὁμιλίαν.

408. πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω] Cf. Pr. 844. τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῆδέ τ' ἐς κοινὸν λέγω. Arist. Av. 457. λέγ' εἰς κοινόν.

409. βρέτας — ἐφημένῳ] Cf. 446. τὸ σὸν ἐφεζόμεν βρέτας. Suppl. 189. πάγον προσίξειν τόνδε. Fr. 157. ἐφημένη τάφρον. Sed Ch. 501. ἐφημένους τάφρ. Eur. Suppl. 94. μητέρα γεραῖαν βωμίαν ἐφημένην.

410. ὑμᾶς θ'] Sc. καλῶ, aut λέγω. Subita hic fit mutatio constructionis.

411. οὐτ' — οὐτ' οὖν] Ut εἶτε — εἶτ' οὖν Ch. 683 sq.

412. Post μορφώμασιν aposiopesis fit.

413. ἀμορφον ὄντα] Qui deformis est. Eur. Hol. 554. στολήν γ' ἀμορφον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις. Herod. I. 196. Vulgata lectio est ἀμορφον ὄντα, quam Sidgwick reddit 'one who has no wrong to complain of. V. annot. crit.

414. πρόσω δικαίων] Ut πρόσω πατρὸς Eur. Hec. 1158. (Weckl.)

ἀποστατεῖ θέμις] Repudiat (damnat, vetat) jus. I. e. ἀθέμιτόν ἐστι. Locutio grandisona revera Aeschylea.

416. Νυκτὸς αἰανῆς] Dirae Noctis. Cf. 479. αἰανῆς νόσος. 941. αἰανῆς — νόσος. Soph. Aj. 672. νυκτὸς αἰανῆς (αἰανῆς al.) κύκλος.

417. Ἄρα] Cf. Sept. 70. Ἄρά τ' Ἐρινὸς πατρὸς ἢ μεγασθενῆς.

γῆς ὑπαί] Cf. Ch. 615. ἐχθρῶν ὑπαί. Eur. El. 1187. τέκνων ὑπαί. Similiter διαί, Ag. 1133. 1453. 892. 944.

418. κληδόνας τ' ἐπωνύμους] Et nomina quibus appellamini. Schol. τὰ ἐπώνυμα οἷς καλεῖσθε.

419. τιμᾶς — τὰς ἐμὰς] Cf. 209. Eur. Iph. T. 776. ξενοφόνους τιμᾶς ἔχω. Alc. 53. τιμαῖς καὶ τέρπεσθαι δόκει. 30. El. 993.

γε μὲν δῆ] However. Cf. Ag. 661. 887. 1213. etc.

423. δπου —] 'Some place where joy is all unknown.' (Sidg.) Sc. apud inferos. Cf. 301.

μηδαμοῦ νομιζεται] Nusquam extat.

μηδαμοῦ] Cf. 624. μητρὸς μηδαμοῦ τιμᾶς νέμειν.

424. Is it such a flight as this that you urge against this man?

ἐπιρροϊζεις] I. e. cum clamore invocas. Schol. ἐπιβοῶς, ἐπιβάλλεις. Scribendum videtur ἐπιρρῦζεις. Cf. Arist. Ran. 683. ῥύζει δ' ἐπίκλυτον — νόμον, ὡς ἀπολεῖται etc. Connecte ἦ καὶ τῶδε —;

425. ἠξιώσατο] Cf. Ag. 370. οὐκ ἔφα τις θεοῦς βροτῶν ἀξιουδοῦσθαι μέλειν. Supra 368. ἀπηξιώσατο.

426. ἄλλαις ἀνάγκαις] By foreign (outside) pressure.

ἦ τινος τρέων κότον] Cf. Ag. 549. ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς; In τινος respici videtur Apollo, cujus jussu Orestes matris caedem patravit.

τρέων] I. q. τρέμων. Cf. Ag. 549. ἔτρεις. Sept. 790. τρέω.

427. ὡς μητροκτονεῖν] ὡς pro ὥστε positum, ut alibi apud nostrum.

428. ἡμισυς λόγου πάρα] Dimidium tantum argumenti (causae) auditum est. Scholiasta confert dictum proverbiale μηδὲ δίκην δικάσης πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης. Cf. Eur. Fr. 362, 10. δυοῖν παρόντων πραγμάτων πρὸς θάτερον | γνώμην προσάπτων τὴν ἐναντίαν μέθες.

ἡμισυς λόγου] Attice dictum pro ἡμισυς λόγος. V. Add. crit.

429. 'But he will neither take an oath on his own part nor tender one to us.' (Pal.) "Sensus est, Furiae aiunt Orestem neque ipsum jusjurandum accepturum esse, quia jurare non posset se Clytaemnestram haud interfecisse, neque ad ipsas relaturem, quia, si jurassent eum matrem interfecisse, eum ut matricidam damnandum esse putabant." (Sch.) "Oaths, say the Chorus, are impossible here. Orestes will not deny his guilt: he will neither ask us to swear (δοῦναι), nor swear when we ask him (δέξασθαι). The whole of this passage is intended to correspond in a general way to the ἀνάκρισις. After hearing the preliminary statement of either party, Athena refers the whole case to the formal judgment of the Areiopagus." (Sidg.)

ῥοκον οὐ δέξαιτ' ἂν] Cf. Herod. VI. 23. ῥοκον δοῦς καὶ δεξάμενος. Demosth. 39, 4. δίδωσι τὸν ῥοκον, ἢ δὲ δεξαμένη οὐ μόνον — καταμύσατο etc. Lys. X. § 11. ὁ μὲν διώκων ὡς ἔκτεινε διόμνυται, ὁ δὲ φεύγων ὡς οὐκ ἔκτεινε. Dem. p. 896, 20. p. 995, 22. Isae. IX. 29. Antiph. p. 233, 1. "A person is said δοῦναι ῥοκον when he offers another an object to swear by, while he who accepts it and takes the oath is said δέξασθαι. For ῥοκος is primarily not the oath itself, but the pledge or object on which a person swears.

Sometimes, as in Herod. VI. 23., *ὄρκον δοῦναι* and *δέξασθαι*, means on the contrary 'to swear an oath' and 'to bind another by an oath.' So below 489. *ὄρκον πορόντας*, and *λαβεῖν ὄρκον* Eur. Suppl. 1188. Ibid. 1232. *ὄρκια δῶμεν* ('let us give the required oath'). And so *λαβεῖν δίκην* and *δοῦναι δίκην* are sometimes interchanged in sense. V. Elmsl. ad Her. 852. and Bacch. 1311. Pausan. IV. 15. 4. *Ἡρακλέα δὲ αὐτόθι ὄρκον — τοῖς Νηλέως παισὶ δοῦναι καὶ λαβεῖν παρ' ἐκείνων λέγουσι. IV. 23. 4.*" (Pal.)

ὄρκον — δοῦναι] Cf. Antiph. com. Fr. 271. *ὁ διδοὺς τὸν ὄρκον τῷ πο-
νηρῷ —*. Apollod. IV. 457.

430. *κλύειν δίκαιος*] To be called (appear) just.

πράξαι] Sub. *δίκαια*, quod ex praecedente *δίκαιος* subintelligendum. Cf. Soph. El. 1026. *εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα (sc. κακὰ) καὶ πράσσειν κακῶς*. Prom. 868. *κλύειν ἀναλκίς μᾶλλον ἢ μισαιφόνος*.

431. Cf. 601. *πῶς δὴ; δίδαξον — τάδε*. Ag. 543. *πῶς δὴ; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου*.

τῶν σοφῶν] Hoc pro neutro male accipit Wecklein. Cf. annot. crit.

432. Constructio est *λέγω μὴ νικᾶν τὰ μὴ δίκαια ὄρκους*. Cf. Arist. Nub. 432. *ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ*. Nonnulli male construunt *λέγω τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν ὄρκους*. Non juramentis sed jure hanc litem dirimendam esse contendit Athena. "Practically Athena admits that Orestes cannot swear his innocence, but pleads that in this exceptional case it must not go against him for that: the true issue (*εὐθυδικία*) must be tried." (Sidg.) Schol. *οὐκ ὀφείλει ὁ ἀδικῶν ὄρκῳ φεύγειν τὴν κατηγορίαν· ἐπισημῶς γάρ*.

433. *κρίνε δ' εὐθεΐαν δίκην*] Cf. S. Johann. Ev. VII. 24. *μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε*. Infra 468. *κρίνον δίκην*.

εὐθεΐαν δίκην] The real (true) issue. Cf. 312. *εὐθυδίκαιοι*. 761. *οἴκων — εὐθυδίκων*. Hesiod. Fr. 85. *εἴ κε πάθοι τά τ' ἔρεξε, δίκη κ' εὐθεΐα γένοιτο*.

434. *ἢ κἀπ' ἐμοὶ —;*] Cf. Eur. Iph. T. 741. *ἢ καὶ τύραννος ταῦτα συγ-
χωρήσεται;*

ἐπ' ἐμοὶ τρέποιτ'] I. e. *ἐπιτρέποιτε ἐμοί*. Would you then also (even) be willing to submit to me the decision as to the blame? Cf. Soph. Ant. 1107. *δρᾶ νυν τάδ' ἐλθὼν μηδ' ἐπ' ἄλλοισιν τρέπε*.

αἰτίας τέλος] The decision as to blame. Cf. 729. *οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος*.

435. Cf. Eur. Ion. 735. *ὦ θύγατερ, ἄξι' ἀξίων γεννητόρων | ἤθη φυλάσσεις*.

436. *πρὸς τὰδ' εἰπεῖν*] Cf. Suppl. 245. *πρὸς ταῦτ' ἀμείβου*.

438. *ψόγον*] Schol. *ἔγκλημα*. 439 sq. Cf. 79.

439. *βρέτας — φυλάσσω*] Cf. 243. *βρέτας τὸ σὸν — φυλάσσω*.

440. *ἐστίας — προσίκτωρ*] Cf. 41. 234. Ag. 1587. *προστρόπαιος ἐστίας μολῶν*.

441. *σεμνός*] Reverendus. I. q. *αἰδοῖος*.

προσίκτωρ] Supplex. Cf. 119. Ch. 1035. *προσίξομαι (ut supplex)*. Et cf. vv. *προστρόπαιος* (445), *ικέτης* (474).

ἐν τρόποις Ἰξίονος] Schol. *ὃν τρόπον κάκεινος προσεκάθητο τῷ ναῷ τοῦ Διὸς καθαρισθησόμενος. πρῶτος γὰρ Ἰξίων φόνον ποιήσας ἐκαθάρθη ὑπὸ*

Διός. Pind. P. II. 32. *ἐμφύλιον αἷμα πρῶτιστος ἐπέμιξε θνατοῖς* (de Ixione). "Ixion killed Deioneus, his mother's father, by treachery at a banquet; by preparing a pit, into which he fell. Pindar says (P. II. 31.) that 'he was the first of men to shed kindred blood.' When all shunned him for the guilt, Zeus took pity on him and purified him." (Sidg.) Cf. 718. *πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος.* Ag. 918. *γυναικὸς ἐν τρόποις.* Ch. 479. *τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανῶν.* Ixionis fabulam tractavit Aeschylus in fabulis Ἰξίων et Περραιβίδες.

442. *τούτοις — πᾶσιν*] Omnibus his accusationibus quas faciunt Eumenides.

444. *μέλημ'*] Curam. Anglice scruple. I. q. *φροντίδα* (453).

445. *οὐκ εἰμι προστρόπαιος*] 'I am not a guilty suppliant.' (Pal.) Cf. 237. *δέχου δὲ πρηνεμένως ἀλάστορα, | οὐ προστρόπαιον.* 41.

μύσος] Sc. *αἵματος.* Cf. Ch. 651. *αἱμάτων παλαιτέρων τίνειν μύσος.* 73. *τὸν χερομυσῆ φόνον καθαίροντες.*

446. *τὸ σὸν ἐφεζόμεν βρέτας*] Cf. 409. *βρέτας τε τοῦμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ.* Ag. 664. *ναῦν — ἐφέζετο.* 409. Fr. 157. *ἐφημένη τάφον.*

448. *ἄφθογγον*] Schol. ad 276. *οἱ ἐναγεῖς οὔτε ἐν (del.?) ἱερῷ προσίεσαν οὔτε προσέβλεπον οὔδὲ διελέγοντό τινι. καὶ παρ' Εὐριπίδῃ "τί σιγᾶς; μῶν φόνον τιν' εἰργάσω; In Mysis Aeschyli Telephus ut homicida (ἀνδροφόνος) ἄφρωνος inducitur. V. Arist. Poet. c. 24.*

παλαμναῖον] I. e. *αὐτόχειρα, φονέα.* Cf. Soph. Tr. 1207. *φονέα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον σέθεν.*

449. *πρὸς ἀνδρὸς —*] Anglice, from (at the hands of) a man etc. Paleius vertit 'until by the ministration of some man who performs expiations for murder, the spurted blood of a slain sucking-pig shall have sprinkled him.' Sed v. annot. crit. Construendum videtur *σφαγαὶ αἵματος καθαρσίου εὐθήλου βοτοῦ.* Latet, ni fallor, vitium in *πρὸς ἀνδρὸς*, pro quo corrigendum forsitan ἔστ' *ἂν σταλαγμοῖς —*.

αἵματος καθαρσίου] Cf. 63. *αἱμάτων καθάρσιος.* 578. *φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος.* Sept. 680. *αἷμα γὰρ καθάρσιον* (sub. *ἔστι τούτου*).

αἵματος — σφαγαὶ] I. e. sanguinis effusio. Cf. Ag. 1389. *ἐκφυσιῶν δξείαν αἵματος σφαγήν.* Soph. Tr. 572.

450. *εὐθήλου*] Bene pasti (nutriti). Sed cf. annot. crit.

βοτοῦ] Nempe χοίρου. Cf. Fr. 309. *ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον* (*εὐθηλήμονα?* coll. Anth. P. 6, 623. ubi μόσχος εὐθηλήμων memoratur) | *τόνδ' ἐν ῥοθοῦντι κριβίανφ θήσω.* Soph. Tr. 690. *κτησίλου βοτοῦ λάχνη.* Aj. 145.

451 sq. Cf. 238. *ἀλλ' ἀμβλὺν ἤδη προστετριμμένον τε πρὸς (τ' ἄγος?) | ἄλλοισιν οἴκοις καὶ πορεύμασιν βροτῶν.*

451. *πρὸς ἄλλοις — οἴκοισι*] At (against) other houses.

ταῦτ'] Angl. in this matter.

ἀφιερῶμεθα] Expiati sumus. I. q. *ἀφωσιώμεθα.* Cf. 304. *ἐμοὶ τραφεῖς τε καὶ καθιερωμένος.*

452. *καὶ βοτοῖσι —*] 'Both by slain victims and by running water. (Pal.) Ut dativus instrumenti sit. Cf. 239. Ch. 63. Schol. *καὶ εἰς οἶκον εἰσῆλθεν καὶ ὑδάτων μετέλαβον* (*εἰς οἴκους εἰσελθὼν — μεταλαβὼν* Pal.).

ῥυτοῖς πόροις] I. e. fluviiis. Cf. Ag. 1408. ῥυτᾶς ἐξ ἄλός. Soph. Aj. 884. ῥυτῶν — ποταμῶν. Oed. C. 1598. ῥυτῶν — ὑδάτων. Eur. Hipp. 123. ῥυτὰν παγάν. 653. ῥυτοῖς νασμοῖσιν.

453. ταύτην] Schol. τὴν τοῦ μύσους.

φροντίδ'] Curam. Angl. cause for anxiety, scruple. Schol. τὴν τοῦ μύσους. I. q. μέλημα 444.

455. ἱστορεῖς] Novisti. I. q. οἶσθα. Cf. Pers. 454. κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν. Ag. 676.

457. ξὺν ᾧ σὺ —] "The Schol. remarks on the skill of Orestes in conciliating Athena by reminding her of the former bond between her and Agamemnon." (Sidg.)

πρώην] Nuper.

ἄπολιν — πόλιν] Ut ἄγαμος γάμος, ἀνυμφος νύμφη, ἀχαρις χάρις, et similia.

Ἰλίου πόλιν] Cf. 738.

459. κελαινόφρων] Cf. Pers. 114. μελαγχίτων φρήν. Suppl. 792. μελανόχρως δὲ πάλ्लεται μου καρδία. Ch. 411. σπλάγγνα δέ μοι κελαινοῦται πρὸς ἔπος κλυούσα. Pind. Fr. 88. μέλαιναν καρδίαν. et ad Soph. Aj. 954.

460. ποικίλοις ἀγρεύμασι] Cf. 634. ἐν δ' ἀτέρμονι | κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ (f. ποικίλῳ) πέπλῳ. Ch. 1013. τοῦ ποικίλματος.

ποικίλοις] 'Vafris' vertit Sidgwick. Redde potius variis, versicoloribus. Cf. 635. πεδήσας ἄνδρα δαιδάλῳ (ποικίλῳ?) πέπλῳ.

ἀγρεύμασι] I. e. δικτύοις, retibus. Cf. ad Ag. 1048. Ch. 998. ἄγρευμα θηρὸς ἢ νεκροῦ ποδένδυτον | δροίτης κατασκήνωμα; 492 sq.

461. ἐξεμαρτύρει] Cf. ad Ag. 1196. Ch. 1010. μαρτυρεῖ δέ μοι | φᾶρος τόδ' ὡς ἔβαιπεν Αἰγίσθου ξίφος.

463. οὐκ ἀρνήσομαι] Parenthetice positum, ut in Pr. 266. Eur. Hec. 301. Or. 1082.

464. ἀντικτόνοισι ποιναῖσι —] In revenge by murder for my dearest father. Cf. 817. βροτοφθόρους κηλίδας. Soph. El. 246. ἀντιφόνους δίκας. Similis fere versus est 718. πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος.

465. κοινῇ] Angl. in common with me.

466. ἄλλη — ἀντίκεντρα καρδίᾳ] As stimulants to (to stimulate) my feelings. Cf. Theocr. 11, 15. ὑποκάρδιον ἔλκος. Haec dira mala plene commemorantur Ch. 271—296.

ἀντίκεντρα] Stimuli vice fungentia. Cf. 136. τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίγνεται (ὄνειδη). 38.

467. εἰ μὴ τι τῶνδ' ἔρξαιμι] In the event of my not doing something to (taking vengeance on) the authors (of his murder). Cf. Ag. 1059. εἴ τι δράσεις τῶνδε.

468. εἰ δικαίως εἶτε μὴ] Anglice, whether (I have acted) rightly or not. Cf. 612. ἀλλ' εἰ δικαίως εἶτε μὴ τῇ σῆ φρενὶ | δοκεῖ — κρῖνον, etc.

κρῖνον δίκην] Cf. 433. κρῖνε δ' εὐθειᾶν δίκην.

469. πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ —] Sensus est, For, however I may fare at your hands (whatever may be the issue), I shall acquiesce

in that decision. Cf. Ant. 634. ἡ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῆ δρῶντες φίλοι; Aj. 1369. ὡς (f. ἄσ') ἂν ποιήσης, πανταχῆ χρηστός γ' ἔσει (χρηστός φανεῖ?). "Herod. IX. 27. πάντη γὰρ τεταγμένοι πειρησόμεθα εἶναι χρηστοί." (Weckl.) Cf. 477. καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου.

ἐν σοὶ] At thy hands, in thy ruling.

470. Schol. εἴ τις οἶεται τὸ πρῶγμα τότε βροτὸς δικάζειν, μείζον ἢ κατὰ ἀνθρώπους οἶεται. Cf. Soph. Tr. 1019. τοῦργον τότε μείζον ἀνήκει ἢ κατ' ἐμὴν ῥώμαν.

471. οὐδὲ μὴν] Angl. nor indeed, nor yet.

τὸ μὴ θέμις] Cf. Ch. 641. τὸ μὴ θέμις. Sept. 1073. ὡσπερ τε πόλις (l. τὸ θέμις) καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.

472. διαιρεῖν — δίκας] Cf. 488. 630. 749. 709. διαγνῶναι δίκην. Hor. Epist. I. 16. 42. 'quo multae magnaesque secantur iudice lites.' Hesychius, διαιρεῖν: διακρίνειν, etc. Sic μαχῶν τέμνειν τέλος Pind. Ol. XIII. 80.

δξυνηνίτους δίκας] I. e. acris iracundiae (vindictae) poenas. Schol. ἐφ' οἷς (αἷς?) ταχέως μηνίουσιν Ἐρινύες. Praedicative positum.

473. ἄλλως τε καὶ σὺ —] Praesertim quum tu —. Concisi positum pro ἄλλως τε καὶ ἐπεὶ (aut ὅτι) —.

σὺ μὲν] His respondet αὐτὰι δὲ 476.

κατηρτυκῶς πόνων] 'Subactus miseriis' reddit Cicero Tusc. Qu. III. 28. 'a worn-out suppliant.' (Pal.) Cf. Eur. Fr. 821. εἰ μὲν τόδ' ἤμαρ πρῶτον ἦν κακουμένῳ | καὶ μὴ μακρὰν δὴ διὰ πόνων ἐναυστόλουν, | εἰκὸς σφαδάζειν ἦν ἂν — νῦν δ' ἀμβλύς εἰμι καὶ κατηρτυκῶς κακῶν. 41. κατηρτυκέναι.

474. ἀβλαβῆς] Innocuus. Cf. 285. ὄσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ.

475. αἰροῦμαι πόλει] In urbem meam accipio. Anglice, I welcome to my city. I. q. δέχομαι.

476. μοῖραν] Munus.

οὐκ εὐπέμφελον] Ita mss. Cf. Ag. 1190. δύσπεμπτos ἔξω συγγόνων Ἐρινύων (κῶμος). Pers. 688. ἐστὶ δ' οὐκ εὐέξοδον, ἄλλως τε πάντως χοὶ κατὰ χθονὸς θεοὶ | λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι. Sed corrigendum οὐκ εὐπέμφελον, i. e. benignam. Cf. Hom. Il. 16, 748. εἰ καὶ δυσπέμφελος εἶη (illiberalis). Hesiod. Op. 616. ναυτιλίη δυσπέμφελος. Theog. 440. οἱ γλαυκῆν δυσπέμφελον (sc. ἄλα) ἐργάζονται. Cf. v. δύσκολος (Hesiod. Op. 720.). V. annot. crit.

477 sq. καὶ μὴ τυχοῦσαι —] Cf. 719. λέγεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης | βαρεῖα χώρα τῆδ' ὀμιλήσω πάλιν. 729. σὺ τοι τάχ' οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος | ἐμεῖ σὸν ἰόν. De constructione anacolutho cf. 100 sq. Ag. 1008. Ch. 520. 791. Soph. O. C. 1150. et ad Sept. 681.

πράγματος νικηφόρου] A victorious result, a favorable issue. Suppl. 233. ὅπως ἂν ὑμῖν πρῶτος εὖ νικᾷ τόδε.

πράγματος] Cf. 469. πράξις γὰρ ἐν σοὶ πανταχῆ τάδ' αἰνέσω (καταινέσω?).

νικηφόρου] Cf. 777. πάλαισμα — δορὸς νικηφόρον. Ch. 148. σὺν — Δίκη νικηφόρῳ. Soph. Tr. 186. σὺν κράτει νικηφόρῳ.

478 sq. Cf. locum similem 782 sq.

478. Cf. 498. De constructione cf. Ag. 1008. Sept. 681. Cho. 520. 791. Soph. O. C. 1150.

φρονημάτων] 'Wrath' reddit Sidg. Vix sanum videtur. V. annot. crit.

μεταῦθις] In posterum, posthac. Cf. 499.

ἰός] Poison, blight.

ἰός ἐκ φρονημάτων —] Cf. 730. 782. 812. Eum. 782. ἰὸν ἰὸν ἀντιπενθῆ (ἀχρο.?) μεθεῖσα καρδίας σταλάξω χθονὶ ('s χθόνα?) φθοράν. Ag. 834. δύσφρων γὰρ ἰός καρδίᾳ προσήμενος etc.

479. πέδω πεσών] Cf. Ch. 48. πεσόντος αἵματος πέδω. Soph. El. 747. τοῦ δὲ πίπτοντος πέδω. Apud Homerum πέσε γαίῃ et πεδίω πέσε (Il. 5, 82.).

αἰανῆς νόσος] Gravis morbus. Cf. 942. μηδ' ἀκαρπος αἰανῆς ἐφερπέτω νόσος. 416.

480. ἀμφοτέρα] Tribrachys ut in μαρτύρια 796. ἐγγύτατα Suppl. 388. (Weckl.) Sensus est, Et manere eas et me mittere eas foras iram earum non moventem aequae difficile est.

481. πέμπειν] Cf. 476. Ag. 1190. δύσπεμπτος ἔξω συγγόνων Ἐρινύων (κῶμος).

ἀμηχάνως ἔχω] Cf. Ch. 407. ἴδεσθ' Ἀτρειδῶν τὰ λοιπ' ἀμηχάνως ἔχοντα. Eur. Herc. 1378. ἀμηχανῶ πότερ' ἔχω τάδ' ἢ μεθῶ.

482. δεῦρ' ἐπέσκηψεν] Has devolved hither (on me). Cf. 434. ἦ κάπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος;

483. ὀρκίων —] Cf. Ag. 1431. ὀρκίων ἐμῶν θέμιν. Infra 710. αἰδουμένους τὸν ὄρκον. Schol. οἶον ἐνόρκους δικαστάς.

484. Redde, I will establish a certain ordinance for all time.

486. ὀρκώματα] Sidgwick ὀρκώματα vertit 'sworn testimony.' Cf. 768. Non alibi legitur. Cf. v. πίστωμα.

487. κρίνασα] I. e. ἐκκρίνασα, having selected.

ἄσιῶν τῶν ἐμῶν] Cf. 862. 1045.

ἄσιῶν — τὰ βέλτατα] Pro τοὺς βελτάτους. Sic τὰ πρῶτα pro οἱ πρῶτοι. Eadem forma est Suppl. 1055. τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἶη. Comparativus βέλτερος est Sept. 337. Suppl. 1070. Fr. 321. "Cf. Callim. H. I. 70. εἶλεο δ' αἰζηῶν δ' τι φέρτατον." (Weckl.) Sic Arist. Ran. 421. τὰ πρῶτα τῆς μοχθηρίας.

488. ἄξω διαιρεῖν] Ducam (mecum), ut hanc rem (controversiam) recte dirimant. "Cf. 629. ἐφήμενοι — διαιρεῖν. Eur. Ion. 1559. ἡμᾶς δὲ πέμπει τοὺς λόγους ὑμῖν φράσαι." (Weckl.) Sed revocanda, ni fallor, codicum lectio ἤξω (i. e. redibo). V. annot. crit.

διαιρεῖν — ἐτητύμως] Cf. ad 472. 630. ψήφω διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι. Arist. Nub. 742. ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν. Ran. 110. Plat. Prot. 341 C. τὰ ὀνόματα ὀρθῶς διαιρεῖν. 339 A. Herod. I. 172. ἀτρεκέως διακρίναι.

ἐτητύμως] I. e. ὀρθῶς.

489. Schol. ἡ μὲν Ἀθηνᾶ ἀπῆλθεν εὐτρεπίσαι δικαστάς, ὁ δὲ Ὀρέστης ἰκετεύων μένει, αἱ δὲ Ἐρινύες φρουροῦσιν αὐτόν. μέλος δὲ οἰκτεῖον ἄδουσι τῇ ἑαυτῶν προαιρέσει.

ὄρκον περῶντας μηδὲν] Cf. Fr. 283. τῶ περῶντι τὴν θέμιν. Sed v. annot. crit. Hic Athena in templum suum introit.

ἐκδίκους φρεσίν] Cf. Ch. 996. τόλμησ' ἕκατι κάκδικου φρονήματος.

490—565. Chorus haec fere dicit, 'Si culpa liberatus fuerit Orestes, facinora multa patrabuntur, et quidem impune, frustra enim opem nostram implorabunt victimae. Necessarium est metum aliquem in civitate quaque extare. Immoderata quaevis licentia condemnanda est. Qui jus venerantur vitam suam producent, qui autem jus negligunt in procella peribunt, preces enim eorum nullus deorum exaudiet.'

490 sq. Haec manifesto imitatur (*παρωδει*) Comicus in Nubibus vv. 1393 sqq.

490. *καταστροφὰ νέων θεσμίων*] Angl. a change of (to) new laws. Cf. Prom. 309. *μεθάρμοσαι τρόπους νέους*. Thuc. VI. 18. *μεταβολὴ ἀπραγμοσύνης*. Quem locum apposuit Sidgwick.

491. *νέων θεσμίων*] *Novarum legum*. Cf. Suppl. 708. *τρίτον τόδ' ἐν θεσμίσι Δίκας γέγραπται*. Eur. Fr. 360, 45. *προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ*. Tro. 267. *τί θέσμιον Ἑλλάνων*; Med. 494. *οὐδ' ἔχω μαθεῖν εἰ — καινὰ κείσθαι θέσμ' ἐν ἀνθρώποις τανῶν (νομίζεις)*. Hom. Od. 23, 296. *λέκτροιο παλαιοῦ (l. παλαιὸν) θεσμὸν ἴκοντο*.

494. *εὐχερεία συναρμόσει*] I. e. Omnes mortales ad facinora patrandae promptos reddet. 'Will reconcile to [familiarise with] the reckless commission of crime.' (Pal.) Cf. Plat. Resp. III. 5. p. 391 E. *μὴ ἡμῖν πολλὴν εὐχέρειαν ἐντίκτωσι τοῖς νέοις πονηρίας*.

496. *παιδότηρῶτα πάθεα*] *Interfectiones ab natis patratae*. Ut *θηλυκτόνῳ Ἄρει* Pr. 886. *φόνον δημόλευστον* Soph. Ant. 36. (Weckl.)

497. *προσμένει τοκεῦσιν —*] 'Are in store for parents in ages yet to come.' (Pal.) Frustra *προσνεμεῖ* (i. e. *προσθήσει*) corrigit Weil. Cf. Ag. 1564. *μίμνει δὲ — παθεῖν τὸν ἔρξαντα*.

498. Schol. *οὐ τιμωρήσω τοῖς ἀδικουμένοις, ἀλλὰ συγχωρήσω ἀλλήλους ἀναιρεῖν*. 499. *μεταῦθις*] *In posterum*. Cf. supra 478.

500. *μαινάδων*] *Furiarum*. Mirum tamen est ὅτι eas de se ipsis loqui.

τῶνδ'] *Ad ἐργμάτων referendum videtur potius quam ad μαινάδων* (coll. 494. *τόδ' ἔργον*).

501. *ἐργμάτων*] *Propter facinora patrata*. Cf. Sept. 556. *ἐργμάτων ἄτερ*.

502. *πάντ' ἐφήσω μόρον*] *Omnia caedis genera permittam, i. e. nullum hujusmodi crimen ulciscar in posterum*. Alii *ἐφήσω* immittam explicant. Cf. Sept. 785. *τέκνοισιν δ' ἀρὰς ἐφήκεν τροφᾶς*. Eur. Fr. 495. et Homericum *πότμον (χειρας) ἐφεῖναι*, Il. 1, 567. 4, 396. Od. 17, 130.

503—505. Sensus horum versuum parum perspicuus est, ideoque minus facilis est eorum emendatio.

505. Schol. *ἀεὶ τὰ ἀλλήλων ἀκούσονται καὶ οὐ (ὅτι οὐ Pal.) γίνεται κακῶν ἀνάπανσις*.

506. *παρηγορεῖ*] Cf. Apoll. Rhod. II. 622. *Τίφν, τί δὴ μοι ταῦτα παρηγορέεις ἀχέοντα*. Quem locum contulit Herm.

508. *κικλησκέτω*] *Invocet*.

511. *ὦ Δίκα τε θρόνοι τ' Ἐρινύων*] Cf. Ag. 1433.

514. *τεκοῦσα*] *Mater*. Aegre tamen abesse potest articulus. Fort. *τεκνοῦσα*.

νεοπαθῆς] *Qui recens talia passus esset*. Cf. v. *καινοπαθῆς* Soph. Tr. 1277.

516. *πίτνει θρόνος Δίκας*] Cf. 163. *Δίκας θρόνον*. Ch. 646. *Δίκας δ' ἐρείδεται πυθμῆν*. Ag. 1532. *πίτνοντος οἴκου*.

517. Cf. 699. *τίς γὰρ δεδοικῶς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν*; 691. Soph. Aj. 1073. *οὐ γὰρ ποι' οὐτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς | φέροντ' ἂν ἔνθα μὴ καθεστήκοι δέος*. Criti. Fr. 1. *τὴν ἀνομίαν τε τοῖς φόβοις κατέσβεσεν*. Epich. 155. *ἔνθα δέος, ἐνταῦθα καιδῶς*. Thuc. II. 37. *τὰ δημόσια διὰ δέος μάλιστα οὐ παρανομοῦμεν*. et dictum illud proverbiale ἵνα περ δέος, ἔνθα καὶ αἰδῶς.

τὸ δεινὸν] I. q. τὸ δέος, ut videtur. Sed corrigendum forsan τὸ δειματοῦν pro τὸ δεινὸν εὔ.

518. *φρενῶν ἐπίσκοπον*] 'Keeping a salutary watch over men's minds.' (Pal.) Cf. 740. *δωμάτων ἐπίσκοπον*. 903.

519. *καθήμενον*] I. e. *καθεστηκός*, established. Praeterea subest etiam notio majestatis. Ag. 183. *σέλμα σεμνὸν ἡμένων (δαιμόνων)*.

520. Cf. Ag. 180. *καὶ παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν*.

522. Cf. 517. 699. *τίς γὰρ δεδοικῶς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν*; 691.

526 sq. Eadem sententia est 696.

527. *δεσποτούμενον*] Cf. 699. Ch. 104. Ag. 19.

529. *παντὶ μέσῳ* —] "Cf. Theogn. 335. *μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· πάντων μέσ' ἄριστα*. Phocylid. 12. *πολλὰ μέσοισιν (l. μέσ' ἐστὶν) ἄριστα· μέσος θέλω ἐν πόλει εἶναι*." (Pal.) Adde Trag. adesp. 547, 6. *ἡ δὲ μεσότης ἐν πᾶσιν ἀσφαλεστέρα*. Plat. Resp. X. § 14. *τὸν μέσον ἀεὶ τῶν βίων αἰρεῖσθαι καὶ φεύγειν τὰ ὑπερβάλλοντα* —. οὕτω γὰρ εὐδαιμονέστερος γίγνεται ἄνθρωπος. Eur. Suppl. 244. *τριῶν δὲ μοιρῶν ἡ' ἔν (ἦν) μέσῳ σώζει πόλεις*. Fr. 79. *βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίχτει νόσους (πόνους?)*. Pind. P. XI. 52.

530. *ἀλλὰ δ' ἄλλ' ἐφορεύει*] Neque enim omnia eodem lumine aspicit (deus). (Linw.) Alii aliter haec explicant.

ἐφορεύει] Inspicit. Cf. Suppl. 677. *Ἄρτεμιν δ' Ἐκάταν γυναικῶν λόχους ἐφορεύειν*. 627. *Ζεὺς δ' ἐφορεύει ξένιος — τιμάς*. Pers. 7. *χώρας ἐφορεύειν*.

531. *ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω*] Anglice, 'And I add a saying to match (that already quoted)' bene reddit Headlam, qui apte confert Anth. P. X. 48. *'μήποτε δουλεύσασα γυνὴ δέσποινα γένοιτο'* | ἐστὶ παροιμιακόν· τῶδε δ' ὁμοιον ἐρῶ, | *'μήτε δίκην δικάσειεν ἄνῆρ γεγονῶς δικολέκτης etc.'* Cf. Ch. 815. *ἄσκοπον δ' ἔπος λέγω*.

ξύμμετρον] Congruens. Angl. consistent (in accordance with this view).

532 sq. Cf. Ag. 758 sq.

533. *δυσσεβίας — ὕβρις τέκος*] Cf. ad Soph. Oed. R. 873. *ὕβρις φυτεύει τύραννον* (ubi sensus postulat ὕβριν φυτεύει τυραννίς). Agam. 758. *τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον | τέκνα μὲν πλείονα τίχτει, etc.* 763.

534. *ὡς ἐτύμως*] Ut ὡς ἀληθῶς. Cf. Soph. El. 1452. *ὡς ἐτητύμως*.

538. *ἐς τὸ πᾶν*] In universum. Schol. *καθολικῶς*.

539. *βωμὸν αἰδεσθαι Δίκας*] Cf. 163. Ag. 383. *λακτίσαντι μέγαν Δίκας βωμόν*. Sept. 409. *τὸν Αἰσχύνῃς θρόνον | τιμῶντα*. Soph. Ant. 854. *ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον*.

541. *ποινα γὰρ ἐπέσται*] Cf. Soph. El. 1467. *εἰ δ' ἐπεστι νέμεσις, οὐ λέγω*. Arist. Av. 597. *νυνὶ πλεῖ, κέρδος ἐπέσται*.

542. *λάξ ἀτίσης* mss. Media syllaba correpta. Ab *ἀτίζω*. Suppl. 733. *θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην*. Sept. 441. *θεοὺς ἀτίζων*. Fr. 103. *ἀτίσεις* (γ). Sed corrigendum, ni fallor, *λακτίσης*. Cf. 110. *ταῦτα λάξ ὀρθῶ πατούμενα*. Ag. 384. *ἀνδρὶ λακτίσαντι μέγαν Δίκας βωμόν*. Ch. 642. *λάξ πέδοι πατούμενον*. Soph. Fr. 606. *ἐν ᾗ | τὰ μὲν δίκαια — λάγδην πατεῖται*. V. annot. crit.

543. *κύριον μένει τέλος*] Proprius cuique finis fixus (constitutus) est, i. e. merces sive remuneratio, ut justī praemium virtutis, scelesti autem supplicium accipiant.

545. *πρὸς τάδε*] Proinde. Cf. Pers. 173. *πρὸς τὰδ' ὡς οὕτως ἐχόντων*. 730. Sept. 312.

τοκέων σέβας] Angl. reverence for parents. Cf. Suppl. 707. *τὸ γὰρ τεκόντων σέβας, τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις Δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου*.

προτίων] I. q. *πρεσβεύων*, imprimis honorans. Cf. Ag. 789. *τὸ δοκεῖν εἶναι προτίουσι*. Soph. Ant. 22. *τὸν μὲν προτίσας τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει*.

546. *ξενοτίμους δόμων ἐπιστροφάς*] 'Hospitable welcome.' (Sidg.)

547. *ξενοτίμους*] Proleptice positum.

548. *δόμων ἐπιστροφάς*] Cf. Sept. 648. *πόλιν ἔξει πατρῶων δωμαίων τ' ἐπιστροφάς*. Ag. 963. *δομ' ἐπιστροφωμένου*.

549. *αἰδόμενος*] Epica forma, rara in tragoedia. Cf. Suppl. 362. *ποτιτρόπαιον αἰδόμενος*. Eur. Herc. 1199. *αἰδόμενος τὸ σὸν ὄμμα*.

550. Cf. Plat. Resp. II. § 4. *μηδένα ἐκόντα εἶναι δίκαιον ἀλλ' ἀναγκαζόμενον*. Hor. Epist. I. 16. 'Oderunt peccare boni virtutis amore.'

553. *παρβάταν*] Cf. ad Suppl. 1048. *πάρβατος*. Sept. 742. *παρβασίαν*.

554. *παντόφυρτ'*] Schol. *πάντοθεν συνηγμένα*. Eur. Hipp. 1234. *σύμφυρτα δ' ἦν ἅπαντα*. Eur. Fr. 423. *κτᾶσθε πλοῦτον πάντοθεν θηρώμενοι | σύμμικτα, μὴ δίκαια καὶ δίκαι' ὁμοῦ*. Cf. v. *ἀκριτόφυρτος* Sept. 360.

555. *ξὺν χρόνῳ*] Cf. Ag. 1378.

καθήσειν λαῖφος] I. q. *ὑφήσειν*. I. e. *ταπεινωθήσεσθαι*. Hom. Od. 9, 72. *ἰστία δέ σφιν | τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διέσχισε ἰς ἀνέμοιο. | καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας καθέμεν δεισαντες ὄλεθρον*. Eur. Or. 341. *ἀνὰ δὲ λαῖφος ὡς τις ἀκάτου θοᾶς τινάξας δαίμων κατέκλυσε*. Similiter Arist. Ran. 1200. *ὑφέσθαι μοι δοκεῖ*. Soph. El. 335. *πλεῖν ὑφειμένη δοκεῖ*. Trag. Adesp. 377. *φεύγει μέγα λαῖφος ὑποστολίσας*.

556. *λαῖφος δταν λάβῃ πόνος*] Cf. Dem. de Cor. 194. *πονησάντων τῶν σκευῶν ἢ καὶ ξυντριβέντων ὄλωσ*.

558. *καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐδέν*] Sc. *τοὺς θεοὺς*.

559. *δυσπαλεῖ*] Difficult to contend with. I. q. *δυσπαλαίστῳ* Apoll. Rhod. IV. 52. *δυσπαλέας ῥίξας χθονός*. Pind. Ol. 8, 25. *διακρίνειν δυσπαλές*. P. 4, 273. Cf. v. *δυσμαχεῖν*.

560. *ἀνδρὶ θερμῷ*] Viro temerario. Cf. Sept. 603. *ναύταισι θερμοῖς*. Soph. Tr. 1046. Ant. 88. Arist. Vesp. 918. *θερμὸς γὰρ ἀνήρ*. Th. 735. Pl. 415.

561 sq. *τὸν οὐποτ' ἀύχοντ'*] The man who never thought (expected) it. Cf. Ag. 506. *οὐ γὰρ ποτ' ἠύχουν — μεθέξειν — τάφου μέρος*. 1044. *οἱ δ' οὐποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς κτλ*. Eur. Her. 931. *οὐ γὰρ ποτ' ἠύχει χεῖρας ἴξασθαι σέθεν*.

561. ἀμηχάνοις δύαις] I. e. quae nulla ratione averti possunt. Cf. 169. ἀμηχάνοισι — δυσπραξίαις. Suppl. 620. ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς. Fr. 435. ἀμήχανον τέχνημα καὶ δυσέκδυτον.

562. λαπαδνόν] Debilem. A λαπάζειν (spoliare, proprie evacuare). Forma HomERICA est ἀλαπαδνός. Sic μαυροῦν et ἀμαυροῦν. Sed v. annot. crit. ὑπερθέοντ' ἄκραν] Promontorium superantem. Anglice, 'weathering the point.' (Pal.) I. q. κάμπτοντα. Cf. Eur. Fr. 230. οὐ γὰρ ὑπερθεῖν | κύματος ἄκραν (ἀλκὴν?) δυνάμεσθ'. "Theogn. 619. πόλλ' ἐν ἀμηχανίῃσι κυλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ' | ἄκρην γὰρ πενίης οὐχ ὑπερεδράμομεν." (Weckl.)

563. δι' αἰῶνος] In aeternum. Cf. Ag. 554. τὸν δι' αἰῶνος χρόνον. Ch. 24. Pers. 1008.

564. ἔρματι προσβαλῶν] Cf. Ag. 1005. καὶ πότιμος εὐθυπορῶν ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφαντον ἔρμα. Plat. Resp. VIII. 533 A. ἐξαίφνης πταίσας ὥσπερ πρὸς ἔρματι τῇ πόλει.

ἔρματι] I. e. ὑφάλῳ πέτρᾳ. Cf. Ag. 1006.

565. ὤλετ' — ἄστος] Cf. Homericum οἶχετ' αἰστος ἀπυστος. (Weckl.)

566—577. Athena una cum Areopagitis, Apolline, et Oreste redit. Facinore hujus comprobato, justitiam ejus arguit deus. Athena, ut praeses, calculos in duo urnas (742) injici jubet, qui cum numero aequi esse reperiuntur, Orestes absolvitur. Exeunt et hic et Apollo.

566. στρατόν] I. e. λεών. Cf. Eur. Phoen. 1224. σῖγα κηρῶσαι — στρατῶ.

567. Τυρσηνικὴ σάλπιγξ] Cf. Soph. Aj. 17. ὡς εὐμαθὲς σου — φώνημ' ἀκούω καὶ ξυναρπάξω φρενὶ | χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς. Eur. Phoen. 1376. Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχή. Her. 831. Rhes. 991. Virg. Aen. 8, 506. 'Tyrrhenusque (Tyrrhenaesque?) tubae — clangor.' Schol. ἐχρῶντο γὰρ τῇ σάλπιγγι ἀνείργειν τὸ πλῆθος θέλοντες. Anachronismum notat scholiasta.

568. Cf. Sept. 464. φιμοὶ — μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι.

569. ὑπέριτονον γήρυμα] Cf. Arist. Nub. 1154. βοάσομαι τᾶρα τὰν ὑπέριτονον βοάν. Eur. Fr. 629. διφθέραι | πολλῶν γέμουσαι Λοξίου γηρυμάτων.

570. πληρουμένου —] Cf. Arist. Eccl. 83. πληρουμένης — τῆς ἐκκλησίας. Eur. Or. 884. ἐπεὶ δὲ πλήρης ἐγένετ' Ἀργείων ὄχλος.

572. εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον] Eadem verba in inscriptione Corcyraea extare monuit Wecklein. Cf. Ag. 607. εἰς τὸν πολὺν — χρόνον. Thuc. IV. 117. εἰς τὸν πλείω χρόνον.

αἰανῆ] Schol. διηνεκῆ. Cf. 672. καὶ τὰδ' αἰανῶς μένοι.

573. τούσδ'] Areopagitas. Cf. 674. Clangor tubae proculdubio in theatro nunc exauditur.

διαγνωσθῆ] Cf. 709. διαγνῶναι δίκην.

574. ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει] I. e. κράτει ὧν αὐτὸς ἔχεις. Cf. Soph. Oed. C. 839. μὴ 'πίτασσ' ἄ (f. οὐ) μὴ κρατεῖς. Aj. 1107. ἀλλ' ὧνπερ ἄρχεις ἄρχε. Hom. Il. 1, 295. S. Joann. Apocal. II. 25. πλὴν ὃ ἔχετε κρατήσατε ἄχρις οὗ ἂν ἤξω. Theocr. 15, 90. πασάμενος ἐπίτασσε.

577. δόμων ἐφέστιος ἐμῶν] Cf. 669. σῶν δόμων ἐφέστιον. Suppl. 365. δωμάτων ἐφέστιοι | ἐμῶν. 503. ἐφέστιον θεῶν. Sept. 853. Soph. El. 1386. δωμάτων ὑπόστεγοι. Aj. 796. σκηνῆς ὑπαυλον.

578. φόνου — καθάρσιος] Cf. 449. αἵματος καθαρσίου σφαγαί Sept. 680. αἷμα γὰρ καθάρσιον (sub. ἐστὶ τούτου).

579. ξυνδικήσω] Σύνδικος dicebatur accusati patronus, ut *συνήγορος accusatoris*. Sed haec distinctio non semper observatur, ut infra 761. Schol. σύνδικοι λέγονται οἷς ἴσον μέτεστιν ἐν τῇ δίκῃ τῆς αἰτίας. Cf. Eur. Med. 157. Ζεὺς σοι τόδε συνδικήσει. Eur. El. 1266. Λοξίας γὰρ αἰτίαν | εἰς αὐτὸν οἶσει, μητέρος χρήσας φόνον.

580. σὺ δ' εἷσαγε] And do you open the case. Sub. τὴν δίκην. Cf. 582. Demosth. 21, 47. οἱ θεσμοθέται εἰσαγόντων (τὴν γραφὴν) εἰς τὴν ἡλιαίαν. (Weckl.) Arist. Vesp. 826. 840. 847. Nub. 845. Eccl. 983 sq. Pallas compellatur.

581. ὄπως — ἐπίστα] Cf. 667. τὰλλα θ' ὡς ἐπίσταμαι | τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν. Pr. 374. σεαυτὸν σῶζ' ὄπως ἐπίστασαι.

τὴνδε κύρωσον δίκην] Settle this suit. Cf. 639. ὅσπερ τέτακται τὴνδε κυρῶσαι δίκην.

582. ὑμῶν ὁ μῦθος] Vestrum est loqui. Gallice, La parole est a vous.

ὑμῶν] Erinyas dicit.

εἰσάγω — τὴν δίκην] Cf. ad 580.

583. ὁ γὰρ διώκων] I. e. accusator. Cf. Arist. Vesp. 902. ποῦ μοῦδιώκων;

585. πολλαὶ μὲν ἔσμεν] Schol. τοῦτο οὐ πρὸς τὰς τρεῖς, ἀλλὰ πρὸς τὸν χορόν· ἰεὶ γὰρ ἦσαν. Cf. S. Marc. Ev. 9. Λεγεῶν ὄνομά μοι, ὅτι πολλοὶ ἔσμεν. Ch. 1057. ἀναξ Ἀπολλων, αἶδε πληθύουσι δῆ.

586. ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθεῖς] Cf. Arist. Nub. 1375. ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεσθ'. Construe ἀμείβου ἔπος πρὸς ἔπος τιθεῖς (αὐτὸ αὐτὰ) ἐν μέρει.

ἐν μέρει] Cf. Ag. 1192. Ch. 332.

588. τούτου γ' οὔτις ἀρνησις πέλει] Cf. Soph. Oed. R. 578. ἀρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς. El. 527. τῶνδ' ἀρνησις οὐκ ἔνεστί μοι.

589. τῶν τριῶν παλαισμάτων] "Cf. Hom. Il. 23, 733. καὶ νύ κε τὸ τρίτον αὐθις ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον, | εἰ μὴ etc. Soph. Fr. 618, 3. τίν' οὐ παλαίουσ' ἐς τρεῖς ἐκβάλλει θεῶν; Eur. Or. 434. διὰ τριῶν ἀπόλλυμαι. Plat. Phaedr. 256 B. τῶν τριῶν παλαισμάτων τῶν ὡς ἀληθῶς Ὀλυμπιακῶν ἐν νενικήκασιν. Hinc τριακτήρ et ἀτρίακτος Ag. 171. Ch. 339." (Pal.) Metaphora a palaestra sumpta, ubi quum quis ter cecidisset, victus habebatur. Schol. ἡ μεταφορὰ δὲ ἐστὶν ἀπὸ τῶν παλαιόντων, οἳ ἐπὶ τοῖς τρισὶ πτώμασιν ὀρίζουσι τὴν ἦτταν.

παλαισμάτων] Cf. Ag. 171. Cho. 338. Arist. Ran. 689. Xen. Men. II. 1. 14. τοῦτο μέντοι ἤδη λέγεις δεινὸν πάλαισμα.

590. κειμένῳ] Cf. Nub. 126. οὐ — πεσῶν — κείσομαι.

592. ξιφουλκῶ] Gladium stringente. Simile est τοξουλκός Pers. 55. 239.

593. πρὸς τοῦ δ' ἐπέισθης] Cf. Soph. Oed. R. 525. τοῦ πρὸς (πρὸς τοῦ?) δ' ἐφάνθη —;

ἐπέισθης] Eadem aoristi forma Pr. 1014. πεισθῆς. 669. πεισθείς. Ag. 591. πεισθεῖσα.

594. μαρτυρεῖ] Sc. Apollo.

596. δεῦρο — αἰεὶ] Huc usque. Cf. Eur. Phoen. 1209. δεῦρ' αἰεὶ γὰρ εὐτυχεῖς. Or. 1663. Med. 670. Arist. Lys. 1135.

τὴν τύχην οὐ μέμφομαι] Cf. Pr. 1073. μηδὲ — μέμψησθε τύχην. Monost. 621. οὐκ ἔστιν ὅστις τὴν τύχην οὐ μέμφεται. Apollod. IV. 456. τί ἂν τις ἄλλ' ἢ τῇ τύχῃ | μέμφοιτο διότι —;

598. ἀρωγὰς —] Cf. Ch. 477.

599. πέπεισθι] Ita mss. Forma imperativi vix alibi occurrens. Qu. πέπεισο, aut πείσθητι. Cum acerbitate quadam dictum.

600. εἶχε] Sc. ἡ μήτηρ.

δυοῖν γὰρ —] I. e. hoc patravi et jure, quoniam etc. Redde, Duorum enim criminum labes habebat. Anglice, Yes, I killed her, for she had upon her the stains of two crimes.

δυοῖν — προσβολὰς μiasμάτων] The charges (stains, stigmas) of two crimes. Cf. Ch. 283. προσβολὰς Ἐρινύων. Ag. 391. Antiph. 123, 22. τὰς θείας προσβολὰς. Arist. Pac. 39. χῶτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἢ προσβολή | οὐκ οἶδ'.

602. ἀνδροκτονοῦσα —] Redde, maritum interficiens patrem meum interfecisti. Angl. in killing her husband she killed my father. Cf. Adesp. Fr. 358. ἀνδροκτόνου γυναικὸς ὁμογενῆς ἔφυς. | ΑΔΡ. σὺ δ' αὐτόχειρ γε μητρὸς ἢ σ' ἐγείνατο. Cf. παιδοκτονεῖν Eur. Herc. 1280. ἀνδροκτασία Sept. 693.

603. ἐλευθέρῃ] Sc. nostrae irae et ultionis. Cf. Ch. 1060. ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσω. 'Then the case stands thus: you live, but she has atoned for her crime by being slain.' (Pal.) 'Therefore while thou livest (un-purged), she is free by her death.' (Sidg.) Reddas Anglice, Well, you are alive, and she is free from the punishment of murder (our vengeance) by her death. Sensum loci obscurioris optime expressit Paleius, "Well then, she killed her husband, and you killed your mother. So far you are equal, but you are yet alive, while she has paid the penalty by her deed. — If I am to be persecuted on that plea, why did you not chase her before she was put to death? — Because she did not, like you, kill a blood-relation."

604. ζῶσαν] Dum vivebat. Oppositum praecedenti φόνῳ (in quo latet φονευθεῖσα).

605. Cf. 212.

606. Cum his confer Apollinis argumentationem infra 660 sq.

ν αἵματι] Consanguineus. Ut ἐν γένει.

607. πῶς γὰρ —;] Sc. εἰ μὴ ἦν ἐν αἵματι.

ἐντὸς — ζώνης] Cf. Ch. 992. τέκνων ἠνεγχ' ὑπὸ ζώνης βάρος. Hom. H. Ven. 256. παῖδα δ' ὑπὸ ζώνης ἐθέμην βροτῶ εὐνηθεῖσα.

609. ἐξηγοῦ] Expound. Cf. 595.

612. δικαίως] Cf. 468. σὺ δ' εἰ δικαίως εἶτε μὴ κρῖνον δίκην. 615.

613. δοκῶ] Sub. δεδρακέναι. Eur. Or. 406. ὁ συνδρῶν αἷμα καὶ μητρὸς φόνον. 284. εἴργασται δ' ἔμοι | μητρῶν αἷμα. 1139. κακῆς γυναικὸς — αἷμ' ἐπράξαμεν. (Weckl.) Cf. Soph. El. 498. 1025.

614. τόνδ' Ἀθηναίας μέγαν θεσμόν] Anglice, this august court of Athena. Cf. 484. θεσμόν τιν' εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον. Per appositionem ad ὑμᾶς additum.

615. θεσμόν] Institutum. Anglice institution, ordinance. Cf. 484. δικάως] 'Jure' (sc. id fecit). Haec Apollinis sententia responsum est praecedenti Orestis interrogationi εἰ δικάως 611. Cf. 468.

μάντις —] Cf. Ch. 557. μάντις ἀψευδῆς τὸ πρῖν.

616. μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις] Cf. Soph. Ant. 999. θᾶκεν ὀρνιθοσκοπῶν.

619. τὸ — δίκαιον τοῦθ'] This plea, sc. δικάως patratam esse hanc matris caedem (615), ut ipsius Jovis jussu et auctoritate sancitam. 'I bid you observe the full force of this just argument and follow up the will of Zeus.' (Drake).

620. βουλῇ τε φάσκω δεῖν ἐπισπένθαι πατρός] Jovis autem mandatis (etiam si iniqua esse videantur) obedire vos oportere contendo. Cf. Soph. El. 967. ἦν ἐπίσπη τοῖς ἔμοῖς βουλευμάσιν. 1037. τῷ σῶ δικάω δῆτ' ἐπισπένθαι με δεῖ; Ant. 637. αἷς (γνώμαις) ἔγωγ' ἐφείσομαι. Simplex σπένθαι legitur Eur. Phoen. 426.

ὑμμ'] "Cf. Hom. Il. 11, 781. κελεύων ὑμμ' ἄμ' ἔπεσθαι. Soph. Ant. 846. ὑμμε (in mel.) Sept. 141. ἄμμι." (Weckl.) Correxī βουλῇ τε φάσκω δεῖν ἐπισπένθαι πατρός. V. annot. crit. Areopagitae compellantur.

621. Cf. 432. ὄρκους τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.

624. πράξαντα] Si ultus esset. Schol. ἐκδικήσαντα. Cf. 319. Ag. 1285. πράξειν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός. 111. 705. Ch. 311. τοῦφειλόμενον | πράσσουσα Δίκη μέγ' αὔτεϊ. Pers. 476. Eur. Or. 1138. κακῆς γυναικὸς οὐνεχ' αἷμ' ἐπράξαμεν.

μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν] I. e. matrem nullo loco habere. Cf. 747. ἡμῖν γὰρ ἔρρειν ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν. Pr. 292. Soph. Tr. 56. εἰ πατρὸς | νέμοι τιν' ὄραν. (Weckl.) Sed cf. annot. crit.

626. διοσδότοις σκήπτροισι] Secundum Homerum Il. 2, 100 sq. Cf. Ag. 43. δίθρονον Διόθεν καὶ δισκήπτρου τιμῆς.

τιμαλφούμενον] Honoratum. Cf. 15. 807. Ag. 922. Scholiasta tradit poetam comicum Epicharmum, qui una cum Aeschylō in Hieronis regis aula aliquando commoratus est, frequentem hujus vocabuli usum ab eo factum exprobrasse.

628. ὥστ' Ex epicorum usu pro ὡς. Satis frequens apud nostrum.

630. διαιρεῖν] Dirimere (dijudicare) controversiam. Cf. 472. 488. 749. ἐν διαιρέσει (ψήφων). Arist. Ran. 1100. χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν. Herod. IV. 23. οἱ τὰς διαφορὰς διαιρέοντες.

631. ἀπὸ στρατείας —] Sub. μολόντα. Cf. Ag. 603. ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ.

ἡμποληκότα τὰ πλεῖστ' ἀριστεῖ'] I. e. πεπραγότα. I. e. rebus plerisque bene gestis. (Herm.) Having gained most credit for valour. Schol. βελτίονα πλεῖστα ἡτύχηκότα ἀπὸ στρατείας. Cf. ad Soph. Aj. 978. ὦ φίλτατ' Ἄλλας — ἄρ' ἡμπόληκας ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ;

633. Sensus est, While he was passing through the water in the bath and at the end (margin) of it, she threw over him (covered him with) a robe.

δροίτη] Cf. Ag. 1540. Ch. 999. Legendum δροίτης περῶντι λουτρὰ τὰπὶ τέρματι.

634. φᾶρος παρεσκήνωσεν] Sc. ἡ γυνή (627). Cf. Ch. 999. δροίτης κατασκήνωμα. ἐν δ' — πέπλω] Cf. 460. ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ | μήτηρ κατέκτα ποικίλοις ἀγρεύμασι | κρύψασ'. ἀτέρμονι — πέπλω] I. q. ἀπείρω, exitum non habente. Ag. 1382. ἀπειρον ἀμφίβληστρον. Prom. 1078. ἀπέραντον δίκτυον ἀτης. Eur. Or. 25. πόσιν ἀπείρω περιβαλοῦσ' ὑφάσματι.

635. δαιδάλω πέπλω] I. e. versicolore. I. q. ποικίλω (460). Quod fortasse reponendum. At cf. Hom. Il. 5, 60. ὅς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα | τεύχειν. 5, 60. 14, 179. 18, 482. Pind. P. 5, 48 N. 4, 95.

637. παντοσέμνου] Cf. παντότολμος (Ag. 1237. 221.).

638. ταύτην —] Angl. and as for this woman (Clytaemnestra), I have painted her in such strong colours in order that etc.

δηχθῆ] Sc. indignatione. Cf. ad Arist. Ach. 1. Hom. Il. 5, 493. ὡς φάτο Σαρπηδῶν, δάκε δὲ φρένας Ἐκτορι μῦθος. Soph. Phil. 1358. Cf. annot. crit.

639. κυρῶσαι δίκην] Ratam facere, dijudicare. Cf. 581. τήνδε κυρῶσων δίκην.

640. πατρὸς προτιμᾶ — μόρον] Majoris momenti habet patris ejus (Ag.) caedem. Cf. 739. οὕτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον. Eur. Hipp. 48. τὸ γὰρ τῆσδ' οὐ προτιμήσω κακόν. Alc. 761.

641. αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον] Cf. Arist. Nub. 904 sq.

642. Cf. Arist. Vesp. 1436. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι. Nub. 1297. Ran. 528. Pl. 932. 643. ὑμᾶς] Judices dicit.

644. κνώδαλα] Cf. Cratin. Il. 152. τρία κνώδαλ' ἀναιδῆ. Arist. Lys. 477.

στύγη θεῶν] Cf. Ch. 1028. θεῶν στύγος. Sept. 653. ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος.

645 sq. Cf. Sept. 679 sq. Ag. 1019.

645. πέδας μὲν ἂν λύσειεν] Ita mss. Sc. τις. Haec spectant ad v. 641. Sed corrigendum videtur πέδαις ἂν (aut μὲν ἦν) δεθῆ τις. V. annot. crit.

646. μηχανὴ λυτήριος] Cf. Suppl. 1073. λυτηρίοις μηχαναῖς (μαχ. Dind.). Sept. 1041. μηχανὴ δραστήριος.

647 sq. ἀνδρὸς δ' —] Cf. Ag. 1019. τὸ δ' ἐπὶ γὰν ἄπαξ πεσὸν θανάσιμον — μέλαν αἷμα τίς ἂν πάλιν ἀγκαλέσσαι' (l. ἀγκομίσσαι') ἐπαείδων; Ch. 506. τὰ πάντα γὰρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος etc. Eum. 980. μηδὲ πιαῦσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτᾶν etc. Sept. 736. καὶ χθονία κόνις πῆ μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον. Ch. 66. δι' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ. Hom. Il. 9, 408.

648. ἄπαξ] Cum ἀνασπάσῃ construendum. Cf. Soph. El. 137. Fr. 501. Eur. Alc. 995. Hom. Il. 24, 549 sq.

ἀναστάσις] Cf. Ag. 569. 1019. τὸ δ' ἐπὶ γὰν ἄπαξ πεσὸν θανάσιμον — μέλαν αἷμα τίς ἂν πάλιν ἀγκαλέσσαι' (ἀγκομίσσαι'?) ἐπαείδων;

649. τούτων ἐπωδᾶς —] I. e. remedium. Eur. Hipp. 478. ἐπωδαὶ καὶ λόγοι θελκτήριοι. Contra 645. ἔστι τοῦθ' ἄκος.

650. ἄνω τε καὶ κάτω στρέφων] Cf. Fr. 321. δονοῦσα καὶ τρέπουσα (στρέφουσα?) τύρβ' ἄνω κάτω. Eur. Herc. 1307. ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον αὐτοῖσιν βάρους | ἄνω κάτω στρέψασα. Men. IV. 149. στρεφομένους ἄνω κάτω. Monost. 712. στρέφει — πάντα τὰν βίῳ μικρὰ τύχη. Hel. 712. εὖ δέ πως ἀναστρέφει (πάντ' αἰὲ στρέφει?) | ἐκεῖσε κάκειῖσ' ἀναφέρων (sc. ὁ θεός). Eur. Suppl. 331. ὁ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν. Rhes. 332.

651. οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει] Ita mss. Sine ullo anhelitu propter laborem. Nos diceremus without any effort. "Cf. Suppl. 93. πᾶν ἄπονον δαιμόνιον. Lucret. V. 1182. 'Et simul in somnis quia multa et mira videbant | efficere et nullum capere ipsos inde laborem (deos).'" (Pal.) Adde Plat. Resp. VIII. 556 D. ἀσθματος καὶ ἀπορίας μεστὸς γενόμενος. 568 D. ὥσπερ ὑπὸ ἀσθματος ἀδυνατοῦσα πορεύεσθαι. Supra 248. πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμηῆσι φυσιᾷ | σπλάγχνον. Arist. Ran. 1091. βραδὺς ἀνθρωπὸς τις ἔθει κύμας — δεινὰ ποιῶν — φυσῶν τὴν λαμπάδ' ἔφευγε. Pac. 902. φυσῶντα καὶ πνέοντα. Sil. Ital. XV. 718. 'longique laboris anhelos.' Conjiciebam τίθησι κοῦδὲν ἀσθμαίνων στένει. At valde frigidum hoc foret. Correxerim potius τίθησιν οὐδὲν ἐν ταῦτῳ μένειν. V. annot. crit.

μένει] 'With the effort.' (Pal.) Ag. 238. βία χαλινῶν τ' ἀναύδῳ μένει. Sept. 897. ἀναυδάτῳ μένει. Pr. 720. ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος. Qu. πόνῳ. Sed v. annot. crit.

652. πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς;] Redde, Pray, how do you plead for this man's acquittal? Pray consider. Schol. σκόπει πῶς δικαιοῖς Ὀρέστην φεύγειν. "Sic ὑπερδικεῖν λόγου Plat. Phaed. § 37." (Pal.) Cf. Soph. Aj. 1346. σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;

655. δρα] See to it, consider. 656. χέρνυφ φρατέρων] Cf. ad Ag. 1037.

657. μάθ'] Cf. ad 619. ὡς ὀρθῶς ἐρῶ] Nam vere dicam.

658 sq. Cf. Eur. Or. 552. πατήρ μὲν ἐφύτευσέν με, σὴ δ' ἔτικτε παῖς, | τὸ σπέρμ' ἄρουρα παραλαβοῦσ' ἄλλου πάρα· | ἀνευ δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ εἶη πότ' ἄν. | ἐλογισάμην οὖν τῷ γένους ἀρχηγέτη | κάλλιον ἀμυνεῖν τῆς ὑποστάσης τροφάς. Eur. Fr. 1048.

659. τοκεύς] De femina dictum ut φονεύς.

κύματος νεοσπόρου] Anglice, of the fresh burden (fetus). Cf. Eur. Fr. 107. γέμουσαν κύματος θεοσπόρου.

κύματος] Fetus. Cf. Ch. 128. Κῦμα α κύω formatum κῦημα α κυέω.

660. ὁ θρώσκων] I. e. ὁ σπερματίζων, ὁ γεννῶν, mas. Schol. ὁ σπερμαίνων. Cf. Fr. 15. et vv. θορός θόρνυσθαι.

661. οἷσι μὴ βλάβη θεός] Sc. τὸ κῦμα. Qu. αἷσι (aut ἔνθα) —.

βλάβη] Nocuerit. Angl. has blighted, rendered abortive. Cf. 983. δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβη. 909.

664. παῖς —] Pallas Athene.

665. ἐν σκότῳ τῷ νηθύος τεθραμμένη] Cf. Sept. 664. ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον | οὔτ' ἐν τροφαῖσιν — Δίκη προσεῖδε. Pind. N. I. 53. σπλάγχνων ὑπὸ ματέρος — ὠδῖνα φεύγων.

666. ἔρνος] Surculus. Metaphorice. Cf. Eur. Bacch. 1038. τῆς σῆς τόδ' ἔρνος, ὦ τάλαινα, νηθύος.

667. τὰλλα θ'] Et in aliis rebus.

ὡς ἐπίσταμαι] Cf. 581. σὺ δ' εἴσαγε | ὅπως ἐπίστα.

668. τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν —] Cf. 762. χώρα τῆδε καὶ τῷ σῷ στρατῷ. 686. Αἰγέως στρατῷ.

669. σῶν δόμων ἐφέστιον] Cf. 577. δόμων ἐφέστιος | ἐμῶν.

670. εἰς τὸ πᾶν χρόνου] I. e. εἰς ἅπαντα χρόνον (484). Cf. 763. τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον. Similiter εἰς τόδ' ἡμέρας, εἰς αὐριον, etc.

671. ἐπικτήσαιο] Novi socii acquisitio dicitur. Cf. ἐπίκτησις Soph. Phil. 1344.

672. καὶ τὰδ' αἰανῶς μένοι —] Construe καὶ αἰανῶς μένοι τοὺς ἐπισπόρους τῶνδε στέργειν τὰ πιστὰ τὰδε. Redde, and may it for ever abide that their posterity shall cherish (observe) this sure bond.

αἰανῶς μένοι] Ut alibi ἐμπέδως μένειν dicitur.

αἰανῶς] In sempiternum. Cf. 572. ἐς τὸν αἰανῆ χρόνον.

673. In his subest allusio ad foedus quod paullo ante fabulae hujus commissionem (circa 458 A. C.) inter Athenienses et Argivos ictum erat. Cf. 765.

τὰ πιστὰ] Cf. Xen. Cyr. VII. 4. 3. πιστὰ δ' ἡξίου γενέσθαι.

ἐπισπόρους] I. q. ἐπιγόνους, ἀπογόνους (schol.).

674. τούσδ'] Judices. Cf. 573.

ἀπὸ γνώμης] Ex animi sententia. Anglice, in accordance with their true judgment (opinion). I. q. ἐκ φρενός (Sept. 919.). Cf. Theogn. 63. ἀλλὰ δόκει μὲν πᾶσιν ἀπὸ γνώμης φίλος εἶναι. "Aeschin. I. 92. οὐ γὰρ ἐκ τοῦ λόγου μόνον οὐδὲ ἐκ τῶν μαρτυριῶν ἀλλ' ἐξ ὧν αὐτοὶ ἐξητάκασι καὶ συνίσασι τὴν ψῆφον φέρουσι (Areopagitae)." (Weckl.) Cf. ad Ag. 1302. ἀπ' εὐτόλμου φρενός. Plut. alicubi, δικάζοντα δεῖ μῆτε πρὸς χάριν μῆτε πρὸς ἔχθραν ἀκούειν ἀλλ' ἀπὸ γνώμης πρὸς τὸ δίκαιον.

675. ὡς ἄλις λελεγμένων] Cf. Ag. 1379. ἐπ' ἐξειργασμένοις. Pers. 525.

676. πᾶν τετόξευται βέλος] Cf. Herod. I. 214. ὡς σφι τὰ βέλεα ἐξετετόξευτο.

677. μένω δ' ἀκοῦσαι] Cf. 732. δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω. Hom. II. 4, 247. ἦ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν —;

678. τί γάρ;] Quid enim? In initio versus, ut in 211. Eur. Or. 476. τί γάρ; φίλου μοι πατρός ἐστιν ἔκγονος. Plerumque in fine versus occurrit.

πῶς τιθεῖσ' —;] Sub. τὰ πράγματα. How ordering matters. I. e. πῶς τιθῶ ὥστε ἀμομφος εἶναι; Cf. Ag. 212. πῶς λιπόναις γένωμαι; Athena Apollinem et Orestem alloquitur, deus autem iudicibus respondet.

ἀμομφος] Cf. ad 475. Connecte ἀμομφος πρὸς ὑμῶν.

679. ἐκ δὲ καρδίας] Ex animo. Connectendum cum ψῆφον φέροντες.

685 sq. πάγον δ' Ἄρειον τόνδ' —] Accusativus pendens, ut in 410. et alibi. Dictura dea erat πάγον τόνδε σεβίζοντες οὐδὲν ἀδικήσεσθε aut aliquid simile.

685. Ἀμαζόνων ἔδραν] Cf. Diodor. IV. 28. κατεστρατοπέδευσαν (αἱ Ἀμαζόνες) ὅπου νῦν ἐστι τὸ καλούμενον ἀπ' ἐκείνων Ἀμαζόνειον. "One of the exploits of Theseus was an attack on the warrior women called Amazons, when he carried off their queen Antiope. In revenge the Amazons invaded Attica and were not defeated till they had reached the centre of Athens itself." (Sidgw.)

686. *κατὰ φθόρον*] Sic *κατ' ἔχθραν* (Arist. Pac. 133.), *κατ' ἰσχὺν*, etc.

687. *πόλιν νεόπολιν*] Areopagum cum scholiasta recte intelligit Pal., de Acropoli sive arce tunc recens a Theseo constructa accipit Muller.

688. *ὑψίπυργον*] In altitudinem. Anglice to a height. Epithetum praedicativum.

ἀντεπύργωσαν] "Precisely so in Bacch. 1097. the women assail Pentheus on his lofty pine tree by mounting a bank opposite to it, *ἀντίπυργον ἐπιβάσαι πέτραν*. Cf. Herod. VIII. 52. IX. 27. *οἱ δὲ Πέρσαι ἰζόμενοι ἐπὶ τὸν καταντίον τῆς ἀκροπόλιος ὕχθρον, τὸν Ἀθηναῖοι καλέουσι Ἀρήϊον πάγον, ἐπολιόρκεον τρόπον τοιόνδε.*" (Pal.)

πόλει] Ita enim olim appellabatur acropolis.

690. *ἐν δὲ τῷ*] In eo autem, sc. τῷ πάγῳ.

σέβας] I. q. *αἰδῶς*, respect, reverence. Saepe consociantur *αἰδῶς* (*αἰσχύνη*) et *δέος* (*φόβος*), ut et *αἰδεῖσθαι* et *δεδοικέναι*. V. ad Soph. Aj. 1079. *οὐδ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι | μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων*. Cf. Hom. Il. 15, 657. *ἴσχε γὰρ αἰδῶς καὶ δέος*.

691. *συγγενῆς*] Allied to it (reverence).

τὸ μὴ ἀδικεῖν σχήσει] I. e. *σχήσει αὐτοὺς ὥστε μὴ ἀδικεῖν*. Cf. 220. 940. Ag. 15. Pr. 236.

692. Cf. Soph. El. 259. *κατ' ἡμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεί*.

694. *ἐπιρροαῖσι*] Influxionibus. Cf. Ag. 1510. *βιάζεται ὁμοσπόροις ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων μέλας Ἄρης*.

βορβόρω —] Cf. Eur. Suppl. 222. *λαμπρὸν δὲ θολερῷ δῶμα συμμίξας τὸ σὸν | ἤλκωσας οἴκους*. Strab. XV. 1. *δμοιον γὰρ ὡς ἂν εἰ διὰ βορβόρου καθαρὸν ἀξιοῖ τις ὕδωρ ρεῖν*. Theogn. 961. *νῦν ἤδη τεθόλωται, ὕδωρ δ' ἀναμίσγεται ἰλῦι | ἄλλης δὴ κρήνης πλομαι ἢ ποταμοῦ*. Proverbium hoc erat ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα μιγνύντων τοῖς αἰσχίστοις (Zenob. II. 76. etc.).

696. Eadem sententia est 526. *μήτ' ἀναρκτον οὖν βίον μήτε δεσποτούμενον αἰνέσης*.

697. *περιστέλλουσι*] Observantibus. Angl. making much of, cherishing, maintaining. "Eur. Herc. 1129. *τὴν θεὸν ἐάσας τὰ σὰ περιστέλλου κακά*. Herod. II. 147. III. 31. IV. 80." (Pal.)

βουλεύω] Pro *συμβουλεύω*.

698 sq. *τίς γὰρ —;*] Cf. 521. *τίς δὲ μηδὲν ἐν δέει καρδίαν ἀνατρέφων — ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν*; 516. Soph. Aj. 1073. *οὐ γὰρ ποτ' οὐτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς | φέροντ' ἂν ἐνθα μὴ καθεστήκοι δέος*. Thuc. II. 37. *τὰ δημόσια διὰ δέος μάλιστα οὐ παρανομοῦμεν*. Criti. Fr. 1. *τὴν ἀνομίαν τε τοῖς φόβοις κατέσβεσεν*. Cic. Tusc. Disp. IV. 46. 'Metum si quis sustulisset, omnem vitae diligentiam sublatam fore, quae summa esset in eis qui leges, qui magistratus, qui paupertatem, qui ignominiam, qui mortem, qui dolorem timerent.' Epicharm. Fr. 155. *ἐνθα δέος, ἐνταῦθα καιδῶς*.

700. *τοιόνδε—σέβας*] Such majesty. Tribunal augustum Areopagiticum dicit.

ταρβούντες — σέβας] Cf. Suppl. 755. *θεῶν σέβη (ἔδη?) δείσαντες*.

703. I. e. neque in Graecia neque apud barbaras gentes. Similiter Soph. O. C. 695.

Πέλοπος ἐν τόποις] Cf. Soph. Tr. 1100. Eur. Alc. 67. I. e. neque apud barbaros neque apud Graecos. Cf. Soph. O. C. 694. οἶον ἐγὼ γὰρ Ἀσίας οὐκ ἐπακούω (leg. οὐκ ἔν ἀκούω) οὐδ' ἐν τῇ μεγάλῃ Δωρίδι νάσῃ Πέλοπος πώποτε βλαστόν.

704. *κερδῶν ἀθικτον*] Incorruptum. Anglice incorruptible. I. q. ἀδέκαστον. Activo sensu, ni fallor. Cf. Eur. Hipp. 1002. ἐνὸς δ' ἀθικτος. Soph. O. C. 1521. ἀθικτος ἡγητῆρος. Sic ἀπόρητος κωκυμάτων Soph. Aj. 321.

ἀθικτον] Hoc loco activo sensu accipiendum videtur, ut ἀφθекτος Eum. 245. Alibi passivum est, Suppl. 561. ὕδωρ τὸ Νεῖλου νόσοις (non νόσων) ἀθικτον. 784. Ag. 371. Nomina vero Aegeus, Theseus, et Amazones ideo memorantur ut magis appareat tribunalis Attici celeberrimi majestas.

705. *δξύθυμον*] Hic videtur significare quick-witted, intelligent, observant: Plerumque iracundus significat.

εὐδόντων] Schol. ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων τιμωρόν. Non recte.

706. *φρούρημα*] Praesidium, custos. Cf. Sept. 449. φερέγγυον φρούρημα (Πολυφόντης). Sic παιδεύμα, δούλευμα, κήδευμα, ἀλημα, etc.

707. *ἐξέτειν' — παραίνεσιν*] De sermone longiore. Cf. 201. Ag. 829. θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροῖμιον τόδε. 916. μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας.

708. *ἐμοῖς — ἀστοῖσιν*] Cf. 487. 862. 1045.

ὀρθοῦσθαι] Surgere.

709. *ψηφον αἶρειν*] I. q. φέρειν. Cf. 674. ἤδη κελεύω τούσδ' — φέρειν | ψηφον δικαίαν. 680.

διαγνώναι δίκην] Cf. 472. διαιρεῖν — δίκας.

710. *εἴρηται λόγος*] That is what I have to say. Eadem verba Eur. Or. 1203. Cf. Ag. 582. πάντ' ἔχεις λόγον. Soph. Aj. 480. πάντ' ἀκήκουσ λόγον. I. q. ᾧδ' ἔχει λόγος.

711. *βαρεῖαν τήνδ' ὀμιλίαν χθονὸς*] 'These dread visitants of the land.' (Sidg.) Cf. 720. βαρεῖα χώρα τῆδ' ὀμιλήσω πάλιν. 406. 1030.

712. *ξύμβουλος εἰμι*] I. q. ξυμβουλεύω.

713. *χρησμούς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διὸς*] Cf. ad Arist. Ran. 964. ubi plura hujus constructionis exempla dedi.

714. *ἀρκαρπώτους*] Fruitless, vain. Cf. Sept. 618. εἰ καρπὸς (f. κῦρος) ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.

715. *αἵματηρὰ πράγματ' — σέβεις*] Nempe interfectori patrocinando. Cf. Suppl. 468. δυσπάλαιστα πράγματα. Arist. Vesp. 1496. μανικὰ πράγματα. Aoh. 1141. χειμέρια τὰ πράγματα.

οὐ λαχῶν] Quanquam hoc munus non sortitus es. Cf. 727. παλαιὰς διανομάς. Pr. 244. ὅπως τάχιστα τὸν πατρῶον ἐς θρόνον | καθέζειτ' (Ζεὺς), εὐθύς δαίμοσιν νέμει γέρα | ἄλλοισιν ἄλλα. Hesiod. Th. 425. ὡς τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἐπλετο δασμός. (Weckl.) Stesich. Fr. 50. μάλα τοι μάλιστα (?) παιγμοσύνας φιλεῖ μολπὰς τ' Ἀπόλλων, κάδεα δὲ στοναχὰς τ' Αἴδας ἔλαχεν.

σέβεις] You regard, take interest in. Cf. Fr. 155. γίγνωσκε τὰνθρῶπεια μὴ σέβειν ἄγαν.

716. *μαντεῖα*] Aditum. Anglice shrine. Connectendum cum νέμων (incolens, frequentans).

νέμων] Habitans.

717. ἐσφάλη βουλευμάτων] Did he fail (was he unsuccessful) in his design? Cf. Eur. Med. 1010. δόξης ἐσφάλην εὐαγγέλου. Hipp. 1414. δόξης ἤμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι. Or. 1078. γάμου — ἐσφάλης.

718. In Ixionis primi occisoris supplicatione.

προστροπαῖς] Dativus occasionis, ut νόστοις Soph. El. 194. τόκοισιν O. R. 172. λόγοις τοιούτοις Ant. 691. Monuit Sidgwick. Cf. Pers. 216. θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἰκνουμένη. Singularis numerus est Ch. 21. 85.

719. λέγεις] I. e. It may be as you say. Hoc dicit coryphaeus argumentationem detrectans.

ἐγὼ δὲ —] Cf. 477. Phoen. 490. ἀ μὴ κυρήσας τῆς δίκης | πειράσομαι δεῶν.

720. βαρεῖα — ὁμιλήσω] Cf. 711.

723 sq. Φέρητος] Admeti patris. Narratio de Alcestide fida Admeti uxore ex Euripidis pulchra fabula cognomine omnibus nota est. Cf. Eur. Alc. 10. δσίου γὰρ ἀνδρὸς δσιος ὦν ἐτύγχανον, | παιδὸς Φέρητος, ὃν θανεῖν ἐρρυσάμην | Μοίρας δολώσας. ἤνεσαν δέ μοι θεαὶ | Ἄδμητον ἄδην τὸν παραυτίκ' ἐκφυγεῖν, | ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρόν. Hom. Il. II. 766. (Weckl.) Apollo, quum Jovis jussu in aedibus Admeti servitutem explevisset, ob beneficia ab hero accepta gratias rependere volens vitam ejus a Parcis impetravit ea conditione ut alteram ejus loco substitueret. Quum frustra omnes amicos suos sollicitasset, unam uxorem suam Alcestin reperit quae ejus loco mori vellet.

724. ἐπεισας] Scilicet δόλω secundum Euripidem Alc. 12. Vini ope (728) id effectum esse docet Aeschylus.

725. τὸν σέβοντ'] Hominem pium. Secundum Euripidem (Alc. 10.) δσιος ἀνὴρ erat Admetus.

726. ὅτε δεόμενος τύχοι] Angl. whenever he may require it. Observatio generalis, nulla temporis ratione habita, ut in sententiis gnomiis universam applicationem habentibus. "Cf. Soph. Ant. 666. ἀλλ' ὃν πόλις στήσειε, τοῦδε χρὴ κλύειν. O. R. 315. ἀνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν | ἔχοι τε καὶ δύναιτο [ἔχοις τε καὶ δύναιο?] κάλλιστος πόνων. Bacch. 1255. ὅτε θηρῶν δριγνῶτο. Hom. Il. 4, 262. σοὶ δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ | ἔστιχ' ὥσπερ ἐμοὶ πῖεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι." (Pal.) Adde Soph. O. R. 979. εἰκὴ κράτιστον ζῆν ὅπως δύναιτό τις. Ant. 666. Tr. 93. Aj. 521. 1344. Thuc. I. 120. σωφρόνων ἐστὶν εἰ μὴ ἀδικοῖντο ἠζυχάζειν.

727. σύ τοι παλαιὰς —] Hanc fabulam tangit Euripides Alc. 11. παιδὸς Φέρητος, ὃν θανεῖν ἐρρυσάμην | Μοίρας δολώσας. et 33. Μοίρας δολίῳ σφήλαντι τέχνη.

διανομάς] Cf. ad 715.

728. οἶνω —] Schol. ad 723. οἶνω γὰρ ταύτας, φασὶ, τῶν λογισμῶν ἀπαγαγὼν ἐξητήσατο Ἄδμητον, οὕτω μέντοι ὥστε ἀντιδοῦναι ἑαυτοῦ ἕτερον τῶ Ἄιδῃ. Cf. Eur. Alc. 32. οὐκ ἤρκεσέ σοι μόρον Ἄδμήτου διακωλύσαι, Μοίρας δολίῳ σφήλαντι τέχνη;

729. σύ τοι] Cum acerbitate quadam repetitum.

τάχ'] Angl. presently. Apollo infelicem iis litis exitum auguratur.

οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος] Failing to win the decision in the suit (thy cause). Sed v. annot. crit. Aliud significaret μὴ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος, if you do not gain the verdict (cf. 719.). Cf. 243. ἀμμενῶ τέλος δίκης. 434. ἦ κάπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλας; Ch. 874. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.

730. ἐμεῖ] Futurum. Ionica futuri forma ἐμέομαι utitur Hippocrates, ut monuit Dind.

τὸν ἰὸν] Cf. 478. 782. 812.

731. καθιππάζει με] You ride me down, override me. Cf. 150. νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω. 779. παλαιούς νόμους καθιππάσασθε.

732. γενέσθαι — μένω] Cf. 677. μένω δ' ἀκοῦσαι πῶς ἀγὼν κριθήσεται.

733. ὡς ἀμφίβουλος οὐσα —] Redde, as I am of doubtful mind whether to be angry with the city. Cf. Hom. Il. 8, 167. διάνδιχα μερμήριξεν | ἵππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι. Cf. ἀμφίλεκτας.

734. λοισθίαν κρῖναι δίκην] Litis finem decidere. Anglice, to decide the issue of the contest, i. e. to give the casting vote. Schol. ἐγὼ προσθήσω τὴν ἐσχάτην ψήφον, ἧ, ὅταν ἴσαι γένωνται, νικᾷ ὁ κατηγορούμενος. Cf. Cic. pro Mil. 3. 'Itaque hoc, iudices, non sine causa etiam fictis fabulis doctissimi homines memoriae prodiderunt, eum qui patris ulciscendi causa matrem necavisset, variatis hominum sententiis, non solum divina sed etiam sapientissimae deae sententia liberatum fuisse.'

735. ψήφον —] Cf. schol. ad Eur. Or. 1646. ἴσων δὲ γενομένων τῶν ψήφων ἡ Ἀθηνᾶ οἰκτείρασα αὐτὸν παρ' ἑαυτῆς ἔθηκε μίαν ψήφον, ἣτις ἐποίησεν αὐτὸν νικῆσαι. Aristid. Or. II. p. 20. ed. Dind. Schol. ad Aristid. Panath. p. 108, 7. ed. Dind. Aristid. Panath. p. 108, 10. Lucian. Halc. c. 21. Harm. c. 3. Hic Athena calculum album manu tenens porrigit.

προσθήσομαι] Notanda hic forma media, ubi melius convenire videtur activa.

736. Cf. Fr. 172. μητρὸς ἧ σ' ἐγείνατο. Suppl. 581.

738. ἅπαντι θυμῷ] Cum αἰνῶ connecte. Cf. Ag. 234. παντὶ θυμῷ.

κάρτα δ' εἰμι τοῦ πατρός] For I am altogether on the side of the father. Cf. Eur. El. 1103. οἱ μὲν εἰσιν ἀρσένων, | οἱ δ' αὖ φιλοῦσι μητέρας μᾶλλον πατρός. Martial. Ep. XI. 4. 4. 'summi filia tota patris.' "Soph. El. 365. νῦν δ', ἐξὸν πατρός | πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλησθαι, καλοῦ | τῆς μητρός. Fr. 148. οὔτοι χρῆ — μητρὸς καλεῖσθαι παῖδα, τοῦ πατρός παρόν." (Weckl.)

739. γυναικὸς οὐ προτιμήσω μέρος] Cf. 640. πατρός προτιμᾷ Ζεὺς μέρος τῷ σῷ λόγῳ.

740. δωμάτων ἐπίσκοπον] Cf. 518. Ch. 127. πατρῶων δωμάτων ἐπισκόπους (δαίμονας).

741. νικᾷ —] Cf. Eur. Iph. T. 1472. Arist. Ran. 684. ὡς ἀπολεῖται, κἂν ἴσαι γένωνται.

ἰσόψηφος] Scilicet incluso Athenae calculo (735). Cf. 795. Eur. El. 1262. νικᾷν ἴσαις ψήφοισι τὸν φεύγοντ' ἀεί.

742 sq. ἐκβάλλεθ' —] Imitari videtur Comicus in Vesp. 993. ΦΙ. φέρ' ἐξεράσω. ΒΔ. πῶς ἄρ' ἠγωνίσμεθα; | ΧΟ. δείξειν ἔοικεν. ΒΔ. ἐκπέφηνας, ὦ Λάβης.

742. τευχέων] Cf. Ag. 815. αἱματηρὸν τεῦχος.

743. τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος] Hoc munus commissum est. Cf. Ag. 908. δμωαί, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος | πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν; 1202. Ch. 760. ταῦτόν εἰχέτην τέλος.

744. πῶς ἀγὼν κριθήσεται;] Cf. 680. Arist. Eq. 614. ἀγγειλον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω. Eur. El. 751. πῶς ἀγῶνος ἤκομεν;

746. ἀγχόνης — τέρματ'] Mors per laqueum. Anglice, the last resource of the noose. Ut apud Homerum τέλος θανάτοιο. Schol. νῦν μοι ζωὴ ἢ θανάτου τέλος.

ἀγχόνης] Cf. Ach. 60. ταῦτα δῆι' οὐκ ἀγχόνῃ; Soph. O. R. 1374. κρεῖσσον ἀγχόνης. Eur. Her. 246. καὶ τόδ' ἀγχόνης πέλας.

747. ἡμῖν γὰρ —] Anglice, Yes, and for us to come to naught or hereafter to exercise our right. Cf. Arist. Ach. 71. σφόδρα γὰρ ἐσωζόμεν ἔγώ. Eq. 1088.

πρόσω] In posterum, posthac.

τιμὰς νέμειν] Honoribus frui. Cf. 624. μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν.

748. πεμπάζετ' ὀρθῶς —] Enumerate recte. Πεμπάζειν proprie significat quinque digitis enumerare. Α πέμπε antiqua forma numeri πέντε. Cf. Pers. 981. τὸν σὸν — πεμπαστάν. Hom. Od. 11, 412. αὐτὰρ, ἐπὴν πάντας πεμπάσσεται ἠδὲ ἴδηται, | λέξεται ἐν μέσσοισι. Lyc. Alex. 1470. πάντα φράζειν κἀνακομπάζειν (κἀναπεμπάζειν?) λόγον | ἐτητύμως.

ἐκβολὰς ψήφων] I. e. τὰς ἐκβληθείσας ψήφους. Paullo aliter Soph. Ant. 250. οὔτε του | γενῆδος ἦν πληγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολή.

749. τὸ μὴ ἀδικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει] Angl. taking care to avoid injustice in the division of them. Cf. 85. οἴσθα μὲν τὸ μὴ ἀδικεῖν.

ἐν διαιρέσει] In divisione.

750 sq. Cf. Soph. El. 415. πολλά τοι μικροὶ λόγοι | ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς. Sed sententia non omnino perspicua est. "The meaning is, 'The absence of a single vote may give rise to a great calamity, as on the other hand the addition of it may save a house.'" (Pal.) "I. e. one vote either way makes the difference between ruin and salvation." (Sidg.)

750. γνώμης ἀπούσης] Sententia omissa (i. e. calculo neglecto). Idem fere quod ψήφου —. Cf. 674. ἤδη κελεύω τούσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν | ψήφον δικαίαν. Hoc vult dicere, calculum vel unum, prout non feratur aut feratur, magnum infortunium aut contra magnam felicitatem saepe praebere posse. Cf. Pr. 456. ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν ἔπρασσον. 867. Theogn. 353. εἰ γνώμης ἔλαχες μέρος.

751. ὠρθωσεν] Aoristus gnomicus.

753. ἴσον —] I. e. ἴσοι γὰρ εἰσιν οἱ ἀριθμοὶ τῶν πάλων. Cf. Eur. El. 1265. ἴσαι δέ σ' ἐκσώζουσι μὴ θανεῖν δίκη | ψῆφοι τεθεῖσαι. 1269. Iph. T. 1469 sq. Arist. Ran. 685. Antiphont. p. 135, 51. τῶν ψήφων ὁ ἀριθμὸς ἐξ ἴσου γενόμενος τὸν φεύγοντα μᾶλλον ὠφελεῖ ἢ τὸν διώκοντα.

754. Hic probabile est Orestem progredi genuaque deae amplecti.

755. ἔστερημένου] Sc. ἐμοῦ in ἐμοὺς latens.

σύ τοι —] Cf. 727. 729.

756. *καί τις Ἑλλήνων ἔρει*] Cf. Ag. 590. *καί τις μ' ἐνίπτων εἶπε*. Ch. 59. *φοβεῖται δέ τις*. "Cf. Soph. Aj. 500. una cum Hom. Il. 6, 659." (Weckl.)

κατόπισας] Restituisti. Eadem vis obtinet in νν. *κάτειμι, κατέρχομαι, κατάγω*, etc.

757. *Ἀργεῖος ἀνὴρ αὖθις*] Vir ille rursus Argivus est, i. e. ad civitatem suam rediit. Sed v. annot. crit.

759. *Παλλάδος — ἔκατι*] Palladis gratia (favore). Cf. Suppl. 445. *γένοιτ' ἂν ἄλλα κτησίῳ Διὸς χάριν*. et ad Arist. Lys. 306.

τοῦ τρίτου σωτήρος] Cf. Suppl. 27. *Ζεὺς σωτὴρ τρίτος*. Fr. 52 D. *τρίτην Διὸς σωτήρος εὐκταίαν λίβα*. Ch. 244. *τῷ τρίτῳ | πάντων μεγίστῳ Ζηνί*. "Soph. O. C. 8. 331. Aj. 1174. Eur. Hipp. 1404. Menand. sent. 231." (Weckl.)

761. *συνδίκους*] Causae patronas. Cf. Suppl. 726. *ἐγὼ δ' ἀρωγοὺς ξυ- δίκους θ' ἤξω λαβών*. Dem. 271, 22. *σύνδικον αὐτὸν — χειροτόνησάντων ὕμῶν*. 272, 7. 689, 6. 501, 22. Hinc *συνδικεῖν* Eum. 579.

762. *χώρᾳ τῆδε — ὀρκωμοτήσας*] Cf. Ag. 1568. *δαίμονι τῷ Πλεισθενιδῶν | ὄρκους θεμένη*.

763. *εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον*] Anglice, for all fulness of time. Mira locutio. Cf. 670. *εἰς τὸ πᾶν χρόνου*.

πλειστήρη] Vocabulum non alibi repertum, fortasse Siculum, qualibus multis usus esse fertur Aeschylus. Cf. ad Ch. 1029. *πλειστηρίζομαι*.

764. *ὀρκωμοτήσας*] Cf. 46. *Ἄρην — ὀρκωμότησαν*. Sept. 46. Eur. Suppl. 1189. *ὀρκωμοτεῖ*.

765 sq. Haec ad foedus paullo antea inter Athenienses et Argivos ictum spectant. Cf. ad 673.

765. *πρυμνήτην χθονός*] I. e. *κυβερνήτην*. Cf. 16. *Δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἀναξ*. Eur. Med. 770. *πρυμνήτην κάλων*. Sept. 2. *δοσις φυλάσσει πρᾶγος (πράγματ'?) ἐν πρύμνῃ πόλεως*. Soph. Fr. 470, 1. *πρωρατῆς στρατοῦ*.

766. *εὖ κεκασμένον*] Hoc ad δόρυ (exercitum) referendum. Cf. Arist. Eq. 685. *πανουργίαις μεῖζοσι κεκασμένον*. Eur. El. 616. *φρουραῖς κέκασται*.

δόρυ] Exercitum, ut in Eur. Fr. 213. *ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ | κρεῖσσον στρατηγῶ μυρίου στρατεύματος*.

768. *τάμὰ νῦν ὀρκώματα*] 'My present oath.' (Sidg.)

769. *ἀμηχάνοισι — δυσπραξίαις*] Cf. 561. *ἀμηχάνοις δύαις*.

δυσπραξίαις] Cf. Soph. Aj. 759. *πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις (δυσπραγίαις Stob.)*. Eur. Hipp. 915. *οὐ κρύπτειν δίκαιον σὰς δυσπραξίας*. 1405. *ᾧμωξα πατρὸς δυσπραξίας*.

770. *παρόρνιθας*] Schol. *ἀπαισίους*. Confer *δύσδαμαρ δυσδάμαρτος*.

771. *ὡς αὐτοῖσι μεταμέλη πόνος*] Cf. Arist. Nub. 1114. *οἶμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν*.

772. *ὀρθομένων δέ*] Angl. but, if things go right (straight). Subaudiendum *πραγμάτων*. Cf. 675. *ὡς ἄλις λελεγμένων*. Sept. 274. *εὖ ξυντυχόντων*. Soph. El. 1344. *τελουμένων εἶποιμ' ἂν*. Aj. 981. *ὡς ᾧδ' ἐχόντων*. Sed probabilis videtur correctio *ὀρθομένοις*. Cf. Eur. Med. 569. *ὀρθομένης | εὐνής γυναῖκες πάντ' ἔχειν νομίζετε*. V. annot. crit.

773. ἀεὶ] Producta prima ut in 596. 836. Pers. 176. 602. Ag. 1450. Suppl. 675. 704. Sept. 856.

συμμάχῳ δορί] Cf. Soph. Aj. 181. ξυνοῦ δορός. Hom. Il. 18, 309. ξυνός Ἐνυάλιος.

775. σὺ] Pallas.

πολισσοῦχος λεώς] I. q. ἀστικὸς λεώς (681. 997. ubi tamen corrigendum videtur Ἀττικὸς λεώς). Cf. 883. 1010. Alibi semper deorum epithetum est, Sept. 69. 185. Ag. 338. Usitatio forma est πολιοῦχος.

776. ἀφυκτον τοῖς ἐναντίοις] In which your enemies cannot escape. Cf. Plat. Theaet. 165 B. τί γὰρ χρήσει ἀφύκτῳ ἐρωτήματι τὸ λεγόμενον ἐν φρέατι συνεχόμενος;

ἔχοι] Sc. λεώς.

δορός νικηφόρον] Victorious in war.

777. Hic exeunt Orestes et Apollo. Areopagitae remanent sedentes, in medioque eorum cernitur Athena.

778—792. Furiae, ira accensae, juniores deos, quorum sunt Apollo et Athena, propter contemptum sibi illatum vituperant, regionique Atticae calamitates varias imprecantur.

778. Cf. 492 sq.

779. καθιππάσασθε] Conculcastis. Cf. 150. 731. 809.

εἴλεσθε] Subripuistis.

780—788. Ad hos versus respicit Minerva infra 800—803.

780. βαρύκοτος] Cf. 801. βαρὺν κότον. et βαρύμηνης (Ag. 1482.).

781 sq. Cf. 478. χώρα μεταῦθις ἰὸς ἐκ φρονημάτων (?) | πέδῳ πεσῶν ἀφερτος αἰανῆς νόσος.

781. ἐν γὰρ τᾷδε] Pro ἐς γὰρ τᾶνδε ex epicorum usu positum. Sic Ch. 36. πίτνων ἐν δώμασι? Infra 787. ἐν χώρα βαλεῖ. Monuit Sidgwick.

782 sq. Cf. omnino 478 sq.

782. ἀντιπενθῆ] 'Woe for woe.' (Sidg.) Schol. ἰσοπενθῆ, ὁμοια δρῶντα οἷς πέπονθα. V. annot. crit.

καρδίας] Ex corde, quod iracundiae aliorumque animi motuum sedes esse putabatur. Cf. 802. ἀφεῖσαι δαιμόνων (πνευμόνων aut καρδίας?) σταλάγματα.

785. ἀφορον] Unproductive (causing unproductiveness). Herod. II. 156. δένδρεα καὶ καρποφόρα καὶ ἀφορα πολλά. Passivum est ἀφερτος.

786. πέδον ἐπισύμενος] Cf. Eur. Phoen. 1073. ἐπέσσυτο γὰν ἀρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἄτα. Hipp. 574. φήμα φρένας ἐπίσσυτος.

787. βροτοφθόρους κηλίδας] Cf. Suppl. 264. κνωδάλων βροτοφθόρων. Eur. Fr. 268. σκῦλα — βροτόφθορα. Ch. 281. σαρκῶν ἐπαμβατήρας ἀγρίαις γνάθοις | λειχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν.

790. δύσοιστα πολίταις ἔπαθον] "Grievous to the city shall be my wrongs," i. e. the city shall pay for my ill-treatment." (Sidg.)

791. μεγάλα] I. e. δεινά. Sub. πεπόνθαμεν. Pind. Ol. II. 23. ἔπαθον αἰ μεγάλα.

792. ἀτιμοπενθεῖς] Propter honoris detractionem (contemptum) tristes.

793—915. Athena inter singula cantica Furias alloquitur blandisque verbis eas demulcet domumque iis novam in civitate sua Athenis pollicetur.

ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως] Mihi hoc concedite ut non moleste haec feratis. Ut *πίθεσθαι τι* dicitur.

795. ἰσόψηφος δίκη] Cf. 741.

796. ἐξήλθ'] Has turned out.

ἀληθῶς] I. e. ὀρθῶς δικαίως. Angl. in accordance with truth (justice, right).

μαρτύρια] Tribrachys ut in ἀμφοτέρα 480. ἐγγύτατα Suppl. 388.

797. λαμπρὰ μαρτύρια] Cf. Soph. Tr. 1174. ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ (schol. φανερά, σαφῆ) συμβαίνει.

798. αὐτὸς — αὐτὸς] "Cf. Fr. 266. ὁ δ' αὐτὸς ὕμνων, αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρῶν, | αὐτὸς τὰδ' εἰπὼν, αὐτὸς ἐστὶν ὁ κτανῶν | τὸν παῖδα τὸν ἐμόν. Xen. Anab. III. 2. 4. αὐτὸς ὀμόσας ἡμῖν, αὐτὸς δεξιὰς δοῦς, αὐτὸς ἐξαπατήσας συνέλαβε τοὺς στρατηγούς." (Pal.)

βλάβας ἔχειν] Suffer harm.

ὥς] Pro ὥστε, ut alibi non raro.

800 sq. Cf. 783 sq.

800. βαρὺν κότον] Cf. 780. βαρύκοτος.

801. τῇ γῆ — μὴ βαρὺν κότον σκήψητε] Cf. Ag. 366. ὅπως ἂν Ζεὺς μήτε — σκήψη βέλος ἠλιθιωθέν. Eur. Med. 1333. τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοί.

802. πνευμόνων σταλάγματα] Cf. 813. καρδίας σταλαγμόν. 782. ἰὸν ἰὸν ἀντιπενθῆ (ἀκροπενθῆ?) μεθεῖσα καρδίας σταλαγμόν χθονὶ φθοράν.

803. βρωτῆρας] Edaces. Cf. Fr. 203. ἰππάκης βρωτῆρες εὐνομοὶ Σκύθαι. Similiter turbo (στρόβος) κακὸς ποιμὴν navium dicitur Ag. 657.

804. ὑπίσχομαι] I. q. ὑπισχνοῦμαι. Epica forma. Similiter οἰχομαι et οἰχνέω, λήθω et λανθάνω, φεύγω et φυγγάνω, πεύθομαι et πυνθάνομαι. Monuit Sidgwick.

805. κευθμῶνας] Cavernam. "There is a chasm in the rock, with a dark spring of water, on the NE. side of the Areiopagos. This is no doubt the placed constantly referred to as the κευθμῶν or θάλαμοι (1004) of the Eumenides, and explains the phrases κατὰ γᾶς σύμεναι (1007), τοὺς ἐνερθε καὶ κατὰ χθονὸς τόπους (1023), and γᾶς ὑπὸ κεύθει (1036). The clearest reference is Eurip. El. 1270., where he speaks of the Eumenides, defeated in this trial of Orestes, as entering a chasm, δειναὶ μὲν οὖν θεαὶ τῶδ' ἄχει πεπληγμέναι | πάγον παρ' αὐτὸν χάσμα δύσονται χθονός." (Sidg.)

806. λιπαροθρόνοισι] Resplendentibus, ut ex marmore, opinor, sculptis. Cf. Fr. Lyric. incert. 144 B. λιπαροθρόνους τ' ἀδελφεὰς Δίκαν καὶ στεφανηφόρον Εἰράναν.

ἐσχάραις] Focis. Cf. 108. Pers. 205. πρὸς ἐσχάραν Φοίβου.

808. Cf. 882.

812. μεθεῖσα] Cf. Soph. Phil. 1300. μὴ πρὸς θεῶν μεθῆς βέλος.

815. λειχὴν] Cf. 785. Ch. 281. λειχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν.

824. ὑπερθύμως] I. q. περιθύμως Ch. 40. et περιοργῶς Ag. 215.

825. *στήσητε*] Reddite. Cf. Soph. O. R. 699. *δτου ποτὲ | μῆνιν τοσῆνδε πράγματος στήσας ἔχεις*. O. C. 1041. *πρὶν ἂν σε τῶν σῶν κύριον στήσω τέκνων*. Hom. Il. 13, 333. *ἴστατο νεῖκος*. Od. 19, 11. *ἔριν στήσαντες*. (Weckl.)

δύσκηλον] Implacabilem. Schol. *δυσθεράπευτον*.

826 sq. Sensus est, In mea potestate est, si id velim, coercere te tibi que malum inferre, sed magis libet persuadendi artem experiri (885. 970.). Monuit Pal. Ut Chorus *Δίκην* invocaverat, sic Athena minitabunda patrem suum *Δία* invocat.

826. *καὶ γὰρ*] Etiam ego. Cf. 850.

καὶ τί δεῖ λέγειν;] Formula in usu Graecis quando supprimitur aliquid ingratum aut non necessarium dictu. "Plat. Symp. 217 C. *συνεγυμνάζετο οὐν μοι καὶ προσεπάλαιε πολλάκις οὐδενὸς παρόντος. καὶ τί δεῖ λέγειν; οὐδὲν γάρ μοι πλέον ἦν*. Ag. 581. *καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;* Eur. Andr. 920. *ὀλεῖ γάρ μ' ἐνδίκως· τί δεῖ λέγειν;* Herc. 1270. Phoen. 43. etc. Demosth. p. 126. init. *καὶ τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν;*" (Pal.)

827. Cf. Aesch. Suppl. 291. *κληδοῦχαν Ἥρας φασὶ δωμαίων ποτὲ | Ἴὸ γενέσθαι*. Pallas *κληδοῦχος* appellabatur. V. Eur. Hipp. 541. Arist. Th. 1142.

δώματος] Cubiculi. Jovis *ταμειῖον* dicit. Cf. Arist. Av. 1537. *καλλίστην κόρην (Βασίλειαν), ἣτις ταμειεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διός*. Virg. Aen. I. 42. 'Ipsa (Minerva) Jovis rapidum jaculata e nubibus ignem | disjecitque rates evertitque aequora ventis.' (Weckl.)

829 sq. "It is to be observed that Athena has heretofore generally addressed the Erinyes collectively. From this place to the end the Coryphaeus alone speaks and is spoken to, the singular being used throughout." (Pal.)

830. Cf. Ag. 1663. Ch. 46.

γλώσσης ματαίας] Cf. Ag. 1662. *ματαίαν γλώσσαν — ἑξακοντίσαι*. 1672. *ματαίων — ὑλαγμάτων*. Pr. 345. *γλώσση ματαία*.

ἐκβάλης] Anglice utter. Cf. Ch. 37. *φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν*.

χθονὶ] Contra hanc terram. Cf. annot. crit.

831. Schol. *τὸν πάντα ποιοῦντα κακῶς πράττειν* (i. *πράσσειν*).

καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς] Anglice, that all fruit-bearing things should do badly. Cf. Herod. II. 156. *δένδρεα καὶ καρποφόρα καὶ ἄφορα πολλά*. Sunt qui construunt *ἐπη καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς* (i. e. *πανταχῆ πράσσειν κακῶς*), words bearing this fruit that everything suffers (that nothing thrives).

832. *κελαινοῦ κύματος*] Nigri fluctus (iracundiae). Anglice, of the black (angry) billow of thy wrath. 'Consopias quaeso atrae bilis in te effervescentis acerbam vim.' (Sch.)

πικρὸν μένος] Cf. 840 sq.

833. *σεμνότιμος*] Venerabiles honores habens, reverenter colenda. Cf. Ch. 356. *σεμνότιμος ἀνάκτωρ*. Soph. Oed. R. 556. *σεμνόμαντις*.

ἀνάκτωρ] I. q. *ἀναξ*. Hinc *ἀνάκτορον*. Cf. Eur. Tro. 1225. *ὦ μέγας ἐμοὶ ποτ' ὦν ἀνάκτωρ πόλεως*. "Nota veterum opinio, quam quisque stationem in vita occupaverit, eandem eum etiam in orco tenere Pers. 697." (Blom.)

ξυνοικήτωρ ἐμοί] Cf. 916. δέξομαι Παλλάδος ξυνοικήαν.

834. πολλῆς] I. e. μεγάλης. Sept. 489. ἄλω πολλήν, ἀσπίδος κύκλον. (Pal. ἀκροθίνια θύη] Primitias. Schol. ὡς προτέλεια θυόντων Ἀθήνησι ταῖ Ἐρινύσι. Fr. 184 D. ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα κἀκροθίνια;

835. θύη πρὸ παιδῶν] Sc. in natalibus eorum. Cf. Ag. 1168. πρόπυργο θυσαίαι.

πρὸ παιδῶν] I. q. ὑπὲρ παιδῶν. Cf. Soph. O. R. 10. πρὸ τῶνδε φωνεῖν.

γαμηλίου τέλους] The marriage rite. Nuptias τέλος dici annotavit Pollux III. 38. Hinc τέλος γάμου de nuptiis confectis dixerunt Homerus aliique Cf. Hom. Od. 20, 74. τέλος θαλεροῖο γάμοιο. Hinc Ἥρα τελεία et Ζεὺς τέλειος (214).

836. τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον] You will have reason to praise this my advice. Cf. Soph. El. 1057. τὰμ' ἐπαινέσεις ἔπη. 1044. Eur. Alc. 1039. σύ μ' αἰνέσεις ἴσως.

837. ἐμὲ παθεῖν τάδε] That I should suffer this! Cf. Soph. Aj. 410. ὦ δυστάλαινα, τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον | φωνεῖν. Phil. 234. φεῦ, τὸ καὶ λαβεῖν | πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς etc. Arist. Vesp. 835. τοιουτονὶ τρέφειν κύνα. et ad Nub. 268.

838. παλαιόφρονα] 'Holding the ancient or old-fashioned ideas (in opposition to the νεώτεροι θεοί.' (Pal.) Alii explicant, having the wisdom of age. Cf. Suppl. 601. πατήρ φυτουργὸς — γένους παλαιόφρων μέγας τέκτων etc. et ad Suppl. 361. Confer παλαιόγονος Plat. com. II. 646. et παλαιογενῆς Nub. 358.

κατὰ τε γᾶς οἰκεῖν] Cf. 805.

839. ἀτίετον — μύσος] Cf. 385. 872. Eum. 385. Suppl. 853. Eur. Ion. 700.

840. πνέω — κότον] Cf. Ch. 33. ἐξ ὕπνου κότον πνέων. 34. κότον πνέων. 951. δλέθριον πνέουσ' ἐν (ἐπ'?) ἐχθροῖς κότον. Ag. 1235. ἀσπονδόν τ' ἀράν (ἀρη?) | φίλοις πνέουσιν. Soph. El. 610. ὄρω μένος πνέουσαν. Eur. Iph. T. 288. πῦρ πνέουσα καὶ φόνον. Phoen. 876. ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀράς. Hom. II. 2, 537. μένεα πνείοντες Ἀβαντες.

841. δᾶ φεῦ] Cf. Eur. Phoen. 1296. φεῦ δᾶ, φεῦ δᾶ. Arist. Lys. 198. et ad Prom. 570. ἄλευ δᾶ (sic Dind.). Ag. 1072. ὀτοτοτοῖ πόποι δᾶ. Soph. Phil. 100. τί οὖν μ' ἀνωγας ἄλλο πλήν ψευδῆ λέγειν; Schol. δᾶ: ὦ γῆ, Δωρικῶς δθεν καὶ Δαμάτηρ. Δᾶ forma Dorica est nominis γῆ.

843. πλευρὰς] Legitur item in anaepaestis etiam Soph. Aj. 1410. Apud Homerum II. 20, 170. 23, 716. 24, 19. etc.

845. 'The gods' unconquerable wiles have reft me from [of?] my ancient honours as of no account', vertit Sidgwick. Sensus quidem loci satis perspicuus est, textus autem gravi, ni fallor, corruptela laborat.

τιμᾶν δαναϊᾶν] Of my ancient honours. Cf. 372. γέρας παλαιόν. Pr. 794. ἵνα | αἱ Φορκίδες ναίουσι δηναϊαὶ κόραι. 912. δηναϊῶν θρόνων.

846. δυσπάλαμοι] 'Difficult to grapple with.' (Pal.) Cf. Suppl. 846. Ag. 1509.

παρ' οὐδέν] Making no account of me. Cf. 213. Proleptice forsan accipiendum, ὥστε παρ' οὐδέν εἶναι, so as to be of no account.

848. ὀργὰς ξυνοίσω σοι] Sensus est, iram tibi ignoscam ut aetate proveciori. Cf. Soph. El. 1465. συμφέρειν τοῖς κρείσσοσι. Arist. Lys. 166. οὐδέποτ' εὐφρανθήσεται | ἀνὴρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ. Eur. Med. 870. τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν | εἰκὸς σ', ἐπεὶ etc. 13. πάντα συμφέρουσ' Ἰάσονι. Herc. 1366. ψυχὴν βιάζου τὰμὰ συμφέρειν κακά. Alc. 371. ἐγὼ σοι πένθος λυπρὸν συνοίσω τῆσδε. Nos diceremus, I join in your indignation.

γεραιτέρα] A γέρων, ut πεπαίτερος (Ag. 1365.) a πέπων.

849. τῷ μὲν] In that respect. Schol. διὰ τὸν χρόνον.

σοφωτέρα] Cf. 431. δίδαξον· τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένει (οὖν πέλεις?).

851. ἐλθοῦσαι] Si ieritis.

855. πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως] 'Prope Erechthei aedem, quae in Acropoli sita erat.

856. γυναικείων στόλων] Cf. Pers. 123. γυναικοπληθῆς ὄμιλος.

858. σὺ δ' —] Ad eandem personam dictum. Cf. ad Ag. 1061.

859. αἵματηρὰς θηγάνας — βλάβας] Cf. Ag. 1535. θήγει (al. δίκαι, δίκαι) δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάναν βλάβας | πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα.

σπλάγγων βλάβας] Cf. Ag. 1234. ναυτίλων βλάβην.

σπλάγγων] I. e. praecordiorum.

860. ἐμμανεῖς] Ad θηγάνας referendum epithetum quod proprie ad νέων pertinet.

θυμώμασι] A θυμοῦσθαι. Suspectum.

Schol. ὅτι καὶ (οὐκ Dind.) οἰνωθέντες —.

861. ἐξελοῦσ' mss. Schol. ἀναπτερώσασα. Corrigendum videtur ἐκζέουσ' aut ἐκζέσασ', transitivo sensu. Cf. Sept. 709. ἐξέζεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα. Eur. Cycl. 392. καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρὶ. Concise dictum pro ἐκζέουσα καρδίαν ἀστῶν ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων.

ἀλεκτόρων] Schol. μάχιμον γὰρ τὸ θρνεον, τῶν τε ἄλλων ζώων τὸ συγγενὲς αἰδουμένων μόνος οὐ φείδεται. Pind. Ol. 12, 20. ἐνδομάχας ἀλέκτωρ. Varr. de R. R. III. 9. 'Sunt enim galli in certamine pertinaces — et ad praeliandum inter se maxime idonei.' Per hanc imaginem bella intestina civibus suis deprecatur dea.

862. τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν] Cf. 487. 1045.

Ἄρη ἐμφύλιον] Bellum civile. Cf. 356. Ἄρης τιθασός. Hom. 9, 163. ἀφρητῶρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος | δς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.

864. θυραῖος ἔστω πόλεμος —] Externum sit bellum, idque non aegre veniens (ut gloria inde civibus meis feratur).

οὐ μόλις παρῶν] I. e. 'occurring without stint.' 'Quantumcunque sit nihil moror, dummodo non sit domesticum.' (Scholef.) "Cf. Prop. IV. 6. 9. 'Ite procul, fraudes; alio sint aere noxae.' Martial. VI. 25. 7. 'Bella velint Martemque ferum rationis egentes.'" (Pal.) Cf. Ag. 1082. ἀπώλεσας γὰρ (γὰρ μ'?) οὐ μόλις τὸ δεύτερον. Eur. Hel. 334. θέλουσιν οὐ μόλις καλεῖς.

865. ἐν ᾧ] Ad πόλεμος vulgo refertur. Longe aliter Paleius, qui explicat, 'coming without stint [to his heart's content] to him who shall feel a strong desire for glory.' Recte proculdubio. Multo enim melius de homine quam

de bello ipso dicitur inesse *δεινός εὐκλείας ἔρωσ*. Sic *γυναιξίν οὐκ ἔνεσι' ἄρης*. Suppl. 749. Ita etiam facilius intelligitur istud *οὐ μόλις παρών*, quod interpretibus crux fuit.

866. *ἐνοικίου — ὄρνιθος*] Cf. Pers. 756. *ἔνδον ἀρχμάζειν*. Pind. Ol. XII. 20. *ἐνδομάχας ἀλέκτωρ*. Arist. Pac. 788. *ὄρνυγας οἰκογενεῖς*. Poll. X. 156. *τὰς ἐνοικιδίας (ἐνοικιδίους?) ὄρνιθας*.

οὐ λέγω mss. I make no mention of, I decline to mention. Cf. Ag. 871. Ch. 989. Soph. Tr. 499. El. 1467. *εἰ δ' ἔπεστι νέμεσις, οὐ λέγω*. Philetaer. 9. Corrigendum suspicor *οὐ σέβω, οὐ θέλω*, aut potius *οὐκ ἔω* (veto).

868. *εὐ δρῶσαν, εὐ πάσχουσαν*] Cf. Ag. 1527. *νηλέα δράσας, νηλέα πάσχων*.

869. *χώρας — θεοφιλεστάτης*] Cf. 805. Soph. Oed. C. 260. *τὰς Ἀθήνας φασὶ θεοσεβεστάτας εἶναι*. Eur. Pol. 307. *πόλιν γε θεοφιλεστάτην | οἰκοῦσι* etc. Thuc. II. 41. Demosth. 20, 90.

879. *τιμᾶν δαναιᾶν*] Cf. ad 845.

881. *οὔτοι κάμοιμ' ἄν —*] I should never get weary of etc. Cf. 908. *καρπὸν τε — εὐθνεοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ* (l. νόσῳ).

882. Cf. 778. 808.

883. *πολισσοῦχων βροτῶν*] I. e. τοῦ ἀστικοῦ λεῶ. Cf. 1010. *πολισσοῦχοι | παῖδες Κραναοῦ*. 775.

884. *τοῦδ' ἀπόξενος πέδου*] Cf. Ag. 1282. *τῆσδε γῆς ἀπόξενος*. Ch. 1038. *τῆσδε γῆς ἀπόξενος*.

885 sq. Sensus hujus grandiloqui et inflati sermonis hic est, 'Si tibi persuadere possum.' Cf. 970 sq.

885. *ἄγνὸν Πειθοῦς σέβας*] Cf. Fr. 134. *σέβας δὲ μηρῶν ἄγνὸν οὐκ ἐπηδέσω*. Soph. Oed. R. 830. *ὦ θεῶν ἄγνὸν σέβας*. Phil. 1289. *ἄγνὸν Ζηνὸς ὑψίστου σέβας*. Eur. Cycl. 576. *τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἄγνὸν σέβας*.

Πειθοῦς] *Suadae deae*. Cf. Eur. Fr. 170. *οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγοι, | καὶ βωμὸς αὐτῆς ἐστὶν ἀνθρώπου φύσις*. 'At, si revereris *Suadae* majestatem, quae linguam meam demulcendi ac deleniendi vi imbuat.' (Minck.)

Πειθοῦς σέβας] Cf. Ag. 1356. *τῆς μελλοῦς κλέος*. Eur. Or. 1242. *Δίκης σέβας*. Schol. *εἰ πείθῃ τῷ μειλίγματι τῆς ἐμῆς γλώσσης*.

886. *θελκτήριον*] Incantamentum. Cf. 81. *θελκτηρίους | μύθους ἔχοντες*. Suppl. 447. *γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος*. Pr. 172. *καὶ μ' οὔτε μελιγλώσσοις πειθοῦς ἐπαοιδαιῖσιν θέλξει* etc.

888. *ἐπιρρέποις*] Transitivo sensu, ut in Ag. 249. *Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν μαθεῖν ἐπιρρέπει*. Theogn. 156. *Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιρρέπει ἄλλοτε ἄλλως*. Soph. Ant. 1158. *τύχη γὰρ ὄρθοῖ καὶ τύχη καταρρέπει* (schol. *πίπτειν ποιεῖ*).

889. *τῆδ' ἐπιρρέποις πόλει μῆνιν*] Cf. Antiph. p. 127, 2. *ὑμῖν τὸ μῆνιμα τῶν ἀλιτηρίων προστρέφομαι*.

890. *γαμόρω*] *Terrae possessori*. Anglice possessor, proprietor. Dorice pro *γεωμόρω*. Cf. Suppl. 613. *τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γεωμόρων*. Ch. 482. *γαμόρου κράτος*. Confer v. *γάπεδον*.

891. *δικαίως ἐς τὸ πᾶν*] Cf. 291.

893. πάσης ἀπήμον' οἰζύος] One free from all trouble. Cf. Soph. Oed. C. 786. κακῶν ἀνατος. 1514. γήρως ἄλυπα. El. 1002. ἄλυπος ἄτης. (Weckl.) Adde Ag. 311. φάος τόδ' οὐκ ἀπαππον Ἰδαίου πυρός. Soph. El. 36. ἀσκειον ἀσπίδων. Aj. 321. ἀψόφητος κωκυμάτων.

894. καὶ δὴ δέδεγμαί· τίς —;] Fac me accepisse (quod obtulisti). Cf. Ch. 565. καὶ δὴ τεθναῖσι. Eur. Med. 386. εἶεν· καὶ δὴ τεθναῖσι· τίς με δέξεται πόλις; Hel. 1059. καὶ δὴ παρῆκεν. Arist. Vesp. 1224. ἐγὼ (τάχ'?) εἴσομαι· καὶ δὴ γὰρ εἶμ' ἐγὼ Κλέων.

895. εὐθνεῖν] Florere, vigere, bona fortuna uti. Cf. 908. καρπὸν — εὐθνεοῦνται. 944. μῆλά τ' εὐθνεοῦντα. Cratin. II. 231. ἠνίκ' εὐθνεῖ. Hinc εὐθνεῖα Arist. Rhet. I. 5. 3. Formae Ionicae sunt εὐθνηεῖν et εὐθνηίη, Herod. I. 66. II. 91. 124. I. 85.

897. τᾷ γὰρ σέβοντι] Sc. σε (ὕμᾱς).

συμφορὰς] Events.

ὀρθώσομεν] Cf. 584. ἐποπτεῦσαι — | ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθῶσαι τέ μοι.

898. ἐγγύην θήσει] Pignus dabis. Ut δρκους θέσθαι τινί dicitur. Ag. 1570.

899. ἔξεστι γὰρ μοι —] Redde, Ita faciam, licet enim mihi non dicere (i. e. nulla necessitate premor ut dicam) ea quae non factura sum. 'Yes, for I am not bound to state what I will not perform.' (Pal.) Cf. Dem. c. Mid. p. 538. ἐλθῶν ἐπὶ δεῖπνον οἷ μὴ βαδίζειν ἐξῆν αὐτῷ. Plat. Gorg. p. 461 F. εἰ μὴ ἐξέσται μοι ἀπιέναι καὶ μὴ ἀκούειν σου. Phaedr. p. 252 C. τούτοις δὴ ἔξεστι μὲν πείθεσθαι, ἔξεστι δὲ μή. Correxī, fortasse minus considerate, εἶωθα —. Cf. Soph. Oed. R. 1520. ἂ μὴ φρονῶ γὰρ οὐ φιλῶ λέγειν μάτην.

900. μεθίσταμαι κότου] Cf. Arist. Pl. 365. ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχεν τρόπων. Vesp. 1450. ζηλῶ — τὸν πρέσβυν οἷ μετέστη ξηρῶν τρόπων. Eur. Rhes. 295. μετέστημεν φόβου. Med. 898. σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν, καὶ μεθέστηκεν χόλος (μεθέσταμεν χόλου?). Her. 796. νέος μεθέστηχ' ἐκ γέροντος αὐθις αὐ. Soph. Ant. 718. ἀλλ' εἶκε θυμοῦ καὶ μετάστασιν δίδου. et ad Soph. Aj. 717. μετανεγνώσθη (μετ' αὐ ἔστηκεν aut μετανέστηκεν?) θυμοῦ —.

901. κατὰ χθόν' οὔσα] I. e. ἐν χώρᾳ μένουσα.

902. τί οὖν μ' ἀνωγας] Eadem verba in Soph. Phil. 100.

τί οὖν] Hiatus ut in Suppl. 306. Pers. 787. Sept. 208. 704. Soph. Phil. 100.

903. νίκης μὴ κακῆς] Victoriae non inhonestae. Cf. Sept. 716. νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾷ θεός. Haec νίκη describitur supra 864 sq.

ἐπίσκοπα] That aim at, point to, bespeak. Cf. Ch. 126. εὐχὰς, πατρῶων αἱμάτων ἐπισκόπους. Soph. Aj. 976. σίγησον· αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τεύκρου κλύειν | βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος. Post ἐπίσκοπα virgulam tantum posuerim.

904 sq. Constructio, ut alibi, subito mutatur. Dicturus enim erat, ut monuit Sidgwick, γῆθεν, ἐκ τε ποντίας δρόσου, ἐξ οὐρανοῦ τε κἀνέμων ἀημάτων, sed clausulam de ventis plenius expandit ita ut sermo aliter atque debet terminetur. Haec Hermannus suspicatur imitatum esse Ennium apud Cic. Tusc. Quaest. I. 28. Cf. Suppl. 689 sq.

904. *ποντίας δρόσου*] Cf. Eur. Iph. T. 255. *βοῦς ἤλθομεν νίβοντες ἐναλία δρόσω*. 1191. *θαλασσία δρόσω (νιν νίβαι θέλω)*. Virg. G. IV. 432. 'rorem late dispersit amarum.'

905. *ἀνέμων ἀήματα*] Ventorum flatus. Cf. Ag. 1418. *Θρηκίων ἀημάτων*. Soph. Aj. 674. *δεινῶν τ' ἀήμα πνευμάτων*.

906. *εὐηλίως*] Cf. 926. *Contrarium δυσήλιος est* 396.

907 sq. Cum his cf. Soph. O. R. 25. *φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός, | φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις τόκοισί τε | ἀγόνους γυναικῶν*.

907. *ἐπίρρυτον*] Affluentem, abundantem. Adjectivum praedicativum. Cf. 923. *ἐπιρρύτους βίου τύχας ὀνησίμους γαίας ἐξαμβροῦσαι φαιδρὸν ἀλίου σέλας*. Hor. Od. I. 17. 15. 'Hic tibi copia | manabit ad plenum benigno | ruris honorum opulenta cornu.'

908. *εὐθροδύντα*] Thriving. Cf. 895. 944. *μηλιά τ' εὐθροδύντα*. Dem. p. 94, 3.

909. *βροτείων σπερμάτων*] Of human offspring. Cf. Fr. 294. *τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφήμερα φρονεῖ*.

σωτηρίαν] Sub. *ἐφύμνησον*.

910. *τῶν εὐσεβούντων δ' εὐφορωτέρα πέλοι*] Sc. ἡ χθῶν (902). May it more than ever be productive of pious men. Metaphora a re hortensi sumpta, ut docet v. prox. 911. Confer *ἐπιφορώτατος* Ch. 812. Sed v. annot. crit.

911. *στέργω*] Angl. I like. Cf. 970.

φιτυποῖμενος] Angl. nurseryman.

912. *ἀπένθητον*] Luctus immunem. Activo sensu, ut in Ag. 895. *ἀπενθήτω φρενί*. Alia forma *ἀπενθήης* est Pr. 956.

913. *σοῦστι*] Contractum ex *σοί ἐστι*.

ἀρειφάτων — ἀγώνων] Cf. Eur. Rhes. 124. *ἐκ κόπων ἀρειφάτων*. Suppl. 603. *ἀρείφατοι φόνοι*. Aesch. Fr. 146. *ἀρείφατον λῆμα*. Cf. v. *ἀρηικτάμενος* (Hom.).

914. *πρεπτῶν ἀγώνων*] Splendidorum certaminum. Connectendum videtur cum *ἀστύνικον*. Cf. Arist. Lys. 1298. *πρεπτὸν — σιόν*. Agam. 117. *παμπρέπτοις ἐν ἔδραισιν*.

οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ —] Cf. Prom. 787. 918. Ag. 1171.

915. *ἀστύνικον*] Plenius dictum pro simplici *νικηφόρον*. Cf. Sept. 207. *ἀστυδρομουμένην πόλιν*.

916. ad fin. Furiae tandem, Athenae persuasione pacatae, omnia bona regioni Atticae civibusque ejus pollicentur, Athenae vero pedissequae (*προπομποί*), ipsa dea praeunte, Furias ad novam earum domum comitantur.

916. *Παλλάδος ξυνοικίαν*] Palladis contubernium. Anglice, this dwelling (this offer for you to dwell) with Pallas. Cf. 833. *ὡς σεμνότιμος ἦς ξυνοικήτωρ ἐμοί*. Arist. Thesm. 273. *τὴν Ἰπποκράτους ξυνοικίαν*.

919. *Ἄρης*] Hic deus memoratur quia de *Ἀρείῳ πάγῳ* jam agitur in exitu fabulae.

νέμει] Tenet, possidet, habitat. Cf. 1017. *δαίμονες — Παλλάδος πόλιν νέμοντες*. Suppl. 670. *τῶς πόλις εὖ νέμοιτο*.

920. *δυσίβωμον* —] The glory of the gods of Greece, the protector of their altars.

ἀγαλμα] Decus. Anglice the glory.

921. *ἄτ'*] Sc. *πόλει* (917).

κατεύχομαι] Precor. Cf. Ag. 1250. Ch. 88. 139. 477.

θεσπίσασα] Loquens.

923. *οὐδέν*] Sub. *εἰσί*. Cf. 38. 749.

ἐπιρρύτους βίου τύχας ὀνησίμους] The blessings of life in abundance.

924. *ἐπιρρύτους*] Affluentes, abundantes. Cf. 907. *καρπὸν — ἐπίρρυτον*.

βίου τύχας] Cf. 1020. *συμφορὰς βίου*.

γαίας ἐξαμβρῦσαι] May make to sprout up from the earth.

926. *φαιδρὸν ἀλίου σέλας*] Cf. 906. Ag. 298. *φαιδρᾶς σελήνης*.

928. *μεγάλας — δαίμονας*] Cf. 272. *μέγας γὰρ Αἰδης ἐστὶν εὐθυνος βροτῶν*. Ag. 1481. *μέγαν οἴκοις τοῖσδε δαίμονα καὶ βαρῦμηνιν αἰνεῖς*.

μεγάλας] Mighty, powerful, dread.

929. *κατανασσαμένη*] Having settled. Eur. Iph. T. 1260. *Θέμιν δ' ἐκεῖ γὰς ἰὼν παῖδ' ἀπενάσσατο ἀπὸ ζαθέων χρηστηρίων*. Arist. Vesp. 662. *κατένασθεν*. Activum *νάσσαι* est Pind. P. 5, 94. Ol. 4, 174. V. Elmsl. ad Med. 163.

930. Cf. 953 sq.

930. *πάντα γὰρ ἄδται* —] Cf. 310. *λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους ὡς ἐπινωμᾶ στήσιν ἀμά*. 334. 347. 953 sq.

931. *διέπειν*] Cf. Pers. 105. *πολέμους — διέπειν*.

932. *ὁ γε μὴν κύρσας* —] I. q. *ὁ γε μὴν τυχῶν* —. Angl. he however who has found them adverse etc. "I. e. he who incurs the wrath of the Furies meets with unexpected calamity: the sins of his fathers bring him into their power." (Sidg.) Cf. Soph. Oed. R. 677. *τοῦ μὲν τυχῶν ἀγνώτος*. O. C. 1482. *ἐναισίου δὲ σοῦ τύχοιμι*. Soph. Fr. 644, 2. *Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχῶν*.

934. *τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακῆματα* —] Cf. Eur. Hipp. 831. *πρόσωθεν δὲ πόθεν ἀνακομίζομαι | τύχαν δαιμόνων | ἀμπλακίαισι τῶν παροιδέν τινος*.

935. *σιγῶν*] I. e. 'giving no warning of its approach.' Hesiod. Op. 102. *νοῦσοι δ' — αὐτόματοι φοιτῶσι — σιγῇ*. Notanda antithesis inter hoc et sequens *μέγα φωνοῦντα (κομποῦντα)*. Monuit Sidg.

936. *μέγα κομποῦντ'*] I. e. *μεγαλαυχοῦντα*. Cf. Soph. Ant. 127. *μεγάλης γλώσσης κόμπους*. 1349. *μεγάλοι λόγοι*.

937. *ἀμαθύνει*] Prosternit, destruit.

938 sq. Cf. Hor. Carm. saec. 31. 'nutriant fetus et aquae salubres et Jovis aurae.' (Weckl.)

939. *τὰν ἐμὴν χάριν λέγω*] Meum hoc beneficium est quod dico.

χάριν] Favorem. Anglice boon.

940. *ὀμματοστερῆς*] Germina (sive oculos, Virg. G. II. 73.) delens. Activo sensu, ut *ἀργυροστερῆς* Ch. 1002. *ἡλιοστερῆς* Soph. Oed. C. 313. "Philostr. Her. p. 76. Boiss. *σύ δὲ, ἐπειδὴ φιλεῖς πού τὰς ἀμπέλους, εἰπέ μοι, τί μάλιστα περὶ αὐταῖς δέδοικας; Τί δὲ ἄλλο γ', ἔφη, ἢ τὰς χαλάζας, ὅφ'*

ᾧν ἐκτυφλοῦνται τε καὶ ῥήγνυνται." (Blom.) Passivum est ὀμματοστερῆς. Soph. Oed. C. 1260.

τὸ μὴ περᾶν —] Hoc pendet ab ὀμματοστερῆς. Cf. 220. 694. Ag. 1589. et ad Prom. 236. Ad rem cf. Soph. O. R. 25. φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός.

941. τὸ μὴ περᾶν ὄρον χθονός] Ut non praetereant finem (superficiem) telluris. Anglice, so that they (the buds, ὀμματα) pass (penetrate) not the surface of mother earth. Hic enim videtur esse sensus.

ὄρον χθονός] Telluris superficiem. Si quidem sincera est haec lectio.

942. αἰανῆς — νόσος] Gravis morbus. Cf. 479. ἀφερτος αἰανῆς (αἰ. αἰανῆ) νόσος.

943. ἐφερπέτω] Exspectabas ἐφέρποι (ut πνέοι 938. τρέφοι 946. τίοι 948.), sed hi modi non raro permutantur.

944 sq. Cf. Herod. III. 65. καὶ ταῦτα μὲν ποιεῦσι ὑμῖν γῆ τε καρπὸν ἐκφέροι καὶ γυναικῆς τε καὶ ποιῦναι τίχτοιεν. Aeschin. 3, 111. μήτε γῆν καρπὸς φέρειν μήτε γυναικῆς τέχνα τίχτειν γονεῦσιν εἰκότα ἀλλὰ τέρατα, μήτε βοσκήματα κατὰ φύσιν γονὰς ποιεῖσθαι. (Weckl.)

944. μῆλά τ' εὐθενοῦντα] Cf. 908. 895.

945. γόνος δ' —] 'And may the earth's rich produce.' (Sidg.)

946. γόνος — πλουτόχθων] Allusio est ad argentifodinas Atticas in Laurio et Thorico sitas. Pers. 238. ἀργύρου πηγὴ τις αὐτοῖς ἐστι, θησαυρός χθονός. ubi schol. ἐν Θορικῷ γὰρ ἐστι μέταλλα καὶ ἐν Λαυρίῳ. Strab. III. p. 147. οὐ γὰρ πλουσία μόνον ἀλλὰ καὶ ὑποπλουσία (ὑπερ.?) ἦν ἡ χώρα, καὶ παρ' ἐκείνοις ὡς ἀληθῶς τὸν ὑποχθόνιον τόπον οὐχ ὁ Ἄιδης ἀλλ' ὁ Πλούτων κατοικεῖ. (Weckl.)

947. ἐρμαίαν] Lucky, fortunate. 'Ερμῆς enim bonae cujusvis fortunae auctor esse existimabatur. Hom. Il. 14, 491. τὸν ῥα μάλιστα | 'Ερμείας ἐφίλει καὶ κτήσιν ὀπασσε.

948. δαιμόνων δόσιν τίοι] Deorum donum honoret (sacrificia iis ἀντίδωρα invicem offerendo). Cf. Ag. 1014. δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφῆς. Sept. 361. γὰς δόσις.

949. πόλεως φρούριον] Schol. ᾧ Ἄρεοπαγῖται.

950. ἐπικρανεῖ] Producitur, ut videtur, penultima ut in ἐπικρανεῖ Ag. 1340.

951. μέγα γὰρ δύναται —] Cf. Sept. 977. μέλαιν' Ἐρινὺς, ἧ μεγασθενῆς τις εἶ.

953. φανερώς τελέως] Plainly and fully. Cf. 223. τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσοσαν —. τελέως] I. e. διὰ τέλους, ut in 320.

954. τοῖς μὲν αἰοιδᾶς —] Cf. Soph. Aj. 383. ξὺν τᾷ θεῷ πᾶς καὶ γελῶ χῶδύρεται. αἰοιδᾶς] Sc. laetitiae.

δάκρυσιν βίον ἀμβλωπὸν] Lacrimabilem vitam moerore hebetatam. 'A life dimmed with tears.' (Sidg.) Cf. Senec. Herc. 1043. 'Quid hoc est? errat acies luminum visusque moeror hebetat.'

955. ἀμβλωπὸν] Visu hebetem.

956. ἀνδροκμητίας — τύχας] I. e. mortes per caedem. Cf. Suppl. 679. μηδέ τις ἀνδροκμητίας λαιγὸς ἐπελθέτω τάνδε πόλιν δαίζων. Ch. 365. δουρικ-

μητι λαῶ. Soph. Aj. 325. βοτοῖς σιδηροκμησιν. Eur. Hec. 425. ὦ τῆς ἀώρου
θύγατερ ἀθλία τύχης. Ag. 1276. θανασίμους τύχας. Eum. 924. ὀνησίμους τύχας.
ἀπεννέπω] Veto. Cf. Sept. 1053.

959. ἀνδροτυχεῖς βιώτους] Virum nanciscentes (i. e. nuptas) vitas.
Cf. Arist. Th. 289. καὶ τὴν θυγατέρα χοῖρον ἀνδρός μοι (χοιρίδιον ἀνδρός?)
τυχεῖν | πλουτοῦντος —.

962. ματροκασιγνήται] Sorores uterinae. Noctis enim proles erant et
Μοῖραι et Ἐρινύες. Hesiod. Th. 217. καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεο-
ποίνους (sc. Νύξ).

963. ὀρθονόμοι] Recte distribuentes. 'Assigning what is due.' (Sidg.)
Vocabulum non alibi repertum.

964. μετάκοινοι] Communes. Cf. 351. Suppl. 1038.

965. ἐπιβριθεῖς] Graves (graviter incumbentes), molestae.

ἐνδίκους ὀμιλλίαις] With righteous visitations.

968. τάδε τοι — γάνυμαι] Cf. Arist. Ach. 7. ταῦθ' ὡς ἐγανώθην.

969. ὄμματα Πειθοῦς] Cf. Soph. Fr. 781. δεινὸν τὸ τᾶς Πειθοῦς
πρόσωπον.

ἐπικραينوμένων] Sub. τῶνδε (972) aut αὐτῶν. Sed cf. annot. crit.

970 sq. στέργω δ' —] Cf. 885 sq.

970. στέργω] Veneror. Idem fere quod σέβω.

971. ἐπωπᾶ] I. e. gubernat. Cf. 971. Ch. 693. et v. ἐποπτεύειν.

973. Ζεὺς ἀγοραῖος] Jupiter forensis, hic cum allusione ad verbum
ἀγορεύειν. De diis ἀγοραῖοις cf. Ag. 90. θεῶν — τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ'
ἀγοραίων. Eur. Her. 70. ἰκέται δ' ὄντες ἀγοραίου Διὸς | βιαζόμεσθα. Arist.
Eq. 500. καὶ σε φύλαττοι Ζεὺς ἀγοραῖος. 410. Herod. V. 46. ἀπέκτειναν κατα-
φυγόντα νιν ἐπὶ Διὸς ἀγοραίου βωμόν. et ad Sept. 272. Hic subest allusio
ad v. ἀγορεύειν (loqui).

974. ἀγαθῶν ἔρις] I. e. certamen utrum plus boni Minerva an Eumenides
civitati conferant. (Butl.) 'Our strife for blessings.' (Sidg.) Cf. Herod. VIII. 79.
ἡμέας στασιάζειν χρεὸν ἔστι — περὶ τοῦ ὀκότερος ἡμέων πλέω ἀγαθὰ τὴν
πατρίδα ἐργάσεται. (Weckl.)

975. διὰ παντός] Omnino, penitus. Angl. throughout. Cf. Ch. 862.

976. στάσιν — βρέμειν] Cf. Virg. Aen. I. 295. 'furore impius — fremit
horridus ore cruento.' Lucan. IX. 217. 'fremit interea discordia vulgi.' (Wakef.)

980. πιόσσα κόνις μέλαν αἷμα] Cf. 647. Sept. 736. καὶ χθονία κόνις πῆ
μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον. Suppl. 661. ἐπειδὴν — χθονία κόνις πῆ μελαμ-
παγὲς αἷμα. Ag. 1019 sq. Ch. 66.

μέλαν αἷμα πολιτῶν] Cf. Ag. 715. φίλον πολιτῶν μέλεον αἷμα.

981. ποινᾶς ἀντιφόνους ἄτας] Vindictae mutuas caedes. Uno verbo
Anglice reprisals. Nisi scribendum ποινᾶς (i. e. ὡς ποινᾶς, by way of
satisfaction).

982. ἀντιφόνους ἄτας] Cf. 464. ἀντικτόνοις ποινᾶσι. Ag. 730. μηλοφό-
νοισι σὺν ἄταις. Sept. 893. ἀντιφόνων ἐκ θανάτων ἀραί.

983 sq. Cf. Sallust. Bell. Cat. 20. 'nam idem velle atque idem nolle,
ea demum firma amicitia est.' (Wakef.)

983. ἀρπαλίσαι πόλεως] Arripiat ab urbe. Angl. exact from the city. Sic ἀρπάζειν τινός τι (Aristoph. Pac. 1118. etc.). Weilius male ἀτας ἀστεως construit. Cf. Sept. 243. μή νυν — κωκυτοῖσιν (κωκυτοῖς νυν;) ἀρπαλίζετε.

ἀρπαλίσαι] Eadem forma Suppl. 660. κενώσαι. 662. αἱματίσαι. (Weckl.)

984. χάσματα δ' ἀντιδιδοῖεν] 'And may they exchange kindnesses with sentiments of common interest, and hate with one mind.' (Pal.) I. e. 'And may they have the some likes and dislikes.'

ἀντιδιδοῖεν] Dent mutuo. Sc. οἱ πολῖται.

985. κοινοφιλεῖ διανοίᾳ] Anglice, with a common (mutual) feeling of love. Cf. annot. crit.

986. καὶ στυγεῖν μιᾷ φρενί] And to hate with one mind. Infinitivus στυγεῖν ab ἀντιδιδοῖεν pendere videtur, sed latet fortasse corruptela. Conferri potest locus omnibus bene notus (Paul. Epist. Rom. 13, 8.), 'Owe no man anything but to love one another.'

στυγεῖν] Hoc ab ἀντιδιδοῖεν pendet, 'and exchange hatred with one mind.' Tanquam si praecessisset non χάσματα sed χαίρειν.

988. ἄρα φρονόσα — εὐρίσχεις;] Nonne prudenter linguae bonae viam invenisti.' Anglice reddas, Surely you are wise in finding a way to kind words.

ἄρα] Nonne. Cf. Soph. O. R. 822. ἄρ' ἔφην κακός; El. 614.

989. φοβερῶν — προσώπων] Furiae δεινῶπες dicuntur Soph. O. C. 84. Cf. Virg. Aen. 8, 669. 'Furiarumque ora trementem.'

990. μέγα κέρδος ὄρω] Cf. 540. κέρδος ἰδῶν. Arist. Av. 417. ὄρᾳ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς.

991. μέγα κέρδος ὄρω] Cf. Arist. Av. 417. ὄρᾳ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς. τάσδε γὰρ εὐφρονας] Cf. 1030. 1040. Allusio est ad nomen earum Εὐμενίδας (Oed. Col. 42.).

992. εὐφρονας] Benignas. Cum allusione ad earum nomen Εὐμενίδας.

993 sq. Haec ad cives suos dea.

994. ὀρθοδίκαιοι] 'In all righteousness.' (Sidg.) Epithetum praedicativum. Cf. 312. εὐθυδίκαιοι (ὀρθο.?). Cf. v. ὀρθόβουλος Prom. 18. ὀρθοδαῆς Ag. 1022. ὀρθονόμος Eum. 963. ὀρθόθριξ Ch. 32. ὀρθομαντεία Ag. 1215. ὀρθοδικας (Dor.) Pind. P. XI. 15. εὐθύδικος Ag. 761.

995. πρέψετε — διέποντες] Cf. Ag. 30. ὡς δ' φρουκτός ἀγγέλλων πρέπει. 1222. πρέψετε] Ye shall be glorious (preeminent, conspicuous). Haec ad spectatores dicit: debebat enim πρέψουσι dicere.

996. ἐναισιμίαισι πλούτου] In blessings of wealth.

997. ἴκταρ ἡμενοὶ Διός] Cf. Ag. 117. φανέντες ἴκταρ δωμαίων. Hesiod. Th. 690. οἱ δὲ κεραυνοὶ | ἴκταρ ἄμα βροντῆ, τε καὶ ἀστραπῆ εὐ ποτέοντο. Plat. Resp. IX. 575 C. πόλεως, τὸ λεγόμενον, οὐδ' ἴκταρ βάλλει.

998. ἀστικὸς λεῶς] Ut δ' θρανίτης (i. e. ναυτικὸς) λεῶς Arist. Ach. 162.

ἴκταρ ἡμενοὶ Διός —] I. e. juxta Parthenonem. Cf. Plat. Phileb. 16 C. οἱ παλαιοὶ κρεῖττονες ἡμῶν καὶ ἐγγυτέρω θεῶν οἰκοῦντες. Resp. III. 388 B. Πρίαμον ἐγγὺς θεῶν γεγονότα. et Aesch. Fr. 162. οἱ θεῶν ἀγχίμποροι, | οἱ Ζηνὸς ἐγγὺς, ὧν κατ' Ἰθαῖον πάγον | Διὸς πατρῶου βωμός ἐστ' ἐν αἰθέρι etc.

1000. σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ] 'Wise at last (having made your peace with us).' (Sidg.)

1002. ὑπὸ πτεροῖς ὄντας] Cf. Eur. Her. 10. τὰ κείνου τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς | σώζω τάδ'. Andr. 441. 504. Tro. 750. Allusio videtur esse ad Palladis Νίκης statuam a Phidia sculptam, quam respicit Comicus Av. 574. Νίκη πέτεται πτεροῦσιν χρυσαῖν.

ἄζεται] Veretur. Cf. 390. Suppl. 651. 884.

1004. Cf. 1023. 1036. Paus. I. 28. 6. πλησίον δὲ (τοῦ Ἀρείου πάγου) ἱερὸν θεῶν ἐστὶν ἃς καλοῦσιν Ἀθηναῖοι Σεμνάς, Ἡσίοδος δὲ Ἐρινύς ἐν Θεογονίᾳ. Schol. ad Thuc. I. 126. τῶν σεμνῶν θεῶν, τῶν Ἐρινύων, κατ' ἀντίφρασιν ἃς μετὰ τὸν Ὀρέστην οἱ Ἀθηναῖοι πλησίον τοῦ Ἀρείου πάγου ἰδρῦσαντο. Eur. El. 1270. δειναὶ μὲν οὖν θεαὶ τῶδ' ἄχει πεπληγμέναι | πάγον παρ' αὐτὸν χάσμα δύσσονται χθονός, | σεμνὸν βροτοῖσιν εὐσεβὲς χρηστήριον.

1006. σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν] Angl. accompanied by these solemn rites. Cf. Ag. 1554. καταθάρομεν οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν. Suppl. 238. κηρύκων ὑπο. 934. μαρτύρων ὑπο. Arist. Ach. 970. εἴσειμ' ὑπαὶ πτεροῦσιν κηλῶν καὶ κοιρίων. Cum dativo infra 1034. ὑπ' εὐφροني πομπᾶ. Pers. 58. ὑπὸ πομπᾶς.

1007 sq. Cf. Pers. 222. αἰτοῦ τάδε σὸν πόσιν Δαρεῖον — ἐσθλά σοι πέμπειν τέκνῳ τε γῆς ἔνερθεν ἐς φάος, τᾶμπαλιν δὲ τῶνδε γαίᾳ κάτοχα μαυροῦσθαι σκότῳ. (Weckl.) Cf. ad 805.

1008. κατέχειν] Cohibere. Ag. 204. 236.

1009. ἐπὶ νίκη] Cf. Ch. 478. 868. εἴη δ' ἐπὶ νίκη.

1010. ὑμεῖς] Areopagitæ.

πολισσοῦχοι] I. e. ἀστοί. Cf. 775. πολισσοῦχος λεώς. 883. πολισσοῦχων βροτῶν.

1011. παῖδες Κραναοῦ] Sic Athenienses dicit, ut Thebanos Κάδμου λαὸν Sophocles Oed. R. 144. Cf. Oed. R. 1. ὦ τέκνα, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή. Aesch. Fr. 371. ὦ Κραναὰ πόλις. Soph. Fr. 798. "Herod. VIII. 44. Ἀθηναῖοι ἐπὶ Πελασγῶν ἐχόντων τὴν νῦν Ἑλλάδα καλομένην ἦσαν Πελασγοί, ὀνομαζόμενοι Κραναοί. Pind. Ol. 7, 82. Κρανααῖς ἐν Ἀθήναις. Arist. Ach. 75. ὦ Κραναὰ πόλις. Lys. 480. τὴν Κραναάν. Av. 123. μείζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν;" (Weckl.)

Κραναοῦ] Regis mythici Atticae, unde Κραναὰ πόλις et Κρανααὶ (Pind. Ol. 7, 151.) urbs Athenae appellata est.

μετοίκοις] New comers, new settlers.

1012. ἀγαθῶν ἀγαθὴ διάνοια] Cf. Suppl. 626. ἄγε δὴ λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις | εὐχὰς ἀγαθὰς, ἀγαθῶν ποιναίς (et praecedentia Plutonis verba προπέμπετε — τοῦτον — μολπαῖσιν κελαδοῦντες). Arist. Ran. 1530. τῇ τε πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας. 1059. Pac. 750. ἔπεισιν μεγάλοις καὶ διανοίαις.

1019. μετοικίαν — ἐμὴν] Cf. 1011.

1020. μετοικίαν — οὔτι μέμψεσθε] Cf. Suppl. 774. ἀγγελον δ' οὐ μέμψεται πόλις | γέροντα.

1021. κατευγμάτων] Votorum. Cf. Ch. 218. πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων; Sed Sept. 709. ἐξέζεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα (imprecationes, i. q. κατάραι Sept. 723.).

1022. πέμψω τε] Sc. ὑμᾶς. Cf. Pers. 1076. πέμψω τοί σε δυσθρόοις γόοις. λαμπάδων σελασφόρων] Cf. Ag. 489. λαμπάδων φαεσφόρων. Soph. Fr. 313. πέμφιξ ἡλίου σελασφόρου. Arist. Ran. 1524. φαίνετε τοίνυν ὑμεῖς τούτῳ | λαμπάδας ἱράς.

1023. Cf. Eur. El. 1271. πάγον παρ' αὐτὸν χάσμα δύσονται χθονός.

1024. αἴτε] Ex epicorum usu pro αἴ. Cf. Pers. 297. ὄστ'. Sic ὡς et ὥστε. βρέτας τοῦμὸν] Ingentem et insignem deae statuam a Phidia sculptam intellige quae in Parthenone in Acropoli sito stabat. Ministrae deae pompam ex Areopago ad Acropolin comitantur.

1025. δικαίως] Rite.

ἄμμα — χθονός] Nos diceremus the flower. Cf. Pers. 169. ἄμμα γὰρ | δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν. Ch. 934. ὀφθαλμὸς οἴκων. Pind. Ol. 2, 18. ὀφθαλμὸς Σικελίας. Arist. Nub. 285. ἄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται. Eur. Andr. 406. εἰς παῖς δδ' ἦν μοι λοιπὸς, ὀφθαλμὸς βίου.

1026. χθονός Θησῆδος] I. e. Atticae, sic dictae a rege mythico Theseo.

1027. παίδων γυναικῶν] Puellarum et mulierum (nuptiarum). Cf. Soph. Ant. 1093. ἀνδρῶν γυναικῶν. Arist. Ran. 157. ἀνδρῶν γυναικῶν. Eriipp. III. 337. ὄνων ἵππων στάσεις.

στόλος πρεσβυτίδων] Cf. 856. γυναικείων στόλων. Suppl. 944. στόλον γυναικῶν. 933.

1028. φοινικοβάπτοις — ἐσθήμασι] Hic color in sacris proprius fuisse videtur. "Cf. Lys. c. Andoc. p. 107, 52. ἐπὶ τούτοις ἱέρειαί καὶ ἱερεῖς στάντες κατηράσαντο πρὸς ἐσπέραν, καὶ φοινικίδας ἀνέσεισαν κατὰ τὸ νόμιμον τὸ παλαιὸν καὶ ἀρχαῖον. Ovid. Fast. IV. 339. 'Illic purpurea canus cum veste sacerdos | Almonis dominam sacraque lavit aquis.' Aelian. V. H. VI. 6. ἔχει ἢ χροῖα σεμνότητός τι." (Pal.) Cf. κροκόβαπτος Pers. 660. κροκοβαφῆς Ag. 1121.

ἐνδυτοῖς ἐσθήμασι] I. e. indutis ornandi causa. Cf. Soph. Trach. 674. ἐνδυτήρα πέπλον. Eur. Ion. 222. μέσον ὀμφαλὸν — στέμμασί γ' ἐνδυτον.

1029. πρόβατε] Incedite. Anglice, march on, start. I. q. προπέμψατε.

1030. εὐφρων — ὀμίλια] Cf. 991. 1040. ἦδ' ὀμίλια χθονός] Cf. 406. 711.

1031. εὐάνδρῳσι συμφοραῖς πρέπη] May be distinguished for its good and brave inhabitants. Cf. Arist. Nub. 300. λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὐάνδρον γὰν Κέκροπος etc. Locutio obscurior. Cum εὐάνδρος confer epithetum εὐίππος Soph. Oed. C. 668. εὐίππου τᾶσδε χώρας).

1032. Pompa ex feminis tantum constitisse videtur (mulierum enim proprie est ὀλολύζειν 1043.), quamvis communem virorum et feminarum in honorem dearum celebrationem pollicita erat Athena 856.

1034. παῖδες ἀπαιδες] Cf. Pers. 680. νᾶες ἀναες. Sic γάμος ἀγαμος, νύμφη ἀνυμφος, etc.

ὕπ' εὐφρονη πομπᾷ] Cf. Hom. Il. 6, 171. θεῶν ὕπ' ἀμύμονι πομπῇ. Od. 5, 32. οὔτε θεῶν πομπῇ etc. Eur. Tro. 544. παρθένοι δ' — βοᾶν ἔμελλον εὐφρον'.

1035. *χωρίται*] Incolae. Cf. Fr. 121. *χωρίτης δράκων*. Soph. Fr. 219. *χωρίτην ὄφιν*.

1036. *ἀγυγίοισιν*] Antiquis. Vetustum vocabulum, cujus etymologia incerta est.

1037. *ἐρίσεπτοι*] Confer *εἰσεπτος* et *ἀσεπτος* apud Soph. Oed. R. 864. 890.

1040. *εὐθύφρονες* mss. Cf. Cyrill. c. Julian. III. p. 107. *τὸν εὐθύφρονα καὶ δίκαιον Ἀβέλ*. Sed corrigendum videtur *εὐφρονες*.

1041. *δεῦρ' ἴτε*] I. e. nos sequimini.

πυριδάπτω] Ab igne consumpta. Confer *πυρίφλεκτος* Fr. 167. *πυρίφατος* Suppl. 633.

1043. *ὀλολύξατε*] Cf. Eur. El. 691. *ὀλολύξεται πᾶν δῶμα*.

1043. 1047. *ἐπὶ μολπαῖς*] Post cantica vestra.

1044. *ἴτων*] Eant, i. e. fiant. Cf. Soph. Tr. 207. *ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων ἴτω κλαγγά*. Fr. 435. *ἴτω δὲ Πυθιάς βοᾶ τῷ θεῷ*. Arist. Av. 857. *ἴτω δὲ Πυθιάς βοά*.

1045. *Παλλάδος ἀστοῖς*] Palladis civibus (Angl. fellow-citizens). Cf. 487. 862.

Ζεὺς ὁ πανόπτας] Cf. Suppl. 145. *πατήρ ὁ παντόπτας*. Soph. O. C. 1086. *ἰὼ Ζεῦ, πάνταρχε θεῶν, παντόπτα*. Arist. Ach. 435. *ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῆ*.

1046. *συγκατέβαν*] I. e. consenserunt. Alio sensu *ξυγκαταβῆναι* (descendere in certamen). Cf. Ch. 727. *νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθῶ δολίαν | ξυγκαταβῆναι χθόνιον θ' Ἑρμῆν* etc.

A D D E N D A.

TEXTUS ET ANNOTATIO CRITICA.

3. Qu. ἢ δὴ 'ς τὸ —.
7. Praestat fortasse scriptura ἦ, collata locutione ἦ δ' δς.
17. Qu. τέχνη (sc. μαντικῆ) δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα, coll. Sept. 497. ἔνθεος δ' Ἄρει. Fr. 281. στόμα — μαντικῆ βρούον τέχνη. Sed parum requiri videtur φρένα. Cf. tamen 843. τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα; Sept. 819. κακὸν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος. similesque locos. Quod ad ἴδριν, cf. Ag. 446. μάχας ἴδρις. Soph. El. 608. τῶνδε τῶν ἔργων ἴδρις. Eur. Med. 285. κακῶν πολλῶν ἴδρις.
18. τοῖσδε Kirch.
- 24—26. Hos versus, qui vulgo post 23 leguntur, post 21 transponit Hart.
23. δαιμόνων] Haec lectio fortasse non sollicitanda erat.
24. οὐδ' ἀμνημονῶ] Verba vitiosa. Qu. οὐκ ἀμνήμονα (passivo sensu, ut in Phoen. 64.), aut potius οὐκ ἀμνημονῶν. Nisi exciderunt nonnulla.
31. Qu. δοῦσαν. Construe καὶ νῦν τυχεῖν με δοῦσαν μακροῦ ἀριστα τῶν πρὶν εισόδων. Sed latet, ni fallor, corruptela.
- κεῖ τις Ἑλλήνων πάρα Burges. Weil. Valde probabilis correctio.
33. μαντεύομαι] μαντεύσομαι Kirch. Weil. Nescio an recte.
36. μή με σωκεῖν μηδ' ἔτ' Weil.
40. θεομυσῆ mss. Leg. χερομυσῆ. Cf. Ch. 72. τὸν χερομυσῆ φόνον καθαιροντες. Eum. 445. οὐδ' ἔχων μύσος | πρὸς χειρὶ τῆμῃ τὸ σὸν ἐφεζόμεν βρέτας.
42. νεοσταγές Burges. Mein.
44. Corrigendum videtur λήνει ἁλαχίστω σωφρόνως (modeste) ἔστεμμένον.
52. βδελύκτροποι concise positum pro βδελυκτότροποι, ut κομψευριπικῶς pro κομψευριπιδικῶς Arist. Eq. 18. βδελύτροποι al.
59. πόνων] Suspectum. Qu. πάλιν.
- μεταστένειν] Qu. μέγα στένειν. Cf. Ag. 711. μέγα που στένει. Eur. Med. 291. μέγα στένειν. Cycl. 197.
63. τοῖσιν ἄλλοις] Vitiosum hoc videtur. Qu. τοῖσι θνητοῖς, aut τοῖς βροτοῖσι. Post h. v. versus 85—87. collocaverit Kirch.
65. Cf. 297. κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὦν θεός. Ag. 952. θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρεται.

68. πεδῶνται conj. Weil.
69. γραῖαι mss. Νυκτὸς Valck. Hart. Weil.
76. βεβῶτ' ἀλήτην ἐν πλανοστιβεῖ χθονὶ Hart.
- In annotatione pro "Dedi πεδοστιβῆ." corr. "Qu. πεδοστιβῆ."
77. καὶ mss. κατὰ Wieseler. Hart.
92. σέβας mss. Lege γέρας. Vix scripsisset poeta σέβει — σέβας.
93. ὀρμώμενον mss. Lege ὀρμωμένων.
96. ἀλλοισιν] Hoc sollicitare non debebam.
- ᾧ μὲν Hart. Weil.
105. μοῖρ'] Suspectum. Fort. νοῦς (ut in illo νοῦς ὄρᾳ καὶ νοῦς ἀκούει),
aut φρήν. φρενῶν etiam Hart.
110. πάντα ταῦτα Hart. Weil.
121. ὑπνώσσεις mss. ὑπνώσσουσ' O. Müller. Hart. οὐκ] κοῦκ al.
125. Cf. Pr. 519. τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλήν ἀεὶ κρατεῖν; 815. οἷ δὴ
— ἀποικίαν — πέπρωται σοὶ — κτίσαι. 753. ὄτῳ θανεῖν μὲν ἔστιν οὐ πε-
πρωμένον. Fr. 196. πέπρωται γὰρ σε καὶ (f. κατὰ) βέλη λιπεῖν | ἐνταῦθα. Eur.
Med. 1064. πέπρωται (πέπραχται al.).
130. φράζου· λαβὲ, λαβὲ, λαβὲ, λαβὲ, λαβὲ, λαβὲ, λαβὲ conj. Müller.
Verba extra metrum posita, nisi scripserat A. λαβοῦ λαβοῦ. B. λαβοῦ λαβοῦ.
Γ. φράζου, λαβοῦ. (Dind.)
132. ἐκλείπων etiam Kirch. Weil.
137. σὺ δ' Hart. Qu. εἶθ'. τῶδ' Herm. Hart.
139. μίραινε δευτέροις] Displicet asyndeton. Qu. μάραινέ τ' ἀπτέροις.
143. πύπαξ M. Interjectio non alibi reperta. Corrigendum proculdubio
ἰὼ ἰὼ πόποι, ut in Pr. 575. Ag. 1100. et ᾧ πόποι Pers. 731. 852. Eum. 145.
De hiatus in fine dochmii cf. 145.
- ἐπάθομεν, φίλαι mss. Correxerim πάθομεν, ᾧ φίλαι. Ita vitatur hiatus,
si πόποι legamus.
146. ἀφερτον] Fort. δύσοιστον, hiatus vitandi causa.
147. πέπτωκεν] Cf. Ag. 1245. ἐκ δρόμου πεσῶν τρέχω. Qu. πέφευγεν.
Cf. Eur. Or. 1369. Ἀργεῖον ξίφος ἐκ θανάτου πέφευγα.
149. πέλει] Forma media, ut in 199. πέλει. Ag. 255. πέλοιτο. Suppl. 810.
πελόμενα. 122. πελομένων. Alibi semper activa forma utitur poeta, quae hic
reponenda videtur.
160. δαμίλου mss. Fortasse dittographia. Postulatur, ni fallor, infinitivus
aliquis. Cf. v. 466.
161. βαρύ τι Wakef. Hart. κρούος] Suspectum. Fort. πάθος.
163. κρατοῦντες πέρα δίκας, πλέων φονολιβοῦς θρόμβου — Hart.
Δίκας θρόνον probabiliter Bergk. In fine versus interrogandum videtur.
"Cf. Ag. 395. μέγαν Δίκας βωμόν. Soph. Ant. 854. ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον.
Solon. Fr. 4, 14. σεμνὰ θέμεθλα Δίκης." (Weckl.) Cf. 516. πίτνει θρόνος
Δίκας. Ch. 646.
164. Qu. φονολιβεῖ θρόμβῳ (i. q. πελάνῳ, Eum. 265. ἐρυθρόν — πέλα-
νον. Pers. 816. πέλανος αἵματοσταγῆς).
θρόνῳ] Corrige "θρόμβῳ."

168. *μαντικὸν* etiam Weil.
173. Qu. *κάμοι γε λυπρὸς ἐστίν, οὐ δ' ἐκλύσεται* (aut ἀλλ' οὐ λύσεται).
176. Qu. ἕτερον αὖ (pro ἐν) *κάρα* —.
177. *εἶσιν οὗ* Kirch. Weil.
ἐκεῖνου] Qu. *ἔστιν οὗ* (est ubi).
185. *δόμοισι* mss. *δόμοις σε* Ask. Wakef. Hart.
187. *δίκαι*] Sentences, verdicts. Fort. *μόροι*.
188. *παίδων τε κουρὰ χλοῦνις* Hart.
κακοῦται χλοῦνις] Verba corrupta et sensu cassa.
189. *λευσμοί* Hart.
195. *ἐν τοῖς ἀπλάτοις τοῖσδε* Hart.
200. *εἷς* etiam Hart. Weil. Log. *ἐς τὸ πᾶν*, ut alibi apud nostrum. Subaudiendum *αὐτά*.
204. *αἵματος δέκτωρ νέου*] Qu. *αἷμα δέξασθαι νέον*. Cujus glossema fuerit *δέκτωρ εἶναι*. At cf. Plat. Phil. 19 A. *ἐμὲ τοῦ λόγου διάδοχον παντελῶς ὑποστάντα* (sub. *εἶναι*).
212. *αὐθεντίας*] Fortasse vitiosum aut glossema ad *δμαιμος* ascriptum. Requiritur, opinor, *ὀμολεχῆς* aut aliquid simile, aut potius *δμευνος* pro *δμαιμος*. V. comm.
213. *ἠρκέσω*] Qu. *ἦν ἄρα*.
217. *μόρσιμος*] 'Ordained by Fate' vertit Sidg. Quod tamen vix satisfacit.
223. *ἡσυχαιτέραν*] Corruptum habet Weil.
226. Cf. Soph. Aj. 1112. *οἱ πόνου πολλοῦ πλέψ*. Fr. 137 D. *φαρμάκων πολὺς πόνος*.
229. *ἐμπας*] *ὦν παῖς* Hart.
231. Cf. 131. *κλαγγάνεις θ' ἄπερ | κύων*. 660. *ἄπερ ξένον*.
238. *προσπετριμμένον τ' ἄγος* optime Martin. Hart. Cf. 195. *ἐν τοῖσδε πλησίοισι τριβέσθαι μύσος*.
239. Qu. *καὶ πόρων νασμοῖς ῥυτῶν*.
241. *σώζων* M. *σώζων* G. V. vulg. *σώζων τ'* Fl. F. V. *σώζων δ'* Cas. Hart. *σῶζων* Weil.
243. *ἀγκὰς φυλάσσω* conj. Weil.
245. Defendi fortasse potest lectio *ἀφθέγκτου* activo sensu ut *πάμφλεκτος* (Soph. El. 1139. *παμφλέκτου πυρός*. Ant. 1006. *βωμοῖσι παμφλέκτοισιν*).
247. *πρὸς αἵματος σταλαγμὸν* Herw.
Pro "*πῆνθ'*" corr. "*πάνθ'*".
248. *ἀρδροκμησι* Schoem. Weil.
250. *ποτήμασιν* Dind. Weil.
252. Cf. Dem. p. 42, 22. *κατέπιτχε μέντοι ταῦτα πάντα νῦν*. Plut. Aemil.
27. *ταπεινοὶ κατεπτήχασι*. Isocr. 94 A. *ἐπιτηχότες*. Hom. Od. 14, 477. *πεπτηῶτες*. Il. 8, 136. *καταπτήτην*. Non temere tamen rejiciendum erat vulgatum *καταπτακῶν*.
253. *με προσγελαῖ*] Offendit accusativus. Qu. *πρὸς μοι γελαῖ*.
- 254—275. Quum nulla his respondeat antistropha, difficilis est horum versuum emendatio. Metrum plerumque dochmiacnm esse videtur.

258. *Correxi δὲ αὐτὶ ἀρώγαν ἔχων.*
260. *χρεῶν Scal. Hart. Recte, opinor.*
In annotatione pro *θεῶν* debebam *θεοῖς* scribere.
266. *φεροίμαν βοσκὰν etiam Hart. βοσκὰν φεροίμαν (ἐγὼ) Weil.*
271. *τοκῆας Weil.*
284. In annotatione pro "*εἰ χρεῖη*" λέγειν corr. "*εἰ χρεῖη, λόγος.*"
286. *καθαίρει] An μαλάσσει?*
302. *ἀναίματον, βόσκημα (sic) Weil. καὶ κενὴν σκιὰν Hart.*
- 303—307. Haec inter diversas personas (ut in M. G.) distribuunt Hart.
Pal. alique.
306. *δέσμιον σέθεν] Qu. δέσμιον φρενῶν, ut in 332.*
312. *εὐθυδίκαῖοι etiam Weil. Qu. ὀρθοδίκαῖοι (994).*
317. *φονίους Par.*
330. Ipse correxerim *φρενοβλαβῆς.*
331. *ἐς Ἐρινύων] Fort. ἔστ' Ἐρινύων.*
336. *εὐτ' ἂν αὐτουργίαις ξυμπέσῃ τις ματαίους Hart.*
τοῖσιν] Pro οἷσιν. Cf. 918. Ag. 526. 642. Cho. 604. Sept. 519. etc. Sed cur epica forma absque metri necessitate usus sit poeta nescio. Itaque usitam formam reposui.
340. *οὐκ ἀρᾶν ἐλεύθερος Martin. Hart. Cf. Hippoth. trag. 3. ζευχθεὶς γάμοισιν οὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος. Fortasse non sollicitandum erat οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος. Cf. Eur. Med. 305. εἰμὶ δ' οὐκ ἄγαν σοφῆ. 583. ἔστι δ' οὐκ ἄγαν σοφός. Qu. οὐποτ' ἔστ' —. Cf. 175. ὑπὸ τε γὰρ φυγῶν οὐποτ' ἐλευθεροῦται.*
345. *αὐονὰ] αἰανῆς Burges.*
348. Cf. Ch. 871. *πῶς κέκρανται δόμοις;*
350. *ἀθανάτων δίχ' ἔχειν γέρας Hart. Prien.*
358. *δμῶς etiam Arnold. Hart.*
359. *μαυροῦμεν, αἵματος νέου conj. Weil.*
Qu. διὰ νέον (∞ ∞) αἷμα.
360. *ᾧδ' ἰέμεναι E. Ahrens.*
σπενδόμεναί τ' Hart.
Necessaria videtur correctio *Αἶα* (cf. 362. *θεῶν τ' —*): alioquin enim non *τινὰ* sed *ἄλλους* dicendum fuisset.
363. *ἐμαῖσι λιταῖς mss. ἐμαῖσι δίκαις Prien. Weil. ἐμαῖς μελέταις H. Voss. Hart. Sidg. Quod recipiendum.*
ἐπικραίνειν] ἐπικραίνω Hart.
- θεῶν] Qu. θεοῖς. Cf. 969. Ag. 1340.*
367. Post h. v. excidit ephymnium, ut viderunt Merkel. Weil. etc.
369. Adde *δακρυοπετῆς* (Suppl. 112.), *διπετῆς, δοριπετῆς, χαμαιπετῆς, δρυπετῆς, εὐπετῆς.*
ἀνέκαθεν etiam Hart. ἀλαμένα Fl. V. Hart. Weil.
371. *δύσφορον μάτην ('a toil intolerable')* Sidg. Cf. ad v. str. 359.
374. Idem vitium est 838. 871.
377. Qu. *ὑπ' ἀφρονος ἄτας.* Requiritur, ni fallor, genitivus.
380. Post h. v. excidit ephymnium.

381. μένει γάρ mss. 'For 'tis a fixed and abiding law' vertit Pal., coll. Ag. 1540. μένει — παθεῖν τὸν ἔρξαντα. Sed vereor ut hic loci sensus sit. Itaque correxi ἐσμέν —. Cf. 585. πολλαὶ μὲν ἐσμεν.

383. τε etiam Hart.

385. ἀτίετα] Leg. ἀτιτά τε. Verbum aliquid praesenti tempore plane requiritur.

387. ἀνάλιοι λαμπάδων ὁδοπαίπαλα Hart.

Qu. δυσβατοπαίπαλα, aut δύσβατα παίπαλα. Callim. H. Dian. 194. παίπαλά τε κρημνούς τε.

394. (πέλει) γέρας — Hart. κύρω Herm. Hart. Weil.

395. ὑπὸ χθόνα τάξιν] ὑπὸ χθονός — Hart. Leg. ὑπὸ χθονὶ τάξιν, aut ὑπὸ χθονός οἶκον. Cf. 838.

402. τόκοις] τέκνοις al. Recte. Cf. 1011.

405. κώλοις etiam Hart. Verum esse πώλοις ostendit sequens ἐπιζεύξασα.

406. καινήν δ' etiam Hart.

411. πρὸς θεῶν ὄρωμέναις mss. πρόσθεν εἰσορωμένας optime Hart.

413. ἄμομφον ὄντα 'one who has no wrong to complain of' vertit Sidgwick. At ἄμομφος aliud significat, 'one who does not complain.'

416. αἰανῆς] Qu. αἰόλης. Sed cf. Soph. Aj. 672. νυκτὸς αἰανῆς (αἰανῆς al.) κύκλος. Nisi hic quoque reponendum αἰόλης.

417. In annotatione deleatur "Suspectum."

422. ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς etiam Hart.

424. ἐπιρροῖζεις] Inclamas. Qu. ἐπιρροῦζεις. Saepe enim in mss. commutantur οι et υ. Cf. Eur. Herc. 860. ἐπιρροῖβδην (ἐπιρροῦγδην?) θ' ὀμαρτεῖν ὡς κυνηγέτη κύνας.

426. De plurali ἀνάγκαις cf. Pr. 108. ἀνάγκαις ταῖσδ' ἐνέζευγμαί τάλας. Pers. 587. δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις. Ag. 725. γαστρὸς ἀνάγκαις.

428. Retinendum ἡμισυς λόγου, quod Attice dictum est pro vulgari ἡμισυς λόγος. Cf. Alex. III. 509. τοῦ βίου τὸν ἡμισυν. 510. τῆς τέχνης | τὴν ἡμίσειαν.

429. θεῖλοι etiam Hart.

435. πῶς δ' οὐ; σέβειν γὰρ ἀξίαν ἐπαξίῳ Hart. ἀξίαν καπ' ἀξίων etiam Sidgwick. 'a worthy child of worthy sire (Zeus).' (Sidg.)

433. κρῖνε δ'] Qu. κρῖνέ τ'.

445. ἔχων — ἐφεζόμεν Weil. Kirch. Weckl. Sidg.

449. πρὸς ἀνδρὸς] Hoc non intelligo. Vitiosum videtur. Non hominis enim sed dei (Apollinis) ope καθαρὸς fit Orestes. Cf. 578. φόνου. δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος. Scripserat fortasse πρὸς ἄλλων, aut σταλαγμοῖς. Quod si sincera est vulgata, construe πρὸς ἀνδρὸς καθαρσίου αἵματος (i. e. φόνου) —.

450. καθαιμάξουσιν ὀθηλοῦ. (et. in marg. ζτ) M.

Adde Leon. Tar. (Anth. P. 6, 623.) εὐθηλήμονα μόσχον.

451. ἀφιερῶμεθα] Fort. ἀφρωσιώμεθα.

452. καὶ βατοῖσι Weil., coll. 240. Non temere sollicitanda erat lectio καὶ βοτοῖσι. Cf. 450. 907. Suppl. 691. Ag. 1169. 1415.

453. Leg. ἐκποδῶν ἔα, aut ἐκποδῶν ἔχε (coll. Pr. 344. ἠσύχαζε σαυτὸν ἐκποδῶν ἔχων).

467. τοὺς ἐπαιτίους mss. Qu. τοὺς πατροκτότους. Cf. Ch. 974. πατροκτότους τε δωμάτων πορθητόρας. 1015. 1028. Vix, opinor, ἐπαιτίους post proxime praecedens ἐπαίτιος posuisset poeta.

470. Qu. ἢ τιν' εἰδέναι βροτῶν | ὀρθῶς δικάζειν. Aut τὸ πρᾶγμα τοῦτο μείζον ἐστίν (aut τὸ πρᾶγμα μείζον τοῦτό γ' ἐστίν) ἢ τιν' ἂν —.

475. Ineptum hic est δμως δ'. Qu. οὕτως δ'.

478. ἐκ φρυγαμάτων Weckl. Requiri videtur γενήσεται aut aliquid simile.

481. πέμπειν τε δυσπάλαν' (?) ἀμηνίτως ἐμοί Hart. Qu. πέμπειν τ' ἀμηνίτως (-ους) σφ' ἀμηχάνως ἔχω.

486. τῆς δίκης θ' ὀρκώματα Well. Hart. Weil. In annotatione dele verba "Vulgata plane vitiosa est."

488. Adde Suppl. 726. ἐγὼ δ' ἀρωγούς ξυνδίκους θ' ἤξω λαβῶν. τάξω Schneidewin.

489. πορόντας] I. e. δόντας, ut explicat schol. Sed corrigendum videtur ὄρκον περῶντας μηδὲν ἐκδίκους φρεσίν. Cf. 710. αἰδουμένους τὸν ὄρκον. Fr. 283. τῷ περῶντι τὴν θέμιν.

ἐκδίκους φρεσίν Sch. Qu. ὄρκον περῶντας μηδὲν.

499. οὐδὲ γὰρ] Neque enim. Cf. Pers. 652. οὐδὲ γὰρ ἄνδρας ποτ' ἀπώλλυ.

500. μαινάδων] I. e. Furiarum. Hoc fortasse sollicitare non debebam. Vix tamen μαινάδας se appellarent Furiae.

501. τιν' etiam Sidgwick.

503. προφρωνῶν] Suspectum. Fort. προφαίνων.

504. Pro "κακ'" corr. "κάκ'".

506. βέβαια τλάμων] Qu. βέβαι' ὁ τλάμων.

511. Qu. ᾧ Δίκα τε θρόνοι τ' Ἑρινύων. Sed suspectum mihi est θρόνοι.

518. καὶ φρενῶν] Qu. τῶν φρενῶν.

519. δειμαίνει mss. Schol. οὐκ ἀπειναι δεῖ. Unde facilis fuit emendatio δεῖ μένειν.

522. καρδίας etiam Hart.

534. τέκος mss. τοκάς Hart. ex schol.

536. πάμφιλος etiam Hart.

550. ἐκὼν δ' etiam Hart.

553. Cf. Suppl. 1048. Λιὸς οὐ παρβατός (παραβάτας mss.) ἐστίν — φρήν ἀπέρατος.

554. παντόφυρτ' (ἄγοντ') Hart.

557. Qu. θραυομένην κεράλαν.

565. Nunc mihi retinendum videtur ἄστος. Ἄιστος hic metri causa in ἄστος contractum est, ut alibi ἀῖστοῦν (Pr. 151. 232.) in ἄστοῦν, ἠΐθεος in ἦθεος, etc. Cf. Pr. 910. ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος — ἄιστον ἐκβαλεῖ. Pers. 811. βωμοὶ δ' ἄιστοι. Ag. 527. 465. Suppl. 881. et Homericum illud οἶχετ' ἄιστος ἀπυστος.

567. ὁμοῦ τε χαλκῇ Hart.

569. Pro "φωνεῖτω" corr. "φωνεῖτω."
 570—573. Delet H. Wolf.
 572. *αἰανῆ*] *αἰεὶ δὴ* Hart.
 592. Leg. *διὰ δέρον τεμών*.
 598. *κάμοι δ' ἀρωγούς* Herm. Hart. *πέμψει* etiam Herm.
 599. Pro "πέπεισθε" (alt.) corr. "πέπεισθι."
 611. Vulgatum ὡσπερ ἐστὶν 'as done it is' reddit Sidg.
 615. *δικαίως*] *δικαιῶ* Weil.
 619. *μαθεῖν*] Hoc non minus quam *ἐπισπέσθαι* ab *δεῖν* pendet. Cf. ad 620.
 620. Leg. *βουλῆ δὲ (non τε) φάσκω* —. *ὑμμε* legitur Soph. Ant. 846.
ἄμμι Sept. 156. utrumque in canticis.
 624. Qu. *μητρὶ (pro μητρὸς) μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν*. Cf. 747. *τιμὰς νέμειν*.
 633. *δροίτη* M. G. *δροίτη* A. P. Nunc legendum video *δροίτης περῶντι*
λουτρὰ τὰπὶ τέρματι.
κὰπὶ τέρματι] *Λεγε τὰπὶ τέρματι*.
 634. Atticae dialecto repugnat forma *περεσκήνωσεν*.
 635. *δαιδάλη*] Qu. *ποικίλη* aut saltem *δαιδαλῶ*. Cf. 460. *ποικίλοις*
ἀγρεύμασι κρύψασα.
 645. Qu. *πέδαις μὲν (aut πέδαισιν) ἦν δεθῆ τις, aut πέδαις ἔαν* —.
 651. De *τίθηναι* cum infinitivo cf. Ag. 178. 1036. 1174. Si sana est vulgata, *τίθησιν* aequè ac *στρέφων* cum *ἄνω τε καὶ κάτω* construendum erit. Conferri quodammodo potest etiam Suppl. 915. *οὐδὲν ὀρθώσας φρενί*. Eum. 960. *τίθησι κοῦδὲν* F.
ἀσθμαίνω μένει M. G. Aug. *ἀσθμαίνων* — Fl. V. *ἀσθμαίνων, μένειν* Wieseler. *ἀσθμαίνων στένει* Ahrens. Post *τίθησιν* nonnulla excidisse suspicatur Dind. Locum corruptum habet etiam Herm. Omnibus perpensis, quum non tolerandum videatur *μένει* (quod neque *οὐδὲν ἀσθμαίνοντι* convenit, neque ullum idoneum sensum praebet), recipienda videtur Ahrensii emendatio *κοῦδὲν ἀσθμαίνων στένει*.
 652. *πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς;*] Redde, Pray, how do you plead for his acquittal? *Φεύγειν* enim aliquando significat i. q. *ἐκφεύγειν* (effugere). V. Sept. 199. 281. 793. Pers. 369. 478. Ag. 667. 1381. Ch. 482. 925. Suppl. 229. Fr. 299 D.
 665. Sed 35. *ἐκ δόμων τῶν Λοξίου*. Eur. Or. 922. *παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονος*.
 679. *ἐκ δὲ καρδίας* Cas. Pearson.
 681. *ἀστικὸς λέως* Herm. Sic Suppl. 501. *βωμοὺς ἀστικούς*. 618. *ἀστικὸν* — *μίασμα*. Cf. ad 997.
 683. *ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν*] Qu. *ἔσται δ' αἰεὶ* —.
 684. *αἰεὶ μέγιστον* Rauchenstein.
 685. *πάγον δ' (τ' Aug.) mss. πάγον τ'* Hart.
Ἄρειον] *ἄρειον* Herm. Minck.
 687. *πόλιν*] Qu. *πόλει* (i. e. acropoli).
 690. Qu. *πάγος γ' (pro τ') Ἄρειος*.
 700. *ἐνδίκως*] Suspectum hoc post proxime praecedens *ἐνδικὸς* repetitum.

701. ἔρυμά τε χώρας καὶ πόλεως] Leg. χώρας τε ῥῥμα (Suppl. 84. Fr. 301 D.) —. Cf. 834. πόλεως (πολλῆς mss.) δὲ χώρας τῆσδέ τ' ἀκροθίνια. 994. καὶ γῆν καὶ πόλιν — διέποντες. Fort. ἔρυμά (?) τι χώρας —.

704. κερδῶν δ' Schwenck.

729. οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος mss. Qu. οὐ τυχοῦσα τῆς δίκης τέλους. Cf. 477. μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου. 719. ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης | βαρεῖα χώρα τῆδ' ὁμιλήσω πάλιν. Accusativum τέλος potius quam genitivum τέλους posuisse videtur ne duo genitivi concurrerent, ut μόρον pro μόρου in 640. πατρός προτιμᾶ Ζεὺς μόρον.

744. Deleatur nota critica. Cf. 680. πῶς ἀγὼν κριθήσεται.

747. τιμὰς νέμειν] Cf. ad 624. μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν. Si sincerum est νέμειν, redde tenere, possidere. Idem fere quod ἔχειν. Cf. 228. οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν. Suppl. 986. ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας.

751. Corrigendum esse παροῦσα δ' (sc. γνώμη) ostendit sententia. Inter se opponuntur γνώμη ἀποῦσα et γνώμη παροῦσα.

767. τάφοις] Qu. τάφω (τάφωι). Semper enim alibi apud nostrum singularis τάφος est praeter Sept. 914. τάφων πατρῶων λαχαί.

768 sq. Nunc mihi corrigendum videtur τοὺς τὰμὰ παρβαίνοντας εὐορκώματα (cf. Ch. 901.) | ἀμηχάνοις ταραξόμεν (aut ἀμηχάνοισι θράξομεν) δυσπραξίαις. Cf. Ag. 1216. ὑπ' αὐ̄ με δεινὸς — πόνος | στροβεῖ ταρασσῶν φροίμοις — — —.

769. In annotatione dele verba "Parum hic convenit παρέξομεν." Cf. 955. βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι.

771. μεταμέλη πόνος] Qu. μεταμέλη πόνου.

782. ἀντιπενθῆ] Gl. M. ὁμοῖα δρωῖντα οἷς πέπονθα. Qu. ἀκροπενθῆ. Aut ἀντεμοῦμαι, aut potius ἐξεμοῦμαι (cf. 730. ἐμεῖ τὸν ἰὸν — ἐχθροῖσιν βάρυν).

783. μεθεῖσα] Qu. ἀφεῖσα. Cf. 726. ἀφεῖσαι πνευμόνων σταλάγματά.

789. 819. γελῶμαι etiam Lachm. Minck. Cf. Eur. Cycl. 687. οἶμοι, γελῶμαι. γένωμαι πολίταις mss. Qu. τί δράσω; τί γένωμαι; Vulgata non toleranda est. In annotatione dele verba "aut παλαιαῖς."

796. ἐξῆλθ' ἀληθῶς] Fort. ἐξῆλθεν ὀρθῶς.

797. φήσας Herm. Minck. Fr. χρήσας recte Turn.

802. πνευμόνων (aut πλ.) etiam Sch. Mull. Minck.

805. ἐνδίκους] Qu. ἐντίμους, aut κευθμῶνα πάντιμον. Cf. 854. τιμίαν | ἔδραν ἔχουσα. 894.

819. Qu. δύσοιστα πάθη ταῦτ' ἔπαθον.

824. Frequens apud Homerum est epithetum ὑπέρθυμος.

828. ἐν οἷς Sch.

830. γλώσσην (γλώσσαν voluit) ματαίαν Hart.

831. Fort. — πανταχῆ πράσσειν κακῶς.

834. Cf. 994. καὶ γῆν καὶ πόλιν ὀρθοδίκαιον — διέποντες. 701. ἔρυμά τε χώρας (χώρας τε ῥῥμα?) καὶ πόλεως.

846. Cf. Eur. Iph. T. 732. μὴ θῆται παρ' οὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς.

849. Qu. καὶ πολλὰ μὲν σὺ —.

858. σὺ δ'] Qu. ἀλλ'.

861. μηδὲ ζέουσ' Jacobs. Qu. μήτ' ἐξέουσ', aut μήτ' ἐντεκοῦσ'. Cf. Plat. Resp. III. 391 E. μὴ ἡμῖν πολλὴν εὐχέρειαν ἐντίκτωσι τοῖς νέοις πονηρίας.
864. Qu. οὐκ ἐγγὺς παρών. De bello intestino mox dicitur v. 866.
866. Praestat, opinor, οὐκ ἔω. Cf. 957. ἀνδροκμητίας — ἀπεννέπω τύχας.
887. οὐκ ἂν Pears. Herm. οὐτᾶν Well. Mull. Minck. Leg. σὺ τᾶν —.
898. θήσει] Leg. δώσεις.
900. Praestat aut θέλγειν aut θέλξαι propter μεθίσταμαι.
910. Qu. τῶν εὐσεβούντων δ' εὐφορωτέρα πέλοις. Tentabam etiam τῶν εὐσεβούντων δ' εὐφορος σπορὰ πέλοι. Εὐφορος de terra, arboribus, ac plantis usurpatur (Arist. H. A. VI. 244. Plut. etc.), et metaphoricè Dion. Hal. Rhet. p. 245. πόλις εὐφορος πρὸς ἀνδρῶν ἀρετήν. Huic tamen lectioni adversa esse quae sequuntur fatendum est. Quod si verum est ἐκφορωτέρα, sensus erit, may you be more disposed to weed out the wicked (lest they disturb and vex the just).
912. τῶνδ' ἀπένθητον] Omnia plana fient, si τῶν τε σωφρόνων corrigas. Saepe consociantur οἱ δίκαιοι et οἱ σώφρονες.
915. ἀστύνικον] Suspectum. Melius intelligerem ἐχθρόνικος.
931. Leg. δ γε μὴν κύρσας —.
932. βαρεῶν] βαρέων mss. Cf. 711. βαρεῖαν τήνδ' ὀμιλίαν χθονός. 720. βαρεῖα χώρα τῆδ' ὀμιλήσω πάλιν. 730. 800. Ag. 1660. δαίμονος χολῆ βαρεῖα. Ch. 36. ἐν δώμασιν βαρὺς πίτνων. Pers. 828. εὐθυνοσ βαρὺς. Suppl. 415. βαρὺν ξύνοικον. 346. 650. Qu. προφρόνων, aut ἔλεων, aut (quod proxime ad βαρέων accedit) πράων. Cf. Eur. Bacch. 436. ὁ θῆρ δ' ὀδ' ἡμῖν πράος. Nusquam alibi legitur πράος in tragoedia, sed πράότης Adesp. 173, 2.
949. ἢ τὰδ' ἀκούετε] Qu. ἀρά γ' ἀκούετε.
961. θεοὶ καὶ Μοῖραι recte Butler. θεαὶ καὶ Μοῖραι Herm. olim. Sch. Recte.
- 964 sq. Qu. παντὶ δόμῳ μὲν — — (= εὐμενεῖς), | παντὶ δόμῳ δ' ἐπιβριθεῖς. Nisi pro δόμῳ utrobique reponendum βροτῶ.
968. Nunc malim τὰδε τοι — προφρόνως ἐπικραίνουσθων. Cf. 927. τὰδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις πράξω. Ch. 478. πέμπειτ' ἀρωγὴν παισὶν προφρόνως. 1063. Suppl. 216. 348. 968. Suppl. 1. Nusquam alibi apud nostrum occurrit forma media ἐπικραίνεσθαι, sed passiva Suppl. 46.
985. κοινοφελεῖ Ald. Well. Mull. Dind. (I. e. κοινὸν ὕφελος ἐχούση.) κοινοφιλεῖ Herm. Sch. Schwenck. Minck.
988. φρονοῦσ' εὖ — εὐρίσκεις Burges. Butler. φρονοῦσα — εὐρίσκεις Herm. Sch. Minck.
996. Sic e. g. Eur. Cycl. 127. βορᾶ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ.
1029. τιμᾶτε mss. πρόβατε (incedite) solerter corrigit Paleius coll. Arist. Ach. 257. Vesp. 230. Pl. 759. Verbum in pompis sacris proprium.
1044. Qu. πομπαὶ δὲ συχναὶ σὺν δασὶν (aut καὶ δῶδες) ἴτων. In annotatione pro "tetrameter" corr. "dimeter."

COMMENTARIUS.

21. εὐλόγως] Cf. Suppl. 574. τίν' ἂν θεῶν — κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις;
34 sq. Cf. Eur. Cycl. 376. ὦ Ζεῦ, τί λέξω δειν' ἰδὼν ἀντρων ἔσω | κοῦ
πιστὰ, μύθοις εἰκότ' οὐκ ἔργοις βροτῶν;
212. Cf. 653. τὸ μητρὸς αἷμ' ὀμναιμον ἐχχέας πέδοι. Suppl. 449.
231. Cf. Eur. Ion. 1406. ὦ Ζεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ πότμος;
239. οἴκοις] Cf. 452.
268. Cf. Pers. 476. ὦν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν.
269. ἐκεῖ] I. e. κάτω (267).
283. Cf. Fr. 340 D. σταλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου. Eur. Cycl. 127.
βορᾶ — ἀνθρωποκτόνῳ.
305. με δαίσεις] Cf. Eur. Or. 15. ἔδαισε δ' οὖν νιν —.
322. Cf. 389. Eur. Suppl. 78. τὰ γὰρ φθιτῶν τοῖς ὄρωσι κόσμος.
330. παρακοπὰ] Cf. Ag. 223. παρακοπὰ πρωτοπήμων. Eur. Hipp. 238.
παρακόπτει φρένας. Bacch. 33. παράκθοποι φρενῶν.
428. ἡμισυς λόγου πάρα] Only half the case is set before us.
440. φυλίσσω] Cf. Eur. Herc. 51. πάντων δὲ χρεῖοι τάσδ' ἔδρας φυ-
λάσσομεν.
452. οἴκοισι] Cf. 239.
472. Cum δξυμήνιτος confer δξυκώκυτος (Soph. Ant. 1316.).
490. Cf. Eur. Med. 494. καινὰ — θέσμια. Fr. 360, 45. προγόνων παλαιὰ
θέσμι' ὄστις ἐκβαλεῖ.
501. Cf. Aesch. Sept. 786. τέκνοισιν δ' ἀράς | ἐφῆκεν. Eur. Hipp. 1324.
ἀράς ἀφῆκας (ἐφῆκας al.) παιδί.
502. 'I shall give free scope to every kind of death.' (Pal.)
582. Cf. Eur. Suppl. 109. τῶνδε μῦθος οὐντεῦθεν. Hipp. 336. σὸς γὰρ
οὐντεῦθεν λόγος.
606. Cf. Aj. 1305. τοὺς πρὸς αἵματος.
612. Cf. 468. εἰ δικαίως εἶτε μὴ —.
637. Cf. 739. Eur. Hipp. 48. τὸ γὰρ τῆσδ' οὐ προτιμήσω κακόν. Her. 883.
τὸ σὸν προτιμῶν. Sed Alc. 773. τῶν ἐν Ἀδμήτου κακῶν | οὐδὲν προτιμῶν.
653. αἷμ' ὀμναιμον] Cf. Ag. 1510. ὁμοσπόροις ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων.
673. ἐπισπόρους] I. q. ἐπιγόνους.
674. In mentem venit Juvenalis illud Sat. IV. 91. 'Verba animi proferre
et vitam impendere vero.'
717. ἐσφάλη βουλευμάτων] Falsus est in consilio. Cf. Chaerem. 26.
σφαλεῖς γὰρ οὐδεὶς εὖ βεβουλευσθαι δοκεῖ. Eur. Suppl. 336. ὑφ' οἶων ἐσφάλη
βουλευμάτων. Or. 1151. ἐνὸς οὐ σφαλέντες. 1078. γάμου — ἐσφάλης. Med.
1010. δόξης ἐσφάλην εὐαγγέλου. Phoen. 758. ἐάν τι τύχης ἐγὼ σφαλῶ. Fr.
201, 2. ἦν σφαλῶσι χρημάτων.
718. πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος] Aeschyli more concise expres-
sum. 'In the matter of Ixion, the first applicant for purification from mur-

der.' (Pal.) Confer πρωτοπήμων, πρωτόμαντις, πρωτόμορος, πρώταρχος, πρωτόγονος, πρωτόπλους, πρωτόβολος.

720. Cf. 711. 406. 1030.

732. δίχης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω] Cf. 677. μένω δ' ἀκοῦσαι.

848. Cf. Eur. Alc. 369. ἐγὼ σοὶ πένθος ὡς φίλος φίλῳ | λυπρὸν συνοίσω τῆσδε.

860. ἐμμανεῖς] Cf. Pr. 675. ἐμμανεῖ σχιρτήματι.

932. Cf. Eur. Alc. 473. τοιαύτας — κέρσαι — ἀλόχου. Fr. 466, 3. εἰ δέ τις κυρεῖ | γυναικὸς ἐσθλῆς.

938. βλάβη] Noxa. Angl. blight. Cf. 909. et 661.

953. Cf. 930. πάντα γὰρ αἴται τὰ κατ' ἀνθρώπους | ἔλαχον διέπειν.

1006. σφαγίων — ὑπὸ σεμνῶν] Cf. Ag. 1554. ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων. Suppl. 238. κηρύκων ὑπὸ — μολεῖν.

1034. ὑπ' εὐφροῦνι πομπῆ] Cf. Pers. 58. ὑπὸ πομπαῖς.

